

१०८४

॥ णमोऽस्तु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स ॥

श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालभाई-जैनपुस्तकोद्वारे ग्रन्थाङ्कः १२५ ॥

आगमोद्धारक-आचार्यश्रीआनन्दसागरसूरिसङ्कलितः—

अल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषः ।

चतुर्थो विभागः

['फ'तः 'व'पर्यन्तः]

सम्पादकौ-आगमोद्धारकोपसम्पदाप्राप्त-शिशुः पं. कंचनसागरः

पं. प्रबोधसागरशिष्य-मुनिप्रमोदसागरश्च ।

प्रकाशकः-सुरतवास्तव्य-श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालभाई-जैनपुस्तकोद्धारकोशस्य

कार्यवाहकः-चोकसी मोतीचन्द मगनभाई ।

वीरान्दः २५०० । वैक्रमाब्दः २०३० । शाकान्दः १८९६ । ख्रिस्तान्दः १९७४ ।

प्रथमं संस्करणम्]

निक्रयः-रूप्यनवकम् ।

[प्रतयः ५००

॥ णमोऽस्तु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स ॥

श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालभाई-जैनपुस्तकोद्वारे ग्रन्थाङ्कः १२५

आगमोद्धारक-आचार्यश्रीआनन्दसागरसरिसङ्कलितः—

अल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषः ।

चतुर्थो विभागः

('फ'तः 'व'पर्यन्तः)

सम्पादकी—आगमोद्धारकोपसम्पदाप्राप्त-शिशुः पं० कंचनसागरः

पं० प्रबोधसागरशिष्य—मुनिप्रमोदसागरश्च ।

प्रकाशकः—मुरतवास्तव्य—श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालभाई-जैनपुस्तकोद्धारकोशस्य

कार्यवाहकः—चोकसी मोतीचन्द मगनभाई ।

वीराब्दः २५०० ।

वैक्रमाब्दः २०३० ।

शाकाब्दः १८६६ ।

ख्रिस्ताब्दः १९७४

प्रथमं संस्करणम्]

निष्क्रयः—रूप्यनवकम् ।

[प्रतयः ५००

इदं पुस्तकं सूर्यपुरे श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालभाई जैनपुस्तकोद्धारसंस्थाया कार्यवाहक-
मोतीचन्द मगनभाई चोकसी इत्यनेन
जैनेन्द्रमुद्रणालये ललितपुरे पं० परमेष्ठिदास जैन न्यायतीर्थ द्वारा मूद्रापितम् ।

अस्य पुनर्मुद्रणाद्याः सर्वेऽधिकारा एतद्भाण्डागारकार्यवाहकैरायत्तीकृताः ।

The Board of Trustees :

Shri Nemchnd Gulabchand Devchand Javeri

„ Talakchand Motichand	„
„ Ratanchand Sakerachand	„
„ Amichand Zaverchand	„
„ Keshrichand Hirachand	„
„ Motichand Maganbhai	Choksi
Hon. Managing Trustee.	

संस्थानुं ट्रस्टीमंडलः—

श्री नेमचंद गुलाबचंद देवचन्द झवेरी	
„ तलकचंद मोतीचंद	„
„ रतनचंद साकेरचंद	„
„ अमीचंद झवेरचंद	„
„ केशरीचंद हीराचंद	„
„ मोतीचंद मगनभाई	चोकसी
मेनेजिंग ट्रस्टी	

Sheth Devchand Lalbhai Pustakoddhar Fund Series No 125

Shree Alpaparichit Saidhantik Shabda-Kosh

FORTH PART

—: Author :—

Agmoddharak Acharya Shree Anandsagarsurishwarji

—: Editor :—

**Agmoddharak Shree Anandsagarsurishwar ji's Sisho
Panyash Kanchansagar and Muni Pramodsagar**

— Collected —

**SHREE GUNSAGARJI
SHREE ANANDSAGARSURISHVARJI'S ANTEWASI**

— Publisher —

Motichand Maganbhai Choksi

Managing Trustee For—

SHETH DEVCHAND LALBHAJI JAIN PUSTAKODDAR FUND

S U R A T.

First Edition

Copies 500

Price Rs. 9 - 00

Vikram Samvat 2030

Christation Era 1974

❀ પ્રકાશકીય ❀

જળાવતાં અમોને આનન્દ થાય છે કે અમારો આ શ્રી સેઠ દે. લા. જૈન સંસ્થાના સ્થાપક આગમોદ્ધારક શ્રી છે. તે આ અમારી સંસ્થા જૈન ધર્મના અનેક ગ્રંથોનું પ્રકાશન કરે છે. તેમાં શ્રી-અલ્પપરિચિતસૈદ્ધાન્તિકશબ્દકોસ કે જે તેઓશ્રીની સંકલના છે. તેના પ્રથમ ભાગને અમારી સંસ્થાના ક્રમાંક ૧૦૧ માં, બીજા ભાગને નં. ૧૧૫ અને ભાગ ત્રીજા ને નં. ૧૧૬ તરીકે પ્રગટ કરી ચુકી છે. અને અત્યારે આ તેના ચોથા ભાગને નં. ૧૨૫ મા તરીકે પ્રગટ કરે છે. તે આનંદની બાત છે.

જો કે ચાર ભાગમાં કોષ પૂર્ણ કરવો હતો પણ હવે પાંચમા ભાગમાં પૂર્ણ કરી શકશું. આ ભાગમાં 'ફ' થી 'વ' સુધિના શબ્દોનો સમાવેશ કર્યો છે. અમારા નિવેદનની કેટલોક વાતો પૂર્વેના ભાગોમાં આપી છે. ને હવે પાંચમા ભાગમાં વિશેષ બાત આપશું.

સંપાદકનું વક્તવ્ય પણ આમાં આપવામાં આવ્યું નથી, તે પણ પાંચમા અંત્ય ભાગમાં આવશે. પ્રસ્તાવના પણ પાંચમાં ભાગમાં આવશે.

આગમોદ્ધારકના તો ઋણથી મુક્તિ થવાય તેમ નથીજ. સંપાદક આગમોદ્ધારક ઉપસંપદા પ્રાપ્ત શિશુ પં કંચનસાગરજી મ. તેમજ તેમના સહસંપાદક મુનિ પ્રમોદસાગરજી છે. તેમના પણ સંપાદન કરવા બદલ ઋણિ છીએ. આનું શુદ્ધિપત્રક પં. શ્રીપ્રબોધસાગરજી મ. કરી આપ્યું તે બદલ તેઓ શ્રીનો અમે આભાર માનીએ છીએ. જૈનેન્દ્રપ્રેસના માલીક પંડિત પરમેષ્ઠિદાસે પ્રીન્ટીંગ કરી આપવા બદલ તેમનો પણ આભાર માનીએ છીએ. શુદ્ધિપત્રક આપેલું છે તેનો ઉપયોગ કરવા વાચકવૃન્દને વિનંતી કરીએ છીએ.

ગ્રંથમાં જાણે અજાણે થયેલી ભુલને વાચકવૃન્દાદિ દરગુજર કરશે એજ અમ્યર્થના. અમારા પ્રયાસને સફલ કરશો એવી આશા અસ્થાને નથી.

વિ. સં. ૨૦૩૦
અક્ષયતૃતીયા
તા. ૨૫-૪-૭૪

શે. દે. લા. જૈ. ના ટ્રસ્ટીમંડલ વતી
મોતીચન્દ મગનભાઈ ચોકસી

* ॐ अहम् *

णमोऽस्तु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स ।

श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालभाई-जैन-पुस्तकोद्वारे-ग्रन्थाङ्कः-१२६

आगमोद्धारक-आचार्यश्रीआनन्दसागरसूरिसङ्कलितः-

अल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषः

चतुर्थो-विभागः

फकारः

फंदइ-स्पन्दते-किञ्चिच्चलति । भग० १८३ ।
फंदिआ-स्पन्दिता-व्यापारिता । जं० प्र० १०१ ।
फंदिय-स्पन्दितः-व्यापारितः । जीवा० २६६ ।
फंदुतिता- । नि० चू० प्र० १२८ आ ।
फंदेति-स्पन्दते । ज्ञाता० ६७ ।
फंसेज्ज-उत्पादयिष्यति । विण्ड० १४५ ।
फग्गु-अजितनाथजिनस्य प्रथमा साध्वी । सम० १५२ ।
फग्गुण-फाल्गुनः-मासविशेषः । ज्ञाता० १२४ ।
फग्गुणी-गाथापतेर्भार्या । उपा० ५३ । फाल्गुनी-उत्तर-
फाल्गुनी । जं० प्र० ५०८ । सूर्य० ११४ ।
फग्गुणीओ-फाल्गुन्यः-उत्तरफाल्गुनीपर्यन्तानि । सूर्य०
११४ । ठाणा० ७७ ।
फग्गुरक्खिअ-फल्गुरक्षितः-आर्यरक्षितानुजः । आव०
२६६ ।
फग्गुरक्खित-फल्गुरक्षितः-गच्छप्रधानः । आव०
१०८ । फल्गुरक्षितः । उत्त० १७३ ।
फग्गुरक्खिय-फल्गुरक्षितः-आर्यरक्षितभ्राता । उत्त० ९६ ।
फट्ठा-महिला । नि० चू० प्र० २१० अ ।
फडा-फणा । दे० ।
फडाडोव-फटाटोपः-फणासंरम्भः । ज्ञाता० १६२ ।
फटाटोपः-फणाडम्बरः । उपा० २५ ।
फडुगपईए-मुलान्यपल्लीपतयः स्पष्टकपतयः । वृ० द्वि०

(अल्प० ९५)

१२१ अ ।

फडुगफडुगं-स्पर्धकस्पर्धकम् । आव० २९३ ।
फडुय-फडुकं लघुतरो गच्छदेश एव गणावच्छेदकाधिष्ठितः ।
औप० ४५ । स्पर्धकः-समूहविशेषः । वि० चू० प्र०
२६६ ।
फडुयफडु-फडुकफडुकः । औघ० ६३ ।
फड्ढा-अवधिज्ञाननिर्गमद्वाराणि, गवाक्षजालादिव्यवहितप्र-
दीपप्रभाफडुकानीव वा फडुकानि । आव० ४३ । अप-
वरकादिजालकान्तरस्यप्रदीपप्रभानिर्गमस्थानानोवाऽवधि-
ज्ञानावरणक्षयोपशमजन्यान्यवधिज्ञाननिर्गमस्थानानिह फ-
डुकान्युच्यन्ते । विशे० ३६३ ।
फणग-फणकः-कङ्कतकः । उत्त० ४६३ ।
फणस-पनसः । प्रज्ञा० ३६४ । पनसः-फलविशेषः ।
प्रज्ञा० ३३८ । वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।
फणा-दर्बी । जीवा० ३६ ।
फणिज्जए-हरितविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
फणिस-पनसः-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
फणिह-कङ्कतकः 'कांसकी'ति लोके । अनु० २४ । केश-
संयमनार्थं कङ्कतकम् । सूत्र० ११७ ।
फणेज्जा- । भग० ८०२ ।
फरल-दीपकाणः । प्रश्न० २५ ।
फरित्तुं-अपरिध्यत् (?) । उ० मा० गा० १०६ ।
फरिहोदए-परिखायाः-सातवलयस्योदकं परिखोदकम् ।

(७५३)

ज्ञाता० १७७ ।

फरुस-कर्मसंश्लेषाभावाग्निर्यमत्वादल्पसत्त्वेदुःखनुष्ठेयत्वाद्वा
कर्कशमन्तप्रान्ताहारोपभोगाद्वा परुषः-संयमः । सूत्र०
२५० । परुषः-क्रोधनः । उत्त० ५० । कुम्भकारो ।
नि० चू० प्र० ३५६ आ । जं पुण हिंसगं मम्मघट्टणं
च तं फरुसं । नि० चू० प्र० २६६ अ० । नि० चू०
प्र० २७७ अ । नेह रहियं णिप्पिवासं । नि० चू०
प्र० २७७ आ । परुषं-मर्मोद्घाटनपरम् । आचा०
३८८ । परुषं-कठोरम् । भग० २३१ । परुषं-रे मुण्ड ?
इत्यादिकम् । प्रश्न० १६० । परुषं-स्नेहाननुगतम् ।
ओप० ४२ । परुषं-अश्राव्यभाषम् । प्रश्न० ११६ ।
कुम्भकारः । बृ० द्वि० १७४ आ । परुषः-कुम्भकारः ।
बृ० प्र० १६१ अ ।

फरुसग-कुम्भकारः । विशेष० १४० । कुम्भकारो । नि०
चू० प्र० ३६ अ ।

फरुसय-परुषतां-कर्कशतां पीडाकारिताम् । आचा० १५५ ।
फरुसवयण-परुषं-दुष्टशैक्षेत्यादिवचनम् । ठाणा० ३७० ।
फरुससाला-कुम्भकारशाला । बृ० द्वि० २७१ आ ।
फरुसा-परुषा-निष्ठुरा भावस्नेहरहिता । दश० २१५ ।
णेहवज्जिया । दश० चू० १०८ ।

फरुसासी-परुषाशिनः-रूक्षाशिनः रूक्षाशितयो च प्रकृति-
क्रोधनाः । आचा० ३११ ।

फल-अर्थक्रियावाप्तिः । आचा० १६७ । कर्मबन्धः ।
सूत्र० १७४ । महिमा । उत्त० १४७ । धुरम् ।
आव० ७८३ । आम्रफलादि । ज्ञाता० ५२ । मुष्टि-
प्रहारः । उत्त० ३६४ । योगभाविनेन भानुलिङ्गादिना ।
सम० ३२ । बिल्वादि । उत्त० ३६४ । फलं-क्रिया-
जन्यतत्त्वमावि स्वर्णादिकम् । आव० ३७७ । फलं-बाणा-
ग्रभागः । भग० २२६ ।

फलक-शयनभेदः । आवरणविशेषः । आचा० ६० ।
अष्टापदद्युतभेदः । ज० प्र० १३७ । आव० ८८ ।
दारुमयम् । ज० प्र० २०५ । स्फुरकम् । ज्ञाता०
२३६ । फलकं यत्र लिखित्वा पठनम् । पडिका ।
बृ० द्वि० २५३ आ ।

फलकपीठोपादानं-

। उत्त० ४० ।

फलकसंपुट-द्विफलके-एकत्रकृते । व्य० द्वि० २१३ अ ।
फलकसंस्तारक-शय्यासंस्तारके प्रथमो भेदः । व्य० द्वि०
२८४ अ ।

फलग-फलकं-चम्पकपट्टादि । उत्त० ४३४ । फलकं-
चंपकपट्टः । व्य० प्र० १६४ । फलकं-आसनविशेषः ।
आव० ६५४ । प्रज्ञा० ६०६ । फलकं-सम्पुटकफलकं
खेटकं वा अवष्टम्भं वा द्यूतोपकरणं वा । जं० प्र० २६४ ।
फलकं-अवष्टम्भनफलकम् । भग० १३६ । अवष्टम्भार्थम् ।
ज्ञाता० १०९ । फलकम् । आचा० ३४४ । आव०
४४१ । अवष्टम्भफलकम् । ठाणा० ३१२ । प्रतलमाय-
तम् । ठाणा० ४६६ । फलहकः । आचा० ३७२ ।
महत्तलं । दश० चू० ८० ।

फलगसरिया-फलकवीनितः । आव० २३६ ।

फलगसेज्जा-फलकशय्या प्रतलायतविष्कम्भवत् काष्ठरूपा
शय्या । भग० १०१ ।

फलगा-फलकानि-पद्मवरवेदिकाङ्गभूतानि । जं० प्र०
२३ । चंपकपट्टादी । नि० चू० प्र० ६२ आ ।

फलगावयट्ठी-हृन्मनोऽपि स बाह्याभ्यन्तरतया तपः
परीषद्गोपसर्गः फलकवदवतिष्ठते न कातरी भवति ।
आचा० २५८ । तक्ष्यमाणोऽपि दुर्वचनवास्यादिभिः
कषायाभावतया फलकवदवतिष्ठते तच्छीलश्चेति फलका-
वस्थायी, वासीचन्दनकल्पः । आचा० २८४ ।

फलगुण-सिद्धिः । आचा० ८६ ।

फलत-फलकादिः । निरय० १८ ।

फलपत्त-फलप्राप्तं-फलं दातुमभिमुखीभूतः । प्रज्ञा०
४५६ ।

फलबेटिया-ब्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।

फलभोयण-फलं-त्रपुण्यादि तस्य भोजनम् । ठाणा०
४६० । भग० ४६७ ।

फलमंथू-फलमंथुः बदरचूर्णम् । दश० १८६ ।

फलय-फलकं-त्रिसोपानाङ्गभूतम् । जीवा० १६८ । फलकं
अवष्टम्भनद्युतादिनिमित्तम् । प्रश्न० ८ । फलकं-सम्पुट-
फलकं, खेटकं, अवष्टम्भनं द्यूतोपकरणं वा । ओप० ६६ ।
फलकं-खेटकम् । जं० प्र० २०५ ।

फलवासा-फलवर्षः-फलवर्षणम् । भग० १६६ ।

फलवित्तिविसेस-फलवृत्तिविशेषः-उदयवर्त्तनभेदः । ज्ञाता० २०५ ।

फलविवाग-फलमिव वृक्षसाध्यमिव विपाकः-कर्मणामुदयः फलविपाकः । प्रश्न० १५ ।

फलवुट्टी-फलवृष्टिः । भग० १६६ ।

फलहंतर-फलकान्तरः-सङ्घटितफलकविवरः । ज्ञाता० १५६ ।

फलह-फलकम् । आव० ६७७ ।

फलहरिय-फलहरितं-हरितफलम् । जीवा० २१३ ।

फलहलक-साही-पाटकांशः । वृ० प्र० २६४ आ ।

फलहिका- । ओष० ५७ ।

फलहिग्गाह-फलहिग्गाहः । ओष० ६६६ ।

फलही-फलहिः-कर्पासः । उत्त० १६२ । पाणिः । उत्त० १६३ । कर्पासं-मल्लयुक्तिविशेषः । आव० ६६६ ।

फलहीमल्ल-मल्लविशेषः । व्य० द्वि० ३५७ अ ।

फलहो- । व्य० द्वि० ११५ अ ।

फलासव-फलासवः । प्रज्ञा० ३६४ । फलासवः-फल-रससारः । जीवा० ३५१ ।

फलाहारा- । निरय० २५ ।

फलअ-फलिकं-ग्रहेणकादि । ठाणा० १४८ ।

फलए-स्फटिकः । विपा० १६ ।

फलिओ-पाटितः-धुरिकाभिरुक्त्वं द्विधाकृतः । उत्त० ४६० ।

फलिओवहडे-फलिकोपहृतं अवगृहीताभिधानपञ्चमपिण्डे-षणाविषयभूतम् । ठाणा० १४८ ।

फलितं-यत् व्यंजने भिक्षोर्वा नानाप्रकारैर्विरचितम् । व्य० द्वि० ३५४ अ ।

फलितोपहृतं-पहृते द्वितीयो भेदः । व्य० द्वि० ३५३ आ ।

फलह-स्फटिकं-अन्तःकरणम् । सूत्र० ३३६ । ज्ञाता० १०६ । परिघं-नगरद्वारादिसम्बन्धिः । दश० १८४ ।

अर्गला गृहद्वारे । ज्ञाता० १०६ । स्फटिकम् । भग० १३५ । ज्ञाता० ३५ । पृथिवीभेदः । गोमेदकविशेषः ।

आचा० २६ । स्फटिकः-मणिभेदः । प्रज्ञा० २७ । उत्त० ६८९ । स्फटिककाण्डं-पञ्चदशं स्फटिकानां विशिष्टो

भूभागः । जीवा० ८६ । अर्गलादण्डः । ओष० १८ ।

स्फटिकमिव स्फटिकं-अन्तःकरणम् । राज० १२३ । परिघा-अर्गला गृहद्वारे । राज० १२३ । नगरद्वारादिसु

दारं । दश० चू० ८५ । अर्गला । नि० चू० द्वि० २४ अ । परिघः-अर्गला । ठाणा० २१७ ।

फलहकूडे-स्फटिककूटं स्फटिकरत्नमयत्वात् । गन्धमादन-वक्षस्कारपर्वते पञ्चमं कूटम् । जं० प्र० ३१३ ।

फलहग्गह-पाणिग्राहः । उत्त० १६३ ।

फलहमल्ल-कार्पासमल्लः । भृगुकच्छहरण्यां दूरीयकूपिका-ग्रामे मल्लविशेषः । आव० ६६४ ।

फलहरयण-स्फटिकरत्नम् । भग० १७२ ।

फलहर्वाडिसए- । भग० २०३ ।

फलहा-परिखा-अध उपरि च समखातरूपा । राज० ३ । परिखा । आचा० ३३७ । परिखा-अर्गला । प्रश्न० ८ । परिखा उपरि विशाला अधः संकुचिता । प्रज्ञा० ८६ । अध उपरि च समखातरूपा । ज्ञाता० २ ।

फलहिय- । वृ० प्र० १६४ अ ।

फलहिया-फलहिका । आव० ६३६ ।

फलही-वमनी । अनु० ३५ ।

फलगुदेश्या- । आचा० १२३ ।

फलगुरक्षित-आर्यरक्षितभ्राता । विशे० १००३ ।

फल्ल-फलाज्जातः फालः-सौत्रिकः । वृ० तृ० २०१ आ ।

फव्वणं-यथेच्छं भक्तपानलाभः (देशी०) । वृ० द्वि० १० अ ।

फव्वाम-लप्स्यमहे । आव० ४०४ ।

फाडिगा-अच्छा इत्यर्थः । नि० चू० प्र० २५५ अ ।

फाणय-घर्षय । पिण्ड० १३५ ।

फाणिअ-फाणितं-द्रवगुडः । दश० १७६ ।

फाणिए-कक्कवादि फाणितं-द्रवगुडविशेषः । पिण्ड० ८१ ।

फाणिय-उदकेन द्रवीकृतो गुडः, क्वथितोऽक्वथितो वा । आचा० ३३६ । फाणितविषयम् । प्रज्ञा० २६३ । फाणित-

विषयं-गुडपानकम् । पिण्ड० १६८ । फाणितविषयं कक्कबः-द्रवगुडविशेषः । पिण्ड० ८१ । धोविउं मेलितुं ।

नि० चू० प्र० २२४ आ । आद्रो गुडो द्रावितगुडो वा । वृ० द्वि० १७८ अ ।

फाणियंगुल-द्रवगुडः । भग० ७४८ ।

फाल-स्फालः-पाटनम् । बृ० द्वि० २३५ अ । द्विपञ्चा-
शत्पलप्रमाणो लोहमयो दिव्यविशेषः । ज्ञाता० १३८ ।
फालणं-स्फाटनं-सकृद्धारणम् । प्रश्न० १७ ।
फाला-कुशी । आव० ३९७ । लोहमयकुशाः । उपा०
२१ ।
फालावितं-पाटितम् । आव० ८२६ ।
फालिओ-फाटितो जीर्णवस्त्रवत् । उत्त० ४६० ।
फालिज्जइ-पाट्यते । आव० ६३४ ।
फालिती-पाटयती विदारयती । दश० ३६ ।
फालियं-पाटितम् । पिण्ड १०० । स्फाटितम् । उत्त०
१८० । आव० ३२३ । आचा० ३६३ ।
फालियवडिसए-स्फटिकावतंसकः-दक्षिणस्यामवतंसकः ।
जीवा० ३६१ ।
फाले-लाले घोले धूरे-स्फाटय लोलय धूलय स्थूरय ।
मर० ।
फालेऊण-स्फाटयित्वा । आव० ३६६ ।
फालेइ-विदारयति । आव० २१७ ।
फास-स्पृश्यत इति स्पर्शः । प्रज्ञा० ४७३ । स्पर्शग्राह-
केण स्पर्शनेन्द्रियेण स्पृश्यते कर्कशादिरूपः परिच्छेद्यवस्तु-
गतः स्पर्शोऽनेनेति स्पर्शः कर्कशादिरूपो वा । प्रज्ञा०
५६६ । स्पर्शः-शीतोष्णादिः । औप० ३६ । स्पर्शः-
विषयः । आचा० १० । स्पर्शः-दुःखोपनिपातः । आचा०
२४ । अस्प्राक्षीद्-आसेवितवात् । उत्त० ४९६ । अष्टाशीतो
महाग्रहे अष्टवत्वारिंशत्तमः । ठाणा० ७९ । स्पृशति-
सेवते । दश० २६५ । स्पर्शः-सम्पर्कः । सूत्र० १२४ ।
फासइ-स्पृशति-सेवते । उत्त० २५१ ।
फासइत्ता-स्पृष्टा अनुष्ठानतः । उत्त० ५७२ । मनोवा-
क्कायलक्षणेन योगत्रिकेन स्पृष्टा । उत्त० ५७२ ।
फासणा-स्पर्शना-ईषद्ग्याख्यादिरूपा । दश० २७८ ।
फासपरियारगा-स्पर्शादिपरिचारकाः स्पर्शदिरेवोपशान्त-
वेदोपताया भवन्तीत्यभिप्रायः । ठाणा० १०० ।
फासा-स्पर्शाः परीषद्दोषसंरूपाः । सूत्र० २०७ । स्पर्शाः-
स्पृशन्ति-स्वानि स्वानीन्द्रियाणि गृह्यमाणतयेति स्पर्शाः
शब्दादयः । उत्त० २२६ । स्पर्शप्रधानत्वात् स्पर्शाः ।
उत्त० २२७ ।

फासाइति-स्पर्शं कुर्वन्ति-स्पर्शयन्ति-स्पर्शनेन्द्रियेणाहार-
पुद्गलानां कतिभागं स्पर्शन्तीत्यर्थः, अथवा स्पर्शना
स्वादयन्ति प्राकृतशैल्या 'फासायंति', स्पर्शेन वाऽऽददति
गृह्णन्ति उलभन्त इति । भग० २६ ।
फासिदिए-स्पर्शेन्द्रियम् । प्रज्ञा० २९३ ।
फासिदियवेमायत्ता- । प्रज्ञा० ५०६ ।
फासित्ता-तदनुष्ठानतः स्पृष्टा । उत्त० ५७२ ।
फासिय-स्पृष्टं-प्रत्याख्यानग्रहणकाले विधिना प्राप्तम् ।
आव० ८५१ । स्पृष्टं-उचिते काले विधिना प्रतिपन्नम् ।
प्रश्न० ११३ ।
फासिया-स्पृष्टा-प्रतिपत्तिकाले विधिना प्राप्ता । ठाणा०
३८८ । विशुद्धपरिणामप्रतिपत्त्या । ठाणा० ५१६ ।
फासुअ-विद्वत्थं । नि० चू० प्र० ५६ आ । प्रासुकं-
बीजादिरहितम् । दश० १७८ ।
फासुग-प्रासुकदानादिविषयः षष्ठ उद्देशकः । भग० ३२८ ।
प्रासुकं-आधाकर्मादिरहितम् । दश० ७२ । व्यवयं
जीवियं । नि० चूणि प्र० ६५ आ । प्रासुकं-अचित्तं ।
आव० ८२८ ।
फासुगचारी-प्रासुकचारिः । आव० १६८ ।
फासुगमुदगं-अचित्तं जं तसेहि रहियंति फासुगमुदगं ।
नि० चू० प्र० ४७ आ ।
फासुय-प्रासुकं-निर्जीवम् । प्रश्न० १२७ । प्रगता असवः-
असुमन्तः सहजसंस्क्रियमानो यस्मात् तत् प्रासुकम् ।
उत्त० ६० । ज्ञाता० १०६ । प्रासुकः-आधाकर्मादि-
रहितः । आचा० ३६८ । प्रगता असवः-उच्छ्वासा-
दयः प्राणा यस्मात् स प्रासुकः-निर्जीवः । ठाणा० २१३ ।
प्रासुकः-स्वाभाविकागन्तुकसत्त्वरहितः । उत्त० ४६८ ।
एषणीयम् । बृ० प्र० २६१ अ । प्रासुकं-निर्जीवम् ।
प्रश्न० १५५ । असवः-प्राणाः प्रगता-असवः-प्राणाः
यस्मादिति प्रासुकं निर्जीवम् । दश० ६४ । प्रासुकं-प्रगतासु
निर्जीवम् । दश० १८१ ।
फासुयविहार-प्रासुकविहारः । आव० २१६ । ज्ञाता०
१०६ ।
फासेइ-प्रतिपत्तिकाले विधिना प्रतिपत्तेः स्पृशति ।
उपा० १५ । उचितकाले विधिना ग्रहणात् । भग०

१२४ । ज्ञाता० ७३ । स्पृशति । आव० २२२ ।
 फासेतवा-स्पर्शनीया-अनुसराणीया । ठाणा० ९२ ।
 फासेमि-आसेवनाद्वारेण स्पृशामि । आव० ७६१ ।
 फिट्टति- । ओष० १३१ ।
 फिट्ट-स्फटितः । आव० २१४ ।
 फिडिअ-स्फटितः-मार्गाद् भ्रष्टः । ओष० १४ ।
 फिडिए-अतिक्रान्तः । ओष ११७ । फिडितः-भ्रष्टः ।
 ओष० ८१ ।
 फिडिओ-फिडितः-प्रभ्रष्टः । ओष० २० । स्फटितः ।
 आव० २०५ ।
 फिडित-प्रभ्रष्टः । ओष० २० । भ्रष्टो मार्गात् । ओष०
 १४ ।
 फिडिया-छुटिता । आव० ५५८ ।
 फिफिस-उदरमध्यावयवविशेषः । प्रश्न० ८ । अन्त्रान्तर्बन्ति-
 मांसविशेषरूपम् । सूत्र० १२५ ।
 फिल्लिसिया-स्खलितः । प्रखलनम् । वृ० द्वि० १५८ आ ।
 फिसगा-फिसको-पुत्तो । उपा० २२ ।
 फोट्ट-स्फटितः । आव० ३८६ ।
 फोया-स्फिता । उत्त० ११६ ।
 फुंफया-स्फुलिगाः । तं० ।
 फुंफु-फुम्फुकं-करीषम् । जीवा० ६५ ।
 फुंफुअगिसमाणे-फुम्फुकागिसमाणः-करीषाग्निसमानः ।
 परिमलनमदनदाहरूपः । जीवा० ६५ ।
 फुंफुगा-फुफुका कुकुला । दश० ११५ ।
 फुंफुम-मुर्मुः भस्ममिश्रिताग्निकणरूपः । प्रज्ञा० २९ ।
 फुंफुका-करीषाग्निः । वृ० प्र० ३१४ आ ।
 फुविकय-वृथा । आव० ६१७ ।
 फुग्गफुग्गाओ-परस्परासम्बद्धरोमिकः विकीर्णविकीर्णरो-
 मिकः । उपा० २१ ।
 फुट्ट-स्फुटन्तः-विघटमानाः । ज्ञाता० १५६ ।
 फुट्ट-स्फुटितकेशसञ्चयत्वेन विकीर्णकेशम् । विपा० ३६ ।
 ज्ञाता० २०० । स्फुटितं-अबन्धत्वेन विकीर्णम् । ज्ञाता०
 १३७ । स्फुटितः । आव० २२४ । स्फिटितम् । आव०
 ३६५ । ख्यातम् । वित्तम् । आव० ७१२ । विदीर्णम् ।
 उपा० २१ ।

फुट्टइ-स्फुटति । नंदी० ६४ ।
 फुट्टति-स्फुटति । ओष० २०६ ।
 फुट्टमाण-अविरभसाऽऽफालनास्फुटः, विदलम् । भग०
 ४६२ ।
 फुट्टसिरा-विकीर्णसरोजाः । भग० ३०८ ।
 फुट्टा-स्फुटिता । आव० २०१ । पलायिताः । नि० चू०
 प्र० ३२९ आ ।
 फुड-स्पृष्टं-प्रतिदेशापूर्णेन व्याप्तम् । प्रज्ञा० ५९१ ।
 व्यक्तम्, स्पष्टम् । व्याप्तिः । भग० १५३ । स्पृष्टो-
 व्याप्तः । विशे० २१८ । स्पृष्टम् । ठाणा० ३८५ ।
 स्फुटः-व्यक्तः प्रयत्नविहितत्वात् । ज्ञाता० १६२ ।
 स्पृष्टः-व्याप्तः । भग० ३०० । स्पृष्टः-परिभुक्तः ।
 भग० ३७ । स्फुटः-प्रकाशः । भग० ३७ ।
 फुडकरणं-दंडगोवर ओलवणं । नि० चू० प्र० २३२
 अ ।
 फुडणं-स्फुटनं स्वत एव द्विधा भावगमनम् । प्रश्न० २५ ।
 फुडा-महोरगेन्द्रातिकायस्य चतुर्थाग्रमहिषी । भग०
 ५०५ । ठाणा० २०४ । स्पृष्टवती । स्पृष्टता-सम्बन्ध-
 मात्रम् । भग० ८८ ।
 फुडिओ-स्फुटितः-ईश्वरान्तराण्यतिक्रान्तः, ईश्वरेभ्यः सर्व-
 सङ्गत्यागेन दूरीभूतो वा । औप० २७ ।
 फुडित्ता-स्फोटयित्वा-विशीर्णं कृत्वा । ठाणा० ९० ।
 स्फुटं कृत्वा । ठाणा० ९० ।
 फुडियच्छवि-स्फुटितच्छविः-विपादिकाविचचिकादिभिर्वि-
 कृतत्वक् । प्रश्न० ४१ ।
 फुडिया-स्फुटिता-राजिगतसङ्कुला । जीवा० ११४ ।
 स्फुटिता-जजंरा, राजिरहितः । जीवा० २७२ ।
 फुण्णाए- । नि० चू० प्र० ७ अ ।
 फुफुयायंत-फुम्फुवेन्नः । ज्ञाता० १३३ ।
 फुफुस-उदरान्तवर्त्यन्त्रविशेषरूपम् । सूत्र० १२५ । आव०
 ६५१ ।
 फुमिज्जंताण- । राज० ५२ ।
 फुमित-फूकृतः । आव० ३४५ ।
 फुमेज्जा-मुखवायुना पीतीकुर्वात् । आचा० ३४५ ।
 फुरइ-स्फुरति-स्पन्दते । ज्ञाता० २३४ ।

फुरफुरेत-स्फुरवु । आव० १७५ ।
 फुराविति-अपहारयंति । व्य० प्र० २४१ अ ।
 फुरित्ता-स्फोरयित्वा सस्पन्दं कृत्वा । ठाणा० ६० ।
 फुरियदेहो-जराजीर्णकायः । उ० मा० गा० ३८३ ।
 फुरुफुरुते-पोस्फूर्यमाणानु पीडयोद्वेष्टते । पिण्ड० १६१ ।
 फुरुफुरेइ-स्फुरति । आव० ४३८ ।
 फुलिया- । नि० चू० प्र० ३५५ अ ।
 फुल्ल पुष्पं कुसुमम् । दश० २२६ । पुष्पितः । आव० ५५७ । जलपुष्पम् । ज्ञाता० ९८ । फुल्लं-विकसितम् । जीवा० १२३ । भग० १२७ । ज्ञाता० १२६ । फुल्लं-पुष्पं, प्रसवं, सुमनः, कुसुमं वा । दश० १७ ।
 फुल्लक-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६९ ।
 फुल्लकिमुयसमाण-फुल्लकिशुकसमानं-प्रफुल्लपलाशकुसुमकल्पम् । जीवा० १२४ ।
 फुल्लगं फुल्लकं-पुष्पाकृतिललाटाभरणम् । औप० ५५ । पुष्पकं-पुष्पाकृतिललाटाभरणम् । जं० प्र० २०६ ।
 फुल्लयं- । नि० चू० प्र० ७ अ ।
 फुसंतु-स्पृशन्तु छुपन्तु, भवन्विश्वर्यः । भग० १२२ ।
 फुसंतो-स्पृशत्-आगच्छत् । उत्त० १२७ ।
 फुसइ-स्पृशति-अभिद्रवति । उत्त० ८८ । स्पृशति । दश० ४५ ।
 फुसणा-स्पर्शना यत्त्ववगाहनातो बहिरप्यतिरिक्तं क्षेत्रं स्पृशति सा स्पर्शना । विशेष० २४५ । मर्दना । बृ० प्र० २८२ आ । स्पर्शना-क्षेतं च देहमेतत् संचरओ होइ से फुसणा । विशेष० २४५ ।
 फुसति-स्पृशति-घातयति छिनत्ति वा । पश्चात्पं करोति वा । सूत्र० ३०९ । स्पृशति । आव० २१३ । स्पृशति-बध्नाति । प्रश्न० ३१ ।
 फुसमाण-स्पृशन् सूर्यः । भग० ७८ ।
 फुसमाणकालसमय-स्पृश्यमानकालसमयः-स्पृश्यमान-क्षणः । भग० ९८ । स्पृशतः-सूर्यस्य स्पर्शनायाः काल-समयः स्पृशत्कालसमयः । भग० ७८ ।
 फुसमाणगतिपरिणाम-वस्त्वन्तरं स्पृशतो यो गतिपरिणामः सः स्पृशद्गतिपरिणामः । प्रज्ञा० २८९ ।
 फुसमाणगती-स्पृशद्गतिः-स्पृशतो गतिरिति, विहायोगतेः

प्रथमो भेदः । यत्र परमाण्वादिकं यदन्येन परमाण्वादिकेन परस्परं संस्पृश्य संस्पृश्य सम्बन्धमनुभूयानुभूयागच्छति सा । प्रज्ञा० ३२७ ।
 फुसिओ-स्पृष्टः । आव० ७२३ ।
 फुसितं- । नि० चू० प्र० ३४७ अ ।
 फुसित्ता-स्पृष्टा-अवगाह्या । प्रज्ञा० ३०६ । स्पृष्टा-प्रारम्भ्य । ठाणा० ३८४ । श्लिष्टा-स्पृष्टा । ठाणा० ८९ ।
 फुसियं-बिन्दुः । दश० ४८ । स्वल्पबिन्दुः । आव० २०४ । स्पृष्टं-स्पर्शनम् । जीवा० २४५ ।
 फुसियमिव-कुशाग्र उदकबिन्दुमिव बालस्य जीवितमिति । आचा० १९९ ।
 फुसियवरिस-बिन्दुवर्षः । आव० ७३३ । सुहृमफुसारेहि पडमाणेहि फुसियवरिसं । नि० चू० तृ० ६९ आ ।
 फूत्करण-मुखेन धमनम् । दश० १५४ ।
 फूमण-मुहेण फुमति । नि० चू० प्र० ५४ अ ।
 फूमितो-फूत्कृतः । उत्त० १५० ।
 फेडण-अपनयनम् । ओष० ६९ । अपनयनं चतुःस्थानिकादीनां अशुभप्रकृतीनां दसस्त्र्यादिस्थानापादनम् । आचा० २६८ ।
 फेडिआ-अपनीता-विनाशिता । ओष० ४६ ।
 फेडिओ-स्फेटितः-हापितः । बृ० तृ० १४ आ ।
 फेडिता-स्फेटिता परिहृता । बृ० प्र० २२४ आ ।
 फेडेज्ज-अपनयेत् । ओष० ५१ ।
 फेडेमि-स्फेटयामि । आव० ८०० ।
 फेण-फेनः-डिण्डीरः-प्रचुरो धवलः । प्रश्न० ५० ।
 फेणपुञ्जो-फेनपुञ्ज-डिण्डीरोत्करः । जीवा० २१० ।
 फेणमालिणी-फेनमालिनीनदीविशेषः । जं० प्र० ३५७ ।
 फेणमालिणीओ- । ठाणा० ८० ।
 फेफयं- । आव० ६५१ ।
 फेफसं-फिफिसम् । तं० ।
 फेल्ल-दरिद्रो । नि० चू० द्वि० ४५ अ । क्षीणविभवः । बृ० तृ० ५१ अ ।
 फोक्का-(देशीपदम्) अग्रे स्थूलोन्नता । उत्त० ३५८ ।
 फोडणं-निस्थिरहृत्लेज्ज पहादिणा वा खयं करेज्ज । नि० चू० तृ० ५७ अ । स्फोटनं-आधाकर्मणा राजिकादिना

संस्कारकरणम् । पिण्ड० ८४ ।

फोडा-स्फोटाः-स्फोटकाः । ठाणा० ५२१ ।

फोडिअ-वाङ्गणाणि । ओष० ९८ ।

फोडिआ-स्फोटिका-व्रणविशेषः । ओष० १३० ।

फोडित्ता-विदार्य । आव० २१४ ।

फोडिय-धयं ताविज्जति तस्य जीरागादि छुम्भति तेण जं धुवियं तं फोडियं । नि० चू० प्र० २०२ आ । फोटितम् । वृ० प्र० २५१ आ । फोटितम् । व्य० द्वि० १४२ आ । फोटितम् । व्य० द्वि० १४२ आ । स्फुटः-स्फुटिकृतः शोधितः इत्यर्थः स्पृष्टः वा । ज्ञाता० ११९ ।

फोडोकम्म-स्फोटनाकर्म । आव० ८२९ ।

फोडेतो-पाटयन् । आव० ३६९ ।

फोफल-पूगीफलम् । भक्त० ।

फोफस-शरीरावयवविशेषः । प्रश्न० ८ ।

ब

बंदिग्गह-बन्दिग्राहः । आव० २१२ ।

बंध-सामान्यतो बन्धः । भग० ९३८ । सम्बन्धमात्रम् । भग० ७९१ । मयूरबन्धादिः । उक्त० ४५६ । प्रलेपः । पिण्ड० ९ । विशिष्टरचनयाऽऽत्मनि स्थापनम् । स्व-स्वरूपतिरस्करणलक्षणो वा । आव० ५९१ । बन्धः-ग्रन्थिः । भग० ८२ । बन्धः-संयमनम् । प्रश्न० ३७ । प्रयोगबन्धाद्यभिधानार्थो भगवत्यां अष्टमशतके नवम उद्देशकः । भग० ३२८ । पञ्जरबन्धनं प्राप्तः । ज्ञाता० २३३ । बन्धः- स कषायत्वात् जीवः कर्मणो योग्यानु पुद्गलात् आदत्ते स बन्धः । ठाणा० १५ । बन्धः-रज्जुदामनकादिभिः संयमनम् । आव० ८१८ । बन्धः-प्रकृतिस्थित्यनुभावप्रदेशात्मकतया कर्मपुद्गलानां जीवेन स्वव्यापारतः स्वीकरणम् । सूत्र० ३७८ । स्थितिबन्धः । उक्त० ५८० । सकषायत्वात् जीवस्य कर्मणो योग्यानां पुद्गलानां बन्धनं-आदानं बन्धः । निर्वर्तनम्, सम्बन्धनम् । ठाणा० २२० । बन्धः-जीवकर्मयोगदुःखलक्षणः । दश० १५९ । बंधति-निगडादिनियन्त्रणस्वभावः । विशेष० ३३६ ।

बंधइ-बध्नाति प्रकृतिबन्धमाभित्य स्पृष्टावस्थापेक्षया वा । भग० १०२ ।

बंधकी-पुंश्रली । आव० ३५२ ।

बंधट्टिइउद्देशो-भगवत्याः त्रयोदशमशतके अष्टम उद्देशकः । भग० ६२६ । बन्धस्य-कर्मबन्धस्य स्थितिबन्ध-स्थितिः कर्मस्थितिरित्यर्थः, तदर्थं उद्देशको बन्धस्थित्युद्देशकः । भग० ६२६ ।

बंधण-बन्धनं-ज्ञानावरणोयादिकर्मपुद्गलानां यथोक्तप्रकारेण स्वस्वबाधाकालोत्तरकालं निषिक्तानां यद्भूयः कषायपरिणतिविशेषाभिकाचनम् । प्रज्ञा० २९२ । बंधनं-निबन्धनरूपं कर्म । प्रज्ञा० २१३ । बन्धनं-संयमनं रज्जुनिगडादिभिः । आव० ५८८ । बध्यतेऽनेनेति बन्धनं यदोदारिकपुद्गलानां गृहीतानां गृह्यमाणानां च परस्परं तैजसादिपुद्गलैर्वा सह सम्बन्धजनकं तद्बन्धननाम । प्रज्ञा० ४७० । बन्धनं कषात्मकम् । सूत्र० १७० । बन्धनः-प्रदेशः । प्रज्ञा० ६०३ । बन्धनः-बध्यते भवचारकाद् विनिर्गच्छन् प्रतिबद्धचते येन सः, बध्यते-आत्मप्रदेशैः सह लोलीभावेन संश्लिष्टाः क्रियते योगवशाद् यः सो वा कर्मपरमाणुरिति । प्रज्ञा० ६०२ । बन्धनः-कर्मद्रव्यः । विशेष० ११८७ । बन्धनं-आलम्बनम् । विशेष० ७१५ । पलिपासगो । नि० चू० द्वि० ५९ आ ।

बंधणकसिणं-बहुबन्धनबद्धम् । वृ० द्वि० २२२ अ ।

बंधणछेदनगती-बन्धनच्छेदनगतिः-यत्र जीवो वा शरीरात् शरीरं वा जीवात् । प्रज्ञा० ३२६ ।

बंधणछेयणगर्ह-बन्धनस्य कर्मणः सम्बन्धस्य वा छेदने-अभावे गतिर्जीवस्य शरीरात् शरीरस्य वा जीवाद् बन्धन-छेदनगतिः । भग० ३८१ । बन्धस्य छेदनं बन्धनच्छेदनं तस्मात् गतिः बन्धनच्छेदनगतिः । प्रज्ञा० ३२८ ।

बंधणप्पओगो-बन्धनप्रयोगः-बन्धोपायः । प्रश्न० १३ ।

बंधणविमोयणगती-बन्धनाद्विमोचनं बन्धनविमोचनं तेन गतिः बन्धनविमोचनगतिः यदास्त्रादिकफलानामतिपरिपाकगतानामत एव बन्धनाद्विच्युतानां यदधो विश्रसया निर्व्याघातेन गमनं सा । विहायोगतेः सप्तदशमो भेदः । प्रज्ञा० ३२७ ।

बंधणोवक्कम-बन्धनोपक्रमः-बन्धनकरणम् । ठाणा०

२२१ ।

बंधति-बध्नति । आव० ६५० ।

बंधवा-बान्धवाः-निकटवर्तिनः स्वजनाः । उक्त० ३८६ ।

बंधाबध-प्रज्ञापनायां चतुर्विंशतितमं पदम् । भग० ७०२ ।

बंधावेद-प्रज्ञापनायां पञ्चविंशतितमं पदम् । भग० ७०२ ।

बंधिसु-श्लथबन्धनबद्धात् गाढबन्धनबद्धात् कृतवन्तः । ठाणा० २८६ ।

बंधु-मायाभगिणिमाइओ । नि० चू० द्वि० ६६ अ ।

बंधुजीवग-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । जं० प्र० ९८ । भग० ८०३ ।

बंधुजीवगुम्मा-बन्धुजीवकगुल्माः, यत्पुष्पाणि मध्याह्ने विकसन्ति । जं० प्र० ९८ ।

बंधुजीवगवण-बन्धुजीवकवनम् । भग० ३६ ।

बंधुदेसो-बन्धोद्देशकः-प्रज्ञापनायां चतुर्विंशतितमं पदम् । भग० २८३ ।

बंधुमति-मल्लिजिनस्य प्रथमा साध्वी । ज्ञाता० १५४ ।

बंधुमती-बंधुमती-आध्यायाः परावर्तितद्वारे तिलकश्रेष्ठि-दुहता । पिण्ड० १०० । गोबरग्रामे आभीराधिपति गोशङ्खीनामकौटम्बकपत्नी । आव० २१२ । राजगृहे-ऽर्जुनमालाकारस्य भार्या । अन्द० १८ ।

बंधुया-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।

बंधुर-मनोहरम् । चउ० ।

बंधुवतो-भरनाथजिनस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ ।

बंधुविप्रहीणो-बन्धुविप्रहीण-विद्यमानबन्धवविप्रमुक्तः । प्रश्न० १६ ।

बंधुसिरो बन्धुश्रीः-मधुरायां श्रीदामराज्ञी । विपा० ७० ।

बंध-ब्रह्मः-लोकान्तकल्पे देवविमानविशेषः । सम० १६ ।

ब्रह्मः-पाञ्चालजनपदे काम्पिल्यनगरनृपतिः । उक्त० ३७७ । कुशलानुष्ठानम् । आव० ८३६ । ब्रह्मः-मैथुनवर्धित-

रूपम् । जं० प्र० १४८ । ब्रह्मः-शुद्धं तपः । दश० २६१ । ब्रह्मः-मोक्षः । सूत्र० ३९५ । ब्रह्मा-ब्रह्म-

दत्तस्य पञ्चमः प्रासादः । उक्त० ३८५ । ब्रह्मा-ब्रह्म-दत्तपिता । सम० १५२ । आव० १६९ । ब्रह्मा-द्विपृष्ठ-

वासुदेवपिता । आव० १६३ । सम० १५२ । ब्रह्मः-कुशलानुष्ठानम् । ठाणा० ४४४ । ब्रह्मः-ब्रह्मसम्बन्धित्वाद्

ब्रह्मः-स्थावरकायः पृथिवीकायः । ठाणा० २६२ । ब्रह्मः-ईश्वरागमारापृथिवीनाम-सिद्धिशीलानाम् । सम० २२ ।

ब्रह्मा-दशममुहूर्त्तनाम् । जं० प्र० ४६१ । सूर्य० १४६ ।

बंधइज्जं-ब्राह्मणानामिज्या-यजनं यस्मिन् सोऽयं ब्रह्मोऽयः । उक्त० ३५८ ।

बंधकंतं-लोकान्तकल्पे देवविमानविशेषः । सम० १६ ।

बंधकूडं-लोकान्तकल्पे देवविमानविशेषः । सम० १६ ।

बंधचेरंसि-ब्रह्मचर्यं-संयमस्तत्रोषित्वा आचारो वा ब्रह्म-चर्यम् । आचा० २५० ।

बंधचेर-ब्रह्मचर्यं-सत्यतपोभूतदयेन्द्रियनिरोधलक्षणं तच्च-र्यते-अनुष्ठीयते यस्मिन् तत्, मौनीन्द्रं प्रवचनम् । सूत्र० ३७१ । ब्रह्मचर्यं-श्रामणम् । सूत्र० २९६ । ब्रह्मचर्य-

भिधानं चतुर्थं संवरद्वारम् । प्रश्न० १३२ । संयमः । आचा० २५० । मैथुनविरतिवाचकः । आव० ५१६ ।

ब्रह्मः-कुशलानुष्ठानं तच्च तच्चर्यं चासेव्यमिति ब्रह्मचर्यं-संयमः । ठाणा० ४४४ । कुशलानुष्ठानं ब्रह्मचर्यं तत्प्रति-

पादकान्यध्ययनानि ब्रह्मचर्याणि तानि चाचाराङ्गप्रथम-श्रुतस्कन्धप्रतिबद्धानीति । सम० १६ । सम० ७१ ।

बंधचेरगुत्ती-ब्रह्मचर्यगुप्तिः । आव० ७७८ ।

बंधचेरपोसह-चरणीयं चर्यं ब्रह्म-कुशलानुष्ठानं, ब्रह्म च तत् चर्यं चेति ब्रह्मचर्यं तस्मिन् पोषधो ब्रह्मचर्य-

पोषधः । आव० ८३५ ।

बंधचेरविग्ध-ब्रह्मचर्यविघ्नः-मैथुनविरमणव्याघातः, अन्न-ह्राणः षड्विंशतितमं नाम । प्रश्न० ६६ ।

बंधउभय-लोकान्तकल्पे देवविमानविशेषः । सम० १६ ।

बंधण-ब्राह्मणः-विशुद्धब्रह्मचारी साधुः । दश० २६२ ।

बंधणगाम-ब्राह्मणग्रामः । आव० २०१ ।

बंधणिज्ज-ब्राह्मणानामिज्या-पूजा यस्मिन् स ब्राह्मणेज्यः । उक्त० ५३२ ।

बंधणए-ब्राह्मणाः ब्राह्मणसम्बन्धिन उपनिषदर्थं वेद-ग्रन्थाः । भग० ११२ ।

बंधणय-ब्राह्मणकः-वेदव्याख्यानरुहः । औप० ६३ ।

बंधदत्त-ब्रह्मदत्तः-चुलनीसुतः । जीवा० १२१ । ब्रह्मदत्तः

मुनिमुत्रास्वामिनः प्रथमो भिक्षादाता । आव० १७४ ।
 ब्रह्मदत्तः-अजितजिनस्य प्रथमो भिक्षादाता । आव०
 १४७ । ति० चू० प्र० ३०४ अ । द्वादशमचक्रवर्ती सम०
 १५ । ब्रह्मदत्तः-काम्पोल्याधिपतेर्ब्रह्मराजस्य चुलन्याः
 सुतः । उक्त० ३७७ । ब्रह्मदत्तः-द्वादशमचक्रवर्ती । आव०
 १५९, २७४ । ब्रह्मदत्तः । दश० १०७ ।
 बंभदीवग-ब्रह्मदीपकः-ब्रह्मदीपवास्तव्यः । आव० ४१३ ।
 बंभद्दीव-आभारद्विषण कण्ठवेलाणामणदी तस्स कूले
 दीवो । नि० चू० द्वि० १२ अ ।
 बंभथलयं-ब्रह्मस्थलकं-विश्रामविषयः । उक्त० ३७९ ।
 ब्रह्मस्थलं पद्मप्रभस्य प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ ।
 बंभप्पभ-लोकान्तकल्पे देवविमानविशेषः । सम० १९ ।
 बंभप्पहाण-ब्रह्मवर्यं-बस्तिनिरोधः सर्वमेव वा कुशलानु-
 ष्ठानम् । राज० ११८ ।
 बंभबंधु-ब्रह्मबन्धुः-जातिमात्रेण ब्राह्मणः । पिण्ड० १३१ ।
 बंभबंधू-जन्ममात्रेण ब्रह्मबन्धवो निर्गुण इत्यर्थः । ठाणा०
 ३४२ ।
 बंभघारी-ब्रह्मचारी-नवविधब्रह्मगुणगुप्तिगुप्तः । आचा०
 ३५० । उपासकस्य पंचमी प्रतिमा । सम० १९ ।
 बंभलेस-लोकान्तकल्पे देवविमानविशेषः । सम० १९ ।
 बंभलोए-पञ्चमो देवलोकः । जाता० १५० ।
 बंभलोग-पञ्चमो देवलोकः । भग० ६७४ । ब्रह्मलोकः-
 नन्वत १ पद्म २ राम ३ बलदेवत्रयागमनभूतदेवलोकः ।
 आव० १६३ टी० । पञ्चमदेवलोकः । प्रश्न० १३५ ।
 बंभलोगवडिसए-ब्रह्मलोकावतंसकः-ब्रह्मलोकस्य मध्येऽव-
 तंसकः । जीवा० ३६१ ।
 बंभलोगवडिसग-देवविमानविशेषः । सम० १७ ।
 बंभलोय-ब्रह्मलोकः-कल्पोपन्नवंमानिकभेदविशेषः । प्रज्ञा०
 ६६ ।
 बंभव-ब्रह्म-अशेषमलकलङ्कविकलं योगिगम्भं वेत्तीति ब्रह्म-
 वित्, यदि वा अष्टादशधा ब्रह्मेति । आचा० १५४ ।
 बंभवडिसए-ईषत्प्राग्भारापृथ्वीनाम, सिद्धशिलानामा ।
 सम० २२ ।
 बंभवण-देवविमानविशेषः । सम० १९ ।
 बंभसिग-देवविमानविशेषः । सम० १९ ।

बंभसिद्ध-देवविमानविशेषः । सम० १९ ।
 बंभसुत्तग-ब्रह्मसूत्रं-यज्ञोपवीतम् । उक्त० ९७ ।
 बंभा-ब्रह्म-पुरुषपुण्डरीकवासुदेवागमनस्थानम् । आव०
 १६३ ।
 बंभावत्तं-देवविमानविशेषः । सम० १९ ।
 बंभो-ब्राह्मी-लिपिविशेषः । श्रीमन्नाभेयजिनेन स्वसुताया
 ब्राह्मीनामिकाया दक्षितस्वेन लिपिविशेषस्य ब्राह्मीत्यभि-
 धानम् । भग० ५ । प्रथमजिनस्य प्रथमा शिष्या ।
 सम० १५२ । आव० १४९ । ब्राह्मी-लिपिविशेषः ।
 प्रज्ञा० ५६ । ब्राह्मी-आदिदेवस्य भगवतो दुहिता ब्राह्मी
 वा संस्कृतादिभेदा वाणो तामाश्रित्य तेनैव या दक्षिता
 अक्षरलेखनप्रक्रिया सा ब्राह्मीलिपिः । सम० ३६ ।
 बंभुत्तरवडिसग-देवविमानविशेषः । सम० १९ ।
 बड्ड-उपविष्टः । आव० ४०५, ५३६ । उपविष्टः-आसन-
 बन्धनेन स्थितः । आव० ४०५ ।
 बड्डुतो-उपविष्टः । उक्त० १५३ ।
 बड्डल-बलीवर्द्धः । आव० ४८६, ८२० । ओष० १४२ ।
 बडल-बकुलं-वृक्षविशेषः । आव० ५१३ । बकुलः-कैसरः ।
 वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ । नमिजिनस्य चंस्यवृक्षनाम ।
 सम० १५२ ।
 बडस-बकुश-कर्बुरं-चरित्रम् । प्रश्न० १३७ । बकुशं-
 शबलं कर्बुरम् । बकुशस्यमयोगद्वकुशः । भग० ८२० ।
 बकुशः-यः शरीरोपकरणविभूषाऽन्तर्वर्ती, ऋद्धियशस्कामः
 सातभोरवाश्रितः, अविविक्तपरिवारः, छेदशबलचारित्र्ययुक्तो
 निर्ग्रन्थः । उक्त० २५६ । बकुशः-शबलः कर्बुरः ।
 ठाणा० ३३६ । शबलचरित्रः । जाता० २०६ । बकुशः-
 चिलातदेशनिवासी म्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ ।
 बडसत्तण-बकुशत्वं-शरीरोपकरणविभूषाकरणम् । व्य०
 प्र० २४६ अ ।
 बडसि-बकुसिका । ४१ ।
 बक-बकः-बकोटकः । प्रश्न० ८ ।
 बकुल-कैसरः । ज० प्र० १६२ ।
 बकुल-निर्ग्रन्थे द्वितीयो भेदः । व्य० द्वि० ४०२ अ ।
 ठाणा० ३३६ ।
 बकुशदेशज-बकुशिकः । ज० प्र० १६१ ।

बकुसत्त्व-शरीरोपकरणविभूषाकरणम् । व्य० प्र० ३०४
अ ।

बकोद्वायक-भायदिशकरः अन्वर्थः पुरुषविशेषः । पिण्ड०
१३५ ।

बग-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।

बगुडाव-बककोड्यायी । नि० चू० द्वि० १०१ अ ।

बजभक्ति-आसङ्कलनतः बन्धनतो वा बध्यन्ते । भग० २५३ ।

बजभ बद्ध-बन्धनाकारेण व्यवस्थितं वागुरादिकं वा
बन्धनं बन्धकत्वाद्बन्धम् । सूत्र० ३३ । लौकिकैरप्या-
मेव्यमानं जायते इति कृत्वा बाह्यं (तपः) इत्युच्यते ।
विपरीतग्राहेण वा कुतीर्थिकैरपि क्रियते अनशनादि ।
दश० २९ ।

बजभङ्ग-बध्यते-भवचारकाद् विनिर्गच्छत् प्रतिबद्धयते ।
प्रज्ञा० ६०२ ।

बजभकरण-बाह्यकरणं पिण्डविशुद्ध्यादिकम् । आव०
५७७ ।

बजभगन्ध-बाह्यग्रन्थः क्षेत्रादिदशभेदभिन्नः । उत्त० २६२ ।

बजभपट्ट-वर्धपट्टः-चर्मपट्टिका । प्रश्न० ५६ ।

बजभमाण-बाध्यमानं-पीडयमानम् । उत्त० ५१० ।

बजभा-बाह्या-आभिवोगिककर्मकारिणी । जं० प्र० ४६३ ।

बटुक-सोमिलब्राह्मणः । व्य० प्र० १८८ आ ।

बडिस-बडिशं-प्रान्तन्यस्तामिषो लोहकीलकः । उत्त०
६३४ ।

बडिसविभिन्नकाए-बडिशं-प्रान्तन्यस्तामिषो लोहकील-
कस्तेन विभिन्नकायो-विदारितशरीरो बडिशविभिन्नकायः ।
उत्त० ६३४ ।

बडुअ-बटुकः । आव० ३८६ । ब्रह्मणः । आव० १०३ ।

बडुग-बटुकः । आव० ६६३ ।

बत्तीसइबद्ध-द्वात्रिंशद् भक्तिनिबद्धं, द्वात्रिंशत्पात्रनिपद्धं
वा । विपा० ६० ।

बत्तीसघडा-द्वात्रिंशत् गोष्ठीपुरुषाः । व्य० द्वि० ४३३ अ ।

अटव्यां वातेनोत्क्षिप्ताः । मर० ।

बत्तीसआ-द्वात्रिंशिका-अष्टपलप्रमाणा द्वाभ्यां चतुषष्टिका-
भ्यमेका द्वात्रिंशिका । अनु० १५१ ।

बत्तीसिया-घटकस्य-रसमानविशेषस्य द्वात्रिंशद्भागमानो-

मानविशेषः । भग० ३१३ ।

बत्थि-बस्ति-भस्त्रा । ठाणा० ३३६ । बस्तिः । जीवा०
२७५ ।

बत्थिपुडग-उदरान्तर्बर्ती प्रदेशः । निरया० ११ ।

बत्थीकम्म-बस्तिक्कम्म-अनुवासनारूपम् । सूत्र० १८० ।

बदर- । नि० चू० द्वि० १२० अ । भग० १४ (?) ।

बदरकर्कटम्- । दश० १७८ ।

बदरी-स्फुटितं कर्कशुः । आव० १६४ ।

बद्ध-आश्लिष्टं-नवशरावे तोयवदात्मप्रदेशरात्मोक्तमि-
त्यर्थः । आव० १२ । गाढतरबन्धनेन बन्धनात् ।

जीवा० २५९ । बद्ध-सामान्यतो बद्धम् । भग० ६० ।

निकाचितम् । सम० ६२ । ठाणा० ४१३ । सूचीकलाप

इव सूत्रेण प्रथमतो बद्धमात्रम् । प्रज्ञा० ४०२ । बद्धं

तु गाढतरमाश्लिष्टमात्मप्रदेशस्तोयवदात्मोक्तम् । विशेष०

१६६ । जीवेन सह संयोगमात्रापन्नम् । विशेष० १००६ ।

आचा० २०६ । कर्मतापादनाद् बद्धम् । भग० १८४ ।

कशाबन्धनतो बद्धः । भग० ३१८ । ग्रन्थिदानेन बद्धः ।

भग० १९३ । बद्धः-प्रदेशेषु संश्लेषितम् । प्रश्न० ६८ ।

यच्चिन्ताकाले जीवं परिगृहीतं वर्तते तत् । प्रज्ञा०

२७० । उपसम्पन्नः । जं० प्र० २२२ । बद्ध-रागद्वेष-

परिणामवशतः कर्मरूपतया परिणमितः । प्रज्ञा० ४५६ ।

अवस्थितम् । जीवा० २७३ । बद्धः-इह जन्मनि

जीवेन सम्बद्धः । उत्त० ४१ । गाढश्लेषः । ठाणा०

४७१ । बद्ध-गाढतरं सम्बद्धम् । भग० ८३ ।

बद्धक-तृणविशेषः । राज० ५० ।

बद्धकवचिय-बद्ध कवचं-सन्नाहविशेषो यस्य स बद्धकवचः

स एव बद्धकवचिकः । जाता० २२१ ।

बद्धच्छिल्लवर्त्त- । विशेष० ४३७ ।

बद्धपएसिए-प्रदेशबन्धपेक्षया । जाता० १८३ ।

बद्धपासपुट्टा-पार्श्वेण स्पृष्टा देहत्वा च छुत्ता रेणुवत्पार्श्व-
स्पृष्टास्ततो बद्धाः-गाढतरं श्लिष्टाः ततो तोयवत् पार्श्व-

स्पृष्टाश्च ते बद्धाश्चेति राजदन्तादिस्वाद् बद्धपार्श्वस्पृष्टा

ठाणा० ६३ ।

बद्धपुट्ट-बद्धश्च स स्पृष्टश्च बद्धस्पृष्टः, बद्धरूपो वा यः

स्पृष्टः । प्रज्ञा० २६८ । बद्धा कर्मतापादनात् स्पृष्टा-

जीवप्रदेशः स्पर्शनात्ततः कर्मधारये तत्पुरुषे च सति
बद्धस्पृष्टा । भग० ८४ ।
बद्धफला-क्षीरस्य फलतया बन्धनात् जातफला इत्यर्थः ।
ज्ञाता० ११६ ।
बद्धफासपुट्ट-बद्धस्पर्शस्पृष्टम् । प्रज्ञा० ४५६ ।
बद्धवन्त-निर्मपिणतः । ठाणा० १७६ ।
बद्धाङ्ग-जीवप्रदेशरात्मीकरणात् । भग० ५६६ ।
बद्धाउउ- । नि० चू० प्र० १०४ अ ।
बद्धाउओ-बद्धायुष्कः, नोआगमतः द्रव्यद्रुमस्य द्वितीयः
प्रकारः । दश० १७ ।
बद्धागमा अथपिक्षया । व्य० द्वि० १३५ आ ।
बद्धाग्रहः-सक्तः । उक्त० २६७ ।
बद्धायुषः-ये तु पूर्वभवत्रिभागादिसमये बद्धबादरापर्याप्त-
तेजःकायिकायुष्कस्ते बद्धायुषः । प्रज्ञा० ७६ ।
बद्धायुष्कः-स एवेन्द्रायुर्बन्धानन्तरं बद्धमायुरनेनेति बद्धायुः ।
ठाणा० १०३ ।
बद्धास्थि-पाकलाहम् । दश० २१९ ।
बद्धिया-बद्धा-निवेशिता काये इति । ज्ञाता० २०५ ।
बद्धिहृया-बद्धानि । प्रज्ञा० २७० ।
बद्धी-लब्धिः-भोत्रेन्द्रियादिविषयः सर्वात्मप्रदेशानां तदा-
वरणक्षयोपशमः । प्रज्ञा० २९४ ।
बधिर-न सुष्ठु मया श्रुतमिति । व्य० प्र० ३१६ आ ।
बधिरा- । ठाणा० ४५१ ।
बध्यते-सीध्यते । ओष० १४६ ।
बन्दिग्रहे- । बृ० प्र० १६५ आ ।
बन्ध-सकषायस्वाजीवः कर्मणो योगान् पुद्गलानादत्ते ।
तत्त्वा ८-१२ ।
बन्धन-बन्धनं-बन्धनहेतुभूतं कर्म । लं० प्र० १५८ ।
बन्धद्वार-बन्धोपलक्षितं द्वारम् । प्रज्ञा० १५५ ।
बन्धन-तस्यैव ज्ञानावरणीयादितया निषिक्तस्य पुनरपि
कषायपरिणतिविशेषास्त्रिकाचनमिति । ठाणा० १०१,
१६५ । आदानं-बन्धः । ठाणा० २२० । निर्मपिणम् ।
ठाणा० ४१७ । निकाचनम् । ठाणा० ५२७ । बध्यते-
जेनेति बन्धनं विवक्षितस्निग्धतादिको गुणः । भग०
३६५ ।

बन्धु-माताभगिन्यादि । बृ० प्र० २८१ आ ।
बप्प-बप्पः-पिता । प्रश्न० १६ । आव० ३५५ ।
बठवर-बठरः-चिलातदेशनिवासी म्लेच्छविशेषः । प्रश्न०
१४ । आचा० ३७७ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा०
५५ ।
बठरः-अनार्यविशेषः । भग० १७० ।
बठवरि-बठरदेशसम्भवा । ज्ञाता० ४१ ।
बठवरिय-चिलातदेशोत्पन्नो म्लेच्छविशेषः । भग० ४६० ।
बठ्ठुलकण्टकः- । उक्त० ३४० ।
बयर-बदरं कर्कन्धुफलम् । अनु० १९२ ।
बयरीवर्ण-बदरीवनम् । आव० ५१४ ।
बयल्ल-बलीवर्द्धः-गोणः । उक्त० १६२ ।
बरग-बरट्टः । जं० प्र० २४४ । बरट्टी-धान्यविशेषः ।
जं० प्र० १२४ ।
बरड-रुक्षम् । आव० ९० ।
बरहिण-बहिणः कलापवन्मयूराः । प्रश्न० ८ । मयूराः ।
ज्ञाता० २६ ।
बरहिणविद-बहिणवृन्दः-शिकण्डिसमूहः । ज्ञाता० १६१ ।
बरहिणा-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
बरुड-शिल्पभेदः । अनु० १४६ ।
बहो-मयूरः । जीवा० १८८ ।
बल-शारीरसामर्थ्यविशेषः । प्रज्ञा० ४६३ । शारीरो
वाचनादिविषयः प्राणः । सूर्य० २९६ । उच्चियमंससो-
णिओ बलवं विरियंतरायस्त्रयोवसमेण वा बलवं । नि०
चू० प्र० २९० अ । शारीरम् । जीवा० २६८ । जं०
प्र० १०५ । ठाणा० ३०४ । तृतीयवर्गे नवममध्ययनम् ।
निरय० ३६ । बलं बलवत् कष्टोपक्रमणीयम् । प्रश्न० १५६ ।
बलमदः यद् बलस्य प्राक्क्रमस्य मानम् । आव० ६४६ ।
वीतशोकराजधान्यां राजा । ज्ञाता० १२१ । बलं-
शारीरः प्राणः । भग० ५७ । शारीरम् । ज्ञाता० १४० ।
बलः-प्रभासपिता । आव० २५५ । बलः-अष्टमः अत्रिय-
पत्रिजाजकः । ओष० ९१ । सैन्यः । जं० प्र० १६२ ।
बलं-देहप्रमाणम् । भग० ३११ । शारीरः-प्राणः ।
भग० ४६६ । प्रज्ञा० ६०० । जीवा० २१७ । सूर्य०
२५८ । जं० प्र० ६२, १३० । सूर्य० २८६, २९२ ।

प्रज्ञा० ८८ । प्रश्न० ७३ । नीतिः प्रमाणं च । आव० ४६३ । हस्त्यश्वादिचतुरङ्गम् । उत्त० ३०७ । शारीरः । सम० ५५ । प्राणः । प्रश्न० ७४ । चतुरङ्गम् । ठाणा० १७३ । उत्त० ४३८ । शरीरसामर्थ्यम् । ठाणा० २३ । बलः-अपरनामहरिकेशः । उत्त० ३५७ । बलः-बल-कोट्टहरिकेशमुतः । उत्त० ३५५ । बलकथा राज्ञः सैन्यवाहनादिसम्बन्धीविचारः । आव० ५८१ । राजकथा-यास्तृतीयो भेदः । आव० ५८१ । हस्तिनागपुरनगरे राजा । भग० ५३५ । बलः-महापुरनगरनृपतिः । विपा० ९५ । संहननविशेषसमुत्थः प्राणः । निरय० १ । राज० ११८ । ज्ञाता० ७ । शारीरः । नि० चू० प्र० १८ अ ।

बलएण- । आचा० ३७८ ।

बलकुट्ट-बलकोट्ट-हरिकेशस्थानम् । उत्त० ३५४ ।

बलकूड-बलकूटं नन्दनवने नवमं कूटनाम । ज० प्र० ३६७ ।

बलकोट्ट-हरिकेशभेदः । उत्त० ३५५ । बलकोट्टः-बलकोट्टा-भिधहरिकेशाधिपतिः । उत्त० ३५४ ।

बलदेव-वासुदेवज्येष्ठभ्राता । लक्ष्मणज्येष्ठभ्राता । प्रश्न० ८७ । महावीरमुख्यः । अन्त० २ । ज्ञाता० ९९ । २०७ । ऋद्धिप्राप्त्यर्थस्य तृतीयो भेदः । प्रश्न० ५५ । चतुर्दशमतीर्थकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १५४ । आव० २१० । रेवत्याः पतिः । निरय० ३६ । बलदेवः-हारावतीराजा । अन्त० १४ । बलदेवः-गङ्गावत्तजीवः । आव० ३५८ । बलदेवः । उत्त० ११८ । बलदेवः-याचनापरीषहसोढा पुरुषः । उत्त० ११७ । सूत्र० ११ । पुरुषात्तमविशेषः । ज्ञाता० २० ।

बलदेवधर-बलदेवगृहम् । आव० २०६ ।

बलदेवपडिमा-बलदेवप्रतिमा । आव० २०६ ।

बलदेवपुत्त- । वृ० प्र० ३० अ ।

बलदेवाः- । आव० ४८ । बलदेवताः । ठाणा० ३३२ ।

बलद्-बलीवद् । आव० १०३, ८२६ । वृ० प्र० २८ अ ।

बलद्दसंघाडगो-बलीवद्दसंघाटकः । आव० ४१३ ।

बलभद्र-बलभद्रः-इक्कुडदासाभिधचौरमुख्यः । उत्त० २६ । कमलभिधः पुत्रः । ज्ञाता० १२१ । राजगृहनगरे मौर्यवंश-प्रसूतः श्रमणीपासको राजविशेषः । आव० ३१५ । सुप्रीवन्नगरनृपतिः । उत्त० ४५१ । नृपतिविशेषः । ठाणा० ४३० । सप्तमवासुदेवनाम । सम० १५४ । अलाभसहः । मर० । बलभद्रः-राजगृहे मौर्यवंशसम्भूतो राजा । विशे० ६५३ ।

बलभाणू- । नि० चू० प्र० ३३६ आ ।

बलमित्त-उज्जैणीए राया । नि० चू० प्र० ३३६ आ । ज्ञाता० १५२ ।

बलव-सहस्रयोधो । नि० चू० प्र० १११ आ । बलवान् । आव० २७० । बलवान्-नवममुहूर्तनाम । सूर्य० १४६ ।

जं० प्र० ४९१ । बलवान्-समर्थः । आचा० ३६३ ।

बलवण-बलवन्तः । प्रश्न० ७४ ।

बलवति पञ्चतरायणो-बलवत् प्रत्यन्तराजकं यतो बल-वन्तः-प्रत्यन्तराजानः । व्य० प्र० २४४ अ ।

बलवती-निवर्त्तयितुमशक्या । प्रश्न० १७ ।

बलवद्विनीतधुर्यः- । उत्त० ६५ ।

बलवाउय-बलव्यापृतः-सैन्यव्यापारपरायणः । ओप० ६१ । सैन्यव्यापारवान् । ज्ञाता० १४९ ।

बलवाहणकहा-बलं-हस्त्यादि वाहनं-वेगसरादि तत्कथा बलवाहनकथा । ठाणा० २१० ।

बलवीरिय-नृपतिविशेषः । ठाणा० ४३० ।

बलवीरियपरिणाम-बलहेतुर्वीर्यपरिणामो यस्य स बल-वीर्यपरिणामः । जीवा० २५५ ।

बलस-बलेन हठात् सकारस्त्वागमिको बाहो गृहीत्येति चतुर्थः । ठाणा ३१३ ।

बलसा-बलात्कारेण । नि० चू० द्वि० १४६ आ ।

बलसिरी-बलश्रीः-वीरकृष्णमित्रराजकन्या । विपा० ६५ ।

बलश्रीः-मृगापुत्रस्य पिता राजा । उत्त० ४५० ।

बलश्रीः-अन्तरञ्जिकानगरे नृपतिः । उत्त० १६८ ।

बलश्रीः-अन्तरञ्जिकापुर्या राजा । आव० ३१८ ।

बलश्रीः-अन्तरञ्जिकाया राजा । विशे० ६८१ ।

बलहरण-धारणयोस्परिवर्ति तिर्यगायतकाष्टम् । भग० ३७६ । पृष्ठवंशः । वृ० द्वि० ५४ अ ।

बला-वउत्थी दसा । नि० चू० द्वि० २८ आ । जन्तो-
श्रतुर्थदशा । ठाणा० ५१९ । दश० ८ ।
बलाका-बलाका-बिसकष्टिका । प्रश्न० ८ ।
बलाकावलि-बलाकापङ्क्तिः । जीवा० १९१ ।
बलागा-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
बलामिओग-बलाभिगोगः । आव० ८११ ।
बलीमोडीए-हठात् । नि० चू० प्र० १७४ अ ।
बलामोटिका-प्रसह्य । बृ० प्र० २८१ आ ।
बलामोडीए-बलात् । आव० ४०१ । बलात्कारः । आ०
३६७ । प्रसह्य । नि० चू० द्वि० १०७ आ ।
बलायालोअ-बलावलोकं, म्लेच्छजातीयजनाभ्यस्थानम् ।
ज० प्र० २२० ।
बलाहए-बलाहकः-मेघः । जीवा० १६१ ।
बलाहका-वापीनाम । जं० प्र० ३७१ ।
बलाहग-बलाहकः-मेघः । जीवा० ३२२, ३४४ ।
बलाहगा-बलाहका-ऊर्ध्वलोकवास्तव्या अष्टमी दिक्कुमारी-
महत्तरिका । जं० प्र० ३८८ ।
बलाहय-बलाहकः-वृष्टः । दश० २२३ ।
बलाहया-बलाहका-ऊर्ध्वलोकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव०
१२० । जं० प्र० ३५६ ।
बलाहिक बलाधिकः । आव० १०८ ।
बलि-वतानिवेदनम् । बृ० द्वि० १६४ अ । बली-पुरुष-
पुण्डरीकवासुदेवशत्रुः । आव० १५९ । बलिः-देवताना-
मुपहारः । ज्ञाता० १६९ । बलवती । आव० २३८ ।
बलिः-उत्तरनिकाये प्रथम इन्द्रः । भग० १५७ ।
बलिओ-बली । आव० ८१४ ।
बलिकम्म-बलिकम्म । औप० २३, ५९ । बलिकर्म-
स्वग्रहदेवतानां नैवेद्यविधिः । भग० १३७ ।
बलिकरण-बलिकर्म-उपहारविधानम् । प्रश्न० १४ ।
बलिगयर-बलिष्ठः । आव० ४१६ ।
बलिचंचा- । ज्ञाता० २५१ ।
बलिवाहुडिया-बलिप्राभृतिका-चतुर्दिशमर्चनिकां कृत्वा
अग्नी वा सिन्धु क्षिप्ता ततो या साधवे दीयते भिक्षा
सा । आव० ५७५ ।
बलिपोढम्- । जीवा० २३७ ।

बलिमोडउ-पर्वपरिवेष्टनं चक्राकारम् । प्रज्ञा० ३७ ।
बलिय-अत्यथम् । बृ० तृ० २ अ ।
बलिया-उपचितमांसशोणिता । बृ० द्वि० २१७ अ ।
बलिकाः-प्राणवन्तः । ठाणा० २४७ ।
बलिवइसदेव-वंशदेवबलिः । आव० ५६१ ।
बलिवइस्सदेव-बलिना वैश्वानरम् । भग० ५२० ।
बलिष्ठ-परग्रामदूतीत्वदोषविवरणे सुन्दरस्य पुत्रः । पिण्ड०
१२७ ।
बलिसञ्ज-असुरकुमारराजः । भग० २८ ।
बलिस्स-ओदीच्यस्य असुरकुमारनिकायराजस्य भवनम् ।
सम० ७५ ।
बली-बलिः-उत्तरदिग्वातिनामसुरकुमाराणामिन्द्रः । प्रज्ञा०
६४ । ठाणा० ८४ । बलिः-उपहारः । पिण्ड० ७२ ।
बलिः-असुरकुमारभवनविशेषः । जीवा० १६६ । बलिः-
उपहारः । प्रश्न० ५१ ।
बलीचञ्चा- । सम० ३२ ।
बलीवद्वा-बलीवर्हः बद्धितृणवः । विपा० ४८ ।
बलेया-तृतीयवर्गे नवममध्ययनम् । निरय० २१ ।
बल्लूरो-दुर्दरः । आव० ३६६ ।
बल्लवज-तृणविशेषः । ठाणा० ३३६ ।
बल-प्रथम करणम् । ज० प्र० ४६३ ।
बसहिपायरास-वासिकप्रातर्भोजनम् । विपा० ६३ ।
बस्ति-चर्ममयी खल्ली । ओष० १३४ ।
बहल-बहु । ओष० ३१ । दृढः । जं० प्र० २३६ ।
स्थूलम् । ठाणा० २०६ । शून्यगृहं वृक्षं वा । ओष०
३१ ।
बहलतरी-जडुतरी । नि० चू० द्वि० १४१ अ ।
बहलिदेशजा-बहली । जं० प्र० १६१ ।
बहली-देशविशेषः । आव० १४८ । चिलातदेशोत्पन्नो
म्लेच्छविशेषः । भग० ४६० । ज्ञाता० ४१ ।
बहलीय-बहुल्यः । आव० १४७ । बहलीकः-चिलातदेश-
निवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ ।
बहस्सई-अष्टाशती महाग्रहे त्रयचत्वारिंशत्तमः । ठाणा०
७६ ।
बहिःशम्बुका-यस्यां तु क्षेत्रबहिर्भागात्तयैव भिक्षामटन्मध्यः

भागमायाति । बृ० प्र० ५२७ अ ।

बहिआ-बाह्यतः पात्रकप्रक्षालनभूमौ । ओष० १६० ।

बहिर्धा । आच० १८७ ।

बहिचारिणी- । नि० चू० प्र० १७१ आ ।

बहिणी-ससा । नि० चू० द्वि १०४ आ ।

बहिद्ध-मैथुनम् । मैथुनपरिग्रहो । सूत्र० १७६ । मैथुन-
परिग्रहो । सूत्र० २६४ ।

बहिद्धा-बहिर्धा-बहिः । संयमगेहाद्धिः । दश० ६४ ।

मैथुनं-परिग्रहविशेषः । ठाणा० २०२ ।

बहिद्धादाण-बहिर्धा-मैथुनं परिग्रहविशेषः आदानं च
परिग्रहस्तयोर्द्वन्द्वकत्वमथवा आदीयत इत्यादानं-परिग्राह्यं
वस्तु तच्च धर्मोपकरणमपि । ठाणा० २०२ ।

बहिफोड-उड्डाहो-अघ्रातः । नि० चू० तृ० ५१ अ ।

बहिय-वधितः-हतः । ज्ञाता० १६९ ।

बहिया-बहिस्तात् । ठाणा० २५३ । बहिः । उत्त०
२६८ । बहिः-बहिस्तात् । भग० ७ । बहिः-आत्मनो
व्यतिरिक्तानामपि जन्तूनां सुखप्रियत्वमसुखाप्रियत्वं च ।
आचा० १६५ ।

बहियापुगलपक्खे-बहिःपुद्गलप्रक्षेपः-बहिर्लेशादिक्षेपः ।
आच० ८३४ ।

बहियावासी-अणगच्छवासी । नि० चू० प्र० २९३ अ ।

बहिर-बधिरः । आच० ९६ । यः कथिते कार्ये बधिर
इव ब्रूते न सुष्ठु मया श्रुतमिति स बधिर इव बधिरः ।
व्य० प्र० २५६ अ ।

बहिलग-गोणातिपट्टीए लगड्हादिएसु आणिज्जति । नि०
चू० प्र० १८७ अ । करमीवेसरबलीवर्दीदिसार्थः । बृ०
द्वि० १२५ अ ।

बहिल्लेस-बहिल्लेश्या-अन्तःकरणम् । ठाणा० ३३२ ।

बहु-वज्रादि । दश० १४७ । विपुलं-विस्तीर्णम् । उत्त०
२९६ ।

बहुआगमविज्ञाणा-बहुः-अङ्गोपाङ्गादिबहुभेदतया बहुव्यं-
तया वा स चासावगमश्च-श्रुतं ब्रह्मागमस्तस्मिन् विविष्ट-
ज्ञान-अवगमः एषामिति ब्रह्मागमविज्ञानाः । उत्त०
७०६ ।

बहुउदय-बहुदकः-परिव्राजकविशेषः । औप० ९१ ।

बहुउत्पलोदगा-जासि परनदीहि उप्पीलियाणि उदगाणि ।
दश० चू० ११२ ।

बहुउत्पलोदगा-जासि अहमरियत्तणेण अण्णो पाणिणं
वच्चइ । दश० चू० ११२ ।

बहुकायरा-ईषदपरिसमाप्ताः कातरः-निसत्त्वाः बहुकायरा ।
उत्त० ४७७ ।

बहुखज्जा-बहुभक्ष्याः पृथक्करणयोग्या वा । आचा०
३९१ ।

बहुगुण-बहुगुणः-प्रभुतरगुणः । आच० ४६२ ।

बहुजण-बहवो जना-आलोचनाचार्याः यस्मिन्नालोचने तद्
बहुजनम् । ठाणा० ४८४ । बहवो जना-आलोचनागुरवो
यत्रालोचने तद्बहुजनं यथा भवत्येवमालोचयति, एकस्या-
प्यपराधस्य बहुभ्यो निवेदनमित्यर्थः । भग० ९१९ ।
बह्वोजनाः-साधवो गच्छवासितया संयमसहाया यस्य स
बहुजनः । सूत्र० २३८ ।

बहुणडा-तालायरबहुला । नि० चू० द्वि० ७१ ।

बहुतत्ती-बहुव्यापारा । बृ० प्र० ३१६ आ ।

बहुदेवसियं-आणाहादि कक्केण वा संवासिएण एत्थ
पगाराइ संवासितं तं पि बहुदेवसियं भण्णइ । नि० चू०
द्वि० ११६ अ ।

बहुदेसिए-बहुदेश्यं ईषद्बहुः । आचा० ३६९ ।

बहुदोस-बहुवपि-सर्वेवपि हिंसादिषु दोषः-प्रवृत्तिलक्षणः
बहुदोषः, बहुर्वा-बहुविधो हिंसानुतादिरिति बहुदोषः ।
ठाणा० १६० । बहुदोषः-सर्वेहिंसादिः औप० ४४ ।

बहुनट-नटवद्भोगार्थं बहून् वेषान् विधत्त इति बहुनटः ।
आचा० २०३ ।

बहुनिम्माओ-बहुनिमितः । आच० ४१३ ।

बहुनिवट्टिफला बहूनि निवर्तितानि फलानि येषु ते
बहुनिवर्तितफलाः । आचा० ३६१ ।

बहुनिवेश-बहुः-अनर्थसंपादकत्वेनासदभिनिवेशो यस्य स
बहुनिवेशः । सूत्र० २३३ । ब्रह्मायम् । ओष० १७६ ।
बहुनिवेशः-गुणानामस्थानिकः-अनाधारो बहूनां दोषाणां
च निवेशः-स्थानमाश्रय इति । सूत्र० २३३ ।

बहुपस्खिए-बहुपाक्षिकः-बहुस्वजनः । आच० ७३८ ।

बहुपडिपुण-बहुप्रतिपूर्णं देशेनाऽपि न न्यूनम् । जं० प्र०

१५८ । बहु-प्रभुतं प्रतिपूर्णः । अ० प्र० ५७ । बहु-
प्रतिपूर्णः । आव० १२१ ।
बहुपर-बहुत्वेन परं बहुपरं यद्यस्माद् बहु तद् बहुपरम् ।
आचा० ४१५ ।
बहुपरिकर्म-यद् बहुधा खण्डित्वा सीवितं तत् । पिण्ड०
१५ ।
बहुपरियावणं-बहुना प्रकारेण परित्यागमावणं । नि०
चू० प्र० १५१ आ ।
बहुपरियावन्न-बहुपर्यापन्नः-परिणतः । आचा० ३५७ ।
बहुपसन्न-बहुप्रसन्न-अतिस्वच्छम् । औप० १४ । बहुप्रस-
न्नम् । ओष० १३१ ।
बहुपाउरणं-उंगोष्ठिं करेति । नि० चू० प्र० १६१ आ ।
बहुपुखला-बहुपुष्कला-बहुसंपूर्णा प्रचुरोदकभृतेति । सूत्र०
२७२ ।
बहुपुत्ति-विशाखानगरी चैत्यविशेषः । भग० ७३७ ।
विमानविशेषः । निरय० २९ ।
बहुपुत्तिका-तृतीयवर्गे चतुर्थमध्ययनम् । निरय० २६ ।
बहुपुत्तित्ता-पूर्णभद्रस्य यक्षेन्द्रस्य द्वितीया अग्रमहिषी ।
ठाणा० २०४ ।
बहुपुत्तिय-तृतीयवर्गे चतुर्थमध्ययनम् । निरय० २१ ।
बहुपुत्तिया-पञ्चमवर्गस्य दसममध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।
पूर्णभद्रस्य यक्षेन्द्रस्य द्वितीया अग्रमहिषी । भग० ५०४ ।
बहुपुत्रिकादेवी-सौधर्मकल्पे देवीविशेषः । ठाणा० ५१३ ।
बहुफासुय-बहुप्रासुक-संवन्धा शुद्धम् । दश० १८१ ।
बहुफोड-बहुमक्षकः । ओष० १२७ ।
बहुबीयगा-प्रायोऽस्थिवन्धमन्तरेणैवमेव फलान्तवर्तीनि
बहूनि बीजानि येषां ते बहुबीजकाः । प्रज्ञा० ३१ ।
बहुभंगियं- । सम० १२८ ।
बहुमए-बहुशो बहुभ्यो वाऽन्येभ्यः सकशाद्बहुरिति वा
मतो बहुमतः । भग० १२२ । बहुमतः-पन्थाः । उत्त०
३३९ ।
बहुमज्झ-बहुमध्यः-मध्यदेशभागः । ओष० १२६ ।
बहुमज्झदेसभाग-मध्यश्रासौ देशभागश्च-देशावयवो मध्य-
देशभागः, स च नात्यन्तिक इति बहुमध्यदेशभागः
अत्यन्तं मध्यदेशभागो बहुमध्यदेशभागः । ठाणा० २३१ ।

बहुमन्यते-स्तोति, प्रशंसति । आव० ५८७ ।
बहुमयाणि-बहूनां लघूडवर्जानां सर्वेषामित्यर्थः मतानि
बहुमतानि । व्य० प्र० २४१ अ ।
बहुमाण-बहुमानः-आन्तरो भावप्रतिबन्धः । दश० १०४ ।
आन्तरप्रीतिविशेषः । उत्त० ५७६ । गुणानुरागः ।
ज्ञाता० ३५ । बहुमानः-गुरुणामुपरि अन्तरः प्रतिबन्धः ।
वृ० प्र० १३३ आ । णाणदंसणवरित्ततवविणयभावणा-
तिगुणरंजियस्स जो उ रसो पीतिपडिबन्धो सो बहुमाणो
भण्णति । नि० चू० प्र० ८ अ । बहुमानः-मानसोऽत्यन्त-
प्रतिबन्धः । उत्त० १७ । मानसप्रतिबन्धः । उत्त०
३८३ । अन्तरभावप्रतिबन्धरूपः । दश० २४२ । बहु-
मानः-बहूनां मतत्वाद् अग्रहणः पञ्चविंशतितमं नाम ।
प्रश्न० ६६ ।
बहुमाया-कपटप्रधाना । सूत्र० ६७ ।
बहुमित्तपुत्त-बहुमित्रपुत्रः-श्रीदामामात्यसुबन्धुसुतः । विपा०
७० ।
बहुमिलक्खुमह-बहुगा जत्थ महे मिलंति सो बहुमिलक्खु-
महो । नि० चू० द्वि० ७१ आ ।
बहुयणीए-बहुक्या । वृ० प्र० १२६ अ ।
बहुयातीय-बहुकातीतं-अतिशयेन बहु, अतिशयेन निज-
प्रमाणाभ्यधिकम् । पिण्ड० १७४ ।
बहुरय-पहुकम् । आचा० ३४२ । बहुषु-क्रियानिष्पत्ति-
विषयसमयेषु रतो बहुरतः । निह्वविशेषः । उत्त०
१५२ । बहुषु-एकसमयेन क्रियाव्याप्तिरूपेण वस्तुनो-
ऽनुत्पत्तेः प्रभूतसमयैश्चोत्पत्तेर्बहुषु समयेषु रतः-सक्तः
बहुरतः । दीर्घकालद्रव्यप्रसूतिप्ररूपी । आव० ३११ ।
ठाणा० ४१० । जत्थ महे बहुरया मिलंति जहा
सरक्खा सो बहुरयो भण्णति । नि० चू० द्वि० ७१ आ ।
प्रथमनिह्ववमतः । नि० चू० वृ० ३५ अ । बहु रजः-
तुषादिकं यस्मिंस्तद् बहुरजः । आचा० ३२३ । बहुरतः-
दीर्घकालवस्तुप्रभवप्ररूपकः । विशे० ६३३ ।
बहुरया-बहुषु समयेषु रता-आसक्ता बहुभिरेव समयैः
कार्यं निष्पद्यते नैकसमयेनेत्येवविधवादिनो बहुरताः-
जमालमतानुपातिनः । औप० १०६ । बहुषु समयेषु
कार्यसिद्धिं प्रतीत्य रताः-सक्ताः बहुरताः । एतस्यां दृष्टौ

बहुवो जीवा रतास्तेन बहुरतः । उत्त० १५७ ।
 बहुरूवा-सुखस्य भूतेन्द्रस्य द्वितीया अग्रमहिषा । ठाणा०
 भग० ५०४ । २०४ । पञ्चमवर्गस्य षष्ठममध्ययनम् ।
 ज्ञाता० २५२ ।
 बहुरोगी-जो चिरकालं बहूहि वा रोगेहि अभिभूतो ।
 नि० चू० तृ० २८ अ ।
 बहुल-अति प्रभूतः । जीवा० १७३ । व्याप्तः । जीवा०
 १८८ । उत्त० ३३६ । प्रचुरः । ज्ञाता० ८० । वर्धमान-
 जिनस्य प्रथममिक्षादाता । आव० १४७ । वीरजिनस्य
 प्रथमो भिक्षादाता । सम० १५१ । बहून् भेदान् लातीति
 अतिप्रभूतम् । प्रज्ञा० ६७ । स्थूलम् । ठाणा० २०६ ।
 व्याप्तः, प्रभूतः । उत्त० ४२ । सम० १२८ । कोल्लाक-
 सन्निवेशे ब्राह्मणविशेषः । भग० ६६२ ।
 बहुलदोष-एवंपि चंदमेव प्रवर्तत इति बहुलदोषः ।
 आव० ५६० ।
 बहुलएवल-कृष्णपक्षो यत्र ध्रुवराहुः स्वविमानेन चन्द्र-
 विमानमावृणोति तेन योऽन्धकारबहुलः पक्षः स बहुलपक्षः ।
 जं० प्र० ४६१ । कृष्णपक्षः । सूर्य० २६० ।
 बहुलप्रमाद-बहून्-भेदान् लातीति बहुलो मद्याद्यनेकभेदतः
 प्रमोदः-धर्मं प्रत्यनुद्यामात्मको यस्य सः । उत्त० ३३६ ।
 बहुलसंयम-बहुल-प्रभूतः संयमोऽस्येति बहुलसंयमः ।
 उत्त० ४२३ ।
 बहुलसंयम-सवरः-आश्रयद्वारनिरोधः तद् बहुलो बहुलसं-
 यमः । उत्त० ४२३ ।
 बहुलसमाधि-समाधिः-चित्तस्वास्थ्यं तद् बहुलो बहुल-
 समाधिः । उत्त० ४२३ ।
 बहुला-गोविशेषः । आव० ८८ । अनेकरूपा । जं०
 प्र० ३० । जीवा० १८६ ।
 बहुलिआ-बहुलिका गो । आव० २१२ ।
 बहुलिय-बाहुलिकः-दासचेटः । आव० ३४३ ।
 बहुलिया-बहुलिका-आनन्दगाथापतेर्दासी । आव० २१५ ।
 बहुलो-बहुलिका-तितिक्षोदाहरणे तृतीयो दासचेटः ।
 आव० ७०२ ।
 बहुवर्णा-बहुवर्णाः-पिङ्गाः । ज्ञाता० २३१ ।
 बहुवत्तव्यं-बहुवत्तव्यं-प्रजापनायास्तृतीयं पदम् । प्रज्ञा०

६ ।
 बहुवत्तव्ययाए- । भग० ३५७ ।
 बहुवाहडा-बहुभृताः प्रायशो भृताः । दश० २२० ।
 बहुविस्तर-बहुविस्तरः प्रभूतम् । नानाविधम् । पिण्ड०
 १३० ।
 बहुविहआगम-बहुविधागमः-नानाविधशास्त्रविशारदः ।
 ज्ञाता० २२० ।
 बहुवीडकंत-बहुव्यतिक्रान्तः । आव० १२१ ।
 बहुवोलीण-बहुवोलीनः । आव० ११४ ।
 बहुभुत-छेदग्रन्थादिकुशलम् । व्य० प्र० १६८ अ । बहु-
 भुतः सूत्रापेक्षया । व्य० द्वि० १३५ अ ।
 बहुभुतपूजा-एतदभिधानमध्ययनम् । उत्त० ६८ ।
 बहुभुतता-युगप्रधानागमता । ठाणा० ४२३ ।
 बहुसंस्ते-ईषदूनसंज्ञासो बहुसम्प्राप्तः । भग० ११६ ।
 बहुसंभारसंभिय-बहुसम्भारसंभृतम् । आव० ७२३ ।
 बहुसंभूअ-बहुसंभूता निष्पन्नप्रायाः । दश० २१६ ।
 बहुसंभोइओ-बहुसंमुदितः । आव० १६३ ।
 बहुसमओ-बहुसम्मतः । आव० ७३६ ।
 बहुस-बहुगः-अनेकधा । आव० ३३० ।
 बहुसइ-बहुधणकारी । नि० चू० प्र० ६४ आ ।
 बहुसकल-बहुपर्यः-एकादशममूर्हर्तनाम । सूर्य० १४६ ।
 जं० प्र० ४६१ ।
 बहुसटा-अवतभासिणो । नि० चू० द्वि० ७२ आ ।
 बहुसम-बहुसमः-प्रसूतसमः । सूर्य० २९३ । बहुसमः-
 बहु-अत्यन्तं समः । जं० प्र० ३१ । बहुसमः-अत्यन्त-
 समः । जीवा० २२७ । अतिसमः-सुविभक्तः । ज्ञाता०
 ४२ । सर्वमत्र समं प्रभूतसमम् । आचा० ३३९ ।
 बहुसमतुल्लाओ-समतुल्यशब्दः सहकार्यः अत्यन्तं समतुल्ये
 बहुसमतुल्ये प्रमाणतः । ठाणा० ६८ ।
 बहुसमरमणिज्ज-अत्यन्तसमो बहुसमोऽत एव रमणियो-
 रम्यः । सम० १६ ।
 बहुसयण-बहुस्वजनः-बहुपालिकः । आव० ७३९ ।
 बहुसालए-माहणकुण्डग्रामनगरे चैत्यविशेषः । भग० ४५६ ।
 बहुसालग-बहुशालकः ग्रामः । आव० २१० ।
 बहुसुम-बहुशुमः-प्रभूतसुखम् । आव० ५४७ । बहुशुमः ।

आव० ७९३ ।
बहुसुयपुञ्ज—बहुश्रुतपूज्य—उत्तराध्ययनेष्वेकादशममध्यय-
नम् । उत्त० ६ ।
बहुसुयपूजा—उत्तराध्ययनेषु एकादशममध्ययनम् । सम०
६४ ।
बहुसुयपूया—बहुश्रुतपूजा बहोः सूत्रस्य पूजा श्रुतस्य वा पूजा
बहुश्रुतपूजा । उत्त० ३४२ ।
बहुसुया—बहुश्रुताः—ये गीतार्थाः श्रुतधराः, गणिवाचकादि-
शब्दाभिधेयाः । बृ० ह० प्र० २०७ आ ।
बहुसुयमा— । ठाणा० ७६ ।
बहुसुय—बहुश्रुतः—आकर्णिताधीतबहुशास्त्रः । बहुसुतो वा
बहुपुत्रो बहुशिष्यो वा । प्रभ० ११६ । बहुश्रुतः—
बह्वागमः, महाकल्पादिश्रुतधरः । आव० ५३१ ।
बहुसुभा—बहुश्रुता—विविधागमश्रवणावदातीकृतमतयः ।
उत्त० २५३ ।
बहुसुए—बहुश्रुताः । ज्ञाता० १२३ ।
बहुसुया—युगप्रधानागमाः । बृ० द्वि० ८० आ ।
बाउस—बाकुशिकः—विभूषणशीलः । ओष० १३१ ।
बाउसिअ—बाकुशिकः—विभूषणशीलः । ओष० १७९ ।
बाडगरहिअ—वाटकरहितः । आव० ७३९ ।
बाढं—अत्यर्थं करोमि आदेशं शिरसि स्वाम्यादेशमिति ।
आव० १७६ ।
बाढक्कार—बाढक्कारं एवमेतद् नाऽन्यथेति ब्रूयादित्यर्थः ।
विशे० ३०४ ।
बाणगुम्मा—बाणगुल्माः—गुल्मविशेषः । जं० प्र० ६८ ।
बाणारसी—अलक्ष्यभुपतेर्नगरी । अन्त० २५ ।
बादर—प्रभूतप्रदेशोपचितम् । प्रज्ञा० ५०२ ।
बादरक्षेत्रपत्योपम—क्षेत्रपत्योपमे प्रथमो भेदः । ठाणा०
६१ ।
बादरबोन्दिधराणि—पर्याप्तकत्वेन स्थूराकारधारीणि ।
ठाणा० २६५ ।
बाधित—जरसोसादिणा । नि० चू० प्र० ६६ आ ।
बायर—बादरनाम यदुदयाज्जीवा बादरा भवन्ति । ठाणा०
२६५ । बादरत्वं परिणामविशेषः । प्रज्ञा० ४७४ ।
बादरमेवातिचारजातमालोचयति न सूक्ष्मम् । ठाणा०

(अल्प० ९७)

४८४ । भग० ६१६ । बादरं—प्रभूतप्रदेशोचितम् ।
प्रज्ञा० २६३, ५०२ । बादरः—गुह्यतः अतिबहलतरो
वा । जीवा० ३४४ । बादरः—असारः पुद्गलः । जीवा०
२४४ ।
बायालीसं—द्वाचत्वारिंशत्—द्वाचत्वारिंशत्तमः । सूर्य० ३३ ।
बारं—द्वारम् । आव० ३२३ ।
बारजक्खणी—द्वारपक्षावासः । आव० ६८० ।
बारत्त—तामविशेषः । अन्त० २३ ।
बारठमासो—द्वाराम्यासः । आव० ३५५ ।
बारवड्ढ—द्वारिका । आव० ३५८ । द्वारिका—वैनयिक्यां
बुद्धी पुरी । आव० ४२४ । द्वारावती—वासुदेवपुरी ।
आव० १६२ । द्वारावती—द्वारिका—कृष्णराजधानी । दश०
३६ । नि० चू० द्वि० १०४ आ ।
बारवड्ढणयरी—द्वारावतीनगरी—द्वारिकानगरी । दश० ३६ ।
बारवड्ढ—द्वारावती—द्वारिका । दश० ६६ । द्वारावती—
कृतिकर्महृष्टान्ते पुरी । आव० ५१३ । द्वारावती—कृष्ण-
वासुदेवस्य नगरी । अन्त० १८ । ज्ञाता० ९६, २०७ ।
द्वारावती—सुराष्ट्रजनपदे आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ५५ । नि०
चू० प्र० ४४ अ । द्वारावती—नेमिजिनस्य प्रथमपारणक-
स्थानम् । आव० १४६ । द्वारावती—पुरीविशेषः—नेमि-
नाथजिनस्य स्थानम् । आव० १३७ । कृष्णस्य राज-
धानी । निरय० ३६ । द्वारावती पुरीविशेषः । आव०
६४ ।
बारवती—द्वारावती—अरिष्टनेमिजिनस्य समवसरणस्थानम् ।
अन्त० ५ । द्वारावती—वासुदेवराजस्य नगरी । अन्त० ४ ।
द्वारिका—वासुदेवराजधानी । आव० २७२ । कण्हस
णयरी । बृ० प्र० ५६ अ । द्वारावती—कृष्णवासुदेव-
राजधानी । अन्त० १ ।
बारवाला— । नि० चू० प्र० २७२ अ ।
बारसावत्त—द्वादशावर्तः । आव० ५१५ । द्वादशावर्ताश्च
इमे वराहोक्ताः—“ये प्रपाणगलकर्णसंस्थिताः, पृष्ठमध्यनय-
नोपरिस्थिताः । ओष्ठसक्थिभुजकुक्षिपार्श्वगास्ते ललाट-
सहिताः सुशोभनाः ॥१॥ जं० प्र० २३६ ।
बारसावय—द्वादशावर्तः—सूत्राभिधानगर्भः कायव्यापार-
विशेषो यस्मिन् सः । आव० ५४२ ।

(७६९)

बारसाहदिवसे-द्वादशाहदिवसः-द्वादशानां पूरणो द्वादशः
स एवाख्या यस्य स द्वादशाख्यः स चासौ दिवसश्चेति
विग्रहः, अथवा द्वादशं च तदहश्च द्वादशाहस्तन्नामको
दिवसो द्वादशाहदिवस इति । ठाणा० ४६२ ।

बार्हस्पत्य-मतविशेषः । आचा० ८२ ।

बाल-बालः-भगवत्या एतन्नामकः प्रथमशतकाष्टमोद्देशः ।
भग० ६ । बालः-अज्ञः । दश० १९६ । बालः-अष्ट-
वर्षादारम्य यावत्पञ्चविंशतिका । ओघ० २५ । अविवेकः ।
उत्त० ३१६ । अशस्तद्वद् यो वृत्तं विरतिसाधकविवेक-
विकलत्वात् स बालः-असंयतः । ठाणा० १७५ । सम्य-
गर्थान्वबोधात् सद्बोधकार्यविरत्यभावाच्च मिथ्यादृष्टिः ।
भग० ६४ । रागादिमोहितः । आचा० १२५ । अष्ट-
वर्षादारम्य यावत्पञ्चविंशतिका । ओघ० २५ । अविरतः ।
अनु० १२० । अचिरकालजातम् । जीवा० ११२ ।
बालमरण-मरणस्याष्टमो भेदः । उत्त० २३० । बाला-
अभिनवः, प्रत्यग्रः । सूत्र० १३३ । बालः-तत्सर्वमहम-
कार्षमित्येवं द्वाभ्यामाकलितोऽज्ञो वा । सूत्र० २८६ ।
बुभुक्षया तृषा वाऽऽगलितो बालः । वृ० प्र० ३४ अ ।
बालः-द्वाभ्यां रागद्वेषाभ्यामाकुलितः । उत्त० २८० ।
बालगवि-अवृद्धा गो, व्यालगवः-दुष्टबलिवर्धो वा । उत्त०
५५१ ।

बालगाह-बालग्राहः । आव० ६६, ३७० ।

बालघायए-प्रहारदानेन बालघातकः । ज्ञाता० ८७ ।

बालचन्द्र-बालचन्द्रः-सुवलपक्षद्वितीयाचन्द्रः । ज्ञाता० २२२ ।

बालचन्द्रः । प्रज्ञा० ४४१ । साकेतनगरे-चन्द्रावतंसक-
राज्ञः प्रियदर्शनायाः कनिष्ठपुत्रः । आव० ३६६ ।

बालण-बलं जानाति इति बलजः, छान्दसस्वाद्दोर्घत्वं,
आत्मबलं-सामर्थ्यं जानातीति यथाशक्त्यनुष्ठानविधायी
अनिष्ठितबलवीर्यं इत्यर्थः । आव० १३२ ।

बालतपः-अग्निप्रवेशमरुत्प्रपातजलप्रवेशादि । तत्त्वा०
६-२० ।

बालतव-बालतपः-अज्ञानितपञ्चरणम् । आचा० १७५ ।

बालतवस्ती-बालतपस्वी वैश्यायनः । आव० २१२ ।

बालदिवायर-बालदिवाकरः-प्रथममुद्गच्छन् सूर्यः । प्रज्ञा०
३६१ ।

बालधोवर्ण-चमरिबाला धोवन्ति तक्कादीहि । नि० चू०
तृ० ६१ अ ।

बालपंडिअ-बालपण्डितः-देशविरतः । सम० ३४ । अनु०
१२० ।

बालपंडितमरण-बालपण्डिताः देशविरतास्तेषां मरणं
बालपण्डितमरणम् । सम० ३३ ।

बालपंडिय-देशविरतः । आउ० । बालपण्डितः-देश-
विरतः । भग० ६४ । बालपण्डितः-श्रावकः । भग०
६१ । बालो-देशे विरत्यभावात् पण्डितो-देश एव विरति-
सद्भावादिति बालपण्डितः-देशविरतः । भग० ६४ ।

बालभावलोभावाए-बालभावलोभावहः । आव० २९० ।

बालमरण-विरमणं विरतं-हिंसाऽनृतादेरुपरमणं न विद्यते
तद् येषां तेऽमी अविरताः तेषां-मृतिसमयेऽपि देशविरति-
मप्रतिपद्यमानानां मिथ्यादृशां सम्यग्दृशां वा मरणमवि-
रतमरणं बालमरणमिति । उत्त० २३४ । अविरत-
मरणम् । भग० ६२४ । बाला इव बालाः-अवि-
रतास्तेषां मरणं बालमरणम् । सम० ३३ ।

बालसारए-बालमारकः प्राणवियोजनेन । ज्ञाता० ८७ ।

बालरुज्जु- । आव० २२२ ।

बालव-द्वितीयं करणम् । जं० प्र० ४६३ ।

बालवच्छा-बालवत्सा-स्तन्योपजीविशिशुका । पिण्ड०
१५७ । शिशुपालिका । ओघ० १६३ ।

बालवयणिउजा-बालानां-प्राकृतपुरुषाणामपि वचनीयाः-
गर्ह्याः बालवचनीयाः । आचा० २५१ ।

बाला-जन्तोः प्रथमा दशा । दश० ८ । रागद्वेषाकलिताः ।
आचा० ३०५ । अभिनवयौवना । उत्त० ४७६ ।
जातमात्रस्य जन्तोर्था सा प्रथमा दशा, तत्र सुखदुःखानि
न बहु जानन्ति इति बाला । ठाणा० ५१६ । बाल
इव बालाः-अविरताः । सम० ३४ । रागद्वेषाकुलिताः ।
उत्त० २६७ । प्राकृतपुरुषाः । आचा० २५१ । प्रथम
दशा । नि० चू० द्वि० २८ अ ।

बालाभिरामः-बालानां-विवेकरहितानामभिरामः-चित्ता-
भिरतिहेतुः । उत्त० ३८६ ।

बालिदगोवेड-बालेन्द्रगोपकः-सद्यो जात इन्द्रगोपकः
जं० प्र० ३४ ।

बालिय-बाल्यं-बालतः, मिथ्यात्वः । अविरतिश्च । भग० १०० ।

बालियत्तं-बालत्वम् । भग० १०२ ।

बाली-तूलविशेषः । राज० ५० ।

बालेदगोवे-बालेन्द्रगोपकः-सद्यो जात इन्द्रगोपकः, स हि प्रवृद्धः सत् ईषत्पाण्डुरक्तः । प्रज्ञा० ३६१ ।

बावत्तरं-द्वासप्ततं-द्विसप्तत्यधिकम् । सूर्यं ११४ ।

बासट्टी-द्वाषष्टिः-द्वाषष्टिभागीकृतस्य चन्द्रविमानस्य द्वौ भागवुपरितनावपाकृष्य शेषस्य पञ्चदशभिर्भागे हृते ये चत्वारो भागा लभ्यन्ते ते । सूर्यं २७९ ।

बासीति-द्वयशीतं-द्वयशीत्यधिकम् । सूर्यं ११ ।

बाह्णापदानं-बाधना बाधहेतुत्वात् पदानां संयमस्थानानां प्रजानां वा-लोकानां बाधनापदानम् । अब्रह्मणः सप्तमं नाम । प्रश्न० ६६ ।

बाह्त्तरिकलापण्डिओ-द्वासप्ततिकलापण्डितः । उत्त० २१८ ।

बाह्पमोक्खण-बाह्पप्रमोक्षणं-आनन्दाश्रुजलप्रमोचनम् । ज्ञाता० ८९ ।

बाहलविसओ-बाल्हीकविषयः-देशविशेषः । आव० २६१ ।

बाहल्ल-बाहल्यं, स्थूलता । प्रज्ञा० ४८ । बाहल्यं-उच्चैस्त्वम् । आव० ४४३ । बाहल्यं-पिण्डः । सम० ३६ । आवा० १५ । सूर्यं ३९ । जं० प्र० ५३ । बाहल्यं-उरःपृष्ठस्थूलता । प्रज्ञा० ४२७ । बाहल्यं-उच्चत्वम् । जं० प्र० ४३५ । बाहल्यं-स्थूलता । जीवा० ४० । बाहल्यम् । प्रज्ञा० १०७ । बाहल्यं-बहलता, पिण्डत्वम् । प्रज्ञा० २६३ । बाहल्यं-पिण्डभावः । जीवा० ६७, १०१ ।

बाहल्लओ-बाहल्यतः-पिण्डतः । प्रज्ञा० ५९१ ।

बाहव-भुजाः । आवा० २४६ । द्वारशाखाः । ठाणा० ४५० ।

बाहा-बक्षिणोत्तरायता वक्रा आकाशप्रदेशपङ्क्तिः । जं० प्र० ७२ । बाधनं बाधा-आक्रमणम् । जीवा० २२२ । जं० प्र० ६४ । बाधा-परस्परं संश्लेषतः पीडनम् । जं० प्र० ६५ । बाधते इति बाधा-कर्मण उदयः । भग० २५५ । जं० प्र० ७३ । बाधा । सूर्यं ६७ । बाहुः ।

आव० १२३, ५०६ । शिशोभागाधोवर्ती जानुनोत्परिवर्ती प्राक्चरणभागः । जं० प्र० २३४ । बाधा-मल-बाधा । आव० ६१८ ।

बाहाए-बाहे-उभयपार्श्वौ । जं० प्र० २३० । बाहो-पार्श्वौ । सम० १६ ।

बाहागयपप्पुअच्छियं-बाष्पागतोपप्लुताक्षिकम्, बाष्पास्यागतं-आगमनं तेनोपप्लुते-व्याप्ते अक्षिणी यत्र तत्तथा । अनु० १३६ ।

बाहाया-वृक्षविशेषः । अनुत्त० ५ ।

बाहिति-बाधेते । आव० ३६७ ।

बाहिरपरिसरो-बहिः परिसरः । आव० ८६३ ।

बाहिर-द्रष्टुर्बहिर्योऽविश्वस्तस्यैव एकस्या दिशि अनेकासु वा विच्छिन्नः स बाह्यः । आव० ४४ । धर्मसाधनव्यतिरेकेण वदधान्यादिरनेकधा परिग्रहः । ठाणा० २६ । बाह्यं-अनघनादिः । प्रश्न० १५७ । बाह्यम् । ठाणा० ३६४ । ओघ० २०९ । लोकाचारस्य बाह्यः । ओघ० ६३ ।

बाहिरए-बाह्यस्यैव शरीरस्य तापनान्मिथ्यादृष्टिभिरपि तपस्तया प्रतीयमानत्वाच्च बाह्यः । ओप० ३७ ।

बाहिरओ-बहिस्तान्-स्वभागे । जं० प्र० २०१ । बाह्या-वधिः । विशे० ३६७ ।

बाहिरकरणास-बाह्यकरणासः-प्रत्युपेक्षणादिबाह्यचेष्टारहितः । आव० ५३४ ।

बाहिरगा- । भग० ६३४ ।

बाहिरगिरिपरिरओ-बहिगिरिपरिरयः-गिरेर्बहिः परिच्छेदः । जीवा० ३४३ ।

बाहिरणियंसणी-उवचि कडिउ आरद्धा जाव अहो खुलुगो । नि० चू० प्र० १८० अ ।

बाहिरपाडओ-बाह्यपाटकम् । आव० ५२० ।

बाहिरपाणं-सचित्तजलम् । ग० ।

बाहिरलावणिय-बाह्यलावणिकः-लवणसमुद्रे शिखाया बहिश्चारी चन्द्रः । जीवा० ३१८ ।

बाहिरसंबुक्का- । उत्त० ६०५ ।

बाहिराबाहिर-बाह्याबाह्यं, द्रव्यानुयोगे सप्तमभेदः । ठाणा० ४८१ ।

बाहिरावहो-बाह्यावधिः । प्रज्ञा० ५३६ ।

बाहिराहिया-बाहिरा-बाह्याः स्वाचारपरिभ्रंशाद्विशिष्ट-
जनबहिर्वर्तिनः, अहिया-अहिता ग्रामादिदाहकत्वात् ।
विषा० ५६ ।

बाहिरिआ-बाहिरिका-नगरबहिर्भागः । जं० प्र० १८८ ।

बाहिरिका-आम्यन्तरिकापेक्षया बाह्या । जं० प्र० १८७ ।

बाहिरिका-बहिर्भावा बाहिरिका-प्राकारबहिर्वर्तिनी गृह-
पद्धतिः । बृ० प्र० १=१ अ ।

बाहिरिय- । नि० चू० प्र० १४३ आ ।

बाहिरिया-बाहिरिका-नगरबहिर्भागः । ओप० ६१ ।

ठाणा० ४५७ । बहिर्भागः । भग० ४७६ । आव०
२९३, ५१२ । भग० ६६१ ।

बाहिरे तवो-बाह्यतपः-बाह्यशरीरस्य परिशोषणेन कर्म-
क्षणहेतुत्वादिति । सम० १२ ।

बाहिसंबुक्कावट्टा-गोचरचर्यामभिग्रहविशेषः । नि० चू०
तृ० १२ अ ।

बाहिहितो-गृहादेर्बहिस्तात् । ठाणा० ३५३ ।

बाहुः-उदग्धनुः काष्ठादक्षिणं शोध्यं शेषार्धम् । तत्त्वा०
३-१२ । आचा० ३८ । बाहुः-वज्रसेनधारिण्योः पुत्रः ।
आव० ११७ ।

बाहुअं-रोसवसेणं बलोर्बलि जुअं लगा । नि० चू० प्र०
२१६ अ ।

बाहुए-बाहुकः-यः शीतोदकादिपरिभोगात् सिद्धः । सूत्र०
६५ ।

बाहुजोहो-बाहुभ्यां युध्यत इति बाहुयोधो । ज्ञाता०
४२ ।

बाहुप्रमाण-बाहुप्रमाणः-स्कन्धप्रमाणः । ओष० २१८ ।

बाहुप्रमदी-बाहुभ्यां प्रमुन्दातीति बाहुप्रमदी । ज्ञाता०
४२ ।

बाहुबलि-बाहुबलिः-सोमप्रभपिता, श्रेयांसपितामहः । आव०
१४५ । येन संवत्सरं यावत् कायोत्सर्गः कृतः सः ।

आव० ७७२ । ऋषभजिनस्य पुत्रः । आचा० १३३ ।

बाहुबली-बाहुबलिः तक्षशिलायां राजा । आव० १४७ ।

नि० चू० प्र० ३०४ अ । वैयावृत्ये दृष्टान्तः । ओष०

१७९ ।

बाहुया-त्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । प्रज्ञा० ४२ । जीवा० ३२ ।

बाहुयुद्धं-योधप्रतियोधयोः अन्योऽन्यं प्रसारितबाह्वोरेव
निर्नसया वल्गनम् । जं० प्र० १३९ । ज्ञाता० ३८ ।

बाहुरक्षिकाः-तुटितानि । प्रज्ञा० ९१ ।

बाहुल-इन्द्रवत्तराज्ञो दासचेडः । उत्त० १४८ ।

बाहुलेर-बाहुलेयः । आव० ८८ ।

बाहुल्य-अनुपरतं-उत्सन्नम् । आव० ५९० ।

बाह्यग-बाह्यं-नगरबहिर्वर्तिप्रदेशं गच्छतीति बहिर्निष्क्रा-
मन्तम् । उत्त० ४८३ ।

बाह्यपरिधि पर्यन्तचक्रवालम् । प्रश्न० ६१ ।

बाह्यम्- । ठाणा० ३६४ ।

बिट-वृत्तं-प्रसवबन्धनम् । प्रज्ञा० ३७ ।

बिटवद्ध-वृत्तबन्धं-वृत्ताकप्रभृतिः । जीवा० १३६ ।

बित्ति-व्रुवते-अवधारयन्ति । सूत्र० ११२ ।

बिन्दुसार-चंदगुत्तस पुत्तो । बृ० प्र० ४७ अ । चन्द्र-
गुत्तपुत्रो बिन्दुसारः । विशे० ४०६ । चंदगुत्तस पुत्तो ।
नि० चू० प्र० २४३ । चन्द्रगुत्तस्य पुत्रः । बृ० द्वि०
१५४ अ ।

बिब-बिम्बं-बिम्बीफलम् । प्रज्ञा० ६१ । जीवा० १६३ ।

बिम्बं-रूपम् । आव० ५२२ । प्रतिमा । आव० ५२४ ।

हस्तपादकण्ठासाक्षिविवर्जितं बिम्बम् । नि० चू० द्वि०
४५ आ । बिम्बं-गर्भप्रतिबिम्बं, गर्भाकृतिरात्तंवपरि-

णामः । ठाणा० २८७ । बिम्बः-चर्मकाष्ठादि । ओष०
२२३ । बिम्बः-अत्याम्लम् । आव० ४३७ ।

बिबफलं-गोल्हाफलम् । जीवा० २७२ । प्रश्न० ८१ ।

बिम्बफलं-पक्वगोल्हाफलम् । जं० प्र० ११२ ।

बिबभूय-बिम्बभूतः-जलचन्द्रवत्तदर्थसूत्रं कूटकार्षापणवद्वा
लिङ्गमात्रधारी पुरुषाकृतिसात्रो वा । सूत्र० २३५ ।

बिहणिज्ज-बृहणीयं धातूपचारित्वात् । जं० प्र० ११६ ।

बिइज्जयं-द्वितीयम् । आव० २११, ३४६ ।

बिइज्जियं-द्वितीयम् । आव० ३४६ ।

बिइयकसाया-द्वितीयकषायाः-अप्रत्याख्याननामधेयाः क्रो-
धादयः । आव० ७७ ।

बिइयदुयं-द्वितीयद्वयं-हेतुस्तच्छुद्धिश्च । दश० ७६ ।

बिबुरा-द्वौ द्वौ खुरौ प्रतिपदं येषां ते द्विबुराः-उष्ट्रादयः ।

प्रज्ञा० ४५ ।
 विगुणं-द्विगुणं-द्विसंख्याङ्कं विगुणं-प्रधानं गुणरहितम् ।
 जं० प्र० ९१ ।
 विचवस्त्रु-देवो द्विचक्षुः चक्षुरिन्द्रियावधिभ्याम् । ठाणा०
 १७१ ।
 विजडो-द्विजटी । जं० प्र० ५३५ ।
 विडाल-मार्जारः । जं० प्र० १२४ । उत्त० ६२६ ।
 जीवा० २८२ ।
 विणिण-द्वौ । भग० १७६ ।
 वितिउग्गह-द्वितीयप्रतिग्रहकः । ओष० २१५ ।
 वितिज्ज-साहाय्यकः । आव० ७१८ ।
 वितिज्जिया-द्वितीयिका । दश० ९७ ।
 वितिसत्त-द्वितीया सप्तरात्रिका । आव० ६४७ ।
 विदलकट्टमओ-द्विदलकाष्टमयः । आव० ७९७ ।
 विदलियचट्टलयछिन्न-द्विदलवत्तिर्यक्छिन्नः । आव० ६५१ ।
 बिन्दुः-पुलकः । सूर्य० ४ । बिन्दवः-छटाः । जं० प्र०
 २३६ ।
 बिन्दुसार-चतुर्दशं पूर्वनाम । ठाणा० १९६ । आव०
 ६६ । बिन्दुसारः-राजविशेषः । दश० ६१ । श्रुतज्ञानम् ।
 विशेषे ५०१ ।
 बिन्दुसारपुं-चतुर्दशं पूर्वम् । सम० २६ ।
 विन्नागयड-बेन्नाकतटं-नगरविशेषः । उत्त० २१८ ।
 बिब्बोअ-उच्छीर्षकं । ग० ।
 बिब्बोयण-उपधानकम् । सूर्य० २९३ । जीवा० २३१ ।
 उपधानम् । ज्ञाता० १५ । उपधानकम् । राज० ६३ ।
 बिभीतक-नोकर्मद्रव्यकषायास्तु बिभीतकादयः । आचा०
 ९१ । वनस्पतिविशेषः, नोकर्मद्रव्यकषाये दृष्टान्तः ।
 विशेषे ११६९ ।
 बिभेल-सन्निवेशवेषशः । भग० ५०१ ।
 बिब्बोट्टो-बिम्बोट्टो-पक्वगोलहाभिधानफलविशेषाकारोष्ठी ।
 बिरालिय-कन्द एव स्थलजः । आचा० ३४८ ।
 बिल-विवरम् । भग० २३७ । नदी० १५२ । कूपः ।
 जं० प्र० ४१ । जीवा० १६७ । खनिविशेषोत्पन्नं
 लवणम् । आचा० ३४३ । बिलानीव बिलानि स्वभाव-
 निष्पन्ना जगत्यादिषु कूपिका । प्रज्ञा० ७२ । बिलानि-

कूपाः । राज० ७८ । बिलं-विवरम् । भग० २३७ ।
 कूपः । जं० प्र० ४१ । रन्ध्रः । ज्ञाता० १६६ ।
 बिलकोलीकारग-बिलकोलीकारकः परव्यामोहनाय विस्व-
 रवचनवादी विस्वरवचनकारी वा । प्रश्न० ४७ ।
 बिलधम्म-गृहस्थैः संवत्येकत्र स्थानम् । बृ० द्वि० १३६ आ ।
 बिलपंतिआ-बिलपङ्क्तिः । अनु० १५९ ।
 बिलपंतिया-बिलानीव बिलानि-स्वभावनिष्पन्ना जगत्या-
 दिषु कूपिकास्तेषां पङ्क्तयो बिलपङ्क्तयः । प्रज्ञा०
 ७२ । बिलपङ्क्तिता-धातुखनिपद्धतिः । प्रश्न० १६० ।
 बिलपंती-बिलपङ्क्तिः-विवरश्रेणिः । भग० २३८ ।
 बिलवासिण-बिलवासिनः । निरय० २५ ।
 बिल्ल-बिल्वं-फलविशेषः । प्रज्ञा० ३२८, ३६५ । भग०
 ८०३ । बिल्वं-फलविशेषः । अनु० १६२ ।
 बिल्लगिर-बीजपूरगर्भम् । आव० ६९८ ।
 बिल्लो-हरितविशेषः । प्रज्ञा० ३३ । गुच्छाविशेषः ।
 प्रज्ञा० ३२ ।
 बिल्व-वेणुकं फलविशेषः । आचा० ३४६ । बिल्वीफलम्-
 श्रीफलम् । दश० १०० ।
 बिश-मृणालिका । जीवा० २७२ ।
 बिशकणिका- । प्रज्ञा० ४७३ ।
 बिस-कन्दः । जीवा० १२३, १६८ । मृणालम् । भग०
 ६२८ । पद्मिनीकन्दः । जीवा० १९१ । नालं मृणालं
 च । प्रज्ञा० ३७ । पद्मिनीकन्दः । राज० ३३ ।
 कन्दाः । राज० ७८ ।
 बिसकंद-बिसकन्दः । जीवा० २७८ ।
 बिहृप्पई-बृहस्पतिः-अष्टाशीती महाग्रहे त्रिचत्वारिंशत्तमः ।
 जं० प्र० ५३५ ।
 बिहेलए-बिभीतकः-अक्षः वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।
 बिहेलग-बिभीतकं बिभीतकफलम् । दश० १८६ ।
 बीअ-बीजं-हरितफलरूपम् बीह्यादि । दश० २६५ ।
 बीजं-पृथग्भूतम् । दश० २०० ।
 बीअग-बीअको-वृक्षविशेषः । जं० प्र० ३४ ।
 बीअगुम्मा-बीअकगुम्माः गुल्मविशेषः । जं० प्र० ६८ ।
 बीअणि-व्यजनं-पदैकदेशे पदसमुदायोपचाराद् व्यालव्यजनं
 चामरं आर्षत्वात् स्त्रीत्वं तेन व्यजनीति निर्द्देशः । जं०

प्र० १८३ ।

बीअपूरक-मातुलिङ्गम् । अनुत्त० ६ ।

बीअबुद्धी-बीजमिव विविधार्थाधिगमरूपमहातरुजननादु
बुद्धिर्येषां ते । औप० २८ ।

बीअमंथू-बीजमन्थुः-यवादिचूर्णम् । दश० १८६ ।

बीअसंसत्त-बीजसंसवत्-बीजमिश्रं ओदनादि । दश०
२०० ।

बीअसुहुम-बीजसूक्ष्मम् शाल्यादिबीजस्य मुखमूले कणिका,
या लोके तुषमुखमित्युच्यते । दश० २३० ।

बीआओ-बीजायः-अपरदक्षिणो वातविशेषः । आव०
३८६ ।

बीए-बीजं प्रसारितशाल्यादि । दश० २२६ । बीबं-
शाल्यादि । दश० १५५ ।

बीज-बीजमिव, यदेकमप्यनेकार्थप्रतिबोधोत्पादकं वचः ।
ठाणा० ५०४ । मिजा । ठाणा० ५२१ । व्रीह्यादि उत्पत्तिः ।
ठाणा० ४४६ । अनकुरितं यावत् । वृ० तृ० १६६ आ ।

बीजबुद्ध्यः-ये स्वेकं बीजभूतमर्थपदमनुसृत्यशेषमवितथ-
मेव प्रभूततरमर्थपदनिवहमवगाहन्ते ते बीजबुद्ध्यः ।
वृ० प्र० १६३ आ ।

बीजबुद्धिता- । ठाणा० १३२ ।

बीजबुद्धित्वम्- । जीवा० ३

बीजबुद्धी-बीजकल्पा बुद्धिर्येषां ते बीजबुद्धिः-अर्थमात्रम-
वाप्य नानार्थसमूहाम्बुहिका बुद्धिर्यस्य स । प्रज्ञा० १०५ ।

बीजरुह- । ठाणा० १८७ ।

बीतरुति-यस्य ह्येकेनापि जीवादिना पदेनावगतेनानेकेषु
पदार्थेषु रुचिरुपेति स बीजरुचिः । ठाणा० ५०३ ।

बीभच्छ-बीभत्सः-शुक्रशोणितोच्चारप्रश्रवणाद्यनिष्ठमुद्वेज-
नीयं वस्तु बीभत्समुच्यते, तद्दर्शनश्रवणादिप्रभवो जुगुप्सा-
प्रकर्षस्वरूपो रसः । अनु० १३५ ।

बीभत्था-बीभत्सा-निन्दा । जीवा० १०७ ।

बीभत्थादरिसणिज्जा-बीभत्सादर्शनीयः-निन्दादर्शनीयः ।
जीवा० १०७ ।

बीयं समोसरणं-ऋतुबद्धकालः । वृ० द्वि० २७८ आ ।

बीयं-बीजं-यदेकमप्यनेकार्थप्रबोधोत्पादकं वचः । प्रज्ञा०
५८ । शाल्यादि । ज्ञाता० ५२ । अणकुरियं बीयं ।

नि० चू० द्वि० ८३ अ । बीजं नाम शोकाः पुद्गलाः ।
व्य० द्वि० ३५० आ ।

बीयक-आसासकाभिधानो वृक्षः । राज० ६ ।

बीयकाए-बीजमेव कायो यस्य स बीजकायः । सूत्र० ३५० ।

बीयग-बीयकः-वृक्षः प्रतीतः । जीवा० १९१ ।

बीयगसउणं- । भग० ६२७ ।

बीयपयं-अपवादपदम् । ग० ।

बीयबुद्धि-बीजबुद्धिः । या पुनरेकमर्थपदं तथाविधमनुसृत्य
शेषमश्रुतमपि यथावस्थितं प्रभूतमर्थमवगाहते सा बीज-
बुद्धिः । प्रज्ञा० ४२४ ।

बीयबेटिया-त्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।

बीयभोयण-बीजं-दाडिमादीनां भोजनम् । ठाणा० ४६० ।

बीयभोयणा-बीजभोजना-बीजानि भोजने यस्यां प्राभृति-
कायां सा । आव० ५७६ ।

बीयभोयणेइ- । भग० ४६७ ।

बीयरुई-बीजं-यदेकमप्यनेकार्थप्रतिबोधोत्पादकं वचस्तेन
रुचिर्यस्य स बीजरुचिः । उत्त० ५९३ । ठाणा० ५०४ ।
बीजमिव बीजं-यदेकमप्यनेकार्थप्रबोधो वचः तेन रुचिर्यस्य
बीजरुचिः । प्रज्ञा० ५६ ।

बीयरुह-बीजरुहाः-शालीव्रीह्यादयः । आचा० ५७ ।

बीजरुहाः-शाल्यादयः । दश० १३६ । साधारणबादर-
वनस्पर्तिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।

बीयवावए- । नि० चू० प्र० ३३५ आ ।

बीयवासा-बीजवर्षः-बीजवर्षणम् । भग० १६६ ।

बीयवृद्धी-बीजवृष्टिः । भग० १६६ ।

बीयसुहुम-बीजसूक्ष्मं-शाल्यादिबीजस्य मुखमूले कणिकाः
लोके या तुषमुखमित्युच्यते । ठाणा० ४३० ।

बीया-बीजानि-अभिनवाङ्कुरितानि । आचा० ३७६ ।
औषधिविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

बीयावक- । आचा० ३७६ ।

बीयाहारा-बीजाहाराः । निरय० २५ ।

बीहणओ-भापयति-भयवन्तं करोतीति भापनकः । प्रश्न०
५ ।

बीहावणयं-भापनम् । औष० २०३ ।

बीहावेति-भापयति । आव० १६१ ।

बीहियव्वं-भेतव्यम् । आ० १२२ ।

बुंदि-बुन्दिः-शरीरम् । उ० ६६८ । बुंदि-शरीरम् । तं० ।

बुंदुच्छियं-बिन्दुदारः । म० ।

बुइआरकं-कपाटयोः पश्चाद्भागे यन्त्रम् । वृ० द्वि० १६४ आ ।

बुइए-उक्तं-कथितम् । भ० १५५ । उक्तः । भ० २४८ ।

बुइय-उक्तम् । उ० ४४५ । उक्तं-प्रतिपादितम् । सूत्र० २७२ ।

बुइयाई-व्यक्तवाचकानि स्वरूपतः । ठाणा० २९७ ।

बुक्कः- । वि० ६०६ ।

बुक्कण- । नि० चू० प्र० १३ अ ।

बुक्कसं-मुद्गमापादिनखिकानिष्पन्नमन्त्रमतिनिपीडितरसम् ।

उ० २६५ । चिरन्तनधान्योदनं-पुरातनसक्तुपिण्डं, बहुदिवससम्भृतगोरसं गोधूममण्डकं च । आ० ३१५ ।

बुक्कह-भक्षयत । म० ।

बुक्कासकुलाणि-वाक्कशालियाः-तन्तुवायाः । आ० ३२७ ।

बुज्झंति-बुध्यन्ते घातिकर्मक्षयेण । उ० ५७२ । बुध्यन्ते-केवलिनो भवन्ति । आ० ७६१ । निरावरणत्वात्केवलावबोधेन समस्तं वस्तुजातम् बुध्यन्ते । जीवा० ४८ ।

बुज्झइ-बुध्यते-अवगच्छति । प्रज्ञा० ६०६ । बुध्यते-अनुभवति । भ० २८६ । बुध्यते-सम्यक् श्रद्धते इति बोधेः सम्यक्श्रद्धानपर्याप्तिवात् । भ० २३६ । रूपते ।

आ० ४२७ । रूपते-निद्रां जहाति । उ० १३७ । स एव यदा समुत्पन्नकेवलज्ञानतया स्वपरपर्यायोपेतान्निखिलान् जीवादपदार्थान् जानाति तदा बुध्यत इति व्यपदिश्यते । भ० ३४ ।

बुज्झंति-बुद्ध्यते-श्रद्धते । ठाणा० ३०६ । केवलज्ञानभावात् समस्तवस्तूनि घातिचतुष्टयघातेन बुद्ध्यते । ठाणा० १८१ ।

बुज्झय-बुद्धा-अनुभूय, प्राप्य च । उ० १८८ । बुज्झेज्जा-बुद्ध्येतानुभवेत् । भ० ४३२ । बुद्ध्येत-लोका-लोक्स्वरूपमशेषमवगच्छेत् । प्रज्ञा० ४०० । बुद्ध्येत-जानीयात् । प्रज्ञा० ३६६ । बुद्ध्येत-अनुभवेत्, श्रद्धयते । ठाणा० ४६ ।

बुट्टोसि-छुटितः । नि० चू० प्र० ३४७ आ ।

बुद्धंतो-बुद्धान्तः-अधोभागः । सूर्य० २८७ ।

बुद्ध-बुद्धाः-आचार्याः । प्रज्ञा० २० । युद्धः-अवगततत्त्वः गीतार्थः । दश० १९० । बुद्धः-अवगतवस्तुतत्त्वो गुरुः ।

उ० ५४ । बुद्धः-अवगततत्त्वः सर्वज्ञः । सूत्र० ४०५ ।

बुद्धः-अज्ञाननिद्राप्रसुप्ते जगत्परोपदेशेन जीवादिरूपं तत्त्वं बुद्धवानिति । बुद्धः-सर्वज्ञसर्वदृशिस्वभावबोधरूपः ।

प्रज्ञा० ११२ । बुद्धः-कालत्रयवेदी । सूत्र० २४८ ।

बुद्धः-अवगतस्त्वः । जीवा० २५६ । आगामिचतुर्विंशिकायां चतुर्विंशतितमजिनस्य पूर्वभवनाम । सम० १५४ ।

बुद्धः-जीवादितत्त्वज्ञाता महावीरः । जीवादितत्त्वं बुद्धवान् । भ० ९ । बुद्धः-ज्ञानवान् । भ० १११ ।

बुद्धाः-तत्त्वं ज्ञानवन्तः बुद्धवन्तः परमार्थमिति । ठाणा० ३३ ।

बुद्धउत्त-बुद्धानां-आचार्यादीनां पुत्र इव पुत्रः बुद्धपुत्रः ।

उ० ४६ । बुद्धोक्तं-बुद्धेः-अवगततत्त्वैकत्वैकशक्तिभि-रुक्तं-अभिहितम् । उ० ४६ ।

बुद्धउत्तेनियगट्ठी-बुद्धेः-अवगततत्त्वैकत्वमभिहितं निजकं-ज्ञानादि, तदर्थयते-अभिलषतीत्येवशीलः बुद्धोक्तनिज-कार्थी । उ० ४६ ।

बुद्धजागरिय-बुद्धानां-व्यपोढाज्ञाननिद्राणां जागरिका-प्रबोधो बुद्धजागरिका । भ० ५५४ ।

बुद्धबोधितः-साधुभेदविशेषः । भ० ४ ।

बुद्धबोधिताः-आचार्यादिबोधिताः । ठाणा० ३४ ।

बुद्धबोहिय-बुद्धबोधितः-आचार्यबोधितः । नंदी० १३१ ।

बुद्धबोहियसिद्धा-बुद्धाः-आचार्यास्तेर्बोधिताः सन्तो ये सिद्धाः ते बुद्धबोधितसिद्धाः । नंदी० १३१ ।

बुद्धवुत्त-बुद्धव्युक्तः-बुद्धे अवगततत्त्वैकत्वैकत्वो-विशेषेणाभिहितः स च द्वादशाङ्गरूप आगमः । उ० ४६ ।

बुद्धि-ओत्पत्तिक्यादिचतुर्विधेति । सम० ११५ । ईहा-वग्रहः । अनु० ३६ । स्पष्टतरमवबुध्यमानस्य बोधपरि-

णतिः सा बुद्धिः । नंदी० १७६ । अवगतिः । उ० ३९२ । अवग्रहे हेतु बुद्धिः । नंदी० १६४ । भ० ३४५ । महापुण्डरीकः । ठाणा० ७३ । बुद्धिः-ओत्पत्ति-

क्यादिरूपः । दश० २४६ । बुद्धिः-पण्डा । वृ० प्र०

३४ अ । रुक्मिवर्षधरे पञ्चमं कूटम् । ठाणा० ७२, २५ ।

बुद्धिकूटं-महापुण्डरीकद्रुहसूरीकूटम् । जं० प्र० ३८० ।

बुद्धिगुणा- । आव० १६ ।

बुद्धिमतीपरिसा-स्वसमयपरसमयविशारदाः कुशलाः सा
बुद्धिमतीपर्वद् । वृ० प्र० ६० आ ।

बुद्धिल-बुद्धि लातीति । ओष० १९ ।

बुद्धिल्ल-बुद्धि लातीति बुद्धिलः । ओष० १६ ।

बुद्धिविज्ञाण-मतिविशेषभूतौत्पत्तिक्यादिबुद्धिरूपपरिच्छेदः ।
भग० ५४१ ।

बुद्धिसागर-जिनेश्वरसूरेर्गुरुभ्राता । सम० १६० । ज्ञाता०
२५४ ।

बुद्धिसागराचार्य-जिनेश्वरसूरेर्गुरुभ्राता । ठाणा० ५२७ ।

बुद्धो-चतुर्यवर्गे पञ्चममध्ययनम् । निरय० ३७ । वृ०
प्र० ५६ आ । अप्पणा बुद्धिसामत्थ्येण अ अत्थे उब्बे-

त्तइ सा । दश० चू० ५४ । बुद्धिः बुद्धिसाफल्य-

कारणत्वात् अहिमायाः सप्तदशं नाम । प्रश्न० ६६ ।

बुद्धिः-परलोकप्रवणा मतिः । आव० ३४१ । उत्त०
१४५ । बुद्धिः-उत्पत्तिक्यादिका । प्रश्न० १०७ ।

बुद्धीय-बुद्ध्या । ओष० १६५ ।

बुद्धेन जीवादितत्त्वम् । सम० ५ ।

बुद्धेन-पुष्पकम् । ओष० ११७ । अधः । ओष० १६८ ।

मूलम् । ठाणा० ४८० ।

बुध्यते-ज्ञानदर्शनोपयोगाभ्यां च वस्तुतत्त्वमवगच्छति ।

उत्त० ५८६ ।

बुद्बुय-बुद्बुदः । ओष० १३१ ।

बुद्बुयवरिस-यत्र वर्षे पतत्युदके बुद्बुदा भवन्ति स

बुद्बुदवर्षः । आव० ७३३ । जत्थ वासे पडमाणे उदग-

बुद्बुया भवन्ति तं बुद्बुयवरिसं । नि० चू० तृ० ६९

आ ।

बुयावइत्ता-संभाष्य या प्रत्रया दीयते सा, गीतमेन कर्ष-

कवत् । ठाणा० १५६ ।

बुरधर्यं- । नि० चू० प्र० ६ आ ।

बुस-यवादीनां कडङ्गरः । ठाणा० ४१६ ।

बुसाग्नि-बुससत्कोऽग्निः । जीवा० १२३ ।

बुसिम-संयमवान् । सूत्र० ३९३ । चास्त्रिम् । सूत्र०

२४३ ।

बुसोमओ-तीर्थकृतः सत्संयमवतो वा । सूत्र० १५५ ।

बुह-बुधः-अष्टासीती महाग्रहे एकचत्वारिंशत्तमः । जं०
प्र० ५३५ । ठाणा० ७६ ।

बूर-बूरः-वनस्पतिविशेषः । जं० प्र० ३६ । जीवा०

१६२ । प्रज्ञा० २१० । सूर्य० २९३ । ओष० ११ ।

उत्त० ६५४ । प्रज्ञा० ३६७ । भग० ५४० । वनस्पति-

विशेषावयवविशेषः । भग० १३४ । वनस्पतिविशेषः ।

निरय० १ । राज० ६ । ज्ञाता० ६ ।

बृंहणीय-धातूपचयकारि । ठाणा० ३७५ । धातूपचय-

कारित्वात् । जीवा० २७८ ।

बृंहणीया-बृंहतीति बृहणीया धातूपचयकारित्वात् ।

जीवा० ३५१ ।

बृंहयित्वा-इदमेव प्रघानमिति ख्यापनेनोपवृंह्य । उत्त०
४७८ ।

बृंहये-भग्यजनप्ररूपणा वृद्धि नयेः । उत्त० ३४१ ।

बृहकुमारिका- । ठाणा० ५१२ ।

बृहत्तपः-तपोविशेषः । उत्त० ५६८ ।

ब्रैति-उक्तवन्तः । आव० १२७ ।

ब्रेआहिय-द्व्याह्निकः उवरविशेषः भग० १६८ ।

ब्रेटी-पुत्रः । नि० चू० (?) । पुत्रः । नि० चू० द्वि०
६१ आ ।

ब्रेट्टा-उपविष्टः । ओष० ११७ । आव० १०२ । उपविष्टः ।

वृ० द्वि० १३ आ ।

ब्रेडिया-नौः । वृ० तृ० १६० अ ।

ब्रेण्णातड-ब्रेन्नातटं-नगरम् । आव० ३६० ।

ब्रेण्णायडं-ब्रेन्नातटं-नगरविशेषः । आव० ६७१ ।

ब्रेन्ना-आभीरविषये नदीविशेषः । आव० ४१९ । योग-

द्वारविवरणे नदीविशेषः । पिण्ड० १४४ ।

ब्रेन्नातटं-नगरविशेषः । नंदी० १५०, १५२ ।

ब्रेन्नायडं-ब्रेन्नायाः समीपे नगरम् । अनु० १४६ ।

ब्रेन्नातटम् । आव० ४१८ ।

ब्रेभेल-विन्ध्यगिरिपादमूले सन्निवेशविशेषः । भग० १७१,
६६४ ।

बौड-बौण्डं-फलम् । ओष० १७ । जीवा० २७३ ।

बोण्ड-फलम् । जं० प्र० ११३ ।
 बौडज-बोण्डजं-कर्पासीफलप्रभवं वस्त्रम् । औप० ३७ ।
 बौडसमुभय-बोडं-कर्पासीफलं तस्य समुद्रकं-सम्पुटम-
 भिन्नावस्थं कर्पासीफलमित्यर्थः । ज्ञाता० २३० ।
 बौदि-बोन्दि-शरीरम् । जीवा० १६२ । प्रज्ञा० ८८ ।
 प्रश्न० १२ ।
 बौदिया-बोन्दि-शास्त्रा । सूत्र० ३२४ ।
 बौदी-बोन्दि-तनुः । शरीरम् । प्रज्ञा० १०८ । औप०
 ५० । अनु० ११८ । अव्यक्तावयवं शरीरम् । भग०
 ७०२ । बोन्दी-तनुः । प्रज्ञा० १०८ । आव० १८५ ।
 बोक्कस-बुक्कस-वर्णान्तरभेदः, यो निषादेनाम्बष्ठ्यां
 जातः । उक्त० १८२ । अवान्तरजातीयः निषादे-
 नाम्बष्ठ्यां जातः स । बोक्कसः । सूत्र० १७७ ।
 बोट-नष्टः । बृ० प्र० ५४ आ ।
 बोटकुटो-बृ० प्र० ५४ आ ।
 बोटी-लाउनालो । नि० चू० प्र० १०६ अ ।
 बोटिक-प्रभूतविसंवादिनो दिग्म्बरः । आव० १२३ ।
 बोटिकपक्षपाती-यद्युपकरणसहिता अपि निर्ग्रन्था सच्यन्ते
 एवं तर्हि गृहस्था अपि निर्ग्रन्थाः, यतस्तेऽप्युपकरण-
 सहिता वर्तन्ते । ओष० २१९ ।
 बोट्टिओ-भ्रंशितः । नि० चू० द्वि० १०९ आ ।
 बोड-बोड-मुण्डः । पिण्ड० ७६ ।
 बोडकुड-अनोष्ठकुटः । आव० १०१ ।
 बोडाविया-मुण्डता । आव० २२४ ।
 बोडिए- । नि० चू० प्र० २६० आ ।
 बोडिगिणी-बोटिका-ब्राह्मणी दिग्म्बरः । आव० ६४० ।
 बोडिय-मुण्डकः । आव० २०३ । बोटिक-मुण्डमात्रः ।
 चारिप्रविकलतया मुण्डमात्रत्वम् । उक्त० १८१ । बोटिक-
 दिग्म्बरः । विशेष० ४८३ । दिग्म्बरमतः । नि० चू०
 तृ० ३५ अ ।
 बोण्ड-वमनीफलम् । अनु० ३५ ।
 बोण्डजम्- । उक्त० ५७१ ।
 बोद्-श्रोमेयकः । उ० मा० गा० ४२८ ।
 बोद्ध-मतविशेषः । आचा० ८२ ।
 बोद्धवं-बोद्धव्यम् । उक्त० १ ।

बोद्धा-अर्थधरः । ठाणा० १६७ ।
 बोधक-जीवादितत्त्वमेवापरेषां बोधकः । सम० ५ ।
 बोधग-बोधयत्यनिति बोधकः । जीवा० २५६ ।
 बोधन-मार्गभ्रष्टस्य मार्गस्थापनम् । सम० ११८ ।
 बोधनानुशासन-बोधनं-प्रामन्त्रणं तत्पूर्वकमनुशासनं बोध-
 नानुशासनम् । सम० ११८ ।
 बोधयति-सम्पत्त्वं ग्राहयति-शिष्यीकरोति । ठाणा०
 ५०३ ।
 बोधि-जिनधर्मः । ठाणा० ३२१ । सम्यग्बोधः-चारि-
 त्रम् । ठाणा० १२९ । सम्यग्दर्शनपर्यायत्वम् । भग०
 ७२५ । जिनधर्मः । ठाणा० ६० । प्रेत्य जिनधर्मा-
 वाप्तिः । उक्त० २९६, ७०८ । दर्शनं-सम्यक्त्वम् ।
 ठाणा० ४६ ।
 बोधिणमंडव-दुजोयणभूतरे गामघोसारि नत्थि । नि०
 चू० प्र० १० अ ।
 बोधिता- । नि० चू० प्र० १३४ अ ।
 बोधिघोणीम्- । आचा० २४० ।
 बोन्दि-शरीरम् । ठाणा० ४२१, २६५ ।
 बोन्दी-महती । भग० १७५ ।
 बोत्प-चोक्षो मूर्धः । बृ० प्र० ५९ अ ।
 बोर्-वदरं-बोरवृक्षफलम् । प्रज्ञा० ३६४ ।
 बोरी-वदरी-कर्कन्धूः । अनुक्त० ४ ।
 बोल-अव्यक्तवर्णो ध्वनिः । भग० ११५, ४६३ । औप०
 ५७ । विपा० ३६ । कोलाहलः । जीवा० २४८ ।
 बोलः-बहूनामात्तानामव्यक्ताक्षरध्वनिकः । जं० प्र०
 १२५ । बोलः-अव्यक्ताक्षरध्वनिसमूहः । भग० १६८ ।
 वृन्दशब्दः । बृ० द्वि० १६ आ । वर्णव्यक्तिवर्जितो
 महाध्वनिः । भग० ११५ । वर्णव्यक्तिरहितो ध्वनिः ।
 जं० प्र० २०० । आत्तानां बहूनां कलकलपूर्वको
 मेलापकः । जीवा० २८३ । रावः । आव० ६४० ।
 मुखे हस्तं दत्त्वा महता शब्देन पूरकणम् । सूर्य० २८१ ।
 जं० प्र० ४६३ । जीवा० ३४६ । कोलाहलः । राज०
 २६ । अव्यक्तवर्णो ध्वनिः । राज० १२१ ।
 बोलकरणं-रोलं कुर्वन्ति । ओष० १०३ ।
 बोलण-मज्जपानं । नि० चू० द्वि० ७० अ ।

बोलन-निमज्जनम् । प्रश्न० २२ ।

बोलावेडं- । नि० चू० प्र० १६४ आ ।

बोल्लं-वृत्तान्तोल्लापम् । आव० ६५ ।

बोल्लाविया-आलापिता । आव० ३९५ ।

बोल्लितं-उक्तम् । आव० ८२१ ।

बोल्लेति-नि० चू० प्र० २१० आ ।

बोह-बोधः-हिताहितप्राप्तिपरिहारलक्षणः । सूत्र० ५४ ।

बोहए-बोधकः-परेषां जीवादिनस्त्वस्य बोधयिता महावीरः । भग० ७ ।

बोहि-बोधः-सम्यग्दर्शनम् । भग० २८६ । बोधिः-सम्यक्त्वकार्यम् । आव० ७६१ । बोधिः-भवान्तरे जिनधर्मप्राप्तिः । राज० ४७ ।

बोहिगा-मालवादिम्लेच्छा । नि० चू० तृ० ४३ अ ।

बोहित्य-पोतः शावको वा । प्रश्न० ३६ । पोतः । आव० १२९ । ओष० १८८ । आचा० १२४ ।

बोहित्यस्थ-पोतस्थः । आचा० १२४ ।

बोहिद-बोधः-जिनप्रणीतधर्मप्राप्तिः, तत्त्वार्थश्रद्धानलक्षण-सम्यग्दर्शनरूपां ददातीति बोधिदः । जीवा० २५६ ।

बोहिय-बोधितः उच्चिद्वीकृतः । जीवा० २७१ । बोधिकः-स्तेनकः । आव० ७८४ । म्लेच्छः । व्य० प्र० १८५ । आ ।

बोहिया-बोधिकाः-मालवस्तेनाः । बृ० द्वि० १३४ अ ।

बोहिलाम-बोधिलाभः-जिनप्रणीतधर्मप्राप्तिः । आव० ७८७ । प्रेत्य जिनधर्मप्राप्तिः । आव० ५०७ ।

बोहिलाभवत्तिया-बोधिलाभप्रत्यय-बोधिलाभनिमित्तं प्रेत्य जिनप्रणीतधर्मप्राप्तिनिमित्तम् । आव० ७८६ ।

बोही-बोधः-जिनधर्मप्राप्तिः । दश० १९० । बोधिः-प्रव्रज्या । पिण्ड० १०० । बोधिः-सर्वज्ञधर्मप्राप्तिः

अहिंसारूपस्वाच्च तस्याः अहिंसा बोधिरुक्ता । अहिंसा-अनुकम्पा सा च बोधिकारणत्वाद्बोधिरेव वा । अहिंसायाः षोडशं नाम । प्रश्न० ६६ । बोधिः-जिनधर्मावाप्तिः ओस्पत्तिक्यादिबुद्धिर्वा । भग० १०० । बोधिः-जिनप्रणीतधर्मप्राप्तिलक्षणा । उत्त० १८८ । जिनप्रणीतधर्मप्राप्तिः । जीवा० २५६ । बोधिः-धर्मावाप्तिः । प्रज्ञा० ३९९ । बोधिः-सामायिकम् । आव० ३४७ ।

बोधिः-सम्यग्दृष्टेः पर्यायः । विशेष० ६४१ ।

ब्रह्म-योगद्वारविवरणे कृष्णावेक्षानद्योरन्तराले द्वीपः । पिण्ड० १४४ ।

ब्रह्मचर्य-व्रतपरिपालनाय ज्ञानाभिवृद्धये कषायपरिपकाय च गुरुकुलवासः । तत्त्वा० ९-६ । अस्वातंत्र्यं गुर्वधीनत्वं गुरुनिर्देशस्थायित्वम् । तत्त्वा० ६-६ ।

ब्रह्मदत्त-कम्पिलपुरे राया । नि० चू० प्र० ११३ आ । व्य० प्र० १९८ आ । आचा० ३५ । विशिष्टतपश्चरण-फलवान् सूत्र० २९९ । जन्मान्तरभोगनिमित्तं तपः

कारकः । दश० २५७ । सति सामर्थ्ये प्रासादादिकारयिता । उत्त० ३१२ । निदानगत्ये यस्य दृष्टान्तः । आव० ५७६ । द्वादशमचक्रवर्ती । ठाणा० ६६ । उत्त० ३१७ । बृ० प्र० ११० आ ।

ब्रह्मदत्तकुमार-द्वादशमचक्रवर्ती । नंदी० १६७ ।

ब्रह्मदत्तचक्रवर्ती- । सूत्र० ८७ ।

ब्रह्मराक्षसाः-राक्षसभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

ब्रह्मलोक-देवलोकविशेषः । ठाणा० २१७, ४३२ ।

ब्रह्मशाखा-योगद्वारविवरणे साधुशाखाविशेषः । पिण्ड० १४४ ।

ब्राह्मणी-गोधिकाकाशे जीवविशेषः । दश० २३० ।

ब्राह्म्यादिलिपी-लिपिविशेषः । आव० २४ ।

भ

भंग-भङ्गः-ब्रह्मव्रतस्य सर्वभङ्गः । प्रश्न० १३८ । प्रति-सेवना, विराधना, खलना, उपघातः, अशोधः । ओष० २२५ । भङ्गः-अन्तः, विनाशः । विशेष० १३०७ । भङ्गः-वस्तुविकल्पः । अवधिभेदः । भग० ३४४ । क्रमस्थान-भेदभिन्नाः । आव० ५९६ ।

भंगसुहुम-भङ्गा-भङ्गका वस्तुविकल्पाः तानि एव सूक्ष्मम् । ठाणा० ४७७, ४७८ ।

भंगा-अतसी । ठाणा० ३३८ ।

भंगिए-अतसीमयं वस्त्रं भाङ्गिकम् । बृ० द्वि० २०१ अ ।

भंगिणहि- । भग० ८०४ ।

भंगित-अतसी तन्मयं भाङ्गिकम् । ठाणा० ३३८ । अतसीमयम् । ठाणा० ११८ ।

भंगिय-नानाभङ्गिकविकलेन्द्रियलालनिष्पन्नः । आचा० ३६३ । भङ्गी-भङ्गबहुलं श्रुतम् । नंदी० ५० ।
 भंगियसुय-भङ्गिकश्रुतं-दृष्टिवादान्तगतमन्यद्वा । आव० ७७६ ।
 भंगी-भङ्गी-वनस्पतिविशेषः । प्रज्ञा० ३६४ । भङ्गाः-
 जनपदविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । साधारणबादरवनस्पति-
 कायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।
 भंगीरए-भङ्गीरजः-वनस्पतिविशेष रजः । प्रज्ञा० ३६४ ।
 भंगुर-भङ्गुरा-मुग्धा । जं० प्र० १११ ।
 भंजगा-भञ्जगा-वृक्षाः । आचा० २३४ ।
 भंजणं-विहंसणं । नि० चू० प्र० २३० आ । भञ्जनं-
 आमर्दनम् । (?) ।
 भंजणा-भञ्जना-विनाशः । आव० ५४५ ।
 भंजितए-भङ्गवतुं सर्वतः । ज्ञाता० १३६ ।
 भंड-भाण्डं-मृन्मयभाजनम् । भग० २३८, ३९९ । अनु० १५९ । आव० ४१४ । भाजनं मृन्मयम् । वस्त्राभय-
 नादि । ठाणा० १२० । वस्त्रादिकं वस्तुपण्यं हिरण्यादि ।
 ज्ञाता० ६१ । भग० ३६८ । भाण्डं-मृन्मयं पात्रम् ।
 प्रश्न० १२४ । भाण्डं-भाजनं मृन्मयादि । भग० ९४ ।
 आव० ६१ । अलङ्कारादिः । पिण्ड० १२० । भाण्डं
 आभरणम् । भग० ४६८ । मृन्मयम् । प्रश्न० १५६ ।
 भाण्डं-भाजनम् । प्रश्न० ३६ । भाजनरूपम् । भग० ६२१ ।
 भाण्डं-उपकरणम् । उत्त० ७११ । यानपात्रम् ।
 आव० ८२४ । ओष० १८८ ।
 भंडइ-कलहयति । आव० ६५५ ।
 भंडओ-भण्डकः । उत्त० १३६ ।
 भंडक-कुप्यभेदः । आव० ८२६ । ओष० १६९ ।
 भंडकरंडग-भाण्डकरण्डकं-आभरणभाजनम् । भग० १२२ ।
 भंडग-धर्मोपकरणम् । आचा० ३३३ । भण्डकं-भाण्डम् ।
 आचा० ४७ । उपधिः । ओष० २०७ ।
 भंडचालणं-भाण्डचालनं-भाण्डादीनां-पीठरकादीनां पण्या-
 दीनां वा तत्र गृहस्थस्थापितानां साव्वर्थं चालनं स्था-
 नान्तरस्थापनम् । प्रश्न० १२७ ।
 भंडण-कलहः । ओष० १४ = । आव० ५१५ । आचा०

१०६ । भण्डनं-कायिकम् । प्रश्न० ६७ । भण्डणं-कलहः
 परस्परं हस्तस्पर्शजनितः । ओष० ९१ । भाण्डनं-क्लेशः
 भण्डयितुम् । आव० ७११ । कलहो । नि० चू० द्वि० १३ आ ।
 कलहो, विवादो । नि० चू० तृ० ३५ अ ।
 भंडणसीलो-भण्डनशीलः । उत्त० ३५५ ।
 भंडणाभिलासी-भण्डनं पिष्टातकादिभिः । ज्ञाता० २२० ।
 भंडत-कलहायमानः । आव० ३०५ । कलहयत् । आव० ३९७ ।
 उत्त० १३६ ।
 भंडभारिए-उपकरणेन गुरुः । आचा० ३७६ ।
 भंडमत्त-भाण्डमात्रा-उपकरणपरिच्छदः । भग० १२२ ।
 भाण्डमात्रः-उपकरणमात्रः । जं० प्र० १४८ । भाण्ड-
 मात्रः-उपकरणपरिच्छदः । सम० ११ । भाण्डमात्रा-
 प्रहरणकोशादिरूपा । भग० ३२२ । भाजनरूपःपरिच्छदः ।
 भग० ७५० । पणितपरिच्छदः । भग० ६७३ । गणि-
 मादिद्रव्यरूपः परिच्छदः । भग० ६४ ।
 भंडमत्तोवगरण-भाण्डमात्रोपकरणं-हाराद्वंहारकुण्डलादि
 । जीवा० ४०६ ।
 भंडमोल्ल-भाण्डमूल्यम् । आव० ३५४ ।
 भंडय-भाण्डकं-मुखवस्त्रिकाकल्पादि । उत्त० ५३६ ।
 भाण्डकं-प्राग्वर्षाकल्पादि उपधिम् । उत्त० ५४० ।
 भाण्डकं-उपकरणं रजोहरणदण्डकादि । उत्त० ५१७ ।
 पतद्वग्रहाद्युपकरणम् । उत्त० ५३६ ।
 भंडवाल-भाण्डपालः-परकीयानि भाण्डानि भाटकादिना
 पालयति । उत्त० ४६५ ।
 भंडवेआलिए-भाण्डविचारः कर्मास्येति भाण्डवेचारिकः ।
 अनु० १४६ ।
 भंडवेयालिया-कर्मास्येतिभेदविशेषः । प्रज्ञा० ५६ ।
 भंडसाला-पुष्पमायणातो अण्णम्मि भायणे संकामिज्जति
 भंडसाला । नि० चू० द्वि० १४१ अ । घटकरकादि-
 संगोपनस्थानम् । वृ० द्वि० १७५ अ । जहि भायणाणि
 संगोवियाणि अच्छंति । नि० चू० तृ० २१ आ ।
 भंडा-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । लासगा । नि० चू०
 प्र० २७३ अ ।
 भंडागार-जस्य सोलसविहाई रयणाई । नि० चू० प्र० २७२ आ ।

भंडागारवती-भाण्डागारपतिः । आव० ८२६ ।

भंडागारा-हिरण्यसुवर्णभायणं । नि० चू० प्र० २७२
आ ।

भंडारा-तुल्लाकविशेषः । प्रज्ञा० ५६ ।

भंडालंकार-भाण्डालङ्कारं, अलङ्कारभाण्डं, आभरणकरण्ड-
कम् । जं० प्र० २१७ ।

भंडिओ-भण्डकः । उत्त० १३६ ।

भंडिति-भण्डकः । उत्त० १३६ ।

भंडिय-भण्डिकाः-स्थाल्यः । ठाणा० ४१६ । भग० ८०२ ।

भंडिया-पण्डिचरगा । नि० चू० द्वि० ११ अ । भण्डिकाः-
रन्धनादिभाजनानि । भग० ६६४ ।

भंडिवडैसिए-मथुरानगरर्यामुद्यानम् । ज्ञाता० २५३ ।

भंडी-असती, कुलटा, गन्त्री । ओष० १४२ । भण्डी-
गन्त्री । प्रश्न० ३९ । आव० १६८, ३५८ । गण्डी ।
नि० चू० तु० ३७ अ । गड्डी । नि० चू० प्र० १८७
अ । गन्त्री प्रथमः सार्थः । बहिलकाः कश्मीरवेसरबलीवर्द-
प्रभृतयः । वृ० द्वि० १२५ अ ।

भंडीर-भण्डीरं-मथुरायामुद्यानम् । विपा० ७० ।

भंडीरजत्ताए-नि० चू० द्वि० ७८ अ ।

भंडीरमणजत्ता-भंडीरमणयात्रा । आव० १६८ ।

भंडीरवण-चक्षुरिन्द्रियोदाहरणे मथुरायां चैत्यविशेषः ।
आव० ३९८ ।

भंडीसुणए-गन्त्रीश्वा । आव० २०० ।

भंडु-मुण्डनम् । आव० ६२६ । खुरो । नि० चू० द्वि०
३५ अ ।

भंडुगा-वणा जस्य भिज्जति तं । नि० चू० द्वि० ७०
आ ।

भंडोवक्खरं-भाण्डोपस्करम् । आव० ८२६ ।

भंडोवगरणं-भाण्डोपकरणं-पात्रवस्त्रादिकम् । आव०
५७६ ।

भंत-भ्रमणं भ्रान्तं । इतश्चेतश्च गमनम् । दश० १४१ ।
भ्रान्तः-भग्नः । आचा० २५४ ।

भंतसंभंत-भ्रान्तो-भ्रमप्राप्तः स इव यत्राद्भुतचरित्रदर्श-
नेन पर्वज्जनः सम्भ्रान्तः-साश्चर्यो भवति तत् भ्रान्तसं-
भ्रान्तम् । जं० प्र० ४१८ । भ्रान्तसंभ्रान्तं-दिव्यनाट्य-

विधिः । जं० प्र० ४१२ ।

भंते-भदन्त ! वर्द्धमानस्वामिन् ! । प्रज्ञा० ५६२ ।
भयान्त ! वर्द्धमानस्वामिन् ! प्रज्ञा० ५६२ । भदन्त-
भदन्तः-कल्याणस्य सुखस्य च हेतुत्वात् कल्याणः सुखश्चेति
भजते-सेवते सिद्धान् सिद्धिमार्गं वा अथवा भज्यते-
सेव्यते शिवाग्निभिरिति भजन्तः, भाति-दीप्यते भ्राजते
वा-दीप्यते वा दीप्यत एव ज्ञानतपोगुणदीप्येति भ्रान्तो
भ्राजन्तो वेति । भ्रान्तः-अपेक्षो मिथ्यात्वादेः, तत्रान-
वस्थित इत्यर्थः, इति भ्रान्तः, भगवान्-ऐश्वर्ययुक्तः,
भवस्य वा संसारस्य भयस्य वा-त्रासस्यान्तहेतुत्वाद्
नाशकारणत्वाद् भवान्तो भयान्तो वा । ठाणा० १२३ ।
भदन्त ! गुरोरामन्त्रणं, ततश्च हे भदन्त ! कल्याणरूप !
सुखरूप इति वा 'भदि कल्याणे सुखे च' इति वचनात्,
प्राकृतशैल्या वा भवस्य-संसारस्य भयस्य वा-भीतिरन्त-
हेतुत्वाद् भवान्तो भयान्तो वा तस्यामन्त्रणं हे भवान्त !
भयान्त ! वा, भानु वा ज्ञानादिभिर्दीप्यमानु ! 'भा
दीप्ताविति' वचनात्, भ्राजमानु ! वा दीप्यमानु !
भ्रातृ दीप्ताविति वचनात् । भग० १४ । भन्ते-भदन्तः-
आमन्त्रणं भजन्तः सेवत इति भ्रान्तो भ्राजन्तः, भ्रान्तोः-
भगवान्, भवान्तो, भयान्तो । विशे० १३०५, १३०६ ।
भवान्त ! । प्रज्ञा० ५६२ ।

भंभसार- । ज्ञाता० १८२ ।

भभसारपुत्त-भम्भसारपुत्रः-श्रेणिकराजसुतः । ओष० १४ ।

भंभासारसुत-कूणिकः । जं० प्र० १४३ ।

भंभा-गुञ्जा । आचा० ७४ । भेरी । भग० ३०६ ।

जं० प्र० १६७ । भम्भा-ढक्का । भग० २१७ ।

ज्ञाता० २३२ । भंभा-ढक्का निःस्वानानीति सम्प्रदायः ।

जं० प्र० १०१ ।

भंभाभूए-भां भां इत्यस्य शब्दस्य दुःखार्तगवादिभिः
करणं भंभोच्यते तद्भूतो यः स भंभाभूतः । भंभा वा-
भेरी सा चान्तः शून्या ततो भंभेव यः कालो जनक्ष-
याच्छून्यः स भम्भाभूत उच्यते । भग० ३०६ । भम्भां
इत्यस्य दुःखार्तगवादिभिः करणं भम्भ उच्यते तद्भूतो
यः स भम्भाभूत इत्युच्यते । भम्भा वा-भेरी सा
चान्तःशून्या ततो भम्भेव यः कालो जनक्षयात्तच्छून्यः स

भम्भाभूतः । जं० प्र० १६७ ।
 भंस-अंशः-अन्तर्धानम् । आव० ८२७ ।
 भंसर्ण-अंशान-चलनम् । प्रश्न० १४१ ।
 भंसला-उद्धतचेष्टा । कलहविशेषः । आव० ७३८ ।
 भंसुरुला-जस्य महे बहु राया । जस्य महे बहुराया मिलति ।
 नि० चू० द्वि० ७१ आ । विसयपसिद्धा । नि० चू० तृ०
 ७१ आ ।
 भइए-भृतकः-कियत्कालं मुख्येन धृतः । व्य० द्वि०
 ३३७ अ ।
 भइत्ता-भुक्त्वा-सेविस्वा । उत्त० ४१५ ।
 भइय-भृति करोति भृतिकः-कर्मकरः राज० २२ ।
 भइयव्वं-भजनीयं-सेवनीयम् । ओष० ९१० । भक्तव्यं
 भक्तव्यं धारणीयम् । भग० ८५६ ।
 भइरथी-भगीरथी-कूटलेखकरणे उदाहरणम् । आव०
 ८२२ ।
 भई-भृतिः-कर्मकरादिदेयद्रव्यम् । वृ० प्र० १६४ आ ।
 भउडा-अग्रभागः । उ० मा० गा० ४५० ।
 भए-भयं-प्रत्यनीकेभ्यो यजातम् । आव० ६२६ ।
 भक्ख-खरविशदमम्यवहार्यं भक्षम् । पक्वप्राप्तमात्रम् ।
 उपा० ५ । भक्ष्यं-खण्डलाद्यम् । सूर्य० २६३ । भक्ष्यम् ।
 ओष० १५९ । भक्ष्यं-खरविशदमम्यवहार्यम् । सूत्र०
 ३४३ । भक्ष्यं-खण्डलाद्यादि । ठाणा० ११८ । प्रश्न०
 १६३ । भग० ३२६ । भक्ष्यं-मोदकादि । प्रश्न० ८ ।
 भक्खराभा-गोत्रविशेषः । ठाणा० ३६० ।
 भक्खेया- । ज्ञाता० १०७ ।
 भक्तपरिज्ञ-अभ्युद्युतभरणविशेषः । विशे० १० ।
 भक्तपरिज्ञा-भक्तस्य-भोजनस्य यावज्जीवं प्रत्याख्यानं
 यस्मिंस्तत्पथा, इदं च त्रिविधाहारस्य चतुर्विधाहारस्य
 वा नियमरूपं सप्रतिकर्मे च । सम० ३४ । ठाणा०
 ३६४ । आहारपरित्यागरूपः । उत्त० ५८६ ।
 भक्तप्रत्याख्यानम्- । उत्त० ६०२ ।
 भक्तयः-विच्छित्तिविशेषाः । सम० १३६ ।
 भक्तव्य-भक्तव्यं धारणीयम् । भग० ८५६ ।
 भगंदर-भगन्दरः रोगविशेषः । जीवा० २८४ । भग०
 १६७ । जं० प्र० १२५ । ज्ञाता० १८१ । अधि-

ट्टाणे खतं किमियजालसम्पण्णं भवति । नि० चू० प्र०
 १८६ अ ।
 भगंदल-भगन्दरः-पुतसंघी व्रणविशेषः । वृ० द्वि० २५४
 अ ।
 भग-ऐश्वर्यं समग्रं रूपं-यशः श्रीः धर्मः प्रयत्नं च ।
 प्रज्ञा० ४ । नंदी० १५ । समग्रैश्वर्यादिलक्षणः । नंदी०
 १५ । समग्रैश्वर्यादिः । प्रज्ञा० ४ । जीवा० २५५ ।
 भगन्दल-भगन्दरः-रोगविशेषः । विपा० ४० ।
 भगवंत-श्रुतैश्वर्यादियोगाद् भगवन्तः कषायादीनिति भग-
 वन्तः । जीवा० ४ ।
 भगवं-भगवत्-भट्टारकम् । प्रश्न० ११५ । भगवानु-
 आचार्यः । व्य० प्र० २२० अ ।
 भयवती-व्याख्याप्रज्ञातिः-विवाहप्रज्ञातिः । भग० २ ।
 भगवतीवेत्ता-प्रज्ञातिधरः । आव० ५३२ ।
 भगवा-चरगा । नि० चू० तृ० ३१ अ ।
 भगवान्-महात्मनः संज्ञा । व्य० प्र० १७३ अ ।
 भगसंठिए-भगसंस्थितं-भरणीनक्षत्रस्य संस्थानः । सूर्य०
 १३० ।
 भग्ग-भग्नः-सर्वथा नाशितः । आव० ७७६ । वात्या-
 दिना कुब्जखञ्जत्वकरणेनासमर्थभूतः । ज्ञाता० ११८ ।
 भग्नः गोरूपादिभिर्विद्धंसनात् । व्य० द्वि० ११५ अ ।
 भग्गई-क्षत्रियपरिव्राजकविशेषः । ओष० ९१ ।
 भग्गकूवए- । ज्ञाता० ७८ ।
 भग्गरुग-वाहनात् स्थलनादा पतने भग्नः रुग्णश्च-जी-
 र्णतां गतः । ज्ञाता० १९५ ।
 भग्गवणिद्या-वणिताः संतो भग्ना भग्नवणिता । व्य०
 प्र० १८४ अ ।
 भग्गवेस-भार्गवेश-भरणीगोत्रम् । जं० प्र० ५०० ।
 भग्गवेससगोत्ते-भरणीनक्षत्रस्य गोत्रनाम । सूर्य० १५० ।
 भग्गसंधिय-भग्नाः-लोपिताः सन्धयः विप्रतिपत्ती संस्था
 येन स भग्नसन्धिकः । प्रश्न० ४६ ।
 भग्गुज्जोय-भग्नोद्योगः-अपगतोत्साहः । उत्त० ४६४ ।
 भग्गधरं-जस्य खंभतुला कुडुादि किंचिपडितं तं भग्गधरं ।
 नि० चू० तृ० ६६ अ ।
 भग्नगृह-स्तंभतुल्यकुडुादिनामम्यतमेतुं किमपि पतितं

तत् । व्य० प्र० ६१ आ ।
 भद्य-भागिनेयः । वृ० द्वि० २३६ आ ।
 भजना-विकल्पः । विशेषे ८८६ । सेवना-परिभोगं ।
 नि० चू० प्र० १२३ आ ।
 भजजड-भज्यते-विदलयति व्यपेति । भग० १०२ ।
 भज्जण-भजनं-पाकविशेषकरणम् । प्रश्न० १४ । आष्टम् ।
 आव० ६५१ । भजनम् । ओष० १६४ ।
 भज्जणर्थ-भजनं कर्त्तुं, धान्यपाकभाजनम् । विपा०
 ५८ ।
 भज्जा-भ्रियते-पोष्यते भर्त्तेति भार्या । उत्त० ३८ ।
 भज्जाणुराग-भार्यानुरागः पुरुषपुण्डरीकवासुदेवनिदान-
 कारणम् । आव० १६३ टी० ।
 भज्जि-प्रहेणकम् । वृ० द्वि० १९५ आ ।
 भज्जिज्जमाण-भज्यमानं-पच्यमानम् । आचा० ३५२ ।
 भज्जिम-भजनवती-भजनयोग्या । दश० २१६ ।
 भज्जिमाओ-पचनयोग्या, भज्जनयोग्या वा । आचा०
 ३६१ ।
 भज्जिहिह-विनङ्क्ष्यथ । उत्त० ८५ ।
 भट्टगा-भद्रकाः कल्याणभागिनः । भद्रगाः-भद्रहस्तिगतयः ।
 जं० प्र० ११८ ।
 भट्टपुत्र-औदारिकः । ओष० ६५ ।
 भट्टरकथा-परस्परं भक्तादिविकथा करणम् । व्य० प्र० ।
 ३०४ अ ।
 भट्टा-घनस्त धूया । नि० चू० प्र० ३५९ आ ।
 भट्टारग-भट्टारकः पूज्यः । आव० ६७७ (?) । भट्टारकः ।
 आव० १९२ ।
 भट्टि-भर्ता-पोषकः स्वामीत्यर्थः । ठाणा० ११८ ।
 भट्टिणी-स्वामिनी सार्धवाहभार्या । आव० ३६८ ।
 भट्टित्तं-भट्टित्व-पोषकत्वम् । सम० ८६ । भग० १५४ ।
 प्रज्ञा० ८६ । जं० प्र० ६३ ।
 भट्टिदारण-भर्ता-स्वामी तस्य दारकः-पुत्रो भर्तृदारकः ।
 प्रज्ञा० २५३ ।
 भट्ट-भट्टः च्युतः । वृ० प्र० १०२ आ । अष्ट-वातो-
 द्भूततया राजधान्या, दूरतः पलायितम् । जीवा० २४६ ।
 आष्ट-अम्बरीषम् । प्रश्न० १४ । अष्ट-वातोद्भूततया

योजनमात्रादूरतः क्षितम् । जं० प्र० ३८६ । अष्टः-
 अपेतः । आव० ५१६ ।
 भट्टि-आष्टया रजोरहिततया । ओष० २९ ।
 भट्टी-आष्टाः पांस्वादिवर्जिता भूमयः । जं० प्र० १६८ ।
 अष्टाः-पांस्वादिवर्जिता भूमयः । भग० ३०७ ।
 आष्टी-रजोरहिता वीथिः । ओष० २९ ।
 भट्ट-भट्टः-शूरपुरुषः । अनु० १४३ । भट्टः । ओष० ४९ ।
 भट्टः-चारभट्टः, बलात्कारप्रवृत्तिः । औप० २ । भट्टः-
 सामान्यग्रामाधिपः । आव० ८१६ । भट्टः-शौर्यवान् ।
 भग० ११५ । शूरः । भग० ४६३ । राजाज्ञादायी
 पुरुषः । भग० ५४४ । भट्टः-चारभट्टः । औप० २७ ।
 भट्टः-राजपुरुषः । वृ० तृ० ४६ आ । भट्टः-शौर्य-
 वान् । राज० १२१ ।
 भट्टखड्ग-भट्टः तथाविधबलोपदर्शनलब्धभोजनादेः खादिता
 आरभटवृत्तिलक्षणहेवाको वा । ठाणा० २७६ ।
 भट्टगो-भट्टकः-चिलातदेशनिवासी म्लेच्छविशेषः । प्रश्न०
 १४ । प्रज्ञा० ५५ ।
 भट्ट-शूरः । वृ० तु० १०१ आ ।
 भणि-भणित-भणितपूर्वः । आव० ३४३ ।
 भणित-भणितः । आव० २२३ ।
 भणितो-भणितिः भाषा । ठाणा० ३९७ । अनु० १२३ ।
 भणिय-भणितं-मन्मथोद्दीपिका विचित्रा भणितिः । सूर्य०
 २६४ । भाषितः । ज्ञाता० २१६ । भणितः-कृतार्थक-
 वचनः । प्रश्न० २० ।
 भणियाडो-भणितवान् । आव० १६२, ३१९ ।
 भण्ड-भण्डं-पण्यं भाजनं वा । उपा० ४९ ।
 भण्डनं-दण्डादिभिर्युद्धम् । भग० ५७९ ।
 भति-भृतिः-कार्षापणादिका । औप० १४ ।
 भती-भयगाण कम्मकरणं । नि० चू० द्वि० १४३ अ ।
 भक्तिः-विच्छित्तिः । जीवा० १६६ ।
 भतीय-गोपालकः तुयंशादिरूपा परिभाषिता वृत्तिर्वा ।
 वृ० द्वि० १६१ अ ।
 भतीया-भृतिका कर्मकधी । व्य० प्र० १९५ अ ।
 भक्त-भक्तः-भज सेवायां इत्यस्य निष्ठान्तस्य भवति ।
 दश० ७२ । भक्त-प्रोदनम् । विशेषे ५७४ । भक्त-

भोजनम् । अनु० १५४ । अशनं-ओदनादि । आव० ८१६ । अशनं-अन्नम् । ओष० ११ ।
 भक्तकरण-भक्तकरणं-ओदनादिरन्धनम् । आचा० ५० ।
 भक्तकहा-भक्तकथा-ओदनादीनां प्रशंसनं द्वेषणं वा ।
 आव० ५८१ । भक्तस्य-भोजनस्य कथा भक्तकथा ।
 ठाणा० २०६ । भक्तकथा-सुन्दाः शाल्योदन इत्यादिका ।
 दश० ११४ ।
 भक्तधरे- । भग० ६८७ ।
 भक्तदृ-भक्तार्थः-उदरपूरणमात्रम् । ओष० ८६ ।
 भक्तदृणं-भोजनम् । वृ० तृ० ५८ अ ।
 भक्ताद्विअ-भुक्त्वा । ओष० ८७ । बहिरेव भुक्ताः ।
 ओष० ७६ ।
 भक्तद्विया-भक्तार्थिका-भुक्ता । ओष० १६६ ।
 भक्तपञ्चवखाइया-प्रत्याख्यातभक्ता । आव० ३६३ ।
 भक्तपञ्चवखाण-भक्तप्रत्याख्यानम् । आव० ११६ । भक्तं-
 भोजनं तस्यैव न चेष्टाया अपि पादपोषणमन इव प्रत्या-
 ख्यानं वर्जनं यस्मिस्तदभक्तप्रत्याख्यानम् । ठाणा० ६४ ।
 भक्तपञ्चवखाणमरण-भक्तस्य-भोजनस्य यावज्जीवं प्रत्या-
 ख्यानं यस्मिस्तत्तया, इदं च त्रिविधाहारस्य चतुर्विधा-
 हारस्य वा-नियमरूपं सप्रतिकर्म च भक्तपरिज्ञया मर-
 णम् । सम० ३३ ।
 भक्तपञ्चवखाय-प्रत्याख्यातभक्तः । आव० ६३८ ।
 भक्तपरिणा-भक्तप्रत्याख्यानम् । ओष० २२७ । भक्त-
 परिज्ञा प्रत्याख्यानवाची । व्य० प्र० १४३ आ ।
 भक्तपरिण्णा-भक्तपरिज्ञा । आव० ५६३ । भक्तपरिज्ञा-
 मरणं-मरणस्य पञ्चदशो भेदः । उत्त० २३० । भक्त-
 परिज्ञा-अनशनविधिः । भग० १६६ ।
 भक्तपरिज्ञा-भक्तपरिज्ञा-त्रिविधचतुर्विधाहारविनिवृत्तिरूपा ।
 दश० २७ । भक्तस्य परिज्ञा-भक्तपरिज्ञा-अनशनम् ।
 आचा० २६१ ।
 भक्तपरिद्वय-भक्तपरिव्ययः । दश० १०७ ।
 भक्तपाणपडियाइविखय-प्रत्याख्यातभक्तपानः । भग०
 १२७ ।
 भक्तपाणवुच्छेए-भक्तपानव्युच्छेदः अशनपाननिरोधः ।
 भक्तं-प्रशनमोदनादि पानं-पेयमुदकादि तस्य च व्य-

वच्छेदः-निरोधोऽदानमित्यर्थः । आव० ८१८ ।
 भक्तपाणसंकिलेस-भक्तपानाश्रितः सङ्क्लेशो भक्तपान-
 सङ्क्लेशः । ठाणा० ४८६ ।
 भक्तपाणोयरया-भक्तपानोदरता-आत्मीयाहारादिरित्या-
 गवतो वेदितव्या । दश० २७ ।
 भक्तवेला-भक्तवेला-भोजनसमयः । दश० १०८ ।
 भक्तामासे- । नि० चू० प्र० १३५ आ ।
 भक्ति-भावप्रतिबन्धः । ओष० ६८ । बाह्या परिजुष्टिः ।
 भग० ६२५ । भृति-मूल्यम् । व्य० प्र० २२७ अ ।
 भक्तिः-अञ्जलिप्रप्रहादिका । उत्त० ५७९ । भक्तिः-
 विच्छित्तिः । राज० २८ । भक्तिः-विच्छित्तिः । भग०
 १४५ ।
 भक्तिगिहं-भक्तिगृहम् । जीवा० २६६ ।
 भक्तिचेइयं-भक्तिचैत्यं-भक्त्या मनुष्यैः पूजा वन्दनाद्यर्थं
 कृतं कारितं तद्भक्तिचैत्यम् । व्य० प्र० २७६ आ ।
 भक्तिज्जओ-भ्रातृव्यः । आव० ८२४ ।
 भक्तिमं-भक्तिमन्तं-अन्तश्प्रतिबन्धोपेतम् । वृ० प्र० २४९
 आ ।
 भक्तिराग-भक्तिरागः-भक्तिपूर्वकोऽनुरागः । राज० २७ ।
 भक्ती-भक्तिः-विच्छित्तिविशेषः । जीवा० १७३ । सूर्य०
 २६३ । प्रज्ञा० ६६ । भक्तिः-अन्तःकरणप्रणिधानलक्षणा ।
 आव० ५६६ । भक्तिः-विच्छित्तिः । जीवा० १६६,
 २०६, ३७९ । जं० प्र० २९२ । भग० ४७७ । ज्ञाता०
 ४२ । भक्तिः-अभ्युत्थानादिरूपा । उत्त० १७ । भक्तिः-
 उचितोपचाररूपा । दश० २४२ । भक्तिः नाम गुरुणा-
 भित्तिकर्तव्यतायां निषद्यारचनादिकायां बाह्या प्रवृत्तिः ।
 वृ० प्र० १३३ आ ।
 भक्तीए-भाडणं । नि० चू० तृ० ६३ अ ।
 भक्तीण-भक्तयो-विच्छित्तयः । विशेष० ६६७ ।
 भक्तुव्वायपडिओ- । आचा० ४२४ ।
 भक्त्या-निपातः कुत्सार्थे । वृ० तृ० २६ आ । इमान-
 खल्ला । भग० ६९७ ।
 भदंत-भदन्त ! गुरोरामन्त्रणम्, भदन्त ! भवान्त !
 भयान्त ! । दश० १४४ ।
 भद्र-भाति भदन्ते वा भद्रः-कल्याणावहः । उत्त० ६२ ।

भद्रः-जितशत्रुराजकुमारः । उत्त० १२२ । सम० १५४ ।
ठाणा० ४५३ । भद्रकः-साधूनां मध्ये भद्रप्रकृतिकः ।
ओष० ४७ । भद्रः-तृतीयबलदेवः । आव० १५९ ।
महाशुक्रकल्पे देवविमानम् । सम० ३२ । भद्र-अति-
प्रशस्यम् । जीवा० १६४ । द्वितीयचक्रवर्तिनः स्त्रीरत्न-
नाम । सम० १५२ । साधारणबादरवनस्पतिकाय-
विशेषः । प्रज्ञा० ३४ । भद्र-सारासनं मूढक इति ।
भग० ५४७ । द्वितीयवर्गे तृतीयमध्ययनम् । निरय०
१६ । वाणारसीनगरीं सायंवाहः । निरय० २६ । भद्र-
अनुत्कटरागद्वेषः । व्य० प्र० १३४ अ । भद्रा-अचल-
बलदेवमाता । आव० १६२ ।

भट्ट-भद्रकः परोपकरणशीलः अनुपतापको वा । औप०
८८ । भद्रकः-अनुपतापको गुरुशिक्षागुणात् । भग० ८१ ।
भाति शोभते स्वगुणैर्ददाति च प्रेरयितुश्चित्तनिर्वृत्तिमिति
भद्रः, स एव भद्रकः । उत्त० ४६ । मधुरस्त्वान्मनोहरः ।
भग० ३२६ । अनुकूलवृत्तिः । ज्ञाता० ७७ ।

भट्टो-ऋजुः । वृ० तृ० ८ अ ।

भट्टकन्या-भद्रकन्यका-भद्रस्वभावा कन्यका । उत्त० १२९ ।
भट्टगडिया-ओपोम्हणट्टा घट्टं । नि० चू० प्र० ३५६
अ ।

भट्टग-भद्रकं घृतपूर्णादि । दश० १८७ । भद्रकः-संविग्न-
भावितः । ओष० ५६ ।

भट्टगुप्त-भद्रगुप्तः । उत्त० ९६ । भद्रगुप्तः आचार्यः ।
आव० २९२ । भद्रगुप्तः स्थविरः । आव० ३०२ ।

भट्टदारु-भद्रदारुः-देवदारुः । उत्त० १४२ ।

भट्टनंदी-विपाकदसानां द्वितीयश्रुतस्कन्धे द्वितीयाऽष्टमेऽव्य-
यने भट्टनन्दिः । विपा० ८९ । भट्टनन्दिः-अर्जुनराज-
कुमारः । विपा० ६५ । भट्टनन्दिः घनावहराजकुमारः ।
विपा० ६४ ।

भट्टपडिमा-भद्रप्रतिमा-यस्यां पूर्वदक्षिणापरोक्षविमुखः
कायोत्सर्गं करोति । औप० ३० ।

भट्टबाहु-णिज्जुत्तिकारगा । नि० चू० द्वि० ९५ आ ।
भट्टबाहुः-चतुर्दशपूर्वा आचार्यः । आव० ६९७ । भट्टबाहुः-
आचार्यविशेषः । उत्त० ८९ । भट्टबाहुः-निर्युक्तिकृदाचार्यः ।
आव० ७५० । भट्टबाहुः-त्रिवर्षप्रमाणास्थापनामर्यादा-

कारकः । व्य० द्वि० २८ अ । नि० चू० द्वि० १३४ आ ।
१४८ आ ६६ आ । णिज्जुत्ती कारगा । नि० चू० तृ०
१२२ आ । नि० चू० द्वि० ४२ अ । कया णिज्जुत्ती
गाहा । नि० चू० तृ० ११४ अ । नि० चू० प्र० ४८ आ ।

भट्टबाहुसामी-नि० चू० द्वि० ११८ अ ।

भट्टमुच्छ्रणं- । भग० ८०४ ।

भट्टमुत्था-भट्टमुस्ताः-अनन्तकायभेदः । भग० ३०० ।

भट्टय-भद्रकः-सकलतत्क्षेत्रोचितकल्याणभागी । जीवा०
२७८ । मनोज्ञः । ज्ञाता० २३४ । मनोज्ञः-अपशनुप-
तापहेतुकायवाङ्मनश्चेष्टा । जीवा० २७७ ।

भट्टवति-भट्टवती-प्रद्योतराज्ञो हस्तिनी । आव० ६७४ ।

भट्टवया-नक्षत्रविशेषः । ठाणा० ७७ ।

भट्टसाल-भद्राः-सद्भूमिजातत्वेन सरलाः शालाः साला
वा तरुशाखा यस्मिन् तत् भद्रशालं, भद्रसालं, भद्राः
शाला-वृक्षा यत्र तदा । जं० प्र० ३६३ । वनविशेषः ।
ज्ञाता० ११८ ।

भट्टसालवण-भद्राः सद्भूमिजातत्वेन सरलाः शालाः साला
वा तरु शाखा यस्मिन् तत् भद्रशालं भद्रसालं वा,
अथवा भद्राः शाला-वृक्षा यत्र तद् भद्रशालं तच्च वनं
च । जं० प्र० ३५९ । भद्रशालवर्त-मेरुप्रथमवनम् । जं०
प्र० ३०८ ।

भट्टसालवणा- । ठाणा० ८० ।

भट्टसेण-भट्टसेनः-संवरोदाहरणे वाराणस्यां जीर्णश्रेष्ठी ।
आव० ७१३ । भट्टसेनः-धरणेन्द्रस्य पादनाणीकाधिपतिः
देवः । जं० प्र० ४०७ । ठाणा० ३०२ ।

भट्टा-भद्रा-धिगजातीयस्त्रीविशेषः । आव० ३६९ । भद्रा-
पश्चिमरुचकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ ।
भद्रा-कौशलिकराजदुहिता । उत्त० ३५६ । भद्रा-
मगधाविषये गुर्जरग्रामे पुष्पशालगाथापतेभार्या । आव०
३५५ । भद्रा-पाश्चात्यरुचकवास्तव्या सप्तमी दिक्कु-
मारी महत्तरिका । जं० प्र० ३६१ । भद्रा-पश्चिमदिग्भा-
व्यञ्जनस्य पूर्वस्यां पुष्करिणी । जीवा० ३६४ । भद्रा-
धर्माभिमुखी । पिण्ड० १२२ । अनुत्त० ८ । भद्रा-
अन्तर्कृद्दशानां सप्तमवर्गस्य नवममध्ययनम् । अन्त० २५ ।
राजगृहे धन्यसायंवाहस्य भार्या । ज्ञाता० ७९, २३५ ।

भद्रा-काकन्दीनगयी सार्यवाही । अनुत्त० ३८ । भद्रा-प्रतिमाविशेषः । ठाणा० २९२ । चम्पानगयी माकन्दी-सार्यवाहस्य भार्या । ज्ञाता० १५६ । भद्रा-तगरानगयी दत्तभार्या । उत्त० ६० । भद्रा-मङ्गलीभार्या । आव० १९९ । भद्रा-दक्षिणदिग्भाष्यज्जनस्य पूर्वस्यां पुष्करिणी । ठाणा० २३० । भद्रा-चित्रसेनकसुता । ब्रह्मदत्तराज्ञी । उत्त० ३७९ । भद्रा-मषवमाता । आव० १६१ । भद्रा-रिपुप्रतिशत्रुराज्ञी । आव० १७४ । भद्रा-प्रतिमाविशेषः । आव० २१५ । भद्रा-भदन्ते कल्याणीकरोति देहिनमिति भद्रा । अहिंसायाः पञ्चविंशतितमं नाम । प्रश्न० ६६ । भद्रा-राजगृहनगरे घनावहप्रधानस्य पत्नी । आव० ३५३ । वग्गुरश्रेष्ठिभार्या । जानुकूपरमाता । आव० २१० । ठाणा० ४५८ । भग० ६८८ । मङ्गलीभार्या । भग० ६६० । भद्रा-तेतलिपुरे कलादो नाम्ना मूषिकारदारकस्तस्य भार्या । ज्ञाता० १८४ । चम्पानगयी सागरदत्तसार्यवाहस्य भार्या । ज्ञाता० २०० । चंपानगयी जिनदत्तसार्यवाहस्य भार्या । ज्ञाता० २०० । भद्रा-श्रोत्रेन्द्रियोदाहरणे सार्यवाहभार्या, या श्रोत्रेन्द्रियवशांमृता । आव० ३९८ । प्रथमबलदेवमाता । तृतीयचक्रवर्तिमाता । सम० १५२ । भद्रा-कामदेवगाथापतेभार्या । उपा० १९ । घनस्स भारिया । नि० चू० प्र० ३५१ आ । अन्तकृद्-शानां षष्ठवर्गस्य नवममध्ययनम् । अन्त० २५ । सुभद्र-सार्यवाहपत्नी । विपा० ६५ ।

भद्रासर्णं-भद्रासनं यस्याधो भागे पीठिकाबन्धः, सिंहासनम् । जीवा० २०० । ज्ञाता० १९ । भद्रासनं-सिंहासनम् । प्रश्न० ७० । भद्रासनं-अष्टमङ्गलगतः एकमङ्गलः । जं० प्र० ४१६ । भद्रासनं-येषामधोभागे पीठिकाबन्धः । जं० प्र० ४५ ।

भद्रिया-भद्रिका-नगरीविशेषः । आव० २०९ । भद्रिका-आव० ३५० ।

भद्रियायरिय-भद्रिकाचार्यः । दश० ७ ।

भद्रिलनयरी-भद्रिकानगरी-भगवतः षष्ठवर्षारात्रस्थानं । आव० २०७ ।

भद्रिलपुर-भद्रिकानगरी-मलयजनपदे आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ५५ । जितशत्रुराजधानी श्रीवनोद्याने नगरम् । अन्त०

४ । भद्रिकानगरी-क्षीतलनाथजन्मभूमिः । आव० १६० ।

भद्रिला-भद्रिला-सुधर्ममाता । आव० २५५ ।

भद्रवुत्तरपडिमा-प्रतिमाविशेषः । ठाणा० २६२ ।

भद्रवुत्तरवर्द्धिसग-महाशुक्रकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३२ ।

भदे-भद्रकः । ओष० ४७ ।

भद्रोत्तरपडिमा-भद्रोत्तरप्रतिमा-भिक्षुप्रतिमाविशेषः । अन्त० ३० ।

भद्र-वनप्रचारः-धीरत्वादियुगयुक्तत्वात् । ठाणा० २०६ । निर्वाणलक्षणम् । ठाणा० ४४३ ।

भद्रक- । आचा० २८१ ।

भद्रकमहिषः- । (?) ।

भद्रजातीय प्रधानः । जं० प्र० ११० । जीवा० २७० ।

भद्रबाहु-आचार्यविशेषः । ग्य० द्वि० १७७ अ । निर्युक्ति-कारकाः । नि० चू० प्र० २२२ अ । निर्युक्तिकारकः-

चतुर्दशपूर्वधरः । विशे० ११ । प्राचीनगोत्रः । (?) ।

भद्रबाहूस्वामी-युगप्रधानः । विशे० ६१४ ।

भद्रमुस्ता-वनस्पतिकायिकभेदः । जीवा० २७ ।

भद्रवती-वापीनाम । जं० प्र० ३७० ।

भद्रशाल-मेरुसंबंधीवनविशेषः । प्रश्न० १३५ ।

भद्रशालवन- । ठाणा० ७४ ।

भद्रा-पूर्वादिक्चतुष्टये प्रत्येकं प्रहरचतुष्टयकायोत्सर्गकरण-रूपा अहोरात्रद्वयमाना प्रतिमा । ठाणा० ६५ । पूर्वादिक्-चतुष्टयाभिमुखस्य प्रत्येकं प्रहरचतुष्टयमानः कायोत्सर्ग, अहोरात्रद्वयेन चास्याः समाप्तिः । ठाणा० १६५ । वापीनाम । जं० प्र० ३७० । जितशत्रुराजपत्नी । आव० १७७ ।

भद्रावती-वापीनाम । जं० प्र० ३७० ।

भद्रिल-सङ्कुलग्रामनिकटे ग्रामविशेषः । पिण्ड० ६३ ।

भद्रोत्तरा-वापीनाम । जं० प्र० ३७० ।

भमइ-भ्रमति संचरति । (?) ।

भमर-भ्राम्यति निरन्तरमिति भ्रमरः । वृ० प्र० ४६

आ । भ्रमरः-चतुरिन्द्रियजीवभेदः । उत्त० ६९६ ।

भ्रमरः-चञ्चरिकः । प्रज्ञा० ३६० । भ्रमरः-चतुरिन्द्रिय-जन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।

भमरकुल-भ्रमरकुलं-मधुकरनिकरः । ज्ञाता० २२२ ।
भमरा-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । प्रज्ञा० ४२ । रोमावर्त्ताः ।
ज्ञाता० १६ ।

भमरावली-भ्रमरावलिः-भ्रमरपङ्क्तिः । प्रज्ञा० ३६० ।
भमली-भ्रमली-आकस्मिकी शरीरभ्रमिलक्षणा । आव०
७७९ ।

भमाड-भ्रमणम् । परिचयः । ओष० २० ।

भमाडय-परिचयः । ओष० ५९ ।

भमाडिज्जइ-भ्राम्यते । आव० २१७ ।

भमाडिज्जासि-भ्राम्येः । आव० ३१९ ।

भमाडेइ-प्रदक्षिणयति । आर्द्रयति । आव० ६२४ ।

भमास-तृणविशेषः । भग० ८०२ ।

भमुहा-भूः । आव० ३०९ ।

भयंकर-भयङ्करः । प्राणवधस्य त्रयोविंशतितमः पर्यायः ।
प्रश्न० ६ ।

भयंत-यद् भजमानं वन्दते तत् भजमानम्, कृतिकर्मणि
द्वादशम दोषः । आव० ५४४ । भदन्तः-कल्याणी ।
ओष० ८१ । भदन्तः-कल्याणः सुखश्च । आव० ४७२ ।
भवस्य-संसारस्यान्तः क्रियते येनाचार्येण स भवान्तः ।
आव० ४७२ । भयं-त्रासः तमाचार्यं प्राप्य भयस्यान्तो
भवतीति भयान्तो-गुरुः । आव० ४७२ ।

भयंतमित्त-भदन्तमित्रः, तत्त्वचिकविशेषः । आव० ७१२ ।

भयंता-भक्ता-अनुष्ठानविशेषस्य सेवयिता भयत्राता वा ।
ओष० १०७ । भक्ता-निर्ग्रन्थप्रवचनस्य सेवयिता ।
ओष० ८१ ।

भयंतार-भवन्तः-पूज्याः । आचा० ३३५ । भयस्य
त्रातारः । सूत्र० २७१ । भगवन्तः-साधवः । आचा०
३५८, ३६६ ।

भय-मोहनीयप्रकृतिसमुत्थ आत्मपरिणामः । ठाणा० ३८९ ।
दुःखम् । उक्त० ३१८ । प्रज्ञा० ८१ । परेषां भयोत्पा-
दनम् । प्रश्न० ३० । भेदो । नि० चू० प्र० ७५ अ ।
अपायोद्वेगित्वं संकति । नि० चू० प्र० ९९ अ । नि०
चू० प्र० २६३ अ । भयं-आकस्मिकम् । जं० प्र०
१४३ । भोतिः नृपचोरादिभ्यः । ठाणा० ४८४ । भोति-
मात्रम् । ज्ञाता० ३६ । सिंहादिभ्यः । भग० ९१९ ।

भयं-इहलोकादिभेदास्तत्प्रकारम् । प्रज्ञा० ३ । भयात्
यद्दानं तत् भयदानं, भयनिमित्तत्वाद्वा दानमपि भयमुप-
चासदिति । ठाणा० ४९६ ।

भयए-भृतकः-कर्मकरः । पिण्ड० ११०, १६२ । भृतकः-
वेतनेनोदकाद्यानयनविधायी । सूत्र० ३३१ ।

भयक-भृतकः-भक्तदानादिना पोषितः । प्रश्न० ३८ ।

भयकम्म-यदुदयेन भयवर्जितस्यापि जीवस्येहलोकादिसत्-
प्रकारं भयमुत्पद्यते तत् । ठाणा० ४६९ ।

भयग-भृतकः-कर्मकरः । प्रश्न० ९१ । उक्त० २२५ ।
भ्रियते-पोष्यते स्मेति भृतः स एवानुकम्पितो भृतकः-
कर्मकरः । ठाणा० २०३ । भृतको-नियतकालमवधि
कृत्वा वेतनेन कर्मकरणाय धृतः दुष्कालादौ निश्चितो
वा । जं० प्र० १२२ ।

भयगत्ता-भृतकता-दुष्कालादौ पोषितता । भग० ५८१ ।

भयण-भज्यते सर्वत्रात्मा प्रह्वीक्रियते येन स भजनः-
लोभः । सूत्र० १८० ।

भयणा-भजना-विकल्पना । ओष० २३, ८५ । भजना-
प्ररूपणाविशेषः । आव० ३८२ । भजना-विकल्पना ।
ओष० २३ । आव० ३३५ । पिण्ड० १४९ । भजना-
सेवना समर्थना च । आव० ३३९ ।

भयणिस्सिया-भयनिःसृता-यत्तत्स्करादिभयेनासमञ्जसभाष-
णम् । प्रज्ञा० २५६ । भयनिःसृता-मृषाभाषाभेदः । दश०
२०९ ।

भयन्तारो-भवतारो-निर्ग्रन्थप्रवचनसेवका भदन्ता वा-
भट्टारका भयत्रातारो वा । उपा० २९ ।

भयभेरव-भैरवभया-अत्यन्तःशुद्धभयजनकाः कठराः । दश०
२६७ । प्राकृतत्वात्पदव्यत्यये भैरवभयं-भयङ्करभयम् ।
जं० प्र० १४३ । भयेन भैरवाः-अत्यन्तसाध्वसोत्पादका
भयभैरवाः । उक्त० ४१९ ।

भयमाण-भज्यमानं-सेव्यमानम् । ज्ञाता० २३४ ।

भयमाणा-भयमानाः रात्रिजागरणात्तदुपासनां विदधानाः ।
ठाणा० ३५३ ।

भयमोहणिज्ज-यदुदयवशात् सनिमित्तमनिमित्तं वा
तथाह्वयस्वसङ्कल्पतो विभेति तद् भयमोहनीयम् । प्रज्ञा०
४६९ ।

भयवं-भगवान् माहात्म्यवान् । उत्त० ४८३ । भगो-बुद्धि-
यस्यास्तीति भगवान् । उत्त० ३०६ । धर्मवान् श्रुतवान्
वा । उत्त० ३०७ ।

भयसञ्ज्ञा-भयवेदनीयोदयजनितत्रासपरिणामरूपा ।
जीवा १५ ।

भयसञ्ज्ञा-भयवेदनीयोदयाद् भयोद्भ्रान्तस्य दृष्टिवदन-
विकाररोमाञ्चोद्भेदादिक्रिया सा भयसञ्ज्ञा । प्रज्ञा०
२२२ ।

भयसा-यद् भयेन वृद्धते तत् । कृति कर्मणि एकादशो
दोषः । माभूद् गच्छादिभ्यो निद्धाटनमिति । आव० ५४४ ।

भयसूत्रं- । वृ० प्र० २०१ आ ।

भयाणि-राजविड्वरादिजनितानि भयानि । उत्त० ४५६ ।

भयाणिद्या-भयमानीतं यया सा भयानीता, अथवा भयं-
भयहेतुत्वादनीकं-तत्परिवारभूतमुल्कास्फुलिङ्गादिसैन्यं य-
स्याः सा भयनीका । भग० १७५ ।

भयानकः-भयजनकसङ्ग्रामादिवस्तुदर्शनादिप्रभवो भया-
नको रसः । अनु० १३५ ।

भयाली-जम्बूद्वीपस्य भरतक्षेत्रे आगामिन्यां चतुर्विंशिकायां
अष्टादशमतीर्थकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १५४ ।

भयालु-भयबहुला । वृ० द्वि० २३ आ ।

भर-भरः-क्षेत्राद्याश्रितराजदेयद्रव्यप्राचुर्यम् । विपा० ३९ ।
विनयकरणलक्षणो आचारः । विशेष० ६३६ । भरः-
वाढम् । नदी० १५३ । भारः । उत्त० ५८१ ।

भरए-भरकः । पिण्ड० १५४ । ओष० १५९ । भरतः-
प्रज्ञा० ३०० ।

भरगा-रुवगा । नि० चू० द्वि० १६७ अ ।

भरणी-नक्षत्रविशेषः । ठाणा० ७७ । ज्ञाता० १५४ ।
सूर्य० १३० ।

भरत-प्रमाणाङ्गुलैर्हृष्टान्तः । विशेष० २०२ । वृ० प्र०
२७६ आ । नटविशेषः । वृ० प्र० १०६ आ । कर्म-
भूमिविशेषः । प्रश्न० ६६ । वर्षविशेषः । प्रज्ञा० ७३ ।
उत्त० ५०४ । भग० ३०५ । उत्त० ६२४ । अधर्म-
कारिनिग्रहकृत् राजा । अनमत्पाथिवनमयिता । उत्त०
११३ । चक्रवर्त्ती मूर्च्छारहितत्वे हृष्टान्तः । प्रज्ञा० २० ।
नदी० २१८ । नटविशेषः । नदी० १४५ । रामस्य

मात्रान्तरसंबन्धी भ्राता । प्रश्न० ८७ । भग० ५८६ ।
श्यागनिरूपणे भरतः । दश० ६३ । चक्रवर्त्ती । आव०
५८५ । चक्रवर्त्ती । आचा० ८ ।

भरतचक्रवर्त्ति-प्रथमश्चक्रवर्त्ती । वृ० प्र० ११० आ ।
भरतचक्रवर्त्ती-सामायिकप्रतिपत्तौ हृष्टान्तः । विशेष०
१०९४ ।

भरतादयः-पूर्वापरव्यवहारी । नदी० २१८ ।

भरद्वाजो-भारद्वाजः ब्राह्मणः, अग्निभूतिजीवः । आव०
१७२ ।

भरतिन्त्यरणसमत्थो-अतिगुरुकार्यं दुर्निर्वहत्वाद्भूय इव
भरस्तन्निस्तरणे समर्थः भरतिन्त्यरणसमर्थः । आव०
४२३ ।

भरवह-भारवहा-पोटुलिकावाहिका । वृ० द्वि० १२५
अ । पोटुलिकसार्थः । वृ० द्वि० १२५ अ ।

भरह-भरतः प्रथमचक्रवर्त्ती । नरवरेन्द्रः । आव० १५६ ।
ओष० १७६ । भरतः-आम्यन्तरे प्रविष्टस्य बाह्यकरण-
रहितस्यापि केवलज्ञानोत्पत्तौ हृष्टान्तः । आव० ५२६ ।

भारतः-रोहकः । आव० ४१६ । प्रथमश्चक्रवर्त्ती । सम०
१५२ । भरतः-आराधनाविषये विनीतानगर्वा राजा ।

आव० ७२४ । आत्माभिषिक्तो भरतश्चक्रवर्त्ती । व्य०
द्वि० १२६ आ । वृ० तृ० २५५ अ । नि० चू० तृ०
२३ आ । नि० चू० प्र० २७० । भरतः-चक्रवर्त्ति-
विशेषः । उत्त० ४४८ । ठाणा० ४३३ । भरतः-

आगामिकाले भरतक्षेत्रे प्रथमश्चक्रवर्त्ती । सम० १५४ ।
भरतः-चक्रवर्त्ती राजा । उत्त० ५८२ । कर्मभूमिविशेषः ।
ठाणा० ६८ । भरतः-अधःस्थानप्रतिपत्तौ सिद्धः । वृ०

तृ० १६ आ । भरतः-कर्मभूमिविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
भरहकूड-भरताधिपदेवकूटम् । जं० प्र० २६६ ।

भरहजंबु-भरतजम्बुः । दश० २३ ।

भरहदारओ-भरतदारकः-रोहकः । आव० ४१६ ।

भरहराय-भरतराजः-साधूनां भक्तेन निमन्त्रणकर्ता चक्रो ।
वृ० तृ० ५२ अ ।

भरा-भरा-यवसादिसमूहः । पिण्ड० ३६ ।

भरिए-भरितः-हस्तपाशितः । विपा० ५६ । भरितः-
भृतः । भग० २७५ ।

भरिज्जइ-भ्रियते । आव० २१८ ।

भरिमं-यद् ग्रन्थितं सद् वेष्टयते यथा पुष्पलम्बूसको
गण्डूक इत्यर्थः । जीवा० २५३ ।

भरिली-भरिलि-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।
जीवा० ३२ ।

भरुअच्छ-भृगुकच्छः । नि० चू० प्र० २६७ अ ।

भरुकच्छ-जलस्थलनिर्गमप्रवेशपतनम् । व्य० प्र० १६८
अ । भृगुकच्छं नगरविशेषः । आव० ४११ ।

भरुकच्छाहरणी-भृगुकच्छहरणी । आव० ६६५ ।

भरुकच्छ-भृगुकच्छ । आव० ४११ ।

भरुकच्छ-भृगुकच्छः । आव० ८६ । जनपदविशेषः ।
नरवाहननगरी । बृ० प्र० २७ आ । नगरीविशेषः ।
बृ० द्वि० २६७ अ । द्रव्यप्रणिषी नगरम् । आव०
७१२, ७१३ । लवालबोदाहरणे नगरम् । आव० ७२१ ।
भरुकच्छं-भरुकच्छनगरं नरवाहनराजधानि । व्य० प्र०
२२७ आ ।

भरुयत्थ नयरे । व्य० प्र० २८० आ ।

भरु-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।

भरेइ-पूरयति । ज्ञाता० ८८ ।

भरोल- । बृ० प्र० १४२ अ ।

भलण-न भेतव्यं भवता अहमेव तद्विषये भलिष्यामी-
त्यादिवाक्यैश्चोर्व्यविषयं प्रोत्साहनं भलनम् । प्रश्न० ५८ ।

भलनीयः- । ओष० ५७ ।

भलिस्सामि-मेलयिष्यामि-मिलिष्यामि । आव० ३६४,
४३१ ।

भलेयव- । ओष० १४० ।

भल्ल-भल्लः-व्याघ्रविशेषः । प्रश्न० ७ ।

भल्लओ-भल्लः । आव० २०७ ।

भल्लाय- । भग० ८०३ ।

भल्लि-शस्त्रविशेषः । जीवा० १६३ ।

भल्ली-शस्त्रविशेषः । नंदी० १५२ । नि० चू० प्र० ८
आ, ११७ अ ।

भल्लुंकी-वनजीवः । मर० ।

भवन्ति-भवन्ति-भ्रमन्ति वा । दश० ७२ ।

भव-स्वभवे स्थितिः भवजीवितम् । आव० ४८० । भवः

कर्मसम्पर्कजनितो नैरयिकत्वादिकः पर्यायः । भवन्ति
कर्मवशवर्तिनः प्राणिनोऽस्मिन्निति भवः । प्रज्ञा० ३२८ ।
संसारो मनुष्यभवो वा । आव० ४४४ । भवः-नारकादि
जन्म । प्रज्ञा० ५३९ । नंदी० ११२ । भवग्रहणं-सर्व-
बन्धशाटयोरन्तरकालः । आव० ४६० । ईशानकल्पे देव-
विमानविशेषः । सम० २ । भवः-भवसिद्धिकः । अल्प-
बहुत्वपदे विंशतितमं द्वारम् । प्रज्ञा० ११३ । भवन्ति
अस्मिन् कर्मवशवर्तिनः प्राणिन इति भवः स च नार-
कादिलक्षणः । आव० २७ । नारकादिजन्म । नंदी०
७६, ११२ । भवन्ति प्राणिनः कर्मवशवर्तिनोऽस्मिन्निति
भव-शरीरम् । प्रज्ञा० १०६ ।

भवइ-भवति-तिष्ठति । प्रज्ञा० ६०६ ।

भवकाल-भवस्थितिः । ठाणा० ३ । भवकालः-मोक्षगमन-
प्रत्यासन्नशेषवस्थान्तर्गतोऽन्तर्मुहूर्तप्रमाणः । आव०
५९५ ।

भवक्खए-भवक्षयः । आचा० ४२१ ।

भवक्खय-तद्भवजीवितभवः तस्य क्षयो भवक्षयः । आव०
४०७ ।

भवचरम-भवचरमः । प्रज्ञा० २४६ । भवचरमः-याव-
जीविकम् । आव० ८५३ ।

भवजीव-भवजीवः । दश० १२१ ।

भवजीविय-नारकादिभवविशिष्टं जीवितं भवजीवितं-
नारकजीवितम् । ठाणा० ७ । भवजीवितं-भवायुः ।
दश० १२२ ।

भवट्ठिती-भवे भवरूपा वा स्थितिः भवस्थितिर्भवकालः ।
ठाणा० ६६ ।

भवण-भवन चतुःशालादि । प्रश्न० ८ । भवनं-भवन-
पतिदेवावासः । प्रश्न० ७० । भवनं-भवनपत्यावासादि ।
अनु० १७१ । भवनं-भवनपतिगृहं गृहमेव वा । प्रश्न०
९५ । आयामापेक्षया किञ्चिन्मन्यूनोच्छ्रायमानं भवति ।
जं० प्र० ८८ । चतुर्दशवस्त्रे द्वादशमम् । ज्ञाता० २० ।
भवनं-भवनपतिनिवासः । भग० २३८ ।

भवणगिह भवनगृहं-कुटुम्बवसनगृहम् । भग० २०० ।
भवनगृहं-यत्र कुटुम्बिनो वास्तव्या भवन्ति । शान्त्या-
दिविशेषितानि भवनानि गृहाणि च, तत्र भवनं-चतुः-

शालादि गृहं तु अपवरकादिमात्रं तत् । ठाणा० २९४ ।
भवणछिद्-भवनच्छिद्रं-भवनानामवकाशान्तरम् । प्रज्ञा०
७७ ।

भवणनिवृत्तुड-भवननिष्कुटः-गवाक्षादिकल्पः केचनभवन-
प्रदेशः । प्रज्ञा० ७७ ।

भवणपत्थड-नरकप्रस्तटान्तरे-भवनप्रस्तटः । अनु०
१७१ । भवनप्रस्तटः भवनभूमिकारूपः । प्रज्ञा० ७१ ।

भवणपुंडरीअ-भवनपुण्डरीकः-भवनप्रधानः पुण्डरीकशब्द-
स्येह प्रसंसावचनत्वात् । उक्त० ४८४ ।

भवणवासी-भवनेषु वसन्तीत्येवंशीला भवनवासिनः ।
प्रज्ञा० ६६ ।

भवणविही-भवनविधिः-वास्तुप्रकारः । जं० प्र० १०७ ।
भवणागार-वणरायमंडियं भवणं । नि० चू० द्वि० ७०
अ ।

भवःयाभाव्यं । ओष० १५५ ।

भवधारणिज्जं-भवधारणीयं-नैरयिकशरीरम् । तत् हि
भवत्वभावत एव निर्मूलविलुप्तपक्षोत्पाटितसकलग्रीवा-
दिरोमपक्षशरीरवत् अतिबीभत्ससंस्थानोपेतम् । प्रज्ञा०
२६७ । भवधारणप्रयोजनं मनुष्यादिभवोपग्राहकं भव-
धारणीयम् । भग० ८८ । भवे धार्यते तदिति तं वा
भवं धारयतीति भवधारणीयं यज्जन्मतो मरणावधिः ।
ठाणा० २८६ । यया भवो धार्यते सा भवधारणीया ।
जीवा० ३४ । भवं-जन्मापि यावद्धार्यते भवं वा देव-
गतिलक्षणं धारयन्तीति भवधारणीयानि । ठाणा० १२६ ।
भवधारणिज्जा-भवे-नारकादिपर्यायभवने आयुःसमाप्ति
यावत्सततं ध्रियते या सा भवधारणीया सहजशरीरगता
अनु० १६३ ।

भवन-चतुःशालादि । ठाणा० २९४ ।

भवनवासिनः-भवनेषु-अधोलोकदेवावासविशेषेषु वस्तुं
शीलमेषां इति भवनवासिनः । ठाणा० ६६ ।

भवन्ति अवगाहन्त इति यावत् । अनु० ६१ ।

भवपचचइए-क्षयोपशमनिमित्तत्वेऽप्यस्य क्षयोपशमस्यापि
भवप्रत्ययत्वेन तत्प्रधान्येन भव एव प्रत्ययो यस्य तद्-
भवप्रत्ययम् । ठाणा० ५० ।

भवपचइय-भव एव प्रत्ययः-कारणं यस्य स भवप्रत्ययः

स एव भवप्रत्ययकः । प्रज्ञा० ५३६ ।

भयपरीत्त-यः किञ्चिद्दूनाऽपार्धपुद्गलपरावर्त्तमात्रसंसा-
रिकः । प्रज्ञा० १३६ ।

भवमरण-मनुष्यादावेव बद्धायुषो मरणं भवमरणम् ।
भग० १२० ।

भवमिथ्यात्व-भवहेतुभूतं मिथ्यात्वम् । उक्त० ५६३ ।
भववीरियं-जंतासिकुंभिचक्ककंदुदुपयणभट्टसोल्लणसिबलि-
सूलादीसु भिज्जमाणानं महंतवेदणोदये वि जं ण विलि-
ज्जंति एवं तेसि भववीरियं । नि० चू० प्र० १६ अ ।

भवसण्णा-भवसज्जा-भयाभिनिवेशः भयमोहोदयजो जीव-
परिणामः । आव० ५८० ।

भवसहस्स-भवसहस्रः प्रस्तावाद् अनन्तभव इत्यर्थः ।
विशे० ११७६ ।

भवसिद्धिए-भवैः सिद्धिर्यस्यासी भवसिद्धिको भव्यः ।
चाज्ञ० ४७ । भवे सिद्धिर्यस्यासी भवसिद्धिकः-भव्यः ।
प्रज्ञा० ३९३ । भवैः-संख्यातैरसंख्यातैरनन्तैर्वा सिद्धि-
र्यस्यासी भवसिद्धिको-भव्यः । प्रज्ञा० ५१३ । भव्य-
सिद्धिको-भव्यो जीवः । विशे० १०७८ ।

भवसिद्धिकाः-भवैः सिद्धिर्येषां ते । वृ० १७ वा (?) ।
भवसिद्धिय-भवे सिद्धिर्यस्य स भवसिद्धिकः । जीवा०
४४६ ।

भवसिद्धियसंमए-भवसिद्धिका-भव्यास्तेषां समिति-भृष्टं
मता-अभिप्रेताः भवसिद्धिसंमताः । उक्त० ७१२ ।

भवसिद्धिया-भवा-भाविनी सा सिद्धिः-निवृत्तियेषां ते
भवसिद्धिकाः भव्याः । ठाणा० ३० । भवा-भाविनी
सिद्धिर्येषां ते भव्यसिद्धिकाः । भग० ५१८ । भवसि-
द्धिकाः-भवे सिद्धिः येषां ते तद्भवसिद्धिकाः । विशे० ५४३ ।
भवे भव्या वा सिद्धिरेषामिति भवसिद्धिकाः भव्य-
सिद्धिका वा । उक्त० ३४३ ।

भवसिद्धीयसंबुडे-भवे-तस्मिन्नेव मनुष्यजन्मनि सिद्धिर-
स्येति भवसिद्धिकः स चासी संवृतश्चाश्रवनिरोधेन भव-
सिद्धिकसंवृतः । उक्त० ७१२ ।

भवसिद्धीया-भविष्यतीति भवा, भवा सिद्धिः-निवृत्तियेषां
ते भवसिद्धिकाः-भव्याः । भग० ८१ । भवे सिद्धिर्येषां
ते भवसिद्धिकाः । आव० ७७ । भवा-भाविनी सिद्धिः-

मुक्तिर्येषां ते भवसिद्धिकाः-भव्याः । सम० ७ ।
 भवस्थिति-भवकालः । ठाणा० ३ ।
 भवा-भविष्यति इति भवा-भाविनी । ठाणा० ३० । उक्त०
 ६५० ।
 भवाउए-भवत्ययेऽपि कालान्तशानुगामीत्यर्थः, भवप्रधान-
 मायुर्भवायुः । ठाणा० ६६ ।
 भवाकर्ष-भवे-अनेकप्रपञ्चमादिश्रेणिप्राप्त्या आकर्षः-ऐर्या-
 पथिककर्माणुग्रहणं भवाकर्षः । भग० ३८६ ।
 भवावीचिमरणं- । उक्त० २३१ ।
 भविअ-भविः-विवक्षितपर्यायाहंस्तद्योग्यो वा । अनु० १३ ।
 भविए-भविष्यति-तेन तेनावस्थात्मना सत्तां प्राप्स्यति
 यः सः भव्यो जीवा० । उक्त० ७२ । भव्यः-योग्यः,
 कर्ता । भग० १३ ।
 भविओ-भव्यः-योग्यः द्रव्यदेवादिः । आव० ७६८ ।
 भविता-अन्तर्भूतकारितार्थत्वात् मुण्डानु भावयित्वेति
 ह्यम् । ठाणा० ४३१ ।
 भविय-भव्यः-योग्यः । भग० ५८ । भव्यः-तथाविधानादि-
 पारिणामिकभावात् सिद्धिगमनयोग्यः । प्रज्ञा० ४ ।
 भव्यः-देवत्वयोग्यः । भग० ४६ ।
 भवियजणपयहिययाभिणंदिघाणं-भव्यजनानां भव्य-
 प्राणिनां प्रजा-लोको भव्यजनप्रजा भव्यजनपदो वा तस्या-
 स्तस्य वा हृदयैः-चित्तरभिनन्दितानां-अनुमोदिताना-
 मिति । सम० ११५ ।
 भवियदव्वदेवा- । भग० ५८३ ।
 भविस्सामि-भविष्यामि-उत्पत्स्ये । आचा० १६ ।
 भवे-भवेयुः । अयं शब्दः भवेयुरित्यस्यार्थे प्रयुक्तः । दश०
 ७१ ।
 भवोवगहं-भवे-मनुष्यभवे उप-समीपेन गृह्यते-अव-
 ष्टम्यते यस्तत् भवोपग्रहम् । प्रज्ञा० ६०३ ।
 भवोवगाहकम्म-भवोपग्राहकर्म-वेदनीयनामगोत्रम् ।
 प्रज्ञा० ६०३ ।
 भवोहंतकरा-भवा-नारकादयस्तेषामोषः-पुनः पुनर्भवरूप-
 प्रवाहस्तस्यान्तकराः-पर्यन्तविधायिनो भवोधान्तकराः ।
 उक्त० ५११ ।
 भव्यः-योग्यः । आव० ५ । भवसिद्धिकः । ठाणा० ३० ।

भवव-भव्यो-योग्य इन्द्रशब्दार्थं ज्ञास्यति यो न तावद्वि-
 जानाति स भव्यः । ठाणा० १०३ । भव्यं-योग्यं,
 कल्याणमिति । प्रश्न० १३३ । भव्यं-फलविशेषः ।
 प्रज्ञा० ३२८ । भाविवस्तुविषयं भव्यम् । ठाणा० ४५० ।
 भव्यं-भावस्य भाविनः पर्यायस्य यद् भव्यं-योग्यं तदपि
 द्रव्यम् । विशेष० २५ ।
 भव्वय-भव्वको-भागिनेयः । वृ० वृ० ९३ आ ।
 भस-भसः शृङ्गारः । जं० प्र० ४१८ ।
 भसओ-जितशत्रोः पुत्रः शशकभ्राता । वृ० वृ० ११३
 अ ।
 भसोल- । नि० चू० वृ० ७८ अ । एकोनत्रिंश-
 त्तमो नाट्यविधिः । जीवा० २४७ । भसोलं-नाट्य-
 विशेषः । जं० प्र० ४१२ । भसः-शृङ्गाररसस्तं अव-
 तीति भसोस्तं इति भावाभिनयेन न लाति-गुल्लातीति
 भसोलः नटः । जं० प्र० ४१८ । नटविसेसो । नि०
 चू० वृ० १ अ ।
 भस्त्रक-तोणम् । ओप० ७१ ।
 भस्त्रकाः-तूणाः । जं० प्र० २१२ ।
 भस्त्रा-धमनी । आचा० ७४ ।
 भस्त्रावातः- । उ० २५ ।
 भस्म-रुक्षस्पर्शपरिणता । प्रज्ञा० १० ।
 भस्मक-एतदभिधानो वायुविकारः । विपा० ४२ ।
 व्याधिविशेषः । प्रज्ञा० ६०२ ।
 भस्मकव्याधिः- । जीवा० ११६ ।
 भांड-भाण्डं-यानपात्रम् । आव० ८२४ ।
 भांडग-भाण्डकं-पतद्गृहम् । व्य० द्वि० २६६ आ ।
 भाइज्जाइया-भातृजाया । वृ० प्र० २६ आ ।
 भाइणिज्ज-भागिनेयः-भगिनीपुत्रः । दश० २१५ ।
 भाइति-भाजयति विश्राणयति, शेषदेव्यो ददाति ।
 जीवा० २४६ ।
 भाइयपुणाणिय-विभाजनं-ईश्वरादिगृहेषु वीननार्थमर्पणं
 तेभ्यः प्रत्यानयनं-पुनरानयनं, विभक्ताश्च ते पुरानीताश्चेति
 आव० २३८ ।
 भाइयव्व-भेतव्यम् । आव० १२१ । भाज्यः-विकल्प-
 नीयः । अनु० २२८ ।

भाइल्ल-भागिकः यः षष्ठांशादिलाभेन कृष्यादौ व्याप्रियते । सूत्र० ३३१ ।

भाइल्लएइ-भागिको-द्वितीयांशग्राही । जं० प्र० १२२ ।

भाइल्लग-यो भागं लाभस्य लभते स । ज्ञाता० ८९ ।

भागो विद्यते यस्य सो भागवान् । शुद्धचातुर्थिकादि । ठाणा० ११४ ।

भाइल्लगत्ता-कृष्यादिलाभस्य भागग्राहकत्वम् । भग० ५८१ ।

भाउज्जा-भ्रातृजाया । भग० ५५८ ।

भाउज्जाइया-भ्रातृजाया-भ्रातृकलत्रम् । आव० ८२४ ।

भाए-भागः-विभागः । ज्ञाता० २३० । भागः-अर्द्धपोषः । आचा० ३२६ । भागः-अचिन्त्या शक्तिः । आव० ६० ।

मायणं-विभज्य समर्पणम् । बृ० द्वि० २०६ अ ।

भाएति-भाजयति-विभ्राणयति । राज० १०३ ।

भाओया- । नि० चू० प्र० २७१ अ ।

भाग-भागः अवकाशः । सूर्य० १०४ । भागः । सूर्य० १६ । दशा । उत्त० १४४ । पूजा । सूत्र० १७४ ।

पलिकामात्रम् । उत्त० १४२ । लब्धद्वयविभागः ।

ज्ञाता० ४१ । नि० चू० प्र० १४२ आ । भागः

अवसरः । विशे० १४२ । भागः-अचिन्त्या शक्तिः ।

प्रभावः । विशे० ४८८ ।

भागवए- । नि० चू० प्र० २५७ आ ।

भागवओ-भागवतः-पौराणिकः । आव० ४१९ ।

भागवतः-भागवतपाठकः । नंदी० १५२ । आचा० १४६ ।

भागसहस्साइ-बहवोऽसङ्ख्येया भागाः । प्रज्ञा० ५०८ ।

भागावडिओ-भागापतितः-भोग्यः । आव० ७०९ ।

भागिल्लओ-भागिकः-द्वितीयांशस्य चतुर्थांशस्य वा ग्राहकः । जीवा० २०० ।

भागिणीज्जी- । नि० चू० प्र० ७ आ ।

भागिण्ये- । नि० चू० प्र० २६६ अ ।

मागी-भाजनम् । उत्त० ५९० ।

भागीरथी-गङ्गा । उत्त० ३७८ ।

भगीणीज्जी- । नि० चू० प्र० ७ आ ।

भाङ्कारः-भेरीशब्दः । नंदी० ६२ ।

भाजनोद्ग्रहण-भाजनाद्भाजने यावत्पतनम् । आव० ५७६ ।

भाटि-मंथुनार्थं यन्मूल्यम् । आव० ८२५ ।

भाड- । नि० चू० तृ० ४५ आ ।

भाडोकम्म-भाटोककम्म । आव० ८२९ ।

भाण-भाजनम् । ओष० ११७ । आव० २८९, ४२७, ४३६ । पात्रम् । ओष० १५५ । भाण्डम् । ठाणा० ३३६ ।

भाणक-वाद्यविशेषः । ठाणा० ६३ ।

भाणगो-उद्धोषकः । नि० चू० प्र० ३४४ आ ।

भाणदुगं-भाजनद्वितीयं-पतद्गृहं मात्रकं वा । ओष० १५५ ।

भाणभूमो- । नि० चू० प्र० १४१ अ ।

भाणाइधावणा-भाजनादिधावनं-क्षालनं पात्रादेः । ओष० ६६ ।

भाणिऊण-अभिधाय । आव० ३३० ।

भाणिय-भाणिकं अनन्तजीववनस्पतिभेदः । आचा० ५६ ।

भाणीअ-अभाणीत् । जं० प्र० २०० ।

भाणुमित्त-बलमित्तकणिट्टभाया । नि० चू० प्र० ३३६ आ । ज्ञाता० १५२ ।

भाणुसिरो-भाणुमित्तस्स भगिणी । नि० चू० प्र० ३३६ ।

भाणू-धर्मनाथजिनस्य पिता । आव० १६१ । सम० १५१ ।

भाण्डागारं-श्रीगृहम् । विशे० ६१५ । कोशः । नंदी० १६७ । श्रीगृहम् । आव० ६६ ।

भातिसमाण-भ्रातृसमानः-अल्पतरप्रेमत्वात् तत्त्वविचारदो निष्ठुरवचनादप्रीतिः तथाविधप्रयोजने त्वत्यन्तवत्सलत्वाच्चेति । ठाणा० २४३ ।

भादुगं-उत्कटस्पर्शरसगन्धतयाऽन्यद्रव्यपरिणामकम् । बृ० तृ० १६४ अ ।

भामण्डल-जनकराजपुत्रः सीतासहजातः । प्रश्न० ८६ ।

भामरं-भ्रामरं-मधुविशेषः । आव० ८५४ । महुणी

तईओ भेओ । नि० चू० प्र० १६६ आ ।

भामुंडणा-भ्रंशना । बृ० द्वि० १३ अ ।

भाय-भागः-लाभस्यांशः । विपा० ७७ । लाभांशः

ज्ञाता० ८३ ।

भायण-भाजनं-योग्यम् । सूर्य० २९६ । भाजनं-नन्दी-
पात्रम् । ओष० १८४ ।

भायणवत्थ-भाजनार्थं विभाजनार्थम् । ष्य० प्र० १७१ अ ।

भायणवत्थ-भाजनवस्त्रं पटलम् । ओष० १७५ ।

भायणवृद्धो-भाजनवृष्टिः-पात्रवर्षणम् । भग० १९९ ।

भायल-जात्यविशेषः । ज्ञाता० ५८ ।

भारंडपक्षी-चर्मपक्षिविशेषः । ज्ञाता० ४६ ।

भार-पुरुषोक्षेपणीयो भारः । जं० प्र० १६२ । भारः-
विशत्या पलशतैः, पुरुषोक्षेपणीयो भारो भारक इति ।
ठाणा० ४६२ । भारः-क्षीरभृतकुम्भद्वयोपेता कापोती ।
आव० ७७० । भारकः-पुरुषोद्धनीयो विशतिपलशत-
प्रमाणो वा । भग० ६६१ । भारः-विशतितुलाप्रमाणः ।
अनु० १५४ । भारः-गुरुताकरणम्, परिग्रहस्य सप्तदशमं
नाम । प्रश्न० ६२ ।

भारए- । भारतः सूर्य० २२ ।

भारकाय-भारः-क्षीरभृतकुम्भद्वयोपेता कापोती, स चासी
कायश्च, कापोती एव वा । आव० ७६७ । कापोती ।
दश० १३५ ।

भारगस-भारग्रसः-अनेकविशतितुलापरिमाणानि । जं०
प्र० १६२ । भारपरिमाणतः । ज्ञाता० १२६ ।

भारती-भरतस्त्री । जीवा० ६० ।

भारद्वा-गोत्रविशेषः । ठाणा० ३६० ।

भारद्वाइस्स- । भग० ६७४ ।

भारद्वाजं-भारद्वाजं-मृगशिर्षगोत्रम् । जं० प्र० ५०० ।

भारद्वायसगोत्र-भारद्वाजसगोत्रम् । सूर्य० १५० ।

भारवह-गदंभाविः । ओष० २२७ ।

भारवहा-पोट्टिल्या । नि० चू० तु० ३७ अ ।

भारह-भरतः । ज्ञाता० ११, १२४ ।

भारहुर-भारं धरतीति भारधरः । उत्त० ३६२ ।

भारही-भारो अथो तं अत्थं धारयतीति । दश० चू०
१२ अ ।

भारिय-महत् । नि० चू० प्र० १५६ अ ।

भारिया-भारिका-दुनिर्वहिः, भार्या । प्रश्न० ३९ । ज्ञाता०
२५२ ।

भारंड-भारण्डपक्षिणोः किलकं शरीरं पृथग् ग्रीवं त्रिपादं
च भवति । ठाणा० ४६४ ।

भारंडपक्षी-भारण्डपक्षी-चर्मपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ ।

भालिय-भारितं-भृतम् । वृ० द्वि० २८७ अ ।

भावंग-भावाङ्ग-भृतनोभृतभेदभिन्नम् । उत्त० १४४ ।

भाव-भावः-पदार्थः । आव० ४४५, ६०६ । भावः-

आदर्शपक्षे नयनमुखादिधर्माः साधुपक्षे असत्तया मनः-
परिणामः । औप० ३६ । भावः-चित्तम् । प्रश्न० ३० ।

भावः-चित्तसंभवः । प्रश्न० १४० । भावः-अन्तःकरण-

वृत्तिः । प्रश्न० ६८ । भावः-सत्ता । प्रज्ञा० ३७१ ।

भावः-पदार्थः पर्यायः । प्रज्ञा० ११० । भावः-जातीयं

पुंवचनम् । प्रज्ञा० २५१ । वस्तु वस्तुधर्मो वा ।

ज्ञाता० १७७ । पर्यायः । विशेष० ४५ । भावः-स्वभावः ।

विशे० २५१ । भवनं-विवक्षितरूपेण परिणमनं भावः,

अथवा भवति विवक्षितरूपेण संपद्यत इति भावः ।

विशे० ३५ । भविष्यतीति भावः । विशे० १५ ।

भवनं भावः-पर्यायः । नि० चू० प्र० २३ अ । पर्यायः

भेदः । विशे० ३६ । मोक्खो । दश० चू० १४३ आ ।

चित्ताभिप्रायः । आचा० १३२ । परिणामः । भग०

८६० । धर्मः । भग० ७३७ । अन्तःकरणम् । उत्त०

३९९, ५६३ । भावः । नन्दी० २२७ । भाव-इन्दन-

क्रियानुभवनलक्षणपरिणाममाश्रित्येन्द्र इन्दनपरिणामेन वा

भवतीति भावः । ठाणा० १०३ । मनः । ठाणा०

१६६ । आन्तरपरिणामः । उत्त० ७०८ । स्वरूपम् ।

आव० १८१ । युक्तार्थस्वादिको गुणः । अनु० १४८ ।

अभिप्रेतः । परकीयाभिप्रायः । अनु० ४९ । भावः-

पर्यायः । प्रज्ञा० ५६ । भग० १४८ । चित्तसमुद्भवः ।

ज्ञाता० १४४ । भावः-बह्वर्थः, द्रव्यवाचकः, शुक्लादि-

वाचकः, औदयिकादिष्वपि वर्तमानः कर्मविपाकलक्षणश्च ।

दश० ६९ । सत्तापरिणामः । भग० ७६० । अस्ति-

कायः । दश० ७० । जगतीवर्षवर्षधराद्यास्तद्वत्पदार्थाः ।

जं० प्र० १८ । भावना-स्तम्भादीनामपि तद्बुद्ध्याऽऽलि-

ङ्गनादिचेष्टा, असम्प्राप्तकामभेदः । दश० १६४ । भावः-

अभिप्रायः, प्रार्थना । दश० ६७ । भावः-मोक्षः ।

दश० २५८ । औदयिकः । प्रज्ञा० २४६ । भावः-

ओष० ७३ । भूयिष्ठशुक्लादिपर्यायः । ठाणा० ४६० ।
 अनुभागलक्षणं कर्मणः पर्यायं चतुस्थानिकत्रिस्थानिका-
 दिरसम् । उत्त० ६४५ । इति द्रव्यादिको भावः । नि०
 चू० प्र० ८ अ । पर्यायः क्रमवर्त्ती । ओप० ११७ ।
 परमार्थः । उत्त० ५५५ । जं० प्र० ८ । उत्त० ५४९ ।
 भवनं भावः-वक्तुमिष्टक्रियानुभवलक्षणः । पर्यायः । आव०
 ५ । प्रतिबन्धः । वृ० प्र० २४१ आ । सत्ता । विशेष०
 ९०३ । भावः-अभिप्रायः । सूत्र० २३६ । भावः-पर्यायः ।
 उत्त० २०३ । भावः-परमार्थः । आव० २६७ । भावः-
 आत्मपरिणामलक्षणः । आव० ३६६ । भावलङ्गोपलक्ष-
 णार्थः । आव० ५२७ । भावः-अभिप्रायः । अ० १२ (?) ।
 भावपरिहरणा, परिहरणाया अष्टमो भेदः । आव० ५५२ ।
 भावः-सद्भावः । नंदी० ५३ ।

भावकड-भावकृतं-द्रव्यादिभिर्भेदः सूत्रे विहितम् । वृ० प्र०
 १३२ अ ।

भावकर्म- । आचा० ६८ ।

भावकसाए-भावकषायाः-शरीरोपधिक्षेत्रवास्तुस्वजनप्रेष्या-
 चादिनिमित्ताविर्भूताः शब्दादिकामगुणकारणकार्यभूतकषा-
 यकर्मोदयात्मपरिणामविशेषाः क्रोधमानमायालोभाः ।
 आचा० ६१ ।

भावकसिणं-रागद्वेषाभ्यां वल्लारणम् । वृ० द्वि० २२७
 आ ।

भावकायः-भावा औदयिकादयोऽन्ये वा प्रभूतास्तेषां
 कायः । आव० ७६७ ।

भावकाल-भावकालः-सादिसपर्यवसानादिभेदभिन्नः । दश०
 ६ । भावकालः-औदयिकादेर्भास्य सादिसपर्यवसानादि-
 भेदभिन्नः कालः । विशेष० ८३७ ।

भावकुक्कुटी-उदरानुकूलो घृतिजनकः ज्ञानदर्शनचारित्र-
 वृद्धिकर आहारः । पिण्ड० (?) ।

भावकेऊ-भावकेतुः-अष्टाशीतो महाग्रहे अष्टाशीतितमः ।
 जं० प्र० ५३५ । ठाणा० ७९ ।

भावकेतन-लोभेच्छा । आचा० १६३ ।

भावखंध-भावश्चासौ स्कन्धश्च भावस्कन्धः, भावमाश्रित्य
 वा स्कन्धो भावस्कन्धः । अनु० ४२ ।

भावगौरव-संसारचक्रवालपरिभ्रमणहेतुः कर्मनिदानम् ।

(अल्प० १००)

(७९३)

अभिमानलोभाभ्यामात्मनोऽशुभभावगौरवम् । आव० ५७६ ।

भावग-भावग्रम् । आचा० ३१८ ।

भावचंचल-चंचलस्य चतुर्थो भेदः । वृ० प्र० १२४ अ ।

भावचपल-सूत्रेऽर्थे वाऽसमास एव योऽन्यद् गृह्णाति ।
 उत्त० ३४७ ।

भावज्जाइया-भ्रातुजाया । नि० चू० प्र० ३५० आ ।

भावट्ट-भावात्तः-प्रयविप्रयोगादिबुद्धसङ्कटनिमग्नो भा-
 वात्तः । आचा० ३५ ।

भावण-भावना-आचारप्रकल्पस्य चतुर्विंशतितमो भेदः ।
 आव० ६६० । भावनं-आचाराङ्गस्य चतुर्विंशतितम-
 मध्ययनम् । आव० ६१७ । सम० ४४ ।

भावणा-भावना-अभ्यासः । आव० ५९२ । भावना-
 ईयांसिमित्यादयः । प्रश्न० ११० । भावना-अव्यवच्छिन्न-
 पूर्वपूर्वतरसंस्कारस्य पुनःपुनस्तदनुष्ठानरूपा । अनु० ३० ।
 अभ्यासरूपा । उत्त० ४१२ । भाव्यते-आत्मसाक्षीयतेऽन-
 याऽऽप्तेति भावना-तद्भावाभ्यासरूपा । उत्त० ७१० ।
 नामनिष्पन्ने निक्षेपे भावनेति नाम । आचा० ४१८ ।
 भावना-आचारप्रकल्पे द्वितीयश्रुतस्कन्धस्य पञ्चदशममध्य-
 यनम् । प्रश्न० १४५ । भावना-ज्ञानादिका । आव०
 ५९० । भावना-वासना । आव० ५९५ । भावना-
 ध्यानाभ्यासक्रिया । आव० ५८३ ।

भावणाए- । ठाणा० ४५६ ।

भावणाओ-प्राणातिपातादिनिवृत्तिलक्षणमहाव्रतसंरक्षणाय
 भाव्यन्ते इति भावनाः । सम० ४४ ।

भावणागम-भावनगमः-श्रीआचाराङ्गद्वितीयश्रुतस्कन्धग-
 तभावनाख्याध्ययनगतपाठः । जं० प्र० १५३ ।

भावतः-परमार्थतः । आचा० १६६ ।

भावत आस-वर्षशतायुः पुरुषआयुष्कोपक्रमेण वर्षशतम-
 पूरयित्वा म्रियते स । वृ० प्र० १४३ अ ।

भावतितण-कयाणमु किंचि भणितो चोदितो वा दिव-
 सपि तिडितिडेत्ता अच्छति । नि० चू० तृ० ८० अ ।

भावतीर्थ-श्रौधादिनिग्रहसमर्थं प्रवचनम् । बहुभवं सञ्चितं
 कर्मरजो यस्मात् तपःसंयमेन धाव्यते शोध्यते तस्मात्तत्
 प्रवचनम् । आव० ४९८ । सङ्घः । ठाणा० ३३ ।

भावतेण-भावस्य-श्रतज्ञानादिविशेषस्य स्तेनो भावस्तेनः ।

प्रश्न० १२५ ।

भावत्थ-भावश्चासावर्थश्च भावार्थः । दश० ७० ।

भावदेव-देवायुष्काद्यनुभवानु वैमानिकादिः । ठाणा० ३०३ ।

भावेन-देवगत्यादिकर्मोदयजातपर्यायेण देवो भावदेवः ।

भग० ५८३ ।

भावद्वीप-सम्यक्त्वम् । ज० प्र० ८ ।

भावना-तुलना । विशेष० ११ ।

भावनासत्यं-शुद्धान्तरात्मा । प्रश्न० १४५ ।

भावन्न-चित्ताभिप्रायो दातुः-भोतुर्वा तं जानातीति भावज्ञः । आचा० १३२ ।

भावज्ञाग-यदा विवक्षितपर्यायितो न जानाति तदा भावा-
ज्ञानम् । ठाणा० १५४ ।

भावपएस-भावप्रदेशः-एकगुणकालकादिकः । प्रज्ञा० २०२ ।

भावपक्कं-संजमजोगोवरित्तं व सुद्धं भावपक्कं, अथवा
उगमादिदोसविसुद्धं भावपक्कं, अथवा जेण जं आउगं
णिव्वतियं तं सव्वं पालेत्ता मरमाणस्स भावपक्कं भवति ।
नि० चू० द्वि० १४६ आ ।

भावपडिलेहा-भावप्रतिलेखा-भावप्रत्युपेक्षणा । ओघ०
१०६ ।

भावपरमाणू-भावपरमाणुः-परमाणुरेव वर्णादिभावानां
प्राधान्यविवक्षणात् सर्वजघन्यकालत्वादिवर्वा । भग० ७८८ ।

भावपलंब-भावप्रलम्ब अष्टविधः कर्मप्रस्थिः । वृ० प्र०
१४३ आ ।

भावपव्वज्जा-भावप्रवज्ज्या-आरम्भपरिग्रहत्यागः । उक्त०
२६८ ।

भावपुरिस-भावपुरुषः जीवः । पूः-शरीरं, पुरि शरीरे
शेत इति निरुक्तिवशाद् भावपुरुषः-पारमार्थिकः पुरुषः,
शुद्धो जीवः । विशेष० ८६३ । पूः-शरीरं पुरि शेत इति
निरुक्तिवशाद् भावपुरुषः-जीवः । आवा० २७७ ।

भावप्राणाः-ज्ञानादीनि । प्रज्ञा० ७ ।

भावबंभ-सत्तरसविहो संजमो । नि० चू० प्र० १ आ ।

भावभिवखू-इहलोगणिप्पिवासो संवेगे भावित्तमती संज-
मकरणुज्जुतो । नि० चू० वृ० ८५ आ ।

भावमंगल-भावमङ्गलं-चरणकरणक्रियाकलापोऽभिप्रेतः ।
विशे० ३४ ।

भावमंद-भावमन्दः-अनुपचितबुद्धिर्बालः कुशास्त्रवासित-
बुद्धिर्वा । आचा० ७० ।

भावमहत्-प्राधान्यतः क्षायिको भावः । उक्त० २५५ ।

भा३मुह-तिन्नि तिसट्ठा पावा दुपसया । नि० चू० द्वि०
९ आ ।

भावयति-निव्वत्तेति । दश० चू० ६४ अ ।

भावयन्-तेनात्मानमात्मसाधयन् । उक्त० ५६३ ।

भावरजुक्ता-भावः-अभिप्रायस्तस्मिन्स्तेन वा ऋजुक्ता ।
यदन्यद्विचिन्तयन् लोकपङ्क्त्यादिनिमित्तं अन्यद्वाचा कायेन
वा समाचरति तत्परिहाररूपा । उक्त० ५६० ।

भावलेइया-तज्जन्यो जीवपरिणामः । ठाणा० ३२ ।

भावलेस-भावलेइया-आन्तरपरिणामः । भगः ५७४ ।

भावबल-पल्लवगाही । वृ० प्र० १२४ आ ।

भावविसोही-भावविशुद्धिः प्रत्याख्यानशुद्ध्याः षष्ठो भेदः ।
आवा० ८४७ ।

भावशुद्धं-रागेण दोषेण वा परिणामेन इच्छादिना वा
न धूषितं यत्तु तत्त्वेषु प्रत्याख्यानं भावशुद्धम् । ठाणा०
३४६ ।

भावश्रुत-शब्दमाकर्णयतः स्वयं वा वदतः पुस्तकादिव्य-
स्तानि वा चक्षुरादिभिरक्षबाण्युपलभमानस्य शेषेन्द्रिय-
गृहीतं वाऽयं विकल्पयतोऽक्षरारूपितं विज्ञानमुपजायते
तदिह भावश्रुतं श्रुतशब्देनोक्तम् । उक्त० ५५७ ।

भावसंकोयणं-भावसङ्कोचनं-विशुद्धमनसो नियोगः ।
आवा० ३७६ । विशुद्धस्य मनसोऽहंदादिगुणेषु निवेशः ।
ज० प्र० २० ।

भावसंविग-भावसंविगताः-य संसारादुत्पस्तमानः । व्य०
प्र० ६ आ ।

भावसत्त्व-भावसत्त्वं-शुद्धान्तरात्मनारूपं पारमार्थिकाधित-
यत्वम् । भग० ७२७ । उक्त० ५६१ । भावसत्त्वं-
शुद्धान्तरात्मा । सम० ४६ । भावसत्त्वं-भावनिर्जुं,
अन्तः शुद्धिः । द्वादशोऽनगरगुणः । आवा० ६६० ।
भावसत्त्वं-यथा पञ्चवर्णसम्भवेऽपि शुक्लाबलाका । दश०
२०६ ।

भावसञ्चा-भावसत्या-पर्याप्तिकसत्यभाषाया अष्टमो भेदः ।
यो भावो वर्णादिर्यस्मिन्नुत्कटो भवति तेन या सत्या सा

भावसत्या । प्रज्ञा० २५६ ।

भावसत्य-भावशस्त्र-असंयमः दुष्प्रणिहितमनोवाक्काय-
लक्षणः । आचा० ३६ ।

भावसन्धिः-ज्ञानदर्शनचारित्राणामभिवृद्धिः । आचा०
१३१ । ज्ञानदर्शनचारित्राध्यवसायस्य कर्मोदयात् श्रुत्यतः-
पुनः सन्धानं-मीलनम् । आचा० १६५ । ज्ञानावरणीय-
विशिष्टधायोपशमिकभावमुपगतमित्ययं सम्यग्ज्ञानावाप्ति-
लक्षणः सन्धिः । आचा० १६५ ।

भावसम्भ-भावसम्यक् दर्शनज्ञानचारित्रभेदात् । आचा०
१७६ ।

भावसाहु-भावसाधुः निर्वाणसाधकान् योगान् सम्यग्दर्श-
नादिप्रधानव्यापारान् यस्मात् साधयतीति साधुः, विहिता-
नुष्ठानपरश्वत्, समश्च सर्वभूतेषु यः । आव० ४४६ ।

भावसुप्तः-मिथ्यात्वाज्ञानमयमहान्द्राव्यामोहितः । आचा०
१५२ ।

**भावागार-अर्गः-विपाककालेऽपि जीवविपाकितया शरीर-
पुद्गलादिषु बहिःप्रवृत्तिरहितैरनन्तानुबन्ध्यादिभिर्निवृत्तं,
कषायमोहनीयमिति । उत्त० १६ ।**

भावाणुवाय-जहा सप्रभेदा णाणदंसणचरित्ताया स परि-
तावमहादुक्खादिगा एवमादि । नि० चू० नृ० १४६ अ ।

**भावात्मकर्म-भावेन-परिणामविशेषेण परकीयस्यात्मसम्ब-
न्धित्वेन कर्म-करणम् । पिण्ड० ४३ ।**

भावापाय-भावादपायाः भावापायः, अपायभेदः । दश०
३६ ।

**भावाभियोगः-विद्ययामन्त्रेणाभिमन्त्र्य पिण्डं ददाति स ।
ओघ० १९३ ।**

**भावावस्सय-आवश्यकपदार्थजस्तज्जनितसंवेगविशुद्धयमा-
नपरिणामस्तत्र चोपयुक्तः साध्वादिरागमतो भावावश्य-
कम् । अनु० २८ ।**

भावावीचिभरणं- । उत्त० २३१ ।

भावासण-अणहियासओ । ओघ० ७७ ।

**भावासन्न-असहिष्णुः । ओघ० १५२ । जं अणहिया-
सओ अतिवेगेण आसण्णे चेव वोसिरइ तं । ओघ०
१२३ । संज्ञादिवेगधारणासहिष्णुः । ओघ० २८५ ।**

भावासन्न-य उच्चारदिना पीडितः स । ओघ० १०७ ।

भाविअतर-भाविततरः-प्रसन्नतरः । दश० २६४ ।

**भाविअप्पा-भावितात्मा । जं० ४१ (?) । भावितात्मा
स्वागुणवर्णनापरः । दश० २५४ ।**

भाविओ-भावितः । आव० १०१ ।

**भाविताभाविते-भावितं-वासितं द्रव्यान्तरसंसर्गतः अभा-
वितमन्यथैव यत् । ठाणा० ४८१ ।**

भाविअ-भावितः-परिणतजिनवचनः । वृ० द्वि० ३५ आ ।

भाविअकुला-जाणि सड्डकुलाणि अम्मापिति समाणाणि
वा अविप्परिणामगाणि अणुहुहकाराणि ते भाविअकुला ।
नि० चू० द्वि० १४६ आ । यानि आड्डकुलानि, माता-
पितृसमानानि साधूनामपवादपदेशाशुकादिकं गृह्णतामनु-
हुहकारीणि तानि भावितकुलान्युच्यन्ते । वृ० प्र० १७१
आ ।

**भाविअप्पा-भावितात्मा-चतुर्दशो मुहूर्त्तनाम । सूर्य०
१४६ । भावितात्मा-भावितो-वासित आत्मा ज्ञानदर्शन-
चारित्र्येस्तपोविशेषश्च येन स भावितात्मा । प्रज्ञा० ३०३ ।
भावितात्मा-संयमतपोभ्यां भावितात्मा एवंविधानामन-
गाद्यानां हि प्रायोऽवधिज्ञानादिलब्धयो भवन्ति । भग०
१८६ । भावितात्मा-स्वसमयानुसारिप्रशमादिभिः भावि-
तात्मा । भग० १९३ । भावितात्मा-ज्ञानादिभिर्वासि-
तात्मा । भग० ७४१ ।**

भावुक-आन्नवृक्षः । ओघ० २२३ ।

**भावुग-भाव्यते-प्रतियोगिना स्वगुणैरात्मभावमापद्यत इति
भाव्यम्-कवेल्लुकादिकम् । आव० ५२१ । प्रतियोगिनि
सति तद्गुणापेक्षया तथाभवनशीलं भावुकम् । आव०
५२१ ।**

**भावुज्जुयया-भावो-मनः, ऋजुकस्य-अमायिनो भावः
कर्म वा ऋजुकता । ठाणा० १९६ ।**

**भावुपहाण-भावस्य उपधानं भावोपधानम्, तत्पुनर्ज्ञान-
दर्शनचारित्राणि तपो वा । आचा० २६७ ।**

**भावे-भावपुरितः भावपुहः-शुद्धो जीवः तीर्थकरः । आव०
२७७ । भावकालः सादिसपर्यवसानादिभेदभिन्नः । आव०
२५७ । भावेन्द्रियम् । जीवा० १६ ।**

भावेन्द्रियाणि-क्षयोपशमोपयोगरूपाणि । प्रज्ञा० २३ ।

भावेमाण-भावयन्-वासयन् । सूर्य० ५ । ज्ञाता० ६ ।

भावोच्छ्र-गृहस्थोद्धरितादि । दश० २५३ ।

भावोवक्कम-भावोपक्रमः-परकीयाभिप्रायस्योपक्रमणं यथा-
वत्परिज्ञानम् । अनु० ४६ ।

भावोवधी- । नि० चू० प्र० २८६ आ ।

भावोवाय-भावोपायः उपायभेदः । दश० ४० ।

भावोघ-अष्टप्रकारं कर्म संसारो वा । आचा० १२४ ।

भावोघः-आश्रवद्वाराणि । आचा० ४३१ ।

भाषकः-अविज्ञातविशेषस्वरूपस्य श्रुतमात्रस्य सव्युत्पत्तिक-
विशेषनाममात्रकथनेन व्यक्तिमात्रं कृत्वा चरितार्थः ।
विशे० ६१३ ।

भाषाचपलः-असदस्यभाषासमीक्ष्यादेशकालप्रलापि । उक्त०
३४७ ।

भाषानियतं-देशीभाषानियतम् । वृ० प्र० २०१ आ ।

भाषार्याः-पंचविधार्थभाषाव्यवहाराः । तत्त० ३-१५ ।

भाषावाक्- । नंदी० १८६ ।

भाषासमितिः-हितमितासन्दिग्धानवद्यार्थनियतभाषणम् ।
तत्त्वा० ६-५ ।

भाष्यं- । सम० १११ ।

भासंत-भास्यान्-विकसिततया मनोहरतया च देदीप्य-
मानः । जं० प्र० १०४ । जीवा० २६७ ।

भासंति-भाषन्ते-विशेषतः कथयन्ति । भग० ९८ ।
भाषन्ते व्यक्तावाचा । ठाणा० १३६ । भाषन्ते-सामान्यतः
सदेवमनुजायां परिषदि अर्द्धमागधया सर्वसत्त्वस्वभाषानु-
गामिन्या भाषया भाषन्ते । आचा० १७९ ।

भास-भासः-सकुन्ताख्यः । वृ० प्र० १३१ अ । अष्टा-
शीती महाग्रहे एकोनत्रिशत्तमः । ठाणा० ७६ । भासः-
सकुन्तः । प्रश्न० ८ । भस्म । उक्त० ५२६ । भस्म-
अष्टाशीती महाग्रहे एकोनत्रिशत्तमो महाग्रहः । जं० प्र०
५३५ । खलाः । नि० चू० प्र० ३४४ आ । भस्मेव
भस्मवत् कुर्यात्-विनाशयेत् । ठाणा० ५२१ ।

भासइ-भाषते विशेषवचनकथनतः । जं० प्र० ५४० ।

भासए-भाषकः-भाषालब्धिमानु । भग० २५६ । भाषकः-
भाषालब्धिसम्पन्नः । प्रज्ञा० १३६ ।

भासग-भाषकः-परिस्थूरमर्थमात्रमभिधत्ते । आव० ९६ ।

भासजाया-भाषाजाता-आचारप्रकरणस्य द्वितीयश्रुतस्कन्वे

चतुर्थमध्ययनम् । प्रश्न० १४५ ।

भासज्जयणा-आचाराङ्गे त्रयोदशममध्ययनम् । सम०
४४ ।

भासज्जाया-आचारप्रकल्पस्य त्रयोदशमभेदः । आव०
६६० ।

भासण-याचने । व्य० प्र० २०४ अ ।

भासती-पडिभणति । नि० चू० तृ० ८१ अ ।

भासमाण-भासमानं-स्निग्धत्वचा देदीप्यमानम् । जीवा०
१८८ ।

भासरासि-भासानां-प्रकाशानां राशिः भासराशिः-आ-
दित्यः । सम० १४० ।

भासरासिवण्णाभ-भस्मराशिवर्णाभं-शुक्लं राहुविमानम् ।
सूर्य० २८७ ।

भासरासी-भस्मराशिः-अष्टाशीती महाग्रहे त्रिशत्तमः ।
जं० प्र० ५३५ । ठाणा० ७६ ।

भासवण्णा-भस्मवर्णा भाषा वा-पक्षिविशेषस्तद्वर्णाश्च ।
ज्ञाता० २३१ ।

भासा-भाषा-आचाराङ्गस्य त्रयोदशममध्ययनम् । उक्त०
६१६ । भाषा-षड्विधा गद्यपद्यभेदेन भिद्यमाना द्वादशधा ।
प्र० (?) । भाष्यते इति भाषा-तद्योग्यतया परिणामि-
तनिसृज्यमानद्रव्यसंहतिः । प्रज्ञा० २४६ । भाषव्यक्तायां
वाचि भाषणं भाषा व्यक्ता वाग् । विशे० ६१३ ।
भाषा । ठाणा० ३७३ । भाष्यते सा तया वा भाषणं
वा भाषा काययोग्यहीतवाग्योगनिसृष्टभाषाद्रव्यसंहतिः ।
ठाणा० १८४ । अर्थमेकं भाषते तस्य भाषणं भाषा ।
वृ० प्र० ३४ अ । भाषा । विशे० ५९३ । भाष्यत
इति भाषा तद्योग्यतया परिणामितनिसृष्टनिसृज्यमानद्रव्य-
संहतिः । भग० १४२ । भाष्यत इति भाषा, वक्ता
शब्दतयोत्सृज्यमाना द्रव्यसंहतिरित्यर्थः । विशे० २०७ ।
भाषा-प्रज्ञापनाया एकादशं पदम् । प्रज्ञा० ६ । भाषा
भाषणात्, व्यक्तीकरणमिति । आव० ८७ । भगवत्स्यां
त्रयोदशमशते सप्तम उद्देशकः । भग० ५९६ । भग० ५०० ।
भाष्यत इति भाषा वक्त्रात् शब्दतयोत्सृज्यमाना द्रव्य-
संहतिः । आव० १४ ।

भासाकुक्कुओ-सविहारस्य हास्योत्पादकस्य वा वक्त्रो

वक्ता । वृ० तृ० २४७ अ ।
 भासाचञ्चलो-भाषाचञ्चलः । वृ० प्र० १२४ अ ।
 भासाचरम-भाषाचरमः-चरमभाषा । प्रज्ञा० २४६ ।
 भासाजडो-जडुस्स पढमो भेओ । नि० चू० द्वि० ३६
 आ ।
 भासाजाय-भाषाजातं-भाषाप्रकाररूपम् । प्रज्ञा० २६० ।
 भासापज्जत्ति-भाषापर्याप्तिः-यया पुनः भाषाप्रायोग्याणि
 दलिकान्यादाय भाषात्वेन परिणमय्यालम्ब्य मुञ्चति ।
 वृ० प्र० १८४ आ ।
 भासापद-भाषापदं-प्रज्ञापनाया एकादशं पदम् । भग०
 १४२, ८५७ ।
 भासारिया-भाषार्याः । प्रज्ञा० ५६ ।
 भासाविजता-भाषा सत्यादिका तस्या विचयो-निर्णयो
 भाषाविद्यः, भाषाया वा-वाचो विजयः-समृद्धिर्यस्मिन्
 स भाषाविजयः । ठाणा० ४६१ ।
 भासासमिइ-भाषणं भाषा तद्विषया समितिः भाषा-
 समितिः हितमितासन्दिग्धार्थभाषणम् । आव० ६१६ ।
 भासासमिती-कक्कसणिट्ठुरकडुयफरस-असम्बद्धबहुपला-
 वदोसवज्जिता हियमणवज्जमितासंदेहणभिमोहघम्मा सा
 भासासमिती । नि० चू० प्र० १६ आ ।
 भासिओ-भाषितः-जनानामुक्तः । प्रश्न० ११५ । भासितः-
 प्रतिभासितः । प्रश्न० ११५ ।
 भासित्तए-भाषितुं-वक्तुम् । भग० ७०७ ।
 भासियव्वं-भाषितव्यं-हितमितमधुरादिविशेषणतः ।
 ज्ञाता० ६२ ।
 भासुंडणा-भ्रंशना । वृ० द्वि० १८० ।
 भासुज्जुयया- । ठाणा० १६६ ।
 भासुहेसए-भाषोद्देशकः । प्रज्ञा० ५०२ ।
 भासुर-भास्वरं-दीप्तिशालि । भग० १७५ । ब्रह्मलोके
 देवविमानविशेषः । सम० १३ ।
 भासुरवरजोदिधरो-भासुरवरशरीरधरः । आव० ३४८ ।
 भासुरा-भास्वरा-छायायुक्ता । आव० १८५ ।
 भास्वन्त-महोरगभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 भिगंग-भृताङ्गः वृक्षः । जं० प्र० १०१ । भृङ्गाङ्गः ।
 आव० ११० ।

भिगंगओ-भृङ्गाङ्गकः-द्रुमगणविशेषः । जीवा० २६६ ।
 भिग-भृतं-भरणं-पूरणम् । जं० प्र० १०० । ठाणा०
 ५७ । भृङ्गो-नीलकीटः । जं० प्र० ११३ । भाजन-
 दायिनः । सम० १८ । भृङ्गः-कीटविशेषः, अङ्गार-
 विशेषो वा । भग० १० । ओप० ११ । भृङ्गः-कीट-
 विशेषोऽङ्गारविशेषो वा । ओप० ११ ।
 भिगनिभा-भृङ्गनिभा-पुष्करिणी नाम । जं० प्र० ३६० ।
 भिगपत्त-भृङ्गपत्रं-भृङ्गपक्षिणः पक्ष्म । प्रज्ञा० ३६० ।
 भिगा-भृतं-भरणं-पूरणं, तत्र अङ्गानि-कारणानि भृता-
 ङ्गानि-भाजनानि प्राकृतत्वात् भिगा । ठाणा० ५१७ ।
 भृङ्गा-पुष्करिणीनाम । जं० प्र० ३६० ।
 भिगार-भृङ्गारः । जीवा० २४४ । भृङ्गारः । जं० प्र०
 ४१० । भृङ्गारः-विशिष्टवर्णकचित्रोपेतः । जं० प्र०
 ४०३ । भृङ्गारः-मत्तकरिमहामुखाकृतिसमानं भृङ्गारम् ।
 जीवा० २५४ । भृङ्गारः-वाद्यविशेषः । आव० १२२ ।
 भृङ्गारः-कनकालुका । जं० प्र० २६२ । भृङ्गारः-
 कनकालुषा । जं० प्र० १०१ । भृङ्गारः-जलभाजन-
 विशेषः । जं० प्र० १८३ । कलशः । आव० ६९५ ।
 पक्षिविशेषः । ज्ञाता० ६९ ।
 भिगारए-भृङ्गारकः-कनकालुकः । जं० प्र० ५६ ।
 भिगारओ-भृङ्गारकः । जीवा० २१३ ।
 भिगारकलस-भृङ्गारकलशः । जीवा० २४८ ।
 भिगारग-भृङ्गारकः, पक्षिविशेषः । ज्ञाता० ६७ । पक्षि-
 विशेषः । भृङ्गारिका च, या रसति निशिभूमौ द्व्यङ्गुल-
 शरीरेत्येवंलक्षणा । प्रश्न० ८ ।
 भिगिरिडो-भृङ्गिरिटिः-चतुरिन्दियजीवभेदः । उत्त०
 ६६६ ।
 भिडमओ-भिण्डमयः । आव० ३६७ ।
 भिडिमाल-भिण्डिमालः-प्रहरणविशेषः । जीवा० १०८ ।
 भिण्डिमालः । प्रश्न० २१ । भिण्डिमालम् । ओप० ७१ ।
 भिन्दिपालाः-हस्तक्षेप्याः महाफला दीर्घा आयुधविशेषाः ।
 जं० प्र० २०६ ।
 भिडिमालगं-भिण्डिमालाग्रम् । जीवा० १०७ ।
 भिडियालिगं-अग्नेराश्रयविशेषः । जीवा० १२३ ।
 भिद-भेदनं-द्वेधीभावोत्पादनम् । दश० २२८ । भिद-

कुन्तादिना भेद विधेहि । ज्ञाता० २३८ ।
 भिदति-भिन्दति-व्यभिचरति । प्रभ० ८६ ।
 भिदिय-विदायं । भग० ६५४ ।
 भिभि-ढक्का । ठाणा० ४६१ ।
 भिमिसार-भिभि-ढक्का सा सारो यस्य स भिमिसारः ।
 ठाणा० ४५८ ।
 भिउडि-भृकुटिः-कोपविकृतभूरूपा । जं० प्र० २०२ ।
 भृकुटिः-दृष्टिरचनावशेषः ललाटे । उपा० २३ । भृकुटिः-
 नयनललाटविकारविशेषः । प्रभ० ४६ । कोपकृतो भृवि
 कारः । ज्ञाता० १३८ ।
 भिउडी-भृकुटिः-लोचनविकारविशेषः । विपा० ५३ ।
 भृकुटी-भृविकारः । ज्ञाता० १४२ । आव० ५१४ ।
 भृकुटी-आवेशवशकृतभृक्षेपरूपा । उत्त० ५५३ ।
 भिऊ-भृगुः-लोकप्रसिद्धशृषिविशेषः । औप० ९२ ।
 भिक्खंतगो-भिक्षमाणः । आव० ४२१ ।
 भिक्ख-भिक्षा । उत्त० ५३० । भिक्षाणां समूहो भिक्षम् ।
 ठाणा० ४५२ ।
 भिक्खकूरो-ओदणं । नि० चू० प्र० ३२८ अ ।
 भिक्खा-भिक्षा-तुच्छमविज्ञातं वा । औप० ३६ । आव०
 ८४४ ।
 भिक्खाए-भिक्षामत्ति-अकति वा भिक्षादो भिक्षाकः ।
 उत्त० २५१, २६४ ।
 भिक्खागकुल-भिक्षाककुलं-भिक्षणवृत्तिः । ठाणा० ४२० ।
 भिक्खागा-भिक्षाटाः-साधवः । आचा० ३५६ । भिक्षण-
 शीला-भिक्षुकाः साधवः । आचा० ३३५ । भिक्षणशीला,
 भिक्षणधर्माणो भिक्षणे साधवो वा भिक्षाकाः । ठाणा०
 १८६ । भिक्षाकाः-गौरीपुत्राः । जं० प्र० १४२ । भिक्षा-
 मटन्ति-भिक्षाटाः भिक्षणशीलः साधवः । आचा० ३५५ ।
 भिक्खाणिउजोग-गडलापत्तगबंधो । नि० चू० प्र०
 ३५७ अ ।
 भिक्खाणियं-आहारं । नि० चू० प्र० ३२७ अ ।
 भिक्खातरित-भिक्षार्थं चर्या-चरणमटनं भिक्षाचर्या-वृत्ति-
 संक्षेपरूपा । ठाणा० ३६४ ।
 भिक्खाभयण-भिक्षाभाजनमिव भिक्षाभाजनं तदस्माकं
 भिक्षोरिव निर्वाहकारणमित्यर्थः । ज्ञाता० १८७ ।

भिक्षाभाजनम् । आव० ३७३ ।
 भिक्खायर-भिक्षाचरः । आव० २२२ ।
 भिक्खायरिय-भिक्षाचरिकः-वृत्तिवक्षेपः । औप० ३७ ।
 भिक्खायरिया-भिक्षाचर्या । उत्त० ६०६ । भग० ९२१
 भिक्षानिमित्तं विचरणम् । ज्ञाता० १८८ ।
 भिक्खायरियाभग-भिक्षाचर्याभग्नः-भिक्षाटनेन निवि-
 णः । आव० ५३७ ।
 भिक्खु-भिक्षुः-मतविशेषः । आव० ८५६ । भिक्षुः-
 भ्रमणः । भग० १२३ । भिक्षुः-भिक्षणशीलः भिनत्ति
 वाऽष्टप्रकारकर्मैति भिक्षुः । दश० ८४ । भिक्षुकः-मत-
 विशेषः । आव० ६२७ । भिक्षु-आरम्भपरित्यागाद्धर्म-
 कायपालनाय भिक्षणशीलो भिक्षुः, एवं भिक्षुक्यपि ।
 दश० १५२ । भिक्षुः-अष्टप्रकारं कर्म तां ज्ञानदर्शन-
 चारित्र्यतपोभिर्भिनत्तीति भिक्षुः । व्य० प्र० ३६ आ ।
 भिक्खणशीलो । दश० चू० ३३ आ ।
 भिक्खुउत्तमा-भिक्षुत्तम ! हे यतिप्रधान ! । उत्त० ५३० ।
 भिक्खुउवासगपुत्त-बौद्धोपासकपुत्रः । आव० ८१२ ।
 भिक्खुओ-भिक्षुकः-सोगतः । वृ० द्वि० ९० आ ।
 भिक्खुणी-संजतीए तईयो भेओ । नि० चू० प्र० १३२
 आ । भिक्षुणी-साध्वी । आचा० ३२१, ३५८ ।
 भिक्खुपडिमा-भिक्षुप्रतिमा-भिक्षुचितोऽभिग्रहविशेषः ।
 भग० १२४ । अभिग्रहविशेषः । ज्ञाता० ७३ । भिक्षु-
 प्रतिमा-साध्वभिग्रहविशेषः । ठाणा० ३८७ । भिक्षुप्रतिमा-
 साधुप्रतिज्ञाविशेषः । भग० ४९८ ।
 भिक्खुभाव-ज्ञानदर्शनचारित्र्याणि तृतीयव्रतादिकं वा ।
 वृ० तृ० ५१ आ । भिक्षुभावः-चारित्र्यम् । व्य० द्वि०
 १६० अ ।
 भिक्खु-भिक्षुः-भिक्षणं शीलं-धम्मः तत्साधुकारिता वा
 यस्य स, भिनत्ति वा क्षुधमिति भिक्षुः । ठाणा० १४७ ।
 भिक्षणशीलः भिक्षुः-पचनपाचनादिसावद्यानुष्ठानरहिततया
 निर्दोषाहारभोजी । सूत्र० २७३ । 'भिदुह विदारणे',
 क्षुध इति कर्मणः आख्या, तं भिनत्तीति भिक्षः,
 भिक्षणशीलो वा, भिक्षभोगी वा । नि० चू० तृ० ८५
 अ । 'भिदिविदारणे' क्षुध इति कर्मण आख्यानं, ज्ञाना-
 वरणादिकर्म भिनत्तीति भिक्षुः । नि० चू० प्र० १०३

आ । भिक्षुः-भिक्षणशीलः, भिनत्ति वाऽष्टप्रकारं कर्मेति दान्तादिगुणोपेतः भिक्षुः-साधुः । सूत्र० १६३ । भिक्षुः-निरवद्याहारतया भिक्षणशीलो भिक्षुः । सूत्र० २२८ । भिक्षत इत्येवंधर्मा तत्साधुकारी चेति भिक्षुः, परदत्तो-पजीवी व्रती । उक्त० २४६ । भिनत्ति-यथाप्रतिज्ञाते-नानुष्ठानेन क्षुधमृष्टविष वा कर्मेति भिक्षुः । उक्त० ३५७ । बुद्धदर्शनाश्रितः । अनु० १४६ ।
 भिक्खोंड-ये भिक्षामेव भुञ्जते न तु स्वपरिग्रहीतगोदुग्धा-दिकं ते भिक्षोण्डाः, सुगतशासनस्था इत्यन्ये । अनु० २५ ।
 भिक्षा-वत्तिरभिप्रेता । सम० ८८
 भिक्षाकुल- । ठाणा० ३१२ ।
 भिक्षाचारी- । ठाणा० ३४२ ।
 भिक्षुकाः-शौद्धोदनीयादि । व्य० प्र० १६५ अ ।
 भिक्षुकी-साध्वी । पिण्ड० ४ ।
 भिक्षूपचरक-भावकविशेषः, यस्य मिथ्यादर्शनशाल्ये दृष्टान्तः । आच० ५७९ ।
 भिग्गा-भृत्-भरणं पूरणमित्यर्थः, तत्राङ्गानि-कारणानि, न हि भरणक्रिया भरणीयं भाजनं वा विना भवतीति तत्सम्पादकत्वात् वृक्षा अपि भृताङ्गाः । जं० प्र० १०१ । द्रुमगणविशेषः । जं० प्र० १०० ।
 भिगु-भृगुः-राजिः । ओष० १३७ । भृगुः-इषुकारनृपति-पुरोहितः । उक्त० ३९५ । भृगुः-प्रपातस्थानम् । जीवा० २८२ ।
 भिगुच्च-भृगुः-लोकप्रसिद्ध ऋषिविशेषस्तस्यैते शिष्या इति मार्गवः । औप० ६१ ।
 भिगुण-दितडी । नि० चू० द्वि० ५२ अ ।
 भिग्गप्पभा-भृङ्गप्रभा-गुष्करिणीनाम् । जं० प्र० ३३५ ।
 भिङ्गए-भृङ्गः-पक्षिविशेषः पक्षमलः । प्रज्ञा० ३६० ।
 भिच्च-भृत्यः-पदातिः । उक्त० ४०५ । प्रश्न० ४७ ।
 भिज्झुड-भिक्षाण्डः-भिक्षाभोजी । ज्ञाता० १६५ ।
 भिज्झुडग- । आच० ४२१ ।
 भिज्झुपियं-भिक्षुप्रियं पलाण्डु । वृ० तृ० २१२ अ ।
 भिज्ज-भेदः-तोमरादिना शारीरादिविषयो भेदः । भग० १६ । अभि-व्याप्ता, विषयाणां ध्यानं तदेकाग्रत्वमभि-

ध्या पिधानादिवदकारलोपाद्भिध्या । भग० ५७३ ।
 भिज्जति-भिद्यते प्राक्तनसम्बन्धविशेषत्यागात् । भग० २५४ । भिद्यते-भेदवान् भवति । भग० २४ ।
 भिज्जा-लोभः । वृ० तृ० २४६ अ । लोभः । ठाणा० २७५, ३७४ । श्रद्धिः । ठाणा० २७५ । अभिध्यानम् । सम० ७१ ।
 भिज्जेज्ज-भिद्येत-अनेकधा विदार्येत । अनु० १६१ ।
 भिज्झा-भिध्या-लोभः । भग० २५३ ।
 भिणासि-भेनाशितः पक्षिविशेषः । प्रश्न० ८ ।
 भिणिभिणंत-गुञ्जन् । तं० ।
 भिण्डः- । आच० १६७ ।
 भिण्डमाल-शस्त्रजातिविशेषः । जीवा० १२० ।
 भिण्ण-अदसागं । नि० चू० प्र० १४० अ । सदसं सगलं ण भवति । नि० चू० तृ० ४६ अ ।
 भिण्णपिड-भिषपिडं-घृतादिना मिभितम् । व्य० द्वि० ११ अ ।
 भिण्णरहस्स-रहस्सं णं धारयति । नि० चू० प्र० १०२ आ । जो अववादपदं अण्णसि कप्पियाणं साहति । नि० चू० तृ० १४९ अ ।
 भिण्णवासं- । नि० चू० तृ० ६९ आ ।
 भिण्णागार-देशे पडियसडियं । नि० चू० प्र० २६५ अ ।
 भित्तग-भृतकः-कर्मकरः । अनु० १५४ ।
 भित्ति-भृतिः-पदात्यादीनां वृत्तिः । अनु० १५४ ।
 भित्तं-अदं । नि० चू० द्वि० १२४ आ ।
 भित्ति-णदि तडी तो जाव वडलिया सा भत्ती । दश० चू० ११९ आ । पक्वेष्टकादिरचिता । उक्त० ४२५ । अनु० १५४ । प्रकारवरण्डिकादि भित्ति पर्वतखण्डं । भग० ६४३ । भित्तिः-नदीतटी । दश० १५२ । भित्तिः-तटी । दश० २२८ ।
 भित्तिगुलिया-भित्तिगुलिकाः-पीठकसंस्थानीयाः । जीवा० २०४ । पीठकसंस्थानीयाः । जं० प्र० ४६ । भित्तिगुलिकाः-भित्तिसत्का पीठिका । जीवा० ३५६ । भित्तिगुलिका-पीठकस्थानीया । राज० ६२ ।
 भित्तिमूल-कुड्यैकदेशादि । दश० १७८ ।

भित्तिलं-आनतकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३८ ।

भित्ती-तडो-नदी । दश० चू० ६८ अ ।

भिन्देज्जा-भिन्धात् काणताकरणेन । उपा० ४२ ।

भिन्न-णूमं । नि० चू० द्वि० ७० आ । प्रकाशितम् ।
वृ० तृ० २६५ आ । छिद्रं राजीयुक्तं वा । वृ० द्वि०
२४४ आ । भिन्नो नाम तत्कालमरणनिर्म्मथनेनोत्पा-
दितोऽग्निः । व्य० प्र० १०१ आ । भिन्नः-खण्डीकृतः ।
उत्त० ४६१ । भिन्नं-राजियुक्तं सच्छिद्रं वा । ओष०
२११ । भिन्नं-राजिमान् । विशेष० ६३० । भिन्नं-गलत् ।
ओष० १६५ । भेदः-कर्मणः शुभाशुभस्य वा तीव्ररस-
स्यापवर्त्तनाकरणेन मन्दताकरणम् । मन्दस्य चोद्वर्त्तना-
करणेन तीव्रताकरणम् । भग० १६ । भिन्नः-काष्ठाद्युप-
हृतशब्दवत् । ठाणा० ४७१ । भिन्नः-खण्डः, अंशसहितः ।
सूर्य० १५६ । भिन्नः-व्युद्ग्राहितः । व्य० प्र० २००
आ ।

भिन्नकहा-भिन्नकथा-रहस्यालापः, मंथनसम्बद्धं वचो वा ।
सूत्र० १०७ । मंथनसम्बद्धा राभसिला कथा । ओष०
५५ ।

भिन्नकुष्ठो-गलकुष्ठः । ओष० १६५ ।

भिन्नदाढ-भिन्नदंष्ट्राकः । पिण्ड० ६९ ।

भिन्नद्रव्यसम्यक्-दधिभाजनादि भिन्नं सत् काकादि समा-
धानोत्पत्तेर्भिन्नद्रव्यसम्यक् । आचा० १७६ ।

भिन्नपिण्डवाह्य-भिन्नस्यैव-स्फोटितस्यैव पिण्डस्य-औदना-
दिपिण्डस्य पातः-पात्रक्षेपो यस्य ग्राह्यतयाऽस्ति स भिन्न-
पिण्डपातिकः । प्रश्न० १०६ ।

भिन्नपिण्डपातित-भिन्नस्यैव-स्फोटितस्यैव पिण्डस्य स-
वतुकादसम्बन्धिनः पातो-लाभो यस्यास्ति स भिन्न-
पिण्डपातिकः । ठाणा० २६८ ।

भिन्नपुण्यचाउद्दस-भिन्ना-परतिथिसङ्गमेन भेदं प्राप्ता
या पुण्यचतुर्दशी तस्यां जातः । जं० प्र० २०२ ।

भिन्नमार्गः- । सम० ८४ ।

भिन्नमुहुत्त-खण्डो मुहुर्तो, अन्तर्मुहुर्तम् । जीवा० १० ।

भिन्नरहस्ता-भिन्नरहस्याः-विश्वस्तजनकथितरहस्यभेदिनः ।
उत्त० ५४६ ।

भिन्नवास-भिन्नवर्ष-बुद्बुदादि । आव० ७३२ ।

भिन्ना-विदारितास्तदभिघातेन लवमानोक्ता इति ।
उत्त० ५०७ ।

भिन्निभसमच्छ-मत्स्यविशेषः । जीवा० ३६ ।

भिन्निभसमाण-अतिशयेन दीप्यमानम् । जीवा० ३५६ ।
आचा० ५२३ । अत्यर्थं देदीप्यमानम् । जं० प्र० २६२ ।

भियग-भृतकः-य आबालत्वात्पोषितः । ज्ञाता० ८६ ।
भृतकः-नियतकालमधिकृत्य वेतनेन कर्मकरणाय धृतः ।
जीवा० २८० ।

भिर्लिगसूय-सस्नेहसूयः । व्य० द्वि० १३५ आ ।

भिर्लिजए-अभ्यङ्गाय ढीकयस्व । सूत्र० ११७ ।

भिलुगा-स्फुटितकृष्णभूराजिः । आचा० ३३८ । राह ।
दश० चू० १०१ आ । तथाविधभूमिराजिविशेषः ।
दश० २०५ ।

भिलुगाणि-श्लक्ष्णभूमिराजयः । आचा० ४११ ।

भिल्ल- । नि० चू० प्र० १३८ आ ।

भिल्ला- । जं० प्र० १९४ ।

भिल्लाए-भल्लातकः यस्य भल्लातकाभिधानानि फलानि
लोकप्रसिद्धानि । प्रज्ञा० ३१ ।

भिसंत-भासमानम् । जं० प्र० ५२८ । दीप्यमानः ।
ज्ञाता० ५८ । औप० ५३ । भासमानः स्तिग्धत्ववा
दीप्यमानः । जं० प्र० २६ । दीप्यमानो विमलः । जं०
प्र० २६३ ।

भिस-जलरुहविशेषः । प्रज्ञा० ३३ । खाद्यविशेषः । जं०
प्र० ११८ । विसं-पचिनीकन्दः । जं० प्र० ३५ ।
पचकन्दमूलम् । आचा० ३४८ । पचिनीमूलम् । ज्ञाता०
६८ । विसं-पचिनीकन्दः । राज० ३३ । कन्दः ।
राज० १८, ७८ । विसं-कन्दः । जं० प्र० ४२, २९१ ।

भिसकंदए-भिसकन्दः । प्रज्ञा० ३६४ ।

भिसग-गणविशेषः । ज्ञाता० १५४ । नि० चू० प्र०
६२ आ ।

भिसमाणा-दीप्यमाना । भग० ४७८ । आचा० ४२३ ।
दीप्यमानम् । जीवा० १६६, ३५६ ।

भिसमुणाल-पचकन्दोपरिवर्त्तिनी लता । आचा० ३४८ ।
जलरुहविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

भिसिगा- । नि० चू० प्र० २०८ अ ।

भिसिणी-बिसिनी-पसिनी । आव० १२८ ।
 भिसिमादि-कट्टमयं । नि० चू० द्वि० ६२ आ ।
 भिसिय-भृशिका आसनविशेषः । भग० ११३, ११६ ।
 भिसियग- । नि० चू० प्र० ३४७ आ ।
 भिसिया-वृषिका काष्ठमयं वा । वृ० द्वि० २११ अ ।
 वृषिका-उपवेशनपट्टिका । औप० ६५ । उपवेशनयं ।
 दश० चू० १११ अ । आसनविशेषः । ज्ञाता० ४४ ।
 भग० ५४८ । आसनम् । ज्ञाता० १४२ ।
 भिसिरा-मत्स्यबन्धविशेषः । विपा० ८१ ।
 भीअं-उत्त्रस्तं-यत् उत्त्रस्तेन मनसा गीयते तद्धीतपुरुष-
 निबन्धनत्वात् तद्धर्मानुवृत्तत्वाद्धीतमुच्यते । (?) ।
 भीअपरिकहण-भीतानां परिकथनं भीतपरिकथनम् ।
 आव० १३२ ।
 भीइपरिकहण-भीत्या परिकथनं भीतिपरिकथनम् । आव०
 १३२ ।
 भीए-भीतः-उत्पन्नसाध्वसः । उत्त० ४६१ ।
 भीओ-भीतः-वस्तः । उत्त० १०९ ।
 भीम-विकरालः । ठाणा० ४६१ । कर्मशम्भुपेक्षया
 रोद्रम् । दश० १६२ । भीमः । ज्ञाता० ८९ । विकरालः-
 भयानकम् । आव० ६३४ । भीमः-राक्षसेन्द्रः । जीवा०
 १७४ । भीमः-भयानकः । भीमत्वादेव उत्प्रासनकः ।
 जीवा० १०६ । प्रतिवासुदेवनाम । सम० १५४ ।
 भीमः-दक्षिणनिकाये चतुर्थो व्यन्तरेन्द्रः । भग० ११८ ।
 राक्षसेन्द्रः । ठाणा ८५ । भीमः-हस्तिनापुरे कूटप्राही ।
 विपा० ४८ । कुत्ताग्रभिक्षाभिग्रहः पाण्डवः । मर० ।
 भीमसेण-मरुतक्षेत्रेऽतीतायामुत्सविण्या षष्ठः कुलकः ।
 ठाणा० ५१८ । सम० १५० । पाण्डुनृपस्य पुत्रः ।
 ज्ञाता० २०८ ।
 भीमा-वसन्तपुरप्रत्यासन्ना पल्ली । पिण्ड० ४८ । भीमाः-
 राक्षसविशेषाः । प्रज्ञा० ७० ।
 भीय-भीतं-उत्त्रस्तम् । गीतविशेषः यदुत्त्रस्तेन गीयते ।
 जीवा० १९४ । भीतं-उत्त्रस्तमानसम् । अनु० १३२ ।
 भीया-भीतं-जातभयाः । भग० १६६ । त्रस्तमानसम् ।
 ठाणा० ३९६ । त्रस्ताः । उद्दिग्नाः । ज्ञाता० ६७ ।
 भीताः । विपा० ४३ ।

(अल्प० १०१)

(८०१)

भीरु-भीरुः-अकृतकरणः । सूत्र० ८९ ।
 भीरुदुन्दु-मारवाहकः । नि० चू० प्र० १४९ आ ।
 भील-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३९ ।
 भीमः-कुण्डिनीनगर्यधिपतिः । प्रश्न० ८८ ।
 भुंजति-नि० चू० तृ० २३ अ ।
 भुंजति-भुञ्जति । आव० ६५१ ।
 भुंजमाण-भुञ्जन्-पालनां कुर्वन् । दश० १७१ ।
 भुञ्जानः-अनुभवन् । जं० प्र० २२२ ।
 भुंजसु-भुङ्क्ष्व-समुद्दिश । वृ० तृ० गा० ६०७१ ।
 भुंजियन्-भोक्तव्यं वेदनादिकरणतो । अङ्गारादिदोष-
 रहितः । ज्ञाता० ६१ ।
 भुंजोआ-भुक्तवन्तः । आव० १३० ।
 भुंजघडियं-वर्षिकः । नि० चू० प्र० २४४ आ ।
 भुंभलय-शेखरः । उपा० २२ ।
 भुअपरिसप्पा-भुजाः-शरीरावयवविशेषास्तेऽपरिसर्पन्तीति
 भुजपरिसर्पाः । उत्त० ६९९ ।
 भुअमोअग-भुजमोकः-रत्नविशेषः । जं० प्र० ११३ ।
 भुकुडेति-उद्धूलयति । भग० ४७७ ।
 भुकुडति-भुकुडति-उद्धूलयति । जं० प्र० २७५ ।
 भुक्खे-बुभुक्षावशेन रुक्षीभूतः । ज्ञाता० ७६ ।
 भुक्खा-बुभुक्षान्ता । ज्ञात० ३३ ।
 भुक्खियतिसिया-बुभुक्षितवृषिता । आव० २३७ ।
 भुग-भुग्नः-वक्रः । उपा० २२ । भुग्नः । ज्ञाता० १३७ ।
 भुगभग्गे-अतीव वक्रे भ्रुवी यस्य तत् । ज्ञाता० १३७ ।
 भुजग-महोरगभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 भुजगनिर्मोक-भुजककञ्चुकी । उत्त० ३८१ ।
 भुजङ्गजन-गणिकादृष्टान्तं दृष्टान्तः । विशेष० ४३७ ।
 भुजपरिसर्प-परिसर्पभेदः । सम० १३५ ।
 मुजा-भुजः-हस्ताग्रः । प्रज्ञा० ६१ ।
 मुजो-प्राक्पादयोर्जान्परिभागः । जं० प्र० २३७ ।
 मुज्झई-मुज्यते-भक्तसूपादि । उत्त० ३६० ।
 मुज्जा-भोजिताः । उत्त० ४०० ।
 मुज्जिय-भृष्टम् । आव० ८५१ । अन्यद्वयं गोधूमादेः
 शीर्षकमन्यद्वा तिलगोधूमादि । आचा० ३५३ ।
 मुञ्जो-भूयः-प्राचुर्ये । उत्त० २५२ । भूयः-अतिशयेन

बहुबहुन् वारानित्यर्थः । उक्तं २७७ । भूयोभूयः-
पुनःपुनः । भग० २२ ।

भुत्-यत् भुक्तं सत्पेडयति तद् भुक्तमित्युच्यते । ठाणा०
३७५ ।

भुत्तभोगा-इत्थिभोगा भुंजिउं पठइयाति ते भुत्तभोगा ।
नि० चू० प्र० १०७ आ ।

भुत्तुअं-परिभोक्तुम् । दश० १७८ ।

भुत्तुणुमुत्ते-भुक्तानुभुक्तः-द्विधातीन् वारान् भुक्तवनः ।
वृ० प्र० २६४ आ ।

भुत्तुय-अनार्यविशेषः । भग० १७० ।

भुयंगवती-अतिकायेन्द्रस्य द्वितीयाऽग्रमहिषी । भग०
५०९ ।

भुयंगा-अतिकायेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ ।
कीटिकाभक्षितौ द्वितीयो बलयक्षः । मर० ।

भुयग-भुजङ्गः, भोगी । औप० ५ । ज्ञाता० ४ । भोजकः ।
ज्ञाता० ४ ।

भुयगवती-पञ्चमवर्गस्य षड्विंशतितममध्ययनम् । ज्ञाता०
२५२ । ठाणा० २०४ ।

भुयगवर-भुजगवरः-अपान्तराले द्वीपः । जीवा० ३६८ ।

भुयगा-भुजर्गच्छतीति भुजगाः-गोधादयः । ठाणा० ४७० ।
अतिकायमहोरगेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । ठाणा० २०४ ।

भुजगा नागकुमाराः । प्रश्न० ६६ । पञ्चमवर्गस्य पञ्चविंश-
तितममध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।

भुयगीसर-भुजगेश्वरः-नागराजः । जीवा० २७२ ।

भुयपरिसप्प-भुजाम्यां परिसर्पन्तीति भुजपरिसर्पाः ।
प्रज्ञा० ४५ । भुजाम्यां परिसर्पतीति भुजपरिसर्पः नकु-
लादिकः । जीवा० ३८ ।

भुयमोयग-भुजमोचकः-मणिभेदः । उक्तं ६८९ । भुज-
मोचकः पृथिवीभेदः, रत्नविशेषः । आचा० २६ । भुज-
मोचकः-रत्नविशेषः । भग० १० । भुजमोचकः । प्रज्ञा०
२७ । भुजमोचकः रत्नविशेषः । जीवा० २३ । भुज-
मोचकः रत्नविशेषः । प्रश्न० ८२ ।

भुल्ल-भ्रान्तः-भ्रमयुक्तः । दश० ५६ ।

भुविसु-अभवत् । भग० ११६ ।

भुसे-बुसम् । भग० ११३ ।

भूअत्थ-भूतः सदभूतोऽवितथ इति यावत् तथाविधोऽर्थो-
विषयो यस्य तद्भूतार्थं ज्ञानम् । उक्तं ५६४ ।

भूअरुव-भूतरुं-अवद्धास्थि कोमलफलरूपम् । दश०
२१६ ।

भूइं-भूयः पुनः । भग० २६० ।

भूइकम्मं-भूतिकम्मं-ज्वरितानामुपद्रवरक्षार्थं भूतिदानं तत्
औप० १०६ । भूतिकर्म-ज्वरितादिभूतिदानम् । भग०
५१ । भूत्या भस्मरूपया विद्याभिमन्त्रितया मृदा चार्द्र-
पांशुलक्षणया सूत्रेण वा तंतुना यत्परिरया वेष्टनं तद्
भूतिकर्म्मोच्यते । वृ० प्र० २१५ अ । भूत्या-भस्म-
नोपलक्षणत्वान्मृदा सूत्रेण वा कर्म-रक्षार्थं वमस्यादेः
परिवेष्टनम् । उक्तं ७१० । मन्त्राभिसंस्कृतभूतिदानम् ।
ज्ञाता० १८८ ।

भूइपण-भूतिप्रज्ञः-प्रवृद्धप्रज्ञः अनन्तज्ञानवान् । सूत्र०
१४५ ।

भूइपणा-भूतिप्रज्ञः-भूतिः मङ्गलं सर्वमङ्गलोत्तमत्वेन वृद्धि-
र्वा वृद्धिविशिष्टत्वेन रक्षा वा प्राणिरक्षकत्वेन प्रज्ञा-बुद्धि-
रस्येति भूतिप्रज्ञः । उक्तं ३६८ । भूतिर्मङ्गलं वृद्धि रक्षा
चेति, प्रज्ञायतेऽनया वस्तुतत्त्वमिति प्रज्ञा । उक्तं ३६८ ।

भूइल-भूतिलः-इन्द्रजालिकविशेषः । आच० २१६ ।

भूई-भूतिः-वृद्धिः-मङ्गलं, रक्षा च । सूत्र० १४५ ।

भूए-भवन्ति अविध्यन्त्यभूवन्निति च भूतानि असुभृतः ।
आचा० ११९ । भूए-चतुर्दशभूतग्रामाः । आचा०
१५६ । भूतशब्दः औपम्यवाची । राज० ९ । भूतः
अवस्थावचनोऽयं शब्दः । आचा० ५६ । भूतः-सद्भूतः ।
भग० २४६ । जातः । उक्तं ३०७, ३५३ । उपमार्थः ।
भग० ७३९ । ज्ञात० १२ । भूतः-द्वोपविशेषः समुद्र-
विशेषश्च । जीवा० ३७० ।

भूओवघाइए-भूतानि-एकेन्द्रियास्ताननर्थत उपहन्तीति
सत्त्वोपघातिकः । सप्तममसमाविस्थानम् । सम० ३७ ।
आचा० ४२५ ।

भूओवघाई-भूतोपघातो-जीवोपघातकः । सप्तममसमाधि-
स्थानम् । आच० ६५३ ।

भूजपत्त-भूजपत्रम् । आच० ३६६ ।

भूणक-देशोपदम् बालकः पुत्रादिः । व्य० प्र० २०८ आ ।

भूणिया-बालिका । बृ० तृ० ६८ अ ।

भूत-जीवः, सत्त्वः, विशो, वेदयिता च । भग० ११२ ।

उपमार्थः । उक्त० ३०७ । उपमावाची । आव० ४४८ ।

गुणः प्राप्तः । जीवा० १८७ । उपमाने तादर्थ्ये वा ।

सूत्र० ४१२ । उपमानाः प्रकृतिः । ठाणा० ३०५ ।

भूतगुहा-भूतगृहः यत्र व्यन्तरगृहम् । आव० ३०६ ।

मथुरानगरी व्यन्तरगृहः । विशे० १००३ ।

भूततण-भूतवृण-अज्जगो । नि० चू० द्वि० ६० अ ।

भूततथ-संजमसाहिका किरिया । नि० चू० प्र० २९ आ ।

भूतनिह्व-नास्त्येवास्तेत्यादि । आव० ५८८ । नास्त्यात्मा ।

ठाणा० २६ । असत्यविशेषः । उक्त० ५६ ।

भूतपुटव-भूतपूर्वः । आव० ३५२ ।

भूतरूप-भूत रूपमनबद्धास्थी, कोमलफलरूप । आचा० ३६१ ।

भूतवडेंसा- । ठाणा० २३१ ।

भूतवेज्ञा-भूतादीनां निग्रहार्थं विद्या तन्त्रं भूतविद्या ।

ठाणा० ४२७ ।

भूतशब्द-प्रकृत्यर्थः । ठाणा० २६३ ।

भूताः-तरवो । ठाणा० १३६ । सद्भूताः षडार्थाः ।

ठाणा० ४६१ । ठाणा० २३१ । मुक्तिगमनयोग्येन

मव्यत्वेन भूतानां व्यवस्थिताः । आचा० २५६ । केली

किलव्यन्तरविशेषाः । उक्त० ५०१ ।

भूतानन्दसूत्रे- । ठाणा० २०५ ।

भूतार्थत्व-सद्भूता अमी अर्था इत्येवंरूपेणाभिगता अधि-

गता वा परिच्छिन्ना तम् । उक्त० ५६४ ।

भूतिः-छारः । ओष० १४३, ६२ ।

भूतिकम्म-ज्वरादिरक्षानिमित्तं भूतिदानं भूतिकम्म ।

ठाणा० ४५२ । यः तद्धारितादीनामभिर्मन्त्रितेन क्षारेण

रक्षाकरणं जरणं ज्वरादि भूतिदानं भूतिकम्मम् । व्य०

प्र० १६२ अ ।

भूतिकम्मणम्-ज्वरितादीनां भूत्यादिभी रक्षादिकरणेन ।

ठाणा० २७५ ।

भूतिवादिकाः-गन्धर्वभेदविशेषः । प्रज्ञा ७० ।

भूती-भूतिरिति यत्प्रमाणमंगुष्ठप्रदेशनीसंदंसेन भस्म

गृह्यते पानकबिंदुमात्रमपि । नि० चू० प्र० ३५५

अ । अंगुलीए जत्तिया भूति लगति । नि० चू० द्वि० ५१ अ ।

भूतीमोल्ल-भूतिमूल्यम् । आव० ८६१ ।

भूतीत्तमाः-भूतभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

भूतीपघातित्व-सप्तममसमाधिस्थानम् । प्रश्न० १४४ ।

भूत्या-भस्मनोपलक्षणत्वान्मृदा सूत्रेण वा । उक्त० ७१० ।

भूमयः-महाव्रतारोपणकाललक्षणाः अवस्थापद्रव्यः । ठाणा० १३० ।

भूमि कंडुयावेइ-भूमिकण्डूयते-अकुलोपवेशितसूचीकंहंस्तः-

भूमि कण्डूयते महादुःखमुत्पद्यते इति कृत्वा भूमिकण्डू-

यनं कारयतीति । विपा० ७२ ।

भूमि-कालः । ठाणा० ४३१ ।

भूमिगृह-खातं गृहम् । आव० ८२६ ।

भूमिघर-भूमिगृहम् । प्रश्न० ८ ।

भूमिचवेडा-भूमिचपेटा । जीवा० २४७ ।

भूमिनिसेज्ञा-भूमिनिषद्या-भूम्यासनम् । प्रश्न० १३७ ।

भूमिपट्टादिकम्- । ठाणा० ३१३ ।

भूमिभाग-भूमिभागः-अधोभागः । जं० प्र० ३२१ ।

भूमानां भूमिभागाः । राज० ७२ ।

भूमी-भूमिः-कालः, कालस्य चाधारत्वेन कारणत्वाद्

भूमित्वेन व्यपदेशः । जं० प्र० १५५ । भूमिः-क्षेत्रम्,

सेतु केतु सेतुकेतिवति भेदत्रयभिन्नम् । दश० १९३ ।

भूमीकम्मं-भूमीए समविसमाए परिकम्मणं । नि० चू०

प्र० २३० आ ।

भूमीपरिकम्मं-सीतकालं । नि० चू० प्र० २३२ आ ।

भूय-भूतः-द्वीपसमुद्रविशेषः । जीवा० ३२१ । भूत-एके-

न्द्रियम् । दश० १५६ । भूतानि-प्रत्येकसाधारणसूक्ष्म-

बादरपर्याप्तकापर्याप्तकरवः । आचा० ७१ । जीवाः ।

आव० ६५० । भूत-अपकायादि । दश० २०४ । भूतं

पृथिव्यादि । दश० १५७ । भूतः-प्रेतः । प्रश्न० १२१ ।

तदः । उक्त० ३७० । भूतं-पृथिव्यादि । आव० ७३० ।

भूतं-सद्भूतवस्तु । । प्रश्न० ३१ । भूतं-एकेन्द्रियादि ।

आव० ६५४ । भूतशब्दः भायणतुल्यवाची । नि० चू०

द्वि० ५८ आ । भूतं-संवृतम् । आचा० १२३ ।

भूयगाम-भूताः-प्राणिनस्तेषां ग्रामः-समूहो भूतग्रामः ।

उत्त० २४५ । भूतग्रामः-जीवसमूहः । आव० ६५० ।
प्रश्न० १४३ ।

भूयगामी-भूतं कामयितुं शीलमस्य भूतकामी । आचा०
१६४ ।

भूयगाह-भूतग्रहः-उन्मत्तताहेतुः । भग० १६८ ।

भूयगिह-भूतगृह-अन्तरञ्चिकानगयी चैत्यम् । विशे०
९८१ ।

भूयगुह-भूतगृह-अन्तरञ्चिकापुर्यां चैत्यम् । आव० ३१८ ।
भूतगृह-अन्तरञ्चिकानगयी चैत्यविशेषः । उत्त० १६८ ।

भूयगुह-भूतग्रहः-रोगविशेषः । जीवा० २८४ ।

भूयघाय-भूतोपघातं-सत्त्वोपघातं छिन्दि भिन्दि व्यापादय
इत्यादि प्रतिपादनम् । आव० ५८८ ।

भूयणए-हस्तिविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

भूयतलाग-भृगुकच्छे उज्जयिनी व्यन्तरकुतं द्वादशयोजन-
मानं भरयच्छस्स उत्तरे पासे तलागं । बृ० द्वि०
२६७ आ ।

भूयत्थ-भूतार्थ-यथावस्थितम् । भ्य० द्वि० २८४ अ ।

भूयदत्ता-अन्तकृद्दशानां षष्ठस्य वर्गस्य त्रयोदशममध्यय-
नम् । अन्त० २५ ।

भूयदिण्णा-भूतदत्ता कल्पकवंशप्रसूतशकटालस्य तुर्यापुत्री ।
आव० ६९३ ।

भूयदित्ता-भूतदीप्ता-अन्तकृद्दशानां सप्तमवर्गस्य त्रयोदश-
ममध्ययनम् । अन्त० २५ ।

भूयभद्-भूतभद्रः-भूते द्वीपे पूर्वाद्धाधिपतिर्देवः । जीवा०
३७० ।

भूयभावणा-भूतभावना-भूतं-सत्यं भाव्यतेऽनयेति, भूतस्य
वा भावना अनेकान्तपरिच्छेदात्मिका, भूतानां-सत्त्वानां
भावना वासनेति वा । आव० ५६५ ।

भूयमह-भूतमहः-भूतस्य-व्यन्तर्विशेषस्य प्रतिनियतदिव-
सभावो उत्सवः । जीवा० २८१ । आचा० ३२८ ।

भूयमहाभद्-भूतमहाभद्रः-भूते द्वीपेऽपराद्धाधिपतिर्देवः ।
जीवा० ३७० ।

भूयमहावर-भूतमहावरः-भूते समुद्रेऽपराद्धाधिपतिर्देवः ।
जीवा० ३७० ।

भूयवर-भूतवरः-भूते समुद्रे पूर्वाद्धाधिपतिर्देवः । जीवा०

३७० ।

भूयवाड्य-भूतवादिकः-वाणमन्तरविशेषः । प्रज्ञा० ९५ ।

भूयवाए-अशेषविशेषान्वितस्य समग्रवस्तुस्तोमस्य भूतस्य
सद्भूतस्य वादो भणनं यत्रासी भूतवादः, अथवाऽनुगतं-
व्यावृत्तापरिशेषधर्मकलापान्वितानां सभेदप्रभेदानां भूतानां
प्राणिनां वादो यत्रासी भूतवादो-दृष्टिवादः । विशे०
२६६ ।

भूयवात-भूताः-सद्भूताः पदार्थास्तेषां वादो भूतवादः ।
ठाणा० ४६१ ।

भूयवादिय-भूतवादिकः-व्यन्तरनिकायानामुपनिर्वर्तिनो व्य-
न्तरजातिविशेषः । प्रश्न० ६६ ।

भूयविज्ज-भूतानां निग्रहार्थं विद्या-शास्त्रं भूतविद्या ।

आयुर्वेदस्य षष्ठाङ्गम् । विपा० ७५ ।

भूयसिरी-चम्पानगयी सोमदत्तस्य भार्या । ज्ञाता० १९६ ।

भूया-भूता-दक्षिणपश्चिमरतिकरपर्वतस्य पूर्वस्यां शक्रदेवेन्द्र-
स्यामलनामिकाया अग्रमहिष्या राजधानी । जीवा० ३६५ ।

राजगृहे सुदर्शनगृहपतेः पुत्री । निरय० ३७ । भूताः-
तरवः । जं० प्र० ५३६ । ज्ञाता० ६२ । भूता-कल्पक-

वंशप्रसूतशकटालस्य तृतीया पुत्री । आव० ६९३ ।

भूताः-तरवः । प्रज्ञा० १०७ । व्यन्तरभेदविशेषः । प्रज्ञा०
६९ ।

भूयाहं-भूतानि-स्थावराः । प्रश्न० १५७ ।

भूयाणंद-भूतानन्दः-उत्तरनिकाये द्वितीय इन्द्रः । भग०
१५७ । ठाणा० ८४ । जीवा० १७० । ज्ञाता० ३५१ ।

भूतानन्दाभिधानः कृष्णिकराजस्य प्रधानहस्ती । भग०
७२० । भूतानन्दः-नागकुमाराणामधिपतिः । प्रज्ञा०

६४ । भूतानन्दः-हस्तिराजः । भग० ३१६ । भूतानन्दः-
वीरविभोः सातापृच्छको देवः । आव० २२१ ।

भूयावडिस्ता-भूतावतंसा-दक्षिणपश्चिमरतिकरपर्वतस्य दक्षि-
णस्यां शक्रदेवेन्द्रस्याप्सरसोऽग्रमहिष्या राजधानी । जीवा०
३६५ ।

भूयावाद-भूतवादः-दृष्टिवादः । बृ० प्र० २४ अ ।

भूयावाय-भूतवादो-दृष्टिवादः । विशे० १२६१ ।

भूयाहारा-भूताधाराः शरीरिणः । विशे० ७४६ ।

भूरित-मीलितः । नि० बृ० प्र० १७३ अ ।

भूर्यपत्रम्— । प्रज्ञा० २६७ ।
 भूलए-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।
 भूषण-मुकुटः । जीवा० १६१ ।
 भूसण-भूषणं-मण्डनादिना विभूषाकरणम् । प्रश्न० १४० ।
 भूषणं-उपाङ्गपरिधेयम् । जं० प्र० २२१ ।
 भृगु-शुक्ला राजिः । वृ० प्र० ७५ आ । पर्वतकटकम् ।
 प्रश्न० ५९ ।
 भृगुकच्छ-पत्तनविशेषः । प्रज्ञा० ४८ । उत्त० ६०५ ।
 भृङ्गारक-भाजनविधिविशेषः । जीवा० २६६ ।
 भृत-भुतम् । ज्ञाता० ७२ । आपूरितम् । विशेष०
 १५० ।
 भृतककर्मणि— । आचा० ८४ ।
 भृतकाः-मूल्यतः कर्मकराः । ठाणा० ११४ ।
 भृति-मूल्यम् । व्य० प्र० २८० ।
 भृत्याः-प्रेष्यः । आचा० ६१ ।
 भैडमओ-भिण्डमयः-मृन्मयः । आव० ३५० ।
 भैडहृत्थी-भिण्ड(मृन्म)यहृत्थी । दश० ६६ ।
 भैडिया-भिण्डिका-नाडीः (राडीः) । वृ० वृ० ७१ । नि०
 चू० प्र० ११२ अ ।
 भै-युष्मभ्यम् । आचा० ३३६ । भट्टारकम् । पिण्ड०
 ७३ । युष्माभिर्युष्मतीर्थकरणे वा । आचा० १८६ ।
 भवताम् । उत्त० ८३ । जं० प्र० २४० । ज्ञाता०
 १३६ । आव० १६० । ज्ञाता० ३७ । भवतु । ज्ञाता०
 १३६ । भवतीनाम् । ज्ञाता० १८८ । भवता । व्य०
 द्वि० ६८ अ । भवद्भिः । विशेष० ५६६ । युष्मानु ।
 वृ० प्र० २२१ अ ।
 भैआययणवज्जि-भेदायतनवर्जी भेदः-चारित्रभेदः तदा-
 यतनं-तत्स्थानं तद्वर्जी, चारित्रातिचारभीरुः । दश०
 १६८ ।
 भैउर-भेदनशीलाः-भिदुराः-शब्दादयः कामगुणाः । आचा०
 २६५ । स्वयमेव भिद्यत इति भिदुरं-भिदुरस्वम् ।
 ठाणा० ६४ । स्वयमेव भिद्यत इति भिदुरं-प्रतिक्षण-
 विशारद । आचा० २८६ ।
 भैउरधम्म-भिदुरधम्मः-स्वत एव भिद्यत इति भिदुरं,
 स एव धम्मः-स्वभावो यस्य स भिदुरधम्मः । आचा०

१२८ ।
 भैउरधम्मा-भिदुरधर्माणः-स्वयमेव भिद्यत इति भिदुरं
 भिदुरत्वं धर्मो येषां ते भिदुरधर्माणः । अन्तर्भूतभाव-
 प्रत्ययोऽयम् । ठाणा० ६४ ।
 भैए-भेदः-प्रकाशनं स्वदारमन्त्रभेदः । उपा० ७ । भेदः-
 क्षयः, भयाध्यवसानोपक्रम इति । अन्त० १३ ।
 भैओ-भेदः-मण्डलस्यापान्तरालम् । सूर्य० ४६ । भेदः-
 सर्वपरिशादतः पृथग्भावः । उत्त० २२४ । भेदनं भेदः-
 एकैकता । ओघ० १८ ।
 भैडिग-भैडिकम् । आव० ५८१ ।
 भैत्तुं-भैत्तुम्-सूच्यादिना सच्छिद्रं कर्तुम् । भग० २७६ ।
 भैव-भेदः-विदारणम् । दश० ११२ । भेदः पर्यायःभावः ।
 विशेष० ३६ । विशेषो व्यक्तिः । ठाणा० ४६३ । उपक्रमः ।
 ठाणा० ४०० ।
 भैदघाए-भेदघातः-मण्डलस्यापान्तराले गमनम् । सूर्य०
 ८ ।
 भैदनं-बादरसम्पशयावस्थायां संज्वलनलोभस्य खण्डशः
 विधानम् । आचा० ९६८ ।
 भैदवस्तूनि-नानावपुहीतभीह्यते, न चानिहितमवगम्यते,
 न चानवगतं धार्यत इति । आव० १० ।
 भैदसमावस-भेदसमापन्न मतेर्द्धीभावं गतः, अध्यवसाय-
 रूपं वा मतिभङ्गं गतः । भग० ५४ । भेदसमापन्नः-
 मतिभेदं गतः, किकर्तव्यताव्याकुलतालक्षणमापन्नः ।
 भग० ११२ ।
 भैदा-पर्यवाः पर्यायाः पर्यायाः धर्माः बाह्यवस्त्वलोचना-
 दिप्रकाराः । ठाणा० ३४८ ।
 भैदायतन-भैदुणं । दश० चू० ६५ अ ।
 भैय-भेदः-चारित्रभेदः । दश० १६८ । भेदः-नायक-
 सेवकयोश्चित्तभेदकरणम् । विपा० ६५ । भेदः-चारित्र-
 भेदः । प्रश्न० १२१ । भेदः-मण्डलस्यापान्तरालः । सूर्य०
 ८ । भिन्दन्ति आच्छिन्दन्तीति भेदाः । ज्ञाता० २ ।
 विजिगीषितशत्रूपरिवर्गस्य स्वाभ्यादिस्नेहापनयनादिको
 भेदः । ज्ञाता० ११ । भेदः-प्रार्थक्यम् । वृ० प्र० १४३
 आ । आयुक्षयः-भयाध्यवसानोपक्रमः । अन्त० १३ ।
 भैयकरे— । आचा० ४२५ ।

भेयणं-भेदनं-परस्परं प्रेमसम्बद्धयोः प्रेमच्छेदनम् । प्रश्न०
४१ । भेदनं-कुन्तादिना रसघातः । ठाणा० २१ ।

भेयणी-भिनत्ति स्वगुणैरसाधारणत्वाद् भेदेन व्यवस्थापयति
भेदिनी । उत्त० ४७५ ।

भेयविमुक्तकारक-भेदः-चारित्र्यभेदो विमूर्तिः-विकृतनय-
नवदनादिस्वेन विकृतशरीराकृतिः, तयोः कारकं यत्तत्
भेदविमूर्त्तिकारकम् । प्रश्न० १२१ ।

भेयसमावपन्न-भेदसमावपन्नः-बुद्धिद्वेषीभावापन्नः । ठाणा०
१७६ । भेदसमावपन्नो मतेद्वेषाभावं प्राप्तः सङ्गावासङ्गाव-
विषयविकल्पव्याकुलितः । ज्ञाता० ९५ ।

भेरण्डेक्षू-भेरण्डदेशोद्भव इक्षुः भेरण्डेक्षुः । जीवा०
३५५ ।

भेरव-भैरवं सिंहादिसमुत्थम् । जं० प्र० १४३ । भैरवः-
भयावहः, कर्णकटुः । सूत्र० २४४ । भैरवः-भीमः ।
ज्ञाता० ६६ ।

भेरवा-भैरवाः भयानकाः । बीभत्साः । आचा० २४३ ।
भेरिसंठिय-भेरीसंस्थितः-ढक्कासंस्थितः, आवलिकाबाह्य-
स्यंकोनविंशतितमं संस्थानम् । जीवा० १०४ ।

भेरी-ढक्का । जीवा० १०५, २४५ । महाढक्का ।
भग० २१७ । दुन्दुभिः । प्रश्न० ४८ । महाकाहला ।
ओप० ७३ । महतीढक्का, महाकाहला । भग० ४७६ ।

भेरीपालअ-भेरीपालकः । आव० ९८ ।

भेरुंड-भेरुण्डः-निर्विषसर्पविशेषः, दिव्यकः । उत्त० ३५६ ।

भेरुताल-वृक्षविशेषः । जं० प्र० ९७ ।

भेरुयालवर्ण- । जीवा० १४५ ।

भेसगसुय- । ज्ञाता० २०६ ।

भेसज्ज-भैषज्यं-द्रव्यसंयोगरूपम् । प्रश्न० १०६, १५३ ।

भैषजं-पेयादि । ओष० ६८ । द्रव्यसंयोगरूपम् । ज्ञाता०
१३६, १८१ । भैषजं-बहिरुपचारः । ओष० १३४ ।

भैषज्यं-अनेकद्रव्ययोगरूपं पथ्यं च । दिपा० ४१ ।

भैषजं-केवलहरितक्यादिद्रव्यादीनामेकत्रभीलित्वा चूर्णम् ।

पिण्ड० १६ । पथ्यम् । ज्ञाता० १०६, १८१ । भैषज्यं-

पथ्यम् । ओप० १०० । आव० ११५ । पथ्यमाहार-

विशेषः । ज्ञाता० १३६ । भैषजं-पथ्यम् । राज०

१२३ । उपा० १३ । भैषजं-यवाग्नप्रभृतिः । पिण्ड०

२२ ।

भेसण-भेषणं-भयजनकम् । भग० ३०८ ।

भेसणा-भेषणा-अदित्सतो भयोत्पादनम् । प्रश्न० १०६ ।

भेसवेडु-भापयति । आव० २०६ ।

भेसिओ-भापितः । आव० ८१५ ।

भैरवप्रपातः- । प्रज्ञा० ४३६ ।

भो-भोः इति आमन्त्रणे । आचा० १२७, २५२ । इति
पादपुरणे । वृ० प्र० ३४ आ ।

भोअण-भुज्यते इति भोजनम् । आव० ४४७ ।

भोअणजाए-भोजनजातं-भोजनविशेषः । जं० प्र० ११६ ।

भोइ-भवति आमन्त्रणवचनमेतत् । उत्त० ४०६ । भोगिकः-
ग्रामस्वामी । ओष० ५६ ।

भोइअ-भोजिकः-ग्रामस्वामी । वृ० द्वि० १८१ आ ।

भोइओ-ग्रामस्वामी । वृ० प्र० ३१३ आ । भोगिकः-
ग्रामस्वामी । वृ० तृ० ३३ अ ।

भोइकुल-भोजिकुलः राजकुलः । व्य० द्वि० १२१ आ ।

भोइग-भोजिकः-ग्रामस्वामी । नि० चू० प्र० १७६ आ ।

भोइणी-भोगिणी-पत्नी । वृ० द्वि० २०७ आ ।

भोइय-भोजिकः-ग्रामाधिपतिः । आव० ३४२ । भोजिकः-
सामान्यग्रामाधिपः । आव० ८१९ । आव० ७३८ ।

भोइयपुरिसो- । नि० चू० प्र० १४१ आ ।

भोइया-भोजिका-भार्या । वृ० प्र० १४५ आ । वृ०
द्वि० ६ अ । भज्जा । नि० चू० द्वि० १२७ अ ।

भोइयार्ई-भोजिकादिनां नगरप्रधानपुरुषादिः । व्य० द्वि०
३०२ अ ।

भोई-भोगेन-विशिष्टनेपथ्यादिना चरन्ति भोगिकाः-नृपति-
मान्याः प्रधानपुरुषाः । उत्त० ४१८ । भोग्या-भार्या ।
पिण्ड० ११० ।

भोए-भोगः-मनोज्ञशब्दादिः । उत्त० १८८ ।

भोगंकरा-भोगङ्करा प्रथमा दिक्कुमारी । जं० प्र० ३८३ ।

भोगङ्करा-अधोलोकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२१ ।

ज्ञाता० १२७ । भोगङ्करा-दिक्कुमारी । जं० प्र०
३१५ ।

भोग-भोगपुरिसे-भोगपुरुषः । सम्प्राप्तसमस्तविषयसुखभो-
गोपभोगसमर्थः । आव० २७७ । फलः । ज्ञाता० १३८ ।

वर्तनम् । ज्ञाता० १८६ । भोगः-शब्दादिकः । जीवा० ३४६ । भोगः-गुरुस्थानीयः । आव० १२८ । भोगः-निष्ठुवनम् । प्रश्न० ५७ । भोगः-यस्तेनैव गुरुत्वेन व्य-
वहृतस्तद्वंशजश्च । औप० २७ । भोगः-देहः । औप० १८ । भोगः-सकृद् भुज्यत इति भोगः-आहारमात्यादि । प्रज्ञा० ४७५ । भोगः-विषयः । दश० ६६ । भोगः-शरीरम् । प्रज्ञा० ४७ । भोगः-शरीरम् । जीवा० ३६ । जं० प्र० १११ । भोगः-कुलविशेषः । आव० १७६ । भोगः-आदिदेवावस्थापितगुरुवंशजातः । भग० ११५ । भोगः-गन्धरसस्पर्शाः । भग० ८६ । सकृद्भोजनमश-
नादीनां भोगः । भग० ३५० । शब्दादिकः । जीवा० १६३ । अभ्यवहारः । उत्त० ६३४ । भोगप्रधानः-पुरुषः भोगपुरुषः चक्रवर्त्यादि । सूत्र० १०३ । भोगाः-गन्धरसस्पर्शाः । उपा० ८ । भोगः-सप्तविंशतितममुहूर्तः । सूर्य० १४६ ।

भोगकडं-भोगकटकं-पुरविशेषः । उत्त० ८५ ।

भोगजीविय-चक्रवर्त्यादीनां जीवितं भोगजीवितम् । ठाणा० ७ । आव० ४८० ।

भोगण-भोगनं-पालनम् । ओष० १२ ।

भोगतिथिआ-भोगातिथिः-मनोजगन्धरसस्पर्शातिथिः । जं० प्र० २६७ । गन्धरसस्पर्शातिथिः । ज्ञाता० ५९ ।

भोगन-पालनम् । ओष० १२ ।

भोगपुर-भोगपुरं-भोगकटकपुरम् । उत्त० ८५ । आव० २२२ ।

भोगपुरिस-भोगपुरुषः-भोगपरः पुरुषः । सूत्र० ३२८ ।

भोगपुरिस्तता-अन्यरुपाजितार्थानां भोगकारिणरता । भग० ५८१ ।

भोगपुरिसा-भोगाः मनोज्ञाः शब्दादयस्तत्पराः पुरुषाः भोगपुरुषाः । ठाणा० ११३ ।

भोगभोग-भोगार्हो भोगः शब्दादयो भोगभोगः । जीवा० २१७ । भोगार्हम् । भग० १५४ । भोगार्हो भोगा-भोगभोगाः-मनोज्ञस्पर्शादयः । भग० ६४५ । भोगार्हो भोगाः-शब्दादयः । प्रज्ञा० ८६ । जीवा० १६३, ३४६ । भोक्तुं योग्या भोग्या ये भोगाः भोग्यभोगाः भोगभोगाः वासतिशायिनो भोगाः । उत्त० ३६४ । विशिष्टाः शब्दा-

दयः । सम० ५३ । भोगभोगाः-भोगार्हः शब्दादिभोगः । सूर्य० २८२ । भोगभोगाः-उत्कटा भोगाः । सूत्र० ४२२ । अतिशयवद्भोगाः । निरय० ४ । भोगार्हाः भोगाः-शब्दादयः । भोगेभ्यः औदारिकायभावेभ्योऽतिशायिनो भोगा भोगभोगाः । जं० प्र० ६३ ।

भोगमालिनी-भोगमालिनी दिक्कुमारी सुरी, राजधानी । जं० प्र० ३३८ । भोगमालिनी-अधोलोकवास्तव्या दिक्कु-
मारी । आव० १२१ । जं० प्र० ३८३ ।

भोगराजा-उग्रसेनः । दश० ९७ ।

भोगराय-भोजराजः-उग्रसेनः । उत्त० ४९५ ।

भोगवद्भ्या-लिपिविशेषः । प्रज्ञा० ५६ ।

भोगवर्द्ध-भोगवती-द्वितीयातिथिनाम । जं० प्र० ४९१ ।

भोगवतिया-राजगृहे धन्यसार्थवाहस्य धनदेवपुत्रस्य भार्या । ज्ञाता० ११५ ।

भोगवती-अधोलोकवास्तव्या दिक्कुमारी । आ० १२१ ।

जं० प्र० ३१५, ३८३ । भोगवती-रात्रिद्वितीयातिथिः ।

सूर्य० १४८ । भोगवती-दक्षिणरुचकवास्तव्या दिक्कु-
मारी । आव० १२२ ।

भोगविस-भोगं-शरीरं तत्र सर्वत्र विषं यस्य स भोग-
विषः । जीवा० ३६ । प्रज्ञा० ४६ । ज्ञाता० १६२ ।

भोगविषः-उरःपरिसर्पविशेषः । जीवा० ३९ ।

भोगशालिनः-महोरगभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

भोगा-भोगाः शब्दादयः । सूर्य० २६७ । आचा० १८२ । जीवा० २१७ । प्रज्ञा० ८६ । धूपनविलेपनादयः । उत्त० २४३ । मनोज्ञाः शब्दादयः । ठाणा० ११४ । उत्त० २६१ । भोगाः-द्रव्यनिचयाः कामा वा । उ० ३८८ ।

ये तु गुरुत्वेन ते भोगाः तद्वत्याश्च । ठाणा० ३५८ । गुरवः । ठाणा० ११४ । रसस्पर्शाः । आव० ८२५ । भुज्यन्त इति भोगाः-सकृच्चन्दनवादित्रादयः । सूत्र० २९५ । गुरुस्थानीयाः । वृ० द्वि० १५२ अ । भुज्यन्त इति भोगाः-स्पर्शादयः । भग० ६४५ । गुरुत्वेन व्यवहृताः भोगाः । शुभगन्धादयः । भग० ४८१ ।

आदिदेवेनैवावस्थापितगुरुवंशजाताः । राज० १२१ । कुलार्थभेदविशेषः । प्रज्ञा० ५६ । राज्ञः पूज्यस्थानीयाः आचा० ३२७ ।

भोगान्तराय-यदुदयवशात् सत्यपि विशिष्टाहावादिसम्भ-
वेऽसति च प्रत्याख्यानपरिणामे वैचाम्ये वा केवलकार्पण्या-
न्नोत्सह्ये भोक्तुं तत् । प्रज्ञा० ४७५ ।

भोगिकः-ग्रामस्वामी । वृ० द्वि० ९ अ ।

भोगिनः-चन्दनागुहकुङ्कुमकर्पूरादिसेविनः । आचा०
३६४ ।

भोगी-भोगि-शरीरम् । भग० ३११ ।

भोचक्षा-भूक्त्वा । उत्त० ३७७ । भुक्त्वा-आसेव्य । उत्त०
४१० ।

भोजनभण्डिका- । भग० ९४ ।

भोजा-भोजिका । व्य० प्र० १३२ अ । दश० चू०
१३५ अ ।

भोजिका- । व्य० प्र० १३२ अ ।

भोज्जं-भोज्यं-संखडी । वृ० द्वि० १३६ अ । संखडिः ।
वृ० द्वि० १६१ अ । भोज्यं-भोजनम् । ओष० ८८ ।
खण्डलाद्याद्यासक्तः । ज्ञाता० ८१ ।

भोतितो-भोइओ-ग्रामसामी । नि० चू० द्वि० १६९ अ ।

भोतिया-भार्या । नि० चू० प्र० ३२० अ ।

भोत्तव्यं-भोक्तव्यं भोजनम् । वृ० द्वि० ६१ अ ।

भोक्तुं-भोक्तुं-परित्यक्तमादातुम् । दश० ९५ । स्वयं
भोगे । ज्ञाता० ४४ ।

भोतस्यन्ते- । सम० ७ ।

भोदिय-भोजिकः महत्तरः । व्य० द्वि० २६६ अ ।

भोनकी-भोजिकः ग्रामस्वामी । व्य० द्वि० २४३ अ ।

भोम-भोमं विशिष्टस्थानम् । जीवा० २१५ । भूमौ भवं
भोमं-निर्वातभूकम्पादिकम् । सूत्र० ३१८ । पातालभव-
नानि । आचा० ४१८ । भोमः-अष्टाविंशतितममुहूर्तं-
नाम । जं० प्र० ४९१ । भोमः-भोमः सप्तविंशतितमा
मुहूर्तः । सूर्य० १४६ । भोमं-भूमिविकारफलाभिधान-
प्रधानं निमित्तशास्त्रम् । सम० ४६ । भोमं-भूमिविकार-
विषयम् । आव० ६६० । भोमानि-विशिष्टानि स्थान-
नानि । राज० ७२ । भोमं-विशिष्टस्थानं नगराकारम् ।
भग० १४६ । भूमिविकारो भोमं-भूकम्पादि । ठाणा०
४९७ ।

भोमा-विशिष्टानि स्थानानि । जं० प्र० ६० ।

भोमालियं-भोमालोकं भूम्यनुत्तम् । आव० ८२० ।

भोमिज्ज-भूमौ-पृथिव्यां भवाः भोमेयकाः-भवनवासिनः ।

उत्त० ७०१ । भूमिविकारस्वाद् भोमेयकः । सम०
१०३ ।

भोमिज्जा-भूमौ-पृथिव्यां रत्नप्रभाभिधानायां भवत्वात्
ते भवनवासिनः । सम० २ ।

भोमेज्जणगर-भोमेयनगरम् । प्रज्ञा० ९५ ।

भोमेज्जनगर-भूमेरुत्तर्भवानि भोमेयकानि तानि च तानि
नगराणि चेति । भग० ७७० ।

भोमेज्जा-व्यंतराः । दे० । मृन्मयानि । भग० ४७६ ।

भोमाः-पार्थिवाः । ज्ञाता० ५५ । भवनवासिनां भूमौ
पृथिव्यां रत्नप्रभाभिधानायां भवत्वात् । सम० ६ ।

भोमेय-भोमेयः । जीवा० २४४ ।

भोयए-भोक्ता-भर्ता-माता पिता भगिनी आता एते
चत्वारः । वृ० द्वि० ६० अ ।

भोयग-भस्मारो । नि० चू० द्वि० १७२ अ । भोजकः-
तदर्चकः । ओप० ५ ।

भोयगुगुलिया- । नि० चू० प्र० १२१ अ ।

भोयडा-जा लाडाणं कच्छा सा मरहट्टयाणं भोयडा ।
नि० चू० प्र० ३४ अ ।

भोयण-भोजनं-ओदनादि । प्रश्न० ८, १६३ । भोजनं-
उपभोगः । आचा० १०८, १२३ ।

भोयणपडिकूलता-भोजनप्रतिकूलता-प्रकृत्यनुचितभोज-
नता । ठाणा० ४४७ ।

भोयणपिडय-भोजनस्थालाद्याधारभूतं वंशमयं भाजनं
पिटकं तत् । ज्ञाता० ८८ ।

भोयणपरिणाम-भोजनपरिणामो बुभुक्षा । ठाणा० ३२७ ।

भोयणभंड-भोजनमाण्डम् । आव० ३५७ ।

भोयणाए-भोजनाय-उपभोगार्थम् । आचा० १०८ ।

भोया-छारो । नि० चू० द्वि० १०४ अ ।

भौत-सरजस्कः । ओष० ८६ ।

भौतम्-भूतसम्बन्धिः । दश० ११५ ।

भौतलिङ्ग-सरजस्कः । आव० ६२८ ।

भौम-नगराकारं, विशिष्टस्थानम् । सम० १९ । नग-
राकारम् । सम० ७८ । नगराणीत्येके विशिष्टस्थाना-

भ्रमण-नृत्पविशेषः । प्रज्ञा० २६४ ।

भ्रमर-सम्पातिमजीवविशेषः । आचा० ५५ ।

भ्रमरक-उदकाभितजीवः । आचा० ४६ ।

भ्रमि-परिरयः । ओष० ५९ । नंदी० १४८ ।

भ्रमिणः । ततोऽपान्तरालं परिहृत्य । ओष० ५६ ।

भ्रष्टतेजाः-क्वचिरस्वरूपभ्रष्टतेजा-व्यामतेजाः । भग० ६८४ ।

भ्रामर-मधुः । नंदी० १५५ ।

भ्राष्ट्राक- । सम० २६ ।

भ्रूः- । आचा० ३८ ।

म

मंकाती-अन्तकृद्धानां षष्ठमवर्गस्य प्रथममध्ययनम् । अन्त० १८ । राजगृहनगरे गाथापतिः । अन्त० १८ ।

मंकुण-मत्कुणः । आव० ६२५ ।

मंकुणहृत्थी-मत्कुणहृत्थी-गण्डीपदश्चतुष्पदविशेषः । जीवा० ३८ । गण्डीपदविशेषः । प्रज्ञा० ४५ ।

मंख-मह्वः-चित्रफलकप्रधानो भिक्षुकविशेषः । ठाणा० ५२२ । मह्वः । भग० ३६१ । मह्वः-चित्रफलकहस्तः । जं० प्र० १४२ । मह्वः-चित्रफलकहस्तो भिक्षुकः । ओप० ३ । मह्वः-चित्रफलकहस्तो भिक्षुकः । प्रश्न० १४१ । मह्वः-जातिविशेषः । आव० १६६ । मह्वः-कंदारकः । पिण्ड० ६६ । मह्वः-चित्रफलकहस्तो भिक्षुकः । राज० २ ।

मंखलि-मह्वः । भग० ६५९ ।

मंखली-मह्वली नामविशेषः । आव० १६६ ।

मंग-मङ्ग इति धर्मस्याऽऽख्या मङ्गलम् । विशे० २१ ।

मंगतितह-हस्तपाशितः । निरय० १८ ।

मंगपालीए-नि० बृ० प्र० २२७ आ ।

मंगलं-मङ्गलं-शान्तिः, विघ्नविद्रावणम् । विशे० २२ । मङ्गलं-ललाटादिदेशे जीवाजीवोभयस्यादि तु मङ्गलं इति नाम, रुढं वन्दनमाला । विशे० २४ । मङ्गलं-मंगिज्जऽधिगममद् जेण हिअं तेण मंगलं होइ अहवा मंगो-धम्मो तं लाइ तयं समादत्ते । मंगिगंत्यर्थो धातुः अतस्तस्याऽलच्प्रत्ययान्तस्य मङ्गलतेऽधिगम्यते साध्यते

(अल्प० १०२)

(८०९)

यतो हितमनेन तेन कारणेन मङ्गलम् । अथवा मङ्गलं इति-धर्मस्याऽऽख्या, "ला आदाने" धातुः, ततश्च मङ्गलं लाति समादत्ते इति मङ्गलं धर्मोपादानहेतुः । विशे० २२ । मङ्गलं-सिद्धार्थकदूर्वादि । भग० ४५९ । मंगलं दध्यक्षतदूर्वाचन्दनादि । उत० ४६० । मङ्गलं-भगवद्-वचनानुवादः । अथवा श्रुतज्ञानम् । आचा० १ । मङ्गलं-मां गलियत्यपनयति भवादिति मङ्गलम् । मा भूद् गलो-विघ्नो गालो वा-नाशः शास्त्रस्येति वा मङ्गलम् । आचा० २ । मध्नाति-विनाशयति शास्त्रपारगमन-विघ्नान् गमयति-प्रापयति शास्त्रस्थैर्यं लालयति च-ह्लेषयति शिष्यप्रशिष्यपरम्परायामिति मङ्गलम् । उत० २ । मङ्गलः-दुरितोपशमः । ज्ञाता० ७४ । मङ्गलं-सुवर्णचन्दनदध्यक्षतदूर्वासिद्धार्थकादशकस्पर्शनादि, दुस्वप्नादिप्रतिघातकं प्रायश्चित्तम् । सूत्र० ३२५ । विघ्नक्षय-स्तथोगान्मङ्गलम् । ठाणा० १११ । मङ्गलं-स्वस्तिक-सिद्धार्थकादि । आव० १३० । मङ्गलं-पञ्चनमस्कारः । ओष० २०४ । मङ्गलं-माङ्गल्यम् । भग० ३१८ । मङ्गलं-अनर्थप्रतिघातः । भग० ५४१ । स्वस्तिकादि । जं० प्र० ५६ । मंगं लातीति मंगलम् । मङ्गल्यते हितमनेनेति मङ्गलं, मां गालयति भवादिति मङ्गलम् । दश० ३ मङ्गलं-मङ्गल्यते हितमनेनेति मङ्गलम् । दश० ७८ । दुरितोपशमहेतुः । सूर्य० २६७ । मङ्गलं-दुरितोपशान्ति-हेतुत्वात् अहिंसायास्त्रिशतमं नोम । प्रश्न० ६६ । मङ्गल्यते-अधिगम्यते वाञ्छितम् । ठाणा० २ । मङ्गलं-सिद्धार्थक-दध्यक्षतदूर्वाङ्कुरादिकम् । भग० १३७ । मङ्गलं-सिद्धार्थकादि । भग० ३१८ । मङ्गलं-अनर्थप्रतिघातहेतुः । ओप० ५ । मङ्गलं-अनर्थप्रतिघातः । ओप० ७३ । मङ्गलं इति धर्मस्याख्या तं लाति-आदत्ते इति मङ्गलं, मां गालयति-अपनयति भवादिति मङ्गलं मा भूद् गलो-विघ्नो गालो वा-नाशः शास्त्रस्यास्मादिति मङ्गलम् । मङ्गल्यतेऽधिगम्यते हित-मनेनेति मङ्गलम् । जीवा० २ । मङ्गलं-दध्यक्षतचन्द-नादि । उपा० ४४ ।

मंगलचेदयं-मङ्गलचैत्यं गृहेषु मंगलनिमित्तं यस्मिन्नेत्येते तत् । बृ० प्र० २७६ आ ।

मंगलफलह- । नि० पू० प्र० १८१ अ ।
 मंगलार्थ-वृत्तान्त-आख्यानकम् । आव० ४३४ ।
 मंगला-सुमतिजिनस्य माता । आव० १६० । सम०
 १५१ । सुमतिनाथजननी । नंदी० १५८ । मंगलया-
 मंगले-अनर्थप्रतिघाते साध्याः । जं० प्र० १४३ ।
 मंगलावर्ह-मंगलावती विजयः । जं० प्र० ३४६ । मंगला-
 वतीविजयः । जं० प्र० ३५२ ।
 मंगलावर्हकूड-मंगलावतीकूटः, सीमनसवक्षस्कारे तृतीयं
 कूटम् । जं० प्र० ३५३ ।
 मंगलावर्हविजय-मंगलावतीविजयः । जं० प्र० ३५३ ।
 मंगलावती-बहाविदेहे विजयः । नदीविशेषः । ठाणा० ८० ।
 मंगलावत्त-मंगलावर्तनामविजयः । जं० प्र० ३४६ ।
 देवविमानविशेषः । सम० १७ ।
 मंगलावत्तकूडे-मङ्गलावर्तकूटं-नलिनकूटवक्षस्कारे चतु-
 र्थकूटम् । जं० प्र० ३४६ ।
 मंगलिय-मंगलिकः-गीतगायकः । आव० ८६३ ।
 मंगल्य-मङ्गलकं-स्वस्तिकादि । जीवा० २२७, ३६२ ।
 मंगल्य-मङ्गल्यं-हितार्थपादकम् । भग० ११६ । मङ्गल्यं-
 दुरितोपशमः साधुः । भग० १२५ ।
 मंगी-सद्यग्रामस्य प्रथमा मुच्छंणा । ठाणा० ३९३ ।
 मंगुल-असुन्दरम् । ठाणा० २७२ ।
 मंगुली-गोशालकः । उपा० ३७ ।
 मंगुसा-भुजपरिसर्पविशेषः । प्रज्ञा० ४६ । भुजपरिसर्पः
 तिर्यग्योनिकः । जीवा० ४० ।
 मंगू-आर्यमङ्कुः-ऋद्धिस्तसातगौरवदृष्टान्ते मधुरायाभा-
 चार्यः । आव० ५७६ ।
 मन्त्र-स्तम्भन्यस्तफलकमयः । ज्ञाता० ६३ । अक्कुडो ।
 नि० पू० द्वि ८४ अ । स्थूणानामुपरिस्थापितवंशकट-
 कादिमयः । वृ० द्वि० १६८ आ । मन्त्रः । आचा०
 ३६२ । मन्त्रः-स्थूणानामुपरिवंशकटकादिमयो जनप्रतीतः ।
 ठाणा० १२४ । मन्त्रः । दश० १७६ । मन्त्रः-अभितिको
 मन्त्रः । भग० २७४ । मन्त्रः-मन्त्रसहस्रो योगः ।
 सूर्य० २३३ ।
 मन्त्रगपाय-मन्त्रकपादः । आव० ५७८ ।
 मन्चा-मालकाः-प्रेक्षणकद्वष्टजनोपवेशननिमित्तम् । जं० प्र०

१८८ ।
 मन्चाइमन्चे-मन्त्रातिमन्त्रः-द्वित्रादिभूमिकाभावतोऽतिशायी
 मन्त्रस्तसहस्रो योगः । सूर्य० २३३ ।
 मन्चाइमन्चकलियो-मन्त्रातिमन्त्रकलिता । जीवा० २४६ ।
 मन्चुल्लिआ-मन्त्रिका । आव० ९३ ।
 मन्चुल्लिया- । वृ० प्र० २९ आ ।
 मन्जरि-मञ्जरी । भग० ३७ ।
 मन्जरियामच्छ-मत्स्यविशेषः । जीवा० १६ ।
 मन्जिटा-मञ्जिष्ठा-रागद्रव्यविशेषः । जीवा० २६९ ।
 मञ्जिष्ठा-रागद्रव्यविशेषः । प्रज्ञा० ३५६ ।
 मन्जिटावण्णाभ-मञ्जिष्ठावर्णमं-लोहितं, राहुविद्यानम् ।
 सूर्य० २८७ ।
 मन्जु-मञ्जुः-प्रियः । जीवा० २०७ । मञ्जुः-प्रियः । २७७ ।
 मन्जुघोसा-मञ्जुघोषा-उत्तरस्याग्निकुमाराणां घण्टा ।
 जं० प्र० ४०८ । मञ्जुघोषा-दिवकुमाराणां घण्टा ।
 जं० प्र० ४०७ ।
 मन्जुमन्जु-अतिकोमलः । भग० ४८३ । मञ्जुमञ्जु-
 अतिकोमलः । जं० प्र० १४४ ।
 मन्जुल-मञ्जुलं-कोमलम् । भग० ४६९ । मञ्जुलं-मधु-
 रम् । प्रश्न० १५६ । मञ्जुलं-मधुरम् । निरय० ३० ।
 मञ्जुलः-मधुरः । प्रश्न० ७४ ।
 मन्जुसा- । ठाणा० ८० ।
 मन्जुस्तरा-मञ्जुस्वरा-अग्निकुमाराणां घण्टा । जं० प्र०
 ४०७ । मञ्जुस्वरा-दाक्षिणात्यानामग्निकुमाराणां घण्टा ।
 जं० प्र० ४०८ ।
 मन्जूसं- । ज्ञाता० ११७ ।
 मन्जुसा-द्वादशयोजनदीर्घा मञ्जुषा । ठाणा० ४५० ।
 मञ्जुषा । आव० ४०१, ५५६ । मञ्जुषा-राजधानी-
 नामा । जं० प्र० ३४७ ।
 मन्डब-अर्धव्यूततृतीयान्तप्रामान्तरहितं मण्डपम् । राज०
 ११४ ।
 मन्ड-धृतसङ्घातस्य यदुपरिभागस्थितं धृतं स मण्डः ।
 जीवा० ३५४ ।
 मन्डकपुते-मण्डकप्लुतः-माण्डकप्लुत्या यो जातो योगः,
 दशमो योगः । सूर्य० २३३ ।

मंडग-मण्डकम् । आव० ८१४ । मण्डकम् । आव० ८५५ । मण्डका-कणिककमयः । वृ० प्र० २६७ आ ।
 मण्डकः-कणिककमयस्तण्डुलः । पिण्ड० १६८ ।
 मंडणधाती-धातीविसेसा । नि० चू० द्वि० ६३ आ ।
 मण्डनधात्री-मण्डिका, धात्रीविशेषः । ज्ञाता० ३७ ।
 मंडवमारी-मण्डपमारी-मारीविशेषः । भग० १६७ ।
 मंडवरूव-मण्डपरूपम् । भग० १६३ ।
 मंडया- । ओष० १७७ ।
 मंडलं घाएसि-वृक्षाद्युपधातेन तत्करोति । ज्ञाता० ६५ ।
 मंडलंतरय-मण्डलान्तरकं-मण्डलान्तरम् । सूर्य० ४४ ।
 मंडलंतरिया-आन्तरी आन्तर्येव आन्तरिका मण्डलस्य
 मण्डलस्यान्तरिका मण्डलान्तरिका । सूर्य० १४१ ।
 मंडल-मण्डलं-चक्रवालम् । प्रश्न० ५० । मण्डलं-प्रति-
 बिम्बसम्भूतिः । जीवा० २१३ । मण्डलं-प्रतिदिनभ्रमि-
 क्षेत्रलक्षणम् । जं० प्र० ४३४ । मण्डलं-वृत्तम् ।
 ज्ञाता० १७० । मण्डलम् । सूर्य० ११ । मण्डलम् ।
 आव० १५० । मण्डलम् । आव० ४०१ । मण्डलं-
 द्वावपि पादौ दक्षिणवामतः अपसार्य उरु अपि आकुञ्चति
 यथा मण्डलं भवति, अन्तरं चत्वारः पादाः लोकप्रवाहे
 चतुर्थं स्थानम् । आव० ४६५ । विषयमण्डलम् ।
 आव० ६३६ । मण्डलं-आद्यसंस्थानलक्षणयुक्तत्वेन विशि-
 ष्यकारम् । अनु० १०२ । मण्डलं-द्वावपि पादौ दक्षिण-
 वामतोऽवसार्य ऊरु आकुञ्चति, यथा मण्डलं भवति,
 अन्तरं चत्वारि पादानि तत्स्थानम् । उत्त० २०५ ।
 मण्डलानि-वृत्तहिरण्यरेखरूपाणि । जं० प्र० २२८ ।
 मण्डलः-चतुर्दन्तः-संसारः । उत्त० ६१२ । मण्डलं-
 मन्त्रसाधने वृत्तरेखा । दश० ३७ । जाग्रदु जंवे य
 मंडले काउं न जुज्झइ तं । नि० चू० तृ० ६० आ ।
 यथा मध्ये मध्ये मंडलं भवति अन्तरा चत्वारः पादास्तत्
 मंडलम् । व्य० प्र० ४६ आ । वृ० १५७ आ (?) ।
 मण्डलं-मार्गम् । ठाणा० ५२३ । विषयः । वृ० तृ०
 १४६ आ । विसयखंडं, षोडशो । नि० चू० द्वि० १३७
 अ । मण्डलः-मण्डलो-विष्कम्भः । सूर्य० १४१ ।
 मण्डलं-आकरवल(करवाट)के प्रविष्टस्यैकस्य मल्लस्य लभ्यं
 भूखण्डं तत् । पिण्ड १२६ ।

मंडलओ-मण्डलकः-द्वादशकमं माषकनिष्पन्नः । अनु०
 १५५ ।
 मंडलखेत-मण्डलक्षेत्रं-सूर्यमण्डलैः सर्वाभ्यन्तरादिभिः सर्व-
 बाह्यपर्यवसाने व्याप्तमाकारम् । जं० प्र० ४३५ ।
 मण्डलक्षेत्रं-चन्द्रमण्डलैः सर्वाभ्यन्तरादिभिः सर्वबाह्यान्त-
 र्यव्याप्तमाकारं तत् । जं० प्र० ४६५ ।
 मंडलग-मण्डलाग्रः-तरवारिः । जं० प्र० २१२ ।
 मण्डलाग्रं-सङ्गविशेषः । प्रश्न० ४८ ।
 मंडलपती-मण्डलपतयः-देशकार्यनियुक्ताः पत्तनपतयः ।
 जं० प्र० २२१ ।
 मंडलपविभक्ति-दशमो नाट्यभेदः । जं० प्र० ४१६ ।
 मंडलपविभत्ती-मण्डलप्रविभक्तिः-मण्डलप्रविभाषो वैवि-
 क्येन मण्डलसंख्याप्ररूपणा इत्यर्थः । सूर्य० २५६ ।
 मंडलपवेस-यत्राध्ययने चन्द्रस्य सूर्यस्य च दक्षिणेषु
 उत्तरेषु च मण्डलेषु सञ्चरतो यथा मण्डलात् मण्डले
 प्रवेशो भवति तथा व्यावर्ण्यते तदध्ययनं मण्डलप्रवेसः ।
 नंदी २०५ ।
 मंडलपवेस-मण्डलप्रविष्ट-आकरवल(करवाट)के प्रवि-
 ष्टस्यैकस्य मल्लस्य यल्लभ्यं भूखण्डं तस्मण्डलं तत्र
 वर्तमानस्य प्रतिद्वन्द्विनो मल्लस्य विघाताय यः प्रवेशः ।
 पिण्ड० १२६ ।
 मंडलबन्ध-मण्डलबन्धः-मण्डलं-इङ्कितं क्षेत्रं तत्र बन्धो
 नास्मात् प्रदेशात् गन्तव्यमित्येवं वचनलक्षणं पुरुषमण्डल-
 परिवारलक्षणो वा । ठाणा० ३६६ ।
 मंडलरोग-मण्डलरोगः । भग० १९७ ।
 मंडलवय-मण्डलपदं-मण्डलरूपं पदं सूर्यमण्डलस्थानमिति ।
 सूर्य० १६ ।
 मंडलवया-मण्डलं-मण्डलपरिभ्रमणमेषामस्तीति मण्डल-
 वन्ति । सूर्य० ३६ ।
 मंडलसय-मण्डलगतं-सूर्यस्य मार्गगतम् । सम० ८९ ।
 मंडलिअराय-मण्डलिकराजा एकदेशाधिपतिः । जं० प्र०
 २८० ।
 मंडलिउवजीवओ-मण्डल्युपजीवकः । (?) ।
 मंडलिए-मण्डलिकः-सामान्यराजास्पधिकः । जीवा०
 १९ । वसुप्रभृतिः । जीवा० १९६ ।

मंडलिओ-माण्डलिकः । आव० १२०, २३८ ।
 मंडलिगराइणिओ-माण्डलिकरात्निकः । आ० ८६० ।
 मंडलिण-कुत्सगोत्रे भेदः । ठाणा० २९० ।
 मंडलिबंध-मण्डलीबंधः-नास्मात् प्रदेशाद् गन्तव्यमिति ।
 आव० ११४ ।
 मंडलिय-माण्डलिकः, सामान्यराजाऽल्पदिकः । प्रज्ञा०
 ४७ । माण्डलिकः-महाराजः । प्रश्न० ९६ ।
 मंडलियवाय-मण्डलिकावातः-मण्डलिकाभिर्यो वाति स
 वातः । भग० १९६ ।
 मंडलिया-मंडली या पुनः स्वस्थान एव सा मंडली ।
 व्य० द्वि० २१ अ । मण्डलिकाः-प्राकारवलयवदव-
 स्थिताः । ठाणा० १६६ ।
 मंडलियावाए-मण्डलिकावतः-मण्डलिकाभिर्मूलत आरभ्य
 प्रचुरतराभिः सम्मिश्रो यो वातः । जीवा० २६ ।
 मंडलियावाय-मण्डलिकावातः-मण्डलिकाभिर्मूलत आ-
 रभ्यः प्रचुरतराभिः समुत्थो यो वातः । प्रज्ञा० ३० ।
 मंडलियावाया-माण्डलिकावाता-वातोलीरूपः । आचा०
 ७४ । माण्डलिकावाता-वातोलीरूपः । उक्त० ६९४ ।
 मंडलिसप्प- । व्य० द्वि० १३५ अ ।
 मंडली-मण्डली । आव० ८५६ ।
 मंडलीथेर-मण्डलीस्थविरः-गीतार्थः । ओष० १८५ ।
 मंडप-मण्डपः प्रतीतः । प्रश्न० ८ । मण्डपः । जीवा०
 २६९ । मण्डपः-यज्ञादिमण्डपः । प्रश्न० १२७ । अर्द्ध-
 तृतीयगवयूतन्तर्ग्रामान्तररहितम् । व्य० प्र० १६८ अ ।
 मण्डपः-छायाछर्षं पटादिमय आश्रयविशेषः । प्रश्न० ८ ।
 वियडं । नि० चू० द्वि० ६६ आ । गिहोवरि मालो
 दुष्पूमिगादि । नि० चू० द्वि० ८४ अ । मण्डपः-
 नागवत्यादिसम्बन्धम् । उक्त० ४३८ । मण्डपः-
 छायाछर्षं पटादिमय आश्रयविशेषः । जं० प्र० १०६ ।
 मंडवग-मण्डपकः-द्राक्षामण्डपकः । जं० प्र० ३० ।
 मण्डपकः-लतामण्डपादिः । औप० ८ ।
 मंडवयाणं-अंगणं । नि० चू० प्र० ११२ अ ।
 मंडवा-मूलगोत्रे षष्ठो भेदः । ठाणा० ३६० ।
 मंडविण-मण्डपिकः-मण्डपाधियः । औप० ५८ ।
 मंडविय-मण्डपिकः । आव० ८९ ।

मंडवी-जोयणऽन्तरे जस्स यामादि णत्थि तं मंडवी ।
 नि० चू० द्वि० ७० आ ।
 मंडववायण-माण्डववायनं-अश्लेषागोत्रम् । जं० प्र० ५०० ।
 मंडववायणसगोत्रे- । सूर्य० १५० ।
 मंडावगा-मण्डादिणा मांडतिति जे ते मंडावगा । नि०
 चू० प्र० २७७ अ ।
 मंडिक-मण्डिकः-चौरविशेषः । उक्त० २४५ ।
 मंडिकुच्छी-मण्डिकुक्षिः-श्रेणिकराजधान्यां चैत्यविशेषः ।
 उक्त० ४७२ ।
 मंडित-मण्डिकः-वेष्ठाकतटनगरे तन्तुवायश्रौरः । उक्त०
 २१८ ।
 मंडितपसाहियं-मण्डितप्रसाधितम् । आव० ३१८ ।
 मंडियंटिविडिकियं-अलङ्कारोद्भूतः । उक्त० १३८ ।
 मंडियकुच्छि-राजगृहनगरस्य बाह्यचैत्यः । भग० ६७५ ।
 मंडियचोर-मण्डिकचोरः । उक्त० २२१ ।
 मंडियपसाहिय-मण्डितप्रसाधितः । आव० ८१५ ।
 मंडियपुत्त-मण्डितपुत्रः-चमरोत्पातक्रियाजन्यकर्मविशेष-
 रणे अनागारः । सम० १८२ । मण्डितपुत्रः-चमरोत्पात-
 क्रियानिरूपणे राजगृहनगरे अनागारः । भग० १८१ ।
 मण्डितपुत्रः-संयतस्य प्रमादपरत्वादिनिरूपणे अनागारः ।
 भग० १८५ । मण्डितपुत्रः-षष्ठगणधरः । आव० २४० ।
 मंडिया-मंडिका-युद्धसंस्कारः (योगसंग्रहः) । महाप्र० ।
 मंडोपाहूडिया-आगते साधो अग्रकूरमण्डपे अन्यस्मिन्
 भाजने वा कृत्वा यत्साधवे दीयते सा मण्डोप्राभृतिका
 आव० ७५५ ।
 मंडुए-शलकराजपुत्रः । ज्ञाता० १०४ ।
 मंडुक्क-ज्ञातायां त्रयोदशममध्ययनम् । सम० ३६ ।
 ज्ञातायां त्रयोदशममध्ययनम् । आव० ६५३ । मण्डूकः-
 नन्दमणिकारश्रेष्ठीजीवः । ज्ञाताधर्मकथायाः प्रथमश्रुत-
 स्कन्धे त्रयोदशममध्ययनम् । ज्ञाता० ९ । मण्डूकः-
 षष्ठाङ्गे त्रयोदशं ज्ञातम् । उक्त० ६१४ ।
 मंडुक्कलिया-मण्डूकी । आव० १६५ । मण्डूकिका-वर्षाश्रु-
 भेकिर्का । दश० ३७ ।
 मंडुक्कआखवओ-मण्डुक्किकाक्षपकः । दश० ३६ ।
 मंडुक्कियसाय-मण्डूकिकाशाकः । उपा० ४ ।

मंडुक्की-हरितविशेषः । प्रज्ञा० २३ ।

मंडूक-पृथिव्याश्रितो जीवविशेषः । आचा० ५५ ।

मंडूकगति-मण्डूकगतिः-यत् मण्डूकस्येवोत्प्लुत्यगमनम्-
विहायोगतेः षष्ठो भेदः । प्रज्ञा० ३२७ ।

मंडूस-मण्डूषः-घान्यम् । प्रज्ञा० २६६ ।

मंडेई-मण्डयति । आव० ४१८ ।

मंत-मन्त्रः-चेटिकादिदेवाधिष्ठिताक्षरानुपूर्वी । प्रश्न० १०६ ।

मन्त्रः-पर्यालोचनम् । विपा० ४० । मन्त्रः-यत्र देवता-

पुरुषः स मन्त्रः, साधनरहितः, पुरुषदेवताप्रधानो-मन्त्रः,

साधनरहितः ससाधनो वा । आव० ४११ । विद्येव-

पुरुषदेवताधिष्ठिता असाधनो वा मन्त्रः । पिण्ड० १२१ ।

मन्त्रः-द्रव्यसम्बन्धः । उत्त० ७१० । मन्त्रः-वृश्चिक-

मन्त्रादि । दश० २३६ । असाधनो, पुरुषरूपदेवताधि-

ष्ठिता वा मन्त्रः । पिण्ड० १४१ । मन्त्र-विशिष्टवर्णा-

नुपूर्वालक्षणम् । आव० ६०५ । मन्त्रः-प्रणवप्रभृतिको-

ऽक्षरपद्धतिः । पिण्ड० १२९ । मन्त्रः-अभियोगस्य द्वितीयो

भेदः । ओष० १९३ । मन्त्र-ओंकारादिस्वाहापर्यन्तः

ह्रिकारादिवर्णविष्ट्यासात्मकः । उत्त० ४१७ । मन्त्रः-

हरिणैर्मिष्ट्यादिदेवताधिष्ठितः, साधनरहितः । ज्ञाता०

७ । मन्त्रः-पर्यालोचनः । भग० ७३६ । मन्त्रः-राज्या-

दिचिन्तारूपः । राज० ११६ । मन्त्रः-विश्रम्भजल्पः ।

उपा० ७ ।

मंतजोए-

। ज्ञाता० १८७ ।

मंतपिण्ड-मन्त्रजापवाप्तः मन्त्रपिण्डः, त्रयोदशमोत्पादना-
दोषः । आचा० ३५१ ।

मंतमूलविसारया-मन्त्राणि च उक्तरूपाणि मूलाणि च
ओषधयस्तेषु विशारदाः-विज्ञाः मन्त्रमूलविशारदाः ।
उत्त० ४७५ ।

मंता-मन्त्राः-हरिणैर्मिष्ट्यादिकाः । ओष० ३३ । मन्त्राः-
हरिणैर्मिष्ट्यादिमन्त्रादयः । प्रश्न० ११६ ।

मंताजोग-तथाविधद्रव्यसम्बन्धा मन्त्रयोगम् । उत्त०
७६० । मन्त्राः-प्रागुक्तरूपास्तेषामायोयो-ध्यापरणं मन्त्रा-
योगः । उत्त० ७१० । मन्तायोगं-मन्त्राश्च योगश्च
तथाविधद्रव्यसम्बन्धामन्त्रयोगम् । उत्त० ७१० । मन्त्रा-
नुयोगश्चेत्काहिमन्त्रसाधनोपायशास्त्रम् । सम० ४९ ।

मंति-मन्त्री

भग० ३१८ ।

मंतिय-तृणविशेषः । प्रज्ञा ३३ ।

मंती-मन्त्री

। वृ० प्र० ५९ आ ।

मंतेसि-मन्त्रयसे-विचारयसि । दश० १०४ ।

मंथु-मंथु-अवयवः । मंथुः-विकृतीनामवयवः । वृ० प्र०

२६७ आ । मंथुः-बदरादिचूर्णम् । उत्त० २६५ ।

चूर्णः । आचा० ३४८ । मंथुः-बदरचूर्णादि । दश०

१८० । मस्तु । पिण्ड० ६० ।

मंथु-चुम्बो । दश० चू० ८६ आ ।

मंद-मन्दः-सारूप्यः, धैर्यवेगादिगुणेषु मन्दत्वात् । ठाणा०

२०९ । मन्दः-विशिष्टबलवृद्धिकार्योपदर्शनासमर्थः । ठाणा०

५१६ । मन्दः-अविशुद्धः । विशेष० ३०६ ।

मंदकुमारए-मन्दकुमारकः-उत्तानशयो बालकः । प्रज्ञा०

२५२ ।

मंदकुमारिया-मन्दकुमारिका-उत्तानशया बालिका । प्रज्ञा०

२५२ ।

मंदक्ख-लज्जा नि० चू० द्वि० ११४ अ ।

मंदधम्म-मन्दधर्मः-पार्श्वस्थादिः । आव० ५३३ ।

मंदपुन्न-मन्दपुण्यः । आव० ४२२ ।

मंदपरिणाम-मन्दपरिणाम-ईषल्लक्ष्यमाणस्वरूपः शीतः ।

आचा० १५० ।

मंदयं-मान्द्यं-अज्ञस्वम् । सूत्र० ११४ ।

मंदर-मन्दरः-मेरुः । आव० १२४ । विमलनाथजिनस्य

प्रथमः शिष्यः । सम० १५२ । मेरुः । जीवा० १४४ ।

मन्दरः-मेरुः । ठाणा० ६८ । मन्दरदेवयोगात् मन्दरः,

मेरोः प्रथमं नाम । जं० प्र० ३७५ । मन्दरो-नाथ-

देवः । सूर्य० ७८ । मन्दरः-मेरुवर्तः । आव० ८२७ ।

मन्दरः-मेरु । ज्ञाता० ६ । मन्दरः-मन्दराभिधानः ।

उत्त० ३५२ ।

मंदरचूलिया-मेरुचूलिका-शिखरविशेषः । ठाणा० ८३ ।

मन्दरचूलिका । आव० १२४ ।

मंदलेसा-मन्दलेस्याः सूर्याः न तु मनुष्यलोके निदाघसमये

इव एकान्तोष्णरहमय इत्यर्थः । सूर्य० २८१ ।

मंदवाया-मन्दाः-शनैः सञ्चारिणः वाताः । ज्ञाता० १७१ ।

मंदवासा-मन्दवर्षा-शनैर्बर्षणम् । भग० १६६ ।

मंदा-मन्दः-विशिष्टबलबुद्धिकार्योपदर्शनासमर्थो भोगानु-
भूतावेव च समर्थो यस्यास्यवस्थायां सा मन्दा । ठाणा०
५१६ । मन्दा-मन्दायन्तीति, हिताहितविवेकिनमपि जन-
मन्यतां नयन्तीतिकृत्वा । उत्त० २२७ । यद्वा मन्दबुद्धि-
त्वान्मन्दगमनत्वाद् स्त्रियः । उत्त० १२७ । दशदशायां
तृतीया दशा । नि० चू० द्वि० २८ आ । दशदशायां
तृतीया । ठाणा० ५१६ । मन्दा-जन्तोस्तृतीया दशा ।
दश० ८ ।

मंदाणुभाव-मन्दानुभावः-परिपेलवरसः । भग० ३५ ।
मंदाय-मन्दम् । जीवा० १८१ । मन्दं मन्दम् । जीवा०
२४७ । मन्दायमिति-मन्दं मन्दम् । जं० प्र० २४ ।
मध्यभागे सकलमूर्च्छनादिगुणोपेतं मन्दं मन्दं संचरन्,
अथवा मन्दमयते-गच्छति अतिपरिबोलनात्मकत्वात् मन्दा-
यम् । जं० प्र० ३६ । मन्दम् । राज० ३९ ।

मंदायइयं-मन्दावीयं-गेयविशेषः । जं० प्र० ४१२ ।
मंदारदाम-कल्पवृक्षपुष्पमाला । उत्त० ३८२ ।
मंदिए-मन्दो-धर्मकार्यकरणं प्रत्यनुद्यतः । उत्त० ६९१ ।
मंदिर-शांतिजिनस्य प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ ।
मंदिरः-संनिवेशविशेषः । अग्निभूतिब्राह्मणवास्तव्यनव-
रम् । आव० ७२ ।

मंदुक्को-मन्दूकः-दुर्दुरः । प्रभ० ७ ।
मंदुय-मन्दुकः-ग्राहविशेषः । प्रभ० ७ ।
मंदुरा-मन्दुरा अश्वशाला । २४८ ।
मंघादए-मन्धादनः-मेषः । सूत्र० ६८ ।
मंनु-मन्कः-अप्रीतिकम् । वृ० तृ० ६२ अ, २२ अ ।
मंमणमूगो- । नि० चू० द्वि० ३६ आ ।
मंस-मांस-पुद्गलविशेषः । आव० ८५४ । मांस-फलम् ।
प्रभ० ८ । ज्ञाता० २०९ । भुजपरिसर्पः । तिर्यग्योनिकः ।
जीवा० ४० ।

मंसइत्त-मांसीयः-मांसपाकी । उत्त० ५२ ।
मंसकच्छभा-ये मांसबहुलास्ते मांसकच्छपाः । प्रज्ञा०
४४ ।
मंसखलं-जल्प मंसाणि सोज्ज्वंति । नि० चू० द्वि० २२
अ ।

मंसखागा- । नि० चू० प्र० २७३ आ ।

मंसचक्खु-मांसचक्षुः-छापस्थः । दश० १२८ ।
मंसपसंगो- । ज्ञाता० ७६ ।
मंसरसं-मांसरसः-पावविशेषः । आव० ८२८ ।
मंसलकच्छभ-मांसलकच्छपः-कच्छपविशेषः । जीवा०
३६ ।

मंसला-मांसला-उपचितरसाः । प्रज्ञा० ३६४ ।
मंसवरिसं-मांसवर्षः । आव० ७३४ । उत्पातविशेषः ।
नि० चू० तृ० ७० अ ।

मंससोल्लय-मांसशुस्यकं-मांसखण्डम् । उपा० ३४ ।
मंसाइयं-मांसादिका-मांसमादो प्रधानं यस्यां सा मांसा-
दिका । आचा० ३३४ ।

मंसि-मांसी-गन्धद्रव्यविशेषः । प्रभ० १६२ ।
मंसुंडयं-मांसपिण्डभक्षणम् । ओष० १८० । मांसोदुकः-
मांसखण्डः, शक्कशिशुर्वा । पिण्ड० १६० ।

मंसु-ममभूः-कुचरोमालि । प्रभ० ६० । ममभू-कूचः केशः ।
प्रभ० १०७ ।

मंसुदी-प्रहरणविशेषः । सम० १३८ ।
मंसुण्डकादिबुद्धि-मांसपिण्डादिबुद्धिः । ओष० १६४ ।
मअंतं-अं अंतं मअंतं-जुणं-आवरणहरणीयं । नि० चू०
प्र० ५० आ ।

मइंग-मृदङ्गः-लघुमदलः । राज० ४६ ।
मइ-मतिः-अवबोधशक्तिः । विशे० ९३० । माम् । दश०
४१ । मननं मतिः-अवबोधः । आचा० १२ । मइ-बुद्धिः ।
सम० ११७ । मतिः-अवायधारणे । भग० ३४५ ।
मतिः-अपायधारणहेतुः । नदी० १६४ । मतिः-ज्ञानम् ।
आचा० २० । मतिः-भाषतः भद्रा । दश० २७९ ।
मतिः-ग्रहणबुद्धिः । विशे० ८५२ । मतिः-प्रातिभबोधा-
वध्यादिज्ञानम् । मननं मतिः-ज्ञानम् । आचा० २२८ ।
मइजहुसुद्धी-मतिबाल्यबुद्धिः तथावस्थितस्योपयोगविशे-
षतः । आव० ७७३ ।

मइदंसण- । भग० ६५६ ।
मइबोवत्तं-मतिदीर्घत्यं-मतेः-बुद्धेः सम्यगर्पानवधारणम् ।
आव० ५६७ ।

मइम-मतिमान्-सश्रुतिकः । आचा० १५६ । मतिमान्-
श्रुतसंस्कृतबुद्धिः । आचा० १३८ । मतिमान्-सदसद्वि-

वेकजः । आचा० १४३ ।
 महमय-मतिमात्रं केवलीनः । आचा० २७३ । मतिमानु-
 विदितवेद्यः । आचा० ३०६ । मतिमानु-ज्ञानचतुष्टया-
 न्वितः । आचा० ३१५ ।
 महयं-मतिकं-येन कृष्टा क्षेत्रं मृच्छते । प्रश्न० ८ । मयिकं
 उत्पत्तीजाच्छादनम् । दश० २१८ । मृतं-पञ्चत्वमुपग-
 तम् । दश० ५९ ।
 महलितं-मलिनयति पांसयति । प्रश्न० ३६ ।
 महल्लिय-कठिनमलयुक्तः । भग० २५४ । पद्मावतीपुत्रः ।
 ज्ञाता० १८६ ।
 मई-मननं मतिः-कथञ्चिदर्थपरिच्छितावपि सूक्ष्मधर्मालो-
 चनरूपा बुद्धिः । विशेष० २२६ । मननं मतिः-कथञ्चि-
 दर्थपरिच्छितावपि सूक्ष्मधर्मालोचनरूपा बुद्धिः । नदी०
 १८७ । मननं मतिः-कथञ्चिदर्थपरिच्छितावपि सूक्ष्मधर्मा-
 लोचनरूपा बुद्धिः । आव० १८ । मतिः-समस्तपदार्थ-
 परिज्ञानम् । सूत्र० १८८ । मतिः-मनःपर्ययज्ञानविशेषः ।
 प्रश्न० १०५ । मतिः-धृतिमतिविषये पाण्डववंशे पाण्डु-
 षेणराजस्य ज्येष्ठठा पुत्री । आव० ७०८ । मतिः-तद्-
 ग्रहणादिकर्मजातः । दश० १७७ । मननं मतिः-मनसो-
 व्यापारः । आचा० २३० ।
 मईकय-मतिकृतम् । सूर्य० २३ ।
 मउद-मुकुन्दः-वाद्यविशेषः । भग० १४५ ।
 मउअ-सन्नतिकारणं तिनिश्लतादिगतः मृदुः । अनु०
 ११० । मृदुः-अनिष्ठुरम् । अनु० १३२ ।
 मउड-मुकुटं शेषरकः । विपा० ७० । मुकुटः-भूषण-
 विधिविशेषः । जीवा० २६८ । मुकुटः-त्रिकुटः । नि०
 चू० प्र० २५४ आ । मुकुटं-मस्तकाभरणविशेषः ।
 प्रश्न० ४८ । मुकुटम् । जीवा० ३८६ ।
 मउडठाण-मस्तकप्रदेशः । सम० ६१ ।
 मउडदित्तसिरा-मुकुटदीप्तसिराः मुकुटेन दीप्तं शिरो
 यस्य स । जीवा० ३८६ ।
 मउडविडव-मुकुटविटपः-शेषरकविस्तारः । भग० १७५ ।
 मउय-मृदुः-अकठिनः । जीवा० २७४ ।
 मउयमम्मणुल्लाव-मृदुमन्मनोलापः-अव्यक्तवाक् । पिण्ड०
 १२५ ।

मउयरिभियपयसंचारं-मृदु-मृदुना स्वरेण युक्तं न निष्ठु-
 रेण तथा स्वरेष्वक्षरेषु धोलमास्वरविशेषेषु संचरन्
 रागेऽतीव प्रतिभासते स पदसञ्चारो रिमितं, मृदुरिमित-
 पदेषु-गेयनिबद्धेषु सञ्चारो यत्र गेये तत् मृदुरिमितपद-
 सञ्चारम् । जीवा० १९५ ।
 मउलं-मुकुलं-फणाविरहयोग्या क्षरीरावयवविशेषाकृतिः ।
 जीवा० ३९ ।
 मउलि-मुकुली-मुकुलं-फणाविरहयोग्यः । क्षरीरावयव-
 विशेषाकृतिः स विद्यते येषां ते मुकुली-फणाकरणशक्ति-
 विकलोः, अहिभेदविशेषः । प्रज्ञा० ४६ । मौलिः-मस्त-
 कम् । भग० १३२ । मउलिका-मुकुली-अहिविशेषः,
 यः फणां न करोति ।
 प्रश्न० ८ । मुकुली-फणारहितः सर्पः । प्रश्न० ३७ ।
 मउलिकड-कृतमुकुलः । आव० ६४७ । मुक्कलकच्छः ।
 उपा० १६ ।
 मउलिय-मुकुलं-कुड्मलम् । राज० ६ । मुकुलितम् ।
 आव० ६८६ ।
 मउलियाओ-मुकुलानि नाम कुड्मलानि कलिकाः । अं०
 प्र० २५ ।
 मउली-मुकुली-स्फटाकरणशक्तिविकलः । जीवा० ३९ ।
 मौलिः-शेषरो यस्य विचित्रमालानां वा मौलियस्य स
 तथा । ठाणा० ४२१ । मुकुटविशेषः । उपा० २९ ।
 मऊह-मयूखाः मर० ।
 मए-माम् । उत्त० १७९ ।
 मएण-जातिस्मरणादिना ज्ञानेन । सूत्र० २९९ ।
 मओ-मृतः-विकारभाग् । सूत्र० २७८ ।
 मकर-पञ्चेन्द्रियजीवः । प्रज्ञा० ३३ ।
 मकराण्डक-प्रतीतम् । जीवा० १८९ । नाट्यविशेषः ।
 अं० प्र० ४१४ ।
 मकरिका-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६८ ।
 मकुन्दः-मरुजवाद्यविशेषो योऽमिलीनं प्रायो वाद्यते ।
 जीवा० २६६ ।
 मक्कड्ड-मकंटः-प्रद्वेषः दृष्टान्तः । आव० ४०५ । मकंटः ।
 आव० ४१७ । कोलिकः । वृ० वृ० १६६ । मकंटः-
 सूक्ष्मजीवविशेषस्तेषां सन्तानः । आचा० ३२२ ।

मक्कडासंताणा-मर्कटकसन्तानः-कोलियकः । आचा०

३२२ । मर्कटसन्तानः-कोलिकजालम् । आव० ५७३ ।

मर्कटसन्तानकः-लुतातनुजालम् । आचा० २८५ ।

मर्कटसन्तानकः । आचा० ३२२ ।

मक्कार-मा इत्यस्य-निषेधार्थस्य करण-अभिधानं-माकारः

द्वितीया दण्डनीतिः । ठाणा० ३९९ । द्वितीया दण्डनीतिः ।

ठाणा० ३६८ ।

मक्कोट्ट-मर्कटकः । ओष० १८४ ।

मक्खणं-बहुणा मक्खणं । नि० चू० प्र० १८८ अ ।

मक्खिओ-अक्षितः । आव० २९७ ।

मक्खियं-महुणो बीओ भेओ । नि० चू० प्र० १६६

आ । अक्षितं-उदकादिना संसृष्टम् । प्रज्ञा० १५४ ।

अक्षितं-सचित्तपृथिव्यादिनाऽवगुण्डितम्, द्वितीय एषण-
दोषः । पिण्ड० १४७ ।

मक्खेत्ति-बहुणा मक्खणं । नि० चू० प्र० ११६ आ ।

मक्षिका-सम्पातिमजीवविशेषः । आचा० १५ । संमूच्छं-
नजीवविशेषः । दश० १४१ ।

मक्षिकापदं-मणिलक्षणभेदः । जं० प्र० १३८ ।

मखः-अध्वरः, वेपः, वेधः वेदाः, वितथः यागपर्यायः ।
उत्त० ५२५ ।

मगदंति-मोगदन्ति मगदंति पुष्पा । नि० चू० द्वि०
१४१ आ ।

मगदंतिआ-मगदन्तिका-मेत्तिका, मल्लिका वा । दश०
१८५ ।

मगदंतिय-मुद्गरका पुष्पम् । वृ० प्र० १६२ आ ।

मगदंतिया-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

मगदंतीआगुम्मा-मगदन्तिकागुल्माः गुल्मविशेषः । जं०
प्र० ९८ ।

मगधसेणा-लोगुत्तरिया कथा । नि० चू० प्र० २५७
आ । मगधसेना कथाकथको ग्रन्थः । व्य० द्वि० ११३
आ ।

मगधा-जनपदः-यत्र कुचिकर्णे धनपतिः । आव० ३४ ।

मगधाविसओ-मगधाविषयः यत्र पुष्पशालगाथापतिः ।
आव० ३५५ ।

मगधाजणवय-मगधाजनपदः यत्र शिवो राजा । आव०

३५६ ।

मगरंडग-जलचरविशेषाण्डकम् । जं० प्र० ३१ ।

मगर-मकरो-स्थूलदेहो जलजन्तुविशेषः । आव० ८१९ ।

मकरः । प्रज्ञा० ४३ । मकरः-जलचरविशेषः । उत्त०

६९९ । मकरः-मकर इव मकरो जलविहारित्वादिवरः ।

प्रश्न० ३७ । राहोः षष्ठं नाम । भग० ५७५ । मकरः-

राहुदेवस्य षष्ठं नाम । सूर्य० २८७ । मकरः-सुण्डा-

मकरमत्स्यमकरभेदभिन्नो जलचरविशेषः । प्रश्न० ७ ।

मकरः-ग्राहः । ज्ञाता० १६५ ।

मगरपुट्ट-मकरपुष्टिः । आव० ८१६ ।

मगरासर्ण-मकरासनं-यस्याधोभागे नाना स्वरूपा मकराः ।
जीवा० २०० ।

मगरिआ-मकरिका-मकराकाशआभरणविशेषः । जं०
प्र० १०५ ।

मगरिमच्छ-मत्स्यविशेषः । प्रज्ञा० ४४ ।

मगसिर-तृतीयनक्षत्रः । ठाणा० ७७ ।

मगसिरा-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।

मगसीसावतिसंठिते-मृगशीर्षावतिसंस्थितः । सूर्य० १३० ।

मगह-मगधः-जनपदविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । जनपदवि-
शेषः । भग० ६८० ।

मगहग-मगधकम् । ओष० ५५ ।

मगहविसया-उदायनस्स रहं । नि० चू० द्वि० १४५ अ ।

मगहसिरी-मगधभीः-अप्रमादविषये राजगृहे राज्ञो जरा-
सङ्घस्य सर्वप्रधाना द्वितीया गणिका । आव० ७२१ ।

मगहसुंदरी-मगधसुन्दरी-अप्रमादविषये राजगृहे राज्ञो
जरासङ्घस्य सर्वप्रधाना प्रथमा गणिका । आव० ७२१ ।

मगहापुरनयरं-मगधपुरनगरं-राजगृहम् । उत्त० ३२१ ।

मगहाविसए-जनपदविसेसो । नि० चू० तृ० ५५ अ ।

मगंतराय-मार्गान्तरायः-मोक्षाध्वप्रवृत्ततद्विघ्नकरणम् ।
ठाणा० १७५ ।

मरग-मार्गः प्रष्ठः । आव० २३२ । पूर्वस्माद्विशुद्धया
विशिष्टतरो मार्गः-सम्यग्ज्ञानावाप्तिरूपः । सूत्र० १६७ ।

मार्गः-पूर्वपुरुषक्रममागता समाचारी । भग० ६१ । मार्गः-
विशिष्टगुणस्थानावाप्तिप्रगुणः स्वरसवाही क्षयोपसम-

विशेषः । जीवा० २५५ । सम० ३१ । प्रष्ठः । आव०

१०८ । मार्गः-अर्हतां नमस्कारार्हत्वे, मार्गः-सम्यग्दर्श-
नादिलक्षणो हेतुः । आव० ३८३ । मार्गः-सूत्रकृताङ्गा-
द्यश्रुतस्कन्धे एकादशममध्ययनम् । आव० ६५१ । मार्गः-
सूत्रकृताङ्गस्यैकादशममध्ययनम् । उत्त० ६१४ । मार्गः-
मोक्षमार्गमात्मानुचोर्णम् । सूत्र० ११७ । मार्गः-विशिष्ट-
गुणस्थानावाप्तिप्रगुणः स्वरसवाहीक्षयोपशमविशेषः । राज०
१०९ । ग्रामानुग्रामपरस्परयावसिम् भवति स ग्रामो
मार्गः । बृ० द्वि० १२२ अ । मोक्षपुरप्रापकत्वाद् मार्गं
इव मार्गः । विशेषे ४१५ । नि० चू० प्र० २४१ अ ।
मार्गः-उपायः । प्रश्न० १३६ । मृज्यते-शोध्यतेऽनेनात्मेति
मार्गः, मार्गणं वा-अन्वेषणं शिवस्येति । आव० ८६ ।
मार्गः-क्षयोपशमिको भावः ऊर्ध्वमार्गदुन्मार्गः । आव०
५७१ । मार्गः-सम्यग्दर्शनादिः । आव० ७६२ । मार्गः-
मोक्षपुरप्रापकत्वादेव । अनु० ३२ । मार्गः-पृष्ठः । नंदी०
८४ । मार्गः-मार्गणं मार्गोऽन्वेषणं पन्थाः शिवस्येति,
प्रवचनं-मार्गः । विशेषे ५६१ । मार्गः-मोक्षपथः ।
आचा० २०५ । मार्गः-नरकतियंङ्मनुष्यगमनपद्धतिः ।
आचा० २०७ । मार्गः-चरित्रप्राप्तिनिबन्धनतया दर्शन-
ज्ञानाख्याम् । उत्त० ५८३ । मार्गः-मुक्तिमार्गं क्षायो-
पशमिकदर्शनादि । उत्त० ५८३ । मार्गः-सम्यग्दर्शनज्ञान-
चारित्रात्मकं परमपदपथं, पथिच्छेदनम् । सम० ४ ।
मार्गो-गीतमार्गनृत्यमार्गलक्षणो । भग० ६५६ । मार्गः-
ज्ञानप्राप्तिहेतु सम्यक्त्वम् । उत्त० ५८३ ।

मगइ-मार्गयति । आव० ३२३ ।

मगओ-मार्गयति-पृष्ठतः । भग० ६३, ३१२, ३२२ ।
मार्गतः-पृष्ठतः । ओष० ३२ । नंदी० ८४ । मार्गतः-
पृष्ठतः । ओष० ७४ । निष्पच्छिमो-निष्पश्चिमः । ओष०
३३ ।

मगण-मार्गणं-अन्वयधर्मरन्वेषणम् । औप० ६५ । मार्गणं-
अन्वयधर्मालोचनम् । औप० ६६ । मार्गणं-अन्वेषणम् ।
जीवा० १६ । प्रज्ञा० ५०१ । भग० ६६३ । मार्गणं-
इह बह्व्युत्सर्पणादयः स्थानुधर्मा एव प्रायो घटन्ते
इत्याद्यन्वयधर्मालोचनरूपम् । ज्ञाता० ११ । मार्गणं-
सद्भूतार्थविशेषाभिमुखमेव तदूर्ध्वमन्वयव्यतिरेकधर्मन्वेषणं
तद्भावः । नंदी० १७६ । मार्गणं-अन्वयधर्मालोचनम् ।

(अल्प० १०३)

भग० ४३३ ।

मगणा-मार्गणा-अन्वेषणा । ओष० १७० । मार्गणा-
अन्वयधर्मन्वेषणा । नंदी० १८७ । मार्गणमन्वयधर्मन्वे-
षणं मार्गणा । विशेषे २२६ । मार्गणा-अन्वयधर्मन्वेषणा ।
आव० २८ ।

मगत-पृष्ठतः । आव० ३०६ । मार्गतः-पृष्ठतः । ज्ञाता०
१६५, १९० । पत्यतो । नि० चू० प्र० ४६ आ ।
मगत्यो-मार्गस्थः-सद्भिराचीर्णमार्गव्यवस्थितः । सूत्र०
२७३ ।

मगद-मार्गः-विशिष्टगुणस्थानावाप्तिप्रगुणः स्वरसवाही-
क्षयोपशमविशेषस्तं ददातीति मार्गदः । जीवा० २५५ ।
मगदए-मार्गः-सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्रात्मकं परमपदपथं
दयत इति मार्गदयः । सम० ४ । मार्गः-सम्यग्दर्शनज्ञान-
चारित्रात्मकं परमपदपुरपथं दयत इति मार्गदयः ।
भग० ६ ।

मगदेति-मुक्तर्देशितो-जिनः कथितः मार्गदेशितः ।
उत्त० ३३६ ।

मगफल-मार्गफलं-तमेवप्रकर्षवस्थं क्षायिकदर्शनादि ।
उत्त० ५८३ । मार्गफलं-चारित्रम् । उत्त० ५८३ ।
मार्गफलं-ज्ञानम् । उत्त० ५८३ । मार्गफलं-क्षायिक-
दर्शनादि । उत्त० ५८३ ।

मगमाण-मार्गयन्-अन्वयधर्मपर्यालोचनतः । ज्ञाता० ७६ ।

मगर-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।

मगह-याचकम् । आव० १२७ ।

मगातिकंत-मार्गातिक्रान्तः-अर्द्धयोजनमतिक्रान्त आहारः ।
भग० २९२ ।

मगिल्ल-पाश्चात्यः । विशेषे ५७५ ।

मगो-मार्गयन्-गवेशी । प्रश्न० ३७ ।

मगु-मद्गु-जलकाकः । बृ० प्र० ३२ अ ।

मगुगा-मद्गुकाः-जलवायसाः । जं० प्र० १७२ ।

मगोवसंपया-मार्गं देशनायोपसंपत्तु मार्गोपसंपत्तु । व्य०
द्वि० ३७८ आ । नि० चू० प्र० २४१ अ ।

मघमघंत-मघमघायमान-अतिशयवान् गन्धः । ज्ञाता०
१२ ।

मघमघामान-बहुलसौरभो यो गन्धः उद्धुतः-उद्धूतः ।

(८७)

सम० ६१ ।
मधमर्धेत्-अनुकरणशब्दोऽयं मधमघायमानो बहुलगन्धः ।
 सम० १३८ । मधमघायमानः । जं० प्र० ५१ ।
मघव-भरतक्षेत्रे तृतीयश्चक्रवर्ती । सम० १५२ । मघा-
 महामेघास्ते यस्य वशे सन्ति स मघवानु-इन्द्रः । जीवा०
 ३८८ । मघवा-तृतीयचक्रवर्ती । आव० १५९ । मघा-
 महामेघास्ते यस्य वशे सन्ति स मघवानु-इन्द्रः । भग०
 १७४ । मघा-महामेघास्ते यस्य वशे सन्ति स मघवानु ।
 प्रज्ञा० १०१ ।
मघा-मघाः-महामेघाः । भग० १७४ । कृष्णराजेद्वितीयं
 नाम । ठाणा० ४३२ ।
मघावती-मघावती-कृष्णराजेः तृतीयं नाम । भग०
 २७१ ।
मङ्ग-धर्मः- । जीवा० २ । धर्माभिधानम् । आव० ४ ।
मङ्गलं-मन्यते अना(न)पायसिद्धिं गायन्ति-प्रबन्धप्रतिष्ठितं ?
 लान्ति वाऽव्यवच्छिन्नसन्तानाः शिष्यप्रशिक्ष्यादयः शास्त्र-
 मस्मिन्निति वा मङ्गलम् । उक्त० २ । मङ्गल्यते हित-
 मनेनेति, मङ्गलातीति वा धर्मोपादानहेतुरित्यर्थः, मां गाल-
 यति-ससारादपनयतीति । आव० ४ ।
मङ्गलपाठिका-प्रातःसन्ध्यायां देवतायाः पुरतो या वा-
 नायोपस्थाप्यते सा । जं० प्र० ३८ ।
मङ्गो-वादित्रम् । जं० प्र० १३७ ।
मङ्गु-मन्दबद्धाविषये मथुरायामाचार्यः । आव० ५३९ ।
मङ्गलि-मङ्गः । भग० ६५९ ।
मच्चु-मृत्युः-यमराक्षसः । ज्ञाता० १६५ ।
मच्चुगंगा- । भग० ६७४ ।
मच्चुमुहं-मृत्युमुखं-मरणगोचरम् । उक्त० २४८ । मृत्यु-
 मरणं-मृत्युस्तस्य मुखमिव मुखं । मृत्युः-आयुःपरिक्षय-
 स्तस्य मुखमिव मुखं मृत्युमुखं शिष्यलोभवद्वन्धनाद्यवस्था ।
 उक्त० ३८८ ।
मच्चु-मृत्युः-प्राणवधस्य त्रयोदशमपर्यायः । प्रश्न० ६ ।
मच्चुसाहि- । ज्ञाता० ४९ ।
मच्छडक-जलचरविशेषाण्डकम् । जं० प्र० ३१ ।
मच्छडि-मत्स्यण्डो-खण्डशर्करा । जं० प्र० १०५ । ज्ञाता०
 २२६, २३२ ।

मच्छडिआ-मत्स्यण्डिका-खण्डशर्करा । जं० प्र० ११८ ।
मच्छडिका-मत्स्यण्डिका खण्डविशेषः । प्रश्न० १५३ ।
 मत्स्यण्डो-खण्डशर्करा । प्रज्ञा० ३६४ ।
मच्छडिया-मत्स्याण्डिका-शर्कराविशेषः । अनु० १५४ ।
मच्छडो-मत्स्यण्डो-खण्डशर्करा । जीवा० २७८ । खण्ड-
 शर्करा । अनु० ४७ ।
मच्छतं-मध्यमानम् । प्रश्न० ५७ ।
मच्छंध-मच्छबन्धो-मत्स्यबन्धः । ओष० २२३ । मत्स्य-
 बन्धः कवर्तः । व्य० प्र० २३१ आ ।
मच्छंधले-मत्स्यबन्धविशेषः । विपा० ८१ ।
मच्छंधवाडए-मत्स्यबन्धपाटकः । विपा० ७९ ।
मच्छ-मत्स्यः । प्रज्ञा० ४३ । राहोः सप्तमं नाम । भग०
 ५७५ । मच्छः-राहुदेवस्य सप्तमं नाम । सूर्य० २८७ ।
 मत्स्यः-अष्टमङ्गले पञ्चमं । जं० प्र० ४१९ ।
मच्छखल-मत्स्यखलम् । आचा० ३३४ ।
मच्छखागा-समुद्रे जन्तुविशेषः । नि० चू० प्र० २७३ आ ।
मच्छपुच्छे-मत्स्यपुच्छः-मत्स्यबन्धविशेषः । विपा० ८१ ।
मच्छबंधा-मत्स्यबन्धः धीवरः । ओष० १८० । मच्छ-
 बंध-मत्स्यबन्धः कवर्तः । व्य० ३ उ० २८५ । मच्छ-
 बंधं-मत्स्यबन्धः । प्रश्न० १३ ।
मच्छर-मत्सरः-परसम्पदसहनं सति वा वित्ते त्यागाभावः ।
 उक्त० ६५६ । कोहो । नि० चू० प्र० ७२ अ ।
मच्छरिज्जुइ-मत्सरायते । आव० २२४ ।
मच्छरित-मत्सरित्वं-परगुणानमसहनम् । प्रश्न० १२५ ।
मच्छरिया-मात्सर्यं-परोक्षतिर्वमनस्यम् । आव० ८३८ ।
मच्छा-मत्स्याः-मीनाः । उक्त० ७६६ ।
मच्छादियं- । नि० चू० द्वि० २२ अ ।
मच्छिहोला- । नि० चू० प्र० १२२ अ ।
मच्छिद्य-माक्षिक्तं-मधुविशेषः । आव० ८५४ । मत्स्याः
 पण्यं यस्य स मात्सिकः । प्रश्न० ३७ । चतुरिन्द्रिय-
 जीवभेदः । उक्त० ६९६ ।
मच्छिद्यमल्ल-मात्स्यिकमल्लः-सोपारकपत्तने मल्लविशेषः ।
 आव० ६६४ ।
मच्छिया-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ । चतु-
 रिन्द्रियभेदः । उक्त० ६९६ ।

मच्छुब्धत्तं-मत्स्योद्वृत्तं-एकं बन्दिता मत्स्यबद्धं द्वितीयं साधुं द्वितीयपार्श्वेन रेचकावर्त्तेन परावर्त्तते तत् । कृति-कर्मणि अष्टमदोषः । आव० ५४४ । मत्स्योद्वृत्तम् । आव० १८० ।

मच्छल्लं- । नि० चू० द्वि २२ अ ।

मच्छिवक-मच्छग्राह्या । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।

मज्ज-मेयः । आव० १८६ । मद्यं-गुडघातकीभवम् । उपा० ४९ । मज्जं-पानविशेषः । आव० ८२८ । मद्यं-सुरादि । ठाणा० ३६१ । मद्यं-काष्ठपिष्टनिष्पन्नम् । उत्त० ६१९ । ज्ञाता० २०६ ।

मज्जदत्त-मदीयः । उत्त० ५२ ।

मज्जमं-माद्यम्-सीध्यादिरूपम् । दश० १८८ ।

मज्जर्ण-सपरिग्रहस्त्रीणां वसन्तादौ पर्वणि अन्यत्र वा या जलक्रीडा, यद्वा सामान्यतो मलदाहोपशमनार्थं स्नानं तत् मज्जनम् । बृ० द्वि० ३२ अ ।

मज्जणघरगा-यत्रागत्य स्वेच्छया मज्जनं कुर्वन्ति मज्जन-गृहाणि । जीवा० २०० ।

मज्जणघाती-मज्जनघात्री स्नायिका-घात्रीविशेषः । ज्ञाता० ३७ । घातीविशेषा । नि० चू० द्वि० ६३ आ ।

मज्जणविही-मज्जनविधिः । आव० १२३ ।

मज्जणीयं-प्लातो जं परिहेति देवघरपवेसं वा करेत्तो तं मज्जणायं । नि० चू० द्वि० १६२ अ ।

मज्जति- । आव० ३५७ ।

मज्जनोन्मज्जने- । आचा० ३८० ।

मज्जपसंगी- । ज्ञाता० ७६ ।

मज्जपाणयं- । ज्ञाता० १२२ ।

मज्जमंसासी-मद्यमांसाशी । आव० ५२० ।

मज्जमाणी-मज्जन्ती-स्नान्तो । ज्ञाता० ३३ ।

मज्जांगं-मद्याङ्गं-षोडश भागाः द्राक्षाः, चत्वारो भागाः घातकीपुष्पविषयाः, आढक इक्षुरसविषयः इत्यात्मकं मदिराकारणम् । मद्याङ्गं-मद्यकारणम् । उत्त० १४३ ।

मज्जाइयं-पीतमद्यः । विपा० ८१ ।

मज्जार-मार्जारी-वायुविशेषः, विशलिकामिधानवनस्पति-विशेषः । भग० ६९१ ।

मज्जारम्भे-मार्जारमृतः-मृतमार्जारदेहः । जीवा० १०६ ।

मज्जारयाई-हरितविशेषः । प्रज्ञा० ३३ । वनस्पतिवि-शेषः । भग० ८०२ ।

मज्जारी-मार्जारी । आव० १०२ ।

मज्जावका-प्लावेति जे ते मज्जावका । नि० चू० प्र० २७७ अ ।

मज्जियाकूरं- । बृ० तृ० १८५ आ ।

मज्झकार- । ज्ञाता० ३१ ।

मज्झंतिओ-मध्यान्तिकः । जं० प्र० ४५९ ।

मज्झंतिग-मध्यः । पिण्ड० ७४ ।

मज्झं मज्झेण-मध्यममध्येन मध्येनेत्यर्थः । राज० २० । मध्यममध्येन-मध्यभागेन । जं० प्र० १४३ ।

मज्झ-मध्यः-मध्यभागः । जीवा० २७० । मध्यः-ब्रह्म-दत्तस्य चतुर्थः प्रासादः । उत्त० ३८५ । मध्यं-देहिनी-ज्जःकरणम् । प्रज्ञा० १३३ । मध्यः-मध्यमार्गः । जीवा० १०२ । रयहरणपट्टगो । नि० चू० तृ० ४८ आ ।

मज्झगयावही-मध्यगतावधिः । प्रज्ञा० ५३७ ।

मज्झजीहा-मध्यजीह्वा-जीह्वामध्यभागः । अनु० १२६ ।

मज्झत्थ-मध्यस्थः-आसंसारममुमतां मध्ये अन्तर्भवतीति लोभः । सूत्र० ५२ । मध्यस्थः-रागद्वेषयोर्मध्ये तिष्ठति यः सो मध्यस्थः, जीवितमरणयोर्निशाङ्कतया मध्यस्थः । आचा० २६० । मध्यस्थः-रागद्वेषेनाकलितः । प्रश्न० १३३ । रागद्वेषयोर्मध्ये तिष्ठतीति मध्यस्थः । जीवा० ५८६ । मध्यस्थः-रागद्वेषवर्जितः । आव० ३३० । माध्यस्थ्यं-अनासेवनया रागद्वेषमध्यवर्तित्वम् । आव० ४७४ । माध्यस्थ्यं-समताम् । ज्ञाता० २१३ ।

मज्झदेसभाग-मध्यदेशभागः । आव० ४४३ ।

मज्झपएसा-ते जीवप्रदेशाः च सर्वास्यामवगाहनायां मध्य-भाग एवं भवन्तीति मध्यप्रदेशाः । भग० ८८७ ।

मज्झमिया-मध्यमिका-मेघरथराजधानी । विपा० ६५ ।

मज्झयार-मध्यकारः-मध्ये करणम् । जं० प्र० ४५३ । मध्यकारः-मध्यभागः । बृ० द्वि० १४८ आ । मध्यकारः-मध्यभागः । बृ० प्र० १०८ आ ।

मज्झिमं संथरणं-मध्यमं संस्तरणं-मध्याह्नादारभ्य भिक्षा-र्थमवतीर्णानां पर्याप्तं हिङ्गिता वसतावगतानामुक्तानां संज्ञातः संज्ञाभूमीत आगतानां या दिवसस्य चतुर्थीपूर्वो

अवगाहवो एतत् । व्य० द्वि० १६३ आ ।

मज्झिम-ततः परं यावत्सप्ततिरेकेन वर्षेणो न तावन्मध्यमः ।

व्य० प्र० २४५ अ । मध्यमं-न शोभनं नाप्यशोभनम् ।

ओघ० २१२ । सप्तस्वरे चतुर्थः-मध्ये कायस्स भावो

मध्यमः । ठाणा० ३६३ । फूलविशेषः । ज्ञाता० १९७ ।

मध्यमः-मध्ये कायस्य भवः स्वरविशेषः । अनु० १२७ ।

मध्यमा-ग्रामविशेषः । आव० २२६ ।

मज्झिमकुम्भ-मध्यमकुम्भः-आढकाशीति निष्पन्नः । अनु० २५१ ।

मज्झिमगाम-सप्तस्वरेषु द्वितीयो ग्रामः । ठाणा० ३६३ ।

मज्झिमरुअगवत्थ०वाओ-मध्यरुचकवास्तव्या-मध्यभाग-

वर्तिरुचकवासिन्यः । ज० प्र० ३९१ ।

मज्झिमा-मध्यमा । आव० ८५५ ।

मज्झिल्ले माणसे संजूह-गङ्गादिप्ररूपणतः प्रागुक्तस्वरूपे

सरसि सरःप्रमाणायुष्कयुक्ते इत्यर्थः 'संजूहे'ति निकाय-

विशेषे देवः । भग० ६७४ ।

मज्झेलोगस्स-लोकस्य मध्यं अस्य सकललोकमध्यवर्ति-
त्वात् मेरुनाम । ज० प्र० ३७५ ।

मज्झोवत्थिण-माध्यस्थं-समतामभ्युगतो अतगुल्लत इति
भावः । ज्ञाता० २१३ ।

मज्झगडा-प्रथमतो गतीया मध्ये करीषः प्रक्षिप्यते तस्याश्च
गतीयाः पार्श्वेष्वपरा गतीः खन्यन्ते तासु च गतीसु तिन्दु-
कादीनि फलानि प्रक्षिप्य मध्यमायां करीषगतीयामग्नि-
दीयते सा । वृ० प्र० १४२ आ ।

मज्झिरा- । नि० चू० द्वि० ४१ अ ।

मज्झिज्झा-रागविशेषः । ज० प्र० १०८ ।

मज्झुल-कोमलः । सम० १५७ ।

मट्ठि-मृत्तिका, पृथ्वीकायः । आव० ५७३ ।

मट्ठिअ-मृद्गतः, कदंमयुक्तः । दश० १७० ।

मट्ठिआ-मात्तिका- । आव० ३५६ ।

मट्ठिओवलित्त-मृत्तिकोपलिप्तं-मृत्तिकाजंतु गोमयत्वादिना
उपलिप्तं सत् । प्रश्न० १५५ ।

मट्ठिया- । आचा० ३७९ ।

मट्ठ-मृष्टानोव-मृष्टानि सुकुमारशानया पाषाणप्रतिमेव
शोधितानि वा प्रमार्बनिकयेव । सम० १३८ । मृष्टा-

शुद्धा । ज० प्र० ११५ । मृष्टः-तैलोदकादिना येषां
केशाः शरीरं वा मृष्टम् । अनु० २६ । मृष्टम् । जीवा०
१६१ । मृष्टं-मसृणम् । जीवा० २७३ । मृष्टं-सुकु-
मारशानया पाषाणप्रतिमेव । प्रज्ञा० ८७ । मृष्टं-मसृणी-
कृतम् । सूर्य० २६३ । मृष्टः सुधादित्तरपिण्डेन । आचा०
३६१ । मृष्टः-श्लक्ष्णः शुद्धो वा वर्णः । सूत्र० १४७ ।
मृष्टः सुकारशानया । ओप० १० । मृष्टः सुकुमारशानया
पाषाणप्रतिमेव । जीवा० २२९ । मृष्टः-तुप्पोट्टादि ।
ओघ० ५५ ।

मट्ठकण्णज्झणहि-मृष्टाभ्यां-अचितवद्भ्यां कर्णभरणवि-
शेषभ्याम् । उपा० ३ ।

मट्ठगंड-मृष्टगण्डं-उल्लिखितकपोलम् । ओप० ५० । मृष्ट-
गण्डं-उल्लिखितकपोलम् । भग० १३२ ।

मट्ठगंडतल-मृष्टगण्डतलं-घृष्टगण्डम् । उपा० २६ ।

मट्ठमगरा-मकरविशेषः । जीवा० ३६ । प्रज्ञा० ४४

मट्ठरोमा- । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।

मट्ठा-मृष्टा-शुद्धा । प्रश्न० ८४ । मृष्टा-सुकुमारशानया
पाषाणप्रतिमावत् । ज० प्र० २० । मृष्टा-मसृणा ।
ज्ञाता० १२ ।

मडंबं-अद्वैततीयगव्यूतमर्यादायामविद्यमानग्रामादिकमिति
भावः, पार्श्वतोऽद्वैततीययोजनान्तर्ग्रामादिकं न प्राप्यते
तनु मडम्बम् । वृ० प्र० १८१ अ । अद्वैततीयगव्यूतान्त-
र्ग्रामरहित मडम्बम् । आव० २८५ । सर्वतोऽद्वैतयोज-
नात् परेण स्थितं ग्रामं मडम्बम् । ठाणा० २९४ ।
मडम्बं-सर्वतोऽनासन्नसन्निवेशान्तरम् । प्रश्न० ५२ ।
दूरस्थितसन्निवेशान्तरम् । प्रश्न० ६९ । दूरस्थवसिमान्त-
रम् । प्रश्न० ६२ । मडम्बं-दूरवर्तिसन्निवेशान्तरम् ।
ज्ञाता० १४० । अद्वाइज्ज जोयणमज्झंतरे जस्स गोउला-
दीणि णत्थि तं मडंबं । नि० चू० प्र० २२६ अ ।
मडम्बं-अविद्यमानासन्ननिवेशान्तरम् । ओप० ७४ ।
मडम्बं-अद्वैततीयगव्यूतान्तर्ग्रामरहितम् । जीवा० ४० ।
अद्वैततीयगव्यूतान्तर्ग्रामरहितानि ग्रामपञ्चशत्युपजीव्यानि
वा । ज० प्र० १२१ । मडम्बं-सर्वतो दूरवर्तिसन्नि-
वेशान्तरम् । भग० ३६ । अद्वैततीयगव्यूतान्तर्ग्रामान्तर्-
रहितं मडम्बम् । प्रज्ञा० ४८ । यस्य सर्वादिष्वद्वैतती-

ययोजनान्तर्गमा नास्ति । उत्त० ६०५ । ठाणा० ८६ ।
 सर्वतो दूरवत्तिसन्निवेशान्तरम् । अनु० १४२ । मडम्बः ।
 सूत्र० ३०६ ।
 मडगगिहं-मेच्छाणं धरम्भंतरे मतयं छोदुं विज्झति न
 डज्झति तं मडगगिहं । नि० चू० प्र० १६२ अ ।
 मडफरो-गमनोत्साहः । व्य० द्वि० २० अ ।
 मडभ-तत्कुब्जस्थानम् । प्रज्ञा० ४१२ । मडभः-कुब्जः ।
 व्य० प्र० २३१ आ । कुब्जः कुष्ठव्याधुपहतः । व्य०
 प्र० २८५ अ ।
 मडम्ब-अद्वैततीयगव्यूतान्तर्गमिरहितम् । जीवा० २७६ ।
 उत्त० १०७ ।
 मडयपूयणा-मृतकपूजना । आव० १२६ ।
 मडह-स्थूलत्वालपदीर्घत्वम् । उपा० २२ ।
 मडहकुट्टं-मडभकोष्ठं, संस्थानविशेषः । आव० ३३७ ।
 मडाई-मृतादी-प्रायुकभोजी-एषणीयादी च । भग० १११ ।
 मडासयं-मडयं जत्थ मुच्चति तं मडासयं । नि० चू०
 प्र० १६२ अ ।
 मडे-मरणं-आयुःपुद्गलानां क्षयः । भग० १६ ।
 मडु-बलात्कारः । आव० ९५ । बलः । आव० १७५,
 २२४ । मडुः-बालः । उत्त० १०१ ।
 मडुका-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६८ ।
 मण-मनः-मनस्कारः-रूपादिज्ञानलक्षणानामुपादानकारण-
 भूतः । प्रश्न० ३१ । मनः-अन्तःकरणम् । आव० ५८५ ।
 मनः-चित्तं, सङ्कल्पो वा । उत्त० २२७ । मनः-स्मृत्या-
 दिशेषमतिभेदरूपम् । भग० ६० । मनं-चित्तम् ।
 ठाणा० २४७ । मनः-चित्तम् । ठाणा० ४६६ ।
 मणआईणं निरोहो-मन आदीनां निरोधः-मनोवाक्काया-
 नामकुशलानामकरणं, कुशलानामनिरोधश्च, त्रय एतेऽन-
 गारगुणाः । आव० ६६० ।
 मणइच्छियचित्तत्थ-मनसः-चित्तस्य, इप्पित-इष्टिश्चित्रः
 अनेकप्रकारोऽर्थः-स्वर्गापवर्गादिस्तेजोलेस्यादिर्वा यस्यां तत्
 मनईच्छित्तचित्तार्थः । उत्त० ६०१ ।
 मणग-सिज्जंभवपुत्तो । नि० चू० द्वि० २८ अ । मनाक्-
 ईषत् । दश० ११ ।
 मणगपिअर-मनकपिता-मनकाख्यापत्यजनकः । दश० १० ।

मणगुत्त-मनोगुत्तः-अकुशलमनोयोगरोधकः । ज० प्र०
 १४८ ।
 मणगुत्ती-बलुसकिलिट्टमप्पसंतसावज्जमणकिरियसंकप्पण-
 गोवणं मणगुत्ती । नि० चू० प्र० १७ अ ।
 मणजोग-मनोद्रव्यसमूहस्तेन सहकारिकारणभूतेन वस्तु
 चित्तनाय योऽसौ जीवस्य व्यापारः स मनोयोगो भव्यते,
 मनसा सहकारिकारणभूतेन जीवस्य योगो मनोयोग इति
 वस्तुपत्तेः । विशे० २१२ ।
 मणदुक्कडा-मनोदुष्कृता प्रद्वेषनिमित्ताम् । आव० १४८ ।
 मणपज्जव-मनःपर्ययः-मनसि मनसो वा पर्ययः सर्व-
 तस्तत्परिच्छेदः । प्रज्ञा० ५२७ । मनःपर्ययं 'पज्जवणंति'
 'अवगत्यादिषु' इति वचनादवन गमनं वेदनमित्यवः,
 परिः-सर्वतोभावे, पर्यवर्तनं-समन्तात् परिच्छेदनं पर्यवः,
 क्वाऽयम् ? इत्याह- 'मणम्भि' षणसो वत्ति' मनसि-मनो-
 द्रव्यसमुदाये ग्राह्ये, मनसो वा ग्राह्यस्य संबन्धि पर्यवो
 मनःपर्यवः । विशे० ५५ । मनसि मनसो वा पर्ययः
 मनःपर्ययः । मनांसि पर्येति-सर्वात्मना परिच्छिन्नन्ति मनः-
 पर्यायं 'कर्मणोऽण्' मनःपर्यायं, मनसः पर्यायाः मनःपर्यायाः ।
 प्रज्ञा० ५२७ ।
 मणपज्जवनाण-मनःपर्यायेषु ज्ञानम्, तत्संबन्धि वा ज्ञानं
 मनःपर्यायज्ञानम् । आव० १६८ । ज्ञाता० १५२ ।
 मणप्पओस-मनःप्रद्वेषः-चित्तानुशयलक्षणः । उत्त० ३६८ ।
 मणप्पडभ-अनात्मवशग्रहणहीतः । नि० चू० प्र० ११७
 अ ।
 मणप्पहास-मनःप्रहर्षकारी । अनु० १३६ ।
 मणभक्खी-मनसा भक्षयतीत्येवंशीलो मनोभक्षी । प्रज्ञा०
 ५१० ।
 मणयोग-ओदारिकवैक्रियाहारकशरीरव्यापाराहृतमनोद्रव्य-
 साचिव्याजजीवव्यापारः मनोयोगः । आव० ६०६ ।
 मणवयणकायगुत्ते- । आचा० ४२४ ।
 मणवलिय-मनोवलिकः-निश्चलमनः । प्रश्न० १०५ ।
 मणविप्परियासिया-मनसाऽभ्युपपातो मनोविपर्यासः
 तस्मिन् भवा मनोवैपर्यासिकी । आव० ५७५ ।
 मणसंकप्पा-मनसंकल्पाः-मनस्काः । ज० प्र० २३२ ।
 मणसंकिलेसे- । ठाणा० ४८५ (?) ।

मणसंखेवो-मनःसंक्षोभः-चित्तचलनम्, अब्रह्मणो दशमं नाम । प्रभ० ६६ ।

मणसमाहारणा-मनसः समिति-सम्यग् आङ्गिति-मर्यादयाऽऽगमाभिहितभावाभिव्याख्याऽवधारणा-व्यवस्थापनं मनःसमाधारणा । उक्त० ५६२ ।

मणसमिष्ट-मनःसमितः-कुशलमनोयोगप्रवर्तकः । ज० प्र० १४८ ।

मणसमन्नाहरणया-मनसः समिति-सम्यक् अन्विति-स्वावस्थानुरूपेण आङ्गिति मर्यादया आगमाभिहितभावाभिव्याख्या वा हरणं-सङ्क्षेपणं मनःसमन्वाहरणं तदेव मनःसमन्वाहरणता । भग० ७२७ ।

मणसा पडट्ट-मनसा प्रदुष्टं वन्द्यो हीनः केनचिद् गुणेन तमेव च मनसि कृत्वा सासूपो वन्दते तत्, कृतकर्मणि नवमो दोषः । आव० ५४४ ।

मणसावेग-मणसा-चेतसा वा शब्दो विकल्पार्थो अवधारणार्थो वा । ठाणा० ४३ ।

मणसिलाह-मणशिलाका । प्रज्ञा० ३६४ ।

मणसिलाग-मनःशिलाकः-चतुर्थो वेलन्धरनागराजः-भुजगराजः, भुजगेन्द्रः । जीवा० ३११ ।

मणसिलासमुगय-मनःशिलासमुद्गकः । जीवा० २३४ ।

मणसोऽगतीकरण । ज्ञाता० ४६ ।

मणहर-मनांसि श्रोतृणां हृषति-आत्मवशं नयतीति मनोहरः । ज० प्र० २४ ।

मणाग-मनाक् । आव० ३५६, ३८४ ।

मणाम-मनोऽममिति मनसामन्यं मनामम् । आव० ७२६ । मन आपः-सदैव भोज्यतया जंतूनां मनांसि आप्नोतीति । जीवा० ४६ ।

मणि-मणिः-मरकतादिः । उक्त० २६५ । मणिः-इन्द्रनीलादिः । उक्त० ३१६ । मणिः-चन्द्रकान्तादिः । जीवा० १६४ । मणिः-चन्द्रकान्तादिकः । आव० १८४ । मणिः-पारिणामिक्यामुदाहरणम् । नंदी० १६७ । चन्द्रकान्तादि, स्थूलसमुद्भवः । आव० २३० । मणिः-चन्द्रकान्तादिः । भग० १६३ । स्थूलजाता मणयः । ज० प्र० १२४ ।

मणिअंगा-मणिमयानि आभरणान्याधेये आधारोपचारान्म-

णीनि तान्येवाङ्गानि-अवयवा येषां ते मण्यङ्गाः-भूषणसम्पादकाः । ज० प्र० १०५ । मण्यङ्गाः-आभरणदायिनः । सम० १८ ।

मणिकम्म-विचित्रमणिनिष्पादितस्वस्तिकादिः । आचा० ४१४ ।

मणिकाञ्चनकूट-नीलवर्णधरपर्वतेऽष्टमकूटः । ठाणा० ७२ ।

मणिकार-मुक्तिमाकाशे प्रक्षेपकः । नंदी० १६५ ।

मणिजाल-मणिसमूहः भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६८ ।

मणिनाग-मणिनागः-नागविशेषः । आव० ३१८ । मणिनागः-नागविशेषः । उक्त० १६७ ।

मणित-मणितं-रतकूजितम् । ज्ञाता० १६८ ।

मणिदत्त-मेघवर्णोद्याने यक्षायतनम् । निरय० ४० ।

मणिनाग-राजगृहे नदविशेषे नागविशेषः । ठाणा० ४३३ । मणिनागनाम्नो नागस्य चेत्यम् । विशेषे ९२७ ।

मणिपीठिका-मणिमया पीठिका । जीवा० २२३ ।

मणिपुर-नागदत्तगाथापतीनगरम् । विपा० ९५ ।

मणिपेढियं- । ज्ञाता० १२६ ।

मणिपेढिया-पीठिकाविशेषः । ठाणा० २३० ।

मणिपभ-मणिप्रभः-अज्ञातोदाहरणे धारिण्याः साध्या जातः पुत्रः, अजितसेनस्य पुत्रत्वेन प्रसिद्धः । आव० ६६६ ।

मणिपभोभास-मणिप्रभयाचितः । मर० ।

मणिमेखला-रत्नकाञ्ची । ज्ञाता० २७ ।

मणियंगा-भूषणदायकवृक्षविशेषः, अष्टमकल्पवृक्षः । ठाणा० ५१७ । मण्यङ्गाः-मणीनां-आभरणभूतानामङ्गभूताः-काश-भूता मणयो वा अङ्गानि-अवयवा येषां ते मण्यङ्गाः-भूषणसम्पादकाः । ठाणा० ३६६ ।

मणियए-मणियुक्तम् । आव० ५६० ।

मणियाए-मणिकारः-परलोकफलविषये श्रेष्ठी । आव० ८६३ ।

मणिरयण-चक्रवर्त्तः षष्ठमेकेन्द्रियं रत्नम् । ठाणा० ३९८ । मणिरत्नम् । ज० प्र० २२५ ।

मणिरयणकउज्जोय-मणिरत्नकृतोद्योतः । आव० ५५९ ।

मणिलक्षण-कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ ।

मणिवंशय-मणिः-मणिमयो वंशो यस्य तत् मणिवंशकम् ।
जीवा० ३६० ।

मणिवह्या-जम्बूमरुते नगरी । निरय० ३६ ।

मणिवर्ह-मणिभद्रगाथापतिवास्तव्यं नगरम् । निरय०
३६ ।

मणिवया-मणिपदनगरी, मित्रराजधानी । विपा० ६५ ।

मणिसिलागा-मणिशलाका-एकुरुद्वीपे द्रुमगणविशेषः ।
जीवा० १४६ । मणिशिलाका । ज० प्र० १०० ।

मणिशलाका-मणिशलाकेव सुरा । जीवा० ३५१ ।

मणी-मणिः-चन्द्रकान्तादि । प्रश्न० ३८ । मणिः-चन्द्र-
कान्तादिः । सूर्य० २६३ । मणिः-चन्द्रकान्तादि । प्रज्ञा०
६७ । सूर्यमणी । नि० चू० प्र० २५४ आ । मणिः-
चन्द्रकान्तादिः उद्योतकृत् । आव० ४६७ ।

मणीओ- । नि० चू० प्र० १८५ आ ।

मणु-मनुशब्दो-मनुष्यवाची । प्रज्ञा० ४३ । एकसागरो-
पमस्थितिकं विमानम् । सम० २ । मनुः-निर्देशकवशात् ।
विशे० ६४६ ।

मणुअ-मर्यः-मनुजः । ठाणा० ४६६ ।

मणुअलोअ-मनुष्यलोकः-अर्द्धतृतीयद्वीपसमुद्रपरिमाणः ।
आव० ३१ ।

मणुघाय-आचाराङ्गस्य सप्तविंशतितममध्ययनम् । उत्त०
६१७ ।

मणुणसंयओगसंवउत्त-मनोज्ञसंप्रयोगसंप्रयुक्तः । औप०
४३ ।

मणुण-मनसः इष्टं मनोज्ञम् । आव० ७२६ । मनोज्ञः-
मनोऽनुकूलः । ज० प्र० २४ ।

मणुण्णा-मनोऽज्ञता-सामान्येन कमनीयता, अथवा यथा-
भिप्रायमनुकूलता । दश० २११ ।

मणुण्ण-मनोज्ञम् । सूर्य० २६३ । मनोज्ञः-विपाकेऽपि
सुखजनकतया मनःप्रवृत्ताद्देहेतुः । जीवा० ४९ ।

मणुमइया-मनुमतिः-सर्वविरक्तताविषये देवलाभुतराजस्य
दासी । आव० ७१४ ।

मणुयलंभ-मनुष्यलाभः । आव० ३४५ ।

मणुया-मनुर्जाता मनुजा-मनुष्याः । ठाणा० २२ ।

मणुस्स-मनोरपत्यं-मनुष्यः । प्रज्ञा० ४३ । मनोरपत्यं

मनुष्यः । जीवा० ३३ । मनोरपत्यं-मनुष्यः । उत्त०
६४४ । स्त्यानगुद्धिः-स्त्यानद्धिः (?) । उत्त० ३४२ ।
मणुस्सस्सेत्त-मनुष्यक्षेत्रः-मनुष्योत्पत्त्यादि विशिष्टाकाश-
खण्डः पञ्चचत्वारिंशद्योजनलक्षणप्रमाणः । ठाणा० ९९ ।
मणुस्सदेवदुग्गई-मनुष्यदेवदुर्गती-म्लेच्छकित्वविकत्वादि-
लक्षणः । उत्त० ५७६ ।

मणुस्समड-मनुष्यमृतः-मृतमनुष्यदेहः । जीवा० १०६ ।

मणुस्सरुहिर-मनुष्यरुधिरम् । प्रज्ञा० ३६१ ।

मणुस्ससेणियापरिवक्कमे- । सम० १२८ ।

मणोगए-मनोगतं-मनसि गतम् । भग० ११६ । मनो-
गतः । विपा० ३८ । मनोगतं-मनसि गतो-व्यवस्थितः ।
जीवा० २४२ । मनोगतं-मनस्येव यो गतो न बहिर्ब-
चनेन प्रकाशितः । ज० प्र० २०३ ।

मणोगत-मनोगतः-अर्बुहः प्रकाशितः । ज्ञाता० ९६ ।

मणोगम-मनोगमः-देवविमानविशेषः । औप० ५२ ।

मणोगुलिआ-मनोगुलिका पीठिका । ज० प्र० ३२६ ।

मनोगुलिका-पीठिकाविशेषरूपा । ज० प्र० ८१ ।

मनोगुलिका-पीठिका । जीवा० २१३ । मनोगुलिका-

पीठिकाविशेषरूपा । जीवा० २३४ । मनोगुलिका-

गुलिकापेक्षया प्रमाणतो महतीतरा । जीवा० ३६३ ।

मणोगुलिया-पीठिका । ज० प्र० ५८ । पीठिका ।

राज० ७८, ८८, ९२ ।

मणोज्ज-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

मणोज्जगुम्मा-मनोऽवजगुल्माः । ज० प्र० ९८ ।

मणोदव्व-मनसः सम्बन्धि योग्यं वा प्रप्य मनोद्रव्यं
मनोद्रव्यपरिच्छेदकोऽवधिः । आव० ३६ ।

मणोमाणसिय-मनसि जातं मानसिकं मनस्येव यद्
वर्तते मानसिकं-दुखं वचनेनाप्रकाशितवान्मनोमानसिकं
रहस्यीकरोषि गोपयसीत्यर्थः । ज्ञाता० २८ ।

मणोरम-मनोरमः-यानविमाणकारी देवविशेषः । ज०
प्र० ४०५ । मनांसि देवानामपि अतिसुखतया रमय-

तीति मनोरमः, मेरुनाम । सूर्य० ७८ । मनोरमः-

रुचकद्वीपेऽपराद्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६८ । मनोरमः-

मिथिलायां चैत्यविशेषः । उत्त० ३०९ । ब्रह्मलोककल्पे

विमानविशेषः । निरय० ४० । शौबिकाविशेषणम् ।

ज्ञाता० १५१ । देवविमानविशेषः । सम० १७ ।
 मनोरमं-वीरपुरनगर उद्यानम् । विपा० ६५ ।
 मणोरमा-मनांसि देवानामपि, अति सुरूपतया रमयतीति
 मनोरमः, मेरुनाम । ज० प्र० ३७५ । शक्राग्रमहिषीणां
 चतुर्था राजधानी । ठाणा० २३१ । मल्लिजिनस्य शिविका
 नाम । सम० १५१ । मनोरमा-दक्षिणपूर्वरेतिकरपर्वत-
 स्थोत्तरस्थां शक्रदेवेन्द्रस्याब्जुकाया अग्रमहिष्या राज-
 धानी । जीवा० ३६५ ।
 मणोरमाङ्ग-रम्यतया मनोरमाणि । सम० १६ ।
 मणोरह-मनोरथः नालन्दायाः समीपे उद्यानविशेषः । सूत्र०
 ४०७ । तृतीयदिवसनाम । ज० प्र० ४६० । मनोरथः-
 ब्रह्मणविशेषः । आव० ३४८ ।
 मणोविभ्रमो-मनोविभ्रमः-चित्तभ्रान्तिः । ब्रह्मचर्यमनुपा-
 लयामि नवेत्येवं रूपं शृङ्गारप्रभवं मनसोऽस्थिरत्वम् ।
 प्र० ५३८ (?) ।
 मणोबलिय-मनोबलिकः-मानसावष्टम्भवाद् । औप० २८ ।
 मणोसिला-मनःसिला । आचा० ३४२ । मनःशिला ।
 उत्त० ६८६ । मनःशिला-पृथ्वीभेदः । आचा० २९ ।
 जीवा० १४० । मनःशिला-बादरपृथ्वीकायभेदः । प्रज्ञा०
 २७ । चतुर्थो वेलंधरनागराजः । ठाणा० २२६ ।
 मणोहर-मनोहरः-तृतीयदिवसनाम । मूर्य० १४७ । मनो-
 हर-आक्षेपकरः । सम० १६ ।
 मणोहरा-मुनिसुव्रतस्वामिनः शिविका । सम० १५१ ।
 मण्डक-द्रव्यविशेषः । ओष० १६८ ।
 मण्डकादि-वल्लभणकादि । वृ० प्र० २५७ अ ।
 मण्डप-द्रक्षामण्डपकः । जीवा० १८८ ।
 मण्डल-देशः । उत्त० ३७७ । श्रा । दश० १६७ ।
 ज्योतिष्कमार्गः । सम० ५६ । तथाविधचारभूमिः ।
 सम० ७५ । विषयः । प्रश्न० ४६ । देशः । ठाणा०
 ३४३ । इङ्गितं क्षेत्रम् । ठाणा० ३६६ । चतुर्थं योष-
 स्थानम् । आचा० ८६ । योषस्थानम् । ठाणा० ३ ।
 यत्र प्रतिविम्बसंभूतिः । ज० प्र० ५७ । बलदेव-
 वासुदेवद्वयलक्षणाः समुदायाः । सम० १५६ ।
 मण्णा-शकुनिका । नि० चू० तृ० ४४ आ ।
 मण्णामि-मन्ये-अवबुध्ये । भग० १४२ ।

मणिहिति-मंस्यति । आव० ५१५ ।
 मण्णु-श्रोतो निरोधः । उ० मा० गा० ३१९ ।
 मण्णुइत्तो-मन्युयितः । उत्त० १६३ ।
 मण्यङ्गक-द्रुमगणविशेषः । जीवा० २६८ ।
 मण्हो-मसृणः । औप० १० ।
 मत्तंगय-मताङ्गकाः-मद्यकारणभूताः । सम० १८ ।
 मत-समान एवागमे आचार्याणामभिप्रायः । भग० ६२ ।
 मतः । आव० ३०३ ।
 मतङ्गओ-मताङ्गकः-मद्यविधिनोपपेतो द्रुमविशेषः ।
 जीवा० २६५ ।
 मतानुज्ञा-निग्रहस्थानम् । सूत्र० ३८६ ।
 मति-मतिः-सम्यगोहापोहरूपा । जीवा० १२३ । मतिः-
 संवेदनम् । नंदी० १०८ । स्वसमुत्था मतिः । नि० चू०
 तृ० ८१ आ । मतिः-अपायधारणम् । अनु० ३६ ।
 अपायो निश्चयः इत्यर्थः । सम० ११५ । मतिः-अव-
 ग्रहादिका । प्रश्न० १०७ ।
 मतिज्ञान-उत्पन्नार्थग्राहकं साम्प्रतकालविषयम् । प्रज्ञा०
 ५३० ।
 मतिभंगदोस-मतिभङ्गः-विस्मृत्यादिलक्षणो दोषः मति-
 भङ्गदोषः, द्वितीयो दोषः । ठाणा० ४६२ ।
 मतिविभ्रमः-चिकित्सा, युक्तागमोपपत्तेऽप्यर्थे फलं प्रति-
 संमोहः । आव० ८१५ ।
 मतिसम्पत्-अपग्रहेहापायधारणरूपा चतुर्धा सम्पत् ।
 उत्त० ३६ ।
 मत्तो-मतिः-आचारसम्पदः । व्य० द्वि० ३६१ अ । मतिः-
 अभिनिबोनिबोधिकम् । ठाणा० ३६३ ।
 मत्कुण-दंशमशकभेदः । सम० ४१ । तेन्द्रियजीवविशेषः ।
 प्रज्ञा० २३ ।
 मत्कोटक-दंशमशकभेदः । सम० ४१ ।
 मत्तंग-मताङ्गः-वृक्षविशेषः । आव० ११० ।
 मत्तंगता-मत्तं-मदस्तस्याङ्गं-कारणं मदिरा तद्दातीति-
 मत्तंगदा । ठाणा० ५१७ ।
 मत्तंगया-मताङ्गकाः मत्तं-मदस्तस्य कारणत्वात्तन्मद्यमिह
 मत्तशब्देनोच्यते, तस्याङ्गभूताः-कारणभूतास्तदेव वाऽङ्गं
 अवयवो येषां तेऽङ्गकाः सुखपेयमद्यदायिनः । ठाणा०

३९८ ।

मत्तंगा-मत्त-मदस्तस्याङ्ग-कारणं मदिराङ्गं येषु ते
मत्तागानाम् द्रुमगणाः । ज० प्र० ६६ ।

मत्त-मत्तः पीतमद्यतया । ज्ञाता० ८१ । मददन्त ।
ज्ञाता० २२१ । मदः । ठाणा० ५१७ । मत्त-मदः ।
ज० प्र० ६६ । मात्रा-मात्रया युक्त उपविः । भग०
९४ । दत्तः । उक्त० २४६ । मदिरादिना मत्तः । आचा०
१५२ । मात्रं-कांस्यभाजनम् । भग० २३८ । मात्रं
भाजनविशेषः । भग० ३६६ । मदकलितः । जीवा०
१२२ । मात्रक-कुण्डलिकादिः । ओष० १६७ । मात्रं-
मात्रायुक्तं कांस्यादिभाजनं भोजनोपकरणमित्यर्थः । ठाणा०
१२० । मत्त-मदकलितः । जीवा० १२२ । मात्रकः
स्थाल्यादिः । ओष० १७० । भायणं । दश० चू० ६६
आ । मात्रं-कुण्डलिकादि । ओष० १६८ । आचा०
३४२ । मात्रं-भाजनं क्षीतोदकं वा । आचा० ३४६ ।
मात्रा-परिच्छदः । ठाणा० १२० । मात्रा-प्रमाणम् ।
ज० प्र० २८५ । मात्रा-परिच्छदः । भग० ६२१ ।

मत्तओ-मात्रकः । आव० ४१२ ।

मत्तग-मात्रकं-समाधिः । आव० २६८ ।

मत्तगतिग-श्लेष्मप्रश्रवणोन्चारमात्रकत्रिकम् । वृ० द्वि०
२५३ अ ।

मत्तजला-नदीविशेषः । ठाणा० ८० । मत्तजला नदी ।
ज० प्र० ३५२ ।

मत्तभस्त्रिओ-मृतभार्यः । उक्त० ८५ ।

मत्तय-मात्रकम् । आव० ५१३ । मात्रकम् । उक्त०
९७ । भायणं । नि० चू० प्र० ३८ अ ।

मत्तयतिगं-खेलकाद्यसण्णा । नि० चू० प्र० १८१ अ ।

मत्तवडुगा- । नि० चू० तृ० ४७ अ ।

मत्ता-कण्ठस्स अहो महंता गलसरणी । नि० चू० प्र०
२१६ आ । मात्रा-अर्थाल्पता । आचा० १२३ । मात्रा-
शब्दलक्षणवाची । नि० चू० द्वि० ६२ आ । मत्वा-
ज्ञात्वा । आचा० ६२ । योवे परिणामे य । दश० चू०
६० अ । मदिरामदभाविताः । वृ० द्वि० १३८ आ ।
मात्रा-आकारभावातिरिक्तपरिमाणान्तरप्रतिपत्तिव्युदा-
सार्थे, प्रतिबिम्बातिरिक्तपरिणामान्तरव्युदासार्थः । प्रज्ञा०

३७२ । मात्रा-परिमाणम् । उक्त० ८४ ।

मत्ताग्नाहो-मात्रग्राहिणी । वृ० प्र० ५८ आ ।

मत्तियावई-मृत्तिकावती-रक्षणं वनपदार्यक्षेत्रम्, राज-
धानी । प्रज्ञा० ५५ ।

मत्तोल्लओ-मत्तः । आव० २०३ ।

मत्थ-मस्तकं-उपस्थितनभागः । ज० प्र० २२१ ।

मत्थएण वंदामि-मस्तकेन वन्दामि । आव० ७९३ ।

मत्थकड-मस्तककृतम् । भग० ४३६ ।

मत्थय-मस्तकं-पुटम् । भग० ४६२ । मस्तकम् । आव०
७०३ ।

मत्थयधोया-धौतमस्तका अपनीतदासत्वा । ज्ञाता० ३७ ।

मत्थयसूल-मस्तकशूलम् । भग० १६७ ।

मत्थुलिग-मस्तुलिङ्गं-शेषं भेदः फिफ्फितादि, कपालमध्य-
वर्तिभेज्जकमित्येके । ठाणा० १७० । भेज्जकम् । तं० ।

मत्थुलुंग-मस्तकभेज्जकम्, भेदः फिफ्फितादिमस्तुलुङ्गम् ।

भग० ८८ । मस्तुलिङ्गं-कपालभेज्जकम् । प्रश्न० ८ ।

मत्थज्ञान-अविनष्टार्थप्राहकं साम्प्रतकालविषयम् । प्रज्ञा०
५३० ।

मत्स्य-उदकाश्रितजीवविशेषः । आचा० ४६ । पञ्चे-
न्द्रियजीवः । प्रज्ञा० २३ ।

मत्स्यकाण्डकं- । जीवा० १८९ ।

मत्स्यण्डी-खण्डशर्करा । जीवा० २६८ ।

मत्स्यबन्धपुत्र-भारिकदत्तः । ठाणा० ५०८ ।

मत्स्याण्डक-नाट्यविशेषः । ज० प्र० ४१४ ।

मत्स्याण्डकप्रविभक्ति-मकराण्डकप्रविभक्ति-जात्रप्रविभ-
क्तिमारप्रविभक्त्यभिनयात्मको मत्स्याण्डकमकराण्डकजात्र-
मारप्रविभक्तिनामा चतुर्दशनाट्यविधिः । जीवा० २४६ ।

मथित-तक्रम् । विशेष० ६०५ ।

मथितकारिका-तक्रकारिका । विशेष० ६०५ ।

मथिर्यं-मथितं-दधीव विलोडितम् । प्रश्न० १३४ ।

मथुरा-शृङ्गिरससातगौरवदृष्टान्ते पुरीविशेषः । आव०
५७९ । निजलभूभागभावि स्थलपत्तनम् । उक्त० ६७६ ।

स्कंदिलाचार्यप्रमुखभमणसङ्घकृतवाचनास्थानम् । नंदी०
५१ । जउणनीवनगरी । नि० चू० द्वि० ४१ अ ।

क्षपकातापनस्थानम् । व्य० द्वि० ११५ आ । भण्डीर-

यक्षयात्रास्थानम् । नि० चू० द्वि० ७८ अ । वृ० तृ० १६० आ । अठ्यक्तबालमुक्त्वा निष्क्रान्तवणिक्वास्तव्या नगरी । व्य० प्र० १६६ अ । नगरीविशेषः । व्य० प्र० १४६ अ । सूत्र० ३४३ । दक्षिणा उत्तरा च पुरी-द्वयविशेषः । आव० ३५६ । मन्दश्रद्धाविषये नगरी, यत्र मङ्कुराचार्याः । आव० ५३६ । यत्र साधुभगिनी-दासीभूता । वृ० तृ० २४२ आ ।
 मथुरानगरी-आर्यरक्षितसूरिविहारभूमिः । विशेष० १००३ । नास्तिकवादप्ररूपकवाद्युत्पत्तीस्थानम् । विशेष० १००४ ।
 मथुरापुरी-नगरीविशेषः । वृ० प्र० २७६ आ । अविधि-प्रशंसायां दृष्टान्ते नगरी । विशेष० ४१३ ।
 मथुरावाणिओ-मथुरावणिक, रहस्याभ्याख्याने वणिग्-विशेषः । आव० ८२१ ।
 मद-मदः-सुरापानादिजनितविक्रियारूपः । विशेष० १३६ । हर्षमात्रम् । भग० ५७२ ।
 मदणा-बलेन्द्रस्य पञ्चमाऽग्रमहिषी । भग० ५०३ । सोम-महाराज्ञो द्वितीयाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ ।
 मदन-कामः । नंदी० १५५ ।
 मदनकामा मोहनीयभेदवेदोदयात् प्रादुष्यन्ति । आचा० १३५ ।
 मदनत्रयोदशी-तिथिविशेषः । भग० ४७६ । प्रश्न० १४० ।
 मदनफल-वमनकारकं फलम् । आचा० ३१३ ।
 मदनशलाका-शारिका, कोकिला वा । जीवा० १८८ ।
 मदमूढो- । नि० चू० द्वि० ४३ अ ।
 मदुग-मदुगवो-जलवायसः भग० ३०६ ।
 मद-हठः । वृ० प्र० ३० आ ।
 मद्गणा-मदना-ग्रामविशेषः । आव० २१० ।
 मद्गव-मार्दव-अनुच्छिन्नता । दश० २३४ । मार्दवं-अहङ्क-तिभयः । भग० ८१ । मृदवः-अलसतया कार्याकरणम् । उत्त० ५४६ । मार्दवं-माननिग्रहः । जाता० ७ ।
 मद्गवत्त-मार्दवत्वं-भावनप्रता । आव० २६४ ।
 मद्गवय-मार्दवः । उत्त० ५६१ ।
 मद्गवया-अणुस्सितया । दश० चू० १२४ आ ।
 मद्गिया-मार्दवेन चरन्ति मार्दविका, शतकृत्वोऽपि गुह-

प्रेरिता न सम्यगनुष्ठानं प्रति प्रवर्तन्ते किन्त्वलसा एव । उत्त० ५४९ ।
 मदुए-मदुकः-भ्रमणोपासकः । भग० ७५० ।
 मद्यं-मज्जानम् । व्य० द्वि० ४१६ अ ।
 मद्यव्यसनं-मद्यपानकेन मूढिन् । वृ० १५७ अ ।
 मधु-मद्यविशेषः । जीवा० ३५१ । खण्डं, शर्करा वा । जीवा० २६८ ।
 मधुक-महावृक्षम् । जीवा० १३६ ।
 मधुकरवृत्ति-भ्रमरवृत्तिः । उत्त० ११७ ।
 मधुकरवृत्त्या भ्रमत इहमेव । उत्त० ६६७ ।
 मधुगुलिया-मधुगुटिका-क्षौद्रवटिका । ठाणा० २०६ ।
 मधुबिन्दूदाहरणम्- । दश० १६६ ।
 मधुर-सुखावहः । नि० चू० प्र० १०६ अ । नि० चू० प्र० २७८ अ । पञ्चमरसः । प्रज्ञा० ४७३ । मधुरस्वरं, कोकिलारवत् । ठाणा० ३९६ । त्रिधा शब्दार्थमि-धानतः । ठाणा० ३६७ । श्रवणमनोहरम् । अनु० २६२ । तृणफलम् । अनु० १७२ ।
 मधुरकोण्डइला- । नि० चू० द्वि० ३६ अ ।
 मधुरतृण-तृणविशेषः । दश० १८५ ।
 मधुररसा-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०४ ।
 मधुरवचनता-मधुरं रसवत् यदर्थतो विशिष्टार्थवत्तयाऽर्था-वगाढत्वेन शब्दतश्चापकृत्वसोस्वर्यगाम्भीर्यादिगुणोपेतत्वेन श्रोतुरालहादमुपजनयति तदेवंविधं वचनं यस्य स तथा तद्भावो मधुरवचनता । उत्त० ३६ ।
 मधुराकोण्डइला-भावमुष्णा, परपितिणिमित्तं बाहिरकि-रियासु सुटु उज्जुता । नि० चू० तृ० ८३ अ ।
 मधुला-पादगण्डम् । वृ० द्वि० २२४ आ ।
 मधुसित्थ-मधुयुतं सित्थं । नंदी० १५५ ।
 मधुसित्थु-मदनम् । ठाणा० २७२ ।
 मधूक-वृक्षविशेषः, पुष्पविशेषः । सूर्य० १७३ ।
 मधूर-कलम् । जाता० २५ ।
 मध्यजीह्वा-जीह्वाया मध्यभागः । ठाणा० ३६५ ।
 मध्यदेश-गुर्जरादि । अनु० १३९ ।
 मध्यप्रदेश-देशः । दश० २८१ ।
 मध्यम-आद्यन्तयोश्चान्तरम् । अनु० ५४ । सप्ततिरेकोन

च वर्षेणोना तावत् । व्य० प्र० ३०२ अ । उभयप्रकृतिः-
तीव्रमन्दरूपः । आब० २८ ।

मध्यमबुद्धिः-यथोक्तं सामर्थ्यमवबुध्यते, द्वितीयो विनयः ।
प्रज्ञा० ४२५ ।

मध्यमरुचक-रुचकद्वीपस्याभ्यन्तरः । ज्ञाता० १२७ ।

मध्यमा-सोमिलवास्तव्यानगरी । आब० २२९ ।

मध्याश्रवत्व-मधुवनमधुरवक्ता । आचा० ६८ । लब्धिवि-
शेषः । ठाणा० ३३२ ।

मन-मनः-औदारिकादिशरीरव्यापाराद्भूतमनोद्रव्यसमूहसा-
चिव्याज्जीवव्यापारः । ठाणा० २० ।

मनःपर्याप्तिः-यया पुनर्मनःप्रायोग्याणि दलिकान्यादाय
मनस्त्वेन परिणमम्यालम्ब्य मुञ्चति सा मनःपर्याप्तिः ।
बृ० प्र० १८४ आ ।

मनःपर्यायज्ञानजित-विशिष्टमनःपर्यायज्ञानधरः जितः ।
आब० ५०१ ।

मनःपर्यायाः-मनसः पर्यायाः मनःपर्याया मनोभेदा-मनो-
धर्माः, बाह्यपरस्वालोचनप्रकाराः । नदी० ६६ ।

मनपञ्जव-मनसि मनसो वा पर्यवः-मनपर्यवः सर्वतस्तत्प-
रिच्छेदः । आब० ८ ।

मनपञ्जवनाण-मनःपर्यायं च तत् ज्ञानं मनःपर्यायज्ञानं,
यदिवा मनसः पर्यायाः मनःपर्यायाः, पर्यायाः-धर्माः
बाह्यवस्त्वालोचनप्रकारा इत्यनर्थास्ति, तेषु तेषां वा
सम्बन्धि ज्ञानं मनःपर्यायज्ञानं, इदं चाद्वैततीयद्वीपसमु-
द्रान्तर्वर्तिसंज्ञिमनोगतद्रव्यालम्बनम् । प्रज्ञा० ५२७ ।

मनपसिणविज्जा-मनःप्रश्नविज्ञाः-मनःप्रश्नार्थोत्तरदायि-
न्यः । सम० १२४ ।

मनसिकरणं-चेतसि करणं, अनुजानितां यस्यावग्रह इति
मनस्येवानुज्ञापनम् । बृ० प्र० १११ अ ।

मनसिजविकारः- । आचा० २७६ ।

मनस्कार-रूपादिज्ञानलक्षणानामुपादानकारणभूतो यमा-
श्रित्य परलोकोऽभ्युपगम्यते बोधः । प्रश्न० ३१ ।

मनांसि-मनस्त्वेन परिणमितद्रव्याणि । अनु० २ ।

मनुः-निर्देशकवशात् श्रुतं दृष्टान्तः । विशेष० ६४६, ६५० ।

निर्देष्टवशात् मनुना प्रणीतो ग्रन्थः । विशेष० ६४८ ।

मनुज-पञ्चेन्द्रियजीवविशेषः । प्रज्ञा० ६ ।

मनुष्यपक्षाः-यक्षभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

मनुष्यानुपूर्वी-आनुपूर्व्याः तृतीयो भेदः । प्रज्ञा० ४७३ ।

मनुस्सदुग-म्लेच्छबोधिकादीनां मनुष्याणां भयं तन् मनुष्य-
दुर्गम् । बृ० तृ० २२६ अ ।

मनो-विज्ञानं चित्तञ्च । अनु० ३९ ।

मनोगुप्तिः-सावयसङ्कल्पनिरोधः कुशलसङ्कल्पः कुशला-
कुशलसङ्कल्पनिरोधश्च । तत्त्व० ६-४ ।

मनोगुलिया-मनोगुलिका । जीवा० २३० ।

मनोज्ञ-कोमलम् । जीवा० १८८ ।

मनोज्ञाः-संविग्नाः । ओष० १२० ।

मनोदुष्प्रणिधान-प्रणिधानं-प्रयोगः दुष्टं प्रणिधानं दुष्प्र-
णिधानं, मनसो दुष्प्रणिधानं मनोदुष्प्रणिधानं कृतसामा-
यिकस्य गृहसत्केतिकर्तव्यता सुकृतदुष्कृतपरिचिन्तनम्,
सामायिकप्रथमोऽतिचारः । आब० ८३४ ।

मनोमक्षण-आहारविशेषः, ये तथाविधशक्तिवशात् मनसा-
स्वशरीरपुष्टिजनकाः पुद्गलाः अभ्यवहित्यन्ते, यदभ्यव-
हरणानन्तरं तृप्तिपूर्वं परम सन्तोष उपजायते । प्रज्ञा०
५१० ।

मनोयोगः-औदारिकवर्कियाहारकशरीरव्यापाराद्भूतमनोद्र-
व्यसमूहसाचिव्याज्जीवव्यापारः । आब० ५८३ ।

मनोरमा-वापीनाम । जं० प्र० ३७० । किन्नरभेद-
विशेषः । प्रज्ञा० ७० । महोरगभेदविशेषः । प्रज्ञा०
७० ।

मन्त्र-एकत्वे दृष्टान्तः । ठाणा० २५ । पुरुषदेवताधिष्ठितः
पठितसिद्धो वा मन्त्रः । बृ० प्र० २०३ आ ।

मन्त्रगृह-गुह्यापवरकः । दश० १६६ ।

मन्त्रणं-सामर्थ्यम् । प्रश्न० ५३ ।

मन्द-मनाक् । आचा० ३१४ । मन्दः-अतिशुद्धः । आब०
२८ ।

मन्दर-मन्दरो नाम पर्वतः । जं० प्र० ३५६ । उर्व्वलोके
भागवतिः । प्रज्ञा० ७६ । ज्ञाता० १२८ ।

मन्दरकूड-मन्दरकूटं-नन्दनवने द्वितीयकूटनाम । जं०
प्र० ३६७ ।

ममंति-मन्यमानः । सूत्र० ४२४ ।

मम-मतिः, मननं-मतिः-कथञ्चिदर्थपरिच्छिन्नावपि सूक्ष्म-

धर्मालोचनरूपा बुद्धिरितियावत्, अथवा 'मन्ता' धर्म्मियब्धं
(मनितव्यं) अयुपगमः । ठाणा० २१ ।
मन्त्रकलो-महद्दीर्घस्यम् । वृ० द्वि० २६० आ ।
मन्त्रसी-मन्यसे-प्रतिजानीषे । उक्त० ५१० ।
मन्त्रामि-मन्यसे । प्रज्ञा० २४७ ।
मन्त्रे-मन्ये निपातो वितर्कयिषः । ठाणा० २४७ । मन्यसे ।
उक्त० ३२३ । मन्ये-मन्यन्ते । दश० १६८ । मन्ये-
वितर्कयामि । ज्ञाता० ८३ ।
मन्यु-क्रोधः । नंदी० १५० ।
मन्युभर-क्रोधभरः । उक्त० ६३ ।
मर्म-ममोपरि । ज्ञाता० १६० । माम् । सूत्र० ३०८ ।
ममच्च-मामकीनम् । आव० ५६५ ।
ममज्जमाण-ममत्वमाचरन् । उक्त० ४२ ।
ममहुत्त-ममायत्तः । आव० ८४८ ।
ममाह-ममत्ववान् । सूत्र० १६४ ।
ममाइय-ममत्वम्-आत्मीयाभिधानम् । दश० १९६ ।
ममायितं-मामकम् । आव० १४३ । ममायितं-स्वीकृतं
परिग्रहम् । आव० १४२ । मामकम् । आचा० १४२ ।
ममाइयमह-ममायितं-मामकं तत्र मतिर्ममायितमतिस्तां
यः परिग्रहविपाकज्ञः । आचा० १४२ ।
समायए-ममायते-ममेति प्रतिपद्यते । पिण्ड० ४३ ।
समायच्चो-ममाधीनः । नि० चू० द्वि० ४४ अ ।
समायति-परिगेल्लुति । द० चू० ६९ । ममेत्येवं कुर्वन्ति
ममायते-स्वीकुर्वन्ति । प्रश्न० ६४ । समायति परिगु-
ल्लन्ति(ति) । दश० २०३ ।
ममि-मामकम् । सूत्र० ३०८ ।
ममेयति-ममीकृते । नि० चू० प्र० २१३ अ ।
मम्म-मर्म-प्रच्छन्नपारदोर्यादिदुश्चेष्टितम् । प्रश्न० १२१ ।
मर्म-परापञ्जनेनाकारि कुत्सितं जात्यादि । उक्त०
३४५ ।
मम्मण-द्रव्यप्रधानो वणिग्विशेषः । सूत्र० १०२ । आर्त्त-
ध्यायी धनवाद् वणिग् । सूत्र० १९४ । अर्थार्जनपरो
व्यक्तिविशेषः । आव० ७७ । साकाङ्क्षो वणिग्विशेषः ।
उक्त० ३१६ । मम्मनं-मम्मनमिव मम्मनं चास्फुटत्वात्,
अधर्मद्वारस्यैकविंशतितमं नाम । प्रश्न० २७ । मम्मनः

यस्य वाचःस्थलन्ति । आव० ६२८ । मम्मनं-स्थलप्र-
जल्पितम् । ज्ञाता० ८१ । राजगृहनिवासीवणिक् ।
विशे० ८६४ । मम्मनं-अव्यक्तमोषल्लितम् । निरय०
३० । मम्मनं-यस्य जल्पतः स्थलति वाणी । प्रश्न०
२५ । मम्मनः-अव्यक्तवाग् । प्रश्न० ४१ । मम्मणः-
अर्थसिद्धो मनुष्यविशेषः । आव० ४१३ ।
मम्मणवाणिओ-मम्मणवणिग्-अनिर्वदेन सञ्चयेन चार्थो-
पाजनकारकवणिग् । दश० १०७ ।
मम्मुही-मृमुखी-जन्तोर्नवमोदशा । दश० ८ ।
मयंगतीर-मृतेव मृता विवक्षितमृदेशे तत्कालाप्रवाहिणी
सा चासौ गङ्गा च मृतगङ्गा तस्यास्तोरं मृतगङ्गातीरम् ।
उक्त० ३५४ । मृतगङ्गातीरम् । उक्त० ३८३ ।
मयंगतीरदह-मृतगङ्गातीरदहः-मृतगङ्गा यत्र देशे गङ्गाफलं
व्यूढमासीद् । ज्ञाता० ६१ ।
मय-मदः-कामोद्रेकः । उक्त० ४२८ । मृत-जीवविमुक्त-
मात्रम् । ज्ञाता० १२६ । मतं-समान एवागमे आचार्या-
णामभिप्रायः । भग० ६२ । मृतः-पशुसुतां गतः ।
ज्ञाता० ११, ११५ ।
मयग-मृतकं-मृतं-जीवविमुक्तमात्रम् । ज्ञाता० १७३ ।
मयगहण-मतग्रहणं-अभिप्रायग्रहणम् । ओष० ७१ ।
मयट्टाणं-मदस्थानं-मानस्थानम् । आव० ६४६ ।
मयण-मदनं-कलविशेषः । आव० ४२४ । मदनः-चित्रो
मोहोदयः । दश० ८५ । मदनः । दश० ८६ ।
मयणकाम-मदनकामः-मदयतीति मदनः-चित्रो मोहोदयः
स एव कामः-मदनकामः । दश० ८५ ।
मयणगिज्जे-मदनोयं-मदनोदयकारि । ठाणा० ३७५ ।
मयणफल-मदनफलम् । दश० ६६ ।
मयणमिज्जा-मदनबीजम् । आव० ८१३ ।
मयणसलागा-मदनशलाका-पक्षिविशेषः । आव० ४२८ ।
मदनशलाका-सारिका । जं० प्र० ३० । मदनशलाका-
लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । शारिका । जीवा०
१८८ । लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४९ ।
मयणसाला-मदनशाला-शारिका । प्रश्न० ३७ । मदन-
सारिका । ज्ञाता० १०० ।
मयणा-शक्रेन्द्रस्य तृतीयाऽग्रमहीषि । ठाणा० २०४ ।

मयणिज्ज-मदनीयं-मन्मथजननम् । जीव० ६५ । मदनीयं
मन्मथजननात् । जीवा० २७८ । मदनीयं मन्मथजन-
कत्वात् । ज० प्र० १ १९ । मदनीया-मन्मथजननी ।
जीवा० ३५१ ।
मयरं-मकरन्दः-निर्यासः पुष्परसः । दश० ६४ ।
मयल-पतं । नि० चू० प्र० २५४ आ ।
मयलविसए- । नि० चू० प्र० २५४ आ ।
मयहर-आभीरः । नि० चू० प्र० १३ अ । महत्तरः ।
आव० ७३८ ।
मयहरग-महत्तरः-अयं च महानयं-महान्, अनयोरतिश-
यने महान् । आव० ८४३ । महत्तरः-प्रयोजनविशेषः ।
आव० ८४४ ।
मयहरगागारो-महत्तराकारः-महत्प्रयोजनः । आव०
८४३ ।
मयहरिका-महत्तरिका-वृद्धाऽऽर्या । उत्त० ३०१ ।
मयहरिया-महत्तरिका-आर्या । आव० ७०१ । महत्त-
रिका । आव० २६२ । प्रवर्तिनी । ग०
मयहरीया-महत्तरिका । ज्ञाता० १२६ ।
मयहारिया-महत्तरिका । आव० ७१७ ।
मयालि-अनुत्तरोपपातिकदशानां प्रथमवर्गस्य द्वितीयमध्य-
यनम् । अनुत्त० १ । मयालिः-अन्तर्कृद्दशानां चतुर्थ-
वर्गस्य द्वितीयमध्ययनम् । अन्त० १४ ।
मयूरक-तृपतिविशेषः । नि० चू० द्वि० ८७ अ ।
मयूर-मयूरः-लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । बर्ही ।
जीवा० १८८ ।
मयूरग-मयूरकः-कलापवर्जितः । प्रश्न० ८ ।
मयूरबंध-बन्धनविशेषः । उत्त० ५३ । बन्धविशेषः ।
उत्त० ४५६ ।
मयूरांगचूलिका-मयूरांगमध्यचूलिका आभरणविशेषः ।
व्य० प्र० २२५ अ ।
मयूरा-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
मरक-दुरितविशेषः । भग० ८ ।
मरकत-रत्नविशेषः । आव० २५६ । जीवा० २३ ।
मरगय-मरकतः-पृथिवीभेदः । आवा० २९ । प्रज्ञा०
२७ । मरकतः-मणिभेदः । उत्त० ६८९ ।

मरच्छा-सनखपदविशेषः । प्रज्ञा० ४५ ।
मरणंत-मरणान्तः-मरणरूपोऽस्तो-विनाशो यस्मात्सः ।
मरणान्तः-दण्डादिधातुः । भग० ७०२ । मरणान्तः-
चरमकालः । दश० १८८ ।
मरण-अन्यन्ते प्राणिनः पीनःपीन्येन यत्र चतुर्गतिसंसारे
स मरणः । आव० १२८ । मरणं-शोकाद्यतिरेकेण
मरणम्, असंप्राप्तकामस्य दशमो भेदः । दश० १६४ ।
मरणं-प्रत्यायरूपम् । प्रज्ञा० ३ ।
मरणकालं-मरणावसानः कालो यस्य तत् तथा मरणकालः
अवसरो यस्य तत् । उत्त० ६०० । मरणेन विशिष्टः कालः
मरणकालः-अर्द्धकालः एव, मरणेन वा कालो मरणस्य
कालपर्यायत्वान्मरणकालः । भग० ३३३ ।
मरणभय-सदाभयस्थानेषु षष्ठः । ठाणा० ३८६ । प्राण-
परित्यागभयं, सप्तमभयस्थानम् । आव० ४७२ । सर-
णाद्भयम् । आव० ६४६ ।
मरणविभक्ति-मरणानि-प्राणत्यागलक्षणानि तानि च
द्विधा प्रशस्तान्यप्रशस्तानि च तेषां विभजनं-पार्थक्येन
स्वरूपप्रकटनं यस्यां ग्रन्थपद्धतौ सा मरणविभक्तिः ।
नंदी० २०५ ।
मरणविभक्ती-नि० चू० द्वि० ५७ अ ।
मरणासंसर्गयोग-मरणाशंसाप्रयोगः । आव० ८३६ ।
मरहट्ट-महाबाहूः-बिलातदेशवासोऽम्लेच्छविशेषः । प्रश्न०
१४ ।
मराक-चतुर्दिन्द्रियजीवविशेषः । प्रज्ञा० २३ ।
मराल-मरालः-गलिः । आव० ७६७ ।
मराली-मरालिः-अन्यत-इव शकटादौ योजिते राति च
ददाति लक्षादि लीयते च भुवि पतनेवेति, दुष्टाऽथो दुष्ट-
गोणो वा । उत्त० ४९ ।
मरिच-तिक्तसवान् । प्रज्ञा० ४७३ ।
मरिय-मरीचिः । आव० ३६० ।
मरीह-मरीचिः-इक्ष्वाकुकुलेत्यसौ भरतसुतः । आव०
१०९ । मरीचिः । आव० १४६ ।
मरीहसमोष्पणा-मरीचि समर्पणा-समाश्चना । जं० प्र०
२४२ ।
मरीचि-उदात्तवर्णसुकुमारत्वचा युक्ता । जं० प्र० ११७ ।

मरीची-किरणसङ्घातः । सूर्य० ४५ ।
 मरुडि-घाहविशेषः । ज्ञाता० ३७ । कोष्ठविशेषः । भग० ४६० ।
 मरुमि-मरी मरुवालुकानिवहः । उत्त० ४५६ । मरुकः ।
 आव० २६२ । मरुकः-द्रव्यगर्हायामुदाहरणम् । आव० ४८६ । मरुकः-ब्राह्मणः । आव० ५६१ । बम्भण्डः ।
 ओष० २०४ ।
 मरुअ-मरुतः-देवाव्यन्तरादयः । ज० प्र० १९६ ।
 मरुअरायवसमकप्पे-मरुतो-देवा व्यन्तरादयस्तेषां रा-
 जानः-सन्निहितादय-इन्द्रास्तेषां मध्ये वृषभा-मुख्याः
 सौषर्मेन्द्रादयस्तत्कल्पः-तत्सदृशः । ज० प्र० १६६ ।
 मरुग-मरुकः-चिलातदेशवासीम्लेच्छः । प्रश्न० १४ ।
 ब्राह्मणः । आव० २७३ । मरुकः-धिवर्णः । दश० २५९ ।
 मरुगिणी-ब्राह्मणी । आव० ५५ ।
 मरुजणवय- । नि० चू० प्र० ३४६ अ ।
 मरुत-किपुरुषभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । मरुकः-ब्राह्मणः ।
 उत्त० २२५ ।
 मरुतेल्ल-मरुदेशीयपर्वतोत्पन्नं तैलं मरुतैलम् । बृ० तृ० १०६ अ ।
 मरुत्-अग्नेः संज्ञान्तरम् । आव० १३५ ।
 मरुदेव-मरुदेवः त्रयोदशम कुलकरनाम । ज० प्र० १३२ ।
 षष्ठः कुलकरः । आव० १११ । सम० १५३ । षष्ठः
 कुलकरः । सम० १५० । ठाणा० ३६८ ।
 मरुदेवा-अन्तर्कृद्धानां सप्तमवर्गस्याष्टममध्ययनम् । अन्त० २५ । नाभिकुलकरस्य पत्नी । ज० प्र० १३५ । मरुदेवा-
 यावत्सिद्धभावं वनस्पती हृष्टान्तः । प्रज्ञा० ३७९ । आरा-
 घनाविषये ऋषभदेवमाता, अस्यामवसर्पिण्यां प्रथमः सिद्धः ।
 आव० ७२४ । देशविरत्यस्पृष्टी हृष्टान्तः । आव० ३६३ ।
 मरुदेवि-मरुदेवी-ऋषभदेवमाता । आव० १६० ।
 मरुदेवी-सप्तमकुलकरभार्या । ठाणा० ३६८ । गृहलिङ्ग-
 सिद्धत्वे हृष्टान्तः । उत्त० ६७८ । नाभिकुलकरपत्नी ।
 प्रज्ञा० १०६ । सम० १५० । एकमवसिद्धत्वे हृष्टान्तः ।
 आव० ३६२ । मरुदेवी-सप्तमकुलकरपत्नी । आव० ११२ ।
 अप्रमादवतामपूर्वधराणांषि शुक्लध्यानोत्पत्तिः । आव०

६०३ । सम्यग्ज्ञानात् मुक्तेर्हृष्टान्तः । उत्त० ६८ ।
 अत्यन्तस्यावरा सिद्धा । उत्त० २०४ । सर्वसंवश्रियाया
 अभावे हृष्टान्तः । उत्त० ७० ।
 मरुद्वृषभकल्पा-देवराजोपमाः अभ्यधिकं शेषराजेभ्यः
 राजतेजोलक्ष्म्या दीप्यमानाः । सम० १५८ ।
 मरुपवाय-निर्जलदेशप्रपातम् । ज्ञाता० २०२ ।
 मरुबक-गन्धद्रव्यविशेषः । जीवा० १६१ ।
 मरुमरीचिका- । जीवा० १८७ ।
 मरुय-मरुतः-लोकान्तिकदेशविशेषः । ठाणा० ६२ । मरुकः-
 प्रश्न० १६२ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
 मरुयग-वल्लयविशेषः । प्रज्ञा० ३३ । मरुबकः-पत्रजाति-
 विशेषः । ज्ञाता० १२५ । मरुकः-साहचर्यं गृहीते शुद्धे
 च काले प्रस्थापनवेलायां हृष्टान्तः । आव० ७४५ ।
 मरुयगपुड-पुष्पजातिविशेषः । ज्ञाता० २३२ ।
 मरुयपक्क-मरुतपक्वं-वायुपक्वम् । विपा० ८० ।
 मरुयवसभकल्प-मरुद्वृषभकल्पः-देवतायभूतः । मरुत-
 वृषभकल्पा वा-मरुद्देशोत्पन्नगवयभूतः । प्रश्न० ७० ।
 मरुया-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०२ ।
 मरु-मरुः-निर्जलदेशावयवविशेषः स्थल इति । ओप० ८८ ।
 मरुटक-वानरः । नदी० १५० ।
 मरुटवर्ण-हृष्टकुणवर्णः । जीवा० २७१ ।
 मरुटस्थानीय-उभयोः पार्श्वयोरस्थिः । सम० १४६ ।
 मरुजिका-रसालू । सूर्य० २९३ ।
 मरुलः-उपर्यधश्च समो मृदङ्गविशेषः । जीवा० १०५ ।
 मर्यादा-आचारः । ठाणा० ५११ ।
 मल-उव्वट्टितो फिट्टित । नि० चू० प्र० १०८ अ ।
 मलः-पूर्वबद्धं, निकाचितं, साम्प्रसारिकं वा कर्म । आव० ५०७ । मलः-मलवदशन्तधारमनि क्षीनतया मलः-अष्टप्र-
 कारं कर्म । मलाप्रयत्वात् औदारिकशरीरं मलः । उत्त० २१८ । मलः-बद्धावस्थं रजः । ओप० ५६ । मलः-
 कक्षडीभूतः । प्रश्न० १३७ । मलः-स्वेदवारिसम्पर्कात्
 कठिनीभूतं रजः । आव० ६५८ । अष्टप्रकारं कर्म ।
 उत्त० २१८ । मलः-कठिनीभूतं रजः । भग० ३७ ।
 स्वेदवारिसंपर्कात्कठिनीभूतं रजो मलः, अष्टादशषषी-

षहः । आव० ६५७ । निघत्तनिकाचितावस्थम् । व्य० प्र० २५३ ।

मलह-मर्दयति । आव० २१७ ।

मलए-मलयं-मलयविषयम्, विकलेन्द्रियनिष्पन्नं वस्त्रम् । ठाणा० ३३८ । देशविशेषः तत्र भवम् । वृ० द्वि० २०१ अ । मलयः-मलयोद्भवं श्रीखण्डम् । जीवा० २६४ । मलयः-चन्दनोत्पत्तिस्नानिभूतः पर्वतः । ज० प्र० ४१२ ।

मलण-मर्दनम् । वृ० द्वि० ३९१ आ । मलनं-मर्दनम् । प्रश्न० १४ । मलनं घणस्य । आव० ७४६ (?) ।

मलना-ओहावणा । ओष० ९३ ।

मलय-मलयं-मलयजसूत्रोत्पन्नम् । आव० ३९४ । मलय-देशोत्पन्नं (पतङ्गकोटजम्) । अनु० ३५ । विन्ध्यः । ठाणा० ४६२ । मलयः-बिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ । मलयोद्भवं-श्रीखण्डम् । ज० प्र० ५९ । मलयः-पर्वतविशेषः । ज० प्र० ७५ । जनपदविशेषः । भग० ६८० । मलयदेशोत्पन्नः वस्त्रविशेषः । ज्ञाता० २८६ । मलयं-श्रीखण्डम् । जीवा० २४४ । भग० ४७७ । ग्रामविशेषः । आव० २१८ ।

मलयगिरि-बृहत्कल्पटीकाकारः । वृ० प्र० ९६ अ । गिरिविशेषः । ज्ञाता० २२२ । व्याकरणकारः । वृ० प्र० २ आ ।

मलयज-मलयजः-श्रीखण्डः । भग० ४७७ ।

मलयवट्टकारे- । अनु० १४९ ।

मलयवई-मलयवती काम्पित्यमुता ब्रह्मदत्तराज्ञी च । उत्त० ३७९ ।

मलयवती-कथाकथको ग्रन्थः । व्य० द्वि० ११३ आ । नि० चू० प्र० २५७ आ ।

मलया-जनपदविशेषः । प्रश्न० ५५ । म्लेच्छविशेषः । प्रश्न० ५५ ।

मलिए-मर्दितः-मानम्लानिप्रापितः । ज० प्र० २७७ ।

मलिज्जंतु-मल्वन्ताम् । प्रश्न० ३६ ।

मलिज्जइ-मृद्यते । आव० ७६४ ।

मलिणिज्जति-मलिनीयते । आव० ४९३ ।

मलिना मानभञ्जनात् । ठाणा० ४६३ ।

मलिय-मलितः-कृतमानभङ्गः । औप० १२ । मलितं-परिभुक्तम् । वृ० द्वि० २२१ आ । मलितं-पुरुषाभिः लषणीययोषिदङ्गमर्दनम् । ज्ञाता० १६५ । मलितः-उपद्रवं कुर्वाणः । राज० ११ ।

मलिया-मर्दिता । वृ० प्र० ११७ आ । मर्दिता । व्य० द्वि० १४१ आ ।

मलेह-मर्दयति । आव० २१७ ।

मलेह-विनाशयथ । वृ० द्वि० १२ अ ।

मल्ल-माल्यं-मालासु साधु, पुष्पमिति । प्रश्न० १६० । माल्यं-पुष्पम् । जीवा० २०७ । माल्यं-ग्रथितादिभेद-भिन्नम् । जीवा० २४४ । माल्यं-पुष्पदामः । जीवा० २४५ । माल्यं-ग्रथितपुष्पाणि । भग० २०० । मल्लः-मल्लयुद्धकारी । ज० प्र० १२३ । माल्यं-पुष्पदामम् । आव० १२९ । मालायां साधु माल्यं-पुष्पं तद्रचनापि माल्यम् । ठाणा० ४२१ । माल्यं-ग्रथितानि पुष्पाणि । अनु० २४ । माल्यं-पुष्पं तद्रचनापि । ठाणा० २८६ । माल्यं-अविकसितानि पुष्पाणि । अनु० २४ । माल्यः-ग्रथितपुष्पः । उत्त० ६६५ । मल्लः प्रतीतः । प्रश्न० १३७ । घारकः । औप० ७० । मल्लः-कठिनोभूतः । औप० ८६ । मल्लः-प्रतीतः । जीवा० २८१ । मल्लः । अनु० ४६ । देवविमानविशेषः । सम० ३६ । माल्यं-विक-सितदामः । औप० ५६ ।

मल्लई-मल्लकिः-मल्लकिनामानो राजविशेषः । भग० ३१७ । राजविशेषः । भग० ४६३ । मल्लकी-राज-विशेषः । भग० ११५ । मल्लकी । औप० ५८ ।

मल्लक-भाजनविधिविशेषः । जीवा० २६६ ।

मल्लकच्छा-आर्थिकानामेकवस्त्रकम् । ओष० २०६ । मल्ल-चलणाकृतिः । नि० चू० प्र० १७६ आ ।

मल्लकबुध्नाकार- । आशा० १५ ।

मल्लकिन-राज्यविशेषः । राज० १२१ ।

मल्लग-मल्लकं-शरावः । नंदी० १७७ । मल्लकं-शरा-वम् । भग० २६९ । मल्लः । ज्ञाता० ४० । शरावः । नि० चू० प्र० ७३ आ ।

मल्लगसंपुड-मल्लकसम्पुटम् । आव० ६२१ ।

मल्लचंगेरी-माल्यचङ्गेरी । जीवा० २३४ ।

विषु सामग्रीविशेषेण धोलितम् । जं० प्र० ३२ ।
 मसीगुलियाई-मशीगुलिका-धोलितकुञ्जलगुटिका । जं० प्र० ३२ ।
 मसु-स्मश्रु । नि० चू० प्र० २१० अ ।
 मसूर-धान्यविशेषः । प्रज्ञा० ४११ । भिलङ्गा, चनकिका । भग० २७४ । धान्यविशेषः । भग० ८०२ । औषधि-विशेषः । प्रज्ञा० ३३ । मसूरा-मालवादिदेशप्रसिद्धधान्य-विशेषः । जं० प्र० १२४ । मसूरः-द्विदलविशेषः । पिण्ड० १६८ । मसूरकम् । ज्ञाता० २२६ । मसूरः-धान्यविशेषः । प्रज्ञा० १६३ ।
 मसूरए-पोतमयमसूरकः, अप्रतिलेखितद्रव्यपञ्चके पञ्चमो भेदः । ठाणा० २३४ । पोतमयमसूरकः-अप्रतिलेखित-द्रव्यपञ्चके पञ्चमो भेदः । आव० ६५२ ।
 मसूरक-आसनविशेषः । भग० १३१ । धान्यविशेषः । जीवा० १५ ।
 मसूरकचन्द्र-धान्यविशेषदलम्, चक्षुरिन्द्रियसंस्थानम् । भग० १३१ ।
 मसूरग- । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।
 मसूरगचंद्र-मसूरकाख्यस्य-धान्यविशेषस्य यच्चन्द्राकृतिलं स मसूरकचन्द्रः । जीवा० १५ ।
 मसूरचंद्रसंठाणसंठित-मसूरचन्द्रसंस्थानसंस्थितं चक्षुरिन्द्रियम् । प्रज्ञा० २९३ ।
 मसूरय-ब्रूयादिपूर्णं वल्कलगदिकादि । वृ० द्वि० २२० अ ।
 मसूरा-मालवविसयादिषु चवलगा रायमासा । दश० चू० ६२ अ । चण्ड्याओ-तिलमुग्गमासाः प्रतीताः । ठाणा० ३४४ । लोमपक्षीविशेषः । प्रज्ञा० ४९ ।
 महंत-इच्छन् । प्रभ० ५० । महान्तं-दीर्घम् । ज्ञाता० १३३ । महत्-स्फोतिमत् । प्रज्ञा० ६०० । गवक्कडए महागवाक्षकटकेन-बृहज्जलसमूहेन । जं० २१ ।
 महंतर-महान् । मर० ।
 महतरा आयामतः । भग० ६०५ ।
 महंतरस्था-महद्रथ्या-राजमार्गः, देवयानरथो वा । आव० ७४० । रायमगो । नि० चू० तृ० ७१ अ । राय-मगो-देवजाणरहो वा विविधा संवहणा गच्छन्ति । नि०

(अल्प० १०५)

चू० तृ० ७१ अ ।
 महंती-महती-सर्वधर्मानुष्ठानानां बृहती, अहिंसायाः पञ्च-दशं नाम । प्रभ० १०३ अ ।
 महंधकार-तमस्कायस्य चतुर्थं नाम । ठाणा० २१७ ।
 महं-महत्-बृहत्वे बृहत्वे, अत्यर्थे प्राधान्ये वा । सूत्र० १४२ । भग० ८३ । मम-महदा । भग० ६७१ ।
 महत्-प्राधान्यं-विस्तीर्णम् । नि० चू० द्वि० ७७ अ ।
 मोक्खो । दश० चू० १२३ अ । महत्-विस्तीर्णं अतिप्रभूतं वा । सूर्य० २५८ । महान्-लक्ष्येक्षया मध्यमः । प्रभ० ३९ । महः-प्रतिनियतदिवसभाव उत्सवः । जं० प्र० १२३ । महान्-चक्रवर्ती । जं० प्र० २४१ ।
 महआस-महाश्वः-बृहत्तुरङ्गः । जं० प्र० २६४ ।
 महइ-महती-यावच्छक्तिनुलिता । जीवा० २४५ ।
 महइमहंत-महातिमहान् अतिगुरुकः । दश० ५५ ।
 महइमहालए-अतिप्रयेन महान् । राज० ४२ ।
 महइमहालिय-महातिमहालया । आव० ५५८ । महाति-महालयः । आव० ५०६ । महातिमहालयः द्रुपविशेषः । दश० ४१ । अतिमहति । ज्ञाता० ४१ । महाति-महती । ज्ञाता० ४६ । महान्तो-गुरु'अतो'ति अत्यन्तं महसां-तेजसां महानां वा-उत्सवानामालयो-आश्रयो महतिमहं आलयो वा समयभाषया महान्तो इत्यर्थः । महतिमहालयो । ठाणा० ६६ । महामहन्त इति वक्तव्ये समयभाषया महइमहालया । ठाणा० २२८ । महान्ति च तानि विस्तीर्णानि च अतिमहालयाश्च-अत्यन्त-मुत्सवाश्रयभूतानि । सम० ७२ । महातिमहती । भग० १३८ ।
 महक्खम-महतीक्षमा । भग० ४६६ ।
 महगिरि-महागिरिः-सिथिलायां लक्ष्मीगृहचत्ये आचार्यः । विशेषे ६६० ।
 महग्गहा-महाग्रहा महार्थानिर्घसाधकत्वादिति । ठाणा० ४२९ ।
 महग्घं-महार्घम् । आव० ४१४ । महान्-अर्घः-पूजा । जं० प्र० २७३ । भग० १९९ । महान् अर्घः-पूजा यत्र स महार्घः । जीवा० २४३ । महार्घम्-परार्घ-उत्त-मार्घम् । दश० २२१ ।

(८३३)

महचंद-महाचन्द्रः-दत्तराजस्य युवराजः । विपा० १५ ।
महाचन्द्रः-अप्रतिहतराजकुमारः । विपा० १५ । महाचन्द्रः-
दत्तराजस्य पुत्रः कुमारः । (?) । महाचन्द्रः-साहंजनीनगय-
धिपतिः । विपा० ६५ । महश्चन्द्रः-विपाकदशायां द्वितीय-
श्रुतस्कन्धे नवममध्ययनम् । विपा० ८६ ।

महच्च-महती ऐश्वर्यलक्षणाऽर्च्चा-उवाला पूजा वा यस्य
अथवा महांश्रासावर्धपतितया अर्च्यंश्च पूज्य इति महाचर्चो
महाचर्चो वा, माहर्त्थं-महत्त्वं तद्योगात्माहत्यो वा, इश्वर
इत्यर्थः । ठाणा० ११७ ।

महच्चपरिसा-महत्स्पर्शत्-महत्त्वोपेतसभा महतां समूहः ।
ओप० ८३ ।

महजण-महाजनः-पौरजनपदरूपः । बृ० प्र० १५४ अ ।
महजुद्ध-महाद्युतिः । भग० ८६ । सूर्य० २८६ । महती
द्युतिः-तपोदीप्तिस्तेजोलेखा वाऽऽस्येति महाद्युतिः । उत्त०
६६ ।

महज्जभयणा-सूत्रकृताङ्गस्य द्वितीयश्रुतस्कन्धे महान्ति-
प्रथमश्रुतस्कन्धाध्ययनेभ्यः-सकाशाद् ग्रन्थतो बृहन्ति अध्य-
यनानि महाध्ययनानि । ठाणा० १८७ ।

महज्जुद्ध-महाद्युतिकः-शरीरआभरणादिदीप्तियोगात् ।
जाता० ३४ ।

महज्जीए-राजादिबहुमतो विद्यातिशयसंपन्नो वा एते
महद्विकाः । बृ० द्वि० २१२ आ । राजामात्यश्रेष्ठिपुरो-
हिततत्पुत्रग्रामकूटराष्ट्रकूटगणधरान्यतमः । बृ० द्वि०
२१२ आ । महतो-महाप्रमाणा प्रशस्या वा ऋद्धिः-
चक्रवर्तिनमपि योषयेत् इत्यादिका विकरणशक्तिः, तृणा-
ग्रादपि हिरेण्यकोटिरित्यादिरूपा वा समृद्धिरस्येति
महद्विकः देवविशेषणं वा । उत्त० ६७ । महती ऋद्धिः-
समृद्धिरस्येति महद्विकः-दिव्यानुकारिलक्ष्मीकः । उत्त०
३५० ।

महण्व-महार्णवः-संसारः । उत्त० ४५३ ।

महण्व-महार्णवा-बहूदकत्वात्-महार्णवगामि । ठाणा०
३०९ । महार्णवकल्पा महासमुद्रगामिन्यो वा महानयः ।
बृ० तृ० १५९ आ ।

महताहर्त-महदाख्यानं, अहवा महता शब्देन वादित्रमा-
हर्तं वा । नि० चू० द्वि० ७१ आ ।

महति-महान् । आव० २८९ । महतीवीणा शततन्त्रिका
वीणा । ज० प्र० १०१ ।

महत्तत्तकधृत-औषधिविशेषः । भग० ३२६ ।

महतिमहलय-विस्तीर्णम् । सूत्र० ३२५ ।

महतिमहालय-महातिमहालयम् । उत्त० ५१ ।

महती-उच्चा । सूत्र० ३२५ । सर्वतोभद्रप्रतिमाया
द्वितीयो भेदः । ठाणा० २६२ । भद्रोत्तरप्रतिमाया द्वितीयो
भेदः । ठाणा० २९३ । अति सूक्ष्मा । भग० ७६७ ।
शततन्त्रिका वीणा । जीवा० २६६ । राज० ५० ।

महत्तमः- । नन्दी० १६० ।

महत्तर-गणसम्पतः । दश० १०३ । महत्तरः-अन्तःपुर-
रक्षकः । ओप० ७७ । अन्तःपुरकार्यचिन्तकः । भग०
५४७ । ग्रामप्रधानपुरुषः । बृ० तृ० ३३ अ । सत्वेमु
उपज्जमानेषु गोद्विकज्जेषु पुच्छणिज्जो गोद्विभक्तभोयणकाले
जस्स जेट्ठमासणं धुरे ठविज्जति सो महत्तरो । नि० चू०
प्र० १५८ आ, १७६ आ । महत्तरिकः, ग्रामप्रधानः,
वाटकोपेतः । व्य० द्वि० २४३ आ । महत्तरः-कन्थान्तःपुर-
पालकः । व्य० प्र० १३३ आ । गम्भीरः । व्य० प्र०
१६६ आ । महत्तरः-अग्रेसरः । नन्दी० ६२ ।

महत्तरक्षेत्रप्राधान्य- । आव० ७८८ ।

महत्तरगतं-महत्तरकत्वम् । जं० प्र० ६३ ।

महत्तरय-महत्तरकः-अन्तःपुरकार्यचिन्तकः । भग० ४६० ।

महत्तरागार-महत्तराकारः । आव० ८५३ ।

महत्तरिया-महत्तरिका-दिक्कुमारिका तुल्यविभवाः । जं०
प्र० ३८४ ।

महत्थ-भाषाभिधेय अर्थः-विभाषावातिकाभिधेयः महार्थः ।
नन्दी० ५३ । महान्-प्रधानार्थो यस्याः सा महार्थाः,
महान्-सम्यग्दृष्टिः भव्यस्तेषु स्थितः महत्स्थः, महास्थः
पूजास्थः । आव० ५९६ । महान् अर्थो-मणिकनकरत्ना-
दिक उपयुज्यमानो यस्मिन् सो महार्थः । जीवा० २४३ ।
महान् अर्थो मणिकनकरत्नादिक उपयुज्यमानो यस्मिन्
स महार्थः तम् । राज० १०२ । महर्घं-महान् अर्घः-
पूजा यत्र स महर्घः । राज० १०२ । महान् अर्थो-
मणिकनकरत्नादिकः । जं० प्र० २७३ ।

महत्थरूढा-महान्-अपरिमितोऽनन्तद्रव्यपर्यायात्मकतया ।

ऽर्थः-अभिधेयं यस्य-तन्महार्थं रूपं-स्वरूपं न तु बहु-
ग्रह्यो गुणः, ततो महार्थं रूपं यस्याः सा तथा, महतो
वाऽर्थानु-जीवादितत्वरूपान् रूपयति दर्शयतीति महार्थ-
रूपाः । उक्त० ३८५ ।

महथणी-अथस्थणी । नि० चू० द्वि० १४ अ ।

महद्दी-महती-ज्ञानोपष्टम्भादिकारण विकलत्वादपरिमाणा
ऋद्धिऽमहाद्दि याश्चा, परिग्रहस्य चतुर्दशमं नाम । प्रश्न०
९२ ।

महद्वदुमे-पदानीकाधिपतिः । ठाणा० ३०२ ।

महपत्थाणं- । निरय० २७ ।

महपम्हा- । ठाणा० ८० ।

महपरिण्णा-महापरिज्ञा-आचारांगप्रथमश्रुतस्कन्धस्य नव-
मध्ययनम् । प्रश्न० १४५ । आचाराङ्गस्य नवममध्यय-
नम् । सम० ४४ । उक्त० ६१६ ।

महप्प-महासावद्या । वृ० प्र० ९३ अ ।

महब्बल-महाबलः-विपाकदशानां द्वितीयश्रुतस्कन्धे सप्तम-
मध्ययनम् । विपा० ८९ । महाबलः-बलराजस्य पुत्रः ।
विपा० ९५ । महाबलः-महाविदेहे अधिपतिः । आव०
११५ । महाबलः शारीरप्राणापेक्षया । भग० ८६ ।
कुमारः । भग० ५७८ । महाबलः-भगवत्यामतिविष्टः ।
अनुक्त० ३ । महाबलः-पुरिमतालनगराधिपतिः । विपा०
५५ । भगवत्यामुक्तो महाबलातिदेशः । अन्त० ४ ।
बलधारण्योः पुत्रः । ज्ञाता० १२१ । रोहीटकनगरे राजा ।
निरय० ३६ ।

महब्भयं-महद्भयं-महतां भयमस्मादिति महद्भयम् ।
भग० १७५ ।

महमरुय-महामरुत्-अन्तकृद्दशानां सप्तमवर्गस्य सप्तम-
मध्ययनम् । अन्त० २५ ।

महथ-महत्-अपरिमितम् । आचा० १०० । महत्-दिव्य-
भावेन यद् व्यवस्थितम् । आचा० १६६ । महत्-स्फूर्ति-
मान् । जीवा० २४५ ।

महयण-महाजनः-विशिष्टपरिषत् । दश० १४ ।

महयरग-महत्तरकः-अन्तःपुरकार्यचिन्तकः । ज्ञाता० ३७ ।

महया-अन्तकृद्दशानां सप्तमवर्गस्य पञ्चमाध्ययनम् । अन्त०
२५ । महया-अतिशयेन महान् । जीवा० २०५ ।

महयाब्बसिकछत्तसमाणं-मेहावाबिकछत्तसमानं महान्ति
महाप्रमाणानि वा । (?) १८२ ।

महयाभड-महता-बृहता प्रकारेणेति गम्यते महाभटः ।
भग० ४६४ ।

महया महया-अतिशयेन महान् । जीवा० ३६० ।

महर्गा- । नि० चू० प्र० २७१ आ ।

महरिह-महार्थ-बहुमूल्यं, अथवा महान्-चक्रवर्ती तस्य
अहं-योग्यम् । जं० प्र० २४१ । महं-उत्सवमहंतीति-
महाहं । जं० प्र० २७३ । महाहं-महार्घम् । जं० प्र०
८२ । महाहं-महोत्सवाहं । जं० प्र० १०२ ।
महं उत्सवमहंतीति महाहं । जीवा० २४३ । महाहं-
महोत्सवाहं । जीवा० २६७ । महं-उत्सवमहंतीति
महाहं । राज० १०२ । महतां योगः । ज्ञाता० ५६ ।
महलयसीहणिक्कोलियं-महासिहनिक्कीडितं तपोविशेषः ।
अन्त० २८ ।

महलू-तपनीयपट्टम् । जं० प्र० २११ ।

महल्ल-महान् । आव० ३०६, ३५८, ६५४ । महान्
वृद्धः । उक्त० १९३ । वृद्धः । आव० ७६ । बृहत्तरम् ।
वृ० तु० ६४ अ । महत् । आव० ३०५ । महत्-
महाप्रमाणम् । दश० २१७ । महत्तमम् । भक्त० ।
महल्लए-महति । आव० ५५७ । आर्यरक्षितपिता ।
उक्त० ८४ ।

महल्लपयोयण-महत्प्रयोजनः-महत्तराकारः । आव० ८४३ ।

महल्लपिड-पितृव्यः । आव० १७३ ।

महल्लया-महता भण्डकेन । ओघ० १६९ । महत्प्रमाणं-
भाजनम् । ओघ० १६६ ।

महल्लि-महती । आव० २०० ।

महल्ली-महती । आव० ४१६ ।

महव्वाह-महावादी । दश० ५३ ।

महसिव-षष्ठबलदेववासुदेवयोः पिता । सम० १५२ ।

महसुक्क-महाशुक्कः-वासुदेवागमनकल्पः । आव० १६३ ।

महसेण मुकुटबद्धराजा । भग० ६१८ । मल्लोसहप्रव्राज-

कोऽष्टमकुमारः । ज्ञाता० १५२, २०७ । बलवर्गशाह-

सोकः । अन्त० २ । चन्द्रप्रभजिनपिता । सम० १५० ।

महासेनः-सुप्रतिष्ठनगरवृत्तिः । विपा० ८२ । महासेनः-

चन्द्रप्रभापता । आव० १६१ ।
 महसेणवज्जुल्लान-महसेनवनोद्यान-क्षेत्रम्, अनन्तरनिर्गम-
 सामायिकक्षेत्रम् । आव० २७६ ।
 महाधकार-महान्वकार-महातमोरूपम् । भग० २७० ।
 महा-अष्टमं नक्षत्रम् । ठाणा० ७७ । मघाः-महामेघाः ।
 जीवा० ३८७ । मघा-मण्डिकपुत्रजन्मनक्षत्रम् । आव०
 २५५ । महानु-प्रधानः प्रभृतो वा । आव० ५९६ ।
 बृहत् । उत० ३६६ । महत्-प्रभूतम् । जीवा० १२८ ।
 महत्-भवनपति व्यन्तरेभ्योऽतिप्रभूतम् । ओष० २५८ ।
 महत्-प्रशस्तमात्यन्तिकं वा । ठाणा० १७१ । महानु-
 अविविचिन्त्यशक्त्युपेतः । नदी० २३ । महानु-कषायोप-
 सर्गपरिषहेन्द्रियादिशत्रुगणजयादतिशयो । नदी० २३ ।
 महत् पूर्वम् । दश० चू० ४० अ । बाहुल्ये । दश०
 चू० १११ ।
 महाओहस्सरा-महोषस्वरा-बलीन्द्रस्य घण्टा । ज० प्र०
 ४०७ ।
 महार्कदिय-महाक्रन्दितः-व्यन्तरनिकायानामुपरिवर्तिव्यन्त-
 रजातिविशेषः । प्रज्ञा० ९८ । महाक्रन्दितः-वाणमन्तर-
 विशेषः । प्रज्ञा० ६५ ।
 महाकच्छ-विजयविशेषः । ज० प्र० ३४६ । महाकच्छः-
 ऋषभप्रभोः शिष्यः । आव० १४३ । श्रीऋषभस्वामिनो
 महानाम तः । ज० प्र० २५२ ।
 महाकच्छकूट-महाकच्छकूट-पञ्चकूटवक्षस्कारे तृतीय कूट-
 नाम । ज० प्र० ३४६ ।
 महाकच्छा- । ठाणा० ८० । अति-
 कायमहोरोन्द्रस्य तृतीयाग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । अति-
 कायस्य तृतीयाग्रमहिषी । भग० ५०५ । धर्मकथायाः
 पञ्चमवर्गस्य सप्तविंशतितममध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।
 महाकण्ह-निरयावल्यां प्रथमवर्गे षष्ठममध्ययनम् । निरय०
 ३ ।
 महाकण्हा-महाकृष्णा-अन्तकृद्दशानामष्टमवर्गस्य षष्ठम-
 मध्ययनम् । अन्त० २५ । महकृष्णा-सर्वतोभद्रप्रतिमा-
 कारिका । अन्त० २६ ।
 महाकप्पसयसहस्सा- । भग० ६७४ महाकल्पशतसहस्रम् ।
 भग ६७४ ।

महाकप्पसुयं-महाग्रन्थं महार्थम् । नदी० २०४ ।
 महाकप्पसूया- । नि० चू० तृ० ६७ ।
 महाकम्मतर-विधायमानानलापेक्षयाऽतिशयेन महान्ति
 कर्माणि-ज्ञानावरवणादीनि बन्धमाभिरय यस्यासौ महा-
 कम्मतरः । भग० २२६ ।
 महाकल्प-श्रुतधरविशेषः । आव० १३१ ।
 महाकहापडिबन्ध-महाकथाप्रतिपन्नः-महाकथाप्रबन्धः ।
 भग० ३२५ ।
 महाकाए-महोरोन्द्रः । ठाणा० ८५ । महाकायः-उत्तर-
 निकाये सप्तमो व्यन्तरेन्द्रः । भग० १५८ ।
 महाकाओ-पर्विदिओ । नि० चू० तृ० ७२ अ । महा-
 कायः-मूषकादिः । आव० ७४१ ।
 महाकादम्बाः-गन्धर्वभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 महाकाय-महाकायः-महोरगः । जीवा० १७२ । महा-
 कायः-महोरोन्द्रः । जीवा० १७४ । महाकायः-सञ्जातः
 प्रीणितश्च । दश० २१७ ।
 महाकाया-महोरगभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 महाकाल-भीतपरिगृहीताऽर्हत्प्रतिमा । आव० ८११ ।
 देवविमानविशेषः । सम० ३५ । इमसानविशेषः । अन्त०
 ११ । महाकालः-पञ्चदशसु परमाधामिकेषु अष्टमः ।
 उत० ६१४ । महाकालः-अष्टमपरमाधामिकः । आव०
 ६५० । महाकालः-केयूपाभिधपातालकलशे देवविशेषः ।
 जीवा० ३०६ । अवन्त्यां महाकालश्मशानः । व्य० प्र०
 १४६ आ । महाकालः-लोकीर्कः परिगृहीतं चैत्यम् ।
 आव० ६७० । निरयावल्यां प्रथमवर्गे तृतीयमध्ययनम् ।
 निरय० ३ । महाकालः-अष्टमपरमाधामिकः । सूत्र०
 १२४ । अष्टाश्रितीमहाग्रह एकोनषष्ठोत्तममहाग्रहः । ठाणा०
 ७६ । पिशाचेन्द्रः । ठाणा० ८५ । वायुकुमारस्य द्वितीयो
 लोगपालः । ठाणा० १९८ । त्रिपालियोपमस्थितिको देवः ।
 ठाणा० २२६ । चक्रवर्त्तः सत्तमनिधिः । ठाणा० ४४८ ।
 महाकालः-उत्तरनिकाये प्रथमो व्यन्तरेन्द्रः । भग० १५७ ।
 महाकालः-पिशाचेन्द्रः । जीवा० १७४ । महाकालः-
 तममापृथिव्यां द्वितीयो महानिरकः । प्रज्ञा० ८३ ।
 महाकालः-अष्टशीतो सप्तपञ्चाशत्तमो महाग्रहः । ज० प्र०
 ५३५ ।

महाकाल-पिशाचभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 महाकालप्पभ-कालवालस्योत्पातपर्वतः । ठाणा० ४८२ ।
 महाकालिदा-धर्मकथायाः षष्ठमवर्गे अग्रमहिषी । ज्ञाता० २५२ ।
 महाकालि-महाकालनिधिः । ज० प्र० २५८ ।
 महाकाली-अन्तकृद्धानां अष्टमवर्गस्य तृतीयमध्ययनम् । अन्त० २५ । आर्याविशेषः । अन्त० २८ ।
 महाकिण्हा-नदीविशेषः । ठाणा० ४७७ ।
 महाकुमुद-देवविमानविशेषः । सम० ३३ ।
 महाकुम्भीय-महाकुम्भी-महस्यूता । प्रश्न० १४ ।
 महाकुष्ठ-द्वितीयं क्षुद्रकुष्ठम् । प्रश्न० १६१ । एकादश-क्षुद्रकुष्ठौ द्वितीयः । आचा० २३५ ।
 महागंगा-सप्तगंगा । भग० ६७४ ।
 महागरा-महाकराः-ज्ञानादिभावरत्नापेक्षया आचार्यः । दश० २४६ ।
 महागिरि-महागिरिः-योगसंग्रहे निमित्तोपधानहृष्टान्ते आर्य-स्थूलभद्रस्य ज्येष्ठः शिष्यः, उपाध्यायः । आव० ६६८ । तन्नामाचार्यः । विशेष० ६२७ । एलापत्यगोत्रवान् आचार्यः । नंदो० ४९ । एलपत्यगोत्रवान् । (?) ।
 महागिरी-महागिरिः-मिथिलायामाचार्यः । उत्त० १६३ । धनगुप्तगुरुवः । उत्त० १६५ । महागिर्याचार्यः-मिथिलानगर्या लक्ष्मीगृहे आचार्यः । आव० ३१६ ।
 महागिहं-महपाह्मे बहुते वा, महंतं गिहं महागिहं, बहुषु वा उच्चारणेषु महागिहं । नि० चू० प्र० २६५ अ ।
 महागुल्मिक-जातिभेदः । जीवा० १३६ ।
 महागोव-भगवन्तैव षट्कायरक्षणार्थं यतः प्रयत्नं चक्रुस्तेन महागोवापोच्यन्ते । आव० ३८३ । अमणस्य भगवतो महावीरस्य गोशालककृतोपमा, गोपो-आरक्षकः स चैतरगोरक्षकेभ्योऽतिविशिष्टत्वात् महानिति महागोपः । उपा० ४५ ।
 महाघोष-ओदीच्येन्द्रस्य लोकपालः । ठाणा० २०५ ।
 महाघोस-देवविमानविशेषः । सम० १२ । छान्तककल्पे देवविमानविशेषः । सम० १७ । महाघोषः-स्तनितकुमाराणामिन्द्रः । प्रज्ञा० ९४ । महाघोषः-नरके पञ्चदश-

मपरमाधामिकः । आव० ६५० । महाघोषः-पञ्चदशम-परमाधामिकः । उत्त० ६१४ । महाघोषः-उत्तरनिकाये दशम इन्द्रः । जीवा० १७१ । महाघोषः-स्तनितकुमारेन्द्रः । ठाणा० ८५ । महाघोषः-अतीतोत्सर्पिण्यां सप्तम कुलकरः । ठाणा० ३६८ । जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रेऽतीतायामुत्सर्पिण्यां सप्तम कुलकरः । सम० १५० । जम्बूद्वीपे ऐरवतवर्षे-आगमिण्यामुत्सर्पिण्यां द्वादशमस्तोत्रकरः । सम० १५४ । महाघोषः-उत्तरनिकाये दशम इन्द्रः । भग० १५७ । महाघोसं-धर्मघोषगाथापति नगरम् । विपा० ६५ । महाघोषः-पञ्चदशमपरमाधामिकः । सूत्र० १२४ । सम० २६ ।
 महाघोसा-महाघोषा-इषानेन्द्रस्य घण्टा । ज० प्र० ४०५ ।
 महाचंद-जम्बेवरवते आगाम्यष्टम तीर्थकृतः । सम० १५४ ।
 महाजण-महाजनः । दश० १०५ ।
 महाजणट्टाण-सिंघाडगट्टाणं गीतो चउक्कं वा आरा-माउ वा गामणीतो एतेषु महाजणट्टाणेषु । नि० चू० द्वि० १३४ अ ।
 महाजणणाओ-महाजनज्ञातः-महानिनादः । आव० ६३८ ।
 महाजस-महद् यशः-ख्यातिर्येषां ते महायशाः । सूर्य० २८६ । ठाणा० ४३० । जम्बूद्वीपे ऐरवतवर्षे आगमिण्यामुत्सर्पिण्यां चतुर्थः तीर्थकरः । सम० १५४ ।
 महाजाइगुम्मा-महाजातिगुल्माः । ज० प्र० ६८ ।
 महाजाई-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
 महाजाण-महद्यानम्-महच्च तद्यानं च महद्यानं-सम्यग्-दशनादित्रयं यस्य स महायानो-मोक्षः । महायानः-महच्च तद्याने च महायानं-मोक्षः । आचा० १७२ ।
 महाजातिगुम्मा-गुल्मविशेषः । जीवा० १४५ ।
 महाजुद्ध-महायुद्धं-परस्परं मार्यमाणकतया युद्धम् । जीवा० २८३ ।
 महाजुद्धाई-महायुद्धानि-व्यवस्थाहीनाः महारणाः । ज० प्र० १२५ ।
 महाजुम्मा-महान्ति च तानि युग्मानि च महायुग्मानि । भग० ९६४ ।
 महानंदियावत्त-महाशुके देवविमानविशेषः । सम० ३२ ।

घोषस्य लोहपालः । ठाणा० १९८ ।

महाण-महाजनो-गच्छः । वृ० द्वि० २४० आ । महा-
जनः-समस्तसङ्घः । व्य० प्र० २३५ । महाजनः ।
सर० ।

महाणक्वत्त-मघानक्षत्रम् । सूर्य० १३० ।

महाणदो-महानदो-गुरुनिम्नगा । ठाणा० ३०६ ।

महाणस-उवक्खडसाला । नि० चू० प्र० २७२ आ ।

महाणससाला-माहनससाला-रसवतीगुहाणि । ज्ञाता०
१५० ।

महाणसिण-महानसे नियुक्ता महानसिकी । ज्ञाता०
११६ । महानसिनी । आव० २१५ ।

महाणिणाओ-महानिनाद इति महाजनज्ञातः । आव०
६३८ ।

महाणिणादो-महानिनादो-महाजनज्ञातः । वृ० तृ० १४७
आ ।

महाणुभाग-महानुभागः-महाप्रभावः । भग० १२५ ।

महाणुभागा-महानुभागा-सातिशयमाहात्म्या । उत्त०
३७० ।

महाणुभाव-महान्-प्रधानः प्रभूतो वाऽनुभावः-सामर्थ्यादि-
लक्षणो यस्य स महानुभावः । आव० ५६६ । महानु-
भावः-अचिन्त्यसामर्थ्यः । ज्ञाता० ७४ । महानुभावः-
विशिष्टवैक्रियादिकरणाचिन्त्यसामर्थ्यः । भग० ८६ ।

महातपस्तीरप्रभव नाम्नि प्रभवणो । विशेष० ९२७ (?) ।

महातपस्तीरप्रभा-मणिनागवास्तव्यनदविशेषः । ठाणा०
४१३ ।

महातमःप्रभा-महातमसःप्रभा यस्यां सा, अतिकृष्णद्विव्यो-
पलक्षिता पृथ्वी । अनु० ८९ ।

महातव-महातपः । भग० १४२ । प्रशस्ततपाः । भग०
१२ । महत्-प्रशस्तमाशंसादोषरहितत्वात्तपो यस्य स
महातपा । सूर्य० ५ ।

महातवोतीर-महातपस्तीरम् । उत्त० १६७ ।

महातवोतीरप्पभ-महातपस्तीरप्रभं नाम प्रभवणम् ।
आव० ३१८ ।

महातवोवतीर-महांश्रासावातपश्चेति महातपः महातपस्यो-
पतीरं तीरसमीपे महातपोपतीरम् । भग० १४२ ।

महातिक्तगं-नि० चू० प्र० १९५ अ ।

महातिमहालया-अतिमहान्तश्च ते आलयाश्च-आश्रयाः
मतिमहालया महान्तश्च तेषामिहालयाश्चेति महतिमहालयाः
अथवा लय इत्येतस्य स्वार्थिकत्वात् महतिमहान्त
इत्यर्थः द्विरुच्चारणं च महच्छब्दस्य मन्दरादीनां सर्व-
गुरुत्वस्यापनार्थम्, अव्युत्पन्नो वाऽयमिति महदर्थे वक्तं
इति । ठाणा० १६६ ।

महातीरा-महानदीविशेषः । ठाणा० ४७७ ।

महार्थडिल-महांस्थाण्डिल्यम्-मृतोज्जनस्थानम् । आव०
६२६ ।

महादण्डक- । प्रज्ञा० १३६, २७७, २८३ ।

महादामड्डो-ऋषभाणिकाधिपती । ठाणा० ३०३ ।

महादिहाः-पिशाचभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

महादोषी-पट्टराज्ञी । आव० ५५७ ।

महादुम-महाद्रुमः-बलीन्द्रस्य पादत्राणीकाधिपतिः । ज०
प्र० ४०७ । आनतकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३५ ।

महाद्रुमसेण-महाद्रुमसेणः-अनुत्तरोपपातिकदशानां द्वितीय-
वर्गस्य नवममध्ययनम् । अनुत्त० २ ।

महादेवाः-किंपुरुषभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

महाधणू-निरयावल्यां पञ्चमवर्गे स्वममध्ययनम् । निरय०
३९ ।

महाधम्मकहो-श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य गोशालक-
कृतोपमा । उपा० ४५ ।

महाधायई-महाधातकी-उत्तरकुरुषु पश्चिमादे नीलवह्नि-
समीपे वृक्षविशेषः । जीवा० ३२८ ।

महाधायतीरुक्खे-वृक्षविशेषः । ठाणा० ७६ ।

महाध्ययनानि-सूत्रकृताङ्गस्य द्वितीयश्रुतस्कन्धे महान्ति
प्रथमश्रुतस्कन्धाध्ययनेभ्यः — सकाशाद् ग्रन्थतो बृहन्ति
अध्ययनानि । ठाणा० ३८७ ।

महान्-कषायोपसर्गपरिषहेन्द्रियादि शत्रुगणजयातिशयो
महान्-अविचित्यशक्युपेतः । (?) ।

महानई-महानदी-स्वपरिवारभूतचतुर्दशसहस्रनदीसम्पदुपे-
तात्वेन स्वतःत्रतया समुद्रगामित्वेन च प्रकृष्टा नदी । ज०
प्र० २६० ।

महानलिण-सहस्रारकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३३ ।

महानिज्जामए-श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य गोशाक-
कृतोपमा । उपा० ४५ ।

महानिनाद-शब्दितम् । ओष० ४८ ।

महानिनादकुलं- । ओष० ४७ ।

महानिमित्त-निमित्तशास्त्रविशेषः । ज्ञाता० २० ।

महानिशीह-यद्ग्रन्थार्थार्थ्यां महत्तरं तन्महानिशीथम् ।
नंदी २०६ ।

महानील-प्रसिद्धं वस्तुजातम् । प्रज्ञा० ६१ । महानीलः-
मणिविशेषः । ओष० ४६ ।

महानीला-महानदीविशेषः । ठाणा० ४७७ ।

महानुभाग-वैक्रियादिकरणशक्तियुक्तत्वात् । ज्ञाता० ३४ ।
अचिन्त्यशक्तियुक्तत्वात् । ठाणा० २४७ ।

महापइरिक्कतरा-महत्प्रतिरिक्तं - विजनमतिशयेन ।
भग० ६०५ ।

महापउम-नवनिधौ पञ्चमः । ठाणा० ४४८ । जम्बू-
द्वीपे भरतक्षेत्रे आगमिण्यामुत्सपिण्यां प्रथमः तीर्थंकरः ।
सम० १५३ । जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे आगमिण्यामुत्सपिण्यां
नवमश्रक्को । सम० १५४ । सतद्वारनगरे सन्मतिराज्ञो
पुत्रः । भग० ६८८ । महापद्यनिधिविशेषः । ज० प्र०
२५८ । मदापद्यः-पुण्डरिकीनगर्वा नृपतिः । उत्त०
३२६ । ठाणा० ७३ । महापद्यः भविष्यदुत्सपिण्यां प्रथम-
तीर्थंकरः, श्रेणिकराजजीव इति । ठाणा० ४३३ ।
सहस्रारकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३३ । सुकाल-
महापद्यायाः पुत्रः । निरय० २० । नवमश्रक्को । सम०
१५२ । महापद्यः-नवमश्रक्कर्त्ती । आव० १५६ । उत्त०
४४८ । महापद्यः-महाहिमवति हृदः । ठाणा० ७३ ।
पोण्डरिकिणीनगर्वा राजा । ज्ञाता० २४३ । निरयावल्यां
द्वितीयवर्गे द्वितीयमध्ययनम् । निरय० १६ ।

महापउमद्दह-महापद्यद्रहः-द्रहविशेषः । ज० प्र० ३०१ ।

महापउमा-सुकालकुमारस्य देवी । निरय० २० ।

महापगढम-महाप्रगल्भः-अतिस्फारः । प्रश्न० २० ।

महापञ्चखाण-महत्प्रत्याख्यानम् । नंदी० २०६ ।

महापञ्चवसाण-महत्-प्रशस्तमात्यन्तिकं वा पर्यवसानं-
पर्यन्तं समाधिभरणतोऽपुनर्भरणतो वा जीवीतस्य यस्य
स तथा, अत्यन्तं शुभाशयत्वादिति । ठाणा० १७० ।

यस्य कर्मणः क्षयकरणात् महापर्यवसानः । व्य० द्वि०
१६५ अ ।

महापण्ण-महती-निरावरणतयाऽपरिमाणा प्रज्ञा केवल-
ज्ञानात्मिका संवित् अस्येति महाप्रज्ञा । उत्त० २४१ ।

महापण्णवणा-जीवादीनां प्रदार्थानां प्रज्ञापनं प्रज्ञापना
संब्रह्मतरा महाप्रज्ञापना । नंदी० २०४ ।

महापद्म-महाहृदविशेषः । प्रश्न० ९६ । भावितीर्थंकरः ।
नंदी० ११४ । पद्यं निषघहृदे पद्यम् । ठाणा० ३२६ ।

महापभ-ब्रह्मलोककल्पे देवविमानविशेषः । सम० १३ ।
महाप्रभः क्षोदवरे द्वीपे पश्चिमार्द्धाधिपतिर्देवः । जीवा०
३५५ ।

महापम्ह-महापक्ष्म नाम विजयः । जं० प्र० ३५७ ।
महापरिज्ञा-आचाराङ्गस्य सप्तममध्ययनं, यस्यवच्छि-
न्नम् । आचा० २५९ ।

महापरिण्णा-महती प्रतिज्ञा-अन्तक्रिया लक्षणा सम्यग्नि-
धयेति प्रतिपादनपरं महापरिज्ञा । ठाणा० ४४५ । महा-
परिज्ञा-अष्टाविंशतिविधाचारप्रकल्पे सप्तमः । आव०
६६० ।

महापरिज्ञा-महापरिज्ञा आकाशगामिवद्यास्थानम् । आव०
२६४ ।

महापवेसणतर-अतिशयेन महत्प्रवेशनं-गत्यन्तराश्रयक-
गती जीवानां प्रवेशः । भग० ६०५ ।

महापव्वय-महापर्वतः-हिमवदादि । ओष० १२९ ।

महापशु-पुरुषः । व्य० प्र० १५५ आ ।

महापसिणविज्जा-महाप्रभविद्याः-वाचं प्रश्ने सत्युत्तरदा-
यिन्यः । सम० १२४ ।

महापह-महापथः-राजमार्गः । ओष० ४, ५७ । आव०
१३६ । महापथः-राजपथः । जीवा० २५८ । महा-
पथः-राजमार्गः । ज्ञाता० २५ । महापथः-राजमार्गः ।
भग० १३७ । भग० २००, १३८ । महापथः-राज-
मार्गः । प्रश्न० ५८ । ठाणा० २६४ ।

महापाडिवय-महोत्सवान्तरवृत्तित्वेनोत्सवानुवृत्त्या शेष-
प्रतिपद्धर्मविलक्षणतया महाप्रतिपदः । ठाणा० २१३ ।

महापाण-महाप्राणः-महाप्राणनामब्रह्मलोकविमानम् ।
उत्त० ४४५ । महाप्राणं-व्यानविशेषः । आव० ६६७ ।

महापाणादी-महाप्राणादिष्वानः । व्य० द्वि० १७६ ।
 महापान-पीबतीति वा मितोतीति वेति द्वावपि सम्भाव्येता-
 वविच्छेदो तत्त्वत एकार्थावित्यर्थः । व्य० प्र० १७७
 अ ।
 महापाली-सागरोपमप्रमाणा । उत्त० ४४५ ।
 महापिउए-महापिता-पितुष्येष्ठजाता । विपा० ५७ ।
 महापीठ-महापीठः-वज्रसेनधारिण्योः पुत्रः । आव० ११७ ।
 महापुख-लान्तककल्पे देवविमानविशेषः । सम० २२ ।
 महापुंड-लान्तककल्पे देवविमानविशेषः । सम० २२ ।
 महापुंडरीए-महापुंडरीको ब्रह्मः । ज० प्र० ३८० ।
 जलरुहविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
 महापुंडरीय- । ज्ञाता० ६७ ।
 महापुर-नगरं-बलराजधानी । विपा० १५ । वासुपुज्यस्य
 प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ ।
 महापुरा-महापुरी-राजपूः । ज० प्र० ३५७ । ठाणा०
 ८० ।
 महापुरिस-महापुरुषाः छत्रपत्यादयः । ज० प्र० १२५ ।
 किपुरिसेन्द्रः । ठाणा० ८५ । महापुरुषः-उत्तरनिकाये
 षष्ठो व्यन्तरेन्द्रः । भग० १५८ । महापुरुषः-किपुरुषेन्द्रः ।
 जीवा० १७४ । महापुरुषः-जात्याद्युत्तमः । प्रश्न० १३३ ।
 महापुठषदत्ता-महाविद्या । आव० ४११ ।
 महापुठषाः-किपुरुषभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 महापींडरीय-महापींडरीकः-रुक्मिण्यां लुहः । ठाणा०
 ७३ । सहस्रारकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३३ ।
 महापोय-महापोतं महाबोहिस्थम् । आव० ६०२ ।
 महाप्पा-महात्मा-उदात्तस्वभावः । ज० प्र० २१८ ।
 महाबल-निष्क्रमणे भगवत्यागतं दाहरणम् । अन्त० ११ ।
 गुणसमृद्धनगरे राजा । पिण्ड० ४७ । महाबलः-सम्यग्दृष्टो
 साकेतनरेशः । आव० ७०६ । षष्ठो बलदेवः । सम०
 १५४ । जम्बूद्वीपे ऐश्वर्यवर्षे आचमिण्यामुत्सर्पिण्यां त्रयो-
 विंशतितमतीर्थंकरः । सम० १५४ । महाबलकुमारः-
 भगवतिगतोऽतिदेशः । अन्त० २ । महाबलः-शतबल-
 राजपुत्रः । आव० ११६ । निरयावलयाः पञ्चमवर्गे
 निषठाध्वयने दृष्टान्तः । निरय० ३६ । भगवत्यामभि-
 हित दृष्टान्तः । ज्ञाता० १२९ । नि० चू० प्र०

१७६ आ । सर्वकार्येष्वापृच्छनीयः । नि० चू० प्र०
 १६५ आ । पर्वताद्युपाटनसामर्थ्येपितत्त्वान् महाबलः ।
 ज्ञाता० ३४ ।
 महाबलंग-महाबलः । आव० ७११ ।
 महाबाहू-चतुर्थो बलदेवः । सम० १५४ ।
 महावीर्य-महाबीजम् । ओष० ६७ ।
 महाबोहिस्थ-महापोतम् । आव० ६०२ ।
 महाभद्र-महानुक्रकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३२ ।
 महाभद्रा-तृतीया प्रतिमा । ठाणा० २९२ । अहोरात्रद्वय-
 माना महाभद्राप्रतिमा । ओष० ३० । महाभद्रा-प्रतिमा-
 विशेषः । आव० २१५ । महाभद्रा-प्रतिमाविशेषः ।
 ठाणा० ६५ । अहोरात्रप्रमाणा कायोत्सर्गरूपा । ठाणा०
 १९५ ।
 महाभयंकर-अतिभयकारी । ज्ञाता० ६३ ।
 महाभ्रो- । नंदी० १५२ ।
 महाभाए-महाभागः-महानुभागः । सूत्र० ३८६ ।
 महाभिसेओ-महंततरो अभिसेओ । नि० चू० प्र० २७५ अ ।
 महाभीषा-राक्षसभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 महाभीमे-किम्पुरिषस्य द्वितीय इन्द्रः । भग० ८५ ।
 अष्टमः प्रतिवासुदेवः । सम० १५४ । महाभीमः-उत्तर-
 निकाये चतुर्थो व्यन्तरेन्द्रः । भग० १५८ । महाभीमः-
 राक्षसेन्द्रः । जीवा० १७४ ।
 महाभीमसेण-जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे अतीतायामवसर्पिण्यां
 सप्तमः कुलकरः । सम० १५० । ठाणा० ५१८ ।
 महाभैरव-महाभैरवम् । आव० २२७ ।
 महाभोगा-महानदीविशेषः । ठाणा० ४७७ ।
 महामंडलिए-महामण्डलिकः-अनेकदेशाधिपतिरल्पद्विकः ।
 जीवा० ४० । महामण्डलिकः-अनेकदेशाधिपतिः । प्रज्ञा०
 ४७ ।
 महामंति-महामन्त्री-मन्त्रिमण्डलप्रधानः । भग० ३१८ ।
 महामन्त्री-मन्त्रिमण्डलप्रधानः । ज० प्र० १६० ।
 महामट्टं-मकारस्याबाक्षणिकत्वात् महानर्थः-प्रयोजनं मुक्ति-
 रूपमस्येति महार्थः । उत्त० ५२७ ।
 महामडमे- । ज्ञाता० १६१ ।
 महामणुस्सत्तण-महामनुष्यत्वम् । आव० ३६६ ।

महामण्डपवाटादि- । सम० ५२ ।
 महामण्डलीक-महाराजा । आव० ८४० ।
 महामन्त्री-मन्त्रिमण्डलप्रधानः । भग० ४६४ । राज० १२१ ।
 महामह-इदमहादि । नि० चू० प्र० १६७ आ ।
 महामाउया-महामाता-पितुर्ज्येष्ठभ्रातृजाया, भ्रातुर्ज्येष्ठाः सपत्नी वा । विपा० ५७ ।
 महामाठर-रथानिकाधिपतिः । ठाणा० ३०३ ।
 महामाणस-चतुरशिति महाकलशतसहस्रः । भग० ६७४ ।
 महामात्र-हस्तिव्यावृतः । औप० ६२ ।
 महामात्रा-हस्त्यारोहा । विपा० ४६ ।
 महामाहण-मा हन्मि-न हन्मीत्यर्थः, आत्मना वा हनन-निवृत्तः, परं प्रति 'मा हन' इत्येवमाचष्टे यः स माह्नः महान्माहनो महामाहनः । उपा० ४० । भ्रमणस्य भगवतो महावीरस्य गोशालककथितोपमा । उपा० ४५ ।
 महामुणि-महामुनिः-प्रशस्यतपस्वी । उत्त० ३६६ ।
 महामेह-महान् मेघो-दशवर्षसहस्रावधि एकेन वर्षेण भूमेर्भावुकत्वात् महामेघः । ज० प्र० १७३ ।
 महामोकप्रतिमा- । औप० ३२ ।
 महामोह-अज्ञानाभिध्वङ्गः-महामोहकारणत्वान्महामोहः । आत्मा० १२८ ।
 महायसा-महायशाः विख्यातसद्गुणः । दश० २४६ ।
 महायशः-बृहत्प्रख्यातिः । भग० ८६ ।
 महायुद्ध-महायुद्धं-व्यवस्थाविहीनमहारणः । भग० १९८ ।
 महारंभा-महारम्भाः-पञ्चेन्द्रियादिभ्यपरोपणप्रधानकार्य-कारिणः कुटुम्बिनः । ठाणा० १२६ ।
 महारयण-महारत्नं वज्रम् । सम० १५७ ।
 महारयणविहाङ्गा-महारत्नं-वज्रं तस्य महाप्राणतया विषटका-अङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां चूर्णंका महारत्नविषटकाः, वज्रं हि अधिकरण्यां धृत्वा अयोधवेनाऽऽस्फोटयते न च भिद्यते तावेव भिनत्तीति, दुर्मते तदिति, अथवा महती या रचना सागरशकटव्यूहादिना प्रकारेण सिसङ्ग्रामयिषोर्महासैन्यस्य रणरङ्गरसिकतया महाबलतया च विषट-यन्ति वियोजयन्ति ये ते महारचनाविषटकाः । सम० १५७ ।
 महारत्नः-लोकपालः । ठाणा० ४८३ । लोकपालस्याप्र-

भूताः प्रधानाः । ठाणा० २०५ ।
 महारम्भकृत्- । आचा० ३६० ।
 महाराजिक-लोकप्रसिद्धम् तृतीयाधर्मद्वारस्य चतुर्दशनाम । प्रश्न० ५८ ।
 महाराय-लोकपालः । भग० ५२० । लोकपालः । निरय० २६ ।
 महारायत्त-महाराजत्वं-लोकपालत्वम् । सम० ८६ ।
 महारायवास-महानु-रागो-लौक्यं यत्र स चासौ वासश्च महारागवासः-गृहवासः, यद्वा-महानु-अरागः-अलौक्यं यत्र स चासौ वासश्चेति । ज० प्र० १४१ ।
 महाराया-महाराजः । आव० ११८ ।
 महाराष्ट्रः-अधोऽवनि । पिण्ड० १६७ ।
 महारिद्रु-न्यायाधिपतिः । ठाणा० ४०६ ।
 महारिह-महम्-उत्सवं अणमहन्तीति महार्हाणि । राज० ४८ ।
 महारुक्ख-महारुक्खं-मधुकादिकम् । जीवा० १३६ ।
 महारुधिरनिषङ्गण-महारुधिरनिपतनम् । भग० १९७ ।
 महारुधिराणि-छत्रपत्यादिसत्करुधिराणि । ज० प्र० १२५ ।
 महारुए-महारौरवः तमापृथिव्यां चतुर्थो महानिरयः । प्रज्ञा० ८३ ।
 महारोहिणि-महारोहिणी-विद्याविशेषः । आव० ६८६ ।
 महार्थ-महार्थत्वं-बृहदभिधेयता । सम० ६३ ।
 महार्थकर्मप्रवादपूर्वं-पूर्वविशेषः । उत्त० ६३ ।
 महार्था-विभाषा वात्तिकाभिधेयाः । (?) ।
 महालओ-महानालयोऽस्येति महालयः सर्वत्रानिवारित-त्वात् । आव० ५६७ ।
 महालय-महालयः-महाकायः । सूत्र० ३७४ । महालयः-महालयः । उत्त० ४६१ । महाभये-वज्रःस्थलादिप्रमाणः । आचा० ३८१ ।
 महालयसम्बतोमह-महालयसर्वतोमद्रं तपोविशेषः । अन्त० ३० ।
 महालयाङ्ग-महालयाणि-अतिशयमहान्ति, महानु वा लयः कर्मश्लेषो येषु तानि । उत्त० ३६० ।
 महालिङ्ग-महापिङ्गम् । जीवा० ३०६ ।

महालिया-विस्तीर्णा । सूत्र० ३२५ ।
 महालोहिअखो-महिषानिकाधिपतिः । ठाणा० ३०२ ।
 महावच्छ-महावत्सो विजयः । ज० प्र० ३५२ ।
 महावच्छा- । ठाणा० ८० ।
 महावज्रा-महावज्या । वृ० प्र० ६३ अ ।
 महावपा- । ठाणा० ८० ।
 महावप्पे-महावप्पो विजयः । ज० प्र० ३५७ ।
 महावाऊ- । ठाणा० ३०३ ।
 महावाय-महावातः-उद्धवातः । ज्ञाता० १७१ ।
 महावासतरा-अवकाशो-बहूनां विवक्षितद्रव्याणामवस्थान-
 योग्यं क्षेत्रं महानवकाशो येषु ते महावकाशाः अति-
 शयेन महावकाशा महावकाशतराः । भग० ६०५ ।
 महाविजय-देवलोकः । आचा० ४२१ ।
 महाविजया-खाद्यविशेषः । जीवा० २७८ । ज० प्र०
 ११८ ।
 महाविज्जा-महावैद्याः-केवलित्तुर्दशपूर्वविप्रभृतिः । आव०
 ५६८ । महाविद्या-महापुरुषदत्तादिरूपा । आव० ४११ ।
 महाविदेह-महाविदेहनामवर्षं चतुर्थं वर्षम् । ज० प्र०
 ३१० । महाविदेहः-कर्मभूमिविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
 महाविदेहः-महाबलराजधानी वैरजङ्गराजधानी च ।
 आव० ११५ । ज्ञाता० २२७ । जम्बूविदेहः । ज्ञाता०
 १२१ । वर्षक्षेत्रम् । ज्ञाता० ७६, १६६, २५३ ।
 महाविदेहा-महान्-अतिशयेन विकृष्टो-गरीयान् देहः-
 शरीरमाभोगः इति यावत् येषां ते महाविदेहाः, अथवा
 महान्-अतिशयेन विकृष्टः-गरीयान् देहः-शरीरं-कलेवरं
 येषां ते महाविदेहाः । ज० प्र० ३१२ ।
 महाविमानप्रविभक्तिः- । नंदी० २०६ ।
 महाविस-महाविषं-जम्बूद्वीपप्रमाणस्यापि देहस्य व्यापन-
 समर्थम् । भग० ६७२ । महत्-जम्बूद्वीपप्रमाणशरीर-
 स्यापि विषतयाऽऽभावनात् । ज्ञाता० १६२ । महाविषः ।
 उक्त० २१३ ।
 महाविसा-महाविषा प्रधानविषयुक्ता । आव० ५६६ ।
 महाविस्संद-महाविध्यन्दम् । आव० ४११ ।
 महावीर-वीर 'सूर-वीर-विक्रान्तावी'तिवचनात् रिपुनि-
 राकरणतो विक्रान्तः, स च चक्रवर्त्यादिरपि स्यादतो

विशेष्यते-महांश्चासौ दुर्जयान्तररिपुतिरस्करणाद्वीरश्चेति
 महावीरः । भग० ७ । आवश्यके वर्णीतः । ज्ञाता०
 १२६ । वृ० प्र० २५७ आ । 'सूरीर विक्रान्तो'
 वषायादि महाशत्रुसैन्यजयाद् महाविक्रान्तो, महावीरः ।
 विशेषे ४८८ । ब्राह्मणचेटकप्रश्नोत्तरदाता । आव० ६६ ।
 नि० चू० द्वि० १४५ अ । भगवान् । वृ० प्र० १६६
 अ । श्रेणिकोदाहरणे श्रमणो भगवान् महावीरः । विशेषे
 ६११ । महावीरः-कर्मदारणसहिष्णुः । सूत्र० २५६ ।
 श्रीमान् महाराजः । भग० १ । द्वितीयोऽमुक्तरूपे दृष्टान्तः ।
 ठाणा० २८४ ।

महावीरथुई- । सम० ३१ ।
 महाविहि-महावीथिः-सम्यग्दर्शनादिरूपः मोक्षमार्गः ।
 आव० ४४ ।

महावेगा-भूतभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । महोरगभेदवि-
 शेषः । प्रज्ञा० ७० ।

महावेज्ज-अष्टांगायुर्वेदरूपं वैद्यशास्त्रं चक्रे तच्च यथा-
 म्नायां येनाधीतं स महावैद्यः । वृ० प्र० १६० अ ।
 जोगी घणंतरी तेण विमंगणाणेण दट्ठुं रोगसंभवं
 वेज्जसत्थयं कयं तं अधीयं जेण जहुत्तं सो महाविज्जो ।
 नि० चू० द्वि० १३६ अ ।

महाशिलाकंटकं-कोणिकपक्षे अमरकृतो प्रथमो संग्रामः ।
 व्य० द्वि० ४२६ अ ।

महाशिलाकापल्य-जम्बूद्वीपप्रमाणो चतुर्थः पल्यः । अनु०
 २३७ ।

महासंग्राम-महासंग्रामः-चेटिकोणिकवत् घोरसङ्ग्रामः ।
 जीवा० २८३ । महासङ्ग्रामः-सध्यवस्थचक्रादिव्यूहरच-
 नोपोतमहारणः, महाशस्त्रनिपातनादयस्तु त्रयो महायुद्धा-
 दिकार्यभूताः । भग० १९८ । महासङ्ग्रामाः-चक्रादि
 व्यूहरचनोपेततया सध्यवस्था महारणाः । ज० प्र० १२६ ।

महासंयुग-महासङ्ग्रामः । भग० २२५ ।

महासउणि-महाशकुनिः-कृष्णपितृवैरिणी विद्याधरयोषितः
 विकुचितगन्धिरूपा । प्रश्न० ७५ ।

महासख-आशुगमनादश्वो-मनः अक्षाणि-इन्द्रियाणि
 अश्वाक्षाणि महाम्नि च तानि यस्यासौ महाश्वाक्षः ।
 जीवा० १०६ । महाश्वाक्षः-स्फोटपत्ताः-स्फूर्तिमच्चक्षुरा-

दीन्द्रियश्च । प्रज्ञा० ६०० ।

महासक्खा-महाश्रक्षाः-आशुगमनादश्रो-मनः अक्षाणि-
इन्द्रियाणि स्वस्वविषयव्यापकत्वात् अश्वश्च अक्षाणि चेत्य-
श्रक्षाणि महान्त्यश्वक्षाणि येषां ते महाश्रक्षाः । प्रज्ञा०
८८ ।

महासग-महास्वर्गः । भग० २२० ।

महासङ्घी-महाश्रद्धी-महती चाऽसौ श्रद्धा च महाश्रद्धा
सा विद्यते भोगेषु तदुपायेषु वा यस्य स तथा । आचा०
१३९ ।

महासत्ता-सर्वत्र सदित्येवमनुगताकारावबोधहेतुभूता ।
ठाणा० ३६१ ।

महासत्थ-महाशस्त्रं-नागबाणादि । ज० प्र० १२५ ।

महासत्थनिवडण-महाशस्त्रनिपतनं महायुद्धादिकार्यभूतम् ।
भग० १९८ ।

महासत्थनिपतण-महाशस्त्रनिपतनं-यस्मागबाणादीनां दि-
व्यास्त्राणां प्रक्षेपणम् । जीवा० २८३ ।

महासत्थबाहे-भ्रमणस्य भगवतो महावीरस्य गोशालक-
कृतोपमा । उपा० ४५ ।

महासद्दियं-दुक्कस्वरियं दाणसंगहियं काउं महाजणमज्जे
बोत्तवेति महासद्दियं । नि० चू० तृ० २० अ ।

महासद्दिया- । नि० चू० प्र० २४७ आ ।

महासन्नाह-बृहत्पुरुषाणामपि बहूनां यः सन्नाहः । जीवा०
२८३ ।

महासमरसंघाओ-महासमरसंघातः-महायुद्धसमूहः । आव०
७११ ।

महासय-उपाशकदशायामष्टममध्ययनम् । उपा० १ । राज-
गृहे गाथापतिः । उपा० ४८ ।

महासागर-महासागरः-स्वयम्भूरमणः । आव० ५६७ ।

महासामाण-सहस्राक्षकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३३ ।
महाशुक्रकल्पे विमानम् । भग० ७०६ ।

महाशाल-महाशालः-पृष्ठिचम्पानगर्या युवराजा । उत्त०
३२१ । महाशालः-श्रीवीरशिष्यः केवलीजातश्च । उत्त०
३२३ ।

महासावय-षष्ठशतकस्य तृतीयोद्देशकः-महाश्रावकः । भग०
३२६ ।

महासासण-महाशासनः-राजाधिपः । आव० ७१२ ।

महाशासनः-महामण्डलिकः । आव० ७१८ । महाशा-
सनः । उत्त० ३०२ ।

महासिला-सचेयणाऽसंदा महासिला । नि० चू० द्वि०
८२ आ ।

महासिलाकंटए-महाशिलैव कण्टको जीवितभेदकत्वात्
महाशिलाकण्टकः । यत्र तृणशकलादिनाऽप्यभिहतस्या-
श्वहस्तादेर्महाशिलाकण्टकेनेवाभ्याहतस्य वेदना जायते
सङ्ग्रामः महाशिलाकण्टकः । भग० ३१६ ।

महाशिलाकंटओ-महाशिलाकण्टकः-सङ्ग्रामविशेषः
आव० ६८४ ।

महासिव-महाशिवः-षष्ठपुरुषपुण्डरीकवासुदेवपिता । आव०
१६३ ।

महासिंहनिक्रीडितम्- । औप० ३० ।

महासोहनिक्कीलिय-तपविशेषः । ज्ञाता० १२४ ।

महासोहसेण-महासिहसेनः-अनुत्तरोपपातिकदशानां द्विती-
यवर्गस्य द्वादशममध्ययनम् । अनुत्त० २ ।

महासुक्क-महाशुक्रः-सप्तमदेवलोकः । भग० २२० ।
सहस्रारकल्पे देवविमानविशेषः । सम० ३३ । महाशुक्रः-
सुप्रभश्चुदर्शनाऽनन्दश्चलदेवत्रयागमनस्थानम् । आव०
१६३ टी० । ज्ञाता० १६१ ।

महासुक्का-महाशुक्लाः-अतिशयोच्चलतया चन्द्रादित्या-
दयः । उत्त० १८७ । महाशुक्रः कलोपगः बैमानिकभेद-
विशेषः । प्रज्ञा० ६६ । महाशुक्रः नारायणवासुदेवागमन-
विमानम् । आव० १६३ टी० ।

महासुविण महाफलत्वात् । भग० ५४३ ।

महासेए-महाश्वेतः-व्यन्तरेषु इन्द्रविशेषः । प्रज्ञा० ९८ ।

महासेण-जम्बूद्वीपे ऐरवतवर्षे आगमिष्यामुत्सर्पिण्या तीर्थ-
करनाम । सम० १५४ । महासेनः-अनुत्तरोपपातिक-
दशायां द्वितीयवर्गस्य द्वितीयमध्ययनम् । अनुत्त० २ ।
कुभेन्द्रः । ठाणा० ८५ ।

महासेनकण्ठ-निरयावल्या प्रथमवर्गे दशममध्ययनम् ।
निरय० ३ ।

महासेनकण्ठा-महासेनकृष्णा-अन्तर्कृद्दशानामष्टमवर्गस्य
दशममध्ययनम् । अन्त० २५ । महासेनकृष्णा । अन्त०

३२ ।

महासेते-नाट्याधिपतिः । ठाणा० ४०६ ।

महासेन-द्वारामत्यां बलवर्गमुख्यः । ज्ञाता० १०० ।

महासोवत्-महासौख्यः । भग० ८६ । महासौख्यः-
मद्रत्सोख्यं यस्य प्रभूतसद्वेदोदयवशा स महासौख्यः ।

जीवा० १०६ । महासौख्यः-महत्सौख्यं-प्रभूतसद्वेदोदय-

वशात् यस्य स महासौख्यः । जीवा० २१७ । सूर्य०

२५८ । महासौख्यः विशिष्टमुख्ययोगाद् । ज्ञाता० ३० ।

प्रभूतसद्वेदोदयवशाद् यः सः महासौख्यः । प्रज्ञा० ८८ ।

महत् सौख्यं येषां ते महासौख्याः । सूर्य० २८६ ।

महत्-भवनपतिव्यन्तरेभ्योऽतिप्रभूतं तदपेक्षया तेषां

प्रसान्तत्वात् सौख्यं येषां ते महासौख्याः । सूर्य० २५८ ।

महासोतामो-पादत्राणाधिपति । ठाणा० ३०२ ।

महास्कन्द-भूतभेदविशेषः । प्रज्ञा ७० ।

महास्थण्डिल-शवपरिष्ठापनभूमिलक्षणम् । वृ० प्र० २३७
अ ।

महाहरि-महाहरिः-हरिसेनपिता । आव० १६२ ।

महाहरी-हरिसेन चक्रिणः पिता । सम० १५२ ।

महाहिमवन्त-महाहिमवान्-देमवतक्षेत्रस्योत्तरतः सीमाका-
शोर्वर्षवरपर्वतः । जीवा० १९४ । महाहिमवान् । आव०
२९७ ।महाहिमवत्-जम्बूद्वीपे दक्षिणस्यां पर्वतः । ठाणा० ६८,
७०, ७२ ।

महिद-माहेन्द्रः-पर्वतविशेषः शक्रो वा । ज० प्र० ७६ ।

माहेन्द्रः-सुपार्श्वजिनप्रथमभिक्षादाता । आव० १४७ ।

माहेन्द्रः-अष्टममुहूर्त्तनाम । सूर्य० १४६ । माहेन्द्रः-पर्वत-

विशेषः शक्रो वा । औप० ११ । लान्तककल्पे द्वादशम-

सागरोऽयमस्थितिकदेवविमानविशेषः । सम० २९ ।

महिदकन्तं-महाशुक्रकल्पे देवविमानविशेषः । सम० २७ ।

महिदकुम्भसमाण-महेन्द्रकुम्भसमानः-महाकलशप्रमाणः ।

जीवा० २०५ ।

महिदकुम्भसमाणाः-महाकलशप्रमाणा यद्वा सहीन्द्रो राजा

तदर्थं तस्य सम्बन्धिनो वा कुम्भाः अभिवेककलशा

तत्समानाः । ज० प्र० ५० ।

महिदजम्भय-लान्तककल्पे देवविमानविशेषः । सम० २२ ।

महिदजम्भया-महेन्द्रा-अति महान्तः समयभाषया ते च

ध्वजाश्चेति अथवा शक्रदेवेन्द्रध्वजा । ठाणा० २३२ ।

मणिपेढिकोपरिध्वजा । ठाणा० २३० ।

महिदुत्तरवर्डिसगं-महाशुक्रकल्पे देवविमानविशेषः । सम०
२७ ।

महि-महारात्रात्किता सचिता पृथिवी । विशेष० १०२९ ।

महिअ-महितः-पुष्पादिभिः पूजितः । आव० ५०७ ।

महिआ-महिकाः-भूमिकारूपोऽष्कायः । ओष० ३१ ।

महिता-यथावस्थितानन्यसाधारणगुणोत्कीर्तनलक्षणेन भाव-
स्तवेनाचिताः । नंदी० १९२ ।

महिओ-महितः दृष्टो, तुष्टो, नन्दितो वा । आव० ७५९ ।

दृष्टुष्टुनन्दितो । नि० चू० तृ० ७८ अ । म्लानि
प्रापितः । वृ० तृ० ११४ अ ।महिका-स्निग्धा घना । अनु० १२१ । प्रालेयं-स्नेह-
सूक्ष्मविशेषः । दश० २२६ ।महिच्छं-महेच्छं-अविद्यमानद्रव्यविषये महाभिलाषम् ।
प्रश्न० १२४ ।महिच्छा-महेच्छा-अपरिमितवाञ्छा, परिग्रहस्यैकादशम-
नाम । प्रश्न० ६२ । महेच्छा-महाभिलाषः । प्रश्न० ६७ ।

महिद्व-महिद्व-तर्कसंसृष्टम् । विपा० ८० ।

महिद्वि-महिद्विकः विमानपरिवारापेक्षया । भग० ८६ ।

महिद्विओ-राया । नि० चू० द्वि० १४३ आ । वृ० प्र०

१६५ अ ।

महिद्वीय-महिद्विकः-ग्रामस्य नगरस्य वा रक्षाकारी । व्य०
प्र० १९ अ ।महित-महितः-अभिष्टुतः-द्रव्यस्तवेन पूजितश्च । अनु०
३७ । मयितम् । आव० ८६ (?) ।

महिता- । ठाणा० ४७६ ।

महित्थ-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

महिमा-महिमा देवकृता । आव० २४१ । महिमा-

यात्रा । आव० ५३७ । भगवत्प्रतिमायाः पुष्पारोपणादि-
पूजात्मकः । वृ० प्र० २७६ अ ।

महिमाकाल-महिमकालः । आव० ६६५ ।

महिमाण-माहात्म्यम् । मर० ।

महियं-देवविमानविशेषः । सम० ४१ । योरसम् । आव०

९५ । गोरसं । आव० ६२४ । तक्रम् । वृ० प्र० २८
अ । मोहितं-जर्जरितम् । ज्ञाता० ८६ । सेव्यतया
वञ्छितः । उपा० ४० । मथितः माननिर्मथनतः ।
भग० ३१६ ।

महिया-महिका-धूमिका । दश० १५३ । महिका-
धूमिका । आचा० ३३३ । धूमिया-सायं कतियमग-
सिरादिसु गन्धमासे भवति । नि० चू० तृ० ६९ आ ।
महिका-गर्भमासेषु गर्भसूक्ष्मवर्षा । उत्त० ६९१ ।
धूमिका । ओष० १४१ । महिका-धूमिका । ठाणा०
२८७ । जो सिसिरे तुसारो पडइ सो । दश० चू० ६८
आ । महिका-धूमिका । विशेषे १०२९ । गर्भमासादिषु
सायं प्रातर्वा धूमिकापातो महिका । आचा० ४० ।
महिका-धूमिका । सूत्र० ३५८ । महिका-आपाण्डुरा ।
भग० १६६ । महिका-गर्भमासेषु सूक्ष्मवर्षम् । जीवा०
२५ । स्निग्धा-घना घनत्वादेव भूमौ पतिता साद्रंतृणादि-
र्शनद्वारेणोपलक्ष्यमाणा महिका । जीवा० २८३ । महिका-
गर्भमासेषु सूक्ष्मवर्षा । प्रज्ञा० २८ ।

महिला-मिथिला-अकम्पिकगणधरजन्मभूमिः । आव०
२२५ । मिथिला-द्रव्यव्युत्सर्गे विदेहजनपदे नगरी ।
आव० ७१९ ।

महिलाधूमं-महिलास्तुभं-कूपादितटम् । विशेषे ८५३ ।
महिलास्तूपं-कूपतटम् । आव० २७५ ।

महिलाभाव-महिलाभवम् । आव० २१३ ।

महिवह्पहा-महीपतिपथा-राजमार्गः, महीपतिप्रभा ।
ज्ञाता० ३ । महीपतिपथः-राजमार्गः । राज० ३ ।

महिषानीक-पञ्चमोऽनीकभेदः । जीवा० २१७ ।

महिस-महिषः-द्विखुरचतुष्पदः । जीवा० ३८ । महिसः-
सौरमेयः । जीवा० २७२ ।

महिसपोही-छगणपोहः-गोमयम् । पिण्ड० ८३ ।

महिसमड-महिसमृतः-मृतमहिषदेहः । जीवा० १०६ ।

महिषा-द्विखुरविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।

महिसिन्दुरुक्ख-खजूरीवृक्षः । आव० १६४ ।

महिसी-कृताभिषेका देवी महिषी । राज० १४ ।

महिस्सर-भूतेन्द्रः । ठाणा० ८५ ।

महो-महानदीविशेषः । ठाणा० ४७७ ।

महोयांस-पूज्याः । नंदी० ६१ ।

महुंडिमा- । नि० चू० द्वि० २३ अ ।

महु-मधम् । आव० ४०२ । मधु-मद्यविशेषः । जं० प्र०
१०० । मधु-शर्करापरपर्यायम् । जं० प्र० १०४ । मधु-
मद्यविशेषः । प्रज्ञा० ३६४ । मधु-ब्रह्मदत्तस्य द्वितीय-
प्रासादः । उत्त० ३८५ । मधु-अतिशक्तिशायिशर्करादि-
मधुरद्रव्यम् । विशेषे ३८४ । मधु-औद्रम् । उपा०
४६ । मधु-मद्यविशेषः । उत्त० ६५४ ।

महुआसव-मध्वाश्रवः । ओप० २८ ।

महुकेढव-मधुकैटभः-पुरुषोत्तमवासुदेवशत्रुः । आव० १५६ ।

महुकोसय-मधुकोशकः-क्षौद्रोत्पत्तिस्थानम् । प्रश्न० ३८ ।

महुघात-मधुघातः-मधुग्राहकः । प्रज्ञा० १३ ।

महुत्त-कालविशेषः । भग० ८८८ ।

महुपुगल-मधुपुद्गलम् । आव० ८५७ ।

महुमहण-मधुमथनं-आकण्डुम् । आव० ४८ ।

महुमुह-दुर्जनः । वृ० द्वि० २५५ आ ।

महुमेहणि-मधुमेहो-बस्तिरोगः स विद्यते यस्यासौ मधु-
मेहो, मधुतुल्यप्रस्ताववानित्यर्थः । आचा० २३६ ।

महुर-मधुरं-मधुरस्वरेण गीयमानम् । जीवा० १६४ ।

मधुरस्वरं-कोकिलारुत्वत् । जं० प्र० ४० । मधुरं-

श्रवणमनोहरम्, अष्टमो सूत्रगुणः । आव० ३७६ । मधुरं-

सूत्रार्थोभयः श्राव्यम्, शृङ्गलक्षणविशेषः । दश० ८८ ।

महुरः-चिलातदेशवासीभ्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ ।

मधुरं-क्षीरमध्वादि । दश० १८० । मधुरा । आव० १७३ ।

मधुरं-कर्णसुखकरणम् । ज्ञाता० २११ । मधुरः-श्रवण-

सुखकरः । ज्ञाता० २३२ । षष्ठ दूतप्रेषणस्थानम् ।

ज्ञाता० २०८ । मधुरः-ह्लादनवृंहणकृत् । ठाणा० २६ ।

महुरग-मधुरम् । आव० ६२० ।

महुरतण-तृणविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

महुररस-मधुररसः-साधारणवाटरवनस्पतिकायविशेषः ।
प्रज्ञा० ३४ ।

महुरसर-मधुरस्वरं मधुमत्तकोकिलारुत्वत् । अनु० १३२ ।

महुरस्सरा-मधुरस्वरा-द्वीपकुमारानां घण्टा । जं० प्र०
४०७ ।

महुरा-मधुरा-जीतकनूराजधानी । उत्त० १२० । मधुरा-

चिरप्रतिष्ठितापुरी, इन्द्रदत्तपुरोहितवास्तव्यानयरी । उत्त० १२५ । मथुरा-जितशत्रुराजधानी । उत्त० १४८ । मथुरा-यन्त्राक्रियावादीनिह्व उत्पन्नः । उत्त० १७३, १७९ । शङ्खध्वराजराजधानी । उत्त० ३५४ । मथुरा-नगरी-विशेषः । दश० ३६ । मथुरा-जिनदासवास्तव्यानयरी । आव० १६८ । मथुरा । आव० ३० । मथुरा-पर्वतराज-नगरी । आव० ३४४ । मथुरा-चक्षुरिन्द्रियोदाहरणे जितशत्रुराजधानी । आव० ३९८ । मथुरा-परलोक-नमस्कारफलदृष्टान्ते पुरी । आव० ४५४ । असत्याकारे निर्व्याघाते नगरी । आव० ६२२ । तितिक्षोदाहरणे जितशत्रुराजधानी । आव० ७०२ । नि० चू० प्र० ३५२ अ । मथुरा-भ्रमणीप्रभृतीनां मानुष्योपसर्गे नगरम् । व्य० प्र० १६६ अ । भ्रमण्युपसर्गकृद्बोधिकनिवारिकः क्षपकस्थानम् । वृ० तृ० २४० अ । चन्द्रप्रभगाथापति-वास्तव्या नगरी । ज्ञाता० २५३ । तिविहं सुत्तअस्थअभि-हाणमहुरं । दश० चू० ३५ अ । मथुरा-योगसंग्रहे भावापत्सु दृढधर्मत्वदृष्टान्ते नगरी, यमुनाराजधानी । आव० ६६७ । देवनिमित्तस्तुभस्थानम् । व्य० प्र० १६७ अ । मथुरा-शूरसेनजनपदे आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ५५ । मथुरा-कृष्णपुरी । आव० १६२ । मथुरा-त्रिपृष्ठवासुदेवनिदा-नभूमिः । आव० १६३ टी० ।

महुरोल्लेख-

महुरा-पादे गंडं । नि० चू० प्र० ११७ अ । महुरवयण-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०२ । महुरस-नगरीविशेषः । नि० चू० प्र० २४१ अ । महुरसिगिणिरुहा-वृक्षविशेषः । भग० ८०४ । महुरसिगो-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ । महुरसिस्थ-येन प्रदेशेनालक्तकामिन्याः पास्यते तावन्मात्रं यो लिम्पति कदंभः स मधुसिस्थः । ओष० २६ । मधुसिक्थं-औपपातिक्यां दृष्टान्तः । उत्त० ४२१ । मद-नम् । भग० ३९९ । मधुसिक्थः-तलयोगः कदंभो लगति । वृ० तृ० १६३ अ । महुरसिक्थगो-तीलगतगमेत्तो । नि० चू० द्वि० ८० अ । महुरसिक्थजलं-मधुसिक्थकजलं-यद् अलक्तकमागविगाहि-कदंभस्योपचि वहति । ओष० ३२ ।

महेंदजभया-महेन्द्रवजः । जीवा० २२९ ।

महेइ-मथनाति-धर्षयति । भग० ५२० । महति । आव० १६७ ।

महेन्द्रसिंह-कुवलमालागतराजपुत्रः । ठाणा० ५१६ ।

महेयक्षा-महोरगविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

महेलागुण-महेलागुणः - प्रियंवदत्वभर्तृचित्तानुवर्त्तकत्वप्र-भृतिः । जीवा० २७४ ।

महेशवत्स-महेशाख्यः इति महान् ईशः-ईश्वरः इत्याख्या यस्य महेशाख्यः ईशं-ऐश्वर्यमात्मनः ख्याति-अन्तर्भूतण्य-र्थतया ख्यापयति-प्रथयति महाश्रासावीशाख्यश्च । जीवा० १०६ । महान् ईश-ईश्वर इत्याख्या-शब्दप्रथा यस्य लोके स महेशाख्यः, अथवा ईशानमीशो, 'भावे चञ्' प्रत्ययः, ऐश्वर्यमित्यर्थः, 'ईश ऐश्वर्ये' इति वचनात् तत्र ईशं ऐश्वर्यमात्मनः ख्याति-अन्तर्भूतण्यर्थतया ख्यापयति प्रका-शयति तथा परिवारादिकीर्त्या वर्त्तते इति ईशाख्यः महाश्रासावीशाख्यश्च महेशाख्याः । प्रज्ञा० ६०० ।

महेशवत्सा-महेशः-महेश्वर इत्याख्या-अभिधानं यस्य असौ महेशाख्यः महेशाभिषा । भग० ८६ । महान् ईशः-ईश्वरः इत्याख्या येषां ते महेशाख्याः । सूर्य० २८६ । इति-महान् ईश-ईश्वर इत्याख्या-प्रतिद्विर्येषां ते महेशाख्याः, अथवा ईशानमीशो भावे 'चञ्' प्रत्ययः ऐश्वर्यमित्यर्थः- 'ईश ऐश्वर्ये' इति वचनात् तमीशं-ऐश्वर्यमात्मानं-ख्यान्ति अन्तर्भूतण्यर्थतया ख्यापयन्ति-प्रथयन्ति इति ईशाख्याः महान्तश्च ते ईशाख्यश्च महेशाख्याः । प्रज्ञा० ८८ ।

महेशरा-महेश्वरः-जिनदासः । आव० ३६६ । महेश्वरः-विद्याचक्रवर्ती । आव० ६८५ । महेश्वरः-रुद्रापरनामा । आव० ६८५, ६८६ । महेश्वरः-श्राद्धकुलोत्पन्नस्य सत्य-किनाम । दश० १०७ । महेश्वरः-व्यन्तराणामिन्द्र-विशेषः । प्रज्ञा० ८९ ।

महेश्वरदत्ते-महेश्वरदत्तः-जितशत्रुराजपुरोहितः । विपा० ६८ ।

महेशरीए-विन्ध्यगिरिपादमूले नगरम् । भग० ६५२ ।

महेति-महान्-वृद्धन् शेषस्वर्गाद्यपेक्षया मोक्षस्तमिच्छति-अभिलषति महद्देषी महर्षि वा । उत्त० ३६६ । महर्षिः-महद्देषी वा महाश्रासो ऋषिश्चेति महर्षिः-महान्तं एषितुं

शीलं यस्येति महेशी । दश० ११६ ।
 महेशी-महर्षिः-महेशी, महः-एकान्तोत्सर्वरूपत्वान्मोक्ष-
 मिच्छतीत्येवं शीलः महेशी । उत्त० २५५ । महेशी-
 मोक्षंषी । दश० २४६ । महर्षिः-महांश्रासो सर्वज्ञत्व-
 तीर्थप्रवर्त्तनाद्यतिशयवत्वाद् ऋषीश्च मुनिरिति तीर्थकरः ।
 प्रश्न० २ ।
 महो-महः-एकान्तोत्सर्वरूपत्वान्मोक्षः । उत्त० २२५ ।
 महोदरो-जो बहुं भुजति सो । नि० चू० प्र० १४
 आ ।
 महोदर-महोदरः महज्जठरः । उत्त० २७३ ।
 महोरग-उरःपरिसर्पभेदः । सम० १३५ । जीवा०
 ३९ । महोरगः-उरःपरिसर्पविशेषः । प्रश्न० ८ ।
 महोरगकण्ठ-महोरगकण्ठप्रमाणो रत्नविशेषः । जीवा०
 २३४ ।
 महोरगच्छाय-महोरगच्छाया-छायागतिविशेषः । प्रश्न०
 ३२७ ।
 महोरगा-महोरगाः-उरःपरिसर्पभेदविशेषः । प्रश्न० ४६ ।
 बाणव्यन्तरभेदविशेषः । प्रश्न० ६९ ।
 महोसही-महोषधिः-राजहंसीप्रमुखः । जं० प्र० ४११ ।
 महोवगरण-महोपकरणं-द्रव्यनिचयम् । आचा० १२३ ।
 मांस-यलम् । अनु० १४१ । मांसं-अशुचिविशेषः ।
 प्रज्ञा० ८० ।
 मांसकच्छप-कच्छपभेदः । सम० १३५ ।
 मांसखलं-यत्र सङ्खडिनिमित्तं मांसं छित्वा छित्वा शोष्यते
 शुष्कं वा पुञ्जीकृतमास्ते ते तत्तथा । आचा० ३३४ ।
 मांसचोडादि- अनु० ३५ ।
 मांसलं-गुरुधर्मकत्वात् । जीवा० ३३१, ३७० अकठिनः ।
 जं० प्र० ४६ । मांसलः-बहुलः । जीवा० ३५१ ।
 मांसानुसारि-मांसांतघातुव्यापकम् । ठाणा० ३७५ ।
 माअनि-मादनि-निरयावल्यां पञ्चमवर्गे द्वितीयमध्ययनम् ।
 निरय० ३४ ।
 माइअंग-मातृकाङ्गं-आतं वविकारबहुलम् । भग० ८८ ।
 माइअ-हस्तपाशितम् । जं० प्र० २०५ ।
 माइगाम-स्त्रीवर्गः । वृ० प्र० ३१४ आ ।
 माइट्टाण-मातृस्थानं-माया । दश० ३९ ।

माइट्टाणिय-मातृस्थानिकः-मायिकः । दश० ५९ ।
 माइमिस्सिगा-मातृप्रभृतिका । आव० ७०३ ।
 माइय-मयूरितः-सञ्जातपुष्पविशेषः । भग० ३७ । मयू-
 रितः । ओप० ७ । मायिनो-वञ्चकः । ज्ञाता० १६१ ।
 रूक्षादिवाल्युक्तत्वात् पक्षमलम् । ज्ञाता० २३७ ।
 माइया-मयूरिता । ज्ञाता० ५ । हस्तपाशिका । प्रश्न०
 ४७ ।
 माइल्ल-मायावान् । ठाणा० ५१४ । माया-परवञ्चनो-
 पायचिन्ता तद्वा । उत्त० २४५ । मायालुः-मायावान् ।
 ओष० १५०, ६८ । मायावी । ओष० १५१ ।
 माइवाह्य-मातृवाहकः-विकलेन्द्रियजीवविशेषः । अनु०
 १४१ ।
 माइवाहा-द्विन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४१ । मातृवाहः-
 कोद्रवाकारतया ये कोद्रवा इति प्रसिद्धा । जीवा० ३१ ।
 माइसपत्ति-मातृसपत्नी । आव० ३६६ ।
 माई-मायी-अनन्तानुबन्धिकायादयवान् । प्रज्ञा० ३३६ ।
 मायी-उत्कटरागद्वेषः । प्रज्ञा० ३०४ । माया-कौटिल्यम् ।
 दश० २५४ । माया-अनन्तानुबन्धिकायाः । भग० ४४ ।
 अभीक्ष्णं मायाप्रतिसेवी । व्य० प्र० २१४ ।
 माईठाण-मायास्थानम् । सम० ३९ ।
 माउ-माता । आव० ३७२ ।
 माउओय-मातुरोजः-जनन्याऽऽतंवं, शोणितम् । भग०
 ८७ ।
 माउगंतं-वस्त्रस्याद्यन्तभागी मूलदशारूपी वस्त्रं यतो
 व्यूयते तदादिभूतत्वात्मातृका अन्तः-दशान्तः । वृ० द्वि०
 २३५ अ ।
 माउगा-मातृका-कृष्णवासुदेवनिदानकारणम् । आव०
 १६३ टी० ।
 माउगाओ-मातरः-प्रवचनमातरोऽष्टौ, प्रवचनमूलम् । आ०
 ४८३ ।
 माउगापय-मातृकापदं-उत्तरभेदापेक्षया व्यशीतिविधम् ।
 नंदी० २१ ।
 माउगाम-मातृगामः । वृ० प्र० १८४ आ ।
 माउपय-मातृकापदं, तद्यथा-उपपत्ते इ वेत्यादि इह प्रवचने
 हृष्टिवादे समस्तनयवादबीजभूतानि मातृकापदानि भवन्ति,

तद्यथा उपन्ने इ वा विगमे इ वा ध्रुवे इ वाति । ठाणा० २२३ ।
 माउयंगा-मात्रज्ञानि-आर्त्तवपरिणतिप्रायाणीत्यर्थः । ठाणा० १७० ।
 माउयकाय-मातृकापदानि उप्पणैति वेत्त्यादीनि तत्समूहः मातृकाकायः । आब० ७६७ ।
 माउयपय-मातृकापदः-‘उप्पण्णे इ वा विगमेइ वा ध्रुवे इ वा’ इति ऐषां मातृकवत्सकलवाङ्मयमूलता । अकाराद्यक्षरात्मिका । उत० १४१ । प्रवचने-द्रष्टिवादे समस्त-नयवादबोजभूतं मातृकापदम् । दश० ७ । मातृकापदं-मातृकाक्षरादि मातृकाभूतं वा पदम् । दश० ८७ । मातृकापदं-‘उप्पन्ने इ वा विगमे इ वा ध्रुवे इ वा, इत्येष मातृकावत्सकलवाङ्मयमूलतया अवस्थितानामाम्यन्तर-द्विवक्षितं अकाराद्यक्षरात्मिकाया वा मातृकाया एकतरोऽकारादिः । ठाणा० ६ ।
 माउया-मातृका-प्रवचनपुरुषस्योत्पादव्ययध्रौव्यलक्षणा पद-त्रयी । ठाणा० ४८१ । वच्चादिभ्यूसिभाषः । वृ० द्वि० २३५ अ । सख्यो मातरो वा । ज्ञाता० १५८ ।
 माउयाणुयोग-दशविधद्रव्याणुयोगे द्वितीयः । मातृका-प्रव-चनपुरुषस्योत्पादव्ययध्रौव्यलक्षणा पदत्रयी तस्य अनुयोगः । ठाणा० ४८१ ।
 माउर-बक्षुरिन्द्रियनष्टः । भक्त० ।
 माउल-मातुलः-मातृसहोदरः । दश० २१५ ।
 माउलिग-मातुलिङ्गम् । प्रज्ञा० ३६४ । मातुलिङ्गं-बह-बीजकम् । प्रज्ञा० ३२ । मातुलिङ्गं-बीजपूरकम् । दश० १८५ । वनस्पतिविशेषः । भग० ८०३ । मातु-लिङ्गः-बीजपूरकः । अनु० १९२ ।
 माउलिगपाणमं-पाणकविशेषः । आब० ३४७ ।
 माउलिगी-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
 माउलुंग-मातुलुङ्गः । प्रज्ञा० ३२८ ।
 माउसिया-मातृस्वसा-जनिनीभगिनी । विपा० ५८ ।
 माउसियाउत्तो-मातृवस्त्रेयः । आब० १८८ ।
 माओऊयं-मातृरजः । तं० ।
 माकवी-चपायां सत्यबाहुः । ज्ञाता० १५६ ।
 मागंदियदारए- । ज्ञाता० २२१ ।

मागंदियदारा- । नि० चू० तृ० ६४ अ ।
 मागंदियपुत्त-महावीरविभोः शिष्यः । भग० ७३६ ।
 मागंदी-ज्ञातायां नवममध्ययनम् । आब० ७५३ । सम० ३६ ।
 मागध-तीर्थविशेषः । ज्ञाता० १२८ । द्रव्यतीर्थः । आब० ४६८ ।
 मागधगणिका-नानाविधकपटकरणदक्षा गणिका । सूत्र० १०५ ।
 मागह-मगधजनपदजातस्त्वान्मागधः । भग० ११४ ।
 मागधः-क्षत्रियवैश्याभ्यां जातः । आब० ८ । मगध-देशः । ज्ञाता० ११६ । मागधः-मट्टः । ज्ञाता० ४ ।
 मागध-मङ्गलपाठकः । अनु० ४६ । जम्बूद्वीपे तृतीयं तीर्थम् । ठाणा० १२२ । मागधः-मट्टः । ओप० ५ ।
 मागधः-बन्दीभूतः । जीवा० २८० । मगधेषु भवं मागधं-मगधदेशव्यपहृतम् । ठाणा० ४३५ ।
 मागहओ-मागधिकः-मागधसत्कः । ओष० २१५ ।
 मागहतित्यकुमार-मागधतीर्थकुमारः मागधतीर्थस्याधि-पतिः कुमारो मागधतीर्थकुमारः, तन्नामकः देवः । जं० प्र० २०३ ।
 मागहपत्थए-प्रमाणेन मगधदेशव्यवहृतः प्रस्थोः मागध-प्रस्थः । ज्ञाता० ११६ ।
 मागहपेच्छा-मागधप्रेक्षा । ओप० ६१ ।
 मागहिआ-मागधिका-छन्दोविशेषः । जं० प्र० १३८ ।
 मागहिय-कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ ।
 मागहिया-मागधिका । उत० १३७ ।
 मागमगि-पृष्ठतःपृष्ठतः । आब० ३८८ ।
 माघभद्रा-वापो नाम । जं० प्र० ३७० ।
 माघवति-कृष्णरात्रेः तृतीयं नाम । ठाणा० ४३२ ।
 माघवती-माघवती-कृष्णरात्रिः । भग० २७१ ।
 माझिष्ट-रागविशेषः । जं० प्र० १८८ ।
 माडंब-मडम्बं जलदुर्गम् । उत० ३४३ । सर्वतश्छिन्न-जनाश्रयविशेषरूपं मडम्बम् । अनु० २३ ।
 माडंबिअ-माडम्बिकः-पूर्वोक्तमडम्बाधिपः । जं० प्र० १९२ । माडम्बिकः-चित्रमण्डपाधिपः । राज० १२१ ।
 मडम्बं-जलदुर्गं तस्मिन् भवो माडम्बिकः तद्भोक्ता ।

उत्त० ३४३ ।

माडंबिआ-माडम्बिकः-मडम्बाधिपतिः । जीवा० २८० ।

माडंबिइया-माडम्बिकः-छिन्नमडम्बाधिपतिः । वृ० द्वि० १२१ अ ।

माडंबित-माडम्बिकः-छिन्नमडम्बाधिपः । ठाणा० ४६३ । प्रज्ञा० ३२७ ।

माडंबिय-माडम्बिकः-प्रत्यन्तराजा । प्रश्न० ६६ । माडम्बिकः-छिन्नमडम्बाधिपः । भग० ३१८, ४६३ । माडम्बिकः सनिवेशविशेषनायकः । भग० ११५, ४६३ । चित्रमण्डपाधिपः । राज० १२१ ।

माडंबी-माडम्बिकः-प्रत्यन्ताधिपः-छिन्नमडम्बनायकः । वृ० प्र० २५५ आ ।

माडंबिओ-जो छिन्नमडंबं भुज्जति सो माडंबिओ । नि० चू० प्र० २७० अ ।

माडभाग-रजतमय उत्सेधः । ज० प्र० ४६ ।

माडर-रयानितापतो । ठाणा० ३०३ ।

माडरि-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।

माढी-सन्नाहविशेषः । ज० प्र० २०६ । तनुप्राणविशेषः । प्रश्न० ४७ ।

माण-मानं-कुडवादि । आच० ८२३ । मानक्रिया-मानाय यत्करणम्, क्रियायाः नवमो भेदः । आच० ६४८ । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । औप० १३ । मानान्मानावमान-णमिप्रतिमानलक्षणम् । आच० १२८ । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । प्रश्न० ७४ । मानं-प्रमाणम् । सूर्य० १७१ । मानः बन्दनाभ्युत्पन्नलक्षानिमित्तः । दश० १८७ । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । ज० प्र० २५३ । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । ठाणा० ४६१ । मानं-स्वलक्षण अनन्तानुबन्ध्यादिविशेषः । आच० १६४ । भग० १४३ । मृषाभाषाया द्वितीयो भेदः । ठाणा० ४८९ । मानम् । पिण्ड० १२१ । विभागनिष्पन्ने प्रथमो भेदः । अनु० १५१ । मानः-गर्वपरिणामः । जीवा० १५ । ज्ञाता० २७ । ठाणा० ३३६ । मानः-जात्यादिगुणवानहमेवेत्येवं मननं-अवगमनं, मन्यते वाज्जेनेति मानः । ठाणा० १६३ । मानः-अहमितिप्रत्ययहेतुः । उत्त० २६१ । मानः-जाति-कूलरूपबलादिसमुत्थो गर्वः । आच० १७० । मान-

प्रस्थकादिः । आच० ४१३ । मानं-सेतिकादि तद्विषयम् । ठाणा० ४४९ । मानं-जलद्रोणप्रमाणता । ज्ञाता० ११ । एतत् । वृ० प्र० १३३ अ । वंदन-अभ्युत्पाणपव्वइओ जो रागदेसे कीरइओ वा । दश० चू० ८८ आ । मानः । राज० १३३ ।

माणक-माप्यविशेषः । ज० प्र० २४४ ।

माणकर-माणकरः-गच्छार्थं करोऽहमिति माद्यति । ठाणा० २४१ ।

माणजुत्तो-जलपरियाए दोणीए जळस्स दोणं छड्डुंतो माणजुत्तो । नि० चू० द्वि० ८५ आ । द्रोणं पाणियस्स पडिच्छति । नि० चू० तृ० ६१ अ ।

माणण-माननं-अभ्युत्थानासनदानाञ्जलिप्रग्रहादिरूपम् । आच० २६ ।

माणनिसूरण-इसारास्यहङ्कारविनाशकः । उत्त० ४४८ ।

माणनिस्सिआ-माननिसृता-मृषाभाषाभेदः । मानाभाषाः दश० २०६ । माननिसृता यत्पूर्वमनुभूतमप्यर्थयंमामो-त्कर्षव्यापनायानुभूतमस्माभिस्तदानीमर्थयंमित्यादि वदतो भाषा । प्रज्ञा० २५६ ।

माणपिडो-माणट्टिओ अं एसतित्ति सो माणपिडो, अमि-माणतो पिडगहणं करेतित्ति माणपिडो । नि० चू० द्वि० १०० आ ।

माणभंस-मानभ्रंशम् । ज्ञाता० १६२ ।

माणमह-मिथीलायां चैत्यः । भग० ४२५ ।

माणमाणे-मानयन् तदनुभावमनुभवन् । ४६२ ।

माणयति-मानयति श्रुतोपदेशं प्रति बोधनादिभिः शिष्यानां दश० २६४ ।

माणवए-माणवर्गः-षट्चत्वारिंशत्तमो महाग्रहः । ठाणा० ७६ । माणवकः । दश० ६३ । माणवकः । सूर्य० २६७ । अष्टाशीतो षट्चत्वारिंशत्तमो महाग्रहः । ज० प्र० ५३५ ।

माणवक-चैत्यस्तम्भः । सम० ६४ । सोधमंसभायां स्तम्भः । ज्ञाता० १५ ।

माणवग-माणवकः-चैत्यस्तम्भः । ज० प्र० ३२७ । चक्रवर्तेऽष्टमो निधिः । ठाणा० ४४८ ।

माणवगण-प्रमणस्य भगवतो महावीरस्य अष्टम गणः ।

ठाणा० ४५१ ।

माणवगनिही-माणवकनिधिः । आव० ११४ ।

माणवगा-माणवकनामानः चैत्यस्तम्भः । ज० प्र० १६३ ।

माणस-गांधर्वनिकाधिपतिः । भग० ६७४ । ठाणा० ४०६ ।

माणसना-मानोदयादहङ्कारात्मिका उत्सेकादिपरिणति-
मानसज्ञा । प्रज्ञा० ६२२ । मानोदयादहङ्कारात्मिकोत्सेक-
क्रिया, मानसः संज्ञाऽनयेति मानसंज्ञा । भग० ३१४ ।
मानोदयादहङ्कारात्मिकोत्सेकक्रियैव सञ्ज्ञायतेऽनयेति मान-
सञ्ज्ञा । भग० ३१४ ।

माणसिय-मानसिकः । आव० ७७८ । मनसा निवृत्तो
मानसः स एव मनःकृतो मानसिकः । आव० ५७१ ।
मानसिकं-चिन्तितम् । ठाणा० ४६६ ।

माणसीसहस्सं-मानसीसहस्रम् । जीवा० २३३ ।

माणा-माना-मानानुगता । आव० ५४८ ।

माणि-माणिभद्रमिधानदेवावासत्तान्माणिभद्रकूटम् । ठाणा० ४५४ ।

माणिओ-मानिकः । ओघ० ६८ ।

माणिकी-(देखी०) कोयवः । (?) ।

माणिक्कामि-मानयिष्ये । उत्त० ८४९ ।

माणिभद्र-माणिभद्रः-वर्द्धमानपुरस्य विजयवर्द्धमानोद्याने
यक्षः । विपा० ८८ । माणिभद्रः वैश्रमणस्य पुत्रस्था-
नीयो देवः । भग० २०० । माणिभद्रः-उत्तरनिकाये
व्यन्तरेन्द्रः । भग० १५८ । भग० ६८० । निरयावल्यां
तृतीयवर्गे षष्ठमध्ययनम् । निरय० २१ । सुषमंसभायां
माणिभद्रसिंहासने देवः । निरय० ३६ । मणिपतिनगर्यां
गाथापतिः । निरय० ३६ । माणिभद्रः-यक्षेन्द्रः । जीवा०
१७४ । नि० चू० द्वि० २२ अ । माणिभद्रं-ओत्तर-
पीरये दिविभागे चैत्यः । सूर्य० २ । माणिभद्रः-
यक्षविशेषः । आव० २२५ । मिथिलानगर्यां चैत्यविशेषः ।
ज० प्र० ६, ५४० ।

माणिभद्रकूट-मणिभद्रनाम्नो देवस्य निवासभूतं कूटं
मणिभद्रकूटम् । ज० प्र० ७७ । मणिभद्रकूटं-वैताल्य-
कूटनाम । ज० प्र० ३५१ ।

माणिभद्रत-महापद्मसेनापतिः । ठाणा० ४५९ ।

माणिभद्र-द्रव्यपूतिनिरूपणे समिल्लपुरे यज्ञः । पिण्ड०
८३ । अनिसृष्टद्वारविवरणे गृहस्थविशेषः । पिण्ड० ११३ ।
यक्षभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

माणिम-माणजोगो-माणणीओ । दश० चू० १५७ आ ।
मान्यः । दश० २७५ ।

माणो-माणिका-षट्पञ्चाशदधिकशतद्वयपलप्रमाणा । अनु०
१५२ । मानी-जात्यादिमदोपेतः । मूर्ध० २६६ ।

माणुम्माणियं-एगस्स वलमाणं अन्नेण अणुमीयत इति
माणुम्माणियं । नि० चू० द्वि० ७१ अ ।

माणुम्माणियट्ठाणाणि-मानोत्मानस्थानानि-मानं-प्रस्थ-
कादिः उन्मानं-नाराचादि, यदि वा मानोन्मानमित्य-
श्वादीनां वेगादिपरीक्षा तस्स्थानि तद्वर्णनस्थानानि वा ।
आचा० ४१३ ।

माणुस-मनसि शेते मानुषः, मनोरपत्यमिति वा । उत्त०
१८१ । मानुषः । आव० २७३ ।

माणुसखेत्त-मानुषक्षेत्रं-समयक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ४२६ ।

माणुसगाइ- । ज्ञाता० ८१ ।

माणुसरंघणाणि-मानुषरम्भनानि कुल्यादीनि । आचा०
४११ ।

माणुसुत्तर-मानुषोत्तरः-पुष्करवरस्य द्वीपस्य बहुमध्यदेश-
भागे पर्वतः । जीवा० ३३३, ३४३ । मानुषोत्तरः ।
आव० १९२ । मण्डलाकारपर्वतः । ठाणा० १६६ ।
मानुषेभ्यो-मानुषक्षेत्राद्वोत्तरः परतो वर्त्ती मानुषोत्तरः ।
ठाणा० १६६ । ईशानकल्पे देवविमानविशेषः । सम० २ ।
माणुस्स-मानुष्यकं-मनुष्यसम्बन्धिं औदारिकशरीरम् ।
उत्त० १८४ । मानुष्यम् । आव० ३४१ ।

माणेमाणी-मानयन्ती स्पर्शनद्वारेण । ज्ञाता० ३३ ।

मातंजणा- । ठाणा० ८० ।

मातङ्गविद्या-यदुपदेशावतीतादि कथयन्ती ढोण्ड्यः ।
ठाणा० ४५१ ।

मातमिस्सिया-मातृमिभा । आव० ८२३ ।

मातापितृसमान-अम्मापितृसमाणो-उपचारं विना साधुषु
एकान्तेनैव वत्सलः । ठाणा० २४३ ।

मातिघर-मातृगृहम् । आव० ८६३ ।

मातुगाम- । नि० चू० प्र० २४७ अ ।

मातुलिग-बीजपूरम् । आव० ३६५ ।
 मातुलुंग-बीजपूरकम् । अनुत्त० ६ ।
 मातृवाहकाः-ये काष्ठशकलानि समोभयाग्रतया सम्बन्धिः
 उत्त० ६९५ ।
 मातृस्थानं-मायागारवम् । दश० २२६ । कपटम् । पिण्ड०
 १४४ । अनु० १४० । आव० ८३८ ।
 मातृस्थानतः- । उपा० ११ ।
 मात्रः-कास्यभाजनाद्युपकरणमात्राया आधार विशेषः ।
 अनु० १५६ ।
 मात्रकम्- । आचा० ३४५ ।
 मात्रा-तुल्यवाची । नि० चू० तृ० १०८ आ ।
 मात्रापुत्रीय-सङ्ग्रामे परानीकसुभटेन जेत्रा । सूत्र० ८० ।
 मात्सिकमल्ल-मल्लविशेषः । व्य० द्वि० ३५७ अ ।
 माथुरकोट्टइल्ल-उदायिनृपमारकः । आव० ५२६ ।
 माथुरखभार-आक्रोशसहः । मर० ।
 माथुरी-मथुरापुरिसङ्घटितमत इयं वाचना माथुरी ।
 नंदी० ५१ । स्कन्दिताचार्यसङ्घटिता । (?) । स्कन्दिता-
 चार्य-प्रभृतिसङ्घटितवाचना । (?) । मथुरापुर्या पुनश्च-
 नुयोगः प्रवर्तित इति वाचना माथुरी । नंदी० ५१ ।
 मादिमिस्सगा-मातृमिश्रका । आव० ६७६ ।
 मान-धान्यमानं-सेतिकाकुडवादि । ज० प्र० २१७ ।
 मानं-जलद्रोणमानता । भग० ११६ ।
 मानकर-कथमहमनम्ययितः कथयिष्यामीति मानकचः ।
 ठाणा० २४१ ।
 मानक्रिया-यजात्यादिमदमतस्य परेषां हीलनादिकरणम् ।
 ठाणा० ३१६ ।
 मानमूर्ण-मानमर्दनः । ज० प्र० ४२१ ।
 मानवत्तिए-मानप्रत्ययः-जात्यादिमवहेतुकः । सम० २५ ।
 मानसं-एकस्मिन् वस्तुनि चित्तस्यैकाग्रता । वृ० प्र०
 २५६ अ ।
 मानससरः-दिव्यसरोवरविशेषः । प्रज्ञा० १५९ ।
 मानुष-मनुजः । नंदी० १६१ ।
 मानुषोत्तर-लब्धिमतामेकोत्पातस्थानम् । आव० ४७ ।
 माप-मानम् । नंदी० ६२ ।
 माम-भ्रातः । पठ० ३८-४६ ।

मामए-मामकः-ममेशमहमस्य स्वामीत्येवं परिग्रहाग्रही ।
 सूत्र० ६९ । मामकः-मा मम समणा घरमइत्तु । ओष०
 १५६ । नि० चू० प्र० २९२ अ ।
 मामग-मामकं-यत्राहं गृहपतिः मा कश्चिद् गृहमागच्छेत्
 एतादृशं गृहम् । दश० १६६ । य एवं वक्ति-मा मम
 समणा घरमइत्तु । ओष० ९३ ।
 मामणा ममीकारार्थे (देशीवचनम्) । आव० १२८ ।
 मामाओ-आहारादिएसु चेव सव्वेसु ममत्तं करेति
 मामाओ । विविधदेसगुणेहि पडिबद्धो मामाओ । नि० चू०
 द्वि० ६२ आ ।
 मामाक-ईर्ष्यावुः । वृ० प्र० २४६ अ ।
 मामिया-मामिका-मातुलभार्या । विपा० ५८ ।
 मायंकटु-मायां कृत्वा-मायां पुरस्कृत्य माययोत्येवं :
 ठाणा० १३७ ।
 मायंग मातङ्गः-हस्ती । जीवा० १२२ ।
 मायंगी-मातङ्गी-योगसंग्रहे शिक्षादृष्टान्ते श्रेणिकदोहित्री
 अभयपत्नी विद्याधरपुत्री । आव० ६७३ ।
 मायंजण-तृतीयो वक्षस्कारः । ठाणा० ३२६ । मातङ्गजो-
 वक्षस्कारादिः । ज० प्र० ३५२ ।
 मायंदी-माकन्दी-वष्टाङ्गे नवमं ज्ञातम् । उत्त० ६१४ ।
 ज्ञाताधर्मकथायाः प्रथमश्रुतस्कन्धे नवममध्ययनम्,
 माकन्दीनाम वणिक् तत्पुत्रो माकन्दीशब्देनेह गृहीतः ।
 ज्ञाता० ९ ।
 माय-गुप्तत्वेन मायाप्रधानोऽतिचारः । ठाणा० ४१६ ।
 मातं-अन्तःप्राप्तावस्थिति तद्द्रव्यम् । अन्तरवस्थितम् ।
 उत्त० ५१३ । माया-परपञ्चनाध्यवसायः । आचा०
 १७० । माया-दशविधमृषायां तृतीया मृषाभाषा ।
 ठाणा० ४८६ ।
 मायन्ने-यावद् द्रव्योपयोगिता मात्रा तो जानातीति तज्ज्ञः ।
 आचा० १३२ ।
 माया-मीयते वाऽनयेति माया । ठाणा० १६३ । माया-सर्वत्र
 स्ववीर्यं निगूहणम् । आव० ४३ । माया-वचनबुद्धिः । सूर्य०
 ३२९ । मात्रा-आहारमात्रा । भग० १२२ । मात्रा-
 आलम्बनसमूहोऽयं । भग० २६४ । माता-ग्युत्पत्तिभूभिः ।
 प्रश्न० १७ । मर्यादा-मात्राशब्दस्य मर्यादावाचित्वेनापि

रुडत्वात् । उक्त० २६६ । परिमाणार्थोऽयं मात्राशब्दः ।
 उक्त० २६६ । ज्ञाता० ७१ । परवञ्चनबुद्धिः । ज्ञाता०
 २१८ । पवञ्चनाभिप्रायः । व्य० द्वि० २६ अ । मात्र-
 शब्दः आकारभावव्यतिरिक्तप्रतिबिम्बादिधर्मान्तरप्रतिषेध-
 वाचकः, वास्तव्यपरिणामप्रतिषेधवाचकः । आव० ३३८ ।
 स्वपञ्चमोहोत्पादकं शाठ्यम् । उक्त० २६१ । प्रता-
 रणबुद्धिः । प्रश्न० ५८ । माया । पिण्ड० १२१ ।
 मायाक्रिया, क्रियाया एकादशमो भेदः । आव० ६४८ ।
 निकृतिः । आव० ७८९ । मायानुगता । आव० ५४८ ।
 मायानिर्वृत्तितं यत्कर्म मिथ्यात्वादिकं तदपि माया ।
 प्रज्ञा० ५५८ । अनार्जवम् । प्रज्ञा० ३३५ । निकृति-
 रूपा । जीवा० १५ । मायाविषयं गोपनीयं, प्रच्छन्न-
 मकार्यं कृत्वा नो आलोचयेत् मायाम् । ठाणा० १३७ ।
 परवञ्चनबुद्धिः । ज्ञाता० ७६ । मात्रा-संयमयात्रायं
 परिमिताहारग्रहणम् । नंदी० २१० । मात्रा-परिमाणम् ।
 उक्त० २८१ । अष्टमं पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ ।
 मायाकारः- । ठाणा० ४९० । दश० २०६ ।
 मायाक्रिया-यच्छठतया मनोवाक्कायप्रवर्तनम् । ठाणा०
 ३१६ ।
 मायागारव-मायागारवं मातृस्थानम् । दश० २२६ ।
 मायागोलकः- । उक्त० १६३ ।
 मायानियडीपसंग-मायंव निकृतिर्मायानिकृतिस्तस्याः
 प्रसङ्गः । आव० २६४ ।
 मायानिस्सिया-मायानिःसृता, यत्परवञ्चनाद्यभिप्रायेण
 सत्यमसत्यं वा भाषते । प्रज्ञा० २५६ ।
 मायामोस-मायामृषा-वेषान्तरकरणतो लोकविप्रतारणम्,
 सप्तदशम पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ । वेषान्तरभा-
 षान्तरकरणेन यत्परवञ्चनं तत् मायामृषा । भग० ८० ।
 मायामृषावादः । औप० ७९ । मायामोषः-तृतीय-
 कषायद्वितीयाश्च वचोः संयोगः । भग० ८० । मायामृषा-
 मायालक्षणकषायानुगतस्वामृषारूपत्वाच्च । अधर्मद्वारस्य
 चतुर्थं नामः । प्रश्न० २६ । माया च निष्कृतिर्मृषा च-
 मृषावादो मायया वा सह मृषा मायामृषा, प्राकृत्वान्मा-
 यामोसं, वेषान्तरकारणेन लोकप्रतारणम् । ठाणा० २७ ।
 मायामृषावादः । दश० १८८ ।

मायामोसि-मायामृषा-तृतीयकषायद्वितीयाश्रवयोः संयोगः ।
 औप० ७९ ।
 मायावत्तिए-मायाप्रत्ययो मायानिबन्धनः । सम० २५ ।
 मायावत्तिया-मायाप्रत्ययकी-विगतिक्रियामध्ये तृतीया ।
 आव० ६१२ । माया प्रत्यया-माया-अनार्जवं कोधा-
 दिरपि स च प्रत्ययः-कारणं यस्याः सा, सम्यग्दृष्टेस्तृ-
 तीया क्रिया । प्रज्ञा० ३३४ । माया-शाठ्यप्रत्ययो-
 निमित्तं यस्याः कर्मबन्धक्रियाया-व्यापारस्य वा सा
 तथा । ठाणा० ४२ ।
 मायासज्जा-मायासज्जा-मायावेदनीयेनाशुभसङ्कलेशादनु-
 तसम्भाषणादिक्रिया । प्रज्ञा० २२२ । मायासज्जा-मा-
 योदयेनाशुभसङ्कलेशादनुतसम्भाषणादिक्रियैव सज्जायते-
 ऽनयेति मायामज्जा । भग० ३१४ ।
 मायासल्लं-मायाशल्यम् । ओष० २२७ । माया-
 निकृतिः श्रुत्यते-बाध्यते अनेनेति शल्यं सैव शल्यं माया-
 शल्यम् । ठाणा० १४६ । मायाशल्यं-माया-निकृतिः
 सैव शल्यं मायाशल्यम् । सम० ६ ।
 मायासूनवोयादिः- । पिण्ड० १०८ ।
 मायो-मायोत्युपलक्षणत्वात् कषायवान् । भग० १६३ ।
 मायेन्द्रजालिकः- । विशेष० ४१० ।
 मार-मारः-आयुष्कर्मक्षयलक्षणः । आचा० ३८ । चतु-
 र्थनके तृतीय अपक्रान्तो नरकेन्द्रः । ठाणा० ३६५ ।
 मारः-मदनः मरणं वा । प्रश्न० ६७ । नाट्यविशेषः ।
 ज० प्र० ४१४ । मारः मणिलक्षणविशेषः । जीवा०
 १८९ । मार-संसारम् । आचा० १६६ ।
 मारणंतियसमुद्घाए-मारणान्तिकसमुद्घातः-अन्तर्मुहूर्त-
 शेषायुष्कर्मक्षयः । शरीरनामकर्मक्षयः । सम० १२ ।
 मारणंतिय-मारणान्तिकी-मारणमेव योऽन्तस्तत्र भवा ।
 ठाणा० ५७ । मारणमेवान्तो-निजनिजायुवः पर्यन्तो
 मरणान्तः तस्मिन् भवः मारणान्तिकः । उक्त० २४२ ।
 मारणंतिया-मारणं-प्राणत्यागलक्षणं सर्वायुष्कक्षयलक्ष-
 णं च, तमेवान्तस्तत्र भवा मारणान्तिकी । आव० ८३६ ।
 मारणंतियहियासणा-मारणान्तिकाभिसंहना-कल्याणमि-
 त्रबुद्ध्या मारणान्तिकोपसर्गसहनम् । सप्तविंशतितमोऽन-
 गारगुणः । अन्त्यगुणः । आव० ६६० ।

मारण-प्राणवियोजनं असिक्तिकुन्तादिभिः । आच० ५५८ । अव्यक्तत्वापादनम् । आचा० ३६ ।
 मारणसमुद्घाए-मारणे-भवो मारणः स चासौ समुद्घा-
 तश्च मारणसमुद्घातः । जीवा० १७ ।
 मारणा-मरणहेतुः । विपा० ४२ । मारणा-प्रतीता,
 प्राणवधस्य सप्तमः पर्यायः । प्रश्न० ५ ।
 मारा-सूना । ज्ञाता० २०२ ।
 माराए-मारणाय । आचा० १२७ ।
 मारामारी-हामरम् । आच० ७११ ।
 मारामुक्के-मारा-सूनी तस्या मुक्तो वा स मारामुक्तो
 माराद्वा-मरणान्मारकपुरुषाद्वा मुक्तो-विच्छुटितः । ज्ञाता०
 २०२ ।
 मारि-झटिति वर्षेविषया प्रतीतिः । नदी० १९ । मारि-
 जनमरकः । सम० ६२ । मारि-वर्षे प्रतीतिः । (?) ।
 मारि-मरकः । ज० प्र० ६६ । मारिः । आच० ४०१ ।
 मारीइ-मारी-युगपद्रोगविशेषादिना बहूनां कालघर्मप्रा-
 प्तिः । ज० प्र० १२५ ।
 मार्ग-पृष्ठः । दश० २३५ । छेदनं-मार्गातिक्रमणम् ।
 ठाणा० ३४६ ।
 मार्गतः- । नदी० । ६० । विशेष० ५३६ (?) ।
 मार्गण-निपुणबुद्ध्यान्वेषणम् । पिण्ड० २९ ।
 मार्जारि-बिडालः । उत्त० ६२६ । बिडालः । प्रज्ञा०
 २५४ । वायुः । ठाणा० ४५७ ।
 मार्जारिपादिका-हरितभेदः । आचा० ५७ ।
 मार्जिता-शिरिणी । आचा० ३३६ ।
 माल-उपरितलव्यवस्थितः । ओष० ५२ । कायोत्सर्गे
 पञ्चमदोषः । आच० ७६८ । मालः-गृहोपरि क्रियमाणः ।
 भग० २७४ । आचा० ३६२ । उपरितलम् । ओष०
 ५२ । मालो-मालकः-उपरितनभागः । ज्ञाता० १५७ ।
 द्वितीयभूमिका । बृ० द्वि० १३ आ । श्रापदादिरक्षार्थं
 मञ्चविशेषः । ज्ञाता० ६३ । मालको-गृहस्योपरितन-
 भागः । ठाणा० १२४ ।
 मालक-गृहोपरितनभागः । बृ० द्वि० १६८ आ ।
 मालंकार-हरितराजः । ठाणा० ३०२ ।
 मालणा-मालयते-व्याप्यते इति मालणा । ओष० ६२ ।

मालणीयं- । ज्ञात० ३८ ।
 मालणीया-परिवारणीयानि । ज० प्र० ४३ । जीवा०
 १९६, ३५६ ।
 मालती-जातिः । ज० प्र० ४५ । कुसुमम् । ४७३ ।
 मालनीयं-परिवारणीयम् । ज्ञाता० ४२ ।
 मालयं-माल्यम् । आच० १५१ ।
 मालयघर-मालकगृहं-द्वितीयभूमिकाद्युपरिवर्तिगृहं । ज०
 प्र० १०६ ।
 मालवंत-माल्यवद्वक्षस्कारनिभोत्पलादि योगान्माल्यबद्धेव-
 स्वामिकत्वाच्च माल्यवद्वद्धः । ज० प्र० ३९० । माल्यं-
 पुष्पं नित्यमस्यास्तीति माल्यवान् देवः । ज० प्र० ३३६ ।
 सीतानद्यां प्रथमवक्षस्कारपर्वतः । ठाणा० ३२६ । माल्य-
 वन्नाम वृत्तवंताद्व्यपर्वतः । ज० प्र० २८० ।
 मालवंतदह-उत्तरकुरी पञ्चमद्वद्धः । ठाणा० ३२६ ।
 मालव-मालवा म्लेच्छविशेषाः शरीरापहारिणः । अथ०
 द्वि० १४ अ । मालवकः-स्तेनः । आच० ८१६ । मालवः-
 चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ । म्लेच्छ-
 विशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
 मालवग-जनपदविशेषः । भग० ६८० । पर्वतविशेषः ।
 नि० बृ० प्र० १७३ अ ।
 माला-समूहः । ज्ञाता० १३३ । अनेकसुरकुसुमप्रथिता ।
 आच० १८४ । माला-श्रेणयः । ज० प्र० १०४ ।
 अरहट्टस्य माला । ओष० १९ ।
 मालाकारा-श्रेणिविशेषः । ज० प्र० १९३ ।
 मालिअं-मालितं-धारितम्, परिहितम् । ज० प्र० १८७ ।
 मालिण-मुकुली-अहिभेदविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
 मालिणीय-मालनीयं-परिवारणीयम् । जीवा० १६६ ।
 मालिय-मालिकम् । जीवा० २६९ ।
 माली-सुविधिनाथस्य चैत्यवृक्षः । सम० १५२ । वनस्पति-
 विशेषः । राज० ७६ । वनस्पतिविशेषः । ज० प्र० ४५ ।
 मालुआ-एकास्थिकफलवृक्षविशेषः । ज० प्र० ४६ ।
 मालुगा-मालुका विनयविषये अम्बपिन्नहाणभार्या आविका ।
 आच० ७०८ । त्रीन्द्रियजीवभेदः । उत्त० ६९५ ।
 मालुज्जेणि-दृष्टान्तसूचकं वचनम् । ओष० १६ ।
 मालुय-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०३ । मालुकः-वृक्ष-

विशेषः । प्रज्ञा० ३१ । मालुकः-एकास्थिकफलवृक्षवि-
शेषः । राज० ८० ।

मालुया-मालुका-वल्ली । सूत्र० ८५ । मालुका-एका-
स्थिकफला । जीवा० २०१ । श्रीन्द्रियजन्तुविशेषः ।
जीवा० ३२ । वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

मालुयाकच्छ-मालुकानाम एकास्थिकवृक्षविशेषः तस्य
यत्कक्षं तत्तथा । भग० ६८५ । मालुकाकच्छः-एका-
स्थिकफलवृक्षः । ज्ञाता० ७८ ।

मालुयामडंबर-मालुकामण्डपकः-वृक्षविशेषयुक्तो मण्ड-
पकः । जीवा० २०१ ।

मालोहड-मालात्-मन्त्रादेरपहृतं-साध्वर्थमानीतं यद्भुक्ता-
दि सन्मालापहृतम् । त्रयोदशम उद्गमदोषः । पिण्ड० ३५ ।

माल्यवत-रम्यगर्वे पर्वतः । ठाणा० ६८ ।

माल्यवान्-पर्वतविशेषः । प्रज्ञा० १५६ ।

माइवगो-स्त्रीजनः । वृ० तृ० १११ अ ।

माषतुष-घोसंतस्स वि जस्स गंथो न ट्ठायति स दुमेहो ।
नि० पू० द्वि० ३६ आ । अपूर्वधराणामप्रमादवती
शुक्लव्यानोत्पत्तिः । आव० ६०३ । अल्पश्रुतस्वे हृष्टान्तः ।
उत्त० ६८० ।

माषतुषादि-भ्रमणविशेषः । भग० ८९५ ।

मास-माषः-पञ्चरक्तिकामानः । उत्त० २९७ । औषधि-
विशेषः । प्रज्ञा० ३३ । धान्यविशेषः । भग० ८०२ ।

माषः-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० १४ ।

अन्यानि नामानि समयावलिकादीनि असतीति मासः ।

मानानि वा द्रव्यक्षेत्राग्न्यसतीतिमासः मानासनात् मासः ।

नि० पू० तृ० १४० अ । पर्वगवनस्पतिविशेषः । प्रज्ञा०

३३ । कालमानविशेषः । भग० ८८८ । माषः । प्रज्ञा०

२५७ । माषो-दशाधंगुञ्जामानः सुवर्णादिमयः । निरय०

२४ । माषा । भग० २६० । धान्यविशेषः । दश०

१६३ ।

मासकण्ठ-मासकल्पम् । आव० ६३० ।

मासग-मासाग्रः । आव० १७३ ।

मासपत्नी-मासपत्नीः-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०४ ।

मासपाणि-साधारणबादरवनस्पतिविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।

मासथं-जत्थं गिहपती भणति । दश० पू० ७६ आ ।

मासरासिवण्णाभ-मासरासिवर्णमः । जीवा० ३७० ।

माससिगा-माषफलिका । प्रज्ञा० २६६ ।

मासा-पुरिवर्तजनपदे आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ५५ । माषाः ।

पिण्ड० १६८ । समयविशेषः । ठाणा० ८६ ।

मासावल्ली-वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

मासिआ-प्रथमभिक्षुप्रतिमा । सम० २१ ।

मासिए-तपविशेषः । आव० ३२७ ।

मासिएणंभत्तेणं-मासिकेन भक्तेन-मासोपवासः । जं०
प्र० २८० ।

मासियं-प्रथमभिक्षुप्रतिमा । ज्ञाता० ७२ ।

माहण-मा वधीरिति प्रवृत्तिर्येषां ते माहनाः-उत्तरगुण-

मूलगुणवन्तः संयतः इत्यर्थः । ठाणा० ३१२ । माहनः-

ब्राह्मणः । ठाणा० ३१२ । माहनः-ब्राह्मणः । ठाणा०

३४२ । माहनः-ब्राह्मणः । उत्त० ३०७ । मा हनेत्येवं

योऽन्यं प्रति वक्ति स्वयं हनननिवृत्तः सन्नसी माहनः,

ब्रह्म वा ब्रह्मचर्यं कुशलानुष्ठानं वाऽस्यास्तीति ब्राह्मणः ।

भग० २२६ । मा प्राणिनो जहि-व्यापादयेत्येवं प्रवृत्तिः

उपदेशो यस्य माहनः सन्नह्यचारी वा ब्राह्मणः । सूत्र०

२६८ । मा हन इत्येवमादिशति स्वयं स्थूलप्राणातिपाता-

दिनिवृत्तत्वाद्यः स माहनः, अथवा ब्राह्मणो-ब्रह्मचर्यस्य

देशतः सद्भावाद् ब्राह्मणो-देशविरतः । भग० ८६ । साधुः

आचा० २६४ । मुनिः । आचा० १६३ । ब्राह्मणः ।

आव० १८८ । माहनः-श्रावकः । भग० १४१ । मा हनं

इत्याचष्टे यः परं पति स्वयं हनननिवृत्तः सन्तिति स

माहनो-मूलगुणधरः । ठाणा० १०८ । माहनं-मा हन-मा

विनाशय इत्येवंपदपणाकारिणः । ठाणा० ५२१ ।

ब्राह्मणः-संयतासंयतः । सूत्र० १२० । ब्राह्मणः-

ब्राह्मणविशेषः । सूत्र० ३४ । मा वधीइत्येवं रूपं

मनोवाक्क्रिया च यस्यासी माहनः । उत्त० ४४२ ।

माहनः-ब्राह्मणः । उत्त० ४१८ । मा हणति प्रवृत्ति

यस्यासी माहनः-नवब्रह्मचर्यगुतिगुतो ब्रह्मचर्यधारणाद्वा

ब्राह्मणः । सूत्र० २६३ । ब्राह्मणः । ठाणा० ५०८ ।

भगवाद् । आचा० २६६ । मा वधीरिति प्रवृत्तिर्यस्य

स माहणः । सूत्र० ५८ । ब्राह्मणः-बाहंस्पत्यमतानुशासी

परिव्राजकादिर्वा भ्रमणोपासकः । सूत्र० १४ । माहणो-

ब्राह्मणः-द्विषातिः । सूत्र० ३६३ । माहणो-माहनः स
ब्रह्मचर्यपितः । सूत्र० ४२५ । ब्रह्मणः-ब्रह्मचर्याद्यनुष्ठान-
निरतः । सूत्र० १४३ । माहनः-परमगीतार्थः आवकः ।
राज० १२८ ।

माहणकुंडागाम-सोमिलबन्धनगामं । नि० द्वि० २९
आ । ऋषभदत्तब्राह्मणवास्तव्यं नगरम् । भग० ४५६ ।
ब्रह्मणकुण्डगामः-ऋषभदत्तब्राह्मणवास्तव्यं नगरम् ।
आवा० १७८ ।

माहणवणीमत-पञ्चमो वनीमगः । ठाणा० ३४१ ।
माहृष्य-माहात्म्यं-महानुभावताम् । ज्ञाता० २११ ।
माहृष्यता-महतो अप्पा माहृष्यता । प्रभावः । नि० तृ०
तृ० १ आ ।

माहृल-चतुरिन्द्रियजीवभेदः । उक्त० ६९६ ।
माहिद-माहेन्द्रः-सप्तमो मुहूर्तनाम । ज० प्र० ४६१ ।
माहिदः-सप्तमतीर्थकृतप्रथमभिक्षादाता । सम० १५१ ।
माहेन्द्रः-भोगपुरे क्षत्रियः । आव० २२२ । माहेन्द्रः-
पुरुषसिंहवासुदेवागमस्थानम् । (?) । माहेन्द्रः-इन्द्रवि-
शेषः । आव० २२५ । द्वादशमसागरोपमस्थितिको देवः ।
सम० २२ । माहेन्द्रः-चतुर्थदेवलोकवास्तव्यदेवः ।
प्रज्ञा० ६६ । सप्तममुहूर्तनाम । ज० प्र० ४६१ ।

माहिदफल-माहेन्द्रफल-इन्द्रयवः । उक्त० १४२ ।
माहिदरे-अनन्तनाथजिनस्य पूर्वभवनाम । सम० १५१ ।
माहिदवर्द्धिसग-माहेन्द्रावतंसकः-माहेन्द्रलोकस्य मध्येऽवतं-
सकः । जीवा० ३९१ ।

माहिल- । विशेष० ६३४ (?) ।
माहु-यस्मादर्थे । नि० तृ० प्र० ६२ आ ।
माहुरयं- । ओष० १६० ।
माहेन्द्र-रोहिणीज्येष्ठादिनक्षत्रसम्भवम् । अनु० २१६ ।
माहेसर-माहेश्वरः-भायाश्राद्धः । आव० ३६६ । माहे-
श्वरः । आव० ३६९ ।

माहेस्सरी-क्षिपिविशेषः । प्रज्ञा० ५६ । माहेश्वरी-नगरी-
विशेषः । आव० २६५ । महत्या ईश्वर्या कारितेति
माहेश्वरी-दक्षिणापये पुरी । आव० १७४ ।

माहोज्ज-माधुर्यं-मार्दवम् । वृ० तृ० २५६ अ ।
माहोज्जहोक्ता-माधुर्यहार्ता-मार्दवप्राप्ता । वृ० तृ० २५६

अ ।

मिज-मजा-अस्थिमध्यावयवविशेषः । प्रभ० ८ । बीजम् ।
ठाणा० ५२१ । मिज्जा-कीकसमध्यवर्ती धातुः । भग०
१३५ । कीकसमध्यवर्ती धातुविशेषः । ओप० १०० ।
मध्यावयवः । भग० ८८ । मयूरपिच्छमध्यवर्तिनी ।
ज० प्र० ३५ । मिज्ज-बीजम् । मिज्जं-फलम् । प्रज्ञा०
३७ ।

मिठ-गजपरिवर्तुकः । वृ० प्र० ३११ अ ।

मिठियागाम-मिठिकाग्रामम् । आव० २२६ ।

मि-इति वाक्यालङ्कारे । विशेष० ६८७ । मेराति ।
आव० ७८२ । मृदुमार्दवत्वम् । आव० ७८२ । मास् ।
उक्त० ३६५ ।

मिअंक-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

मिअ-अतिवचनविस्तरहितं । सङ्क्षिप्तसाक्षरं मितम् ।
अनु० १३३ ।

मिअगंध-मृगगन्धः-जातिवाचकः शब्दः । ज० प्र० १२८ ।
ज० प्र० ३१३ ।

मियलोमिय-ये मृगेभ्यो ह्रस्वका मृगाकृतयो बृहत्पुच्छा
आटविकजीवविशेषास्तस्मिन्निष्पन्नं मृगचोमिकम् । अनु०
३५ ।

मिआ-मिता-यहृत्स्वरनुज्ञाता भूमिः । दश० १६८ ।

मिआवई-मृगावती-भावप्रतिक्रमणोदाहरणे आर्या-उदयन-
माता । आव० ४८५ । मृगावती-आर्योदयनमाता, यस्या
आर्यचन्दनासकाशे केवलमुत्पन्नम् । आव० ४८५ ।

मिइंग-मृदङ्गो-मार्दलः । ठाणा० ३६१ । मृदङ्गो-मार्दलः ।
भग० ४७६ ।

मिई-मृगी-मृगीरूपेणोपघातकारिणी विद्या । आव० ३१८ ।

मिड-मृदुः-कोमलम् । नदी० ५२ । मृदुः-अकोपनः,
कोमलाकापी वा । उक्त० ४९ । मृदुः-कोमलः । जीवा०
२०७ । मृदुः-मनोज्ञम्-परिणामसुखावहम् । जीवा०
२७८ । मृदुः-मनोज्ञः । जीवा० २२६ ।

मिडग्गह-तृतीयमहाव्रते प्रथमा भावना । आवा० ४२६ ।

मिडणिगणि-मृदुकानि । गणि० ।

मिउत्तं-मृदुत्वं-कायनञ्जता । आव० ३६४ ।

मिउमदव-मृदु च तन्मार्दवं च मृदुमार्दवं-अधिम्यमार्द-

वम् । ज्ञाता० ७७ ।

मिउमह्वसंपन्न-मृदुः यन्माद्व-अत्यर्थमहङ्कृतिजयस्तत्सं-
पन्नः-प्राप्तः । भग० ८१ । मृदुः-द्रव्यतो भावतश्चावन-
मनशीलस्तस्य भावः कर्म वा-माद्वं यत्सदा माद्वोपेतस्यैव
भवति तेन सम्पन्नः-तदभ्यासात्सदा मृदुस्वभावो मृदु-
माद्वसंपन्नः । उक्त० ५९१ ।

मिउमह्वसंवण-मृदुमाद्वसम्पन्नः-मृदुः-मनोज्ञं परिणाम
सुखावहं यन्माद्व तेन सम्पन्नः, न कपटमाद्वोपेतः ।
जीवा० २७८ ।

मिए-मृगः-अन्नः । दश० २४७ ।

मिगंडक- । नि० चू० प्र० २७६ आ ।

मिग-मृगः-अरण्यप्राणी । उक्त० ३४९ । मृगः-आटव्य-
पशुविशेषः । प्रभ० १३५ । मृगः-श्रापदः । सूत्र०
१५० । मृगः-अन्नः बालवैद्यकादि । व्य० प्र० २५० अ ।

मिगकोटुक-मृगकोष्ठकं-नगरं, यत्र जितशत्रुराजा । आव०
३६१ ।

मिगचरिय-मृगाणां चर्या इतश्चेतश्चात्स्लवनात्मकं चरणं
मृगचर्या । उक्त० ४६२ ।

मिगचरिया-मितचारिता-पश्चिमिभक्षणात्मिका । उक्त०
४६२ ।

मिगदेवी-मृगादेवी-वलश्रीमाता, राक्षी । उक्त० ४५० ।

मिगपरिसा-अधितसुता अगीतत्वा । नि० चू० द्वि०
१६ अ । अधीतितः पद्मगीतार्थाः । वृ० द्वि० १०२ आ ।
मृगपक्षं । नि० चू० तृ० ३८ आ ।

मिगलुद्धगा- । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।

मिगवण-सावस्यामुधानम् । राज० ११४ ।

मिगवालुंकी-मृगवालुंकी लोके प्रसिद्धा । प्रज्ञा० ३६४ ।

मिगवितीए-मृगः-हरिणवृत्तिः-जीविका यस्य स मृग-
वृत्तिकः । भग० ६३ ।

मिगव्वं-मृगव्यं-मृगया । उक्त० ४३८, ४३९ । आहेडगो ।

नि० चू० द्वि० १३६ आ । मृगया व्यसनं-अनेकेषां मृगा-
दिजन्तूनां वधं करोति तत् । वृ० प्र० १५७ अ ।

मिगसिग-मृगशृङ्गं-समासतो द्रव्यशब्दम् । आचा० ३३ ।

मिगसिर-मृगशिरः-अचलजन्मनक्षत्रम् । आव० २५५ ।

मृगशिरः । सूर्य० १३० । मृगशिरः-संस्थानम् । जं०

प्र० ४६७ ।

मिगा-अज्ञाः । व्य० प्र० २५० ।

मिगावई-मृगावती-प्रजापतिपत्नी । आव० १७४ । मृगा-
वती-त्रिपृष्ठवासुदेवमाता । आव० १६२ । मृगावतिः-
भावप्रतिक्रमणोदाहरणे तदुपयुक्तो व्यक्तिविशेषः । आव०
४८५ । क्षामणे ज्ञातम् । भक्त० ।

मिगावती-उदायनमाता । भग० १५६ । मृगावती-
शतानीकराजपत्नी । आचा० ६३ ।

मिगुई-मीयते-तोल्यते स्वीक्रियते । आचा० ४३० ।

मिच्छं पडिवल्लु नाणा-तं गुरुहि कयं मेरं अभिक्कमंतिंति,
सूयाए जहा जइ वयंउहरया न होता । दश० चू०
१३२ अ ।

मिच्छ-वैपरीत्यम् । ठाणा० ४७३ । मिध्याभावं-
विनयभ्रंशमित्यर्थः । ठाणा० ३६९ । मिध्यात्वं म्लैच्छ्यं
वा अनार्यत्वम् । भग० ६७५ । मिध्यात्वम् । दश०
२४४ ।

मिच्छकोटुं- । नि० चू० द्वि० १८ आ ।

मिच्छगहभ-म्लेच्छपदंभः । ओष० ८४ ।

मिच्छत्वं-मिध्यात्वं-विपर्यासः । प्रभ० ६२ । मिध्यात्वं
तत्त्वार्थाभिधानरूपम् । आव० ८११ । मिध्यात्वमोह-
नीयकर्मपुद्गलसाधिव्यविशेषादात्मपरिणामो मिध्यात्वम् ।
आव० ५६४ । मिध्यात्वं-क्रियादिनामसम्यग्रूपता, मि-
ध्यादर्शनानाभावाद्विजितो विपर्यासो दुष्टत्वमशोभनत्वं
इति भावः । ठाणा० १५३ । मिध्यात्वं-तत्त्वार्थाभिधानम् ।
उक्त० २६१ । तत्त्वार्थाभिधानरूपं मिध्यात्वम् । विशे०
८७४ ।

मिच्छत्किरिया-मिध्यात्वक्रिया-सर्वाः-प्रकृतिविशेष्युत्त-
रगतसंख्यास्तीर्थकराहावकशरीरतदङ्गोपाङ्गत्रिकवहिता
यया वज्जानि सा । सूत्र० ३०४ । मिध्यात्वक्रिया-
असुन्दराव्यवसायात्मिका क्रिया । जीवा० १४३ ।

मिच्छतथेयणिज्ज-जिनप्रणीततत्त्वाभिधानात्मकेन मिध्या-
त्वरूपेण वेद्यते तन्मिध्यात्ववेदनीयम् । प्रज्ञा० ४६८ ।

मिच्छताभिणिवेस-मिध्यात्वाभिनिवेशः । उक्त० १५७ ।

मिध्यात्वाभिनिवेशः-बोधनविपर्यासः । ठाणा० २८५ ।

मिच्छदिट्ठो-मिध्या-विपरीता दृष्टिर्यस्याऽसौ मिध्यादृष्टिः,

उदितमिध्यास्वमोहनीयः । सम० २८ । मिध्याहृष्टिः ।
पिण्ड० ६९ ।

मिच्छादिद्विधा-मिध्याहृष्टिकाः-मिध्या-विपर्ययासवती जि-
नाभिहितायंसायश्चिदानवनी हृष्टिः-दर्शनं-अद्वानं येषां ते
मिध्याहृष्टिकाः-मिध्यास्वमोहनीयकम्मोदयादवचितजिनव-
चनीः । ठाणा० ३० ।

मिच्छा-मिध्या । ठाणा० ४६६ । मिध्या-अनुत् ।
दश० १२६ । मिध्याकारः-मिध्याक्रिया । आव० २५८ ।
मिध्या-विपरीतम् । आ० (?) । म्लेच्छा-पारसीकादयः ।
बृ० द्वि० १३४ अ । द्वितीया सामाचारी । भग० ६२० ।
दशधासामाचार्या द्वितीया । ठाणा० ५०० । मिथ्येति
प्रतिक्रमामि । आव० ५७२ ।

मिच्छाउक्कड-मिध्यादुष्कृतम् । आव० २६४ ।

मिच्छाउक्कडपयस्वरत्थो-मिध्यादुष्कृतपदाक्षरार्थः ।
आव० ७८२ ।

मिच्छाकार-कथंचित् स्फुलितस्य मिध्या मदीयं दुष्कृत-
मिति भणनं मिध्याकारः । बृ० प्र० २२२ अ । मिध्या-
असदेतद् यन्मयाऽऽवर्तितमित्येवं करणं मिध्याकरः । अनु०
१०३ ।

मिच्छादंशण-मिध्या-विपरीतं दर्शनं मिध्यादर्शनम् ।
ठाणा० १४६ । मिध्यादर्शनं-अतत्त्वे तत्त्वाभिनिवेशरू-
पम् । उत्त० ७०७ । मिध्यादर्शनं-अतत्त्वार्थश्रद्धान-
मिति । सम० ९

मिच्छादंशणवर्त्तिता-मिध्यादर्शनप्रत्ययिकी, विगतिकि-
यामध्ये चतुर्थी । आव० ६१२ । मिध्यादर्शनं-मिध्यात्वं
प्रत्ययो यस्याः सा तथा । ठाणा० ४२ ।

मिच्छादंशणसल्ल-मिध्यादर्शनशल्पम् । ओष० २२७ ।
अष्टादशमं पापरथानकम् । ज्ञाता० ७५ ।

मिच्छादण्ड-मिथ्यैव-अनपराधिष्वेव दोषमारोप्य दण्डो
मिथ्यादण्डः । सूत्र० ३३० ।

मिच्छादिद्वि-मिध्याहृष्टिः-अन्यतीर्थकः । भग० १६१ ।
मिध्याहृष्टिः-भूतग्रामे प्रथमं गुणस्थानम् । आव० ६५० ।
यदा पुनरेकस्मिन्नपि वस्तुनि पर्याये वा एकान्ततो विप्र-
तिपद्यते तदा मिध्याहृष्टिरेव । प्रज्ञा० ३८८ । मिध्या
हृष्टिः-विपर्यस्तहृष्टिः । जीवा० १८ ।

(अल्प० १०८)

मिच्छादुक्कड-मिध्यादुष्कृतम् । दश० १०४ ।

मिच्छापच्छाकड-मिथ्येति कुत्वा पश्चात्कृतं न्यायवादिभि-
र्यत्तत् मिथ्यापश्चात्कृतम्, अथर्मद्वारस्य द्वादशमं नाम ।
प्रश्न० २६ ।

मिच्छापावतण-मिध्याप्रवचन-शक्यादितीर्थिकशासनमि-
ति । ठाणा० ४५१ ।

मिच्छामि-मिध्या-विपर्यस्तोऽस्मि-भवानि मिध्याकरोमि
वा, मिथ्यामीति, म्लेच्छवदाचरामि वा म्लेच्छामिति
मिच्छामि । ठाणा० २१५ ।

मिच्छावाद-मिध्यावादः-नास्तिवयम् । दश० १११ ।
मिध्यावादः-नास्तिवयम् । ठाणा० २११ ।

मिच्छोवयार-मिथ्योपचारः-मातृस्थानगर्भा । क्रियावि-
शेषः । आव० ५४८ ।

मिन्न-मरणं-प्राणत्यागः । भग० १६ ।

मिणाल-मृणालं-पद्मनालम् । प्रश्न० १६३ । मृणाल-
पद्मनालः । जीवा० १९८ । मृणालं-पद्मस्तम्भः । जीवा०
१९ । मृणालः-एकत्रीकः । प्रज्ञा० २७ ।

मिणालिया-मृणालिका-विशम् । जीवा० २७२ ।

मिणिमिणंतं- । ओष० १७७ ।

मितः-पूरितः । अनु० २२४ ।

मितवीही-मृगवीथी । ठाणा० ४६८ ।

मित्त-मित्रः-मणिपदानगरनृपतिः । विपा० ९५ । मित्रं-
पश्चात्स्नेहवत् । ठाणा० २४५ । मित्रं-स्नेहास्पदम् ।
ज० प्र० १२३ । मित्रं-सुहृत् । भग० १६३ । मित्रं-
सहवर्षितम् । उत्त० २६१ । मित्रं-सहपांशुक्रिडादि ।
उत्त० १८८ । मित्रं-सुहृत् । विपा० ५८ । मित्रं-
स्नेहविषयः । जीवा० २८१ । मित्रः-वणिग्ग्रामे राजा ।
विपा० ४५ । मित्रः-तृतीयमुहूर्तः । ज० प्र० ४६१ ।
मित्रः-तृतीयो मुहूर्तः । सूर्य० १४६ । मित्रः-नन्दपुरा-
धिपतिः । विपा० ७६ ।

मित्तगा-बलव्यस्तरेन्द्रस्य प्रथमाग्रमहिषी । ठाणा० २०४ ।

मित्तजण-मित्रजनः सुहृल्लोकः । सम० १२८ ।

मित्तदाम-त्रम्बूद्रीपे भरतवर्षेऽतीतायामुत्सविण्यां प्रथमः
कुलकरः । सम० १५० । ठाणा० ३६८ ।

मित्तदोषवर्तिण-मित्रदोषप्रत्ययः-मातापित्रादिनामत्पेऽप्य-

(८५७)

पराधे महादण्डनिर्वर्तनम् । सम० २६ ।
 मिस्तनंदी-मित्रनन्दिः-सकेतनगरनृपतिः । विपा० ६५ ।
 मिस्तपगत-मित्रप्रकृतः जेमनादिप्रकरणः । आव० ६५ ।
 मिस्तपभे-मित्रप्रभः-सवेगोवाहरणे चम्पानरेशः । आव० ७०६ ।
 मिस्तवर्ग-मित्रवर्गः-सुहृत्समूहः । उत्त० ३८६ ।
 मिस्तवती-मित्रवती-कायोत्सर्गदृष्टान्ते चम्पायां श्रेष्ठि
 पुत्रसुवर्धनपत्नी भाविका । आव० ८०० ।
 मिस्तवादी-तृतीयोऽकीरियावादी । ठाणा० ४२५ ।
 मिस्तवाहण-जम्बूद्वीपे आगामिन्यामवसपिण्यां प्रथमकुल-
 करः । ठाणा० ३९८ ।
 मिस्तसमाण-मित्रसमानः-सोपचारवचनादिना प्रतीक्षतेः ।
 ठाणा० २४३ ।
 मिस्तसिरि-मित्रश्रीभावकः-निम्हवजायकः । विशेष० ६१० ।
 मिस्तसिरी-मित्रश्रीः-आम्रशालवने श्रमणोपासिकाः ।
 उत्त० १५६ । मित्रश्रीः-अम्बशालवने श्रमणोपासकः ।
 आव० ३१४ । मित्रश्रीः-आम्लकम्पायां निम्हवप्रतिबो-
 धकभावकविशेषः । आव० ३१५ ।
 मिस्ता-मित्राणि-सहजातकादीनि । वृ० तृ० १३५ अ ।
 मिस्तिज्जमाण-मित्रियमाणः मित्रं ममायमस्त्वित्येवमाणः ।
 उत्त० ३४६ ।
 मिस्तिया-वत्सगोत्रभेदः । ठाणा० ३६० ।
 मिस्ती-मंथी-यत् मंथीनिमित्तं प्रतिमिच्छन् वन्दते तत्,
 कृतिकर्मणि त्रयोदेशम दोषः । आव० ५४४ ।
 मिस्तीभावं-मित्रोभावं-पराहितचित्तालक्षणम् । उत्त० ५८४ ।
 मित्रद्वेषदण्ड-मात्रादीनामल्पापराधेऽपि महादण्डनिर्वर्तन-
 लक्षणः । प्रश्न० १४३ ।
 मित्रवाचक-क्षमाश्रमणविशेषः । ध्य० प्र० १०० अ ।
 मित्रा-रुधिरराजराज्ञी । प्रश्न० ९० ।
 मिथिला-मिथिला-सूर्यवत्कल्यापुरी । सूर्य० १ । मिथिला-
 जनकराजधानी । प्रश्न० ८६ । नगरीविशेषः । जं० प्र० ५४० ।
 मिथुजुहिया-गावीणं निखेदना परिभाविणा विणिज्जि-
 ह्मिणा वधुवरारियारंति मिहजुहिया । (?) ७१ अ ।

मिथुन-युग्मम् । प्रश्न० ६६ ।
 मिथ्यादृष्टिः-बालः । भग० ६४ । आचा० २८१ ।
 मिथ्यालोचनम्- । दश० १११ ।
 मिथ्योपदेशः-प्रमत्तवचनमयथार्थवचनोपदेशो विवादेऽवति-
 संधानोपदेशश्च । तत्त्वा० ७-२० ।
 मियंक-मृगाङ्क-मृगचिह्नं विमानम् । सूर्य० २६२ ।
 मिय-मृगः-हरिणशृगालादिकः । सूत्र० ३१९ । मितम् ।
 विशेष० ४०५ । मृगः-आटव्यः । सम० ६२ । मितं-
 वर्णादिनियतपरिमाणम्, क्षतमसूत्रगुणः । आव० ३७६ ।
 मितं-परिमिताक्षरम् । प्रश्न० १२० । मितं-पदपदाक्षरः
 नापरिमितमित्यर्थः । ठाणा० ३६७ । मितं-वर्णादिनि-
 यतपरिमाणम् । अनु० २६२ ।
 मियउत्त-मृगपुत्रः-राजपुत्रविशेषः, दुःखविपाके प्रथममध्य-
 यनम् । विपा० ३५ ।
 मियगंध-मृगमदगन्धः-भारतवर्षे मनुष्यभेदः । भग० २७६ ।
 मियगाम-मृगग्रामः-नगरविशेषः । विपा० ३९ ।
 मियचक्क-मृगा हरिणशृगालादयः आरण्यास्तेषां दर्शन-
 रतं ग्रामनगरप्रवेशादौ सति शुभाशुभं यत्र चिन्त्यते तत्
 मृगचक्रम् । सूत्र० ३१६ ।
 मियचारिया-मृगचारिका-उत्तराव्ययनेषु एकोनविंशतित-
 ममध्ययनम् । उत्त० ६ ।
 मियलद्धुय-तापसविशेषः । भग० ५१९ ।
 मियलुद्धूया-तापसविशेषः । निरय० २५ ।
 मियलोम-मृगरोमज-क्षालोमजम् । ठाणा० ३३८ ।
 मियलोमियं- । नि० सू० प्र० १२६ अ ।
 मियवणे-वीतभयनगरे उद्यानम् । भग० ६८८ ।
 मियवालुंकी-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।
 मियवांकीफल-मृगवालुंकीफलम् । प्रज्ञा० ३६४ ।
 मियवाहण-जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे आगामिन्यामुत्सर्पिण्यां
 प्रथमः कुलकरः । सम० १५३ ।
 मियसंकप-मृगेषु सङ्कलपो-वधाध्यवसायः छेदनं वा
 यस्यासौ मृगसङ्कल्पः व्याधः । भग० ६३ ।
 मिया-मृगा विजयक्षत्रियराजस्य देवी । विपा० ३५ ।
 द्विखुरविशेषः । प्रज्ञा० ४५ ।

मियावई-मृगावती-शिक्षायोगहृष्टान्ते हेहयकुलसंभूतवैशालिकचेटकृतुतीयापुत्री । आव० ६७६ । त्रिपृष्ठवामुदेवस्य माता । सम० १४२ ।

मियावती-मृगावती-शतानीकराजपत्नी । आव० २२२ । मृगवती-शतानीकराज्ञी । विपा० ६८ । उवालिद्धे दिवृतो । नि० चू० तृ० १३४ आ ।

मिरिय-मरिचः । आचा० ३४८ । मिरियं । प्रज्ञा० ३६५ ।

मिरियचूर्ण-मरिचचूर्णम् । मज्ञा० ३६५ ।

मिलवखू दम्भमिडादी । नि० चू० द्वि० ७१ आ । म्लेच्छगुडम् । ओष० १५७ । बर्बरशबरपुलिन्द्रादि-म्लेच्छाप्रधानम् । आव० ३७७ ।

मिलाइ-म्लायति-शुष्यति । आचा० ६६ ।

मिलाणं-पर्याणम् । ओप० ७० । पर्याणम् । भग० ४८० ।

मिलिवखू-म्लेच्छाः-अव्यक्तभाषासमाचारः । प्रज्ञा० ५५ ।

मिलितं-दृष्टम् । आव० ८५६ ।

मिलिमिलिमिलितं-विकिचिकायमानः । प्रभ० ४८ ।

मिलियं-मिलितं-प्रनेकशास्त्रसम्बन्धिनि सूत्राण्येकत्रमोलयित्वा यत्र पठति तत् मिलितमसदृशधान्यमेलकवत् । अनु० १५ । मिलितः-मिलितवानु । आव० ५७८ ।

मिलिवखू-म्लेच्छ-अव्यक्तभाक् । उत० ३३६ ।

मिल्हअ-मुक्तः । चउ० ।

मिश्रः-मिश्रस्कन्धः सूक्ष्म एवेषदशदरपरिणामाभिमुखः मिश्रः । आव० ३५ । उपसर्गनां समुदायनिष्पन्नत्वात् संयत इति । अनु० ११३ । पदभेदः । आव० ३७६ ।

मिश्रकव्यवहार-व्यवहारविशेषः । ठाणा० २६३ ।

मिश्रस्कन्धः- । विशे० ९२४ (?) ।

मिषान्तरम्- । नदी० १५७ ।

मिसजाय-मिश्रजातं-आदित एव गृहिसंयतमिश्रोपस्कृतरूपम् । दश० १७४ ।

मिसा-मृषा-विरोधनीत्वाद्, भाषाविशेषः । प्रज्ञा० २४८ ।

मिसिमिसंत-दीप्यमानम् । ज्ञाता० १९ । दीप्यमानम् ।

राज० ४८ । विकिचिकायमानम् । भग० ४७८ ।

दीप्यमानम् । ओप० ६६ । उद्भिरत् । त० ।

मिसिमिसित-दीप्यमानम् । जं० प्र० १६० । मिसिमिसायमानं-विकिचिकायमानम् । प्रभ० ७६ । दीप्यन्तु । आव० १०१ । आचा० ४२३ ।

मिसिमिसोमाण-क्रोधज्वलया ज्वलन्तु । विपा० ५३ । क्रोधाग्निना देदीप्यमानः कोपप्रकर्षप्रतिपादनार्थः । भग० ३२२ ।

मिसिमिसेमाण-देदीप्यमानः-क्रोधज्वलनेन । भग० १६७ । क्रोधाग्निना देदीप्यमानः । ज्ञाता० ६४ ।

मिस्स-विकिकित्सासमापन्नः । वृ० तृ० १८३ आ ।

मिस्सकाले-मिश्रकालः-नारकभयानुगतसारावस्थानकालस्य तृतीयो भेदः, नारकाणां मध्यादेकादय उद्भूताः यावदेकोऽपि शेषस्तावन्मिश्रकालः । भग० ४७ ।

मिस्सकेसी-मिश्रकेशी-उत्तररुचकवास्तव्या द्वितीया दिक्कुमारीमहत्तरिका । जं० प्र० ३६१ । मिश्रकेशी-उत्तररुचकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ ।

मिस्सजाए-आहारदोषः । भग० ४६६ ।

मिस्सवेयणिज्ज-यत्तु मिश्ररूपेण जिनप्रणीततत्त्वेषु न श्रद्धानं नापि निन्देत्येवंलक्षणेन वेश्यते तन्मिश्रवेदनीयम् । प्रज्ञा० ४६८ ।

मिहत्थु-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।

मिहिला-मिथिला-सामुच्छेदनिन्हवोत्पत्तिस्थानम् । आव० ३१२ । मिथिला नगरी यत्र पद्मरथो राजा । आव० ३६१ । मिथिला-ब्रह्मदत्ताधिकारे नगरी । उत० ३८० ।

मिथिला-मल्लिजिनस्य प्रथमभारणकस्थानम् । आव० १४६ ।

मिथिला-मल्लिजन्मभूमिः । आव० १६० ।

मिथिला-कोण्डिन्यशिष्यस्थानम् । आव० ३१६ ।

मिथिला-चतुर्थनिहवोत्पत्तिस्थानम् । उत० १६३ ।

मिथिला-नमि-राजधानी । उत० २६६, २०३, ३०४, ३०९ ।

मिथिला-दत्तवामुदेवनिदानभूमिः । आव० १६३ टी० ।

मिथिला-जनकराजधानी । आव० २२१ ।

मिथिला-त्रितशत्रुराजधानी । जं० प्र० ६ ।

मिथिला-विदेहजनपदे आयेक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ५५ ।

मिथिला-नमिजन्मभूमिः । आव० १६० ।

महागिरीशिष्यस्थानम् । विशे० ९६० ।

मिथिला-चतुर्थनिहवोत्पत्तिस्थानम् । विशे० ६३४ ।

माणभद्रचेत्यस्थानीयानगरी । भग० ४२५ । कुम्भक-

रात्रस्य राजधानी । ज्ञाता० १२४ । चोक्षापरिवाजी-
कास्थानम् । ज्ञाता० १४४ ।

मिहुण-जुम्भंतस्स भावो मेहुणं । मिहु वा रहस्सं तम्मि
उप्पणं मेहुणं । नि० चू० प्र० ७७ अ । मिथुनं-
दाम्पत्यम् । आचा० ३३१ । मिथुनं-स्त्रीपुंसयुगम् ।
ठाणा० १०६ । मिथुनकं-स्त्रीपुरुषयुगम् । जीवा०
१८३ ।

मिहुणग-मिथुनकनरः । आव० ११० ।

मिहुणाइ-स्त्रीपुरुषयुगं मिथुनकम् । राज० ६९ ।

मिहो-परस्परम् । भग० ५५२ ।

मिहोकहा-मिथःकथा-राहस्यकीवार्त्ता । दश० २३५ ।
राहस्यिकहा । दश० चू० १२५ अ । भक्तादिविक्रया ।
व्य० प्र० २४६ ।

मीणगा-वतिरोचनेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५०४ ।

मीमांसा-प्रमाणजिज्ञासा । तंदी० २५० । आचा०
२४९ ।

मीरा-दीर्घचुल्ली । सूत्र० १२५ । दीर्घचुल्ली । आव०
६५१ ।

मीराकरण-कटेट्वारादेराच्छादनम् । वृ० प्र० ३०८ आ ।

मीसंति- । (?) ८३ अ ।

मीस-मिश्रं-शब्दादिषु रागादिकरणम् । आव० ७६४ ।

मिश्रमरणम् । मरणस्य दशमो भेदः । उक्त० २३० ।

मिश्रः-एकदेशानुगमनशीलः-देशान्तरगतपुरुषकलोचनोप-
घातवत् । आव० ४२ । औदारिकमिश्र औदारिक
एवापरिपूर्णो मिश्र उच्यते । भग० ३३६ । मिश्रः-
आयोपशमिकः । व्य० प्र० ४७ अ । तृतीयं प्रायश्चित्तम् ।
ठाणा० २०० ।

मीसक-मिश्रकं-मिश्रजातं-साध्वर्थं गृहस्थार्थं चादित
उपस्कृतम् । प्रभ० १५४ ।

मीसग-मिश्रकः-उत्पन्नविगतोभयः, सत्यामृषाभाषाभेदः ।
दश० २६ । मिश्रः-आनापानपर्याप्त्याऽपर्याप्तः । आव०
३३४ ।

मीसजाए-मिश्रजातं-चतुर्थं उद्गमदोषः । मिश्रेण-कुटुम्ब-
प्रणिधानसाधुप्रणिधानमीलनरूपेण भावेन जातं यद्
भक्तं दि तन्मिश्रजातम् । पिण्ड० ३४ ।

मीसजायं-मिश्रजातम् । आचा० ३२६ ।

मीसज्जाए-गृहसंयताऽर्थमुपस्कृततया मिश्रं जातं-उत्पन्नं
मिश्रजातम् । ठाणा० ४६० ।

मीससापरिणया-मिश्रकपरिणताः-प्रयोगवित्तसाम्यां परि-
णताः प्रयोगपरिणाममस्यजन्तो वित्तसया स्वभावान्तरमा-
पादिता मुक्तकडेवरादिरूपाः, अथवोदारिकादिवर्गणारूपा
वित्तसया निष्पादिताः सन्तो ये जीवप्रयोगेणेकेन्द्रियादि-
शरीरप्रभृतिपरिणामान्तरमापादितास्ते मिश्रपरिणताः ।
भग० ३२८ ।

मीसा प्रयोगवित्तसाम्यां परिणताः । ठाणा० १५२ ।

मुंगुंद-मुकुन्दो-मुरजविशेषो योऽतिलोनं प्रायो वाद्यते ।
ज० प्र० १०१ ।

मुंचहसे-मुंच । पठ० ९४-६६ ।

मुंज-शरस्तम्बः । वृ० द्वि० २०३ अ । सरस्स छल्ली ।
नि० चू० प्र० १२१ अ । मुंजः-शरपणि । ठाणा०
३३९ ।

मुंजकार-मुञ्जाकारी । अनु० १४६ ।

मुंजतिण-काश्यपगोत्रविशेषः । ठाणा० ३६० ।

मुंजपाउयारा- । प्रज्ञा० ५६ ।

मुंजमालिया- । नि० चू० प्र० २५३ आ ।

मुंजमेहला-मुंजमेहला-मुंजमयः कटीदवरकः । ज्ञाता०
२१३ ।

मुंजविष्पक-शरस्तं बत्त्वग्भवं रजोहरणम् । वृ० द्वि०
२०३ अ ।

मुंजापिच्छेते-कुट्टितत्वक् तन्मयं मुंजः-शरपर्णीति ।
ठाणा० ३३८ ।

मुंड-मुण्डः-स्थानुविशेषः, यस्मिन् महिषो वा यदोपरिघा
परिक्षिप्यते । अनु० ५ । मुण्डः-अच्छेदकः । भग०
७०५ । मुण्डनं मुण्डः-अपनयनम् । ठाणा० ३३५ ।

मुंडपरसू-मुण्डपरशुः-मुण्ड(कुण्ड) कुठारः । प्रभ० ६० ।

मुंडभाव-मुण्डभावः-दीक्षितत्वम् । भग० १०६ ।

मुंडमालहम्मिय-मुण्डमालहर्म्यं-उपर्यन्ताच्छादितशिखरादि-
भागरहितं हर्म्यम् । ज० प्र० १०६ ।

मुंडरूई-मुण्डरुचिः-मुण्ड एव मुण्डन एव केशापनय-
नात्मनि शेषानुष्ठानपराङ्मुखतया रुचिर्यस्याऽसौ मुण्ड-

रुचिः । उक्त० ४७८ ।
 मुंडसमण-मुण्डश्रमणः । उक्त० १५१ ।
 मुंडसेना-अराजका सेना । बृ० तृ० ६४ अ ।
 मुंडापयितुं लोचकारापणे । व्य० द्वि० २१५ अ ।
 मुंडावलि-मुण्डाः-रथाणुविशेषा येषु महिषीवाटादौ
 परिधाः परिक्षिप्यन्ते तेषां निरंतरव्यवस्थितानामावली-
 पङ्क्तिर्या सा । अनुक्त० ५ ।
 मुंडावित्तए-मुण्डयितुं शिरोलोचनेन । ठाणा० ५७ ।
 मुंडावियं-मुण्डापितं-लुब्धितम् । भग० १२२ ।
 मुण्डिण-यत्र शिक्षापि स्वसमयतस्त्रिच्यते ततः प्राग्वत्
 मुण्डित्वम् । उक्त० २५० । मुण्डितः । ज्ञाता० ५७ ।
 मुण्डिय-मुण्डितः । आव० ६१७ ।
 मुण्डियसिर-मुण्डितशिरः । आव० २९२ ।
 मुण्डिवग-मुण्डिकाभ्रकं-ध्यानसंवरयोगविषये शिम्बावर्द्धन-
 नगरनरेशः । आव० ७२२ ।
 मुंमुही मोचनं मुक् जराराजसी समाक्रान्तशरीरगृहस्य
 जीवस्य मुचं प्रतिमुखं-आभिमुखं यस्यां सा मुङ्मुखीति ।
 ठाणा० ५१६ ।
 मुंसुंढी अनन्तकायभेदः । भग० ३०० ।
 मु-आवाम् । उक्त० ३८७ । आत्मनिर्देशार्थत्वाद्वयमिति ।
 उक्त० २९२ ।
 मुङ्ग मृदङ्गो-लघुमर्दलः । ज० प्र० १०१ । मृदङ्गो-
 उर्ध्वायतोऽधो विस्तीर्णं उपरि च तनुः आतोऽधोविशेषः ।
 आव० ४१ । मत्कोटकः । आव० ४३५ । (देशीपदं)
 मत्कोटवाचकम् । व्य० प्र० १४० आ । मृदङ्गः-
 मर्दल एव । प्रश्न० १५६ । कीटिका । विशेष० ५३७ ।
 मुङ्गपुक्खरे मृदङ्गो लोकप्रतीतो मर्दलस्तस्य पुष्करम् ।
 ज० प्र० ३१ ।
 मुङ्गमत्थए-मृदङ्गानां-मर्दलानां मस्तकानोव मस्तकानि
 उपरिभागाः-पुटानीत्यर्थः मृदङ्गमस्तकानि । भग० ४६२ ।
 मुङ्गलिया-कीटिका । सं० ।
 मुङ्गा-कीटिका । ओष० १८४ । पिपीलिका । व्य०
 द्वि० १० अ ।
 मुङ्गओ-योनिशुद्धः-परिशुद्धोभयपक्षसंभूत इत्यर्थः, राज-
 वंशीयमातापितृकः । बृ० तृ० २५५ अ ।

मुहुत-उदितो-मउडपट्टवधेन पयाहि वा अप्पणो वा अमि-
 सितो । नि० चू० प्र० २७० अ ।
 मुहुय-मुदितं-सकलोपद्रवविरहितः । उक्त० ४४८ ।
 मुउल-मुकुलं-कोटकम् । प्रश्न० ८४ ।
 मुउलिणो-मुकुलं-फणाविरहयाग्य-शरीरावयवविशेषाकृ-
 तिः सा विद्यते येषां ते मुकुचिनः । प्रज्ञा० ४७ ।
 मुउलिय-मुकुलितः-मुकुलाकारः । भग० ६६३ ।
 मुकुंद-बलदेवः । नि० चू० प्र० २६६ अ । मुकुन्दो-
 मुरजवाद्यविशेषः । राज० ५० । उपरिसङ्कुचितोऽधो
 विस्तीर्णो मृदङ्गविशेषः । जीवा० १०५ ।
 मुकुल-कोरकावस्थः । ज० प्र० ५२८ । कुड्मलं-
 कलिका वा । जीवा० १८२ ।
 मुकुला-नासापुटद्वयस्यापि यथोक्तप्रमाणतया संवृत्ताकार-
 तया च मुकुलाकाराः । जीवा० २७६ ।
 मुकुलितोक्तिः- । उक्त० २४२ ।
 मुकुलिया-मुकुलिता गुल्मिता । जीवा० १८३ ।
 मुकुलिनः-अहिभेदः । सम० १३५ ।
 मुक्क-मुक्तः । ज्ञाता० २०२ । मुक्तः-क्षितः । ज्ञाता०
 १८ । मुक्तः-करप्रेरितः । ज्ञाता० ४० । मुक्तः-अन्य-
 जन्मनि तेनैवोद्भिन्नः । उक्त० ४२ । मुक्तः-क्षितः ।
 ज्ञाता० ४ । मुक्तं-मुक्तलमप्रभपूर्वकं च यद् व्याकरणं
 अर्थप्रतिपादनम् । विशेष० १६८ ।
 मुक्कखलए- । नि० चू० प्र० १३६ आ ।
 मुक्कदीहनीसास-मुक्तदीर्घनिःश्वासः । आव० ७०७ ।
 मुक्कधुरा-संजमधुरा मुक्का जेण सो मुक्कधुरे । नि०
 चू० द्वि० ६२ आ ।
 मुक्कधुरासंपाडगसेवी-धूः-संयमधूः परिगृह्यते मुक्ता-
 परित्यक्ता धूर्येनेति समासः, सम्प्रकटं-प्रवचनोपघातनिव-
 पक्षमेव मूलोत्तरगुणजालं सेवितुं शीलमस्येति सम्प्रकट-
 सेवी, मुक्तधूश्चासी सम्प्रकटसेवी चेति विग्रहः । आव०
 ५२३ ।
 मुक्कधात-मुक्तवाग्-प्रयुक्तवचनः ? मुक्तवादी वा-सिद्ध-
 वादी । प्रश्न० २८ ।
 मुक्किल्लय-मुक्तम् । प्रज्ञा० २७० ।
 मुक्ख-मोक्षः-कृतसकमंक्षयास्त्वरूपमन्यवस्थानम् । उक्त०

५६२ । मोक्ष-दुःखापगमं मोक्षकारणं संयमातुष्ठानम् ।
आचा० २३४ । मोक्षः-जीवकर्मविधोगमुखलक्षणः ।
दश० १५९ ।

मुखगङ्गा-मोक्षगतिः-उत्तराध्ययनेषु अष्टविंशतितममध्यय
नम् । उत्त० ६ ।

मुखगमणबद्धचिह्नसन्नाह-मोक्षगमनबद्धचिह्नसन्नाहः,
मोक्षो-मुक्तिस्तदगमनाय बद्धमिति घृत चिह्न-धर्मध्व-
जादि तदेव सन्नाहो दुर्बचनशरप्रसरनिवारकः क्षान्त्या-
दिर्वा येन सः । उत्त० ४६४ ।

मुखगपह-मोक्षपण्याः तीर्थंकरः । आव० ७८० ।

मुखगपहदेसिय-मोक्षपथदेशितः-तीर्थंकरदेशितः । आव०
७८० ।

मुखगभावपडिवन्न-मोक्षे-मुक्तो भावेन-अन्तःकरणेन प्रति-
पन्नः-आश्रितः मोक्षभावप्रतिपन्नः, मोक्ष एव मया साधि-
तस्य इत्यभिप्रायवात् । उत्त० ५८७ ।

मुक्त-बाह्यभ्यन्तरग्रन्थिबन्धनात् । सम० ५ ।

मुक्तकग्रन्थः- । आचा० ५० ।

मुक्तदेश्यः- । आचा० १७० ।

मुक्तमुक्तोली- । सूत्र० २७३ ।

मुक्तव्याकरण- । नि० चू० द्वि० २३ आ ।

मुक्तादाम-(मगधदेशप्रसिद्ध)कुम्भप्रमाणमुक्तामयम् । जीवा०
२१० ।

मुक्तामणिमय-मुक्ताः-मुक्ताफलानि मणयः-चन्द्रकान्तादि
रत्नविशेषाः मुक्तरूपा वा मणयो रत्नानि मुक्तामणयः
तद्विकारो मुक्तामणिमयः । सम० ७८ ।

मुक्तावलि-तपोविशेषः । व्य० प्र० ११३ आ ।

मुक्तावली-मुक्ताफलमयी । ज्ञाता० ४३ ।

मुक्ताशेल-मोक्तिकपर्वतः । अनु० २५४ ।

मुक्ताशेलमयं- । नि० चू० द्वि० १ आ ।

मुक्ति-निर्लोभिता । उत्त० ५६० ।

मुख-मुखवास्त्रिका । ओष० १११ । गन्ध्या उपरि यद्दो-
यते । अनु० १५१ ।

मुखशेतिका-मुखपिधानाय पोतं-वस्त्रं मुखपोतं मुखपोत-
मेव ह-व-चतुरङ्गुलाधिकवितस्तिमात्रप्रमाणत्वात् मुख-
पोतिका-मुखवास्त्रिका । पिण्ड० १३ ।

मुखमङ्गलिका-

। दश० २३१ ।

मुखरपिशाच-पिशाचभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

मुख्यः-यथार्थः । विशे० ७८४ ।

मुगुंद-मुकुन्दः-वासुदेवो बलदेवो वा । आचा० ३२८ ।

मुकुन्दो-वासुदेवो बलदेवो । भग० ४६३ । मुकुन्दः-
बलदेवः । आचा० ३२८ । मुकुन्दः-वादित्रविशेषः ।

उत्त० १४३ । मुकुन्दः-बलदेवः । जीवा० २८१ ।

मुगुंदमहो मुकुन्दमहः-बलदेवस्य प्रतिनियतदिवसभावो
उत्सवः । जीवा० २८१ ।

मुगुंस-मुगुंसा-खाडहिंसाकृतिः । प्रश्न० ८ ।

मुगुसपुच्छ-भुजपरिसर्पविशेषः । उगा० २१ ।

मुगुसा-खाडहिंसा । उपा० २४ ।

मुग-मुद-प्रसिद्धाः । भग० २६० । ओषधिविशेषः ।
प्रज्ञा० ३३ । मुदगः । दश० १८३ । भग० ८०२ ।

मुगकन्नी-अन्तकायभेदः । भग० ३०० ।

मुगपण्णी-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा०
३४ ।

मुगपन्नी-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०४ ।

मुगर-मुग्दरः-प्रायुधविशेषः । उत्त० ४६० ।

मुगरपाणी-मुग्दरपाणिः-राजगृहस्य बहिर्द्वारविशेषः,
अर्जुनमालाकारस्य कुलदेवता । उत्त० ११२ ।

मुगसिग-मुद्गसिगः-मुद्गफलिका । प्रज्ञा० २६६ ।

मुगसिल्ल-मुद्गशैलः । आव० १०० ।

मुग्गा-मुद्गाः । पिण्ड० १६८ । मुद्गाः-धान्यविशेषः ।
अनु० १९३ ।

मुग्गाछिवाडी-कोमलमुद्गफली । वृ० प्र० १६५ आ ।

मुग्धक-अव्यक्तविज्ञानम् । निरय० ३० ।

मुच्चइ-मुच्यते-पुण्यापुण्यरूपेण कृच्छ्रेण कर्मणा । जीवा०
४८ । शेषकर्मांशं मुच्यते । प्रज्ञा० ६०६ । प्रतिसमर्थं
विमुच्यमानो मुच्यते । भग० ३४ ।

मुच्चति-मुच्यते भवोपग्राहिकमंबतुष्टयेन । उत्त० ५७२ ।
मुच्यते भवोपग्राहिकमर्णा । आव० ७६१ ।

मुच्चिस्संति-मोक्षन्ति-कर्मराशेः परिनिर्वात्यन्ति-कर्मकृत-
विकारविरहाच्छोती भविष्यन्ति । सम० ७ ।

मुच्चेज्जा-मुच्येत भवोपग्राहिकमभिरपि । प्रज्ञा० ४०० ।

मुच्छए-मुच्छयेत्-गाध्यं विदध्यात्, संपर्कं कुर्याद्वा । सूत्र० ४८ ।

मुच्छति-मुच्छति-तद्दोषानवलोकनेन मोहमचेतनत्वमिव यान्ति संरक्षणानुबन्धवतो वा भवतीति । ठाणा० २६२ ।

मुच्छा-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।
मूच्छा-संरक्षणानुबन्धः । भग० ५७३ । मूच्छा-अनु-
रागः । ओष० १०१ । मूच्छा-मोहः-सदसद्विवेकनाशः ।
ठाणा० ६८ ।

मुच्छिण-मूच्छितः । विपा० ३८ । मूच्छितः-मोहवान्
दोषानभिज्ञत्वात् । भग० १९२ । मूच्छितः-मूढः ।
विपा० ५३ । मूच्छितो गण्डवर्मप्रहारादिना । आचा०
१५२ । मूच्छितः-संजातमूच्छः-जाताहारसंरक्षणानुबन्धः
तद्दोषविषये वा मूढः । भग० ६५० ।

मुच्छिज्जंताणं-वीणाबिषखीवल्लकीनां मूच्छंनम् । राज०
५२ ।

मुच्यते भवोपग्राहिकर्मभिः । ठाणा० १८१ ।

मुछ-मोहो । दश० चू० १५१ अ ।

मुज्झई-मूह्यति संसारमोहेन वोच्यते । आचा० २१५ ।

मुडिभयद्वं-मोहितव्यं-प्राप्तविपाकपर्यायलोचनायां मूढेन
आध्यम् । प्रश्न० १५८ ।

मुज्झह-मुह्यत मोहं-तद्दोषदर्शने मूढत्वं कुरुते । ज्ञाता०
१४८ ।

मुञ्चति-उत्सृजति । विशेष० २०६ ।

मुष्टि-मुष्टिः । उत्त० ४६१ । मुष्टिः । आव० ८४५ ।

मुष्टिः-पिण्डितकुलिकः पाणिः । जं० प्र० १७४ ।

मुष्टिअ-मल्ला एव ये मुष्टिभिः प्रहरन्ति । जं० प्र० १२३ ।

मुष्टिए-लघुतरो घनः । भग० ६९७ ।

मुष्टिओ-मौष्टिकः-मल्लविशेषः, यो मुष्टिभिः प्रहरति ।
जीवा० २८२ ।

मुष्टिक-मौष्टिकः-यो मुष्टिभिः प्रहरति मल्लः । प्रश्न० १४१ ।

मुष्टिपहार- । नि० चू० प्र० ३२ अ ।

मुष्टिय-मुष्टिका-मुष्टिः । जीवा० १२१ । मौष्टिकः-मल्लः
कसरजसम्बन्धो चाणुराभिधानो मल्लः । प्रश्न० ७४ ।

मुष्टिकः मल्लः । विकथाभेदः । दश० ११४ । मुष्टिकः-

मुष्टिप्रमाणः पाषाणः । प्रश्न० २१ । मौष्टिकः-चिलत-

देगवास्तव्यम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ । मौष्टिकः-मल्ल
एव, यो मुष्टिभिः प्रहरन्ति । ज्ञाता० ४० ।

मुष्टियकहा-मुष्टिककथा-मल्लयम्बन्धिनी कथा । दश०
११४ ।

मुष्टिया-जुञ्जणमल्ला । नि० चू० प्र० २७७ अ ।

मुष्टियुद्ध-कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ ।

मुष्टिवाए-मुष्टिवातः-अतिवेगतो वज्रग्रहणाय यो मुष्टेर्बन्धने
जायमानो वातः । भग० १७६ ।

मुट्टी-मुष्टः-अङ्गुलिसन्निवेशविशेषात्मिका । उत्त० ४७८ ।
पुत्थगपणगे तईयं । नि० चू० प्र० १८१ अ । वृ० द्वि०

२१६ आ । चतुरङ्गुलदीर्घो वृत्ताकृतिः अथवा समचतु-
रस्रचतुरङ्गुलो वा पुस्तकः । वृ० द्वि० २१६ आ । मुष्टि-

पुस्तकं-यत् चतुरङ्गुलदीर्घं वा वृत्ताकृति, चतुरङ्गुल-
दीर्घमेव चतुरस्रं वा । आव० ६५२ । चतुराङ्गुल-

दीर्घः वृत्ताकृतिश्च पुस्तकः । ठाणा० २३३ ।

मुट्टीपोत्थगो-चतुरङ्गुलदीर्घो चतुरस्रो मुट्टीपोत्थगो । नि०
चू० द्वि० ६१ अ ।

मुडिबक आचार्यः । व्य० द्वि० १७० आ ।

मुणइ-जानाति मुणति अवगच्छतीति । विशेष० ३९० ।
मुणति जानाति । विशेष० ५४ ।

मुणति-मन्यते-जानाति । दश० ७४ ।

मुणमुणायंत-जलपत्र । उत्त० २१५ ।

मुणाल-मृणाल-पद्मतन्तुः । राज० ३३ । मृणालं-पद्म-
नालः । राज० ७८ । मृणालं-पद्मनालम् । जीवा०

१२३ । मृणालं पद्मनालम् । जीवा० १२३ । मृणालं-
पद्मनालम् । जं० प्र० २६१ । मृणालं-पद्मतन्तुः । जं०

प्र० ३५ ।

मुणालाओ-पद्मनालानि । जं० प्र० ४२ ।

मुणालिया-मृणालिका-पद्मनीकन्दोत्था । दश० १८५ ।
मृणालिका-पद्मनीमूलम् । प्रश्न० ८१ ।

मुणित-मृणतु-लपतु । आव० ५६१ ।

मुणि-मन्यते जगतस्त्रिकालावस्थामिति मुनिः-विशिष्टमं-
विस्मयन्वितः । प्रज्ञा० ५ । मुनिः-मन्यते जगतस्त्रिका-
लावस्थामिति । आव० ५०५ । मुनिः-साधुः मुणति

मनुते मन्यते वा जगतस्त्रिकालावस्थामिति मुनिः । विशेष०

४८८ । परित्यक्तलोकव्यापारः मुनिः । आव० ४०० ।
मनुते-मन्यते वा जगतस्त्रिकालावस्थामिति मुनिः सर्वज्ञ
त्वात् । आव० ६० । मुनिः-वाच्यमः । भग० ४६० ।
मुनिः-विपश्चित् साधुः । आव० ५६३ । मन्यते जगत-
स्त्रिकालावस्थामिति मुनिः-साधुः । आव० ५८६ ।

मुणिइ- । आव० २१४ ।

मुणि(पिसा)ऊ-पिशाचः । आव० ५२ (ओघ०) ।

मुणिओ-मुनितः-पिशाचः । आव० २०६ ।

मुणिचंद्र-मुनिचन्द्रः-पार्श्वपरिः स्थविरः । आव० २०२ ।
मुनिचन्द्रः-चन्द्रावतंसकराजः सुदर्शनायाश्च कनिष्ठपुत्रः ।
आव० ३६६ । मुनिचन्द्रः-चन्द्रावतंसकराजकुमारः ।
उत्त० ३७५ । राजपुत्रे परिषहकर्ता । मर० ।

मुणिज्जह-जानीयाः । ओघ० २१ ।

मुणिणो-मुनयः मुनिवेषविडम्बितः । आचा० ११३ ।

मुणिय-मुणित-ज्ञानम् । प्रश्न० ३६ । मुणितः-ज्ञातः ।
आव० ५९१ ।

मुणियपुण्वसार-मुणितपूर्वसारः । आव० ५३६ ।

मुणिसुव्वए-जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे आगमिन्यामुत्सर्पिण्यां
एकादशमतीर्थकरः । सम० १५३ । चम्पायां तीर्थकृत् ।
ज्ञाता० २२२ । अहन्तः । भग० ७०७ । विशतितमो
जिनः, तस्मिन् गर्भगते सति माताऽतीव सुखता जातेति
मुनिसुव्वतः । आव० ५०५ ।

मुणिसुव्वयसामी- । नि० चू० तृ० ४४ अ ।

मुणी-मुनिः-कालत्रयवेदी । सूत्र० ६१ । मुनिः-तपस्वी ।
उत्त० २३३ । मनुते जगतस्त्रिकालावस्थामिति मुनिः ।
सूत्र० २६८ । मुणति-प्रतिजानीते सर्वविरतिमिति
मुनिः । उत्त० ३५७ । मुणिति-प्रतिजानीते सर्व सावद्य-
विरतिमिति मुनिः । उत्त० ५५० । सावज्जेसु मोघं
सेवतित्ति । दश० चू० ३३ आ । ओघ० ५२ ।

मुणेयव्व-मुणितव्यः-प्रतिज्ञातव्यः । उत्त० ५२७ । मुणि-
तव्यः-प्रतिज्ञातव्यः । उत्त० ४२७ ।

मुण्ड- । आचा० ६७ ।

मुण्डपालहर्म्य-द्रुमगणविशेषः । जीवा० २६६ ।

मुण्डाभाण्ड- । ज० प्र० १३६ ।

मुत्तव-वनस्थातावशेषः । भग० ८०२ ।

मुत्तकल-अपवर्तनादिकरणयोग्यः । उत्त० ५८५ । सूर्य०
७१ ।

मुत्तकलाप्य- । नदी० १५८ ।

मुत्त-मुक्तो-बाह्याभ्यन्तरग्रन्थिबन्धनेन मुक्तः महावीरः ।
भग० ६ । भग० १११ । मुक्तो-मुक्त इव मुक्तः ।
सूत्र० २६८ । मूत्रम् । ज्ञाता० ४६ । मुक्तः-कृतकृत्यः
निष्ठितार्थः । जीवा० २५६ । मुक्तं-यत्पूर्वमवेषु परि-
त्यक्तं तत् । प्रज्ञा० २७० ।

मुत्तमउड-मुक्तोच्छ्रितबाहुद्वयरूपः । वृ० तृ० १६७ आ ।

मुत्तसक्करा-पाषाणकः । नि० चू० प्र० ११७ अ ।

मुत्ताजाल-मुक्ताजालं-मुक्ताफलमय दामसमूहम् । जीवा०
१८१ । मुक्ताजालः । जीवा० २६० ।

मुत्ताधारपुडक-मुक्ताधारपुटकं-मुक्तिमण्डपम् । प्रश्न०
१५२ ।

मुत्तालत-मुक्तानामाश्रयस्थानमुक्तालयः । ठाणा० ४४० ।

मुत्तालय-मुक्तालयः-इषट्प्राग्वारायाः सप्तमं नाम । प्रज्ञा०
१०७ । इषट्प्राग्वाराया अष्टमनाम । सम० २२ ।

मुत्तावलि-मुक्तावली-केवलमुक्ताफलमयी । भग० ४७७ ।

मुत्तावलिभट्ट-मुक्तावलिभद्रः-मुक्तावलिद्वीपे पूर्वार्द्धाधिपति-
देवः । जीवा० ३६९ ।

मुत्तावलिमहाभट्ट-मुक्तावलिमहाभद्रः-मुक्तावलिद्वीपेऽपरा-
र्द्धाधिपतिदेवः । जीवा० ३६६ ।

मुत्तावलिमहावर-मुक्तावलिमहावरः-मुक्तावलिबरे समुद्रे
ऽपरार्द्धाधिपतिदेवः । जीवा० ३६९ ।

मुत्तावलिवर-मुक्तावलिवरः-मुक्तावलिबरे समुद्रे पूर्वार्द्धा-
धिपतिदेवः । जीवा० ३६६ । मुक्तावलिवरः-मुक्तावलि-
समुद्रे पूर्वार्द्धाधिपतिदेवः । जीवा० ३६६ ।

मुत्तावलिवरभट्ट-मुक्तावलिवरभद्रः-मुक्तावलिबरे द्वीपे
पूर्वार्द्धाधिपतिदेवः । जीवा० ३६९ ।

मुत्तावलिवरमहाभट्ट-मुक्तावलिवरमहाभद्रः-मुक्तावलिबरे
द्वीपेऽपरार्द्धाधिपतिदेवः । जीवा० ३६६ ।

मुत्तावलिबरावभास-मुक्तावलिबरावभासः द्वीपः समुद्रश्च ।
जीवा० २६८ ।

मुत्तावलिबरावभासभट्ट-मुक्तावलिबरावभासभद्रः मुक्ता-
वलिबरे द्वीपे पूर्वार्द्धाधिपतिदेवः । जीवा० ३६९ ।

मुक्तावलिवरावभासमहाभद्र-मुक्तावलि० महाभद्रः-मुक्तावलिवरावभासे द्वीपेऽपराद्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६६ ।

मुक्तावलिवरावभासमहावर-मुक्तावलि० महावरः-मुक्तावलिवरावभासे समुद्रेऽपराद्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६६ ।

मुक्तावलिवरावभासवर-मुक्तावलि० वरः-मुक्तावलिवरावभासे समुद्रे पूर्वाद्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६६ ।

मुक्तावली-मुक्तावली मुक्ताफलमयी । जीवा० २५३ ।
मुक्तावली-द्वीपः समुद्रश्च । जीवा० ३६८ । मुक्तावली-तपोविशेषः । अन्त० ३१ । मुक्तावली-चतुःसमुद्रसारभूतो मुक्ताहारविशेषः । चक्षुरिन्द्रियान्तर्दृष्टान्ते धनसारवाहुदुहिता । आव० ३६६ ।

मुक्तावलीवर-मुक्तावलीपरः-द्वीपः समुद्रः । जीवा० ३६८ ।

मुक्ताहलमुक्ताजालंतरोपियं- । आव० ४२३ ।

मुक्ति-मुक्तिः । प्रज्ञा० १०७ । मणिकारः । नंदी० १६५ ।
मोचनं मुक्तिः-अहिताश्रमं विच्युतिः । आव० ७६० ।

मुक्तिमग्ने मुक्तिमार्गः-अहितकर्मविच्युतेरुपायः । ज्ञाता० ५१ ।
मुक्तिमार्गं-केवलज्ञानादिहिताश्रमप्राप्तिद्वारेणाहितकर्मविच्युतिद्वारेण च मोक्षसाधकम् । आव० ७६० ।
अहितविच्युतेरुपायः । भग० ४७१ ।

मुक्तिय-मोक्तिकं-मुक्ताफलम् । प्रश्न० १६३ ।

मुक्तिया-द्वीन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४१ ।

मुक्ती-मुक्तिः-निर्लोभता । जं० प्र० १५१ । मुच्यन्ते सकलकर्मभिस्तस्यामिति मुक्तिः । ठाणा० ४४० ।
ईषत्प्राग्भारायाः सप्तमं नाम । सम० २२ । मुक्तिः-निर्लोभता, सिद्धिर्वा । प्रश्न० ११६ । मुक्तिः-ईषत्प्राग्भारायाः सप्तमं नाम । प्रज्ञा० १०७ । मुक्तिः-निर्लोभता । प्रश्न० १२ । मुक्तिः-शरीरम् । उक्त० ५१६ । मुक्तिः-शरीरम् । नि० चू० प्र० ३०८ आ ।

मुक्तोली-मुक्तोली-मोट्टा(दा)अथ उपरि च संकीर्णा मध्ये त्विषद्विशाला कोष्ठिका । अनु० १११ । मुक्तोली नाम अथ उपरि च संकीर्णा मध्ये त्विषद्विशाला कोष्ठिका । जं० प्र० २३५ ।

मुक्तोसहे-मूत्रविष्टे । तं० ।

मुद्गग-मुयग-बाह्याभ्यन्तरपुद्गलरचितशरीरो जीवः ।

ठाणा० ३८३ ।

मुद्राहिण-उदाहृते । ज्ञाता० १३३ ।

मुद्ग-ग्राहविशेषः । जीवा० ३६ ।

मुद्गर-शस्त्रविशेषः । प्रज्ञा० ९७ ।

मुद्गरक-मगदन्तिकापुष्पम् । वृ० प्र० १६२ आ ।

मुद्गफली-असारोषविशेषः । आव० ८२८ ।

मुद्गाः- । सूर्य० २९३ ।

मुद्ग-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

मुद्रा-मुद्रा । आव० ४२१ । मुद्रा-अङ्गुलीयकं नाम मुद्रा ।
उपा० ५ । पट्टकः । वृ० द्वि० ८४ अ (?) ।

मुद्रापट्टओ-दूतपुरुषः । वृ० द्वि० ८४ अ (?) ।

मुद्राभिसिक्तो-सेणावद्-अमन्त्र-पुरोहितसेद्विस्त्यवाहसहिओ रज्जं भुञ्जति । नि० चू० प्र० २७० अ ।

मुद्गल-मोद्गलः-द्रुमगणविशेषः । जं० प्र० ६८ ।

मुद्दिआबंध-मुद्रिकाबन्धः-ग्रन्थिवन्धः । ओष० १४५ ।

मुद्दिआसार-मृद्वीका-द्राक्षा-तत्सारनिष्पन्न आसवो मृद्वीकासारः । जं० प्र० १०० ।

मुद्दिय-मुद्रितं मृन्मयमुद्रादानेन । ज्ञाता० ११६ । अवलिप्य कृतमुद्रं । वृ० द्वि० १६८ आ । मुद्रितं-आच्छादितम् । आव० ४३२ । वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

मुद्दिया-मृद्वीका-द्राक्षा । ठाणा० २४१ । मृत्तिकादिमुद्रावता । ठाणा० १२४ । मृद्वीका-द्राक्षा । उक्त० ६५४ ।

मुद्रिकाः-साक्षराङ्गुलीयकाः । जं० प्र० १६० । मृद्वीका-द्राक्षा । प्रज्ञा० ३६५ । जीवा० ३५१, २६५ ।

मुद्दियापाणग-पानकविशेषः । आचा० ३४७ ।

मुद्दियासारण-मृद्वीकासारः-मृद्वीका-द्राक्षा तत्सारनिष्पन्नः । प्रज्ञा० २६५ (?) ।

मुद्रंत-मूढान्तः-उपरितनोभागः । सूत्र० २८८ ।

मुद्र-मुषः । वृ० प्र० ११ अ । परं-प्रधानं । नि० चू० प्र० २०० अ ।

मुद्रज-मूढजः-केशः । जीवा० २३४ ।

मुद्रया-ग्राहविशेषः । प्रज्ञा० ४४ ।

मुद्रसूल-मूढसूलं-मस्तकसूलम् । ज्ञाता० १८१ ।

मुद्रा-मूर्धा । आव० १२५ ।

मुद्राभिसिक्त-मूर्धाभिषिक्तः । सूर्य० १४७ ।

मुद्रा-

। नंदी० १५६ ।

मुद्राविन्यास-एककं पुरतो बिन्दुद्वयसहितः । प्रज्ञा० २५७ ।

मुनि-सन्तः । आव० ७६० ।

मुनि-ज्ञाते तत्त्वे सति ज्ञात्वा वा तत्त्वम्, मुनिकः-
सपत्नीति । ग्रहग्रहीतः । भग० ६६८ ।मुनिचन्द्रसूरि-अनुयोगद्वारटीकायां आचार्यविशेषः । अनु०
२७१ ।

मुनिपर्वद्-यथोक्तानुष्ठानानुष्ठायिसाधुपर्वद् । राज० ४६ ।

मुनिसुव्रतः-विशालायां यस्य पादुके । नंदी० १६७ ।

मुनिसुव्रतस्वामी-भृगुकच्छे कौरङ्कोद्याने समवसरकः ।
व्य० प्र० १७३ अ ।

मुसूषुः-मग्नेच्छुः । नंदी० १४७ ।

मुम्मु-गद्गद्भाषित्वेनाव्यक्तभाषी, मूकादपि मूको मुकामूकः ।
सम० २१६ ।

मुम्मुर-विरलाग्निकणं भस्म मुर्मुः । दश० १५४ ।

मुर्मुः-अग्निकणमिश्रं भस्मः । ज्ञाता० २०४ । मुर्मुः-
भस्ममिश्राग्निकणरूपः । उत्त० ६९४ । मुर्मुः-फुम्फु-
काग्नी भस्ममिश्रिताग्निकणरूपः । जीवा० २६ ।

प्रविरलाग्निकणानुविद्धं भस्म मुर्मुः । आचा० ४९ ।

मुर्मुः-फुम्फुकादौ भस्ममिश्रिताग्निकणरूपः । प्रज्ञा०
२६ । मुर्मुः-फुम्फुकादौ मसृणोऽग्निः । जीवा० १०७ ।मुम्मुः-भस्माग्निः । प्रश्न० १४ । मुर्मुः-आपिङ्गला
अर्धविषयाताग्निकणा मुर्मुः । पिण्ड० १५२ । अगनि
कणियासहितासोमहोत्थारो । नि० चू० प्र० ५२ आ ।मुम्मुः-फुम्फुकादौ मसृणाग्निरूपः । भग० ६६४ ।
ज्ञाता० २०१ । मुम्मुः-भस्ममिश्राग्निकणरूपः । ठाणा०
३३६ ।

मुम्मुरभूया-

। भग० १६६ ।

मुम्मुरमाई-मुर्मुंशदिकः-उल्मुकादिः । आव० १३३ ।

मुम्मुही-दशदशायां नवमी दशा । नि० चू० द्वि० २८
आ ।

मुयंग-मृदङ्गः-लोकप्रतीतो मर्दङ्गः । जीवा० १८६ ।

मृदङ्गः-लघुमर्दङ्गः । जीवा० २६६ । मृदङ्गः । प्रज्ञा०

५४२ । मृदङ्गः-लघुमर्दङ्गः । ज० प्र० १६२ । जीवा०

२४५ । मृदङ्गः । ज० प्र० १३७ । मृदङ्गः-मर्दङ्गः ।

सूर्य० २६७ ।

मुयंगसंठिय-मृदङ्गसंस्थितः ओवलिकाबाह्यस्य द्वादशमं
संस्थापनम् । जीवा० १०४ ।

मुयंत-मुच्चत्-त्यजत् सामर्थ्यात् । उत्त० ३३४ ।

मुयच्चा-मृताच्चा-मृतेव मृता संस्काराभावादच्चा-शरीरं
येषां ते तथा, निष्प्रतिकर्मशरीरा इत्यर्थः । यदि वा-अच्चा-
तेजः स च क्रोधः स च कषायोपलक्षणार्थः, ततश्चाय-
मर्थः-मृता-विनष्टा अच्चा-कषायरूपा येषां ते मृताच्चाः,
अकषायिणः इत्यर्थः । आचा० १८६ ।

मुयखल-वलयविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

मुरंड-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । राजा । व्य० प्र०
२६२ आ ।

मुरग-श्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।

मुरज-मुरजः-महामर्दङ्गः । ज० प्र० १९२ । मुरजः-
गलघण्टिका । औप० ८७ ।

मुरण्डदेशराजा-मरुण्डयः । ज० प्र० १६१ ।

मुरय-मुरजो-महामर्दङ्गः । भग० ४७६ ।

मुरल-मुरलो-मानविशेषः । ज्ञाता० ११६ ।

मुरव-वाद्यविशेषः । जीवा० २६६ । शिखरम् । ठाणा०
२३३ । मुरजः-मर्दङ्गविशेषः । जीवा० १०५, २४५ ।

मुरवखोड-व्यग्रः । नि० चू० प्र० ३४७ अ ।

मुखसंठित-मुरजसंस्थितः-मर्दङ्गसंस्थितः, आवलिकाबा-
ह्यस्य एकादशमं संस्थानम् । जीवा० १०४ ।

मुरवी-सङ्कलकं-मुरजाकारमाभरणम् । भग० ४७७ ।

मुरवी-मृदङ्गाकारमाभरणम् । ज० प्र० २७५ ।

मुरिया-मीर्या-मयूरपोषकवंशोद्भवः । वृ० द्वि० ४३ आ ।

मुरुंड-मरुण्डः-विद्यामन्त्रद्वारविवरणे प्रतिष्ठानपुरे राजा ।

पिण्ड० १४२ । मरुण्डः-वैनयिक्यां ग्रन्थविषये पाटली-

पुत्रे राजा । आव० ४२४ । मरुण्डः-राजा । पिण्ड०

१४१ । मरुण्डः-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न०

१४ । मरुण्डः- (?) २३८ । पाटलीपुराधिपः । वृ०

तृ० १६० अ ।

मुरुंडराया-नृपतिविशेषः । नि० चू० द्वि० ७७ आ ।

मुरुंडोराया-नृपतिविशेषः । नि० चू० द्वि० १०२ अ ।

मरुण्ड राजा । नंदी० १६२ ।

मुरुण्डपृथिवी-शर्करापृथिवी । (?) ।

मुल्लभंङ-मुल्यभाण्डम् । उक्त० २१० ।

मुशल-शस्त्रम् । भग० २१३ ।

मुषण्डिः-शस्त्रविशेषः । जीवा० १६३ । वनस्पतिका-
यिकभेदः । जीवा० २७ ।

मुष्टिकं-लोकप्रतीतं युद्धम् । अनु० १७७ ।

मुसंढि-मुषण्डिः-शस्त्रविशेषः । जीवा० १६० । मुसण्डिः-
प्रहरणविशेषः । प्रज्ञा० ८६ । मुशुण्डिः-प्रहरणविशेषः ।
प्रश्न० ८ ।

मुसंडी-धान्यविशेषः । भग० ८०४ ।

मुसग- । ज्ञाता० १३७ ।

मुसल-मुशलं चतुर्हस्तम् । अनु० १५४ । मुशलं प्रसि-
द्धम् । प्रश्न० ८ । षण्णवतिरङ्गुलं मुसलं-बोढस्कन्ध-
काष्ठम् । ज० प्र० ६४ । संख्याविशेषः । सम० ९८ ।

मुसलि-मुसली-घट्टना । ओष० १०९ । काष्ठमाववि-
शेषः । भग० २७५ ।

मुसा-मूषा-स्वर्णादितापनभाजनम् । भग० ५४१ ।

मुसावाए-द्वितीयं पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ ।

मुसावाय-सतोऽपलापोऽसतश्च प्ररूपणं मृषावादः । प्रज्ञा०
४३८ ।

मुसावायवत्तिए-मृषावादः-आत्मपरोभयार्थमलीकवचनं
तदेव प्रत्ययः-कारणं यस्य दण्डस्य स मृषावादप्रत्ययः ।
सम० २५ ।

मुसंडि-मुशुण्डिः-प्रहरणविशेषः । जीवा० ११७ । मुशुण्डिः
प्रश्न० २१ । मुशुण्डिः-शस्त्रविशेषः । ज० प्र० ७६ ।
साधारणवादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ । कन्द-
विशेषः । उक्त० ६६१ । भग० २३१ ।

मुस्सा-मूलविशेषः । जीवा० १३६ ।

मुह-मुखः-समुद्रप्रवेशः । ज० प्र० २९४ । मुखं-अग्रभागः ।
सूर्य० ७१ । मुखं-आस्यम् । प्रश्न० ८ । मुखं-कारणम् ।
सूत्र० २८३ । मुखं-द्वादशाङ्गुलप्रमाणम् । अनु० १५६ ।
मुखं-समुद्रप्रवेशः । ज० प्र० ३४६ । मुखं-आभिमुख्यम् ।
ठाणा० ५२० । मुखं-प्रधानम् । उक्त० ५२४ । मुखं-
उपायः । उक्त० ५२४ ।

मुहकाणुआ-लज्जा । नि० चू० द्वि० ६९ अ ।

मुहणंतए-मुहणंतकः-रजोहरणमुखवस्त्रिका । ओष० ११७ ।
मुहणंतग-मुखान्तकं-मुखवस्त्रिका । आव० ७८१ । मुखा-
नन्तकं-मुखवस्त्रिका । ओष० २०८, २१४ ।

मुहणत्तकं मुखान्तकं-मुखवस्त्रिका । प्रज्ञा० १५६ ।

मुहफुल्लसंठिते- । सूर्य० १३० ।

मुहबंध-अश्वबन्धनविशेषः । ज्ञाता० २३० ।

मुहभंडग-मुखभाण्डकं-मुखाभरणम् । ज० प्र० २६५ ।

मुहमंगलिय-मुखमङ्गलिकः-चाटुकारिणः । ज० प्र०
१४२ ।

मुहभंडग-मुखभाण्डकं-मुखाभरणम् । भग० ४८० ।

मुहमंडव-मुखे-अग्रद्वारे आयतनस्य मण्डपः मुखमण्डवः ।
ठाणा० २३२ । मुखे-अग्रद्वारे आयतनस्य मण्डपः मुख-
मण्डपः । ठाणा० २३० । मुखमण्डपः । जीवा० २२७ ।

मुहमक्कडिया-मुखमकटिका । आव० २०६, ४३०, ६७७ ।

मुहमाख-मुखस्य परामर्षः-प्रमार्जनम् । ओष० १९० ।

मुहरि-मुखरिः-नानाविधासम्बद्धाभिधायी । औप० ६२ ।

मुखारिः-मुधारिः-मुखे नारिमावहति मुखमेव वा इह-
परलोकापकारितयाऽशिरस्य सः । मुखैव वा कार्यं विनैव
वारयो यस्यासौ । (?) । मुखमेव अरिः-शत्रुरनर्थकारि-
त्वाद् यस्य सः मुखारिः । प्रश्न० ३६ । मुखेन-प्रभूत-
भाषणादिमुखदोषेण भाषमाणं अरि-वैरिणं आहवति-
करोतीति मौखरिकः । बृ० तृ० २४८ अ ।

मुहवण्ण-मुखवर्णो-मुखच्छाया । उक्त० २८७ ।

मुहा-मुधा-प्रत्युपकारानपेक्षतया दीयमानम् । प्रश्न० ६८ ।

मुहाजीवी-मुधाजीवी-संवन्धा अनिदानजीवी । दश०
१८१ ।

मुहाणंतगं-मुखान्तकम् । आव० ७२३ ।

महादाइ-मुधादाता-अनिदानदाता । दश० १८१ ।

मुहालद्ध-मुधालब्धं-कोण्टलादिव्यतिरेकेण प्राप्तम् । दश०
१८१ । जं कौटलबॅटलादीणि मोत्तूणसितरहा लद्धं तं ।
दश० चू० ८३ आ ।

मुहिया-मुधिका-मुधा । दश० ५७ ।

मुहुत्तंतंरं-मुहुत्तन्तिरम् । आव० ३५३ ।

मुहुत्त-अन्तर्मुहूर्तम् । बृ० द्वि० ७४ आ । अन्तर्मुहूर्त-
सप्तसप्ततिसङ्ख्या लवाः । जीवा० ३४४ । मुहूर्तः-लव-

सप्तसप्ततिरूपः । ज्ञाता० १०४ । मुहूर्तः-सप्तसप्तति-
 लवप्रमाणः-कालविशेषः । आव० ५८३ । मुहूर्त-मुहूर्त-
 तेन गच्छामि कृत्यसमाप्ती । ठाणा० १४३ । सप्तसप्त-
 तिलवप्रमाणः । ठाणा० ८६ । मुहूर्तः-लवसप्तसप्तति-
 प्रमाणः । भग० २११ । ज्ञाता० ३८ । मुहूर्त-व्या-
 ख्यानतो विशेषप्रतिप्रतिरंतमुहूर्तमित्यर्थः । व्य० द्वि०
 २४५ आ । लवानी सप्तसप्तत्या मुहूर्तः । ज० प्र० ६० ।
 मुहूर्तः-अभिषेकोक्तनक्षत्रसमानदैवतः । ज० प्र० २७४ ।
 मुहूर्तग-मुहूर्तग्रि-मुहूर्तपरिमाणम् । सूर्य० १०१ ।
 मुहूर्तमहं-अनन्तमुहूर्तम् । सूत्र० ३४४ । मुहूर्तार्धशब्दे-
 नाऽन्तमुहूर्तमेव मन्तव्यम् । विशेष० १६८ ।
 मुहूर्तान्ति-मित्रं मुहूर्तम् । आव० ३१ ।
 मूआ-मूका-महाविदेहे नगरी । आव० १६७ ।
 मूङ्गा-पीपिलिया । नि० चू० प्र० ५७ आ ।
 मूङ्गाई-मुङ्गादयः-पीपिलिकाकुन्धादयः । पिण्ड०
 १०६ ।
 मूङ्गा-मूकीकृत-निःशब्दीकृतम् । ज्ञाता० २३७ ।
 मूओ-अरतो दुर्लभबोधिः । मर० ।
 मूछन्-मुकुन्दहृदुक्काविचिकीकडवानां मूच्छन्म् । राज०
 ५१ ।
 मूच्छि-मूच्छितो-मूढो-गतविवेकचैतन्यः । ज्ञाता० ८४ ।
 मुट्टिअ-चिलातदेशवासीभ्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ ।
 मूडा- । व्य० द्वि० ३७ अ ।
 मूढ-माष्टिकामूढः-अविनिश्चितः । ज्ञाता० २२७ । मूढः-
 हिताहितप्राप्तिपरिहाररहितः । आचा० १४१ । मूढः-
 अविभागस्थः । आव० २८५ । मूढः-स्वरूपात् चलितः ।
 दश० १०२ । तत्त्वश्रद्धानं प्रति मूढः । भग० ३१२ ।
 मूढो-गुणदोषानभिज्ञः । ठाणा० १६५ ।
 मूढक-शरासनम् । भग० ५४७ ।
 मूढा-अविभागस्थाः । विशेष० ९२७ । मूढा-स्वभावाच्च-
 लिताः । प्रज्ञा० ६१ ।
 मूढाणिय-मूढं-नियतदिग्गमनाप्रस्थयं 'अणियं'ति अग्रं
 तुण्डं अनीकं वा-पर्वतकं जनसैन्यं यस्य स तथा । प्रश्न०
 ११५ ।
 मूत-मुद्गादि । व्य० द्वि० ३३६ अ । मूतः-पुटवस्वः ।

वृ० प्र० १३५ अ ।
 मूय-मूकं-मन्मनभाषी । आचा० २३३ । मूकं-यद्
 आलापकाननुच्चारयन् वन्दते, कृतिकर्मणि त्रिशतमो दोषः ।
 आव० ५४४ ।
 मूयङ्गलिया-कीटिका । आव० ३७२ ।
 मूयग-मूयकः-मेदपाटप्रसिद्धतृणविशेषः । प्रश्न० १२८ ।
 मूरग-विधवाद्यकः । व्य० द्वि० ३८४ आ ।
 मूरयति-चूर्णयति । प्रश्न० ७४ ।
 मूर्च्छितः-गृहः-काङ्क्षावान् । आव० ५८७ ।
 मूर्ति-जरा । विशेष० ७७६ ।
 मूर्ति-आकारः । जीवा० २७३ ।
 मूल-समीपः । उत्त० ६२६ । मूलगुणप्रस्थाख्यानम् ।
 आव० ४७६ । मूल-सट्टामूलादि । दश० ११८ । मूल-
 मूलकर्म-अक्षतयोनिक्षतयोनिकरणरूपं । विवाहविषयम् ।
 गर्भाधानपरिसाटरूपम् । पिण्ड० १४२ । मूलकः-शाक-
 विशेषः । ठाणा० ४०६ । ठाणा० १६ (?) । मूलः-
 आश्रये अपरनाम । ज० प्र० ४१९ (?) । मूल-कारणम् ।
 आव० ३२५ । मूल-निबन्धनम् । प्रश्न० ४२ । कार-
 णम् । प्रश्न० १३२ । कारणम् । उत्त० २८० । महा-
 व्रतारोपणम् । भग० ६२० । निरवशेषपर्यायोच्छेदमाधाय
 भूयो महाव्रतारोपणं तत् । व्य० प्र० १४ आ ।
 संसारः । आचा० ६६ । प्रधानम् । आचा० ६६ ।
 घातिकर्मचतुष्टयम् । मोहनीयं मिथ्यात्वम् । आचा०
 १६० । जीवा० १८७ । जटा । ठाणा० ५२१ ।
 सकाशम् । ओघ० २० । जटा । प्रश्न० ९२ । अर्धः
 प्रसपि स्वावयवः । उत्त० २३ । कन्दस्याधो वर्ति ।
 प्रश्न० १५२ । राशिः-नीवीः । उत्त० २७८ । कृता-
 ज्ञत्याद्यौषधिमूलम् । प्रश्न० १०६ । मूल-कारणम् ।
 आचा० ६६ । मूल-असंयमः कर्म वा । आचा० १६० ।
 मोहनीयं-तद्भेदो वा कामस्तस्य स्थानं-शब्दादिको वि-
 षयगुणः । आचा० ९९ । प्रायश्चित्तविशेषः । ठाणा०
 २०० । मूल-उशीरादि । आचा० ३० । मूल-निकटम् ।
 भग० २१७ । मूल-कारणं-कषायाः । आचा० ९९ ।
 मूल-प्राणादिपातादौ पुनर्व्रतारोपणम् । आव० ७६४ ।
 समीपम् । उत्त० ३०२ । आसन्नम् । ज० प्र० ४५९ ।

मूलनक्षत्रम् । सूर्य० १३० । सचित्तं-तरुशरीरम् ।
 आव० ८२८ । समीपम् । औप० ६ । मूलं-विदारिका-
 रूपम् । दश० १७६ । सव्वल्लेदो । नि० चू० प्र०
 १३ आ । समीपम् । ज्ञाता० २५ ।
 मूलए-मूलकः-कन्दविशेषः । उत्त० ६९१ । मूलकः-
 अनन्तकायविशेषः । भग० ३०० ।
 मूलओ-आदितः सर्वथैवेत्यर्थः । ठाणा० ५०२ ।
 मूलक-अनन्तकायिकम् । प्रज्ञा० २५६ । वनस्पतिकाय-
 विशेषः । जीवा० २७ । मूलकं-मूलकमंमूलकादिप्रयोगतो
 गर्भपातनादि । प्रश्न० ३८ ।
 मूलकर्म-यदनुष्ठानाद्गर्भपातनादेर्मूलमवाप्यते तद्विधानादे-
 वाप्तो मूलपिण्डः । आचा० ३५१ । मूलकर्म नाम पुरुष-
 द्वेषिण्याः सत्या पुरुषद्वेषीणीकरणमपुरुषद्वेषिण्याः सत्या
 द्वेषिणीकरणम् । व्य० प्र० १६३ आ । मूलकर्म-वशी-
 करणम् । पिण्ड० १२१ ।
 मूलकरण-सामायिकादीनि प्रतिक्रमणावसानानि । विशुद्ध-
 कर्तव्यतायां मूलकरणम् । आव० ७७६ । यदवयववि-
 भागविरहितमौदारिकादिशरीराणां प्रथममभिनिर्वर्त्तनम्
 तत् मूलकरणम् । उत्त० १९७ ।
 मूलग-मूलकं-शाकविशेषः । ज० प्र० १२४ । वनस्पति-
 विशेषः । भग० ८०२ । वनस्पतिविशेषः । भग० ८०४ ।
 हरितविशेषः । प्रज्ञा० ३३ । मूलकः-सपत्रजालकम् ।
 दश० १८५ ।
 मूलगन्तिया-मूलवर्त्तिका-मूलकन्दचक्रकलिः । दश० १८५ ।
 मूलगपत्त-पत्तविसेसं । नि० चू० द्वि० ६० अ ।
 मूलगबीज-मूलकबीजं-शाकविशेषबीजम् । भग० २७४ ।
 मूलगम-मूलगमः-मूलदोषभेदः । ओघ० १२४ ।
 मूलगुण-मूलगुणः-मूलभूतो गुणः-उत्तरगुणाधारः-सम्यक्स्व-
 महाव्रताणुव्रतरूपः । आव० ७८ । मूलगुणत्वं-रात्रि-
 भोजनव्रतस्साऽप्यभावे सर्वव्रताभावादत्यन्तोपकारित्वाद् ।
 विशे० ५४६ । मूलगुणः-प्राणातिपातनिवृत्त्यादिः ।
 दश० १६१ । प्राणातिपातविरमणादयः । भग० ८६४ ।
 मूलो-जीवः तस्य गुणः । बृ० तृ० ६७ अ । बृ० प्र०
 १४३ अ । मूलगुणः-चारित्र्यकल्पवृक्षस्य मूलकल्पाः
 गुणः-प्राणातिपातविरमणादिः । भग० २९६ । नि० चू०

द्वि० १६६ अ । आद्यगुणः प्रधानगुण इत्यर्थः । नि०
 चू० प्र० २८ अ ।
 मूलगुणघाटण-मूलगुणान् घातयितुं शीलं येषां ते मूल-
 गुणघातिनः-अनन्तानुबन्ध्यप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानवरणाः
 द्वादशानां कषायाणामुदयः । आव० ७८ ।
 मूलगुणनिर्मितः-पुरुषप्रायोग्याणि द्रव्याणि । आव० २७७ ।
 मूलगुणविषय-आधाकर्मादि । आव० ३१५ ।
 मूलमोत्ता-मूलभूतानि-आदिभूतानि गोत्राणि मूलगोत्राणि
 ठाणा० ३६० ।
 मूलगाम-यत्र ग्रामे साधवः स्थिताः स मूलग्रामः । बृ०
 द्वि० ७६ अ ।
 मूलचेतिय-आनन्दपुरे चेत्यम् । नि० चू० प्र० ३५५ अ ।
 मूलचेलं- । बृ० प्र० ६२ अ ।
 मूलछिज्जं-मूलं-अष्टमप्रायश्चित्तेन छिद्यते-विदार्यते यद्दो-
 षजातं तन्मूलच्छेद्यं अशेषचारित्र्यच्छेदकारि । आव० ७८ ।
 मूलच्छेद्यं-सर्वनाशरूपम् । (?) ।
 मूलजात- । आचा० ३४६ ।
 मूलदत्ता-अन्तकृद्दशानां पञ्चमवर्गस्य दशममध्ययनम् ।
 अन्त० १५ ।
 मूलदलिय-मूलदलिकं-मूलदलं-आदिभूतद्रव्यम् । प्रश्न०
 १३४ ।
 मूलदेव कलाशिक्षायामुदाहरणगतः । दश० १०९ ।
 चोरः । नि० चू० तृ० १२० अ । मूलदेवः चोरिका-
 रकः । व्य० द्वि० ३३ आ । मूलदेवः । उत्त० ९१८ ।
 मूलदेवः-ओत्पत्तिकीबुद्धिदृष्टान्ते मार्गविषये पान्थविशेषः ।
 आव० ४२० । पुण्डरीकसार्थगामो । नदी० १५४ ।
 मूलदेवः-उज्जयिन्यां राजा । दश० ५७ ।
 मूलनय मूलभूतो नयः । अनु० २६४ ।
 मूलपल्लवं-यल्लोकस्योपभोगमायाति तदेतन्मूलपल्लवम् ।
 ब० प्र० १४३ आ ।
 मूलपदमाणुयोग मूलं-धर्मप्रणयनात्तीर्थंकरास्तेषां प्रथमः-
 सम्यक्स्वावासिलक्षणपूर्वभवादिगोचरोऽनुयोगो मूलप्रथमा-
 नुयोगः । नदी० २४२ । मूलप्रथमानुयोगः-स चैकस्ती-
 र्थंकराणां प्रथमसम्यक्स्वावासिपूर्वभवादिगोचरो यः स
 मूलप्रथमानुयोगः । ठाणा० २०० । मूलं तावत्तीर्थंकरा-

स्तेषां प्रथमसम्यक्त्वावाप्तिलक्षणपूर्वमवादिगोचरोऽनुयोगो
मूलप्रथमानुयोगः । सम० १३१ ।
मूलपत्ती-मूलपत्री । आव० ३५७ ।
मूलप्यओगकरण-मूलप्रयोगकरणं जीवप्रयोगकरणस्य
प्रथमो भेदः । आव० ४५८ ।
मूलफल-मूलफलम् । सूत्र० २६३ । ठाणा० ११८ ।
मूलफलम् । भग० ३२६ ।
मूलबीज-मूलबीजः-आर्द्रकादिः । सूत्र० ३५० । मूल-
बीजः-जात्यादि । आचा० ३४९ । मूलमेव बीजं येषां
ते मूलबीजः-उत्पलकन्दादिः । ठाणा० १८७ । दश०
१३६ । मूलबीजः-कदल्यादि । आचा० ५७ ।
मूलभूत-द्वारभूतम् । आव० ८३९ । अङ्गमविष्टं-अङ्ग-
भूतं वा । नदी० २०३ ।
मूलभोगण-ग्राहारदोषः । भग० ४६७ । मूलं-पुनर्नवा-
दीनां तस्य भोजनं तदेवं वा भोजनं भूज्यत इति भोजन-
मिति कृत्वा । ठाणा० ४६० । ज्ञाता० ४६ ।
मूलमंत-मूलानि प्रभृतानि दूरावगाढानि सन्ति येषामिति
मूलवन्तः । जं० प्र० २९ ।
मूलयपत्तसरिसया-मूलं-आद्यं यत्परिणं निसारं परिपक्व-
प्रायं तत्तुल्या यदि वा मूलकपत्रतुल्याः शाकपत्रप्रायाः ।
ओष० ६४ ।
मूलवंत-मूलवानु-मूलं प्रभूतं दूरावगाढं च अस्त्यस्येति ।
जीवा० १८७ ।
मूलवस्तु-द्वारभूतं वस्तु । आव० ८३६ ।
मूलसोरि-मूलश्रीः-शाम्बकुमारभार्या । अन्त० १८ ।
अन्तकृद्दशायां पञ्चमवर्गस्य नवममध्ययनम् । अन्त० १५ ।
मूला-धनवाहश्चेष्टिपत्नी । आव० २२२ । मूलं-यत् कन्द-
स्याधस्तात् भूमेरन्तः प्रसरति । प्रज्ञा० ३१ । कन्दा-
दधस्तिर्यग्निर्गतजटा समूहावयवरूपा । ज० प्र० २८४ ।
मूलाविय-मूलकबीजम् । ठाणा० ४०६ ।
मूलाबीया मूलकः-शाकविशेषः तस्य बीजं मूलबीजकम् ।
ठाणा० ४०६ ।
मूलारिह-मूलार्हं-पुनर्दन्तोपस्थापनम् । ओष० ४२ ।
मूल-महावतारोपणाहं प्रायश्चित्तम् । भग० ६२० ।
मूलाहारा-तापसाविशेषः । निरय० २५ ।

मूलिग-श्रीषधिविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
मूलियं-मूले भवं मौलिकं-मोलधनम् । उत्त० २८१ ।
मूलुखयपडिवक्ख-मूलतो हतः शत्रुः । चउ० ।
मूषिकार-कलादिश्रेष्ठिविशेषः । विपा० ८८ ।
मूस-मूषः-धान्यम् । प्रज्ञा० २६६ ।
मूसए-मूषकः । आव० २१७ ।
मूसग-मूषकः-मूषकप्रधाना विद्या । आव० ३१८ ।
मूसगमड-मूषकमृतः-मृतमूषकदेहः । जीवा० १०६ ।
मूसा-भुजपरिसर्पविशेषः । प्रज्ञा० ४६ । मूषा-स्वर्णादि-
तापनभाजनविशेषः । ज्ञाता० १६० ।
मूसियारदारए-मूषिकारदारक इति पितृव्यपदेशेन ।
ज्ञाता० १८४ ।
मृग-सत्त्वभेदोपलक्षितः, तनुत्वभीरुत्वादिना । ठाणा०
१०६ । अगीतार्थः क्षुब्धकादिः । व्य० प्र० २०० अ ।
मृगदंश-शुनकः । प्रज्ञा० २५४ ।
मृगमद-कस्तूरी । नदी० १७२ ।
मृगया-मृगव्या । उत्त० ४३८ ।
मृगापति नाम शतानीकपट्टदेवी । विशे० ४९६ । आर्या-
दनया प्राप्तोपालम्भा । व्य० प्र० ११७ अ ।
मृगापुत्र-पूर्वकृताशुभकर्मादयवान् । आचा० ३८ । दुःख-
विपाके दृष्टान्तः । सूत्र० १५६ ।
मृगावतिपुत्र- । नि० चू० द्वि० ४५ आ ।
मृगीपद-गुञ्जगं । नि० चू० प्र० २११ अ ।
मृणाल-शीतस्पर्शपरिणता । प्रज्ञा० १० ।
मृतकभक्त-पितृपिण्डः । आचा० ३२८ ।
मृतसूतकं-मृतेऽनन्तरं दश दिवसानु यावत् । व्य० प्र०
७ आ ।
मृदङ्ग-आतोद्यविशेषः । प्रज्ञा० ८७ । वाद्यविशेषः ।
नदी० ८८ ।
मृदु-सन्नतिलक्षणः । ठाणा० २६ । प्रज्ञा० ४७३ । कोमलं
मनोज्ञं च । (?) ।
मृदुक-मधुरस्वरम् । ठाणा० ३६६ ।
मृद्वी-सलिलता । आव० ५६६ ।
मृद्विका-अविनाशिद्रव्यम् । आचा० १३० ।
मृद्विकासार-खजूरसारः द्राक्षासारः निष्पन्न आसववि-

शेषः । जीवा० २६५ ।
 मृषाक्रिया-आरम्भज्ञात्याद्यर्थं यदलीकभाषणम् । ठाणा० ३१६ ।
 मृषावाक्-उन्नम्यमानः केनचित् दुर्विधेनाहोऽयं महाकुल-
 प्रसूत आकृतिमात् पटुप्रज्ञः । आचा० २१६ ।
 मृष्टा-अमृता पथ्या वा । आव० ५६५ । मृष्ट इव मृष्टाः-
 सुकुमारस्नानया पाषाणप्रतिमेव शोभिना वा प्रमार्ज-
 निकयेव । ठाणा० २३२ ।
 मृष्टान्नार्थी-मृष्टान्नं अर्थते । ओष० ४६ ।
 मेंढ-मज्जादनम् । वृ० वृ० ६६ आ ।
 मेंढमुह-मेंढमुखः-अन्तरद्वीपविशेषः । जीवा० १४४ ।
 मेंढमुखनामा अन्तरद्वीपः । प्रज्ञा० ५० ।
 मेंढमुहदेव-अन्तरद्वीपविशेषः । ठाणा० २२६ ।
 मेंढिय-मेंढिका । आव० २२२ ।
 मेंढियगाम-शालकोष्ठकचैत्यस्थानम् । भग० ६८५ ।
 मेंढविसाण-मेंढविषाणं-मेषशृङ्गम् । ठाणा० २१६ ।
 मेंढविषाणा-मेषशृङ्गसमानफूलावनस्पतिजातिः । ठाणा० १८५ ।
 मे-माम् । उत्त० ३६७ ।
 मेअन्न-मीयत इति मेयं-ज्ञेयं जीवादिबस्तु तज्जानातीति-
 मेयज्ञः । उत्त० ४४३ ।
 मेई-मातङ्गी । आव० ३६७ ।
 मेए-अपचः-चाण्डालः । दश० ३५ ।
 मेएणं- । अन्त० १३ ।
 मेखला-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६९ । मेखस्य
 माला । अनु० १५० ।
 मेघंकरा-ऊर्ध्वलोकवास्तव्या दिवकुमारी । आव० १२२ ।
 मेघ-मेघः । उपा० २६ ।
 मेघकुमार-श्रेणिकधारिण्योः पुत्रः महावीर भगवतः शिष्यः ।
 ज्ञाता० (?) ११८ । मेघकुमारः । ज्ञाता० १५३ ।
 मेघकुमारः ज्ञातायां प्रथमाध्ययनेऽभिहितः । ज्ञाता० १२६ ।
 अन्त० २, १० ।
 मेघकुमारतपो-उपाशकदशायां खानन्दाध्ययने तपोवर्णने
 दृष्टान्तः । उपा० १८ ।
 मेघघनसंनिवासं-वनमेघसदृशं-सान्द्रजलदसमानं कालक-

मित्यर्थः । भग० १२७ ।
 मेघनाद-कालगते जागरणनिमित्तमध्ययनम् । व्य० द्वि०
 २५८ आ । पत्रशाकविशेषः । ज० प्र० २४४ ।
 मेघमालिनी-ऊर्ध्वलोकवास्तव्या दिवकुमारी । आव०
 १२२ ।
 मेघवती-ऊर्ध्वलोकवास्तव्या दिवकुमारी । आव० १२२ ।
 मेघस्सरा-मेघस्वरा-धरणेन्द्रस्य वष्टा । ज० प्र० ४०७ ।
 मेघोघरसियं-मेघोघरसितं-शब्दविशेषः । आव० २९२ ।
 मेचकमणि-मणिविशेषः । विशे० १५६, ७६९ ।
 मेजभ-मेध्यम् । व्य० द्वि० ४१८ आ ।
 मेढओ-मेघः-ओस्पत्तिकी दृष्टान्ते मुख्यः । आव० ४१६ ।
 मेढक-मेढकः-मुण्डकः । प्रश्न० ८ ।
 मेढी-सकलफलकाधारभूतकाष्ठरूपा यस्याः सा तथा ।
 ज्ञाता० १५७ । खलकमध्यवर्तिनी स्थूणा यस्यां निय-
 मिता गोपंक्तिर्धान्यं गाहयति तद्वत्खलकमध्य सकलमन्त्रि-
 मण्डलं मन्त्रणीयार्थात् धान्यमिव विवेचयति सा मेढी ।
 ज्ञाता० ११ । खलकमध्यवर्तिनी स्थूणा । भग० ७३९ ।
 मेढी-खलकस्तम्भः । ग० ।
 मेढीपमाण- । उत्त० ३२३ ।
 मेत-मेदः-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ ।
 मेतज्ज-मेतार्यः-नवपूर्व्यनगरः । आव० ३६६ ।
 मेतार्यः-दुःखसम्बोध्ये दृष्टान्तः । आचा० ३५ ।
 मेत्त-मात्रा-द्वात्रिंशत्तमांशरूपा । भग० २९२ । बुध्यादि-
 परिणामस्याभिनवत्वख्यापनपरः । औप० १०२ । क्रिया-
 याः दशमभेदः । आव० ६४८ । मात्राशब्दः-तात्पर्या-
 र्थविश्रान्तेस्तुल्यवाची । व्य० प्र० ७२ आ ।
 मेत्ता- । नि० चू० द्वि० ११ अ ।
 मेतार्यं-मात्रकम् । आव० ४०७ ।
 मेदगधाड-हरिद्वर्णाभो घातुः । दे० ।
 मेदा-गृहीतचापा दिवा रात्रौ जीवहिंसापरम्लेच्छविशेषः ।
 वृ० द्वि० ८२ आ ।
 मेदु-अंगादानं । नि० चू० द्वि० ३० आ ।
 मेधा-शीघ्रं ग्रन्थग्रहणम् । नि० चू० प्र० १७४ अ ।
 अपूर्वश्रुतग्रहणशक्तिः । सम० १२८ ।
 मेय-मेदः । ज्ञाता० १७३ । मेदः-देहे घातुविशेषः । प्रश्न०

८ । मेदः । प्रज्ञा० ८० । मयः । उत्त० ४७५ ।
 मैयज्जे-मेदार्यः-एतद्गोत्रोत्पन्नव्यक्तिविशेषः । सूत्र० ४०६ ।
 कौबदयालुर्भुतिः । मर० । मेतार्यः-दशमगणधरः ।
 आव० २४० । मतार्यः । आव० ३६८ ।
 मैयभक्तृषि- । नि० चू० द्वि० ३६ आ ।
 मैया- । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
 मेरए-मेरकं-मद्यविशेषः । प्रज्ञा० ३६४ ।
 मेरओ-मेरकः-मद्यविशेषः । जीवा० २६५, ३५१ ।
 मेरग-मेरकं तालफलनिष्पन्नम् । विपा० ४९ । पसन्नो
 सुरापायोगेहि दध्वेहि कारइ । दश० चू० ८८ आ ।
 मेरकं-मद्यविशेषः । उपा० ४९ । मेरकः-मद्यविशेषः ।
 ज० प्र० १०० । मेरकं-प्रसन्नाख्या, सुराप्रायोग्य-
 द्रव्यनिष्पन्नमर्थं वा । दश० १८८ ।
 मेरय-मेरकः-स्वयम्भूवासुदेवशत्रुः । आव० १५६ ।
 मैरेय-सरकः । उत्त० ६५४ ।
 मेरा- । सम० १५२ । मुञ्जसरिका ।
 प्रश्न० १२८ । मर्यादा-चारित्ररूपा । आव० २६४ ।
 हरिषेणमाता । आव० १६१ । मर्यादा-सीमा । आव०
 ६१६ । सामाचारी । आव० ७४४ । मर्यादा-विभाग-
 रूपा । ज० प्र० २१८ । मर्यादा । ओष० १२१ ।
 समाचारी । नि० चू० तु० ७३ अ । मर्यादा । ठाणा०
 ३३१ । मर्यादा । ठाणा० ४१६ ।
 मेरामेहावी-मर्यादामेधावी-चरणकरणप्रवणमतिमानु । बृ०
 प्र० १२५ आ ।
 मेरु-पर्वतः । आचा० ४११ । मेरुदेव योगात् मेरुः ।
 ज० प्र० ३७५ । ज्ञाता० ३१ । कैलासपर्वतो मेरुः ।
 नि० चू० द्वि० ६८ अ ।
 मेरुकं-व्यग्रम् । आचा० ३५४ ।
 मेरुकान्त-महोरगभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 मेरुगिरितुंगसरिस मेरुगिरितुङ्गसदृशः-मेरुगिरेस्तुङ्गानि-
 उच्छिन्नानि तैः सदृशः कैलासपर्वतो मेरु-उच्छिन्न इत्यर्थः ।
 आव० ५६६ ।
 मेरुताल-वृक्षविशेषः । ज० प्र० ६७ ।
 मेरुदेवीस्वामी-दशविरतेरसङ्ख्यभागेन न स्पृष्टे दृष्टान्तः ।
 विशे० ११०६ ।

मेरुप्पभ-हस्तिविशेषः । ज्ञाता० ६४ ।
 मेरुप्रभः-किंपुरुषभेदः । प्रज्ञा० ७० ।
 मेरुमती-नदी । व्य० प्र० २८० आ ।
 मेठयालवण-एकोरुकद्वीपे वृक्षविशेषः । जीवा० १४५ ।
 मेरु-सकलतिर्यङ्गलोकमध्यभागस्य मर्यादिकारित्वान्मेरुः ।
 सूर्य० ७८ । मिन्दरः । ठाणा० ६८ ।
 मेलक-समवायः । आचा० ३२८ ।
 मेलजणदोष-मीलनदोषः-संसर्गदोषः । आव० ५२१ ।
 मेलणा-मिलना-संसर्गः । बृ० द्वि० ५ अ ।
 मेलिमिदा-दर्शिकराहिभेदविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
 मेल्हे-त्यजति । आव० ३५१ ।
 मेस-मेघः-यथा मेघोऽल्पेऽम्भसि अनुद्वालयतेऽम्भः पिबति,
 एवं साधुनाऽपि भिक्षाप्रविष्टेन बीजाक्रमणादिष्वनाकुलेन
 भिक्षा ग्राह्या, साधोरुपमानम् । दश० १८ ।
 मेसर-लोमपक्षीविशेषः । प्रज्ञा० ४९ । लोमपक्षिविशेषः ।
 जीवा० ४१ ।
 मेहंकरा-मेघच्छुरानाम्नी राजधानी ज० प्र० ३६८ ।
 मेघच्छुरा-प्रथमा दिक्कुमारीमहत्तरिका । ज० प्र० ३८८ ।
 मेहंता-अणुभवंता । दश० चू० १३५ आ ।
 मेह-सुमतिनाथजिनस्य पिता । सम० १५० । मेघः-
 अन्तकृद्दशानां षष्ठमवर्गस्य चतुर्दशममध्ययनम् । अन्त०
 १८ । मेघः-राजगृहे कुमारः । अन्त० २३ । मेघः-
 सुमतिपिता । आव० १६१ । मेघः-मेघकुमारः माता-
 पितृसम्बोधकः । अन्त० १० । मेघः-मेघकुमारः ।
 विपा० ६० । मेघः-कलम्बुकसन्निवेशवास्तव्यः । आव०
 २०६ । निरयावल्यां द्वितीयवर्गं उदाहरणम् । निरय०
 २० । मेघानगारः । ज्ञाता० ७३ । स्थावच्चापुत्रे
 दृष्टान्तः । ज्ञाता० १०१ । श्रेणिकपुत्रः । ज्ञाता० ५६ ।
 आमलकल्पानगर्यां गाथापति । ज्ञाता० २५१ ।
 मेहकुमार-श्रेणिकपुत्रः । ज्ञाता० ३७ ।
 मेहणाओ-मेघनादः-विद्याधरविशेषः । आव० ३९३ ।
 मेहमालिनी-मेघमालिनी चतुर्थी दिक्कुमारीमहत्तरिका ।
 जीवा० ३८८ ।
 मेहमुह-मेघमुखः । ज० प्र० २३६ । मेघमुखः-कुमारः ।
 आव० १५० । मेघमुखः-अन्तरद्वीपविशेषः । जीवा०

१४४ । मेघमुखनामान्तरद्वीपः । प्रज्ञा० ५० ।
 मेहमुहदीव-अन्तरद्वीपविशेषः । ठाणा० २२६ ।
 मेहरह-शान्तिनाथजिनस्य पूर्वभवनाम । सम० १५१ ।
 मेघरथः-मध्यमिकनगर्याधिपतिः । विपा० ६५ ।
 मेहराति-मेघरात्रिः कालमेघरेखातुल्यत्वात् । भग० २७१ ।
 कृष्णरात्रेद्वितीयं नाम । ठाणा० ४३२ ।
 मेहला-मेखला-कट्याभरणम् । प्रश्न० १५६ । मेखला-
 रसना । जाता० १६५ ।
 मेहवई-मेघवती-द्वितीयादिकुमारोमहत्तरिका । ज०
 प्र० ३८८ ।
 मेहवन्न-मणिदत्तयक्षायतनस्थानोद्यानम् । निरय० ४० ।
 मेहसिरि-मेघगाथापतिपत्नी । जाता० २५१ ।
 मेहस्सर-मेघस्वरः-मेघस्येवातिदीर्घः स्वरः यस्य सः ।
 जीवा० २०७ ।
 मेहा-मेघा-पाठशक्तिः । विशेष० ६३० । मेघा-अपूर्वापूर्व-
 वृंहणोहात्मको ज्ञानविशेषः । व्य० प्र० १४४ आ ।
 आमलकल्पानगर्या मेघगाथापतिपुत्री । जाता० २५१ ।
 मेघा-पटुस्वम् । आव० ७८७ । मेघा-हेयोपादेया धीः ।
 ज० प्र० १८२ । चर्मन्त्रस्य पञ्चम्याऽग्रमहिषी । भग०
 ५०३ । मेघा-इहावधारणस्वरूपा । विशेष० ८५२ ।
 धर्मकथायाः प्रथमवर्गे पञ्चममध्ययन् । जाता० २४७ ।
 मेघा-वस्तुरूपावधारणशक्तिः । उत्त० २८७ । मेघा-
 प्रथमं विशेषसामान्यार्थविग्रहमतिरिच्योत्तरः सर्वोऽपि विशेष-
 सामान्यार्थविग्रहः । नंदी० १७५ । मेघा-श्रुतग्रहण-
 शक्तिः । ठाणा० ४१६ । मेघः-पयोदः । ठाणा० २७० ।
 मेहावि-मेघावि-स्वामिपदसंज्ञादिप्राप्तार्थधारकम् । ज०
 प्र० २३७ । मेघावि । उपा० ४६ ।
 मेहावी-मेघावी-कुशलः । आचा० ३६ । मेघावी-
 मर्यादाव्यवस्थितः । आचा० ४६ । मेघावी-प्लवितोत्पल-
 वनयोरूपायज्ञः । सूत्र० २७३ । सकृत्श्रुतदृष्टकर्मज्ञः ।
 भग० ६३१ । मेघावी-सर्वभावज्ञः । आचा० ३०५ ।
 मेघावी-सकृच्छ्रुतदृष्टकर्मज्ञः । अनु० १७७ । मेघावी-
 अपूर्वविज्ञानग्रहणशक्तिकः । ओप० ६५ । मेघावी-
 परस्परव्याहतपूर्वोपरानुसन्धानदक्षः । जीवा० १२२ ।
 मेघावी-सकृत्श्रुतदृष्टकर्मज्ञः । ज० प्र० ३८८ । मेघावी-

अपूर्वश्रुतदृष्टग्रहणशक्तियुतः । प्रश्न० ११६ । मेघावी-
 मर्यादाया धावतीत्येवशीलमिति निरुक्तिवशात् श्रुत-
 ग्रहणशक्तिस्तद्वत् । ठाणा० ३५३ । मेघावी-मर्यादावर्ति ।
 ठाणा० ४१६ । मेघावी-विदितासारसंसारस्वभावः ।
 आचा० १११ । मेघावी-बुद्धिमान् । आचा० १४७ ।
 मेघावी-तत्त्वदर्शी । आचा० १६२ । मेघावी-अप्रमत्त-
 यतिः मर्यादाव्यवस्थितः श्रेण्यर्हो नापर इति । आचा०
 १७३ । मेघावी-भ्यायावस्थितः । आव० ५१६ ।
 मेघावी-मर्यादाव्यवस्थितः, सश्रुतिको हेयोपादेयपरिहार-
 प्रवृत्तिज्ञः । आचा० २०६ । मेघावी-अर्थावधारण-
 शक्तिमान्, मर्यादावर्ती वा । उत्त० ६५ । मेघावी-
 अवधारणशक्तिमान् । उत्त० १०४ । मेघावी-साधुः ।
 दश० १७८ ।

मेहिल-स्थविरविशेषः भ०

मेहुण-मंथुनं-मिथुनस्य कर्म, द्वितीयमब्रह्मनाम । प्रश्न०
 ६६ । मंथुनः-मातुलपुत्रः । वृ० द्वि० ६० आ । मिथुनं-
 स्त्रीपुंसयुग्मं तत्कर्म मंथुनम् । ठाणा० १०६ । चतुर्थं
 पापस्थानकम् । जाता० ७५ । मंथुनं-अब्रह्म । आचा०
 ३३१ ।

मेहुणपचचय-मंथुनप्रत्ययं-मंथुननिमित्तम् । जीवा० ३८५ ।

मेहुणपडिताते-मंथुनप्रतिज्ञया-मंथुनार्थमिति । ठाणा०
 ३१५ ।

मेहुणवर्त्ति-मंथुनस्य वृत्तिः-प्रवृत्तिर्यस्मिन्नसौ मंथुन-
 वृत्तिको मंथुनं वा प्रत्ययो-हेतुर्यस्मिन्नसौ मंथुनप्रत्ययिकः ।
 भग० १३४ ।

मेहुणसंसर्ग-मंथुनसंसर्गः-मंथुनसम्बन्धं योषिदालापादि ।
 दश० १६८ ।

मेहुणसण्णा-मंथुनसञ्ज्ञा-मंथुनाभिलाषः, वेदमोहोदयज्ञो
 जीवपरिणामः । आव० ५८० ।

मेहुणसन्ना-मंथुनसञ्ज्ञा-वेदोदयजनिता मंथुनाभिलाषः ।
 जीवा० १५ । मंथुनसञ्ज्ञा-पुंवेदोदयान्मंथुनाय स्त्रालो-
 कनप्रसन्नवदनसंस्तम्भितोरुवेयनप्रभृतिलक्षणक्रिया मंथुन-
 संज्ञा । प्रज्ञा० २२२ । पुंवेदाद्युदयान्मंथुनाय स्त्रालो-
 कालोकनप्रसन्नवदनसंस्तम्भितोरुवेपथुप्रभृतिलक्षणा क्रियैव
 सञ्ज्ञायतेऽनयेति मंथुनसञ्ज्ञा । भग० ३१४ ।

मेहुणा-मंथुनिका-मंथुनाजीवया । व्य० प्र० २०६ अ ।
 मेहुणी-मंथुनिका-मातुलदुहिता । वृ० तृ० ७२ अ ।
 मेहे-मेहः सेचनम् । सूत्र० ११८ ।
 मंत्री-क्षमाया ग्राहणं ग्रहणं हितचिन्ता वैराभावश्च । तत्त्वा०
 ७-६ ।
 मंथुनकम्मी-मंथुनकम्भं प्रारभन्ते । व्य० द्वि० १६३ आ ।
 मंथुनमतिक्रमादिना- । (?) ।
 मंथुनासेवना-अभिगमगमनम् । आव० ८२५ ।
 मोढ-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
 मोढरि-वल्लीविशेषः । भग० ८०४ ।
 मो-अवधारणार्थे । सूत्र० १५४ । स्मो-भवामो । भग०
 ६६८ । अस्माकम् । उत्त० ३१० । मो-अयं निपातो
 वाक्यालंकारार्थः । दश० ७८ ।
 मोउद्देसए-तृतीयशतकस्य प्रथमोद्देशकः । भग० ५०६ ।
 मोउयो-रागदोषविरहितो दोषहवि मज्जे वट्टमाणो तुला
 स मोउयो भण्णति । नि० चू० द्वि० १३६ अ ।
 मोएज्जए-वरुणस्य पुत्रस्थानीयो देवः । भग० १९९ ।
 मोएति-मोचयति । आव० ३५१ ।
 मोक्कलं- । नि० चू० प्र० १६१ अ ।
 मोक्ख-बन्धस्य वियोगो मोक्षः । बद्धानि याति कर्माणि,
 तेन कर्मणा सर्वाभावरूपतया यो विश्लेष एव मोक्षः ।
 आचा० २६१ । अष्टप्रकारकर्मबन्धवियोगो मोक्षः ।
 दश० ३६ । मोक्षः-कृत्स्नकर्मक्षयादात्मनः स्यात्सम्यक्स्था-
 नम् । ठाणा० ४४६ । मोक्षम् । ज्ञाता० ५५ ।
 मोक्खपहोयारग-मोक्षपथावतारकः, सम्यग्दर्शनादिषु
 प्राणिनां प्रवर्तकावित्यर्थः । सम० १११ ।
 मोक्खमग्गर्ई-उत्तराध्ययनेषु अष्टाविंशतितममध्ययनम् ।
 सम० ६४ ।
 मोक्खलयं- । ओष ९७ ।
 मोक्खविणओ-इहलोकानपेक्षस्य श्रद्धानज्ञानशिक्षादिषु
 कर्मक्षयाय प्रवर्तनं मोक्षविनयः । उत्त० १७ ।
 मोक्खहिकार-मोक्खकारणं । नि० चू० ६ अ ।
 मोक्खा- । सूत्र० ३०७ ।
 मोगरपाणी-मुद्गरपाणिः-यक्षविशेषः । अन्त० १९ ।
 मुद्गरपाणिः-अन्तर्कृद्दशानां षष्ठमवर्गस्य तृतीयमध्ययनम् ।

अन्त० १८ ।
 मोगरावड-मत्स्यविशेषः । जीवा० ३६ ।
 मोगली-वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
 मोगर-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । मुद्गरः-त्रयोधनः ।
 प्रश्न० २१ । मुद्गरः-शस्त्रविशेषः । जीवा० ११७ ।
 मुद्गरः । आव० ६६१ । मगदति पुष्पा । नि० चू०
 द्वि० १४१ आ । भग० २३१ ।
 मोगरगुल्म-मुद्गरगुल्मम् । ज० प्र० ६८ ।
 मोगल्लसेलसिहर-मोद्गल्लशैलशिखरं-पर्वतविशेषः । व्य०
 द्वि० ४३२ आ ।
 मोगलायण-मोद्गलायनं-अभिजिद्गोत्रम् । ज० प्र०
 ५०० । कुत्सगोत्रे भेदः । ठाणा० ३६० ।
 मोगलायणसगोत्त-मोद्गलायनगोत्रं अभिचीनक्षत्रगोत्रम् ।
 सूर्य० १५० ।
 मोघ-शुभफलापेक्षया निष्फलो यो मोहः । सम० ११० ।
 मोचक बाह्याभ्यन्तरग्रन्थिवन्धनात् । सम० ५ ।
 मोचग-मोचयत्यन्याति मोचकः । जीवा० २५६ ।
 मोचाकाण्ड-कदलीस्तम्भः । प्रश्न० ८३ ।
 मोच्चं-मोच्यम् । मर० ।
 मोच्छति-मोक्षयति-स्त्रक्षयति । भग० ३०६ ।
 मोच्छिहति-मोक्षयति-स्त्रक्षयति । ज० प्र० १६७ ।
 मोटित-भग्नः । ज्ञाता० १५६ ।
 मोट्टिय-मोष्टिकः-मुष्टिप्रमाणः प्रोतचर्मरज्जुकः पाषाण-
 गोलकः । उया० ४७ । मोष्टिकः-मुष्टिप्रमाणपाषाणः ।
 प्रश्न० ४८ ।
 मोडण-ताशकम् । मर० ।
 मोडणा-मोटना-गात्रभङ्गना । प्रश्न० ५६ ।
 मोडिउण-आमोश्च । उत्त० १३६ ।
 मोढेरकाहार-मोढेरकग्रामस्य समासन्नो देशः, परिभोग्यः ।
 सूत्र० ३४३ ।
 मोण-मौनं-वागनिरोधलक्षणम् । आव० ७८० । संयमा-
 नुष्ठानम् । आचा० २१२ । मौनः-संयमः, मुनेर्भावः
 मुनित्वं तदप्यसावेव मौनं वा वाचः संयमनम् । आचा०
 १४३ । मौनं-मुनेः इदं सर्वज्ञोक्तं सम्यग्मौनम् । आचा०
 २०८ ।

मोणचर-मोन-मोनव्रतं तेन चरति मोनचरकः । ठाणा० २६८ ।

मोणपय-मोनपदं-मोनीन्द्रं पद्यते-गम्यते मोक्षो येन तत् पदं-संयमः । सूत्र० ६१ ।

मोत्ति-मुक्तिः-निष्परिग्रहत्वमलोभस्त्वमित्यर्थः । ठाणा० ३७४ ।

मोत्तिया-द्वीन्द्रियजीवविशेषः । जीवा० ३१ ।

मोत्तुणं-मुक्त्वा । विशे० ९३५ ।

मोदकप्रिय-कुमारविशेषः । नंदी० १६६ ।

मोदती-गुलवज्जुणी । नि० चू० तृ० ६४ अ ।

मोमइया-ठाहेऊण बीयाणि पच्छा ताए ओहाडिज्जति । दश० चू० १११ अ ।

मोय-अभ्रंतेरो गिरो । नि० चू० तृ० २३ अ । मोकः-मूत्रम् । वृ० तृ० २०३ अ । मूत्रितम् । नि० चू० द्वि० १०० आ । मूत्रणम् । पिण्ड० १३१ । मोचः-प्रस्रवणं-कायिका । सूत्र० ११८ ।

मोयइ-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०३ । मोचकी-वृक्ष-विशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।

मोयए-मोचकः-परेषां कर्मबन्धनमोचकः । भग० ७ ।

मोयण-मोचनं नाम न अन्यथा मोक्षः, एतद् दत्त्वा मुच्यते इति वंदनकं देयम् । कृतिकर्मणि षड्विंशतित-मो दोषः । आव० ५४४ ।

मोयपडिमा-मोका-परित्यागप्रधाना प्रतिमा मोकप्रतिमा । व्य० द्वि० ३४६ आ । मोकः-कायिकी तदा उत्सर्ग-प्रधाना प्रतिमा मोकप्रतिमा । व्य० द्वि० ३४९ अ । मोकप्रतिमा-प्रस्रवणप्रतिमा । ठाणा० ६५ । मोकप्रतिमा-प्रस्रवणभिग्रहः । औप० ३२ । मोयप्रतिमा-प्रस्रवण-प्रतिज्ञा । ठाणा० १६५ ।

मोयसमायार-'मोया' ति कायिका तत्समाचरणात्समिक्षु-स्तद्गन्धो भवति । आचा० ३६४ ।

मोया-कायिका । आचा० ३६४ । मोचा-चमरस्य विकु-र्वणाविषयकोद्देशके नगरी । भग० १५३ । मोका-मोका-नामनगरी, भगवतीसूत्रस्य तृतीयशतकस्य प्रथमोद्देशकः । भग० १६६ ।

मोयावइत्ता-मोचयित्वा साधुना तैलार्थदासत्वप्राप्तिमगि-

नीवदिति । ठाणा० २७६ ।

मोरंगाइ- । नि० चू० द्वि० ४३ अ (?) ।

मोरंगादि- । नि० चू० प्र० १३८ अ ।

मोरग-मयूरपिच्छनिष्पन्नम् । आचा० ३७२ ।

मोरगगिरमिस्सा-मयूरपिच्छ । नि० चू० प्र० १७७ आ ।

मोरगीवा-मयूरग्रीवा । प्रज्ञा० ३६० ।

मोरपुत्तपाय-मयूरपुत्रपादः । आव० ८२२ ।

मोरपोसग-मयूरपोषकः । आव० ४३३ ।

मोरय-मुरियादि सुरियति मोरयो सगवंसो । नि० चू० तृ० ४ अ ।

मोराग-मोराकं-सन्निवेशविशेषः । आव० १८६ ।

मोरिए-मौर्यः-सप्तमगणधरपिता । आव० २५५ ।

मोरियपुत्त-ताम्रलिप्तिनगर्या गाथापति । भग० १६१ ।

मौर्यपुत्रः-सप्तमो गणधरः । आव० २४० ।

मोरिवंशपसुओ-मौर्यवंशप्रसूतः-बलभद्राभिषः श्रमणो-पासको राजविशेषः । आव० ३१५ ।

मोरी-मयूरी-तत्प्रधाना विद्या । आव० ३१६ ।

मोलिकडे-अबद्धपरिधानकच्छ इत्यर्थः । सम० २० ।

मोलोण-जनपदविशेषः । भग० ६८० ।

मोल्ल-मूल्यम् । आव० ११६ ।

मोस-मोषः-स्तेयः । उत्त० ६३३ । मृषा-सत्याया विपरीतरूपा क्रोधाश्रितादिभेदा मृषा । आव० १६ । मृषावादम् । ठाणा० १३६ । मृषं-मृषावादम् । प्रश्न० ४ ।

मोसलि-मोसलिः-ग्रामविशेषः । आव० २१६ । मोसली-प्रत्युपेक्षणक्रियाविशेषः । ओष० १०८ । तिर्यगूर्ध्वमधो वा घट्टना । उत्त० ५४१ । उड्डमहो तिर्यं वा कुड्डादिषु आमुसंतं पडिलेहेति मोसलो । नि० चू० प्र० १८१ आ ।

मोसली-प्रत्युपेक्षमाणवस्त्रमोगेन तिर्यगूर्ध्वमधो वा घट्टन-रूपा । ठाणा० ३६१ ।

मोसा-मृषा विराधिनीत्वात् भाषाविशेषः । प्रज्ञा० २४८ ।

मृषा-अर्थानभिधायिनी अवक्तव्येत्यर्थः । भग० ५०० ।

मोसाणुबंधि-मृषा-असत्यं तदनुबध्नाति पिशुनाऽतिसं सद्भूतादिभिर्वचनभेदैस्तत् मृषानुबन्धिः । ठाणा० १८९ ।

मोसुवएस-मृषोपदेशः-मिथ्योपदेशकरणम् । आव० ८२० ।
मोहभाण-क्रोधादिरागादिव्यक्तिहीनः सामान्यो मोहः तद्-
ध्यानम् । आ० ।

मोह-अज्ञानं, कामो वा । प्रश्न० ८५ । अज्ञानलक्षणश्च
मोहः । आव० ५६७ । मोहः-गृहकर्तव्यताजनितवै-
चित्यात्मकः हेयोपादेयविवेकाभावात्मको वा । उत्त०
१५१ । मोहः-अभिष्वङ्गः । उत्त० ४८५ । मोहः-
अज्ञानम् । उत्त० ६२३ । मोघं-निष्फलं यथा भवति
एवं सुव्यत्ययाद्वा मोघो-निष्फलः मोहः स्नेहः । उत्त०
३६२ । मोहः अज्ञानं मिथ्यात्वमोहनीयं वा । आ०
११३ । मोहः-अज्ञानं मोहनीयभेदो वा । आ० १४१(?) ।
मोहः-पदार्थेष्वयथावबोधः, श्रोतृमनोमूढता । सम० ११०
मोहो मोहनं वेदरूपमोहनीयोदयसम्पाद्यत्वाद् अस्या-
ज्ञानरूपत्वाद् मोहः अब्रह्मणम् । प्रश्न० ६६ । मोहः-
ध्यामोहो वेदादयो वा । सूत्र० ३१६ । मोहः-मोहनं
अब्रह्मणो नवम नामा । प्रश्न० ६७ । मोहः-ज्ञानावरण-
दर्शनावरणमोहनीयात्मकः । उत्त० २१३ । मोहः-
अज्ञानम् । दश० ११९ । मोहनं मोहः-वितथग्राहः ।
विशे० ११०६ ।

मोहकल-मोहकर्मः । भक्त० ।

मोहगुणा-मोहगुणाः-मोहयति जानानमपि जन्तुमाकुलयति
प्रवर्तयति चान्यथेहेति मोहः, तस्य गुणाः तदुपकारिणः
शब्दादयः । उत्त० २२६ ।

मोहजाल-मिथ्यात्वादि । आव० ७८८ ।

मोहट्टाण-मोहस्थानानि-वारिमध्यावमग्नत्रसप्रमाणमार-
णादीनि त्रिशत् । उत्त० ६१७ ।

मोहण-मैथुनसेवा । ज० प्र० ४५ । जीवा० २०० ।

मोहणगृह-मोहनगृहम् । जीवा० २६९ ।

मोहणघर-मोहनगृहं-सुरतगृहम् । ज० प्र० १०६ ।
सम्मोहोत्पादकं गृहं रतिगृहं वा । ज्ञाता० १२६ ।

मोहणघरगा-मोहनगृहकं-मैथुनसेवावासभवानि तत्प्र-
धानानि गृहकाणि । ज० प्र० ४५ । जीवा०
२०० ।

मोहणशील-मोहनशीलः-निधुवनप्रियः । ज्ञाता० ६३ ।

मोहणिज्ज-मोहनीयं-विश्वस्यमाणं मोहनीयस्थानं महा-

मोहबन्धनहेतुः । (?) । मोहनीयं-मिथ्यात्वमोहनीयम् ।
भग० ६३५ । मोहणीयं-येनात्मा मुह्यति तच्च ज्ञाना-
वरणीयं मोहनीयं वा । बृ० तृ० २३९ अ ।

मोहणीयं-सामान्येनैकप्रकृतिकर्ममोहनीयं मोहश्च, विशेषेण
चतुर्थी प्रकृतिः । आव० ६६१ । सामान्येनाष्टप्रकारं
कर्म, विशेषतः चतुर्थी प्रकृतिः । सम० ५२ ।

मोहनि-मैथुनसेवा करोति । जीवा० २०१ ।

मोहनीयं-येनात्मा मुह्यति तच्च ज्ञानावरणीयं मोहनीयं
वा । व्य० प्र० १६५ । आ ।

मोहभावणा-मोहभावना । उत्त० ७०७ ।

मोहमहभयपयट्टो-मोहमहाभयप्रकर्षकः, प्रवर्द्धकः मोहो-
मूढता महाभयं-अतिभीतिः, तयो प्रकर्षकः-प्रवर्त्तको
प्रवर्द्धको वा यः स । प्रश्न० ५ ।

मोहर-मोखरं-मोखर्येण पूर्वसंस्तवपश्चात्संस्तवादिना बहु-
भाषितेन यल्लभ्यते तत् । प्र० १५४ । शिष्योपमा,
मुखर एव मोखरो-मुखरतया चाटुकरणतो य आत्मानं
पुत्रतया अभ्युपगमयति स मोखर इति भावः । ठाणा०
५१६ ।

मोहरिए-मुखं-अतिभाषणातिशयेन वदतीति मुखरः स
एव मोखरिको-बहुभाषी, अथवा मुखेनारिमावहतीति
निपातनात् मोखरिकः । ठाणा० ३७३ । मोखर्यं-
धाष्टर्यं प्रायमसत्यासम्बद्धप्रलापित्वम् । आव० ८३० ।
मोहरिय-मोखर्यं धाष्टर्यं प्रायमसत्यासम्बद्धप्रलापित्वम् ।
उपा० १० । मुखरः-वाचालः-असम्बद्धप्रलापी । ज० प्र०
२६४ ।

मोहामोह-अज्ञानाभिष्वङ्गः । आ० १२८ ।

मोहिपाणि-मोहितानि-निधुवनानि । ज्ञाता० १६५ ।

मोहोद्भवः-कामोद्भवः । ओघ० ७१ ।

मौज्ज-काष्ठपादुकः । सूत्र० ११८ ।

मौद्गलिः-बौद्धविशेषः । आ० १३५ ।

मौर्य-चन्द्रगुप्तवंशः, पाटलीपुत्रराजा । विशे० ४१० ।

मौर्यवंश-अशोकश्रीवंशः । विशे० ४०६ ।

मौर्यवंशसंभूत-बलभद्रः । विशे० ६५३ ।

अक्षणं-नवनीतम् । जीवा० १६२ ।

म्लेच्छा-कर्मभूमिजभेदः । सप्त० १३५ ।

य

य-चः वाच्यान्तरद्योतनार्थः । ज० प्र० २४३ । यकारो-
विकल्पदरिसणे । नि० चू० प्र० ६२ अ । यः-प्रति-
समयमनुभूयमानायुषोऽपरायुर्दलिकोदयात् पूर्वपूर्वायुर्दलि-
कविच्युतिलक्षणावस्था यस्मिंस्तदाऽऽवीचि । (?) ।
यक्षदिग्ग-मालापहृतद्वारविवरणे जयन्तपुरे गृहपतिः ।
पिण्ड० १०८ ।

यक्षाः-श्वानः । बृ० प्र० ७४ आ ।

यक्षोत्तम-यक्षभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

यज्ञ-प्रतिदिवसं स्वस्वेष्टदेवतापूजा । जीवा० २८१ ।

यज्ञायुधि-स एष यज्ञ एव दुरितवारणक्षमत्वादायुधं-
प्रहरणं यस्यासी यजमानः । विशे० ७७९ ।

यज्ञोपवीतं- । आव० १५७ ।

यतना-जयणाद्-उपयुक्तस्य युगमात्रदृष्टित्वम् । आचा०
३७२ (?) ।

यतितदर्थं-प्राप्तेषु तदवियोगार्थं यतः कार्यः । ठाणा०
४४१ ।

यत्कडिल्लं-अयो-लोहं तन्मयम् । ओष० ५० ।

यदुः-यादवः । उत्त० ४९० ।

यादृका-अभिनवप्रसूतागौ । व्य० प्र० २२५ अ ।

यदृच्छा-यथेच्छा । आव० ८१७ । सम० १११ ।
ठाणा० २६८ ।

यदृच्छावादिमत-मतविशेषः । भग० १०५ ।

यदृच्छावादी-मतविशेषः । भग० १०५ ।

यमति-वहन्ति । व्य० प्र० १६० आ ।

यथाप्रवृत्तिकरण-इह गम्भीरभवोदधिमध्यविपरिवर्ती ।
जन्तुरनाभोगनिवर्तितः गिरिसरिदुपलघोलनाकल्पः यथाप्रवृ-
त्तिकरणः । ठाणा० ३१ । यथैव प्रवृत्तं करणं-परिणाम-
विशेषः । आव० ७५ ।

यथार्थ-आहोश्चित् पलाशाभिधानवत् । आव० ५१ ।

यथालन्द-उत्कृष्टलन्दं पंचरात्ररूपमेकस्यां वीथ्यां चरण-
शीला यस्मात्ततोऽमी उत्कृष्टलन्दानतिक्रमः । बृ० प्र०
२२६ अ ।

यथालन्दिक-पञ्चरात्रिद्विवालक्षणस्योत्कृष्टस्य लन्दस्यानति-

क्रमेण चरन्तीति यथालन्दिकः । विशे० १४ ।

यथालन्दिककल्प- । विशे० १० ।

यथालघुस्वकं-एकान्तलघुकं-जघन्यं मध्यमं वा । व्य०
द्वि० ३०७ आ ।

यथाश्रुतार्थव्याख्या- । विशे० १६६ ।

यथासङ्ख्यदोषः- । ठाणा० ४६६ ।

यथासंस्तुत-काष्ठं चासी शिलेवायतिविस्तराभ्यां शिला
चेति काष्ठशिला यथासंस्तुतम् । (?) ।

यन्त्र-अधिकरणविशेषः । भग० १८२ ।

यन्त्रक-तिलादिनिष्पीडनयन्त्रम् । शस्त्रविशेषः । भग०
२१३ ।

यन्त्ररूपकपाट-यन्त्रसंयुक्तकपाटम् । पिण्ड० १०६ ।

यमक-विचित्रचित्रकूटपर्वती । ठाणा० ३२७ ।

यमदीय-सूत्रकृताङ्गस्य पञ्चदशमव्ययनम् । उत्त० ६१४ ।

यमनिका- । ठाणा० ४०२ ।

यमलपदं-वर्गद्वयस्य सामयिकी परिभाषा । अनु० २०६ ।
अष्टानामष्टानामङ्कस्थानानां सामयिकी संज्ञा । अनु०
१०६ (?) ।

यमा- । ठाणा० २०२ ।

यमुनराजः- । भग० ४६१ ।

यव-उज्जयिनीनगरे गर्दभपिता । बृ० प्र० १६१ अ ।

यवधान्य-धान्यविशेषः । ओष० १६३ ।

यवन-देशविशेषः । उत्त० ३३७ ।

यवनालक-कन्याचोलकः । विशे० ३५३ । कन्याचोलकः ।
आव० ४२ ।

यवनिका-वस्त्रम् । उत्त० ४२५ ।

यवमध्व-प्रकीर्णतपोविशेषः । उत्त० ६०१ ।

यवसः-आवसिका । बृ० प्र० २४७ आ । पोष्टिकाहारः ।
नदी० १४७ ।

यवोराजा-अनिलनरेन्द्रसुतः । बृ० प्र० १६० आ ।

यशस्वन्तः-किपुरुषभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

यशोजीवित-कीर्तिजीवितं यथा महावीरस्येति । ठाणा०
७ ।

यशोधर-दुर्गाद्युपयाचिते पिष्टमयकुक्कुटबलिदाता । आचा०
२७ ।

यशोधरा-स्तोकस्यापि प्रमादजनितवेदनीयादिकर्मणो बहु-
तोऽत्रफलत्वे स्त्रीः । दश० ११३ । आधाकर्मसम्भवे अन्त-
र्दृष्टान्ते आभीरी । पिण्ड० ६४ ।

यशोभद्रसूरि-आचार्यविशेषः । पिण्ड० ४४ ।

यशोमती-शुद्धाधाकर्मगवेषणायां आविका । पिण्ड० ७५ ।

यष्टा-याजकः । उत्त० ५२३ ।

यष्ट्या- । सम० १२६ ।

याइ-आइ भाषायां अरिः-शत्रुः । ज्ञाता० ८६ ।

याकिनो-हरिभद्राचार्यस्य धर्ममाता महत्तरा । दश०
२८६ ।

याग-यज्ञः । उत्त० ३१४ ।

याज्ञवल्क्य-स्मृतिविशेषः । आव० १५८ ।

यातना-प्राणेश्यो जीवस्यातिपातना । प्रश्न० ६ ।

यातुधान- । आचा० २४३ ।

यात्रा-महिमा । आव० ५३७ । यात्रा । ठाणा० २५ ।

यात्राभृतकः-यात्रा-देशान्तरगमनं तस्या सहाय इति
भ्रियते यः स । ठाणा० २०३ ।

यादसां- । आचा० २२० ।

यातयात्र- । आचा० ४१ (?) ।

याय-निर्वाह्य । वृ० प्र० २८१ आ ।

यापयति-निर्वाहयति । व्य० प्र० १०७ आ ।

यायित्वस्थ बोधपर्यायत्वात् । ठाणा० २४१ ।

यावन्तिकमिश्रम्- । वृ० प्र० ८३ अ ।

यावक-लाक्षारसः । अन्त० ९ ।

यावज्जीविकव्रत मध्यमविदेहतीर्थकरतीर्थेषु भवति इति
तेषूपस्थापनाऽभावाद् । ठाणा० ३२३ ।

यावत्-परिमाणे, मर्यादायाम्, अवधारणे वा । आव०
४५५ ।

यावत्कथा-यावती-यत्परिमाणा कथा-मनुष्योऽयं देवद-
त्तादिर्वाऽयमिति व्यपदेशलक्षणा । ठाणा० २३६ ।

यावत्कथिक-आजन्मभावि । दश० २६ ।

यावत्कथितम्- । ठाणा० ३६४ ।

यावन्तिके- । आचा० ४१० ।

यावपंगुणे उद्धाटयेत् । सूत्र० ६५ ।

यावद्यद्वा-यावदर्थ-अपरिसमाप्तम् । दश० १८२ ।

युक्ति-अन्यान्यभक्तिभिस्तथाविषद्व्ययोजनम् । ठाणा०
४२१ ।

युग-पञ्चाब्दिकः कालविशेषः । ठाणा० ७६ । सुषम-
दुषमादिः । भग० ६३१ । कालः । व्यव० प्र० ३१७
आ ।

युगन्धर-कूबरम् । ज० प्र० २११ ।

युगमत्स्य-मत्स्यविशेषः । प्रश्न० ९ ।

युगप्रदेशं घनचतुरस्रं-अष्टपरमाणात्मकमष्टप्रदेशावगाढं च
तत्त्वं-चतुष्प्रदेशात्मकस्य पूर्वोक्तस्य प्रतरस्योपरि चत्वार-
रोऽन्ये परमाणवः स्थाप्यन्ते । प्रज्ञा० १२ ।

युगप्रदेशं घनत्रयस्रं-चतुष्परमाणात्मकं चतुःप्रदेशावगाढं
च प्रतरत्रयस्रस्यैव त्रिप्रदेशात्मकस्य सम्बन्धित एकस्या-
णोरुपर्येकोऽणुः स्थाप्यते ततो मिलिताश्चत्वारो भवन्ति ।
प्रज्ञा० १२ ।

युगप्रदेशं घनवृत्तं-द्वात्रिंशत्प्रदेशं द्वात्रिंशत्प्रदेशावगाढं च
तत्त्वं-पूर्वोक्तद्वादशप्रदेशात्मकस्य प्रतरवृत्तस्योपरि द्वादश,
तत उपरिष्टादधश्चान्ये चत्वारश्चत्वारः परमाणव इति ।
प्रज्ञा० ११ ।

युगप्रदेशं घनायतं-द्वादशपरमाणात्मकं द्वादशप्रदेशाव-
गाढं च, तत्र प्रागुक्तस्य षट् प्रदेशस्य प्रतरायतस्योपरि
तथैव नावन्तः परमाणवः स्थाप्यन्ते । प्रज्ञा० १२ ।

युगप्रदेशं प्रतरचतुरस्रं-चतुष्परमाणात्मकं चतुष्प्रदे-
शावगाढं च, तत्र तिर्यग् द्विप्रदेशे द्वे पङ्क्तौ स्थाप्यन्ते ।
प्रज्ञा० १२ ।

युगप्रदेशं-प्रतरत्रयस्रं-षट् परमाणुनिष्पन्नं षट् प्रदेशा-
वगाढं च, तत्र तिर्यग् निरन्तरं त्रयः परमाणवः स्था-
प्यन्ते, तत आद्यस्याध उपर्यधो भावेनाणुद्वयं द्वितीयस्याध
एकोऽणुः । प्रज्ञा० ११ ।

युगप्रदेशं प्रतरायतं-षट् परमाणात्मकं षट् प्रदेशाव-
गाढं च, तत्र त्रिप्रदेशं पङ्क्तिद्वयं स्थाप्यते । प्रज्ञा०
१२ ।

युगप्रदेशं श्रेण्यायतं-द्विपरमाणु द्विप्रदेशावगाढं च, तत्र
तिर्यग् निरन्तरं अणुद्वयं स्थाप्यते । प्रज्ञा० १२ ।

युगप्रदेशं प्रतरवृत्तं-द्वादशपरमाणात्मकं द्वादशप्रदेशाव-
गाढं च, तत्र निरन्तरं चत्वारः परमाणवश्चतुर्वाकाश-

प्रदेशेषु रुचकाकारेण व्यवस्थाप्यन्ते, ततस्तत् परिक्षेपेण
 शेषा अष्टौ । प्रज्ञा० १२ ।
 युग्यम्-यानम् । दश० २१८ ।
 युग्यकम्-गोल्लविषये जपानं द्विहस्तप्रमाणं चतुरस्रं सवे-
 दिकमुपशोभितम् । ठाणा० २४० ।
 युज्यते-व्यापयते । प्रज्ञा० ३१७ ।
 युतायां-पृथग्भूतायाम् । व्य० (?) ।
 युधिष्ठिरः-पाण्डुराज्येषुपुत्रः । प्रश्न० ८७ ।
 यूका-त्रोन्द्रियजीवविशेषः । प्रज्ञा० २३ । षट्पदिका ।
 आव० ५७४ ।
 यूथिका-‘जूई’ इति प्रसिद्धा । जीवा० १६१ ।
 यूपक-संज्ञाच्छेयावरणो य ज्योतो सुवकदिनतिम्नि । (सन्ध्या-
 च्छेदावरणश्च यूपकः शुक्ले दिनांस्त्रीनु) । अनु० १२१ ।
 बेटकाख्यं जलमध्यवर्ति तटम् । बृ० द्वि० ३४ अ ।
 यूव-यूपः-मेरोरपरस्यां पातालकलशः । जीवा० ३०६ ।
 योग-योजनं योगो-व्यापारः । विशेष० २०६ । यागः-
 देवपूजा । ज्ञाता० ४१ । बीजाधानोद्भेदपोषणकरणम् ।
 राज० १०९ । ठाणा० २५ ।
 योगनिरोध-एतदभिधानं शुक्लध्यानम् । भग० १८४ ।
 योगराज-आधाकर्मसम्भवे अन्तरहृष्टान्ते आभीरः । पिण्ड०
 ६४ ।
 योगसंग्रहः- । बृ० तृ० ९१ अ (?) ।
 योगसङ्ग्रहाः-यैर्योगाः-शुभमनोवाक्कायव्यापाराः सम्यग्
 गृह्यन्ते-स्वीक्रियन्ते ते आलोचनानिरपलापादयो द्वात्रिं-
 शत् । उत्त० ६१८ ।
 योगड-बलीवर्दः । नि० चू० तृ० ३७ आ ।
 योत्कारः- । विशेष० ६०६ ।
 योत्रिन्यन्ते-बहनाय सजीक्रियन्ते । ओष० ७५ ।
 योधनी-आधाकर्मसम्भवे अन्तरहृष्टान्ते वत्सराजस्य स्त्री ।
 पिण्ड० ६४ ।
 योधाः-शौर्यवद्भ्यो विशिष्टतरः । राज० १११ ।
 योनिका-वात्रीविशेषः । ज्ञाता० ४१ ।
 योवारि-धान्यविशेषः । बृ० द्वि० १९९ आ ।
 यौवनिका-युवावस्था । नदी० १६१ । नदी० १६८ ।
 प्रज्ञा० ४७५ ।

र

रंगमि-षष्ठवायुदेवनिदानकारणम् । आव० १६३ टी० ।
 रंग-रङ्गः । आव० ३४४, ३६० । मण्डपः । आव०
 ७०३ । रङ्गः । उत्त० १६३ । रंग-नाट्यस्थानम् ।
 बृ० द्वि० २५५ अ । रङ्गः-रक्तावयवच्छिविविचित्ररूपः ।
 दश० ८६ । रङ्गवत्, रक्तम् । ठाणा० ४४६ ।
 रंगजन-रङ्गजनः-नृत्यप्रेक्षकजनः । आव० ५२८ ।
 रंगट्टाणं- । भग० ५२६ ।
 रंगण-रङ्गणं-रागाद्युपरञ्जनम् । ओष० ३५ । ठाणा०
 ४६४ ।
 रंजन-रञ्जनं-जीवस्वरूपोपरञ्जनकारि रागादिकं वस्तु ।
 प्रश्न० १५७ ।
 रंणिया-रुण्टनकादि-रुदितक्रिया । ज्ञाता० २०२ ।
 रंडा-रण्डा-गतधवा स्त्री । ओष० ७२ । रण्डा-विधवा
 स्त्री । आव० ६४० ।
 रंति-कामक्रिडा । दे० ।
 रंभा-बलेन्द्रस्याग्रमहिषी । भग० ५०३ । धर्मकथायां
 द्वितीयवर्गे तृतीयमध्ययनम् । ज्ञाता० २५१ ।
 र-रः-पूरणार्थे निपातः । आव० ५२७ । रः-अयं निपातः
 किलशब्दार्थः । दश० ७९ ।
 रङ्ग-रतिः-आनन्दः । भग० ६१८ । धृतिः । उत्त० ३६८ ।
 रतिः-विषयेषु मोहनीयादेयाच्चित्ताभि रतिः । भग० ८० ।
 रति-दयिताङ्गसङ्गजनिता प्रीतिः । उत्त० ४२८ ।
 रङ्गकरा-रतिकराः-नन्दीश्वराभिधानाष्टमद्वीपचक्रवालविदिन-
 क्-चतुष्टयव्यवस्थिता झल्लरीसंस्थिताः पर्वतविशेषाः ।
 प्रश्न० ६६ ।
 रङ्गताण-रजस्त्राणं-पात्रवेष्टनकम् । बृ० द्वि० २३७ अ ।
 रङ्गपसत्-रतिप्रसक्तः-रमणप्रसक्तः । सूर्य० २६४ ।
 रङ्गपिया-किन्नरेन्द्रस्याग्रमहिषी । भग० ५०४ ।
 रङ्गमोहणिज्ज-यदुदयात् बाह्याभ्यन्तरेषु वस्तुषु प्रमोद-
 माधत्ते तत् रतिमोहनीयम् । प्रज्ञा० ४६६ ।
 रङ्ग्यं-रचित-ओद्देशिकभेदरूपम् । भग० २३१ । रचितं-
 ओद्देशिको भेदो-यन्मोदकचूर्णादि पुनर्मोदकतया कूरदध्या-
 दिक वा यत्करम्बकादितया विरचितं तत् । ओष०
 १०१ । रचितः-स्वयमेव रचनां प्राप्तः । जीवा० १६० ।

(८७९)

रचितः-स्वस्वनामकर्मोदयनिर्वर्तितः । जीवा० २७१ ।
 रतिदः-रम्यः । जीवा० २७१ । रचितः-स्वकर्मणा
 निष्पादितः । जीवा० २७२ । रचितं-न्यस्तम् । ज्ञाता०
 २५ ।
 रङ्गय- । ज्ञाता० ४६ ।
 रङ्गय-रचितकं-काश्यपात्रादि । व्य० प्र० १६४ अ ।
 रङ्गया-रचिता-विरचिता रतिदा वा । जीवा० २२६ ।
 रचितः स्वयमेव रचनां प्राप्तः । प्रज्ञा० ८६ ।
 रङ्गल-रजोवद्, जलवृद्धिहानिभ्यां पङ्क्त्युत्तमम् । जीवा०
 ३०३, ३७० ।
 रङ्गल्य-रचितम् । ओष० १५६ ।
 रङ्गल्य-रजोयुक्तम् । भग० २५४ ।
 रङ्गवक्का-रतिवाक्या-रतिकर्तृणि वाक्यानि यस्यां सा
 रतिवाक्या चूडा । दश० २७० ।
 रङ्ग-पद्मप्रभोः प्रथमा शिष्या । सम० १५२ । रतिः-
 विषयरागः । प्रश्न० १३७ । रतिः-रमणं रतिः-
 समयविषया घृतिः । उत्त० ८२ ।
 रङ्गघाओ-रज उद्धातः-विषसा परिणामतः समन्ताद्रेणु-
 पतनम् । आव० ७३५ ।
 रङ्गघाय-रजोद्धातः-दिशां रजस्वलत्वम् । भग०
 १६६ ।
 रङ्गसला-रजस्वला-रजोयुक्ता । भग० ३०६ । रजस्वला-
 रजोयुक्ता । जं प्र० १६७ ।
 रङ्ग-रजः-स्पृष्टावस्थो रेणुः । औप० ५६ । रजः-श्लक्ष्ण-
 तरा रेणुपुद्गलः । जीवा० २४५ । रजः-श्लक्ष्णरेणु-
 पुद्गलः । ज० प्र० ३८९ । रजः-कठिनं स्वेदाद्रिमल-
 रूपम् । पांशु वा । उत्त० १२३ ।
 रङ्ग-रञ्जयति । ज्ञाता० २०५ ।
 रङ्ग-रङ्गयित्वा । ओष० १४३ ।
 रङ्गो-पृथ्वीकाय आरण्यं वायूदधूतमागतं रजः । आव०
 ७३३ ।
 रङ्ग-रक्षः-वैश्रमणस्य पुत्रस्थानीयो देवः । भग० २०० ।
 रङ्गलितिया-धनगोपपत्नी । ज्ञाता० ११५ ।
 रङ्गमूलिया- । निरय० २५ ।
 रङ्गस-राक्षसः-त्रिशक्तम मुहूर्तः । सूर्य० १४६ । ज०

प्र० ४६१ । राक्षसः-व्यन्तरः । बृ० द्वि० २६४ आ ।
 व्यन्तरभेदविशेषः । प्रज्ञा० ६६ ।
 रङ्गला-रक्षा जीवरक्षणस्वभाववात् । अहिंसायास्वर्याजि-
 शक्तं नाम । प्रश्न० ६६ ।
 रङ्गलज्ज-रक्षितार्यः । आव० १९६ ।
 रङ्गलज्जा-रक्षितार्याः । उत्त० १७३ ।
 रङ्गल-रक्षोऽस्यास्तीति रक्षिकः, रक्षायां नियुक्तो राक्षिको
 वा । व्य० प्र० १९० अ ।
 रङ्गलज्ज-पितृप्राजाजकः । नि० चू० द्वि० २९ आ ।
 नि० चू० द्वि० १०९ आ ।
 रङ्गलयस्सामिणो- । नि० चू० द्वि० १०९ आ ।
 रङ्गलो-सप्तदशमतीर्थकुत्प्रथमाशिष्या । सम० १५२ ।
 रङ्गलोपगा- । जीवा० २६० ।
 रङ्गलोवगय-रक्षोपगतः-रक्षामुपगतः, सततं प्रयुक्तः रक्षः ।
 भग० १९४ ।
 रङ्ग-नेपरागेण रक्तः-भावितः । अनु० १३२ ।
 रङ्गकणवीरं- । जीवा० १९१ ।
 रङ्गकम्बलम्- । जीवा० १६१ ।
 रङ्गचन्दन-चन्दनविशेषः । सम० १३८ ।
 रङ्गपटवेष-रक्तवस्त्रवेषः । नदी० १५७ ।
 रङ्गपटलिङ्ग-तन्वणियः । आव० ६२८ ।
 रङ्गपाच-दीर्घश्रोत्रो जलचरः । नि० चू० तृ० ५६ आ ।
 रङ्गबन्धुजीवः- । जीवा० १६१ ।
 रङ्गरत्न-पद्मरागरक्तम् । अनु० २५४ ।
 रङ्गवती-नदीविशेषः । ठाणा० ७५ । प्रपातहृदवि-
 शेषः । ठाणा० ७५ ।
 रङ्गता-शिखरिणिवर्षधरे पञ्चम कूटम् । ठाणा० ७२ ।
 नदीविशेषः । ठाणा० ७५ । प्रपातहृदविशेषः । ठाणा०
 ७५ ।
 रङ्गतावती-वापीनाम । ज० प्र० ३७१ ।
 रङ्गताशोकं- । जीवा० १६१ ।
 रङ्गतोत्पलम्- । जीवा० १६१ ।
 रङ्गतोदा-शिखरिणिवर्षधरे अष्टमं कूटम् । ठाणा० ७२ ।
 रङ्गमध्यं- । भग० ४८२ ।
 रङ्गमध्यगतः- । आव० १६८ ।

रचियग-रचितकं-मोदकचूर्णादिसाध्वाद्यर्थं प्राप्य पुनर्मो-
दकादितया विरचितम् । प्रश्न० १५४ ।

रजउग्घात-रजस्वलादि शोयामुसस्सु समन्ततोऽण्वकार
इव दृश्यते तत्र पांशुवृष्टौ रजउग्घातो । व्य० द्वि०
२४०

रजकनोलिकोत्थ-द्रव्यक्रोधः । आव० ३६१ ।

रजोहरण-निषद्याद्वयोपेतम् । वृ० प्र० १५० आ । धर्म-
ध्वजः । पिण्ड० ४ ।

रज्ज-राज्यं-प्रभुता । ठाणा० ३४३ । राजादिपदार्थ-
समुदायः । भग० ६९१ । राष्ट्रधिपत्यरूपम् । उत्त०
४४१ । राज्यम् । ज्ञाता० १३१ । राण्यभोत्ती रज्जं ।

नि० चू० प्र० ८३ अ । एकनृपाज्ञावर्ति मण्डलम् ।
वृ० तृ० ८० अ । यावत्सु देशेषु एकभूपतेराज्ञा ताव-
द्देशप्रमाणमेतेषु यत्र यस्य । वृ० तृ० ८० अ ।

रज्जआ-दोरकोत्ति । नि० चू० प्र० १२१ आ ।
रज्जणता-मणसा पोतिगमणं रज्जणता । नि० चू० द्वि०
७१ आ ।

रज्जवई-स्वतन्त्रः । भग० ५४२ ।
रज्जसुं क-राज्यप्राप्तव्यम् । ज्ञाता० १३१ ।

रज्जसुक्क-राज्यशुल्का । आव० ३४४ ।
रज्जह-रज्यत-रागं कुर्वत । ज्ञाता० १४८ ।

रज्जियव्वं-रक्तव्यं-रागकार्यः । प्रश्न० १५६ ।
रज्जु-दक्षनालिकानिष्पन्ना । अनु० १५४ । रज्जुः-रज्जु-
गणितम् । सूत्र० २६९ । रज्जुः । आव० ५१५ । फल-
कसङ्घातनदवरिका । ज्ञाता० १५७ ।

रज्जुगणित-सङ्ख्यया भेदः । ठाणा० १६३ ।
रज्जुच्छाया-छायाया भेदः । सूर्य० ६५ ।

रज्जुमतो-दोरो । नि० चू० प्र० १२१ आ ।
रज्जू-रज्जवा यत्सङ्ख्यानं तद्रज्जुमभिधीयते । ठाणा०
४९६ । रज्जुः । आव० २७३ ।

रज्जह-राध्यते । आव० २०६ ।
रट्ट-राष्ट्रं-प्रामनगरादिसमुदायम् । उत्त० ४४२ ।

रट्टउड-रट्टमहत्तरो । नि० चू० प्र० २०६ अ । राष्ट्र-
कूटः-राष्ट्रमहत्तरः । वृ० द्वि० २१२ आ ।

रट्टिओ-राष्ट्रिकः । आव० २१६ ।

(अल्प० १११)

रट्टकूड-राष्ट्रकूटः-मणुलोपजीवी राजनियोगिकः । विपा०
३९ ।

रट्टथेरा-राष्ट्रे व्यवस्थाकारिणो बुद्धिमन्त आदेयाः प्रम-
विष्णवस्ते राष्ट्रस्थविराः । ठाणा० ५१६ ।

रट्टधम्म-राष्ट्रधम्मः-देशाचारः । ठाणा० ५१५ ।
रट्टवद्धण-राष्ट्रवर्धनः-अज्ञातोदाहरणे प्रद्योतात्मजपालक-
लघुपुत्रः । आव० ६६६ ।

रट्टिय-राष्ट्रिकः-राष्ट्रचिन्तानियुक्तकः । प्रश्न० ६६ ।
रड्ड-रोदिति । आव० ४२० । रटिति । आव० ४३२ ।

रड्डिय-रटितं आरट्टीरूपम् । प्रश्न० १६० ।
रणपट्टगो- । नि० चू० प्र० २४५ आ ।

रण-अरण्यम् । आव० ६७१ ।
रणतणं-अरण्यतृणं । तृणपञ्चके पञ्चमो भेदः । आव०
६५२ ।

रणिगो-आरण्यकः । आव० ४४७ ।
रत-जीवस्वरूपोपरञ्जनाद्रज इव रजः-कर्म । ठाणा०
३१९ । मंथुनम् । सम० १६ । रजः-पापम् । रतं
रतिः । रयः-औत्सुक्यम् । प्रश्न० १५७ । ठाणा० ४०६ ।

आरण्यो वा उद्धुओ आगओ । नि० चू० तृ० ६६ आ ।
रतणप्पभा-भीमराक्षसेन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । ठाणा०
२०४ ।

रतणसंचया-जम्बुद्वीपप्रमाणा चतुर्थी राजधानी । ठाणा०
२३१ ।

रतणसंचय-मानुषोत्तरपर्वते अपरोत्तरस्यां रत्नसंचय-
कूटम् । ठाणा० २२३ ।

रतणुच्चत-मानुषोत्तरपर्वते दक्षिणापरस्यां दिशि रत्नो-
च्चयकूटम् । ठाणा० २२३ ।

रतणुच्चता-जम्बुद्वीपप्रमाणा द्वितीया राजधानी । ठाणा०
२३१ ।

रति-रतिः-रतं, निधुवनम् । अन्नह्राण एकोनविंशतितमं
नाम । प्रश्न० ६६ । चित्तरमणम् । ज्ञाता० १६२ ।

रतिः-तदवस्थाऽऽसक्तिरूपा । जीवा० १२३ ।
रतिकरगपठवत्-नन्दीश्वरद्वीपे पर्वतः । ठाणा० २३१ ।

रतिकरपर्वत-नन्दीश्वरद्वीपे पर्वतः । ज्ञाता० १२८ ।
रतिकरा-रतिकराः-रतिकरणाद्रतिकराः । ठाणा० २३३ ।

(८८१)

नन्दीश्वरद्वीपे विदिग्यवस्थिताः चत्वारश्चतुःस्थानकाभि-
हितस्वरूपाः पर्वताः । ठाणा० ४८० ।
रतिकर्म-यदुदयेन सचित्ताचित्तेषु बाह्यद्रव्येषु जीवस्य
रतिरुपपद्यते तत् । ठाणा० ४६९ ।
रतिघर-रतिग्रहं-क्रोडास्थानम् । आव० ५१ ।
रतिपपभा-किन्नरेन्द्रस्य चतुर्थाऽग्रमहिषीः । ठाणा० २०४ ।
रतिप्रिय-किन्नरभेदः । प्रज्ञा० ७० ।
रतियभोती-ठविय पाहुडियं भुञ्जति णिक्खित्तभोती वा
ठविय भोति घंटिककरगपरलगादिसु जो य वट्टिय आणेउं
भुञ्जति सो रतियभोती । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।
रतिरुद्ध-अञ्जलि । नि० चू० द्वि० १२० आ ।
रतिश्रेष्ठा-किन्नरभेदः । प्रज्ञा० ७० ।
रतिसेना-किन्नरेन्द्रस्य तृतीयाऽग्रमहिषीः । ठाणा० २०४ ।
किन्नरस्याग्रमहिषीः । भग० ५०४ ।
रती-रतिः-इह विषयगता गृह्यते, सा पुनर्ललना अव-
गृह्णादिका, तथाभूतोऽप्यवजुगृह्यते स्त्रीभिरभिधीयते ।
आचा० १०६ । रतिः-रतिहेतुत्वात् । अहिंसायाः सप्तमं
नाम । प्रश्न० ६६ । ठाणा० ४०६ । रतिः-कामरागः ।
प्रश्न० १३८ । रम्यते अस्यामिति रतिः-स्पर्शनादिसम्भोग-
जनिता चित्तप्रलुप्तिः । उत्त० २४३ ।
रत्तंसुअ-रक्तांशुकः-मशकदंशादिनिवारणार्थकमशकगृहाभि-
धानवस्त्रविशेषः । जं० प्र० २८५ ।
रत्तंसुय-रक्तांशुकं-अतिरमणीयं रक्तं वस्त्रम् । जीवा०
२१० । रक्तांशुकं-मशकगृहाभिधानो वस्त्रविशेषः । सूर्य०
२६३ । अतिरमणीयं वस्त्रम् । जं० प्र० ५५ ।
रत्त-रक्तः-संमर्दितः । जं० प्र० २१२ । अहोरात्राः ।
उत्त० ५३७ । गेयरागानुरक्तेन यत् गीयते तत् । जं०
प्र० ४० । लोहितम् । भग० १० । रक्तं-तिरोहितम् ।
सूर्य० २६४ । रक्तं-गेयरागानुरक्तेन यद्वीयते तत् ।
जीवा० १९४ । रक्तः । भग० ५७७ । रक्तः-तिरो-
हितः । सूर्य० २३४ । रक्तं-गेयरागेणानुरक्तः । ठाणा०
३९६ ।
रत्तकंबलसिला-रक्तकम्बलशिला-अभिषेकशिलाया नाम ।
जं० प्र० ३७२ ।
रत्तकंबलसिलाओ-

। ठाणा० ८० ।

रत्तकणवीर-रक्तकणवीरम् । आव० ६८१ ।
रत्तकणवीरए-रक्तकणवीरः । प्रज्ञा० ३६१ ।
रत्तगंड-रक्ती-रञ्जितो गण्डो यैस्तानि रक्तगण्डानि ।
ज्ञाता० १५८ ।
रत्तचंदण-रक्तचन्दनम् । आव० ६८१ ।
रत्तच्छ-रक्ताक्षी-अशिवकारिण्या विशेषणम् । ओष०
१७ ।
रत्तणिक्खेत्त-रजनिक्षेत्रम् । सूर्य० ११, १२ ।
रत्तपड-रक्तपटः-परिव्राजकः । ज्ञाता० १९३ ।
रत्तपडवेस-रक्तपटवेषः । आव० ४२१ । नदी० १५७ ।
रत्तपडा-पुष्पपच्छसंयुतो । नि० चू० प्र० १४७ अ ।
सक्का । नि० चू० द्वि० ९८ अ ।
रत्तपाओ-रक्तपादः-महापुरस्य रक्ताशोकोद्याने यक्षः ।
विपा० ६५ ।
रत्तबंधुजीव-रक्तबन्धुजीवः । प्रज्ञा० ३६१ ।
रत्तबंधुजीवय-रक्तबन्धुजीवकं-लोहितबन्धुकम् । अन्त०
६ ।
रत्तरयण-रक्तरत्नं पद्मरागादि । भग० १६३ । प्रश्न०
१३४ । रक्तरत्नम् । आव० ५२ ।
रत्तवई-रक्तवती महापुरे बलराजस्य कन्या । विपा०
६५ । रक्तवती-महापुरे दत्तराज्ञी । विपा० ६५ ।
रक्तावती-नदीविशेषः । जं० प्र० ३८१ ।
रत्तवईकूड-रक्तावत्यावर्तनकूटम् । जं० प्र० ३८१ ।
रत्तवडोवासग-रक्तपटोपासकः । आव० ३०७ ।
रत्तसिला-रक्तशिला-अभिषेकशिला । जं० प्र० ३७२ ।
रत्ता-रक्ता-नदीविशेषः । जं० प्र० ३८१ ।
रत्तासोग-रक्ताशोकं-महापुरनगरे उद्यानम् । विपा० ६५ ।
रक्ताशोकः । प्रज्ञा० ३६१ ।
रत्ति-रात्रिः । उत्त० १३६ ।
रत्तिया-रक्तिका-गुल्मा । जं० प्र० ३४ ।
रत्तुपल-रक्तोत्पलवद्रकः । ज्ञाता० ६४ । रक्तोत्पलम् ।
प्रज्ञा० ३६१ ।
रत्था-रथ्या-राजमार्गः । जं० प्र० १८८ । रथ्या-वीथिः ।
ओष० ६६, १९८ । सेरिका । ६०५ ।
रत्थामुह-रथ्यामुखं-रथ्याप्रवेशः । आव० १३६ ।

रत्नकाण्ड-षोडशविधरत्नमयं षोडशसहस्रबाहल्यम् । सम०

८८ ।

रत्नचन्द्रः-

। ज० प्र० ५४५ ।

रत्नपुर-अनिसृष्टद्वारविवरणे माणिभद्रादीनां नगरम् ।

पिण्ड० १६३ ।

रत्नशेखर-रत्नपुरनगरे राजा । सूत्र० ४१३ ।

रत्नसारकुमारः-

। ज० प्र० ३२७ ।

रत्नाकरा-शुद्धाघाकर्मवज्र्यंगवेषणायां सूरयः । पिण्ड०

७५ ।

रत्नाधिकम्-

। आव० २५६ ।

रत्नावलि-तपविशेषः । व्य० प्र० ११३ आ । रत्नावलिः-

द्वीपः समुद्रोऽपि च । आभरणविशेषः । प्रज्ञा० ३०७ ।

रथमुशल-चेतककोणकयोर्युद्धे संग्रामः । व्य० द्वि० ४२६

अ ।

रथवीरपुर-शिवभूतिनाम राजसेवकवास्तव्यं नगरम् ।

विशे० १०२० ।

रथसंगिणेल्ली-रथमाला । ज्ञाता० ५९ ।

रथानीक-सप्तानीकेषु तृतीयम् । जीवा० २१७ ।

रथावर्त्तपर्वत-वज्रस्वामिनः पादयोपगमनस्थानम् ।

आचा० ४१९ ।

रथ्या-आपणवोधिः । जीवा० १४६ ।

रधंतिया-रन्धयन्तिका-ओदनस्य पाचिका । ज्ञाता०

११७ ।

रत्न-अरण्यतृणम् । ठाणा० २३४ । राजा, राजनाद्

दीपनाद् शोभावत्त्वाद् आराध्यत्वाद् वा राजा । ठाणा०

१६८ । अरण्यम् । प्रज्ञा० १११ ।

रत्निग-अरण्यकः-अरण्यवासी । प्रज्ञा० ११२ ।

रप्फुक-

। बृ० प्र० २६५ आ ।

रप्फुक-दुष्टव्रणः । बृ० तृ० ७२ अ ।

रप्फुग-दुष्टकुण्डलो । नि० चू० प्र० ११४ आ ।

रप्फो-तीतो । नि० चू० प्र० ४३ अ ।

रमइ-रमते-रतिमावह्नाति । जीवा० २०१ ।

रमए-रमते-अभिरतिमानु भवति । उक्त० ६१ ।

रमण-भर्ता । ज्ञाता० १६५ । भर्ता, लावकादिस्त्रेडम् ।

आव० ३४६ । कुकुंटादिक्कीडात्मकम् । उक्त० १५१ ।

रमणओ-रमणकः । आव० ६३ ।

रमणिज्ज-लान्तककल्पे विमानविशेषः । सम० १७ ।

रमणीयो विजयः । ज० प्र० ३५२ ।

रमणिज्जा-

। ठाणा० ८० ।

रमति-रमते-धृति कुर्वति । आचा० ७८ । रमति-रति

कुर्वति । ज्ञाता० २३२ ।

रमिज्जा-रमेत-वर्तते । दश० २४५ ।

रम्म-रम्यो विजयः । ज० प्र० ३५२ । रम्यः । ज्ञाता०

७८ । लान्तककल्पे विमानविशेषः । सम० १७ ।

रम्मग-लान्तककल्पे विमानविशेषः । सम० १७ । रम्य-

कूटं-रम्यक्षेत्राधिपदेवकूटम् । ज० प्र० ३८० । रम्यको

विजयः । ज० प्र० ३५२ ।

रम्मगकूड-रम्यकूटं-रम्यक्षेत्राधिपकूटम् । जं० प्र०

३७७ ।

रम्मगवासा-रम्यक्वर्षः, अकर्मभूमिविशेषः । प्रज्ञा० ५० ।

रम्मगा-

। ठाणा० ८० ।

रम्मयवास-रम्यक्वर्ष-सहाहिवन्निषवयोरन्तराले वर्षम् ।

ठाणा० ६८ ।

रम्मा-

। ठाणा० ८० ।

रम्यक-नीलवर्षधरपर्वते अष्टमं कूटम् । ठाणा० ७२ । रक्मि-

वर्षधरपर्वते तृतीयं कूटम् । ठाणा० ७२ ।

रय-रजः-बध्यमानकं कर्म । आव० ४०६ । रजः-निसर्ग-

निर्मलजीवानुरञ्जनाद् रजः-कर्म । आव० ४३८ । रयः-

वेगः चेष्टाऽनुभवः फलं वा । आव० ४३६ । रजः-

जीवस्वरूपोपरञ्जनात्कर्म ज्ञानावरणादि । प्रश्न० ९८ ।

रज्यते अनेन स्वच्छस्फटिकवच्छुद्धस्वभावोऽप्यारमाऽन्यथा-

त्वमापाद्यत इति रजः-कर्मबध्यमानकं बद्धं च । उक्त०

१८५ । वातोत्पादितं व्योमवर्त्ति । भग० ६६५ । रजः-

वातोत्प्लातम् । प्रश्न० ५९ । रजः-रेणुः । जीवा० २७७ ।

रजः-बध्यमानं बद्धं ईर्यापथं वा कर्म । आव० ५०७ ।

रजः-पृथिवीरजः । आव० ५७६ । वातोत्प्लातमाकाश-

वर्त्ति रजः । सम० ६१ । रतः-अनुद्वेगवान् । दश० ७३ ।

रजः-आरण्यपांशुः । दश० १५१ । रजोहरणम् । ओष०

१११ । श्लक्ष्णतरा रेणुपुद्गला रजः । राज० १८ ।

धूमागारो आपाद्गुरो । नि० चू० तृ० ७० अ । रजः-

(८८३)

कर्म । उत्त० ३३५ । रजः-सञ्चितपृथिवीकायः । ओष० २१५ । रजः-वध्यमानं कर्म । नंदी० ४१ । रतं-स्थायिभिः सह विषयानुभवनम् । उत्त० ४२६ । रयः-वेगः । उत्त० ५०८ । आव० ६०२ । रयः-संक्रमणोद्धतं-नापवर्तनादियोग्यम् । ध्य० प्र० २५५ ।

रयउगघाए-विश्रसापरिणामतः समन्ताद्रेणुपतनं रज उद्घातो भण्यते । ठाणा० ४७६ । रज उद्घातः-रजस्वलादिक् । जीवा० २८३ । (?) १८५ ।

रयए-रजतकूटं, इदं चान्यत्र रुचकमिति प्रसिद्धम् । ज० प्र० ३३७ ।

रयग-वस्थसोहृशो । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।

रयगहर-रजकगृहम् । आव० ६६२ ।

रयगसेणी-रजकश्रेणिः । आव० ६६२ ।

रयणं-रत्नं-कर्केतनादि । प्रज्ञा० ६७ । भग० १६३ । प्रभ० ३८ । रत्नं-इन्द्रनीलादि । जीवा० १६४ । रत्नम् । सूर्य० २६३ । रत्नं-इन्द्रनीलादि, जलसमुद्भवं वा । आव० २३० । रत्नः-रत्नमयः । आव० २३१ । रत्नम् । आव० ४०७ । वज्रवैडूर्यादि । प्रज्ञा० ४३ । कर्केतनादिरत्नः । ज्ञाता० ३१ । रजतः । ज्ञाता० ३५ । जलजातं रत्नम् । ज० प्र० २४ । रमन्ते रज्यन्ते ग्राहका येभ्यः सल्लक्षणेभ्यस्तानि रत्नानि । ज० प्र० १४२ । रत्नम् । दश० १६३ । मानुषोत्तरपर्वते दक्षिणपूर्वस्यां दिशि रत्नकूटम् । ठाणा० २२३ । रत्नं-मनुष्यजाता-बुल्लुष्टत्वात् रजनो वा रज्जकः । भग० ४६८ । रत्नम् । आव० ८२६ ।

रयणकंड-रत्नकाण्डं-प्रथमं काण्डं-रत्नानां विशिष्टो भूभागः । जीवा० ८९ ।

रयणकरंडए-रत्नकरण्डकः । जीवा० २३४ ।

रयणकरंडगं-रत्नकरण्डकः । ज० प्र० ४१० ।

रयणदीव-रत्नद्वीपः-आहारैषणाविवरणे वणिग्दृष्टान्ते द्वीपः । दश० १६ ।

रयणदेवता- । नि० चू० तृ० ५ आ ।

रयणद्वीव-द्वीपविशेषः । ज्ञाता० १५७ ।

रयणद्वीवदेवया-रत्नद्वीपे देवी । ज्ञाता० १५७ ।

रयणपंजर-रत्नपञ्जरः-रत्नसमुदायः । ज० प्र० २९८ ।

रयणपुर-रत्नपुरं-धर्मनाथजन्मभूमिः । आव० १६० । रत्नपुरं-रत्नशेखरराजधानी । सूत्र० ४१३ ।

रयणप्यभा-रत्नानां प्रभा-दीप्तिर्यस्यां सा रत्नप्रभा-प्रथमा पृथिवी । भग० ६८ । रत्नानां प्रभा-ज्योत्स्ना यस्यां सा रत्नप्रभा । अनु० ८६ । रत्नप्रभा-रत्नबाहुल्या पृथिवी । जीवा० ८९ । रत्नानि प्रभा-स्वरूपं यस्याः सा रत्नप्रभा-रत्नबाहुला, रत्नमयी । प्रज्ञा० ४३ । भीमराक्षसेन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । भग० ५०४ । रत्नप्रभा-रत्नैर्वा प्रभाति-शोभते या सा । ठाणा० ५२५ ।

रयणमाला-रत्नमाला-रत्नशेखरराजस्याऽग्रमहिषीः । सूत्र० ४१३ ।

रयणवई-रत्नवती-यक्षहरिलस्य तृतीया सुता-ब्रह्मदत्त-राज्ञी । उत्त० ३९९ ।

रयणवडंसए- । भग० २०३ ।

रयणवाणियओ-गिरिणगरे रत्नवणिक् । आव० ५२ ।

रयणवासा-रत्नवर्षः-रत्नवर्षणम् । भग० १६६ ।

रयणविचित्त-रत्नविचित्रं-रत्नलचितम् । आव० ५०४, ५०५ ।

रयणवुट्टी-रत्नवृष्टिः । भग० १९६ ।

रयणसंचया-रत्नसञ्चया-उत्तरपश्चिमरतिकरपर्वतस्योत्तर-स्यामीशानदेवेन्द्रस्य वसुन्धराया अग्रमहिष्या राजधानी । जीवा० ३६५ । रत्नसञ्चया नगरी । ज० प्र० ३५२ ।

रयणसंचयाओ- । ठाणा० ८० ।

रयणसिरी-रत्ननीनामगाथापतेभार्या । ज्ञाता० २५१ ।

रयणा-रत्ना-उत्तरपश्चिमरतिकरपर्वतस्य पूर्वस्यामीशान-देवेन्द्रस्य वसुनामिकाया अग्रमहिष्या राजधानी । जीवा० ३६५ । ठाणा० २३१ । रचना-नामादिविन्यासलक्षणा । आव० ४७२ । नि० चू० प्र० ३४ अ ।

रयणाइं-रत्नानि-तत्तज्जातिप्रधानवस्तूनि । ज० प्र० १६७ ।

रयणागर-रत्नाकरः । ज्ञाता० २२८ । रत्नाकरः-रत्नानां खनिः । भग० १९९ ।

रयणाभ-रत्नानां-वैडूर्यादीनामामानमाभास्वरूपतः प्रतिभासनमस्यामिति रत्नाभा । उत्त० ६६७ ।

रयणामए-रत्नमयः-अन्तर्बहिरपि रत्नलचितः । ज० प्र०

१६३ ।

रयणामय-रत्नमयम् । प्रज्ञा० ६५ ।

रयणालंकार-रत्नालङ्कारं-मुकुटम् । ज० प्र० २१६ ।

रयणावलिभट्ट-रत्नावलिभट्टः-रत्नावलिद्वीपे पूर्वाद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

रयणावलिमहाभट्ट-रत्नावलिमहाभट्टः-रत्नावलिद्वीपेऽपराद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

रयणावलिमहावर-रत्नावलिमहावरः-रत्नावलिसमुद्रेऽपराद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

रयणावलिवर-रत्नावलिवरः-द्वीपविशेषः, समुद्रविशेषश्च । जीवा० ३६८ । रत्नावलिवरः-रत्नावलिसमुद्रे पूर्वाद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ । रत्नावलि-

वरे समुद्रे पूर्वाद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

रयणावलिवरभट्ट-रत्नावलिवरभट्टः-रत्नावलिवरे द्वीपे पूर्वाद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

रयणावलिवरमहाभट्ट-रत्नावलिवरमहाभट्टः-रत्नावलिवरे द्वीपेऽपराद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

रयणावलिवरमहावर-रत्नावलिवरमहावरः-रत्नावलिवरे समुद्रेऽपराद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

रयणावलिवरावभासभट्ट-रत्नावलिवरावभासभट्टः-रत्नावलिवरावभासे द्वीपे पूर्वाद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

रयणावलिवरावभासमहाभट्ट-रत्नावलिवरावभासमहाभट्टः-रत्नावलिवरावभासे द्वीपेऽपराद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

रयणावलिवरावभासमहावर-रत्नावलिवरावभासमहावरः-रत्नावलिवरावभासे समुद्रेऽपराद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

रयणावलिवरावभासवर-रत्नावलिवरावभासवरः-रत्नावलिवरावभासे समुद्रे पूर्वाद्धीधिपतिर्देवः । जीवा० ३६९ ।

रयणावली-रयणेहि रयणावली । नि० चू० प्र० २५४ । आ । नि० चू० प्र० ३०६ आ । रत्नावली-आभरण-

विशेषः । तपो विशेषः । अन्त० २५ । रत्नमयी । भग० ४७७ । रत्नावलिः-द्वीपविशेषः, समुद्रविशेषश्च । जीवा० ३६८ । रत्नावली-आभरणविशेषः, रत्नावलीव रत्ना-

वली, यथा हि रत्नावली उभयत आदिसूक्ष्मस्थूलस्थूल-

तरविभागकाहलिकाख्यसौवर्णवियवद्वययुक्ता भवति, पुनर्मध्यदेशे स्थूलविशिष्टमप्यलङ्कृता च भवति, एवं यत्तपःपट्टादावुपदक्ष्यमानमिममाकारं धारयति तद् रत्नावलीत्युच्यते । अन्त० २५ ।

रयणावलीवरावभास-रत्नावलिवरावभासः-द्वीपविशेषः समुद्रविशेषश्च । जीवा० ३६८ ।

रयणाहिय-रत्नाधिकः-प्रज्ञयापर्यायाधिकः, श्रुताधिकः समवया वा । सूत्र० २४४ ।

रयणि-रत्निः-हस्तः । भग० ३०६ । रत्निः-द्विवितस्ति-प्रमाणा, हस्तः । जीवा० ४० ।

रयणिस्तेत्त-रज्ज्या एव । सम० ८६ ।

रयणी-द्वे वितस्ती रत्निः-हस्तः । अनु० १५८ । हस्तः । ठाणा० ३६, २०४, २८६ । प्रज्ञा० ४८, ४२६ । भग० २७५ । ठाणा० ३६३ । चतुर्विंशत्यङ्गुलप्रमाणः । भग० २७५ । चमरेन्द्रस्य तृतीयाऽग्रमहिषीः । भग० ५०३, ५०५ । चतुर्विंशतिरङ्गुलानि रत्निः । नामकोशादौ “बद्धमुष्टिर्हस्तो रत्निः ।” ज० प्र० ६४ । धर्मकथायां प्रथम-

वर्गे-तृतीयमध्ययनम् । ज्ञाता० २४७ । आमलकल्पायौ गथापतिः । ज्ञाता० २५१ । रत्नीगथापतेर्दारिका । ज्ञाता० २५१ । बद्धमुष्टिको हस्तः रत्निः । ज० प्र० १६६ । रजनी-पिण्डदारुहरिद्रा । उत्त० १४२ । रत्निः-

वितताङ्गुलिर्हस्तः । सम० १३ ।

रयणीपमाणमित्तं-रत्निप्रमाणमात्रं-यथा दण्डो हस्तप्रमाणो भवति तथा । ओघ० २१४ ।

रयणुच्चय-रत्नानां नानाविधानामुत्-प्राबल्येन चयः-उपचयो यत्र स रत्नोच्चयः । सूर्य० ७८ ।

रयणुच्चयो-रत्नोच्चयः-मेरुमहीधरः । बृ० द्वि० २६५आ ।

रयणुच्चय-त्रयोदशमं स्वप्नम् । ज्ञाता० २० ।

रयणीच्चय-रत्नानां-नानाविधानामुत्-प्राबल्येन चयः-उपचयो स रत्नोच्चयः, मेरुनाम । ज० प्र० ३७५ ।

रयणीच्चया-रत्नोच्चया-उत्तरपश्चिमरतिकरपर्यंतस्य दक्षिणस्यामीशानदेवेन्द्रस्य वस्तुज्ञाताया अग्रमहिष्या राज-

धानी । जीवा० ३६५ ।

रयणोरुजाल-रत्नोरुजालं-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६६ । रत्नोरुजालं-रत्नमयं जङ्घायाः प्रलम्बमानं

सङ्कलकं सम्भाव्यते । जं० प्र० १०६ ।
 रयत-रजतकाण्डं-द्वादशं, रजतानां विशिष्टो भूभागः ।
 जीवा० ८६ ।
 रयतणी- । ठाणा० ३९३ ।
 रयत्ताणं-रजस्त्राणम् । ओघ० १६६ । रजस्त्राणं-पात्र-
 वेष्टनचीवरम् । प्रश्न० १५६ । रजस्त्राणम् । आव०
 ६२३ । रजस्त्राणं-आच्छादनविशेषः । ज्ञाता० १३ ।
 रजस्त्राणं-आच्छादनविशेषः । जं० प्र० २८५ ।
 रययकूड-रजतकूटं-नन्दनवने पञ्चमं कूटनाम । जं० प्र०
 ३६७ ।
 रययवडिसए-रजतावतंसकः-अपरस्यामवतंसकः । जीवा०
 ३६१ ।
 रयरेणुविनाशन-श्लक्ष्णतया रेणुपुद्गला रजस्त एव स्थूला
 रेणवः रजांसि च रेणवश्च रजो-रेणवस्तेषां विनाशनं
 रजोरेणुविनाशनम् । जीवा० २४५ ।
 रयसंसद्वहडा-रजःसंसृष्टाद्वता-पृथिवीरजः सम्बद्धा नीता
 प्राभृतिका । आव० ५७६ ।
 रयसुसंपत्तं-शृङ्गमयो दारुमयो वंशमयो वाऽङ्गुलिको-
 षस्तेनाहतायास्तन्म्याः स्वरप्रकारो लयस्तमनुसरद् गेयं
 लयसुसंप्रयुक्तम् । जीवा० १६५ ।
 रयहरणं-रजोहरणम् । आव० ३१९, ७६३ । रजोहरणं-
 धर्मध्वजः । पिण्ड० १३ । ज्ञाता० ५३ ।
 रयहरणचाय-रजोहरणवर्जः, रजोहरणग्रहणम् । व्य० द्वि०
 २७ आ ।
 रयहरणपडिगहमत्ता-रजोहरणप्रतिग्रहमात्रा । आव०
 ३५६ ।
 रयहरणसीसगा- । नि० चू० प्र० २४६ अ ।
 रयिप्पिया-धर्मकथायां पञ्चमवर्गोऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।
 रयुघात-महास्कन्धावारगमनसमुद्धता इव विश्रसापरि-
 णामतो समंता रेणुपतनं । नि० चू० तृ० ७० अ ।
 रयुघाय-रजजडातः-रजस्वला दिशः । अनु० १२१ ।
 रयोहरण-रजोहरणम् । प्रश्न० १५६ ।
 रल्लग-रल्लकः-कम्बलविशेषः । जं० प्र० १०७ ।
 रल्ला-दधिजन्तुविशेषः । आव० ६२४ ।
 रल्ल- । ज्ञाता० १५१ ।

रवइ-रवते-शब्दं करोति । जीवा० २४८ ।
 रविउ-द्रावितः-खण्डशो नीतः । विशे० ६२७ ।
 रविगत-जत्थ सूरौ द्वितो तं रविगतं । नि० चू० तृ०
 ६६ अ ।
 रविगय-रविगतं यत्र रविस्तिष्ठति । विशे० १२६४ ।
 रवित-रुतम् । ज्ञाता० १६० ।
 रस-रस्यते-आस्वाद्यत इति रसः । प्रज्ञा० ४७३ ।
 अत्यन्तासक्तिरूपः । उक्त० २६६ । रस्यते-अन्तरात्म-
 नाऽनुभूयत इति रसः । अनु० १३५ । रसं-रसग्राहकं
 रसनेन्द्रियम् । रस्यते-आस्वाद्यतेऽनेन तिवत्तारूपम् ।
 प्रज्ञा० ५६६ । श्रोतृणामाक्षेपकारी गुणविशेषः । वृ०
 प्र० १६२ आ । विपाकः । विशे० ५६५ । इक्षुरसः ।
 नि० चू० द्वि० १०७ अ । घातुपाणिण्येण तंबगादि
 आसित्तं सुवण्णादि भवति सो रसो भणति । नि० चू०
 द्वि० ८६ आ । रसः लक्षणम् । दश० चू० ४८ । रसः-
 शृङ्गारादिः । प्रश्न० ११७ । रसः-मधुरादिकः, भोगो
 वा । उक्त० ४०६ । तीमनकाञ्जिकादिः । ठाणा०
 ३८६ । विकृतिः । आचा० ३०६ । फाणिताद्रसः ।
 दश० ८४ । रसः-निर्व्यन्दः सारः । दश० ११० ।
 रसकषाय-हरीतक्यादीनां रसः । आव० ३६० ।
 रसगा-रसमनुगच्छतीति रसगाः-कटुतिक्तकषायादिस्स-
 वेदिनः संज्ञिनः इत्यर्थः । आचा० २३७ ।
 रसगारव-रसगौरवं रसेन गौरवं-हृष्टरसप्राप्यभिमाना-
 प्राप्तिप्रार्थनद्वारेणात्मनोऽनुभवावगौरवम् । आव० ५७६ ।
 रसघातः- । उक्त० ५८० ।
 रसट्टाए-रसार्थं सरसमिदमहमास्वादयामीति घातुविशेषो
 वा रसः, स चाशेषघातूपलक्षणं ततस्तदुपचयः स्यादित्ये-
 तदर्थम् । उक्त० ६६७ ।
 रस(सर)देवी-चतुर्थवर्गे नवममध्ययनम् । निरय० ३७ ।
 रसना-जिह्वा । जीवा० २७३ ।
 रसनिज्जूड-रसनिर्गुणं-कदम्बनम् । दश० २३१ ।
 रसनिज्जूहण्या-घृतादिरसपरित्यागः । ठाणा० २३३ ।
 रसपरिच्छाओ-रसत्यागः । भग० ६२१ ।
 रसमाण्यमाणे-रसमानप्रमाणं-सेतिकादेश्व्रतुर्मगाधिकम-
 न्यन्तरशिखायुक्तं यद्रसमानं क्रियते तत् । अनु० १५२ ।

रसमान-कर्षादि । ठाणा० १९८ । चतुःषष्टिकादि । ज० प्र० २२७ ।

रसमुच्छिष्ट-तत्पिणितास्वादस्तत्र मूर्च्छितो-गृह्यो रस-
मूर्च्छितः । उक्त० ४३८ ।

रसमेह-रसजनको मेघो रसमेघः । ज० प्र० १७४ ।

रसया-रसाज्जाता रसजाः-तत्कारनालद्वितीमनादिषु पायु-
कृम्याकृतयोऽस्ति सूक्ष्मा जीवाः । दश० १४१ ।

रसवती-शालनकादि । व्य० प्र० ८१ अ ।

रसवाणिज्ज-रसवाणिज्यं-रसव्यापारः । आव० ८२६ ।

रसहरणी-रसो ह्रियते-आदीयते यया सा रसहरणी-
नाभिनालम् । भग० ८८ ।

रसाः-पृथगेव शृङ्गारादयो वा । उक्त० २६६ ।

रसाञ्जनम्- । दश० ११८ ।

रसातण-रसः-अमृतरसस्तस्यायनं-प्राप्तिः रसायनम् ।
ठाणा० ४२७ ।

रसायण-रसः-अमृतरसस्तस्यायनं-प्राप्तिः रसायनम् ।
आयुर्वेदस्य सप्तमाङ्गम् । विपा० ७५ ।

रसालू-मज्जिका । प्रश्न० १६३ । रसालूः-मज्जिका ।
भग० ३२६ । रसालूः-मज्जिका । सूर्य० २९३ ।

रसावण-मज्जावणो । नि० चू० प्र० १५४ आ । मद्या-
पणम् । बृ० द्वि० १८६ अ ।

रसिण-रसिकः-स्निग्धमधुरः । बृ० प्र० २१७ अ ।

रसणी-रसिनी-सौवीरिणी । बृ० प्र० २७३ आ ।

रसितं-रसिकं-माधुर्याद्युपेतम् । ठाणा० ३७५ ।

रसियं-रसितं-शूकरादिशब्दितमिव करुणोत्पादकम् । प्रश्न०
१६० । रसितं-रसयुक्तं दडिमात्रादि । आव० ७२६ ।

रसुंठ- । भग० ८०२ ।

रसेसि-रसेसी पानार्थी । आचा० ३१४ ।

रसोती- । नि० चू० प्र० १९७ आ ।

रसोदण-पुष्करवरसमुद्रादिषु रसोदकम् । प्रज्ञा० २८ ।

रस्सी-रश्मिः-प्रग्रहः । उक्त० ५०७ ।

रस्सीमंडल-रश्मिमंडलः-सूर्यः । आव० १९२ ।

रह-क्रीडारथादयः । जं० प्र० ३० । रणरथः । जं० प्र०
१७ । विजनम् । ठाणा० ४६६ । रथः । प्रश्न० ८ ।

रथः-रथाङ्गः चक्रम् । प्रज्ञा० ६०० । यानरथः सङ्ग्राम-

रथश्च । अनु० १५९ । रथः-क्रीडारथः सङ्ग्रामरथश्च ।
जीवा० १८९ । रथः-द्विप्रकारैः यानरथसङ्ग्रामरथभेद-
भिन्नः । जीवा० २८१ । रथः-शकटः । बृ० प्र० ७४
आ । भग० २३७ ।

रहकार- । नि० चू० प्र० १२० अ ।

रहघणघणाइय-रथघणघणायितम् । जीवा० २४७ ।

रहचरियं- । भग० ६८९ ।

रहछाया-रथच्छाया । प्रज्ञा० ३२७ ।

रहजोही- । ज्ञाता० ३८ ।

रहडाण-रहःस्थानं-गुह्यापवरकमन्त्रगुहादि । दश० १६६ ।

रहण- । ठाणा० ४६६ ।

रहणेमी-रथनेमिः । दश० ९६ ।

रहनेउर-रथनूपुरं-विद्याधरनगरविशेषः । आव० १४४ ।

रहनेउरचक्रवालपामोवला-रथनूपुरचक्रवालप्रमुखाः-
विद्याधरनगरविशेषाः । ज० प्र० ७४ ।

रहनेमिज्जं-उत्तराध्ययने द्वाविंशतितममध्ययनम् । सम०
६४ ।

रहनेमियं-उत्तराध्ययनेषु द्वाविंशतितममध्ययनम् । उक्त०
६ ।

रहनेमी-रथनेमिः-समुद्रविजयस्य द्वितीयः सुतः । उक्त०
४९६ ।

रहपहकर-रथनिकरः । औप० ४ ।

रहमदणे- । ज्ञाता० २२४ ।

रहमुशल-रथमुशलः-सङ्ग्रामविशेषः । भग० ३१७ ।

रथमुशलः-यत्र रथो मुशलेन युक्तः परिधावन् महाजन-
क्षयं कृतवान् असौ रथमुशलः सङ्ग्रामः । भग० ३२२ ।

रथमुशलम् । आव० ८१२ । रथमुशलः-सङ्ग्रामविशेषः ।
आव० ६८४ । रथमुशलम् । निरया० १८ ।

रहरेणू-रथगमनोत्खात-रथरेणुः । ठाणा० ४३५ । रथ-
रेणुः-रथगमनोत्खात रेणुः । अनु० १६३ । रथगमनात्

रेणू रथरेणुः । ज० प्र० ६४ । रथगमनोत्खात रेणु
रथरेणुः । भग० २७५ ।

रहवीरपुर-रथवीरपुरं-बोटिकोत्पत्तिस्थानम् । आव०
३१२ । रथवीरपुरं-यत्र बोटिकानां दृष्टिरुपस्था तत्रग-

रम् । आव० ३२३ । रथवीरपुरं-यत्र बोटिकदृष्टिरुपस्था

तत् कर्बटविशेषः । उत्त० १७८ । रथवीरपुरम् ।
 अष्टमनिह्वोत्पत्तिस्थानम् । विशेष० १३४ ।
 रहसंगेल्ली-रथसङ्गेल्ली-रथसमूहः । ज्ञाता० ५८ । भग०
 ४७४ । रथसंगेल्ली-रथसमुदायः । औप० ७२ । रथ-
 सङ्गेल्ली रथसमुदायः, (देशयोऽयं शब्दः) । ज० प्र० २६५ ।
 रहसाअभक्खाण-रहः-एकान्तस्तेन हेतुना अभ्याख्यानं
 रहोऽभ्याख्यानम् । उपा० ७ ।
 रहसिर-रथशिरः-रथाग्रभागः, काकमुखः । ज० प्र०
 २४६ ।
 रहसुत्त-रहस्यसूत्रं-निशीथादिकम् । वृ० द्वि० १४५ अ ।
 रहस्याभ्याख्यानं-स्त्रीपुंसयोः परस्परस्मरणान्यस्य वा
 रागसंयुक्तं हास्यक्रीडासंगादिभिः रहस्येनाभिर्शंसनम् ।
 तत्त्वा० ७-२५ ।
 रहस्स-ह्रस्वं-अल्पम् । ठाणा० ४३ । रहस्यं-एकान्तम् ।
 सूत्र० ११० । ह्रस्वस्वरं-लघुशब्दम् । अनु० १३२ ।
 ठाणा० ३६६ । रहस्यं-ऐदम्पर्यम् । भग० ११४ ।
 रहस्यं-एकान्तकृत्यत्वात् । अत्रह्यणस्त्रयोविंशतितमं नाम ।
 प्रश्न० ६६ । एकान्तयोग्यः । भग० ७३६ । ह्रस्वः-
 ह्रस्ववर्णाश्रयो विवक्षया लघुर्वा वीणादिशब्दवत् ।
 ठाणा० ४७१ । रहस्यः-अषडक्षीणः । राज० ११६ ।
 अपवादपदानि । वृ० तृ० २६५ आ । अववातो । नि०
 चू० प्र० १०२ आ । रहस्यं-गुप्तत्वम् । ज्ञाता० १९१ ।
 रहस्यं-एकान्तयोग्यम् । ज्ञाता० ११ ।
 रहस्सकड-रहःकृतं-प्रच्छन्नकृतम् । भग० ११७ ।
 रहस्सगुज्झ-सति रहस्से वि गुज्झंगं मृगीपदमित्यर्थः
 रहस्स अरुहं जं गुज्झं तं रहस्सगुज्झं । नि० चू० प्र०
 २६२ आ ।
 रहस्सट्ठाणं-गुज्झावरणा जत्य वा राहस्सियं मतेति ।
 दश० चू० ७६ ।
 रहस्सअभक्खाण-रहस्याभ्याख्यानं-एकान्तेऽभ्याख्यानं अस-
 दध्यारोपणम् । आव० ८२० ।
 रहस्सिय-रहस्यिकम् । आव० ३६७ ।
 रहस्सिया-रोहस्यिकी । वृ० प्र० ५९ आ ।
 रहाणीयं-रहेहि बलदरिसणा रहाणीय । नि० चू० द्वि०
 ७१ अ ।

रहावत्त-रथावर्तः-पर्वतविशेषः । आव० १७६, ३०४ ।
 रहितं-अग्रदादाम्यामीक्षणं एकपक्षदृष्टिसंबन्धो वा । वृ०
 द्वि० १४ आ ।
 रहिय-रहितः-परित्यक्तः । उत्त० ४२८ ।
 राअ-राजा-चक्रवर्ती । भग० ७०० । भरताधिपः ।
 आव० १५६ । चक्रवर्ती-वसुदेवः-बलदेवः-महामण्डल-
 कश्च । अनु० २३ ।
 राईदिय-रात्रिन्दिवं-रात्रिदिवसप्रमाणम् । सूर्य० ६१ ।
 राइ-धर्मकथायां प्रथमवर्गे द्वितीयमध्ययनम् । ज्ञाता०
 २४७ । राजा-महामण्डलिकः । ठाणा० ४६३ ।
 राइए-रात्रिशब्दोऽप्यहोरात्रवाची । ज० प्र० १५० ।
 राइणा-राज्ञा । ओघ० १९८ । आव० ३६७ ।
 राइणिओ-रात्तिकः-आचार्यः । आव० ६३८ । रात्तिकः-
 आचार्यः, अन्यो वा यो जातिश्रुतपर्यायादिभिर्महान् ।
 आव० ६५४ ।
 राइणियपरिभासिय-रात्तिकपरिभाषी-यो रात्तिकस्य-
 आचार्यस्य जातिश्रुतपर्यायादिभिर्महोऽन्यस्य वा पराभव-
 कारी । पञ्चममसमाधिस्थानम् । आव० ६५३ ।
 राइणिया-पुण्यदिक्रिया सम्भा उवदेसगा वा, जे वा असे
 पूया । दश० चू० १२४ । आव० ७९३ ।
 राइण-राजन्यः-भगवद्वयस्य वंशजः । भग० ११५ ।
 यस्तेनैव वयस्यतया व्यवस्थापितस्तद्वंशजश्च राजन्यः ।
 औप० १७ ।
 राइतओ-रागवान् । आव० २०६ ।
 राइन्ना-आदिदेवेनैव-वयस्यतया व्यवहृताः । भग०
 ४८१ । कुलार्थभेदविशेषः । प्रज्ञा० ५६ । राजन्याः-
 वयस्यतया व्यवस्थापिताः । ज० प्र० १४५ । राजन्याः-
 सखिस्थानीयाः । आचा० ३२७ । ये तु वयस्यतयाऽऽच-
 रितास्ते राजन्याः । ठाणा० ३५८ । राजन्याः-भगवद्वयस्य-
 वंशजाः । राज० १२१ ।
 राइअत्तो-रात्रिभक्तः-रात्रिभोजनम् । दश० ११६ ।
 राइमई-राजीमती-उग्रसेनपुत्री । दश० ९६ ।
 राइयं-रात्रिकं-रजनिनिवृत्तम् । प्रतिक्रमणविशेषः । आव०
 ५६३ ।
 राइल्लेऊण-रालालितं-सन्धितं कृत्वा । आव० ४२५ ।

राइस्सिड-राजाश्रितः । नि० चू० द्वि० २५ अ ।
 राई-राजः-चक्रवर्त्यादिः । ठाणा० १७२ । धान्यविशेषः ।
 नि० चू० द्वि० १२० अ । आमलकल्पायां गाथापतिः ।
 ज्ञाता० २५० । रातीगाथापतेर्दारिका । ज्ञाता० २५० ।
 राजानो-मण्डलिकाः । राज० १२१ । राजी । राज०
 ११२ ।
 राईण-राजानः-क्षत्रियेभ्योऽन्ये । आचा० ३३४ ।
 राईणिया-राजानः-तत्कल्पा ईश्वरादयो वा । सूत्र० ७१ ।
 राईतिहो-यस्तु पश्चाद्विभागः स रात्रितिथिः । सूर्य० १४६ ।
 राईसिरो-रातीगाथापतेर्भार्या । ज्ञाता० २५० ।
 राईहितो-राजस्यः । आव० ३४४ ।
 राउल-राजकुलम् । आव० ६६ । ओष० १५२ । आव०
 २९७ ।
 राउलओ-राजकुलः । आव० ८९ ।
 राउलग-राजकीयः । वृ० प्र० २७ आ ।
 राउला-राजकीया । ओष० १४० ।
 राउलिय-राजकुलिकम् । उत्त० ११६ । राजकुलीनः ।
 आव० ५५८ । राजकुलीयः-राजकुलसम्बन्धी । दश०
 ४५ ।
 राओ-सम्भवा विकालवियुता रात्रिर्वा । वृ० द्वि० ६२
 आ । संज्ञा । नि० चू० प्र० १६३ अ ।
 राओलं- । नि० चू० द्वि० १६९ आ ।
 राओवरयं-रात्र्युपरतम् । उत्त० ४१४ । रागः-अभि-
 ष्वङ्गः उपरतः-निवृत्तो यस्मिंस्तत् रागोपरतम् । उत्त०
 ४१४ । रात्रोपरात्रम्-अर्हतिशम् । आचा० ३१३ ।
 राक्षसराक्षसाः-राक्षसभेदविशेषः । प्रज्ञा० १७० ।
 राग-रागः-रञ्जकरसः । ठाणा० २१६ । रक्तता । जीवा०
 १७३ । रूपाद्याक्षेपजनितः प्रीतिविशेषः । आव० २७२ ।
 रागः-रागानुभूतिरूपत्वादस्य अङ्गह्मणो विशतितमं नाम ।
 प्रश्न० ६६ । रागः-पित्रादिषु स्नेहरागः । प्रश्न० १३७ ।
 रागः-स्नेहरागः । प्रश्न० १३८ । रागः-रक्तता । प्रज्ञा०
 ६६ । रागः-अभिष्वङ्गलक्षणः । आव० ८४८ । रागः-
 रूपादिगुणाकृष्टः चेतसः । विशेष० ८४७ (?) । कम्मजणितो
 जीवभावो रागो । नि० चू० द्वि० ७ अ । अभिष्वङ्ग-
 लक्षणः । आव० ५९७ ।

(अल्प० ११२)

रागभङ्गभा-इष्टविषयावाप्ती रागसङ्घा । आचा० १७० ।
 रागहोसतुलग-रागद्वेषयोस्तुलाग्रमिव तदनभिभाव्यत्वेन
 रागद्वेषतुलाग्रम् । उत्त० ११५ ।
 रागहोसभयाईयो-रागश्च-प्रतिबन्धात्मको द्वेषश्च-अप्रीति-
 रूपो भयं च इहलोकभयादि रागद्वेषभयानि तान्यतीतो-
 निष्क्रान्तः रागद्वेषभयातीतो-रागादिरहितः । उत्त०
 ५२७ ।
 रागभावितमूर्ति-अभिष्वङ्गलक्षणरागरक्तः । आव० ५८५ ।
 रागरक्त-अभिष्वङ्गलक्षण रागस्तेन रक्तः-तद्भावितमूर्तिः
 रागरक्तः । आव० ५८५ ।
 राजगृह-राजगृह-जरासंघराजधानी । प्रश्न० ७५ ।
 राजगृह-नगरविशेषः । भग० ५ । प्रसेनजनितराजधानी ।
 नदी० १५१ । भगवत्समवसरणस्थानम् । विशेष० ६११ ।
 महावीरविहारभूमिः । वृ० प्र० १६६ अ ।
 राजचम्पक वरचम्पकः । जं० प्र० १८३ ।
 राजनियुक्त-राजाज्ञापालकः । नदी० १५१ ।
 राजपट्टः- । अनु० २५४ ।
 राजभाग-राजाभाव्यद्रव्यापह्नवः । प्रश्न० ५८ ।
 राजमन्दः- । उत्त० १२० ।
 राजयक्ष्म-रोगविशेषः । ठाणा० ४४७ ।
 राजवर्णवान्-राजभटः । विपा० ६३ ।
 राजवेष्टिकल्पः- । दश० १०६ ।
 राजहंसी-महोषधीविशेषः । जं० प्र० ४११ ।
 राजाण-राजा । आव० १७२ ।
 राजावग्रहः-अवग्रहस्य द्वितीयो भेदः । आचा० १३४ ।
 भरताधिपावग्रहः । आव० १५६ ।
 राजि-भृगुः । ओष० १३७ ।
 राडो-राटिः-कलहः । भग० ८० । राटी-कलहः । उत्त०
 १०० ।
 राढा-अवज्ञा । व्य० द्वि० २७८ आ । विभूषा । दश०
 २०६ ।
 राढामणी-काचमणिः । उत्त० ४७८ ।
 राण-दानः । भग० ७७६ ।
 रातिदिवग-रात्रिन्दिवाग्रं-रात्रिन्दिवपरिमाणम् । सूर्य०
 ११ ।

(८८९)

रातिणि-अपरिभाषी रातिकपरिभाषी-आचार्यादिपूज्य-
पुरुषपरामर्शकारी, पञ्चममसमाधिस्थानम् । सम० ३७ ।
रातिणिय-रत्नैः-ज्ञानादिभिर्यवहरतीति रातिकः-बृहत्प-
र्यायो ज्येष्ठो वा । ठाणा० ३०१ ।
राती राजिः-रेखा । ठाणा० २३५ । ईशानेन्द्रस्य द्विती-
याऽग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । राजिः-पद्धतिः । प्रभ०
८३ । संज्ञा । नि० चू० प्र० २६५ अ० । रात्री-रज्जत
इति रात्री, स च रामस्वभावा उभयोदपि विद्यते ।
नि० चू० तृ० १४० अ० ।
रात्रीभोजनम्-तृतीयः शबलः । प्रभ० १४४ ।
रात्री- । आचा० ३३१ ।
रात्रान्तोपन्यासः- । आचा० ४७ ।
रामसिया- । व्य० प्र० २२४ अ० ।
राम-रामः-नवमबलदेवः । आव० १५६ । रामः-वसु-
देवश्चेष्टसुतः । उत्त० ४८९ । रामः-तापसीपुत्रः परशु-
रामः । आव० ३६२ । ज्ञाता० २५३ । रामः- ।
नंदी० २१८ ।
रामकण्ठा-अन्तकृद्दानामष्टमवर्गस्याऽष्टममध्ययनम् ।
अन्त० २५, ३० । प्रथमवर्गोऽष्टममध्ययनम् । निरय० ३ ।
रामकेसीर्ण-रामकेशवाभ्याम् । पउ० २६ ।
रामकेसीहि-रामकेशवाभ्याम् । पउ० १०-२४ ।
रामगुप्त-रामगुप्तः-राजर्षिः, योऽशनादिकं भुञ्जान एव
सिद्धिं प्राप्नोति । सूत्र० ९५ ।
रामदेव-अयोध्याधिपतिदशरथराजपुत्रः पद्मापरनाम । प्रभ०
८७ ।
रामपुत्त-अनुत्तरोपपातिकदशानां तृतीयवर्गस्य पञ्चममध्य-
यनम् । अनुत्त० २ ।
रामरविख्या-धर्मकथायां दशमवर्गोऽध्ययनम् । ज्ञाता०
२५३ । ईशानदेवेन्द्रस्य चतुर्थाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ ।
रामरविख्यात-जम्बुद्वीपप्रमाणा राजधानी । ठाणा० २३१ ।
रामरक्षिता-ईशानदेवेन्द्रस्य चतुर्थ्याऽग्रमहिषी । जीवा०
३६५ ।
रामा-धर्मकथायां दशमवर्गोऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५३ ।
ईशानदेवेन्द्रस्य तृतीयाऽग्रमहिषी । जीवा० ३६५ । भग०
५०५ । सुविधितायमाता । सम० १५१ । आव०

१६० । जम्बुद्वीपप्रमाणा राजधानी । ठाणा० २३१ ।
रामादि- । नंदी० २१८ ।
रायंसी-राजांसी-राजयक्ष्मा सोऽस्यातीति राजांसी, क्षयी ।
आचा० २३३ ।
राय-रागः-विषयामिष्वङ्गः । दश० ८६ ।
रायकरंडग-राजकरण्डकः-अमृत्यरत्नादिभाजनत्वात्सार-
तम इति । ठाणा० २७२ ।
रायकरण-न्यायालयम् । नि० चू० तृ० १०१ अ० ।
रायकहा-राजः-नृपस्य कथा राजकथा । ठाणा० २०६ ।
राजः सम्बन्धी कथा राजकथा । आव० ५८१ ।
राजः-अमुकशोभन इत्यादिका । दश० ११४ ।
रायकेर-राजकीयः । ओष० ६७ ।
रायगिर- । व्य० द्वि० १६६ अ० ।
रायगिहं-राजगृहं-जितशत्रुनगरम् । आचा० ७५ । राज-
गृहं-श्रेणिकराजधानी । सूत्र० ४०७ । आव० ६५, १६६ ।
राजगृहं-भगवत्यां द्वितीयशतके पञ्चमोद्देशकेऽवहृदप्रधाने
नगरम् । भग० १४१ । राजगृहं-विकुर्वणाऽधिकारे
नगरम् । भग० १९३ । राजगृहं-श्रेणिकराजधानी ।
अनुत्त० ७, ८, १८, २३ । भग० ३७९, ५०२ ।
राजगृहं-नगरविशेषः । अन्त० २३ । राजगृहं-मगध-
जनपदे आर्यक्षेत्रविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । राज-
गृहं-नगरविशेषः । भग० १०६ । राजगृहं-स्कन्दकचरित्रे
नगरम् । भग० ११२, १२६ । राजगृहं-नगरम् ।
भग० १३९ । राजगृहं-ईशानेन्द्रस्य वैक्रियरूपकरणतेजो-
लेप्यासाध्योपदक्षिणे नगरम् । भग० १६० । राजगृहं-
असुरकुमाराणां गतिशक्तिप्ररूपणायां नगरम् । भग०
१६६ । राजगृहं-चमरोत्सातक्रियानिरूपणे नगरम् ।
भग० १८१ । राजगृहं-योनिषड्ग्रहवक्तव्यतायां नगरम् ।
भग० ३०३ । राजगृहं-आयुष्कादिनिरूपणे नगरम् ।
भग० ३०४ । राजगृहं-परमतनिरासे नगरम् । भग०
३२३ । राजगृहं-इन्द्राणां लोकपालनिरूपणे नगरम् ।
भग० १६४ । राजगृहं-असुरकुमाराणां देववक्तव्यतायां
नगरम् । भग० २०० । राजगृहं-दिक्षु वातप्रतिपादने
नगरम् । भग० २११ । राजगृहं-संसारिणः शाश्वतादि-
स्वरूपनिरूपणे नगरम् । भग० ३०२, ७३१, ७३६,

७५० । राजगृहं-नगरविशेषः । विपा० ८६ । राजगृहं-
श्रेणिकराजधानी । दश० १०२ । राजगृहं । दश० १० ।
राजगृहं-जयराजधानी । आ० (?) । धन्यसार्थवाह-
वास्तव्या नगरी । ज्ञाता० ७६ । गौतमस्वामिवक्तव्यतायां
नगरम् ज्ञाता० १७०, १७१ । यत्र गुणशीलचैत्यम् ।
श्रेणिकराजधानी । ज्ञाता० १७८ । नन्दमणिकारवास्त-
व्यनगरम् । ज्ञाता० १७८ । राजगृहं-संवरोदाहरणे
नगरम् । आव० ७१३ । राजगृहं-अप्रमादविषये जरा-
सन्धराजधानी । आव० ७२१ । राजगृहं-साधुजुगुप्सा-
विषये नगरम् । आव० ८१६ । राजगृहं-परलोकफल-
विषये नगरम् । आव० ८६३ । राजगृहं-नगरम् । उत्त०
८९, १०४ । राजगृहं-क्षितिप्रतिष्ठितस्य चतुर्थं नाम ।
उत्त० १०५ । राजगृहं-अर्जुनमालाकरवास्तव्यं नगरम् ।
उत्त० ११२ । राजगृहम् । उत्त० १५८ । राजगृहम्-
अर्थसिद्धहृष्टान्ते नगरम् । आव० ४१३ । राजगृहं-पाणि-
नामिकीबुद्धिविषये नगरविशेषः । आव० ४२८ । राज-
गृहं-द्रव्यव्युत्सर्गोदाहरणे नगरम् । आव० ४८७ । राज-
गृहं-शुद्धविषये ब्रह्महृष्टान्ते नगरम् । श्रेणिकराजधानी ।
आव० ५६२ । राजगृहं-संवेगोदाहरणे नगरम् । आव०
७०६ । राजगृहं-नगरविशेषः, श्रेणिकराजधानी । आव०
९५ । राजगृहं-मुनिसुव्रतस्वामिनः प्रथमपारणकस्थानम् ।
आव० १४६ । राजगृहं-नारायणपुरम् । आव० १६२ ।
राजगृहं-मुनिसुव्रतस्वामिजन्मभूमिः । आव० १६० ।
राजगृहं-पुरुषसिंहवासुदेवनदानभूमिः । आव० १६३ ।
विश्वनन्दीवास्तव्यं नगरम् । आव० १७२ । राजगृहं-नय-
रम् । आव० १९९, २११, २१२ । राजगृहं-नगरविशेषः ।
आव० ३१४ । राजगृहं-यत्र मौर्यवंशप्रसूतबलभद्रराजस्य
नगरी । आव० ३१५ । उत्त० १६२ । राजगृहं-नगरम् ।
आव० ३५२, ३६७ । धनसार्थवाहवास्तव्यं स्थानम् ।
आव० ३७० । रायगृहं-समवसरणस्थानम् । ज्ञात०
११३ । राजगृहं- । उत्त० २८८, ३७६, ३८० । राज-
गृहं-आवोपायोदाहरणे नगरम् । दश० ४१ । राजगृहं-
मायापिण्डहृष्टान्ते नगरम् । पिण्ड० १३३, १३७ ।
राजगृहं-नगरम् । महावीरसमवसरणस्थानम् । भग०
१३४ । राजगृहं-क्षत्रीयनगरम् । प्रज्ञा० ५५ । नगरं

राजगृहाख्यं यत्र श्रेणिकराजा । निरय० १ । श्रेणिक-
राजधानी । उपा० ४८ । श्रेणिकराजधानी । ज्ञाता०
११ । द्रौपद्याः स्वयंवरे सप्तमद्रुतप्रेष्यस्थानम् । ज्ञाता०
२०८ । ज्ञान० २५३ । धनसार्थवाहवास्तव्यं नगरम् ।
ज्ञाता० २३५ । यत्र चतुष्पुत्रको धनो श्रेष्ठिः । व्य०
द्वि० ३६ आ । यत्र श्रेणिकराजा । व्य० प्र० १९ अ ।
सुलसावास्तव्यं नगरम् । व्य० प्र० १८ आ । राजगृहं-
अपरनाम क्षितिप्रतिष्ठितं चणकपुरं वृषभपुरं कुशाग्रपुरं च ।
आव० ६७० । नगरीविशेषः । नि० चू० तृ० १५ अ ।
श्रेणिकराजनगरी । वृ० प्र० ३१ अ । वीरसमवसरण-
स्थानम् । वृ० प्र० ४६ आ । रोहिणिधन्यसार्थवाह-
नगरी । ज्ञाता० ११५ । राजगृहं-अपरनाम काम्पिल्य-
पुरनगरम् । विशेष० ९६० ।

रायगल-अष्टाशीतो महाग्रहे षडशीतितमः । ठाणा०
रायणा-राजा । आव० ३४३ । उत्त० १४८, ३०२ ।
रायणिओ-रत्निकः-रत्नाधिकः । वृ० प्र० १०० अ ।
रत्नाधिकः-पर्यायज्येष्ठः । ओघ० १५० ।
रायणित-रत्नानि भावतो ज्ञानादीनि तैर्व्यवहरति इति
रात्निकः पर्यायज्येष्ठ इत्यर्थः । ठाणा० ३४२ । रात्निकः-
रत्नाधिकोऽनुभाषकः । व्य० द्वि० १७१ अ ।

रायण-राजन्यः-वयस्यः । आव० १२८ । राजन्यः-
वयस्यः । वृ० द्वि० १५२ अ ।

रायदारिण-राजामात्यमहत्तमादिभवनेषु मच्छद्भिर्नृपं परि-
भुज्यते तद् राजद्वारिकम् । वृ० प्र० १०४ अ ।

रायदारिय-रायकुलं पविसंतो जं परिहेति तं रायदारियं ।
नि० चू० द्वि० १६२ अ ।

रायदुहु-राजद्विष्ट-राजा द्विष्ट इति । आव० ६२६ ।

रायधम्म-राजधर्मो-निग्रहानुग्रहादिः । जं० प्र० १६७ ।
राजधर्मः-दुष्टेतरनिग्रहपरिपालनादिः । दश० २२ ।

रायस-राजन्यः-तत्रैव वयस्यः । ठाणा० ११४ ।

रायपसेणी-राजप्रश्रीयम् । भग० १९६ ।

रायपिण्ड-राजपिण्डः-राजसम्बन्धी पिण्डः । भग० २३१ ।

रायपिण्डे-साधुनामकल्प्यम् । भग० ४६७ ।

रायपुर-राजपुर-अरजिनस्य प्रथमपारणकस्थानम् । आव०
१४६ । राजपुरं-परलोकफलविषये दामनकहृष्टान्ते

नगरम् । आव० ८६३ ।

रायपेसिया-राजप्रेष्याः-दण्डपातकप्रभृतयः । आचा० ३३४ ।

रायमच्च-राजाऽमात्यः-मन्त्री । दश० १९१ ।

रायमास-राजमाषः-चपलकः । दश० १६३ । राज-
माषाः-सामान्यतश्चपलः, श्वेतचवलिक वा । पिण्ड०
१६८ । पंडरचवलगो । नि० चू० प्र० १४४ आ ।

रायरुक्ख-राजवृक्षः-एकोरुकद्वीपे वृक्षविशेषः । जीवा०
१४५ ।

रायलज्जणसंजुए-राजेव राजा तस्य लक्षणानि चक्रस्व-
स्तिकाङ्कुणादीनि त्यागशीचशीयादीनि वा तैः संयुतो-
युक्तो राजलक्षणसंयुतः । उत्त० ४८६ ।

रायललिए-नवमबलदेवस्य पूर्वभवनाम । सम० १५३ ।

राजललितः-रामबलदेवपूर्वभवः । आव० १६३ टी० ।

रायललिओ-राजललितः-वासुदेवपूर्वभवः । आव० ३५८ ।

रायवंसट्टिया-राजवशे स्थिता-राज्ञो मातुलभागिनेयादयः ।
आचा० ३३४ ।

रायवत्ती-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।

रायवरसासण-राजवरशासनं-आज्ञा । ज्ञात० १३३ ।

रायवर-राजवरः-आवढमुकुटराजः । जं० प्र० २०० ।

रायवल्ली- । भग० ८०४ ।

रायविट्टो-राजवेष्टिः-नृपतिहठप्रवर्तितकृत्यम् । उत्त०
५५३ ।

रायवुगह-राज्ञां सङ्ग्राम उपलक्षणत्वात् सेनापतिग्रामभो-
गिकमहत्तरपुरुषस्त्रीमल्लयुद्धान्यस्वाध्यायिकम् । ठाणा०
४७७ ।

रायसंमत-रायबल्लभो । नि० चू० प्र० १६ अ ।

रायसंमय-राजसंमतः मन्त्र्यादिः । दश० १०३ ।

रायसंसारिया-राजान्तरस्थापना । वृ० तृ० १५५ आ ।

रायसत्थाणि-सत्थमादियाणि । नि० चू० प्र० २७७ अ ।

रायसभा-राजसभा । आव० ३२० ।

रायमुयसेट्टिमच्चासत्थवाहमुया-राजसुतश्रेष्ठ्यमात्यसा-
थंवाहसुताः-उत्तरकुस्तीधर्ममहाविदेहाधिपतिमहाबलसुत-
स्य वयस्याः । आव० ११५ ।

रायहंस-राजहंसः-मरालः । उत्त० ६६६ । राजहंसः-

लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । लोमपक्षिविशेषः ।
प्रज्ञा० ४९ । उत्त० ६६६ ।

रायहाणिरुव-राजधानीरूपम् । भग० १६३ ।

रायहाणी-राजधानी-राजाधिष्ठानं, राज्ञः पीठिकास्था-
नम् । आचा० २८५ । राजा धीयते-विधीयते अभि-
षिच्यते यस्यां सा राजधानी, जनपदानां मध्ये प्रधान-
नगरी । ठाणा० ४७६ । राजधानी-यत्र राजा अभि-
षिच्यते । ठाणा० ३१४ । राजधानी । सूत्र० ३०६ ।
यस्यां राजाऽभिषिच्यते राजधानी । ठाणा० ८६ ।
राजधानी-यत्र राजा स्वयं वसति । भग० ३६ ।
राजधानी-राजाधिष्ठानं नगरम् । जीवा० ४० राजधानी
यत्र स्वयं राजा वसति सा । जीवा० २७६ । राज-
धानी-राजाधिष्ठानं नगरम् । प्रज्ञा० ४८ । जस्य राया
वसद् सा रायहाणि । नि० चू० द्वि० ७० आ । राया-
धिडिया रायहाणी । नि० चू० प्र० २२९ अ । राजा-
ऽनया धीयत इति राजधानी, राज्ञः पीठिकास्थानम् ।
उत्त० ६०५ ।

राया-राजा-चक्रवर्तिबलदेववासुदेवप्रभृतिः । सूत्र० ५६ ।

राजा-चक्रवर्त्यादिः । सूत्र० ८७ । राजा-माण्डलिकः ।
ओप० ५८ । भग० ३१८ । राजा-मण्डलिकः । ओप०
१४ । राजा चक्रवर्ती । जीवा० १२६ । राजा-
चक्रवर्ती बलदेववासुदेवो महामाण्डलिको वा । जीवा०
२८० । राजा-अष्टाशितो महाग्रहे पञ्चाङ्गीतितमः । जं०
प्र० ५३५ । राजा-पृथिवीपतिः । प्रज्ञा० ३३० ।
राजा-उभययोनिशुद्धः-मातृपितृक्षपडिशुद्धः । वृ० प्र०
१६६ आ । राजा । आव० २४३ । मडबिओ । नि०
चू० प्र० २७० आ । राजा-चक्रवर्तिमण्डलिकादिः ।
आव० २३८ । राजा-बद्धमुकुटः । आव० ५१६ ।
राजा । आव० ४२६ ।

रायाएण-राज्ञा । आव० ३४३ ।

रायाणो-वित्तिउरायराया समं पक्वाइया । नि० चू० द्वि०
४९ आ । चक्रवर्तिवासुदेवाः । ठाणा० १२६ ।

रायाणए-राज्ञा । आव० ३६० । राजा । आव० ३५० ।

रायाणि-राजानम् । आव० ६७६ । राजा । आव०
८१६ ।

रायाणि-रत्नाधिकः-चिरदीप्तितादिः । दश० २३५ ।
गोतार्थः । ओष० १७ ।

रायाभिओग-राजाभियोगः । आव० ८११ ।

रायाभिसेय-राज्याभिषेकं-राज्याभिषेकं-राज्याभिषेकसा-
मग्रोम् । जाता० ५२ ।

रायारविखयो-सिरोरक्षः । नि० चू० प्र० १६५ अ ।

रायाराम-राजारामः-क्षत्रियपरिव्राजकविशेषः । ओप०
६१ ।

रायाराया-राजराजः-क्षत्रियपरिव्राजकविशेषः । ओप०
६१ ।

रायावगारा- । जाता० २३६ ।

रायासाहिए- । जाता० ४६ ।

रायाहिट्टिय-राजाधिष्ठितः-स्वयमध्यासितः । जाता०
१८९ ।

रायाहिनकज्जा-राजाधीनां कार्या यस्य स राजाधीन-
कार्याः । जाता० १८६ ।

रायाहीण-राजाधीनः-राजवसवर्त्तिनः । जाता० १८६ ।

रायो-चमरेन्द्रस्य द्वितीयाग्रमहिषी । भग० ५०३, ५०५ ।

राल-रालकं-तृणविशेषः । सूत्र० ३०९ ।

रालउ-कंगुमेया । दश० चू० ९२ । कङ्गुलपलालम् ।
नि० चू० द्वि० ६१ अ ।

रालग-ओषधिविशेषः । प्रज्ञा० ३३ । रालकः-धान्य-
विशेषः । तृणपञ्चके चतुर्थो भेदः । आव० ६५२ । रालकः-

धान्यविशेषः । दश० १६३ । रालगः । आव० ८५५ ।

रालकः-कङ्गुविशेषः । ठाणा० ४०६, २३४ । रालकः-

कङ्गुविशेषः । भग० २७४, ८०२ । रालकः-कङ्गुविशेष

एव स चायं विशेषः बृहच्छिराः कङ्गुरत्वशिरा रालकः ।

जं० प्र० १२४ । अल्पतरशिरा रालकः । नि० चू०

प्र० १४४ आ ।

रालियं-रालिकं अतिशयेन स्कारप्रभूतवेला मिति यावत् ।
व्य० द्वि० ४८ आ ।

राव-शशिवप्रादुर्भावः । नंदी० ६२ ।

रावग-राजा । नि० चू० द्वि० १०७ अ ।

रावण-सीतापहारी राक्षसः । प्रभ० ८७ । रावणः-

नारायणवासुदेवशत्रुः । आव० १५६ ।

रावेता-रायवन्तः शब्दान् कारयन्तः स्वजल्पिकाभ्यनु वाद-
यन्तः । जं० प्र० २६४ ।

रावेइ-घृतजलाम्यामाद्रयति । जाता० २०६ ।

राशि-सजातीयवस्तुसमुदायः । विशे० ३२८ । राशिः-
स्कन्धकाधिकनाम । वि० ४१६ ।

राशित्रयच्यापकः-त्रैराशिकः । आव० ३११ ।

राण्ट-जनपदैकदेशः । भग० ६९१ ।

राष्ट्रपाल-मायापण्डोदाहरणे नाटकविशेषः । पिण्ड०
१३८ ।

रासी-राशिः-त्रैराशिकपञ्चराशिकादि । ठाणा० २६३ ।

धान्यादेरुत्तरस्तद्विषयं सङ्ख्यानां राशिः, स च पञ्चरा-

राशिव्यवहारः इति प्रसिद्धः, ठाणा० ४६७ । बहुल्ले

दश० चू० ७४ । राशिः-स्कन्धकाधिकनाम । विशे०

४२६ ।

राह-राधः । उत्त० ६६ ।

राहकस्त्रमणा-राधकमणा-आर्याविशेषः । उत्त० ९९ ।

राहग-आराधकः । आ० उ० ।

राहस्सिए-राहस्यिकाः-पुरुषेण भोगे स्त्रियाः स्तनिताद्याः ।

वृ० द्वि० ५६ अ ।

राहु-भगवत्यां द्वादशशतके षष्ठ उद्देशकः । भग० ५५२ ।

राहुकर्म-राहुकर्मं रहुक्रिया । सूर्य० २८८ ।

राहुहत-जस्थ रविसीणे गृहणं आसी तं राहुहतं ।

नि० चू० तृ० ६६ अ ।

राहुहय-राहुहतं-यत्र सूर्यस्य वा ग्रहणम् । व्य० प्र०

६२ अ ।

राहु-अष्टाशीती महाग्रहे चतुश्चत्वारिंशत्तमः । ठाणा० ७९ ।

भगवत्यां द्वादशशतके षष्ठाद्देशकः । भग० ५८५ । राहुः ।

जं० प्र० ५३५ । सूर्य० २८७ ।

रिखा-रेखा । वृ० प्र० ८८ अ ।

रिणणं-अग्रतः-किञ्चिच्चलनं । वृ० तृ० ११ ।

रिछो-अच्छमल्लो । नि० चू० द्वि० १२६ अ ।

रिछोली-पङ्क्तिः । विशे० ६२० ।

रिउगइ-ऋजुगतिः-गतिभेदः । भग० २८७ ।

रिउजड-ऋजुजडः-शिवभेदः । भग० ६१ ।

रिउणहाता-ऋतुस्नाता । आव० ३४३ ।

रिउपडिसत्तु-रितुप्रतिशत्रुः-प्रजापतेः पूर्वभवः । आव० १७४ ।

रिउत्वेद-ऋग्वेदः-चतुर्णां वेदानां प्रथमः । भग० ११२ ।
ऋग्वेदः । जाता० १०५ ।

रिए-रीयेत-अनुष्ठानविषयतया प्राप्नुयात् । उक्त० ५१५ ।
रिवक-मुधा । नि० चू० प्र० १८७ अ । विभक्तः ।
आव० १११ ।

रिवकासि त्यक्तवान् । आचा० ३०२ ।
रिवल-ऋक्ष-नक्षत्रम् । आव० १२०, १८२ ।
स्विखा-वर्त्मनि-अनभिप्रेते तिरस्त्रीनं रेखाद्वयं पात्यते ।
ओष० ७७ ।

रिवर्थ-द्रव्यम् । प्रभ० ५३ ।
रिगसिका-वादित्रविशेषः । जीवा० २६६ ।
रिगिसिगिआ-रिगिसिगिका-घर्ष्यमाणवादित्रविशेषः । जं०
प्र० १०१ ।

रिङ्गी-भायदिशकरः अन्यार्थः पुरुषविशेषः । पिण्ड० १३५ ।
रिङ्गित-यत्राक्षरेषु घोलनया संचरन् स्वरो रङ्गतीव तत्
घोलनावहलम् । अनु० १३२ ।

रिच्छ-ऋक्षः । जीवा० २८२ ।
रिट्ट-रिष्टरत्नकाण्डं-षोडशं, रिष्टरत्नानां विशिष्टो भूभागः ।
जीवा० ८९ । ठाणा० १९८ ४०६ । रिष्टः-कालः
फलविशेषो रत्नविशेषो वा । ओष० ११ । रिष्टः-
कंसराजसत्को मल्लः । प्रभ० ७४ । रिष्टः-लोकान्तिक-
देवस्य जातिविशेषः । आव० १३५ । रिष्टरत्नः ।
जाता० ३१ । ब्रह्मलोककल्पे विमानप्रस्तवः । जाता०
१५० । रिष्टः-द्रोणकाकः । उक्त० ६५२ । अष्टादश-
आगरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० ३५ । रिष्टः-
रिष्टविमानवासी नवमो लोकान्तिकदेवः । भग० २७१ ।

रिट्टग-रिष्टकः-फलविशेषः । उक्त० ६५२ ।
रिट्टपुर-रिष्टपुर-क्षीतलजिनस्य प्रथमपारणकस्थानम् ।
आव० १४६ ।

रिट्टपुरा-अरिष्टपुरा-राजधानीनाम । जं० प्र० ३४७ ।
रिट्टपुरी- । ठाणा० ८० ।
रिट्टखण-अरिष्टरत्नम् । आव० ५०६ ।

रिट्टवण-रिष्टा-मदिरा तद्वर्णो यस्य स रिष्टावणः ।
जाता० २३० ।

रिट्टवसभधाति-रिष्टवृषभधाती-कंसराजसत्करिष्टाभिधा-
नदृप्तदुष्टमहावृषभमारकः । प्रभ० ७४ ।

रिट्टा-रिष्टारूपविमानप्रस्तववातिनः । जाता० १५१ ।
रिष्टा-जम्बूफलकलिका । जीवा० २६५ । अरिष्टा,
राजधानीनाम । जं० प्र० ३४७ । ठाणा० ८० ।

रिट्टाभ-ब्रह्मलोककल्पे विमानविशेषः । सम० १४ ।
रिष्टाभ-नवमं लोकान्तिकविमानम् । भग० २७१ ।
रिष्टाभा-रिष्टरत्नवर्णाभा या शास्त्रान्तरे जम्बूफलकलि-
केति प्रसिद्धा । जं० प्र० १०० ।

रिण-ऋणम् । मर० ।
रिणकंठ- । नि० चू० प्र० १६१ अ ।
रित्त-रिवत्-गुणविशेषः । जीवा० १९४ ।

रित्तओ-रिवत् । आव० ३५७ ।
रित्तय-रिवत्-तुच्छम् । आव० ६४३ ।
रिट्ट-ऋद्धः-भवनः पौरजनेश्वरीव वृद्धिमुपगतः । सूर्य०
१ । ऋद्धं-पुरमवनादिभिवृद्धम् । भग० ७ ।

रिट्टि-ऋद्धिः-परिवारादिका । भग० १३२ । ऋद्धिः-
ऋद्धिहेतुत्वेन । अहिंसाया विंशतितमं नाम । प्रभ० ९९ ।
ऋद्धिः-विभूतिः । आव० ५८५ ।

रिट्टी-ऋद्धिः-परिवारादिका । प्रभ० १२० । ऋद्धिः-
विमानपरिवारादिका । प्रजा० ६०० ।
रिपुमर्हन-आनन्दपुरस्य राजा । पिण्ड० ३१ ।

रिभित-यत्राक्षरेषु घोलनया संचरन् स्वरो रङ्गतीव
घोलनावहलम् । ठाणा० ३९६ । स्वरघोलनावत्तम् ।
जाता० २५ । स्वरघोलनावद् मधुरः । जाता० १७९ ।
षड्विंशतितमो नाट्यविधिः । जीवा० २४७ ।

रिभिय-चउक्विहे नट्टे बीओ भेओ । नि० चू० तृ० १
अ । रिभितः-स्वरघोलनावत्प्रकारवान् । जाता० २३२ ।
स्वरघोलनावत्प्रकारोपेतम् । जाता० २११ । यत्र स्वरोऽक्ष-
रेषु-घोलनावत्स्वरविशेषेषु संचरन् रागेऽतीव प्रतिभासते स
पदसञ्चारो रिभितम् । जीवा० १९५ । जं० प्र० ४० ।

रिभितं स्वरघोलनावत् । प्रभ० १५९ ।
रिम्भित-षड्विंशतितमो नाट्यविशेषः । जं० प्र० ४१७ ।
मृदुपदसञ्चाररूपम् । जं० प्र० ४१७ ।

रिय-रीतं-रीतिः, स्वभावः । भग० २२ । रीतं-आचा-
राङ्गस्य द्वादशममध्ययनम् । उत्त० ६१६ ।

रिइयजिह्व-तृतीयं महाकुष्ठम् । प्रश्न० १६१ ।

रिष्ठं- । ठाणा० २१७ ।

रिसओ-ऋषयः-मुनयः । उत्त० ४१३ ।

रिसम-वृषभस्तद्वद् यो वर्तते स ऋषभः । ठाणा० ३६३ ।

रिसभा-मणिपिठिकानाम् । ठाणा० २३० ।

रिसह-ऋषभः-मर्कटबन्धोपरिवेष्टनपट्टः । सूर्य० ४ । जं०
प्र० १५ । ऋषभः-लोहादिमयपट्टवद्धकाष्ठसम्पुटः । भग०

१२ । वृषभः-अष्टाविंशतितममुहूर्तः । सूर्य० १४६ ।

वृषभः-वृषभस्तद्वद् यो वर्तते सः । स्वरविशेषः । अनु०

१२७ । ऋषभस्तदुपरिवेष्टनपट्टः । राज ५७ । ऋषभः-

वृषभस्तद्वद् यो वर्तते सः, सप्तश्वरे द्वितीयः । अनु०

१२७ ।

रिसहनाराय-ऋषभनाराचं-यत् कीलिका रहितं संहननं
तत्, द्वितीयं संहननम् । जीवा० १५, ४२ ।

रिसिभासिय-ऋषिभाषितं-उत्तराध्ययनादि । दश० ४ ।

रोइज्जति-द्विज्जति । नि० चू० प्र० १४६ अ ।

रोइया-रीतिका-पीतला । औप० ६३ ।

रोढा-यहच्छिता । यहच्छा । वृ० द्वि० ५ अ ।

रोणा-खिन्ना । भक्त०

रोतिज्जति-द्विज्जति । नि० चू० प्र० ३३४ आ ।

रोयंत-रीयमाण-निस्सरन्तमप्रशस्तेभ्योऽसंयमस्थानेभ्यः प्र-

शस्तेष्वपि गुणोत्कर्षादुपयुं परिवर्तमानम् । आचा० २४७ ।

रीयमाणः-संयमानुष्ठाने गच्छन् । आचा० २४२ ।

रीयमाणः-विहरन् । उत्त० ४६८ । रीयन्ते-गच्छन्ति,

वर्तन्ते । दश० ७२ ।

रीय-रीतं-गमनम् । भग० ३८१, ७५४ ।

रीयओ-रीयमाणः-संयमानुष्ठानवान् । आचा० २१७ ।

कुवन् । भग० ७५४ ।

रीयते-विजहार । आचा० ३०१ ।

रीयमाण-रीयमाणः-संयमानुष्ठाने पराक्रममाणः सन् ।

आचा० २५१ ।

रुंचण-रुचनम्-पिञ्जनम् । पिण्ड० १६१ ।

रुंचती-रुचती-कर्पासं लोठिन्या लोठयती । पिण्ड०

१५७ ।

रुंचिज्जमाण-श्लक्ष्णलण्डीक्रियमाणः । जं० प्र० ३६ ।

रुंचग-रुचकः वृक्षविशेषः । दश० १७ ।

रुंचण-रुचनं-रुदितप्रायः । ज्ञाता० २३५ ।

रुंच-रुचः-विस्तीर्णः । प्रश्न० १६ । सम० ११५ । औप०

६७ । नदी० ४५ । रुचं-विस्तीर्णम् । प्रश्न० ७५ ।

निर्देशः । विस्तारः । जं० प्र० ४५६ ।

रुंचा-दीहा । नि० चू० प्र० १२१ आ । विस्तीर्णा

घंघलादिः । वृ० द्वि० २६० आ । रुंचा-विस्तीर्णा ।

उत्त० ४५२ ।

रुंचाह-दीर्घा दृष्टिदिक्षु । भग० ६७६ ।

रुंचाए-यद्यसौ वसतिविस्तीर्णा भवति । औष० ८२ ।

रुंचण-रोपणं-वपनम् । पिण्ड० ६३ ।

रुंचंत-रुन्धानः-सञ्चरिष्यन्तां मार्गं स्खलयन् । प्रश्न०

५१ ।

रुंचर्ण-रोषणम् प्रश्न० २४ ।

रुंचह-रुच । आव० १६९ ।

रु-त्ति-पुह्वी । दश० चू० ५ ।

रुअग-रुचकं-प्रीवाभरणभेदः । जं० प्र० ७३ । रुचकः-

रुचिः । जं० प्र० १११ । रुचकः । जं० प्र० २०९ ।

रुअगकूड-रुचकः-चक्रवालगिरिविशेषस्तदधिपतिकूटम् ।

जं० प्र० ३०८ । रुचककूटं-नन्दनवने षष्ठं कूटनाम ।

जं० प्र० ३६७ ।

रुअगवर-त्रयोदशे रुचकवरारूपे द्वीपे कुण्डलाकृतौ रुचकः ।

ठाणा० १६६ ।

रुअगिदे-

। सम० ३३ ।

रुइ-रुचिः-रुचिः-प्रतिभासः, अभिलाषः, उत्त० ६६ ।

रुइयजोणी-रुदितं योनिः समानरूपतया जातिर्यस्य तद्

रुदितयोनिकम् । अनु० १३१ ।

रुइयसह-रुदितशब्दं-मानिनीकृतं रतिकलहादिकं । उत्त०

४२५ ।

रुइल-रुचिः-दीप्तिस्तां लाति-आददाति रुचिलं सद्दीप्तिमत् ।

सूत्र० २७२ । आरणकल्पे विमानविशेषः । सम० ३८ ।

रुचिरं-संस्थानविशेषभावतो रमणीयम् । जीवा० २७३ ।

रुचिलः-स्निग्धतया देशोप्यमानच्छविमानम् । जीवा०

१८७ ।

रुद्र- । सम० १५ ।
 रुद्रकंत- । सम० १५ ।
 रुद्रकूड- । सम० १५ ।
 रुद्रलङ्घय- । सम० १५ ।
 रुद्रलपभ- । सम० १५ ।
 रुद्रलेस- । सम० १५ ।
 रुद्रवर्ण- । सम० १५ ।
 रुद्रसिग- । सम० १५ ।
 रुद्रसिद्ध- । सम० १५ ।
 रुद्रावत्त- । सम० १५ ।
 रुद्रलुत्तरवडिसर्ग- । सम० १५ ।
 रुई-रुचिः-चेतोऽभिप्रायः । सूत्र० २६० । रुचिः-जिन-
 प्रणोततत्त्वाभिलाषरूपा । प्रज्ञा० ५८ । रुचिः-प्रति-
 भामः । उक्त० ६६ । रुचिः-परमश्रद्धानुगतोऽभिप्रायः ।
 राज० १३३ ।
 रुक्-पृथ्वी । नि० चू० प्र० २२२ अ ।
 रुक्-वृषभादिशब्दकरणम् । अनु० २६ ।
 रुक्ख-वृक्षः । आचा० ३८२ । वृक्षः-चूतादिः । आचा०
 ३० । वृक्षः-तहः । भग० २७८ । सङ्ख्यातजीवादिवृक्ष-
 विषयः । भगवत्प्याः अष्टमशतके तृतीय उद्देशकः । भग०
 ३२८ । वृक्षाः-रूक्षा वा सहकारादयः । ज० प्र० ६५ ।
 वृक्षः-चिच्छिन्निकादिः । दश० १८५ । वृक्षः-कदम्बादिः ।
 दश० २२६ । वृक्षः-चूतादिकः । जीवा० २६ । रुक्षः
 प्रसिद्धः । ठाणा० ३६७ । वृक्षः-सहकारादयः । ज्ञाता०
 ७८ । वृक्षः । ज्ञाता० ३३, ६५ । पृथ्व्याकाशयोर्यथा-
 स्थितः, रुं-पृथिवीं खायतीति वा । दश० चू० ६ ।
 रुक्-पृथ्वी त खातीति रुक्खो । नि० चू० प्र० २२२ ।
 अ । रुक्षा-सम्बन्धः । वृ० (?) ८ अ ।
 रुक्खखेडु-वृक्षक्रीडः । आव० १८१ ।
 रुक्खगिह-रुक्खोच्चिय गिहागारो रुक्खगिहं, रुक्खो वा
 घरं कड । नि० चू० द्वि० ६९ आ ।
 रुक्खमह-वृक्षमहः-वृक्षस्तक उत्सवः । जीवा० २८१ ।
 ज्ञाता० ३६ । आचा० ३२८ ।
 रुक्खमूल-वृक्षमूल-वृक्ष्यत इति वृक्षस्तस्य मूलं-अधो-

भूभागः । उक्त० १०६ । वृक्षमूलम् । आचा० ३०७ ।
 रुक्खा-वृक्षाः-प्रत्येकबादरवनस्पतिकाधिकः चूतादयः ।
 प्रज्ञा० ३० । भग० ३०६ ।
 रुक्मि-पर्वतविशेषः । ठाणा० ६८ । रुक्मिवर्षधरे द्वितीय-
 कूटम् । ठाणा० ७२ ।
 रुक्मिणी-भीष्मराजपुत्री । प्रश्न० ८८ । हृष्टमधिकृत्य
 कामकथायां वासुदेवपत्नी । दश० ११० । आधाकर्मण
 ऽभोज्यतायां उग्रतेजःस्त्री । पिण्ड० ७१ । आच्छेद्यद्वार-
 विवरणे जिनदासपत्नी । पिण्ड० १११ ।
 रुक्मी-पर्वतविशेषः । ठाणा० ७० । कुण्डिन्यधिपति भीष्म-
 राजपुत्रः । प्रश्न० ८८ ।
 रुग्ण-रुग्णः-जीर्णतां गतः । ज्ञाता० १९३ ।
 रुचक-बहुसमभूमिभागे रत्नप्रभाभागे मेरुमध्ये अष्टप्रदेशो
 रुचकः । ठाणा० १२७ । कुण्डलवरावभाससमुद्रानन्तरं
 द्वीपः, तदनन्तरं समुद्रोऽपि । प्रज्ञा० ३०७ । दश०
 ८५ । त्रयोदशमद्वीपः । ज्ञाता० १२७ । द्वीपविशेषः ।
 सम० ३४ । निषधवर्षधरपर्वते नवमकूटम् । ठाणा० ७२ ।
 रुचकवर-रुचकसमुद्रानन्तरं द्वीपः, तदनन्तरं समुद्रोऽपि ।
 प्रज्ञा० ३०७ । द्वीपविशेषः । आव० ४७ । द्वीपविशेषः ।
 अनु० ९० ।
 रुचकवरावभास-रुचकवरसमुद्रानन्तरं द्वीपः, तदनन्तरं
 समुद्रोऽपि । प्रज्ञा० ३०७ ।
 रुचकसंस्थित-यद्यपि ग्रामः स्वयं न समस्तथापि यदि
 रुचकवलयशैलवद्वृत्ताकारव्यवस्थितं वृक्षैर्वेष्टितः । वृ० प्र०
 १८३ आ ।
 रुचिसु-पिष्टवन्तः पिषन्ति पेष्यन्ति वा । आचा० ३४३ ।
 रुचिय-रुचितं-पिष्टम् । वृ० प्र० २०८ आ ।
 रुचे-रुचेस्तु-करणेच्छार्थता । ठाणा० ३८१ ।
 रुचंतिय- । ज्ञाता० ११७ ।
 रुचति-रोचते । आव० ८२२ ।
 रुज्झ-रुहति-रुह्यते रोहति । आव० ७६४ ।
 रुहु-रुष्टः-उदितक्रोधः । ज्ञाता० ६४ । रुष्टम्-क्रोधाध्मातं
 बन्दते क्रोधाध्मातो वा । कृतिकर्मणि अष्टादशमदोषः ।
 आव० ५४४ । रुष्टः-रोषवान् । विपा० ५३ । रुष्टः-
 उदितक्रोधः । भग० ३२२ । ज्ञाता० १६०, १६२, २१७ ।

रुडित-उपचारकः । अयं द्वि० ३६१ ।

रुढ-रुढ-स्फुटितबीजम् । दश० १५५ ।

रुण्टणा-अवज्ञा-अनादरः । पिण्ड० ७४ ।

रुण्टन्- । आचा० १२६ ।

रुती-रुचिस्तु तदुदयसम्पाद्यं तत्त्वानां श्रद्धानम् । ठाणा० १५१ ।

रुत्त-रुत्तः-कोपोदयाद् विमूढः । अग० ३२२ । रुत्तः-
कोपोदयाद्विमूढः, स्फुरितकोपलिङ्गः । जं० प्र० २०२ ।

रुविय-रुदित-आराटीमोचनम् । प्रभ० २० ।

रुद्-रुद्-विस्तीर्णम् । ओष० २१३ । प्रभ० ६३ । सम० १५२ । रुद्रः-स्वयम्भूवासुदेवपिता । आव० १६३ ।

विद्याचक्रवर्ती, अपरनाम सत्यकिः । आव० ६८६ ।

रुद्रः-पञ्चदशसु परमाधामिकेषु पञ्चमः । उत्त० ६१४ ।

रुद्घरं, गतिः महादेवायतमित्यर्थः । नि० चू० प्र० ६१

आ । रोद्र-रोद्रध्यानम्, उत्सवध्यादिलक्षणं ध्यानम् ।

आव० ५८२ । प्रथमं मुहूर्तनाम । जं० प्र० ४९१ ।

पञ्चमः परमाधामिकः । शक्तिकुन्तादिषु नारकानु प्रोतयति

स रोद्रत्वाद् रोद्रः । सम० २८ । रुद्रः-महादेवः । अग०

१६४ । रुद्रः-नरके पञ्चमः परमाधामिकः । आव०

६५० । रोद्रो निस्तृणत्वात् । ज्ञाता० २३८ । रोद-

यत्यपरानिति रुद्रः-प्राणिवधादिपरिणत आत्मैव । उत्त०

६०६ । हरः । अनु० २५ ।

रुद्-रुद्रकः-आर्जवोदाहरणे ग्रन्थिच्छेदकः कौशिकार्यलघु-
शिष्यः । आव० ७०४ ।

रुद्पुर-रुद्रपुरम् । आव० ३८० ।

रुद्मह-रुद्रमहः-रुद्रस्य प्रतिनियतदिवसभावी उत्सवः ।

जीवा० २८१ । आचा० ३२८ । ज्ञाता० ३९ ।

रुद्सोमा-रुद्रसोमा-आर्यरक्षितमाता । उत्त० ६६ । रुद्र-

सोमा-आर्यरक्षितमाता । आव० २९६ ।

रुद्धं- । ज्ञाता० १४६ ।

रुद्धा-रुज्वादिभिः संयमिताः-चारकादिनिरुद्धाश्च । प्रभ० ५६ ।

रुद्र-यस्य मायाशक्त्यै दृष्टान्तः । आव० १७६ । ठाणा० २५५ ।

रुद्रसोमा-सोमदेवब्रह्मणस्य भार्या । विशे० १००३ ।

(अल्प० ११३)

रुधिर-अरिष्ठपुराधिपतिः । प्रभ० ६० । रुधिरः । प्रज्ञा० ८० ।

रुधिरबिन्दुसंठि-रुधिरबिन्दुसंस्थितम् । सूर्य० १३० ।

रुधिरवरिस- । नि० चू० तृ० ७० अ ।

रुन्न-अश्रुविमोचनम् । प्रभ० २० । रुदित-प्रलपितम्
प्रभ० ६२ । रुदितं-अश्रुविमोचनयुक्तं शब्दितम् । प्रभ० १६० ।

रुप-रुपम् । आव० ५२६ । रुप्यः । प्रज्ञा० २७ ।

रुप्य-पृथिवीभेदः । आचा० २९ ।

रुप्यकूला-रुप्यकूलानदी, सूरिकूटम् । जं० प्र० ३८० ।

रुप्यगा-छेदनोपकरणं । नि० चू० प्र० ३२५ अ ।

रुप्यच्छे-रुप्यच्छेदः-रुप्याच्छादनं छत्रम् । जीवा० २१४ ।

रुप्यच्छेद-रजतमयाच्छादनं छत्रम् । जं० प्र० ५६ ।

रुप्यवालुगा-रुयवालुका-नदीविशेषः । आव० १६५ ।

रुप्यागर-रुप्याकरः-यस्मिन्नितरं महामूपास्त्रयोदशं प्र-
क्षिप्य रुप्यमुत्पाद्यते सः । जीवा० १२३ ।

रुप्पिणी रुक्मिणी-कृष्णवासुदेवदेवीमुख्या । अन्त० २ ।

रुक्मिणी-अन्तकृद्दशानां पञ्चमवर्गस्याऽष्टममध्ययनम् ।

अन्त० १५ । रुक्मिणी । अन्त० १८ । कृष्णवासुदेव-

राज्ञी । ज्ञाता० १०० ।

रुप्पी-अष्टाशीतो महाग्रहे सप्तविंशतितमः । जं० प्र०

५३५ । ठाणा० ७६ । कुन्धुनाथजिनस्य पूर्वभवनाम ।

सम० १५१ । पञ्चमवर्षधरपर्वतः । जं० प्र० ३७६ ।

रुक्मिकूटं, पञ्चमवर्षधरपतिकूटम् । जं० प्र० ३८० ।

कुणालाधिपती । ज्ञाता० १२४ । रुक्मो-कुणालजनपदा-

धिपतिः श्रवस्तीवास्तव्यः । ठाणा० ४०१ । कुणाला-

धिपती । ज्ञाता० १४० ।

रुप्पीभास-अष्टाशीतो महाग्रहे अष्टाविंशतितमः । जं० प्र०

५३५ । ठाणा० ७६ ।

रुफ-रुफं(रुफ)का । रुफका । आव० ७६४ ।

रुभंतो-रुयमानः । आव० १७५ ।

रुमक- । आचा० ३४३ ।

रुय-रुतं-रवः । ज्ञाता० २५ । रुण-रुतं-शब्दकरणम् ।

दश० १४१ । रुतं-कर्पासपक्ष्म । जीवा० २१० । रुतं-

कर्पासविकारः । अग० १३४ ।

(८९७)

रुयए-रुचकः-रुचकाभिधानस्त्रयोदशद्वीपान्तर्गतः प्रकाराकृती
रुचकद्वीपविभागकारितया स्थितः । सम० ६२ । रुचकः-
मणिविशेषः । जीवा० २३ । रुचकः-रत्नविशेषः । प्रज्ञा०
२७ ।

रुयकंता-भूतानन्दस्य पञ्चमी अग्रमहिषी । भग० ५०४ ।

रुयग-रुचकः । आचा० १३ । रुचकः-रुचिः । औप०
१९ । रुचकः-कुण्डलाकृतिकः पर्वतः । ठाणा० १६७ ।

रुचकः-मणिविशेषः । औप० ४६ । रुचकः-वर्णः ।
औप० ५४ । रुचकः-रुचिः । जीवा० २७१ । रुचकः-
कुण्डलवरावभाससमुद्रपरिक्षेपी द्वीपः । रुचकद्वीपपरिक्षेपी
समुद्रश्च । जीवा० ३६८ । सूर्य० ७८ । रुचकः-पृथिवी-
भेदः । आचा० २९ । रुचकः-मणिभेदः । उत्त० ६८९ ।
अष्टानामपि प्रदेशानां रुचकः इति समयः परिभाषा ।
विशे० १०७३ । रुचकं-कान्तिः । प्रभ० ८१ । रुचकः-
कुण्डलमणिविशेषः । आच० १८६ ।

रुयगवर-रुचकसमुद्रपरिक्षेपी द्वीपः । रुचकवरद्वीपपरि-
क्षेपी समुद्रश्च । जीवा० ३६८ । रुचकः-रुचकवरे समुद्रे
पूर्वाद्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६८ । रुचकः-जम्बू-
द्वीपास्त्रयोदशमरुचकवराभिधानद्वीपान्तर्वर्ती मण्डलाकार-
पर्वतः । प्रभ० ९६ । रुचकवरः-त्रयोदशमद्वीपवर्ती
पर्वतविशेषः । प्रभ० १३५ ।

रुयगवरभट्ट-रुचकवरभट्टा-रुचकवरे द्वीपे पूर्वाद्धाधिपति-
र्देवः । जीवा० ३६८ ।

रुयगवरमहाभट्ट-रुचकवरमहाभट्टः-रुचकवरे द्वीपेऽपराद्धा-
धिपतिर्देवः । जीवा० ३६८ ।

रुयगवरमहावर-रुचकवरमहावरः-रुचकवरे समुद्रेऽपरा-
द्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६८ ।

रुयगवरावभास-रुचकवरावभासः-रुचकवरसमुद्रपरिक्षेपी
द्वीपः । रुचकवरावभासद्वीपपरिक्षेपी समुद्रश्च । जीवा०
३६८ ।

रुयगवरावभासभट्ट-रुचकवरावभासभट्टः-रुचकवरावभासे
द्वीपे पूर्वाद्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६८ ।

रुयगवरावभासमहाभट्ट-रुचकवरावभासमहाभट्टः-रुचक-
वरावभासे द्वीपेऽपराद्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६८ ।

रुयगवरावभासमहावर-रुचकवरावभासमहावरः-रुचक-

वरावभासे समुद्रेऽपराद्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६८ ।

रुयगवरावभासवर-रुचकवरावभासवरः-रुचकवरावभासे
समुद्रे पूर्वाद्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३६८ ।

रुयगावती-भूतानन्दस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । भग० ५०४ ।

रुयगिदे- । भग० ७१८ । ठाणा० ४८२ ।

रुयजोणीत-रुदितं योनिः-जातिः समानरूपतया यस्य
तद् रुदितयोनिक्म् । ठाणा० ३९३ ।

रुयप्यभा-भूतानन्दस्य षष्ठी अग्रमहिषी । भग० ५०४ ।

रु-रुहः-मृगविशेषः । प्रभ० ७ । जं० प्र० ४३ ।

भग० ४७८ । रु-चिलातदेशनिवासी म्लेच्छः । प्रभ०
१४ । साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।

रु-द्विचुरविशेषः । प्रज्ञा० ४५ । आचा० ७३ ।

रुयडभ्या-रुह्यजा । जीवा० २१५ ।

रु-रु-द्विचुरश्चतुष्टयदो मृगविशेषः । जीवा० ३८ ।

रुलित-रुलति-भूमौ लुठति । प्रभ० ४६ ।

रुवसहगय-रूपसहगतं-सजीवं भूषणसहितं वा । दश०
१४८ ।

रुविज्जमाण-श्लुक्कलण्डीक्रियमाणः । जीवा० १६२ ।

रुहिर-रुधिरशब्दो रवतार्थः । जं० प्र० २०६ ।

रुहिरमाक्षिक्कण-विक्षिप्तरुधिरः । अनु० १३७ ।

रुहिरवरिस-रुधिरवर्षः । आच० ७३४ ।

रुहिरोगलंतमुद्धाण-गलद्रुधिरमूर्धा । उत्त० ५० ।

रुअग-रुचकः-चक्रवालगिरिविशेषः । जं० प्र० ३१० ।

रुअगावई- । जं० प्र० ३९१ ।

रुआ- । जं० प्र० ३९१ ।

रुआसिआ- । जं० प्र० ३९१ ।

रुए- । ठाणा० १६७ ।

रुएड्ड-रुतं-कर्पासपक्षम् । जं० प्र० ३६ ।

रुक्ष-स्नेहोपदर्शनरहितम् । व्य० प्र० ५६ आ । स्पर्श-
भेदः । प्रज्ञा० ४७३ ।

रुढ-चिरप्ररुढम् । नदी० ४६ ।

रुढा प्रादुर्भूता । दश० २१६ ।

रुतंसा- । ठाणा० ३६१ ।

रुत-लोढितो बीजरहितः कर्पासः । वृ० द्वि० ११६ अ ।

रुतप्यभा- । ठाणा० ३६१ ।

रुता- । ठाणा० ३६१ ।
 रुचकंते- । ठाणा० १६७ ।
 रुच्यपभ- । ठाणा० १६७ ।
 रुद्धारो-रुद्धारः-अपवादः । व्य० द्वि० ३०३ आ ।
 रूप-शरीरसौन्दर्यम् । ज्ञाता० २११ । आकारः । सम० १३६ ।
 रूपकंता- । ठाणा० ३६१ ।
 रूपक-रूपम् । नंदी० १५६ । आचा० १६७ ।
 रूपकथा-रूपस्य प्रशंसनं द्वेषणं वा स्त्रीकथायास्तृतीयः भेदः । आच० ५८१ ।
 रूपकदोष-स्वरूपभूतानामवयवानां व्यत्ययः । अनु० २६२ ।
 रूपकार-आकारमात्रम् । विशेषे ६१५ ।
 रूपयक्षाः-यक्षभेदः । प्रज्ञा ७० ।
 रूपवती- । ठाणा० ३६१ ।
 रूपशालिनः-किन्नरभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 रूपसप्तैकक-आचाराद्भूतद्वितीयभूतैककं पञ्चममध्ययनम् । ठाणा० ३८७ ।
 रूपसहगत-सजीवं भूषणविकलं वा रूपं भूषणसहितं । रूपसहगतम् । ठाणा० ३६१ ।
 रूपि-भेषकमुतः । ज्ञाता० २०६ ।
 रूप्यकूला-नदीविशेषः । ठाणा० ७४ । प्रपातहृदविशेषः । ठाणा० ७५ ।
 रूप्यसा-धर्मकथायां चतुर्थवर्गोऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ । ठाणा० १९८ । भूतानन्दस्य द्वितीयाऽग्रमहिषी । भग० ५०४ । ठाणा० १६७ ।
 रूप्य-रूप-कपासपक्वम् । सूर्य० २६१ । रोगो । नि० चू० प्र० ७७ आ ।
 रूपकंता-धर्मकथायां चतुर्थवर्गोऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।
 रूपग-रुतादेव्याः तिहासनम् । ज्ञाता० २५२ ।
 रूपगगाहावर्द्ध-चम्पायां वायापती । ज्ञाता० २५२ ।
 रूपगसिटी-रुचकगाथापतेर्भाष्या । ज्ञाता० २५२ ।
 रूपगावती-धर्मकथायां चतुर्थवर्गोऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ । रुचकावती-मध्यरुचकवास्तव्या दिक्कुमारी । आच० १२३ ।
 रूप्यपभा-धर्मकथायां चतुर्थवर्गोऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।

रूप्यसा-रुचकांशा-मध्यरुचकवास्तव्या दिक्कुमारी । आच० १२३ ।
 रूप्यया-रुचका-मध्यरुचकवास्तव्या दिक्कुमारी । आच० १२३ ।
 रूप्यवर्द्धिसए-रुतादेव्या भवनम् । ज्ञाता० २५२ ।
 रूप्या-रुचकगाथापतेर्दारिका । ज्ञाता० २५२ । धर्मकथायां चतुर्थवर्गो प्रथममध्ययने देवी । ज्ञाता० २५२ । भूता-नन्दस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५०४ । ठाणा० १९८ ।
 रूप्याण्दा-रुतादेव्या-राजधानी । ज्ञाता० २५२ ।
 रूप्यावती- । ठाणा० १९८ ।
 रुचंधर-रूपं-रजोहरणादिकं-वेष धारयती रूपधरः । उत्त० ४३६ ।
 रुच-रूप-आकृतिः । उत्त० ४४२ । रूपं-आकारः । उत्त० ४५२, ४७३ । सुसंस्थानता । उत्त० ६२६ ।
 रूप्यत इति रूपं-वर्णः संस्थानं वा । उत्त० ६ ।
 रूप्यते-अवलोक्यत इति रूपं आकारश्चतुर्विधः । ठाणा० २५ । रूपं-स्वभावः वेपथ्यादि । ठाणा० १०८ ।
 रूपं-मूर्तिवर्णादिमत्त्वम् । ठाणा० १६६ । रूपकः-रूप्यम् । नंदी० १६५ । रूपापेक्षया सत्यं रूपसत्यम् । ठाणा० ४८६ । रुदन्ति । पिण्ड० ११० । रुतम् । ओष० १४० । रूपः-तिर्यग्मनुष्यदेवस्त्रीपण्डकादिलक्षणः मूर्तवस्तुः । विशेषे १०५१ । रूपं । रुचं नाम जं कटुचितलेप्यकम्मे वा पुरिसरूपं कयं अहवा जीवविष्णुं पुरिससरीरं तं । नि० चू० तृ० १ अ । रूपं-अनुत्तररूपपादनंतगुणम् । ज्ञाता० ६ । बलाविशेषः । द्वाषात्तिकलाषु तृतीया । ज्ञाता० ३८ । सुविभक्तगोवंगअहीनपंचेदियत्तणं । नि० चू० प्र० २९० अ । उद्वर्तनस्तान-त्रपास्वेदकरणहृदन्तवालसंठावणादियं आभरणवत्याणि वा णाणादेसियाणि विविहाणि । नि० चू० तृ० ८ आ । णिजीवं, भूषणवज्जियं वा । द० चू० ६६ । रूपं-भूषणरहितं जीववियुक्तं वा । वृ० द्वि० ४१ अ । रूपः-तिर्यग् मनुष्यदेवस्त्रीपण्डकादिलक्षणः । विशेषे १०५१ । रूपं-मूर्तिः । व्य० प्र० १७१ अ । रूपं नाम-स्पर्शरूपादिसम्भूच्छंतात्मिका मूर्तिः । प्रज्ञा० ८ । रूपं नाम-संकटाविकटादिरूपम् । आचा० २४ । रूपं-सुविहित-

नेपथ्यं शरीरसुन्दरता वा । भग० १३६ । रूपं-अनव-
बद्धास्थीनि कोमलफनरूपम् । आचा० ३९१ । रूपं-
निर्जीवं प्रतिमारूपम् । ठाणा० २९१ । रूपं-मूर्तिवर्णा-
दिमत्त्वम् । ठाणा० ३३३ । रूपं-सुसंस्थानता । उत्त०
२६७ । रूपं-आकारसौन्दर्यम् । उत्त० ४९५ । रूप्यं-
लेप्यदितासुवर्णमणिवस्त्रविभूतिषु रूपनिर्माणम् । सम०
८४ । रूपं-आकृतिः । प्रश्न० ३३ । रूप-आकारः ।
अनुत्त० ४ । रूपं-रूपकम् । जीवा० १८० । रूपं-
आकारविशेषः । प्रश्न० ८५ । रूपं-आकृतिः । प्रश्न०
११७ । रूपं-शरीरसुन्दरता, सुविहितसाधुनेपथ्यं च ।
प्रश्न० १२५ । रूपं-सौन्दर्यवती आकृतिः । प्रज्ञा०
५५१ । रूपं-मूर्तिः । ठाणा० ३६ । नरयुग्मादि । सूर्य०
२६४ । रूपं-अङ्गप्रत्यङ्गावयवसन्निवेशविशेषः । सूर्य०
२९९ । रूपं-काष्ठकर्मादि । आव० १२८ । रूप-
अन्यूनाङ्गता । उत्त० १४५ । आव० ३४१ । रूपं-
आकृतिः । आव० ५६६ । रूपं-रूपमदः-यद् रूपस्य
मानम् । आव० ६४६ । रूप-लेप्यशिलासुवर्णमणिवस्त्र
चित्रादिषु रूपनिर्माणम् । जं० प्र० १३७ । रूप-स्वभावः ।
प्रज्ञा० ३५६, ३७१ । रूपं-महाराष्टिकादि । उत्त०
४२४ । रूपं-कटाक्षनिरीक्षणादि चित्रादिगतं वा । उत्त०
४२७ । रूपं-पिशितादिपुष्टस्य शरीरसौभाग्यमकम् । उत्त०
४४० । रूपं-रूपस्पर्शाद्याभ्यां मूर्तिः । उत्त० ६०२ ।
रूपं-निर्जीवं, प्रतिमारूपम्, भूषणविकलं वा रूपम् ।
दश० १४८ । रूपं-सदाकारसंस्थानम् । जं० प्र० २३६ ।
रूपश्री-रूपकः-भङ्गत्रयान्तर्गतः । आव० ५२७ ।
रूपकम्म-रूपकर्म-पुत्तलिकादिकम् । विशेष० १२७४ ।
रूपकहा-अन्ध्रीप्रभृतीनामन्यतमाया रूपस्य यन्प्रशमाति-
सा रूपकहा । ठाणा० २९१ । रूपकथा-रूपसम्बन्धेन
स्त्रीणां कथा । प्रश्न० १३९ ।
रूपखण्डे-रूपस्कन्धः-पृथिवीधात्वादयो रूपादप्रश्नः । मन्त्र
२५ । रूपस्कन्धः-पृथिवीधात्वादिको रूपादप्रश्नः ।
प्रश्न० ३१ ।
रूपग-रूपकः । उत्त० २७६ । आव० ४१७ ।
रूपगदोष-रूपकदोषः-स्वरूपावयवव्यत्ययः, सूत्रदोषवि-
शेषः । आव० ३७४ ।

रूपजवस्त्रा-रूपयक्षाः-धर्मपातकाः । व्य० प्र० १६६ अ ।
रूपयक्षाः-रूपेण मूर्त्या यक्षा इव रूपयक्षाः मूर्तिमंतो
धर्मिकनिष्ठा देवाः । व्य० प्र० १७१ अ ।
रूपवतेण-रूपवन्तमुपलभ्य स त्वं ह्यावानित्यादि भावनया
रूपस्तेनः । प्रश्न० १२५ । रूपस्तेनः-राजपुत्रादितुल्य-
रूपः । दश० १६० ।
रूपपरियारागा- । ठाणा० १०० ।
रूपवती-धर्मकथायां पञ्चमवर्गोऽव्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।
भूतेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५०४ । ठाणा०
२०४ ।
रूपसंघाट-रूपसङ्घाटः-रूपयुग्मम् । जीवा० १८० ।
रूपसत्त्व-अतद्गुणस्य तथारूपधारणं रूपसत्यम्, यथा
प्रपञ्चयतेः प्रव्रजितरूपधारणम् । दश० २०८ ।
रूपसत्त्वा-रूपसत्त्वा-पर्याप्तिकसत्याभावायाः पञ्चमो भेदः ।
प्रज्ञा० २५६ ।
रूपसहगय-रूपसहगतः स्तन-नयन-जघनादि । विशेष०
१०५१ । रूपसहगतम् । प्रज्ञा० ४३८ ।
रूपसहित्य-तदेवाभरणसहित्यं । नि० चू० प्र० ७७ अ ।
रूपहेउ- । ज्ञाता० ६० ।
रूपा-रूपं-राजहंसचक्रवाकसारसादीणि, गजमहिषमृगयूथा-
दीणि वा, जलान्तर्गतं करिमकरादीणि वा । सूत्र० २७२ ।
रूपानुवाए-अभिगृहीतदेशाद् बहिः प्रयोजनभावे शब्दम-
नुच्चारयत एव परेषां समीपानयनार्थं स्वशरीररूपदर्शनं
रूपानुपातः । आव० ८३५ । रूपानुपातः-रूपदर्शनम् ।
आव० ८३४ ।
रूपचयं-सुरूपम् । आव० ७१५ ।
रूपविलिग-रोदनेचिह्नम् । मर० ।
रूपवी-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । बाहिरम्भनकरणव-
ज्जितो सा रूपवी, मुडो सुविकलवासधारी कच्छ ण
वधत, अतम्भकारी, अभज्जगो भिक्खु हिडइ । नि० चू०
तृ० ३१ आ ।
रूपह-रूपः-निःस्नेहः । ज्ञाता० १११ ।
रे-लघोगमन्त्रणं साक्षेपवचनः । उत्त० ३५८ ।
रेक्का-रेखा । आव० ४३२ ।
रेगा-रेको विविक्तः । व्य० द्वि० १५७ आ ।

रेचक-भ्रमरिका । जं० प्र० ४१८ ।
 रेचितं-निष्पन्नम् । जं० प्र० ४१८ ।
 रेणा-कल्पकवंशप्रसूतशकटालस्य सप्तमा पुत्री । आव० ६६३ ।
 रेणुगा-रेणुका-अनन्तवयंभाया । आव० ३९२ ।
 रेणुगुण्डिय-रेणुगुण्डितं-रेणुधूरितम् । ओष० ११० ।
 रेणुय-रेणुः-भूवर्ती तु रेणुः । सम० ६१ ।
 रेणुया-संस्वारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० १६ । भग० ८०४ ।
 रेणू-रेणुः-स्थूला रेणु पुद्गलाः । जीवा० २४५ । रेणुः-स्थूलतमरजः पुद्गलः । जं० प्र० ३८६ । रेणुः-रजः । ओष० २१५ । रेणुः-स्वपतः क्षरीरे लगति । ओष० २१७ । रेणुः-वालुका । भग० ३०७ । जं० प्र० १६९ । धूलिः । ओष० २१३ । रजः त एव स्थूला रेणवः । राज० १८ । भग० ६६५ ।
 रेभिन-कलस्वरेण गीतोद्गातृत्वम् । जं० प्र० ४१७ ।
 रेरिज्जमाण-हरिततया देदीप्यमानः । राज० १४५ ।
 रेरिज्यमाणः-देदीप्यमानः । भग० ३०० ।
 रेल्ग-रेल्गकः-पूरः । आव० ५८१ ।
 रेल्गण-प्लावनम् । पिण्ड० १२ ।
 रेलुका- । प्रज्ञा० ४६४ ।
 रेवई-बभ्रुदेवस्य राज्ञी । निरय० ३९ । महाशतकगाथा-पतेर्भार्या । उपा० ४८ । सम० १५४ ।
 रेवए-उद्य नविशेषः । वृ० प्र० ३० अ । द्वारवत्यां पर्वत-विशेषः । निरय० ३६ ।
 रेवतए-यत्र नन्दनवनोद्यानम् । अन्त० १८ ।
 रेवतग-रेवतकः-उज्जयन्तः । ज्ञाता० ६६, १०० ।
 रेवतत-रेवतकः-द्वारवत्यां पर्वतविशेषः । अन्त० १ । द्वारवत्यामुत्तरपश्चिमे पर्वतः । अन्त० १८ ।
 रेवतय-रेवतकं-द्वारवत्यामुद्यानविशेषः । अन्त० १८ ।
 रेवताः-गान्धर्वभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 रेवति-परशाम्भूतीत्वदोषविवरणे सुन्दरदुहिता । पिण्ड० १२७ । नक्षत्रविशेषः । ठाणा० ७७ ।
 रेवतिया-रेवतिका-श्रेष्ठिकुले कन्याविशेषः । उत्त० १०८ ।
 रेवती-मेष्ठिकग्रामे गाथापतिपत्नी । भग० ६८५ ।

रेवतीणकवत्त-रेवतीनक्षत्रम् । सूर्य० ११० ।
 रेवययं-रेवतकं-उज्जयन्तम् । उत्त० ४६२ ।
 रेहंत-शोभमानम् । ज्ञाता० १८ ।
 रेहा-रेखाः-पादपर्यन्तवर्तिनी सीमा । जं० प्र० ५१७ ।
 रोअए-रोचयेत्-विनिश्चयं कुर्यात् । दश० १७७ ।
 रोअणागिरि-रोचनागिरिः-रोहणागिरिः, हस्तिकूटनाम । जं० प्र० ३६० ।
 रोइअ-रोचयित्वा-प्रियं कृत्वा । दश० २६५ ।
 रोइआवसाणं-रोचितावसानं-गेयविशेषः । जं० प्र० ४१२ ।
 रोइए-चिकीर्षितः । भग० १०१ ।
 रोइज्जंत-रोच्यमानं-प्रशस्यमानं-दीयमानं वा । आचा० ३६६ ।
 रोइत-रोचितः-चिकीर्षितः । ठाणा० ३५६ ।
 रोइयं-रोचितं-सम्यग्भावितम् । जीवा० १६४ ।
 रोइयावसाण-रोचितं-यथोचितलक्षणोपेततया भावितं सत्थापितमवसानं यस्य तत् रोचितावसानम् । जीवा० २४७ । रोचितावसानं-रोचितं अवसानं यस्य तत् । शनैः शनैः प्रक्षिप्यमाणस्वरं यस्य गेयस्यावसानं तत् । जं० प्र० ३६ ।
 रोएइ-रोचितं-अभिलाषातिरेकेणासेवनाभिमुखतयेति । ठाणा० २४७ । श्रद्धते चिकीर्षति वा । भग० १३३ ।
 रोएज्जा-रोचयेत्-चिकीर्षामीत्येवमध्यवस्येत् । प्रज्ञा० ३६६ ।
 रोएत-रोचयति-चिकीर्षविषयीकरोति । ठाणा० १७६ ।
 रोएमाण-रोचयन्-सात्मीभावेनानुभवन् । आव० ४ (१) ।
 रोएमि-चिकीर्षामि । भग० १२१ । चिकीर्षामि । भग० ४६७ । रोचयामि-अभिलाषातिरेकेणासेवनाभिमुखतया । आव० ७६१ । रोचयामि-करणरुचिषयीकरोमि चिकीर्षामीत्यर्थः । ज्ञाता० ४७ ।
 रोग-रोगः-सद्योघाती ज्वरशूलदिः । प्रश्न० १६ । रोगः-ज्वरादिः । प्रश्न० २५ । रोगः-व्याधिः । विपा० ४० ।
 रोग कालमहाव्याधिः । औ० ६६ । रोगः-शीघ्रतर-घाती ज्वरादिः । प्रश्न० ११७ । रोगः-रुजा, सद्यो-घातिगदो वा । प्रश्न० १६२ । रोगः । आव० ५८५ ।
 रोगः-चिरकालिको रोगः । आव० ७५९ । रोगः-अन्तः

मङ्गः विनाशः । विशेष० १३०७ । रोगः-कुष्ठादिकः ।
आचा० ३३० । ज्वरादिः । उक्त० ४५४ । आचा०
३६३ । कालसहः कुष्ठादिः । ठाणा० ११९ । कुष्ठादिः ।
भग० ४७१ । ठाणा० १५० । पीडाकारी । भग०
६९० । रोगः-कालसहो व्याधिः । भग० १२२ । रोगः-
सद्योघातो शूलादिः । भग० ३०६ । रोगः-चिरस्थायी
कुष्ठादिः । जं० प्र० १२५ । गलत् कुष्ठादि । उक्त०
३४५ । रोगः-ज्वरातिसारकासश्वासादिः । षोडशम
परीषद्दः । आव० ६५७ ।

रोगमक्कडं- । नि० चू० प्र० ११५ अ ।

रोगविहि-रोगविधिः-बंशशास्त्रपुस्तकम् । बृ० प्र० २६५

आ । रोगविधिः-चिकित्सा । बृ० प्र० २६५ आ ।

रोगावत्या-रोगप्रकारा । नि० चू० तृ० १२ आ ।

रोगिण्या-रोगः-आलम्बनतया विद्यते यस्यां सा रोगिणी
संव रोगिणिका, सनतकुमारस्येव । ठाणा० ४७४ ।

रोगणीता-रोगिणिका । ठाणा० ४७३ ।

रोगिया-सञ्जातज्वरकुष्ठादिरोमः-आशुघातिरोगः । ज्ञाता०
१७९ ।

रोचनागिरि-रोहणागिरिः । जं० प्र० ३६५ ।

रोजभ-पशुविशेषः । उक्त० ४६० । द्विचुरविशेषः । प्रज्ञा० ४५१ ।

रोभ-रोशः-बिषिष्टपुच्छः प्राणि विशेषः । आचा० ७३ ।

रोट्ट-लोट्टः-घरट्टादिचूर्णः । पिण्ड० १६ । चाउललोट्टो ।
ओष० १३७ । लोट्टो । ओष० १३४ । लोट्टो । नि०
चू० प्र० ३८ अ ।

रोड- । नि० चू० प्र० १०२ अ ।

रोडति-सुठति । आव० ७०३ । बोलं कुर्वन्ति । उक्त०
१४६ । आव० ७०४ । तिरस्करोति । आव० ३४३ ।
स्खलनां करोति । आव० ३४४ ।

रोडेंतो-स्खलन् । नि० चू० द्वि० १०१ अ ।

रोद्-रोदयतीति रोद्रं-रिपुजनमहारण्यान्धकारादि, तद्दर्श-
नाद्युद्भवो विकृताध्यवसायरूपो रसोऽपि रोद्रः । अनु०
१३५ । रोदयति-अतिदाहयतया अश्रूणि मोचयतीति
रोद्रम् । अनु० १३५ । रुद्रः-पञ्चमः परमाधामिकः ।
सूत्र० १२४ । रोद्रं-अतिकृश्याध्यवसायः । द० चू०
३४ । शीषणाकारतया रोद्रः । ज्ञाता० ९७ । व्यानस्य

द्वितीयो भेदः । भग० ६२३ । रुद्रः-दिवसस्य प्रथमो
मुहूर्तः । सूर्य० १४६ ।

रोद्दी-रुद्रः-शिवस्तेन रोद्रो-आर्द्रा देवता, कालिनीत्यप-
नाम । जं० प्र० ४६६ ।

रोधग-युद्धकालो । नि० चू० प्र० २६१ अ ।

रोपणयोग्य-लाजायोग्यः । आचा० ३९१ ।

रोपिओ-रोप्यकः । आव० ३५६ ।

रोमंथंतो-रोमन्थायमानः । आव० १८८ ।

रोम-रोमः-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ ।
कक्षादिकेशाः । भग० ८८ । रोमः-म्लेच्छविशेषः ।

प्रज्ञा० ५५ । रोमं-कक्षादिलोमम् । प्रश्न० १०७ ।

रोमक-रोमकदेशोद्भवः । म्लेच्छविशेषः । जं० प्र० ५२० ।

रोमकूव-रोमकूयः । आव० ११७ ।

रोमग-रोमकः-चिलातदेशवासी म्लेच्छः । प्रश्न० १४ ।

रोमन्था- । विशेष० ६ ।

रोमपक्खी-रोमपक्षिणः-राजहंसादयः । उक्त० ६६६ ।

रोमपक्षा-रोमप्रधानपक्षः । उक्त० ६९९ ।

रोमपक्षि-रोगप्रधानः पक्षो रोमपक्षस्तद्वान् । राजहंसा-
दयः । उक्त० ६९६ ।

रोमराई-रोमराजिः-तनूरुहपङ्क्तिः । जीवा० २७१ ।

रोमालोण-रुमाल्लणं-लवणभेदः । दश० ११८ ।

रोय-रोगः । ज्ञाता० १११, ११३ ।

रोयइत्ता-रोचयित्वा-तदभिहितार्थानुष्ठानविषयं तदध्यय-
नादिविषयं वाऽभिलाषमात्मन उत्पाद्य । उक्त० ५७९ ।

रोचयित्वा-अभिलाषमुत्पाद्य । उक्त० १७२ ।

रोयमाण-सशब्दमश्रूणि विमुञ्चत् । ज्ञाता० १५७ ।

रोयायंक-रोगाश्रासावातङ्कश्च कृच्छ्रजीवितकारी रोगा-
तङ्कः । ज्ञाता० १११ ।

रोरुए-रोरवः-तमत्तमापृषिभ्यां तृतीयो महानिरयः । प्रज्ञा०
८३ ।

रोरुत-रोरुकः- । ठाणा० ३६५ ।

रोरुद्यते- । आचा० १०६ (?) ।

रोरे- । ठाणा० ३६५ ।

रोल-बोक्करणम् । ओष० १०३ । बोलम् । नि० चू०
द्वि० १०१ अ । बोलम् । नि० चू० प्र० २१० अ ।

रोलितेण-विहोडयता । नि० चू० द्वि० ७६ अ ।
 रोलिति-लुठति । उत्त० १४८ ।
 रोवइ-रोदिति-आरटति । पिण्ड० १२२ ।
 रोवम-रोपकः-वृक्षः । दश० १७, १६ ।
 रोवणिया-रोदिनी-बालकरुदनकारिव्यन्तरीविशेषः । आव० ५३६ ।
 रोविहिङ् (देशी०) आद्रतां नेष्यति । नदी० १८० ।
 रोवे-रुदन्ति । पिण्ड० १११ ।
 रोषणः-दीप्तः । आव० ७१६ ।
 रोस-रोषः-क्रोधरव्यवानुबन्धः । भग० ५७२ ।
 रोसा-रोषात् शिवभूतेरिव या सा रोषा । ठाणा० ४७३ ।
 रोह-रोषः-वमनस्य व्याघातः । ओष० ४७ । रोहकः-
 एतन्नामा मुनिपुङ्गवः । भग० ८०, ५०१ ।
 रोहउत्त-रोहगुप्तः-श्रीगुप्तस्थविरशिष्योऽतिश्राद्धः । आव० ३१८ ।
 रोहओ-रोहकः-भरतदारकः । नदी० १४५ । आव० ४१६ ।
 रोहक-एतन्नामा मुनिपुङ्गवः । भग० ८० ।
 रोहग-रोषकः । ओष० २१० । रोधनं रोषकः-परचक्रेण
 नगरादिवेष्टनम् । वृ० प्र० १०९ आ ।
 रोहगअसज्झा-रोधकासाध्या । आव० ६४ ।
 रोहगसज्झ-रोधकसज्जः । आव० ६८४ ।
 रोहगुत्त-रोहगुप्तः-श्रीगुप्ताचार्यशिष्यः । उत्त० १६८ ।
 रोहगुप्तमन्त्रिः । आचा० १८७ । रोहगुप्तः-श्रीगुप्ता-
 चार्यशिष्यः । विशे० ६८१ । त्रिराशिप्ररूपकः । वृ०
 प्र० १२४ आ । रोहगुप्तः-षड्बलुकः । ठाणा० ४१३ ।
 रोहणागिरि-रोचनागिरिः । ज० प्र० ३६५ ।
 रोहणिकः-लौकिकपरिनिर्वृत्त्यां दृष्टान्तः । व्य० प्र०
 २०९ आ ।
 रोहति-रोहति-अतिशयेन प्ररुढं भवति । पिण्ड० ३२ ।
 रोहसज्जे- । जाता० १४७ ।
 रोहसोस- । नि० चू० तृ० ६२ अ ।
 रोहस्स- । भग० ६७४ ।
 रोहअंसकूड-रोहितांशादेवीकूटम् । ज० प्र० २६६ ।
 रोहिअंसा- । ज० प्र० २६५ ।

रोहिअदीव-द्वीपविशेषः । ज० प्र० ३०२ ।
 रोहिअप्पबायकुंड-रोहिताप्रपातकुण्डः । ज० प्र० ३०२ ।
 रोहिआ-रोहिता-नदीविशेषः । ज० प्र० ३०२ ।
 रोहिडय-रोहिडकं-उदयो मारणान्तिक इतिविषये नग-
 रम् । आव० ७२३ ।
 रोहिणि-नक्षत्रविशेषः । ठाणा० ७७ । सम० १५४ ।
 रोहिणी-मौर्यपुत्रजन्मनक्षत्रम् । आव० २५५ ।
 रोहिणिया-रोहिणिका-श्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा०
 ३२ । प्रज्ञा० ४२ । रोहिणिका-रोहिणीपर्यन्तानि ।
 सूर्य० ११४ । धनरक्षितभार्या । जाता० ११५ ।
 रोहिणी-ज्ञाताधर्मकथायां सप्तममध्ययनम् । सम० ३६ ।
 नवमबलदेवस्य माता । सम० १५२ । ठाणा० २०४ ।
 ठाणा० २०४ । भग० ५०४ । शक्रेन्द्रस्याष्टमी
 अग्रमहिषी । भग० ५०५ । सोमस्य प्रथमाग्रमहिषी ।
 भग० ५०५ । कटुद्रव्यमिषोपभुज्यमानमतिशयेनाप्रीति-
 जनिका । जीवा० १२० । दक्षिणपश्चिमरतिकरपर्वतस्यो-
 त्तरस्यां सुदर्शनाराजधान्यभिष्ठात्री शक्रेन्द्रस्य चतुर्थ्य-
 ग्रमहिषी । जीवा० ३६५ । राममाता । प्रश्न० ७३ ।
 अरिष्ठपुराधिपतिरुधिरसुता वसुदेवपत्नी च । प्रश्न० ९० ।
 देवदाली । प्रज्ञा० ३६५ । ज० प्र० १५६ । ज० प्र०
 १६६ । वापीनाम । ज० प्र० ३७० । नक्षत्रनाम ।
 सूर्य० १३० । महाविद्यानाम । आव० १४४ । राम-
 बलदेवमाता । आव० १६२ । रोहिणी-ज्ञातायां सप्तम-
 मध्ययनम् । आव० ६५३ । रोहिणी-उदयो मारणान्तिक
 इति विषये जीर्णगणिका । ललितागोष्ठ्याः पात्रिका ।
 आव० ७२३ । वसुदेवस्य प्रथमा राज्ञी । उत्त० ४८९ ।
 रोहिणी-षष्ठ्यङ्गे सप्तमं ज्ञातम् । उत्त० ६१४ ।
 त्वग्विशेषः । उत्त० ६५३ । धर्मकथायां पञ्चमवर्गोऽध्य-
 यनम् । जाता० २५२ । धर्मकथायां नवमवर्गोऽध्ययनम् ।
 जाता० २५३ । ज्ञातायां सप्तममध्ययनम् । श्रेष्ठिवधुः ।
 जाता० ६ ।
 रोहिणीते- । ठाणा० २३१ ।
 रोहिणीप्रभृति-विद्यासाधनाभिधायिकानि शास्त्राणि ।
 सम० ४६ ।
 रोहितांशा-हिमवद्वर्षधरपर्वते सप्तमं कूटम् । ठाणा०

७१ । नदीविशेषः । ठाणा० ७५ ।
 रोहिता-महाहिमवति चतुर्थं कूटम् । ठाणा० ७२ ।
 रोहिप्रपातकुण्ड- । ठाणा० ७३ ।
 रोहिदभिधानकुण्ड- । ठाणा० ७३ ।
 रोहिशदो- । ठाणा० (?) ।
 रोहियंस-तृणविशेषः । प्रज्ञा० ३३ । भग० ८०२ ।
 रोहियंसप्पवायद्दह-रोहिद० । ठाणा० ७५ ।
 रोहिय-रोहितः-चतुष्पदविशेषः । प्रश्न० ७ ।
 रोहियप्पवायद्दहे- । ठाणा० ७५ ।
 रोहियमच्छ-मत्स्यविशेषः । प्रज्ञा० ४४ । जीवा० ३६ ।
 रोहिया-रोहिता-रोहितजातीया । उत्त० ४०७ ।
 रोहीडए-रोहेटकं वैश्रमणदत्तराजधानी । विपा० ८२ ।
 नगरविशेषः । महाबलस्य राजधानी । निरय० ४० ।
 रौद्र-भस्त्रिग्रहोपाख्यानाद्रौद्रः । आचा० १४६ । रौद्र-
 हिसाक्षतिक्रौर्यानुगतं रौद्रम् । ठाणा० १८८ ।
 रौप्यकूला-रुक्मिवर्षधरे षष्ठं कूटम् । ठाणा० ७२ ।

ल

लंख-लङ्खः-महावंशाग्रखेलकः । प्रश्न० १४१ । ओष० ३ ।
 लङ्खः-यो महावंशाग्रमारुह्य नृत्यति । जीवा० २८१ ।
 लङ्खः-महावंशाग्रखेलकः । राज० ३ । लङ्खः-वंशाग्रखे-
 लकः । जं० प्र० १४२ । लङ्खः-यो महावंशाग्रमारो-
 हति सः । अनु० ४६ ।
 लंखगकुलं-लङ्खककुलम् । आव० ३५९ ।
 लंखा-वंशवर्त्तारोहणा । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
 लंखिका-परिधानं । नि० चू० प्र० १७६ आ ।
 लंखिया- । ओष० २०६ ।
 लंगणी- । ओष० १७७ ।
 लंगती-शनेः शनैः स्रज्जति । उत्त० ५३ ।
 लंगलिय-लाङ्गालिकः-कार्पटिकविशेषः । ज्ञाता० ५८ ।
 लंघण-लङ्घन-अतिक्रमणम् । जं० प्र० २३७ । जीवा०
 १२२ । लङ्घनं-गतदिशतिक्रमम् । जं० प्र० २६५, ५३० ।
 लङ्घनं-उत्प्लुत्य गमनम् । उत्त० १३५ । आचा० १०६ ।
 लंछा-लञ्छा-उत्कोटा । प्रश्न० ५८ ।
 लंछ-लञ्छः-चौरविशेषः । विपा० ३६ ।
 लंछण-लाञ्छन-कर्णादिकल्पनाऽङ्कनादिभिः । प्रश्न० ३८ ।

लञ्छनं-चिह्नविशेषः । अनु० २१२ ।
 लंछुड-लञ्छयते-लण्डयते । दश० २२६ ।
 लंछिते-क्षते । नि० चू० द्वि० १२१ आ । अवलिप्य-
 कृताक्षरम् । वृ० द्वि० १६८ आ ।
 लंछिय-लाञ्छितं-रेखादिकृतलाञ्छनम् । भग० २७४ ।
 लाञ्छितं-रेखादिना । ज्ञाता० ११६, ११६ ।
 लंछिया-रेखादिभिः कृतलाञ्छना । ठाणा० १२४ ।
 लच्छेऊण-लाञ्छयित्वा । आव० ४२१ ।
 लंतगवडिसए-लन्तकदेवलोकस्य मध्येऽवतंसकः लन्तका-
 वतंसकः । जीवा० ३६२ ।
 लंतगा-लान्तकं-तृतीयवासुदेवागमनदेवलोकः । आव०
 १६३ टी० ।
 लंतय-महाशुके देवविमानविशेषः । सम० २७ । लान्तकः-
 कल्पोपगवंमानिकभेदविशेषः । प्रज्ञा० ६९ ।
 लंद-अधिगं च पोरिसी लन्दम् । नि० चू० तृ० १८ आ ।
 लंब-लम्बः-भवनपतिषु नवम इन्द्रः । जीवा० १७० ।
 लंबण-लम्बनम् । दश० ३८ । मेण्डम् । नि० चू० प्र०
 ११६ आ । लम्बननं-कवलः । ओष० १०४ । पिण्ड०
 १७२ । आव० ७२६ । लम्बनकं-हस्तः । ओष० १८७ ।
 लंबणभिक्षा-लम्बनः कवलभिक्षा । ओष० १०४ ।
 लंबणया-दवरकेन लम्बन्ते-कीलिकादौ क्रियन्ते । ओष०
 ९२ ।
 लंबणा-लम्बनाः-नङ्गराः । ज्ञाता० १५७ ।
 लंबिओ-कारिता । आव० ४१६ ।
 लंबियगा-लम्बितकाः-तरुशाखायां बाही बद्धाः । ओष०
 ८७ ।
 लंबुत्तर-लम्बोत्तरं-कायोऽसर्गे दोषविशेषः । आव० ७६८ ।
 लंबूग-लम्बूमकः-दाम्नामग्रिमभागे मण्डनविशेषः । जीवा०
 १८१ । जं० प्र० २४ । लम्बूसगः-दाम्नामग्रिम-
 भागे प्राङ्गणे लम्बमानो मण्डनविशेषो गोलकाकृतिः ।
 जं० प्र० ५० । जीवा० २०६ । लम्बूसगः-दाम्नामग्रि-
 मभागे गोलकाकृतिमण्डनविशेषः । जीवा० ३६१ ।
 आभरणविशेषरूपः । राज० ३९ । दाम्नामग्रिमभागे
 मण्डनविशेषः । राज० ६४ ।
 लभ-लम्भः- । ओष० १०१ ।

लंभणमच्छ-मस्यविशेषः । प्रज्ञा० ४४ । लम्भनमस्यः-

मस्यविशेषः । जीवा० ३६ ।

लङ्घ्य-लगतः-नियोजितः । ज्ञाता० १३३ ।

लउए-लवकः-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

लउड-लकुटं-वक्रकाष्ठम् । औप० ४० । जीवा० ११७ ।

लकुटः । ज्ञाता० ५९ । लकुटः । प्रश्न० ८, ५८, २१ ।

मम० १२६ । ज० प्र० २६६ ।

लउय-वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।

लउल-लगुडः । विपा० ७१ । लकुटः । औप० ७१ ।

लउलभ-लकुटाग्रम् । जीवा० १०६ ।

लउसिया-म्लेच्छविशेषः । भग० ४६० । लकुसिका-

धात्रीविशेषः । ज्ञाता० ३७ ।

लएइ-लाति । आव० ४१६, ४२२ ।

लएझह-आददीध्वम् । आव० ४२२ ।

लकुशदेशजा-लकुशिकी । जं० प्र० १६१ ।

लवकदगपिप्पलिय- । भग० ८०२ ।

लवख-लघम् । नि० चू० प्र० ८० अ, ३६ आ ।

लवखणं-लक्षणं-यवमस्यादिकम् । सूत्र० ३१८ । लक्षणं-

वस्तुस्वरूपम् । प्रश्न० ३१ । लक्षणं-स्वस्तिकादि ।

जीवा० २७४ । लक्षणं-तदन्यव्यावृत्तिस्वरूपम् । प्रज्ञा०

११० । लक्षणं-शब्दप्रमाणस्त्रीपुरुषवास्त्वादिलक्षणम् ।

प्रश्न० १०९ । लक्ष्यते-तदन्यव्यपोहेनावधार्यते वस्त्वनेनेति

लक्षणम् । ठाणा० ४९३ । लक्षण-लक्ष्यते तदन्यव्य-

वच्छेदेन जायते येन तत् लक्षणं-असाधारणं स्वरूपम् ।

सूर्य० २५६ । लक्ष्यतेऽनेनेति लक्षणं पदार्थस्वरूपम् । आव०

२८१ । लक्षणं-लिङ्गम् । आचा० ६६ । लक्षणं-

मानोन्मानादि । स्वरूपम्, नियमः । भग० ११४ ।

लक्षणं-सहजं लक्ष्म । भग० ११६ । लक्षणं-स्वस्ति-

कादि । जं० प्र० ११३ । सत्त्वादि । जं० प्र० २२६ ।

लक्ष्यतेऽनेनेति लक्षणं-दृष्टान्तः । ठाणा० ४६३ ।

सहजायं । नि० चू० तृ० ६१ अ । माणादियं

लवखण, अहवा जं सरीरेण सह उप्पणं तं लवखणं । नि०

चू० द्वि० ८५ आ । लक्षणं-शुभाशुभसूचकं पुरुषलक्षणादि ।

उत्त० २४५ । रूपम् । उत्त० ५६१ । असाधारण

स्वरूपम् । उत्त० ५५६ । लक्षणं-शङ्खस्वस्तिकादि ।

(अल्प० ११४)

अनु० १५७ । लक्षणं-स्वस्तिकचक्रादि । ज्ञाता० ११ ।

लक्षणं-स्वरूपम् । सम० १२१ । अन्त० १५, १८

लवखणकार-लक्षणकारः-लक्षणवित् । वृ० प्र० ५२ अ ।

लवखणदोस-लक्ष्यतेऽनेनेति लक्षणं-दृष्टान्तस्तद्दोषः-साध्य-

विकलत्वादिः । ठाणा० ४६३ । अव्याप्तिरतिव्याप्तिर्वा ।

ठाणा० ४९३ ।

लवखणवंजण-लक्षणं-पुरुषलक्षणं शास्त्रभिहितं, मानोन्मा-

नादिकं वा व्यञ्जनं-मषतिलकादि । ठाणा० ४६१ ।

लवखणवंजणगुणोदवेआ-लक्षणानि-मानादीनि वज्र-

स्वस्तिकचक्रादीनि वा व्यञ्जनानि तिलकमषादीनि तेषां

गुणाः-महर्द्धिप्राप्त्यादयस्त्वरूपेताः शकम्वादिदर्शनादुपपेता-

युक्ता लक्षणव्यञ्जनगुणोपपेताः । सम० १५७ ।

लवखणसंवच्छरे-प्रमाणसंवत्सर एव लक्षणानां वक्ष्यमान-

स्वरूपाणां प्रधानतया लक्षणसंवत्सरः । ठाणा० ३४४ ।

लक्षणेन यथावस्थितेनोपेतः संवत्सरो लक्षणसंवत्सरः ।

सूर्य० १५३ ।

लवखणा-लक्ष्मणा-अन्तर्दृष्टानां पञ्चमवर्गस्य चतुर्थमध्य-

यनम् । अन्त० १५ । लक्ष्मणा-कृष्णवासुदेवस्य राज्ञी ।

अन्त० १८ । चन्द्रप्रमजिनस्य माता । सम० १५१ ।

आव० १६० ।

लवखवाणिज्ज-लाक्षावाणिज्यं-लाक्षाव्यापारः । आव०

८२६ ।

लवखारस-लाक्षारसः-रक्तत्वेन प्रतीतः । प्रज्ञा० ३६२ ।

लवखज्जई-लक्ष्यतेऽनुभूयते । विशेष० १७६ ।

लक्षण-लक्ष्यतेऽनेनेति लक्षणं स्वरूपम् । विशेष० ८६७ ।

स्वस्तिकादि । विशेष० ४० । लाङ्गुलनद्यनेकविधलक्षण-

व्युत्पादकः । सम० ४९ । स्वरूपम् । सम० १२१ ।

स्वरूपं-मानादि वज्रस्वस्तिकचक्रादि वा । सम० १५७ ।

लक्षणज्ञ-सलक्षणः-कविः । दश० ८७ ।

लक्षणा-व्याख्याङ्ग पञ्चमम् । आचा० ५५ ।

लक्ष्मण-वासुदेवजेष्ठभ्राता । प्रश्न० ८७ ।

लक्ष्मी-शिवरिणी वर्षधरे षष्ठं कूटम् । ठाणा० ७२ ।

लक्ष्मीः-पीण्डरीकहृदवासिनी । ठाणा० ७३ । लक्ष्मी-

आधाय परावर्तितद्वारे निलयश्रेष्ठोपुत्री । पिण्ड० १०० ।

लक्ष्यते-चिन्ह्यते, अबोधोऽयं प्रवेश इति कथ्यते । ओष०

(९०५)

६२ ।

लगंड-दुःस्थितं काष्ठम् । प्रश्न० १०७ । दुःस्थितं-
काष्ठम् । वृ० तृ० २०० अ । लगण्ड-वक्रकाष्ठम् ।
औप० ४० ।

लगंडसाई-वक्रकाष्ठशायी । आव० ६४८ ।

लगंडसाती-लगण्डशायी-भूम्यलग्नपृष्ठः । ठाणा० ३९७ ।

लगणादौदृगं- । नि० चू० प्र० ३५७ आ ।

लगण्ड-किलदुःस्थित काष्ठं तद्वन्मस्तकपाणिनानां
भुविलगनेन पृष्ठस्य चालगनेत्यर्थः । ठाणा० २६२ ।

लगेहिती-लग्न्यति । आव० ६८५ ।

लग्न-लग्नः । आव० ३४३ ।

लग्न-भवति । आव० ७०२ ।

लग्नगाराई- । ओष० १३७ ।

लग्नया-लग्ना । आव० ५५५ ।

लघु-प्रायस्तिर्यगूष्मंगमनहेतुः । ठाणा० २६ । स्पर्शभेदः ।
प्रज्ञा० ४७३ ।

लघुपराक्रमः- । भग० ७०० ।

लघुभूत अनुपधित्वेन गौरवत्यागेन । ठाणा० ४६५ ।

लघुलाघवोपेत-शीघ्रतरः । जं० प्र० ५२६ ।

लघुशाटिका-गन्धकाषायिकी । जं० प्र० ४२० ।

लघुस्सग-लघुस्वकः । उत्त० ३३० ।

लच्छिघर-मिथिलानगर्या लक्ष्मीगृहनामर्चस्यः । विशे०
६६० ।

लच्छिमई-जयचक्रिणः स्त्रीरत्नम् । सम० १५२ । षष्ठ-
वासुदेवस्य माता । सम० १५२ । लक्ष्मीवती-दक्षिण-
रुचकवास्तव्या पञ्चमी दिक्कुमारी महत्तरिका । जं० प्र०
३६१ । लक्ष्मीवती-षष्ठवासुदेवस्य माता पुरुषपुण्डरीक-
माता । आव० १६२ ।

लच्छिमती-लक्ष्मीवती-दक्षिणरुचकवास्तव्या दिक्कुमारी ।
आव० १२२ ।

लच्छिहर-लक्ष्मीगृहं-मिथिलायां चैत्यविशेषः । आव०
३१६ ।

लच्छी-चतुर्थवर्गे षष्ठमध्ययनम् । निरय० ३७ ।

लच्छीकूड-लक्ष्मीकूटं-पुण्डरीकद्रुहसूरीकूटम् । जं० प्र०
३८१ ।

लच्छीगिह-लक्ष्मीगृहं-मिथिलायां चैत्यविशेषः । उत्त०
१६३ ।

लज्जणिज्जाए-लज्जते यस्याः सा लज्जनीया । ज्ञाता० १४३ ।

लज्जनास-असंप्राप्तकामभेदः लज्जानाशः-गुर्वादिसमक्षमपि
तद्गुणोत्कीर्तनम् । दश० १६४ ।

लज्जमाण-लज्जमानः-संयमानुष्ठानपरः । आचा० ३६ ।

लज्जमानः-लज्जां कुर्वाणः । आचा० ४५ । लज्जमानः-
स्वागमोवतानुष्ठानं कुर्वाणः, सावधानुष्ठानेन वा लज्जां
कुर्वाणः । आचा० ४५ ।

लज्जा-लज्जा-ब्रीडा समयो वा प्रसिद्धा । भग० १३६ ।

लज्जा-अपवादभोक्ता संयमो वा । औप० ३२ । शिरसो-
ऽधोऽवनमनं गात्रसङ्कोचादिका । अनु० १३८ । लज्जा-
संयमः । दश० १६६ । मनोवाक्यसंयमः । राज०
११८ ।

लज्जाते-दशविषदाने पञ्चमप्रकारः । ह्रियादानं यत्तल्लज्जा-
दानम् । ठाणा० ४६६ ।

लज्जायित-लज्जापितः-प्रापितलज्जः । प्रश्न० ६० ।

लज्जावण-लज्जामापयति-प्रापयतीति लज्जापनः । प्रश्न०
६० ।

लज्जासंजए-लज्जया सम्यग् यतते-कृत्यं प्रत्याहृतो भव-
तीति लज्जासंयतः । उत्त० ८६ ।

लज्जासमा-लज्जासमा-लज्जा-संयमः तेन समा-सदृशी
तुल्या संयमाविरोधिनी । दश० १९६ ।

लज्जिए-लज्जितः ब्रीडितः । ज्ञाना० १४३ । ज्ञाता०
२०२ । भग० ६८१ ।

लज्जु-संयमवान् रज्जुरिव वा रज्जुः-अवक्रव्यवहारः ।
भग० १२२ । रज्जुरिव रज्जुः-सरलत्वात् । प्रश्न०
१५७ । लज्जा-संयमः । उत्त० २६९ । रज्जुरिवावक्र-
व्यवहारात् । ज्ञाता० ७२ ।

लटहा-सलवणिमा । जीवा० २७५ ।

लट्टाशाक-शाकविशेषः । कौसुमशालनकम् । वृ० प्र०
३१४ आ ।

लट्ट-लट्टः-मनोज्ञः । ज्ञाता० १ । लट्टः-मनोज्ञः ।
जीवा० २२९ । लट्टः । आव० ४१५ । लट्टः-सौभाग्य-
वान् । प्रश्न० ११६ ।

लट्ग-लघुः । (?) ।

लट्गतर-लघुतरः । आव० ३१८ ।

लट्गदन्त-अनुत्तरोपपातिकदशानां प्रथमवर्गस्य सप्तममध्य-
यनम् । अनुत्त० १ । अनुत्तरोपपातिकदशानां द्वितीय-
वर्गस्य तृतीयमध्ययनम् । अनुत्त० २ । लट्गदन्तः-
अन्तरद्वीपविशेषः । जीवा० १४४ । लट्गदन्तनामा
अन्तरद्वीपः । प्रज्ञा० ५० ।

लट्गदन्तद्वीप-अन्तरद्वीपविशेषः । ठाणा० २२६ ।

लट्गबाहू-शीतलनाथजिनस्य पूर्वभवनाम । सम० १५१ ।

लट्गि-यष्टिः-दण्डः । ओ३० ६९ । यष्टिः । ओ३० १७५ ।

लट्गिगाहा-यष्टिगाहा-काष्ठिका । ओ३० ६६ ।

लट्गिया-यष्टिः आत्मप्रमाणा । ओ३० २१७ ।

लट्गि-यष्टिः-आत्मप्रमाणाः । ओ३० २१८ । द्वीपयष्टिः ।
भग० ३७७ । आयप्पमाणा । नि० चू० प्र० १२४ अ ।

लट्गह-ललितम् । प्रश्न० ८३ । लट्गहशब्देन गन्ध्याः
पश्चाद्भागवति (गृह्यते) । उपा० २२ ।

लट्गहा-सलवणिमा । जीवा० २७१ । जं० प्र० १११ ।

लट्गडुक-मोदकः । ओ३० ४८ ।

लट्गडुक-मोदकः । आव० ३०७ । नि० चू० प्र० ११ आ ।

लट्गडुगपिय-लट्गडुकप्रियः-मोदकप्रियः । पिण्ड० ३३ ।

लट्गडुय-लट्गडुकः-मोदकः । आव० ८१४ ।

लण्हं-मसृणम् । जीवा० १६० । प्रज्ञा० ८७ । श्लक्ष्णं-
मसृणम् । सम० १३८ ।

लण्हा-श्लक्ष्णा-मसृणा । ठाणा० २३२ । मसिणा । नि०
चू० प्र० १२४ अ । मसृणा घुटितपटवत् । जं० प्र०
२० ।

लता-कम्बा । ठाणा० २१६ । लताः-चम्पकलतादयः,
येषां स्कन्धप्रदेशे विवक्षितोर्ध्वगतकशास्त्राव्यतिरेकेणान्य-
च्छास्त्रान्तरं परिस्थूरं न निर्गच्छति ते लता विज्ञेयाः ।
प्रज्ञा० ३० । पंक्तिः । नि० चू० द्वि० १२८ आ ।
लताप्रविभक्तिक-एकविंशतितमो नाट्यविशेषः । जं०
प्र० ४१७ ।

लतावलयं-नालिकेरकदल्यादि । उक्त० ६९२ ।

लत्त-अलक्तोऽलक्तकः । ओ३० २९ । अलक्तः-अलक्तकः,
अलक्तवान् मार्गः । ओ३० २६ ।

लत्तगपह-लत्तकपथः-अलक्तकस्थानं यावत् पदोः कर्दमो
यत्राश्वनि । वृ० तृ० १६२ आ । यावन्मात्र लक्तकेन
पदो रज्ज्वन्ते तावन्मात्रो यत्र पथि कर्दमः । वृ० तृ०
१६२ आ ।

लत्तिका-कंसिका । आचा० ४१२ ।

लत्तिया-कंसिका । ठाणा० ६३ ।

लत्तियासह-पार्ष्णिप्रहारशब्दः । ठाणा० ६३ ।

लब्ध-लब्धः-प्राप्तः, उपनतः । दश० ६२ । लब्धः-
लब्धिविशेषाद् ग्रहणविषयतां गतम् । भग० २२४ ।
लब्धः-उपलब्धः । ज्ञाता० ११ । लब्धं प्राप्तं-अन्मान्तरे
तदुपार्जनापेक्षया । भग० १५९ ।

लब्धलब्ध-लब्धः-उपलब्धोऽर्थः-परमार्थरूपो येन स लब्धार्थो
ज्ञातस्त्व इति । सूत्र० ४०८ । ज्ञाता० १०६ ।

लब्धलब्ध-लब्धः-प्राप्तः पुष्करिणोऽन्यदन्वर्थतयाऽर्थो यया सा
लब्धार्था । सूत्र० २७० । आस्थानमास्था-प्रतिष्ठा सा
लब्धा यया सा लब्धास्था । सूत्र० १७२ । लब्धार्थ
अर्थश्रवणात् । भग० १३५ । स्वतः । भग० ५४२ ।

लब्धलब्ध-लब्धलक्षः-अवसरज्ञः । प्रश्न० ४६ । लब्ध-
लक्षः-अमोघहस्तः । जं० प्र० २३२ ।

लब्धसद्-लब्धशब्दः-प्राप्तस्यातिः । प्रश्न० ७१ ।

लब्धा-लब्धानि सन्मानादिना । ठाणा० ४६६ । लब्धा-
उपाजिता जन्मान्तरे । ठाणा० २४५ । भवान्तरे
उपाजिता । ज्ञाता० २४८ । ज्ञाता० १०७ । लब्धा
उपार्जनतः । ज्ञाता० १३४ ।

लब्धावलब्धी-लब्ध-लाभोऽलब्धिश्च - अलाभोऽपरिपूर्ण-
लाभो वा लब्धावलब्धिः । भग० १०१ ।

लब्धि-लब्धयः-दानलाभभोगोपभोगवीर्यश्रोत्रचक्षुष्मिणरसन-
स्पर्शनास्थाः दश । आचा० ६८ । लब्धिः-तदावरण-
कर्मक्षयोपशमलक्षणा । आव० ३७७ ।

लब्धिपुलाओ-लब्धिपुलाकः-यस्य देवेन्द्रद्विसदृशा ऋद्धिः,
य शृङ्गनादितकार्ये समुत्पन्ने चक्रवर्तिनमपि सबलबाहुनं
चूरयितुं समर्थः । उक्त० २५६ ।

लब्धिप्रिय-लब्धा-प्राप्ता । आव० ५०६ ।

लब्धिबोरिए-वीर्यान्तरायक्षयक्षयोपशमतो या वीर्यस्य
लब्धिः सैव तद्वेतुत्वादीर्यं लब्धिवीर्यम् । भग० ९५ ।

लद्धिवोरियं-जो पुण संसारी जीवो अपज्जत्तगो ठाणाति-
सत्तिसंजुत्तो तस्स तं । नि० चू० प्र० १९ अ ।

लद्धी-लब्धिः-शक्तिमात्रम् । आचा० ६७ । प्राप्तिः ।
भग० ८१३ । केवलज्ञानादिलब्धिनिमित्तत्वाल्लब्धिः ।
अहिंसायाः सप्तविंशतितमं नाम । प्रश्न० ६६ । लब्धिः-
तत्तत्तावरणकर्मक्षयोपशमरूपा । प्रज्ञा० ३०६ ।

लद्धीअक्खर-योऽक्षरस्योपलम्भो लाभः सा लम्भनं लब्धिः-
तल्लब्ध्यक्षरमित्यर्थः । यः श्रुतज्ञानोपयोगः यश्च तदावर-
णकर्मक्षयोपशमः एतौ द्वावपि लब्ध्यक्षरम् । विशेष०
२५७ ।

लद्धु-लब्ध्वा । उत्त० १८५ । आचा० १२६ ।

लद्धेल्लिआ-लब्धपूर्वा । आव० १७३ ।

लन्द-उदकाद्रिः करो यावता शुष्यति, तत मारम्योत्कृष्टतः
पञ्च रात्रिन्निश्वानि यावत्कालोऽत्र समयपरिभाषया लन्द-
मित्युच्यते । विशेष० १४ । लन्दः-कालः । वृ० प्र०
२२६ अ ।

लपण-लपनं-बह्वसकृदालपनम् । दश० ११६ ।

लपनश्री-घृतशर्कराप्रचुरं पक्वान्नम् । पिण्ड० १३६ ।

लब्धप्रतिभ-परवाद्युत्तरदानसमर्थः । आचा० २ ।

लब्धि-ज्ञानदर्शनावरणीयक्षयोपशमरूपा यत्सन्निधानादात्मा
द्वयेन्द्रियनिर्वृत्तिं प्रति व्याप्रियते । आचा० १०४ ।
भावेन्द्रियभेदः । भग० ८७ । आत्मनो ज्ञानादिगुणानां
तत्तत्कर्मक्षयादितो लाभः । भग० ३५० । श्रोत्रेन्द्रिया-
दिविषयस्तदावरणक्षयोपशमः । जीवा० १६ ।

लब्धिपर्याप्त- । प्रज्ञा० २६ ।

लब्ध्यक्षरं-योऽक्षरोपलम्भस्तत् । आव० २४ ।

लब्ध्यपयोप्तकाः-येऽपर्याप्तका एव सन्तो म्रियन्ते ते
लब्ध्यपर्याप्तकाः । प्रज्ञा० २६ । येऽपर्याप्तका एव म्रियन्ते
ते । जीवा० १० ।

लब्भा-कल्पते । आव० ५३० । उपलभ्येत । ओघ०
२२६ ।

लभई-लभते-भवत्याभाव्यम् । ओघ० १५५ ।

लभिद्याणवि-लब्धाऽपि । उत्त० ४७७ ।

लम्बकं- । प्रज्ञा० ४७३ ।

लम्बनोत्क्षेप ईर्यापथप्रतिक्रियाद्युत्तरकालम् । आव०

५७७ ।

लयंत-गुह्यम् । आव० ७२० । आददानः । उत्त० ३०४ ।

लय लयः-लीनता, तिरोभावः । विशेष० १०६२ । लत-
अशोकलतादिः । ज० प्र० १६८ । लता-कम्बा । ज०
प्र० २३५ । लयः-तन्त्रीस्वनविशेषः । दश० ८८ ।

लयण-लयनं-गुहादिकमाश्रयः । सूत्र० ३०१ । लयनं-
शिलामयगृहम् । प्रश्न० ५२ । लयनं-स्थान वसतिरूपम् ।
दश० २३६ । लयनं-गृहम् । ज० प्र० ३२१ । लयनं-
उत्कीर्णपर्वतगृह गिरिगुहा वा, कापटिकाद्यावासस्थानं
वा । अनु० १५९ ।

लयन-गुहा । उत्त० ४९३ । जीवा० २६६ ।

लयसम-शृङ्गदावाद्यन्यतरमयेनाङ्गुलिकोशकेनाहतायास्त-
न्याः स्वरप्रकारो लयस्तमनुसरतो गानुर्यद्गुमेयं तत् ।
ठाणा० ३६६ । तन्त्रीस्वरप्रकारो लयस्तमनुसरता स्वरेण
यद् गीयते तत् । अनु० १३२ । चउत्थं नट्टं । नि०
चू० वृ० १ अ ।

लयसुसंप्रयुक्त-शृङ्गदावदन्तादिमयो योऽङ्गुलिकोशकस्ते-
नाहतायास्तन्याः स्वरप्रकारो लयस्तमनुसरद् गेयम् । ज०
प्र० ४० ।

लया-येषां स्कन्धप्रदेशे विवक्षितोर्ध्वशाखा व्यतिरेकेणा-
भ्यत् शाखान्तरं तथाविधं परिस्थूरं न निर्गच्छति सा
लता । जीवा० २६ । लता-तिर्यक्शाखा । जीवा०
१८२ । लता-पद्मादिका । ज० प्र० ४१७ । लता-
वल्ली । कायोत्सर्गं दोषविशेषः । आव० ७६८ । लता
तिर्यक्शाखाप्रसाराभावात् । ज० प्र० २५ । लता ।
सम० १२६ । सूत्र० ३१२ । लता-अशोकलतादिः ।
भग० ३०६ । लता-कम्बा । प्रश्न० ५७, १६४ ।
ज० १४७ । लता-तनुका । औप० ६ । लता-चम्पक-
लतादिः । जीवा० २६ । लता-अशोकलतादिः । ज्ञाता०
७८ । लता-कम्बा । ज्ञाता० ८६ । सहकारलतादिः ।
ज्ञाता० ३३ । ज्ञाता० ६५ ।

लयाजुद्ध एकोणषष्ठीका । ज्ञाता० ३८ ।

लयायुद्ध-योधयो यथा लता वृक्षमारोहन्ती आमूलमाशि-
रस्तं ववेष्टि तथा यत्र योधः प्रतियोध श(रो)रं गाढं
निपीड्य भूमौ पतति तत् लतायुद्धम् । ज० प्र० १३६ ।

ललइ-ललति-मनईप्सितं यथाभवति तथा वर्तते । जीवा०
२०१ ।

ललति-मनईप्सितं यथाभवति तथा वर्तते । जं० प्र०
४६ ।

ललाट-भालम् । आचा० ३८ ।

ललिअ-ललितम् । आव० १७२ । तलिनः मनोज्ञचेष्टा-
कलितः । जं० प्र० १५ । ललित-प्रसन्नता । जं०
प्र० २५४ । ललित-पाशकादिक्रीडा । संप्राप्तकामस्य
पञ्चमो भेदः । दश० १६४ ।

ललिअमत्ति-ललितमित्रः-दत्तवासुदेवपूर्वभवः । आव०
१६३ ।

ललिइंदिय-ललितेन्द्रियः-गर्भेश्वरः, राजपुत्रादिः । दश०
२४९ ।

ललिइंदिया-आगम्भाउ ललियाणि जेसि ते, अचंचंत-
सुहितति । दश० चू० १३६ ।

ललिए-ललितः-सुदर्शनवल्लदेवपूर्वभवः । आव० १६३ ।

ललित-इट्टं । नि० चू० प्र० १५८ आ ।

ललियंग-ललिताङ्गः-ईशानदेवलोके इन्द्रः । आव० ११५ ।

ललियंगअ-ललिताङ्गकः-ईशाने श्रीप्रभे विमाने ऋषभ-
देवपूर्वभवः । आव० १४६ ।

ललिय-ललित-प्रसन्नता । ओप० १३ । ललित-सलील-
गतिः । जं० प्र० ४१६ । ललित-श्रुतिमुखम् । जं०
५२८ । ललित-प्रसन्नता । ज्ञाता० २५ । ललित-
ईप्सितम् । १६८ ।

ललियघडा-जलबूदिता मुनयः । सं० ।

ललियमत्ति-सप्तमवासुदेवस्य पूर्वभवनाम । सम० १५३ ।

ललिया-क्रीडाप्रधाना । ज्ञाता० २०५ । अन्त० १६ ।
अकुटिलत्वम् । व्य० प्र० २६० आ । ललिता-दुर्ललित-
गोष्ठी । भुजङ्गममुदायः । अन्त० १९ ।

ललियागोष्ठी-ललितागोष्ठी-उदयो मारणान्तिक इति
विषये गाणिका । आव० ७२३ ।

ललियासणिओ-इष्टासनभोजनपरिवेषिकः द्विभागश्च घटायो-
वृ० द्वि० १९० आ । अविधिपुरः कर्मवारकः । अवि-
धना पुरः कर्मकारिणी वारयति तदा ललितासनिकः ।
वृ० प्र० २८५ अ ।

लल्ल-लल्लः-अव्यक्तः । प्रश्न० ४१ ।

लल्लवक-नरकावासविशेषः । भक्त० । सीतपडंत ण सहवि ।
नि० चू० तृ० ३५० (?) ।

लल्लिव्याकरण-बलरञ्जितम् । दश० १८६ ।

लवंग-तंबोलपत्तसहिया लायइ त । नि० चू० द्वि० ६०
अ । लवङ्ग-फलविशेषः । जीवा० १३६ । प्रश्न० १६२ ।

लवंगरुक्ख- । भग० ८०३ ।

लवंगविट्ट-दाणफल अप्पणा कहेति कहावेता जो पादं
उप्पादेति एयं । नि० चू० प्र० १४१ आ ।

लवंगुरुक्ख-वल्लयविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

लव-एकोनपञ्चाशदुच्छ्वासप्रमाणः । ३४५ । सप्तप्राण-

निष्पन्न एकः स्तोकस्तैः सप्तभिः । अनु० १७६ । कर्म ।
सूत्र० ६६ । सप्त स्तोका यः स लवः । जं० प्र०

६० । अलापीः-उक्तवती । उक्त० १३७ । लपतीति
लपः-वाचालः, घोषितानेकतर्कविचित्रदण्डकः । सूत्र०

३६३ । लवः-सप्तस्तोकाः । जीवा० ३४४ । लवः-
सप्तस्तोक(सप्तप्रमाण)रूपः । भग० २११ । लवः-

सप्तस्तोकप्रमाणः । भग० २७६ । सप्तस्तोकरूपः ।
ज्ञाता० १०४ । लवः-बिन्दुः । आव० २३६ ।

लवइय-लवकितं-सञ्ज्ञातपल्लवलवमङ्कुरवदिश्वर्यः । भग०
३७ । पल्लवितः । ज्ञाता० ५ । पल्लवितः । ओप० ७ ।

लवकितः-सञ्ज्ञातपल्लवलवः । जं० प्र० २५ । पल्लवितः ।
जीवा० १८२ ।

लवक्षणम्- । आचा० १६५ ।

लवङ्ग-ओषधिविशेषः । आव० ८११ ।

लवङ्गदलम्- । जीवा० १६१ ।

लवण-साम्निपातिकरसोपेतत्वात् लवणम् । जीवा० ३०३ ।
जीवा० ३७० । ऊषभेदः । मृत्तिकाभेदः । आचा०

३४२ । प्रकृतिकारं, तथाविधि शाकादि लवणोत्कटं
वा अन्यत् । दश० १८० ।

लवणपंचय-लवणपञ्चकं-सैन्धवसीवर्चलबिडरीमसामुदल-
क्षणम् । सूत्र० १५६ ।

लवणसमुद्भू-असङ्ख्यातद्वीपसद्रेषु प्रथमः समुद्रः । ज्ञाता०
१२१, १३२ ।

लवणसमुद्भूत-लवणसमुद्रान्तः-लवणसमुद्रदिक् । जीवा०

३१५ ।

लवणसमुद्र-जम्बूद्वीपपरिक्षेत्री समुद्रः । प्रज्ञा० ३०७ ।

लवणरसास्वादनीरपूरितः समुद्रः । अनु० ६० ।

लवणोदए-लवणोदक लवणसमुद्रे । प्रज्ञा० २८ ।

लवमात्रीकृतः-विदारितः । उक्त० ५०७ ।

लवय-लवकः-एकोरुकद्वीपे वृक्षविशेषः । जीवा० १४५ ।

लवल्लि-लवत्रोम् । महाप्र० ।

लवसप्तम-लवसप्तमः-पञ्चानुत्तरविमानवासीदेवः, सर्वोत्कृष्टस्थितिवर्त्ती प्रधानः देवः । सूत्र० १५१ ।

लवसप्तमा-लवसप्तमा-अनुत्तरसुरभवस्थितिः । प्रश्न०

१३५ । लवसप्तमा-अनुत्तरसुरभवस्थितिः । एकोनपञ्चा-

शतउच्छ्वासानां लवो भवति, व्रीह्यादिस्तम्बलवनं वा

लवस्तत्प्रमाणः कालोऽपि लवः, ततो लवैः सप्तमैः-

सप्तप्रमाणैः सप्तसङ्ख्यैर्विवक्षिताध्यवसायविशेषस्य मुक्ति-

सम्पादकस्यापूर्यमाणैर्था स्थितिर्बध्यते सा । प्रश्न० १३५ ।

मानं माः संपदादेराकृतिगणत्वात् क्विप् सप्तभिरपूर्य-

माणैर्मा परिच्छेदः प्राप्यतया मोक्षणमनयोग्यानामायुस्कस्य

येषां तानि सप्तमानि, लवैः कालविशेषैः सप्तमानि

लवसप्तमानि । उप० मा० पृ० ३६ । मानं माः परि-

च्छेदः सम्पदादेराकृतिगणत्वात् क्विप् सप्त च ते मात्र

सप्तमाः, एकपदव्यभिचारेऽपि समासः, लवः कालविशेषः,

लवानां सप्तमाः लवसप्तमाः, अविद्यमाना लवसप्तमाः

सप्तमोलवः सेत्स्यतां । उप० मा० पृ० १७ । लवसप्तमा-

सप्तलवाः कालविशेषा आयु प्रभन्तु स्यात् सप्तलवप्रमाणं

यद्यायुः प्राप्येत्यर्थः ततः सिद्धयेयुः परं त आयुस्ता-

वन्मात्रं नहु-नैव भवति ततस्ते लवसप्तमा देवा जाता

लवे सप्तमे सिद्धिरभवित्यत् यदि तावदायुर्भवेद्येषां ते

लवसप्तमा नाम्नेकार्थे समासो बहुलमिति समासः

लवसप्तमा । व्य० द्वि० १३२ आ । लवाः-शालादि-

कवलिकालवनक्रियाप्रमिताः कालविभागाः सप्त-सप्तसख्या

मानं-प्रमाण यस्य कामस्यासौ लवसप्तमस्तं लवसप्तमं

कालं यावदायुष्यप्रभवति सति ये शुभाव्यवसायवृत्तयः

सन्तः सिद्धिं न, गता अपि तु देवेषूपस्थास्ते लवसप्तमाः,

ते च सर्वार्थसिद्धाभिधानानुत्तरसुरविमाननिवासिनः ।

भग० ६५१ ।

लवसप्तमः-अल्पतरदेवविशेषः । उक्त० ६७ ।

लवा-शाल्यादिकवलिकालवनक्रिया प्रमिताः कालविभागाः ।

भग० ६५१ ।

लवाति-सप्तस्तोकप्रमाणा लवाः । ठाणा० ८६ ।

लवलाव-कालोपलक्षणं तेन क्षणे क्षणे सामाचार्यनुष्ठानं

कार्यम् । सम० ५८ । क्षणे क्षणे सामाचार्यनुष्ठानम् ।

प्रश्न० १४६ । लवालवं-कालोपलक्षणं क्षणे क्षणे सामा-

चार्यनुष्ठानं कार्यं । योगसङ्ग्रहे सप्तविंशतितमो योगः ।

आव० ६६४ ।

लवावसंकी-लव-कर्म तस्मादपशङ्कितुं अपसत्तुं शीलं

यस्य स लवापशङ्की । लोकायतिकः शाक्यादिश्च । सूत्र०

२१४ ।

लवेवि-

। भग० ८८८ ।

लसण-लशुनं-कन्दविशेषः । उक्त० ६९१

लसि-रसिका । वृ० द्वि० २५४ अ ।

लसुण-लशुनं-कन्दविशेषः । आव० १०१ ।

लसुन-दुर्लभिगन्धपरिणता । प्रज्ञा० १० ।

लहु-प्रायस्त्रियं गूध्वधोगमनहेतुरकंतूलादिनिश्चितो लघुः ।

अनु० ११० । वायुः । उक्त० ४१० ।

लहुअ-स्तोकता । आव० ४४१ ।

लहुई-लघ्वी-क्षुल्लिका । जं० प्र० ४१ ।

लहुईकओ-लघुकृतः-विशेषितः । आव० ७०४ ।

लहुओ-लघुकः । वृ० प्र० ४६ अ ।

लहुकरण-लहुकरण गमनादिका शीघ्रक्रियादक्षत्वमिदं ।

ज्ञाता ९२ । लघुकरणं-दक्षत्वम् । उपा० ४४ ।

लहुपरवकमे-लघुपराक्रमः-ईगानेन्द्रस्य पादत्राणिकाधि-

पतिः । जं० प्र० ४०५ । ठाणा० ३०३ ।

लहुभूओ-लघुभूतः-वायुः । उक्त० ५०५ ।

लहुभूय-लघुभूतः-अल्पोपधितया गौरवस्यागाच्च, लघुभूतो

वायुस्तद्वद् यः सततविहारः सः । औप० ३७ । मोक्षः

संयमो वा । आचा० १६४ । लघुभूतः-वायुः । दश०

११८ । लघुभूतः-संयमः । उक्त० ४१० । लघुः-वायुः

स्तद्वद्भूतं-भवनमेषां लघुभूताः वायूपमाः । उक्त० ४१० ।

लहुभूयगामी-लघुभूतो-मोक्षः, संयमो वा, तं गंतुं शील-

मस्येति लघुभूतगामी, लघुभूतं वा कामयितुं शीलमस्येति

लघुभूतकामी । आचा० १६४ ।
 लघुभूयविहारी-लघुभूतविहारी-अप्रतिबद्धविहारी । उत्त० ४१० ।
 लघुय-लघुक-सत्त्वसारवर्जितत्वेन तुच्छ शीघ्रं वा । प्रश्न० १२० । लघुकः-त्रिशद्विषयपरिमाणः । व्य० प्र० १८७ अ ।
 लघुयतराग-लघुतरकः-पञ्चविंशतिदिनमानः । व्य० प्र० १८७ ।
 लघुयत्तं- । ज्ञाता० ११४ ।
 लघुया-त्रीन्द्रियजीवविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।
 लघुलियादो- । नि० चू० प्र० ३ आ ।
 लघुवित्तीपरिक्षेव-वर्त्तनं वृत्तिः-द्वात्रिंशत्कवलपरिमाण-लक्षणा तस्याः परिक्षेपः-संक्षेपो वृत्तिपरिक्षेपः लघुवृत्ति-परिक्षेपोऽस्येति लघुवृत्तिपरिक्षेपः । आचा० २६४ ।
 लघुस-अल्पम् । नि० चू० प्र० ११३ आ ।
 लघुसग-लघुः-गुणगौरवरहितः स्वः-आत्मा विद्यते यस्य स लघुस्वकः । प्रश्न० २७ ।
 लघुसतराग-लघुस्वतरकः दशदिवसमानः । व्य० प्र० १८७ अ ।
 लघुसथंसि-लघुः स्व-आत्मा स्वरूपं अस्य स लघुस्वकः-अल्पस्वरूपः । ज्ञाता० ८६ ।
 लघुसोय-लघुस्वकः-पञ्चदशदिवसः । व्य० प्र० १८७ अ ।
 लघुसग-स्तोकः । व्य० प्र० १८५ अ । लघुस्वभावः । भग० ४७० । तुच्छाशयत्वादिना लघ्वः । उत्त० १०४ ।
 लघुहृत्थ-क्रियासु दक्षहस्तः । ज्ञाता० ७९ । लघुहस्तः-दक्षहस्तः । विपा० ७५ । लघुहस्तः-हस्तलाघवः । प्रश्न० ४६ ।
 लह-लघुः-परिणामलघुः । जीवा० ३५५ ।
 लाइअ-छगणादिना भूमेरुलेपनम् । जं० प्र० ७६ ।
 लाइउ-आनेतुम् । आव० ४३६ ।
 लाइओ-दत्तः । ओघ० १४२ ।
 लाइताओ-लग्नः । आव० ३५४ ।
 लाइम-लवनवती-लवनयोग्यः । दश० २१९ ।
 लाइमा-लज्जायोग्याः रोपणयोग्या वा । आचा० ३६१ ।
 लाइय-यद्भूमेरुछगणादिनोपलेपनम् । सम० १३८ ।

छगणादिना भूमिकायाः संमृष्टीकरणम् । भग० ५८२ ।
 यद्भूमेर्गोमयादिनोपलेपनम् । राज० ३६ । यद्भूमेरुछगणादिनोपलेपनम् । ओप० ५ । यद्भूमेर्गोमयादिना उपलेपनम् । जीवा० १६०, २२७ । प्रज्ञा० ८६ ।
 लाउए-तुम्बकत्रेणभुवम् । ओघ० ६४ ।
 लाउडिय-डंगरपेच्छणयं । नि० चू० प्र० ३५८ अ ।
 लाउताल- । नि० चू० १०६ अ ।
 लाउणणी- । नि० चू० द्वि० ७७ आ ।
 लाउय-अलाबुकम् । ओघ० १५९ । तुम्बिका । भग० ५७६ ।
 लाउयवणे- । भग० ३६ ।
 लाउयवण्णाभ-आद्रंतुम्बवर्णाभं-राहुविमानम् । सूर्य० २८७ ।
 लाउलिया-डंगराः-दस्यवः । वृ० द्वि० २७३ आ ।
 लाउल्लोइय-लाइयं-छगणादिना भूमौ लेपनं उल्लोइयं-सटिकादिना कट्यादिषु ध्वजनम् । ज्ञाता० ३९ ।
 लाएइ-ददाति-अर्पयति । दश० १०४ ।
 लाएत्तु-लापयित्वा-लागयित्वा । वृ० द्वि० ४४ अ ।
 लाक्षा-जतु, दारुमृत्तिके प्रसिद्धे इति । ठाणा० २७२ ।
 लाक्षारसः- । जीवा० १९१ ।
 लाघव-द्रव्यतोऽल्पोपधिता भावतो गौरवत्रयत्यागः । ओप० ३२ । अल्पोपधित्वम् । प्रश्न० १३७ । लाघवं-अप्रतिबद्धता । आव० ६४६ । लाघवं-द्रव्यतोऽल्पोपधित्वं भावतो गौरवत्यागः । क्रियासु दक्षत्वम् । भग० १३६ ।
 लाघवं-क्रियासु दक्षत्वम् । ज्ञाता० ७ । द्रव्यतोऽल्पोपधित्वम् । ज्ञाता० ६ । क्रियासु दक्षत्वम् । राज० ११६ ।
 लाघवपहार-लाघवप्रहारः-दक्षताप्रयुक्तघातः । प्रश्न० ४६ ।
 लाघविय-लाघविकं-अल्पोपधिकम् । भग० ६७ ।
 लाङ्गलं- । प्रज्ञा० ४७३ ।
 लाजा-शालित्रिह्यादेरग्निना यो लाजः क्रियते स इति । आचा० ३२३ ।
 लाङ्छनम्-अङ्कनम् । आव० १८८ ।
 लाङ्छना-अपभ्रान्तना । आव० ५३७ ।
 लाटदेश-ईषल्लवणस्भावजल देशः । प्रज्ञा० २६ ।

लाटा-जनपदविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।

लाटाचार्य-आचार्यविशेषः । नि० चू० प्र० १५३ आ ।

लाड- । नि० चू० तृ० ६७ आ ।

लाढ-सदनुष्ठानतया प्रधानः । उत्त० ४१४ । जनपदविशेषः । भग० ६८० । जनपदविशेषः । आचा० ३७८ । येन केनचित् प्रासुकाहारोपकरणादिगतेन विधिनाऽऽत्मानं यापयति-पालयतीति लाढः । सूत्र० १८६ । लाढः-यापकः, लाढयति प्रासुकेषणीयाहारेण साधुगुणैर्वाऽऽत्मानं यापयतीति लाढः, प्रशसाभिधायि वा देशोपदम् । उत्त० १०७ । साधु जम्हा उगममुपादणेषणामुद्वेग आहारो-वधिना संजमभरवहणद्वयाए अप्पणो सरीरमं लाढेतीति लाढो । नि० चू० तृ० ३५ आ ।

लाढावज्जभूमी-लाढावज्जभूमिः-म्लेच्छभूमिः । शुद्धभूमिः । आव० २१२ ।

लाढाविसय-लाढाविसयं-जनपदविशेषः । आव० २०६ ।

लाढाहि-यापय । उत्त० २७३ ।

लाढेति-स्थापयति, । वृ० द्वि० २५८ आ ।

लिप्पासण-लिप्पासनं-मषीभाषणम् । राज० ९७ ।

लाबु-तुम्बकम् । अनु० १४२ ।

लाभन्तर-लाभान्तरं-लाभविच्छेदः । उत्त० २१८ ।

लाभन्तराय-यदुदयवशादानुगुणेन प्रसिद्धादपि दातुर्गृहे विद्यमानपि देयमर्थंजातं याश्चाकुशलोऽपि गुणवानपि याचको न लभते तल्लाभान्तरायः । प्रज्ञा० ४७५ ।

लाभ-अर्थावाप्तिः । उत्त० २९७ । लम्भनं लाभः अपूर्वायं-प्राप्तिः । उत्त० २१७ । लाभः । व्य० द्वि० ३४१ आ ।

लाभतिथि-लाभार्थी-भोजनमात्रादि प्राप्त्यर्थी । जं० प्र० २६७ । लाभार्थी-सामान्येन लाभेषुः । ज्ञाता० ५८ ।

लाभविजयः- । जं० प्र० ५४५ ।

लामन्ति-रम्याणि । औप० ७० ।

लाम-रम्याणि । जं० प्र० २६५, ५३० ।

लायत-आददानः । आव० ६६७ । लाता । आव० । ४२५ ।

लायप्पहार- । ज्ञाता० २३० ।

लाया-विहिया । नि० चू० प्र० १०० आ । राजा ।

आव० ४३७, ६८५ । णाम बीहिया तिमिउं भट्टे भुजिता तोण तंदुलेसु पेज्जाकज्जति तं । नि० चू० प्र० १०० आ ।

लायातरणं-लाया-विहिया-तिमिउं भट्टेसु भुजिता ता-ण तंदुलेसु पेज्जा कज्जति तं । नि० चू० १०० आ । लालप्पणपत्थणा-लालपनस्य-गहितलापस्य प्रार्थनेव प्रार्थना लालपनप्रार्थना । तृतीयाधर्मद्वारस्य पञ्चविंशतितमं नाम । प्रश्न० ४३ ।

लालप्पमाण-लालप्पमानः-भोगार्थमत्यर्थं लपन् वाग्दण्डं करोति । आचा० १२१ ।

लाला-ललतीति लाला अश्रुस्थन्मुखश्लेष्मसन्ततिः । आचा० १३८ । मुखाद् यो भावः । जीवा० ३६ । जीवा० २०७ । लाला, मुखात् स्रावः । प्रज्ञा० ४७ । वट्टा । वर्तिः । नि० चू० तृ० २१ अ । वर्तिः । वृ० द्वि० १७७ अ ।

लालाओ-वज्रमयः । जं० प्र० ५३ ।

लालाविस-लालाविषः-उरःपरिसर्पविशेषः । जीवा० ३६ ।

लालाविसा-लाला-मुखात् स्रावः तत्र विषं येषां ते लालाविषाः । प्रज्ञा० ४६ ।

लालियं-लालितं-अश्वकलाविशेषः । उत्त० २२३ ।

लालेमाणे-उपलालयन्-लीलया उपमुञ्जानः । राज० ४३ ।

लावक-लावकः-पक्षिविशेषः । प्रश्न० ८ । सिद्धिधूम-वर्णलावकः । नि० चू० द्वि० ७१ अ ।

लावकादिखेडु-रमणम् । आव० ३४६ ।

लावग-लावकः-पक्षिविशेषः । आचा० ३६ । लावकः-पारापतः । आव० ८१६ । लावकः-लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ ।

लावगा-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४६ । अल्पतरा । नि० चू० प्र० २७७ अ ।

लावण-लवणसंस्कृतः । विपा० ४६ ।

लावणिया-लावणिका लवणसमुद्रभवा । सूर्य० २८० ।

लावण-लावण्यं-स्पृहणीयता । प्रश्न० ८५ । लावण्यं-सौन्दर्यम् । आव० ५६६ । लावण्यं-आकारस्य स्पृहणीयता । जं० प्र० ११६ । लावण्यं-सारीराकृतिविशेषः । भग० ६४३ । नयनमनसामालहादको गुणः । उत्त० ६२६ ।

लावर्ग-लावर्ग्य-आकारस्य स्पृहणीयता । ओप० १३ ।
 लावर्ग्य-अतिशायी मनोभवविचारहेतुः परिणतिविशेषः ।
 प्रज्ञा० ५५ । लावर्ग्य-स्पृहणीयता । ज्ञाता० २११ ।
 लावर्ग्य-स्पृहणीयत्वम् । ज्ञाता० १६५ ।
 लावर्ग्यति-उपनिमन्त्रयेयुः-उपलोभयेयुः । सूत्र० ५६ ।
 लावर्ग्यविद्यं-लौक्योपेतम् । आव० ५३७ ।
 लावर्ग्यलब्धता द्रुतत्वेन । नि० चू० द्वि० १५ अ ।
 लावर्ग्यलुङ्को- । भग० ८०३ ।
 लावर्ग्य-उपनिमन्त्रणा । सूत्र० ५९ ।
 लासक-लासकोः-य रासकान् गायति, जयशब्दप्रयोक्ता
 वा भाण्डः । राज० २ ।
 लासकदेशज-लासिकः । ज० प्र० १६६ ।
 लासग-लासकः-यो रासकान् ददति तेषां प्रेक्षा । ज०
 प्र० १२३ । लासकः-यो रासकान् गायति, जयशब्द-
 प्रयोक्ता वा भाण्ड इति । जीवा० २८१ । प्रभ०
 १४१ । ओप० ३ । अनु० ४६ ।
 लासगा-जयसद्व्योत्तारो लासगा-भडा इत्यर्थः । नि०
 चू० प्र० २७७ अ ।
 लासति-लास्यति-लास्यरूपं नृत्यं करोति । जीवा०
 २४७ ।
 लासिया-लासिका-घात्रीविशेषः । ज्ञाता० ३७ ।
 लाह-लाभमदः-लाभस्य मानम् । आव० ६४६ ।
 लाहनक-प्रहेणकम् । पिण्ड० १०३ ।
 लाहुक्क-लाघवम् । वृ० तृ० २११ आ ।
 लिग-रजोहरणमुखवस्त्रिकारूपम् । व्य० प्र० १८४ अ ।
 प्रव्रज्या । वृ० तृ० ७८ अ । लिङ्ग-साधुवेष्टः । भग०
 ६१ । लिङ्गघते साधुरनेनेति लिङ्ग-रजोहरणादिधरण-
 लक्षणम् । लिङ्गघते-गम्यतेऽनेनायं व्रतीति । आव०
 ५२५ । रजोहरणम् । व्य० प्र० १६७ अ । ठाणा०
 २३४ ।
 लिङ्गकसायकुसील-कषायकुशीलविशेषः । भग० ८६० ।
 लिङ्गपुलाए-लिङ्गमाश्रित्य पुलाकस्तस्यासारताकारी-विरा-
 धको लिङ्गपुलाकः । भग० ८९० ।
 लिङ्गपुलात-यथोक्तलिङ्गाधिकग्रहणात् निष्कारणेऽन्यलिङ्ग-
 करणाद्वा लिङ्गपुलाकः । ठाणा० ३३७ । लिङ्गपुलाकः-

पुलाकस्य चतुर्थो भेदः । उक्त० २५६ ।
 लिङ्गभिन्न-लिङ्गभिन्न-लिङ्गव्यत्ययः, सूत्रदोषविशेषः ।
 आव० ३७५ ।
 लिङ्गावधो- । व्य० द्वि० ३३० अ ।
 लिङ्गो-लिङ्गिनः-असंजता गिहो लिङ्गो वा । लिङ्गमेषां
 विद्यत इति लिङ्गिनः-अन्य पाखण्डिनः इत्यर्थः । नि०
 चू० द्वि० १३० अ ।
 लिङ्गा-चुल्लोस्थानम् । ठाणा० ४१९ ।
 लिङ्ग-लिङ्गं अश्वत्थपुराणजलवत् । प्रभ० १६३ । ज्ञाता०
 ६३ ।
 लिङ्ग- । जीवा० ३७० ।
 लिङ्ग-लिङ्गन-छगणादिना भूमेः प्रथमतो लेपनम् । प्रभ०
 १२७ ।
 लिङ्गेति-छगणादिना पुनर्मसृणी कुर्वति । ज्ञाता० ११६ ।
 लिङ्ग-लिङ्गः-बालोरम्रस्योर्णयुक्ता कृतिः । ज्ञाता० १३ ।
 लिङ्गो- । नि० चू० प्र० २२४ आ ।
 लिङ्ग-गणना । उ० मा० गा० ४३७ ।
 लिङ्ग-रेखादीयते । उ० मा० गा० ४३७ ।
 लिङ्ग- । भग० २७५ ।
 लिङ्ग-वर्षाकलादिकुरो वेषः । उक्त० ५०३ । लिङ्गः-
 रजोहरणमुखयौक्तिकादिः । व्य० ३ ।
 लिङ्गनः-कषायलिङ्गान्तरं कुर्वन् । ठाणा० ३३७ ।
 लिङ्गभिन्न-यत्र लिङ्गव्यत्ययः । अनु० २६२ ।
 लिङ्ग-कोमलानि नम्रशीलं च । ज० प्र० ५५ ।
 लिङ्गारिण-लिङ्गम् । नि० ० तृ० ७२ आ ।
 लिङ्गारिण-लिङ्गम् । आव० ७४२ ।
 लिङ्ग-नम्रशीलम् । नमनशीलम् । जीवा० २१० ।
 दिग्धम् । सम० १३६ । सर्वतो गोमयादिनैव लिङ्गम् ।
 भग० २७४ । लिङ्ग-उपदिग्धम् । प्रज्ञा० ८० ।
 लिङ्ग-नवम एषणादोषः । पिण्ड० १४७ ।
 लिङ्गाणं सर्वतः । ठाणा० १२४ ।
 लिङ्ग गोवराक्ष(व्य)रसविशेषकलितत्वात् । जीवा० ३०३ ।
 लिङ्ग-अष्टादशस्थानोक्ता । ज० प्र० १३७ ।
 लिङ्ग- । आचा० ३४५ ।
 लिङ्ग- । ओष० १३९ ।

लिप्पासण-लिप्पासनं-मषीभाजनम् । जीवा० २३७ ।
 लिप्सा-लब्धुमिच्छा । आव० ८२५ ।
 लिम्ब-लिम्बं कोमलं नमनशीलं च । राज० ३७ ।
 लिवी-लिपिः-पुस्तकादावक्षरविन्यासः । भग० ५ ।
 लोहि मिलिउ उप्पाइया अधवा दुमिडमाइ । नि० चू०
 प्र० २५२ अ ।
 लिसति-दशनीयत्वातिशयतः श्लिष्यति । जीवा० १९६ ।
 लिसिस्सामो-श्लेषयिष्यामः । सूत्र० ४१३ ।
 लिसी-कृषयः । वृ० द्वि० २८३ अ ।
 लिहइ-लेडि । विशेष० ६३५ ।
 लोनता-तिरोभावः । विशेष० १०६२ ।
 लोलट्टियसालभंजिया-लीलास्थितशालभञ्जिका - लीला-
 स्थितपुत्रिका । जीवा० २०४, ३०६ ।
 लीला-ललिताङ्गनिवेशरूपा । जं० प्र० ५१ । ललिता-
 ङ्गनिवेशरूपा । जीवा० २०६ ।
 लीलाकट्टय-लीलाकाष्ठम् । आव० २२४ ।
 लीलाकम्बिका-लीलावेतः । लीलायष्टिः । नंदी० १४८ ।
 लुंक- । नि० चू० द्वि० १५७ आ ।
 लुंग-भेजकम् । भग० ८८ ।
 लुगंसि-रुने जीर्णतां गतः । ज्ञाता० ११५ ।
 लुग-लुग्नः जलसेचना करणतः । व्य० द्वि० ११५ अ ।
 लुंघिसु-अलुश्विषुः । आचा० ३१२ ।
 लुटग-विलओलगा । नि० चू० द्वि० २१ अ ।
 लुंपणा-लोपना-छेदनं प्राणानाम् । प्राणवधस्यैकोनत्रिंश-
 त्तमः पर्यायः । प्रश्न० ६ ।
 लुपणा धणाणं-धनानां लोपनां-परद्रव्याणां अवच्छेदनं
 अधर्मद्वारस्य षोडशमं नाम । प्रश्न० ४३ ।
 लुक्क-उन्नः, स्थिरः । नि० चू० द्वि० ७३ आ ।
 लुच्चितः । पिण्ड० ७६ ।
 लुक्ख-रुक्ष-स्नेहवर्जितम् । आव० ७२६ । रुक्षः-काका-
 दिशब्दवत् । ठाणा० ४७१ । रुक्ष-धूसरवर्णम् । बुमु-
 आवशेन रुक्षीभूतत्वम् । भग० १२५ । रुक्खो-वृक्षः ।
 उत्त० १३८ । रुक्षः-पुद्गलद्रव्याणामेवावन्धनिबन्धनं
 भस्माद्याधारो रुक्षः । अनु० ११० । रुक्षः स्नेहकार्या-
 करणात् । ज्ञाता० १६५ ।

लुक्खकच्छू-रुक्षकच्छुः-खर्ज्विशेषः । उत्त० ३०१ ।
 लुक्खबंधणपरिणाम-रुक्षस्य सतो बन्धनपरिणामः-रुक्ष-
 बन्धनपरिणामः । प्रज्ञा० २८८ ।
 लुक्खया-रुक्षता । भग० ३०६ ।
 लुट्ठंतो-लुठवु-गच्छत् । आव० ३५१ ।
 लुद्ध-लुब्धः । ओघ० १५० । लोघ्न-गन्धद्रव्यम् । दश०
 २०६ । आचा० ३६३ ।
 लुद्धदिट्ठंता- । नि० चू० प्र० २०२ अ ।
 लुद्धणंद-लुब्धनन्दः वणिग्विशेषः । लोभे उदाहरणम् ।
 आव० ३९७ । लुब्धनन्दः-लोभवशात् शूलायां भिन्नः ।
 आव० ३६७ ।
 लुद्धणंदी-लोभे इमं उदाहरणम् । नि० चू० प्र० ३५२
 आ ।
 लुद्धनंद-लुब्धनन्दः-पञ्चमाणुवते उदाहरणम् । आव०
 ८२६ ।
 लुद्धय-लुब्धकः-व्याधः । प्रश्न० १३ ।
 लुप्ततेजा-अर्द्धभूततेजाः । भग० ६८४ ।
 लुप्पंत-लुप्यमानः-छिद्यमानः । उत्त० २६४ ।
 लुप्पई-लुप्यत-कर्मणा क्लेशमनुभवति । आचा० ३०५ ।
 लुप्पति-लुप्यते-दारिद्र्यादिभिर्बाध्यते । उत्त० १६२ ।
 लुब्धक-वागुरिकः । सूत्र० ३२१ ।
 लुब्धकहृष्टान्तभावितः-भ्रमणोपासकभेदः । भग० २२७ ।
 लुभ्यति-प्राणिनि स्निह्यति संश्लिष्यतीति वा । प्रश्न० ७ ।
 लुलिय-लुलितं-तीरभुवि लुठितम् । प्रश्न० ५० ।
 लुलिया-लुलिता-मदवशेन चूर्णिता, स्खलत्पदेत्यर्थः ।
 उपा० ५० । लुलिता-अतिक्रान्तप्राया । ज्ञाता० ९७ ।
 लुस्सेल्लय-शाकम् । नि० चू० द्वि० ४० आ ।
 लूडित-लुण्ठितः । आव० ३६५ ।
 लूणावेइ-लावयति । आव० २१२ ।
 लूणंति- । ज्ञाता० ११६ ।
 लूता-कुष्ठभेदः । आचा० ७५ । अवरद्धिगा । ओघ०
 १३० । विसकुम्भो । नि० चू० प्र० ४८ अ ।
 लूया-लूता-कोलिकपुटम् । वृ० प्र० २७८ अ । लूता-कोलि-
 यकः । ओघ० १२६ ।
 लूयातंतुपुडग-लूतातन्तुपुटकम् । उत्त० ३२५ ।

लूषयन्-शनः प्रमाजंयत् । ३२९ ।
 लूषयेत् दशेत् । व्य० द्वि० १३३ अ ।
 लूसए-लूषयति-मुष्णाति व्यंसकापादितमनिष्टमिति लूषकः ।
 ठाणा० २६२ । लूषयति-मुष्णाति । ठाणा० २६२ ।
 लूषयेत् स्वकं स्वत एव खण्डयेत् । दश० १७६ ।
 लूसग-लूषकः-विकल्पभेदः । दश० ५७ । लूषकः-व्रतानां
 विध्वंसकः । आचा० २५३ ।
 लूसण-लूषण-हस्तादिना पनकादेः सम्मार्जनम् । ओप०
 ५३ ।
 लूसिए-लूषितः लूषणादपना । दश० २६७ ।
 लूसिमो-रूष्यामः-रोषं कर्तुमर्हामः । बृ० द्वि० २८७ अ ।
 लूसेज्ज-विराधयेत् । आचा० ३४४ ।
 लूसेमाणो-मुष्णन्ति । जीवा० ३६२ ।
 लूहे-रूक्षः-अरीरे मनसि च द्रव्यभावस्नेहवर्जितत्वेन परुषः,
 लूषयति वा कर्ममलमपनयतीति लूषः । ठाणा० १८१ ।
 रूक्षः-संयमः । सूत्र० ८८ । रूक्षः । भग० ४८४ ।
 रूक्षः-अन्तप्रान्ताहारत्वेन रूक्षः । सूत्र० १६८ । रूक्षः-
 स्नेहपरित्यागात् । साधोरूपमानम् । दश० ८४ ।
 आगन्तुकस्नेहादिरहितं, रागरहितमपगताङ्गारम् । आचा०
 १४४ । स्वजनादिषु स्नेहविरहाद्रूक्षः साधुः । दश० २६२ ।
 रूक्षः-निःस्नेहम् । ठाणा० २९८ । तैलादिवर्जितम् ।
 ठाणा० २६८ । रूक्षः-निःस्नेहः । ज्ञाता० १११ । रूक्ष-
 आगन्तुकस्नेहादिरहितं द्रव्यतो भावतोऽपि, रागरहितमप-
 गताङ्गारम् । आचा० १४४ । रूक्षं-अप्रीणितम् । भग०
 १८६ । रूक्षं-निःस्नेहम् । प्रश्न० १०६ । रूक्षः-संय-
 मासिःसङ्गात्मकः । आचा० २५८ ।
 लूहदेसिए-रूक्ष्यदेश्यं-रूक्षकल्पमन्तप्राप्तम् । आचा० ३१० ।
 लूहवित्ती-रूक्षवृत्तिः-संयमवृत्तिः । दश० १८७ ।
 लूहि-तिस्थे चिद्वृत्ति । नि० चू० तृ० १७ आ ।
 लहेति-रूक्षयति । आव० १२३ ।
 लैडिया-लिण्डिका । आव० ४१७ ।
 लेख द्विधा लिपिविषयभेदात् । सम० ८३ ।
 लेखनी-लेखनी-ययाक्षराणि लिख्यन्ते । जीवा० २३७ ।
 अनु० १२३ ।
 लेच्छइ-लिप्सुकः वणिगादिः । सूत्र० २७८ । लेच्छकिः-

एतन्नामानो राजविशेषः । भग० ३१७ । क्षत्रियविशेष
 एव । सूत्र० २३६ । लिप्सूः वणिग्विशेषः । ठाणा०
 ५०८ । लेच्छकी-राजविशेषः । ओप० ५८ । भग०
 ११५, ४६३ ।
 लेच्छकिनः-राजविशेषाः । राज० १२१ ।
 लेच्छारिय-खरण्टितः । व्य० द्वि० २४६ आ । खरण्टि-
 तम् । पिण्ड० ७४ । लिप्तम् । नि० चू० प्र० २२०
 अ ।
 लेज्झ-लेह्यं-मधुसिखरिणीप्रभृति । ज्ञाता० २३२ ।
 लेट्ठु-लेष्टुः । प्रश्न० ५८ । लेष्टुः, विजातिरत्नम् ।
 ष० प्र० २१२ ।
 लेट्ठुअ-लेष्टुकम् । आव० २१८ ।
 लेण-लयनं-आश्रयः सत्त्वानाम् । ठाणा० ४३० । लयनं-
 गृहम् । ठाणा० ४५१ । लयनं-पर्वतनिकुटितगृहम् ।
 प्रश्न० ८ । लयनं-शैलगृहम् । प्रश्न० १२७ । लयनं-
 गुहा । उत्त० ६४ । लयनं-उत्कीर्णपर्वतगृहः । भग०
 २३८ । लयनं-पर्वतनिकुटितगृहम् । जं० प्र० १०७ ।
 लयवम् । दे० । यस्स उवरिजं देवकुलं तं । नि० चू०
 प्र० १६२ आ । लयनं-गिरिपर्वपाषाणगृहः । ज्ञाता०
 ८० ।
 लेणसुहुम-लयनसूक्ष्मम् । ठाणा० ४३० ।
 लेत्थारिय-लिप्तम् । ओघ० १४४ ।
 लेप-नामिप्रमाणे उदकसंस्पर्शे लेपः । व्य० प्र० २५ आ ।
 लेपकल्पिक-सूत्रोक्तप्रकारेण लेपं परिहरति-परिभोगयति
 स लेपकल्पिकः । बृ० प्र० ८२ आ । लेपकृतम् । बृ०
 प्र० २३८ ।
 लेपगमहे- । नि० चू० प्र० ३४८ अ ।
 लेपनं- । बृ० ९२ ।
 लेप्य-लेप्यं-मृत्तिकाविशेषः । प्रश्न० १६० । लेप्यं वज्र-
 लेपादिश्लेषद्रव्यः । उत्त० ४६१ ।
 लेप्यकम्म-लेप्यकर्म-लेप्यरूपकम् । अनु० १२ । लेप्य-
 पुतलिकादि । अनु० १२ ।
 लेप्यकार-लेप्यकारः-शिल्पभेदः । अनु० १४९ ।
 लेप्यणट्टाण-लेप्यस्थानम् । आव० ४९२ ।
 लेप्पार-तुष्ठाकविशेषः । प्रज्ञा० ५६ ।

लेप्यकर्म-लेप्यरूपकम् । अनु० १३ । लेप्यकर्म-पुस्त-
कर्मम् । आचा० ४१४ ।

लेलु-लोष्टः । सूत्र० २६८ । लोष्टः । दश० १५२ ।

लेष्टुः-इट्टालसण्डः । दश० २२८ । लेष्टुः । पिण्ड० १०६ ।

लेलू-लेटुः । आव० ६५६ । पृथिवीशकलम् । आचा०
३३७ ।

लेव-लेपः-नालन्दाबाहिरिकायां गाथापतिः । सूत्र० ४०७ ।

लेपः-उदकमेव नाभिप्रमाणम् । ओष० ३२ । लेपः-

नाभिप्रमाणजलम् । ओष० ३२ । लेपकः पात्रकाणाम् ।

ओष० १३० । लेपः-नाभिप्रमाणमुदकम् । आव० ६५६ ।

लेपः-भोगपुरपाषाणादिनिष्पन्नः । पिण्ड० ६ । लेपः-

तक्रादिः । पिण्ड० ११७ । लेपः-शकटाक्षादिनिष्पादितः

पात्रगतः परिगृह्यते । उत्त० २६९ । उपचयः । उत्त०

२६६ । लेपः- । नि० चू० प्र० ७३ अ । लेपः-

अवश्रावणादि । वृ० द्वि० २२० । लेपः-नाभिमानं

जलम् । वृ० तृ० १६१ । लेपः-वत्थमालो । नि० चू०

तृ० १२६ आ । लेपः-सुकुञ्जलाद्वाओ आरुभेऊण उवरि

जावणामि बुद्धति एस लेवो भनति । नि० चू० द्वि० ७८

आ ।

लेवकडा-लेपकृता-अनायुक्ता । ओष० १८६ ।

लेवण-लेपनः । आचा० ३६८ । लेपनः-मलः । व्य०

प्र० १०४ अ । कुहणलिपणं । नि० चू० प्र० २३०

आ ।

लेवदानं-लेपदानं-पात्रकस्य कर्तव्यं लेपेन लेपनम् ।

ओष० १३६ ।

लेवनिका- । आचा० ३६१ ।

लेवमाया-लेपमर्यादा-अलेपं संलिह्य । दश० १८२ ।

लेवाड-लेपकृत् । आव० ८५७ ।

लेवाडयं- । दश० चू० ५० ।

लेवालेव-लेपालेपः । आव० ८५४ ।

लेवि-सउणो पक्खी । नि० चू० द्वि० ५१ ।

लेवुवरि-लेपोवरि-परेण नाभेजलं यत् । ओष० ३२ ।

लेपोपरि-जङ्घार्यं संघट्टो नाभिलेपः परतो लेपोपरीति ।

आव० ६५६ ।

लेवोवरि-नाभीतो आरुभेऊण उवरि सध्वं लेवोवरि

भनति । नि० चू० द्वि० ७८ आ ।

लेश्या-अन्तःपरिणामरूपाया शुक्लादिका । ठाणा० ४२१ ।

लेश्यापदं- । प्रज्ञा० १३६ ।

लेश्योद्देशकः- । प्रज्ञा० ३३७ ।

लेस-लेश्या-मास्वरता । नदी० ४५ । लेशः-संश्लेषः ।

जीवा० २०७ । श्लेषः-श्लेषद्रव्यम् । प्रश्न० १५३ ।

लेसजभयणं-उत्तराध्ययने चतुःत्रिंशत्तममध्ययनम् । सम०

६४ ।

लेसणं-श्लेषणं-ऊर्वादीनां जानुप्रभृतिभिः सम्बन्धः ।

प्रज्ञा० ३२६ ।

लेसणता-आत्मसञ्चेतनीयोपसर्गो चतुर्थो भेदः । ठाणा०

२८० ।

लेसणया-श्लेषणता-वङ्कगतेः तृतीयो भेदः । प्रज्ञा० ३२८ ।

श्लेषणता-पादमाकृष्य स्थितो यावत्तत्र वा तत्र वातेन

लग्नः, नृत्यं शिक्ष इति अतिनाभितं किञ्चिदङ्गं तत्रैव

लग्नं वा. आत्मसंवेदनीया वातिकाः पैतिकाः श्लेष्मिकाः

साक्षिपातिका वा । आव० ४०५ ।

लेसणाबंध-श्लेषणा-श्लेषद्रव्येण द्रव्ययोः सम्बन्धनं तद्रूपो

यो बन्धः स । भग० ३६८ ।

लेसा-लेश्या-अवयवसायविशेषरूपा । आचा० ३१ । अव्य-

वसायः । आचा० २५८ । अन्तःकरणरूपा । चित्त-

विप्लुती । आचा० ३३२ । लिङ्यन्ते प्राणो कर्मणा

यया । ठाणा० ३१ । लेश्याम् इति लेश्या, दीप्तिः

मण्डलम् । सम० ३० । कुष्णादिद्रव्यसाचिष्वादात्मनः

शुभाशुभपरिणामः । जीवा० १५ । लेश्याः-अन्तःकरण-

वृत्तयः तैजसी प्रभृतयो वा । आचा० २८२ । श्लेष-

यन्त्यात्मानमष्टविधेन कर्मणेति लेश्याः-कायाद्यन्तमयोग-

वतः कुष्णादिद्रव्यसम्बन्धादात्मनः परिणामः । आव०

२० । लेश्या-अन्तःकरणवृत्तिः । सूत्र० १२० । लेश्या-

देहवर्णः । ओप० ५० । भग० १३२ । तेजोलेश्यादिका ।

ओप० ६६ । लेश्या-कुष्णादिद्रव्यसाचिष्वाज्जनित आत्म-

परिणामः । विपा० ५३ । लेश्या-देहवर्णसुन्दरता ।

जीवा० १६२ । लेश्या-रश्मिसङ्घातः । ज० प्र० ४६४ ।

लेश्या-अन्तःकरणवृत्तिः । प्रश्न० १५७ । लेश्या-तेजः ।

भग० ६५५ । ज० प्र० १०३ । सूर्य० ७७ । लेश्या-

उत्तराध्ययनेषु चतुस्त्रिंशत्तममध्ययनम् । उत्त० ९ । दश०
५८ । लेशयति-लेशयतीवात्मनि जननयतानीति लेश्या ।
अतीव चक्षुरोक्षेपिका स्निग्धदीप्तरूपा छाया । उत्त०
६५० । इत्थीमादि तदंगपरिभोगजम्भवसाओ लेसा । नि०
चू० तृ० १ अ । लेश्या-शुक्लादिद्रव्योपहितजीवपरिणति-
रूपा । जं० प्र० २७६ । लेश्या-आत्मपरिणामः । उपा०
२६ ।

लेसागई-यत्तिर्यङ्मनुष्याणां कृष्णादिलेश्याद्रव्याणि नीला-
दिलेश्याद्रव्याणि सम्प्राप्य तद्रूपादितया परिणमन्ति सा
लेश्यागतिः । विहायोगतेरकादशम भेदः । प्रज्ञा० ३२७ ।
लेसानुवातगती-लेश्याया अनुपातः-अनुसरणं तेन गतिः
लेश्यानुपातगतिः । विहायोगतेरद्वादशम भेदः । प्रज्ञा०
३२७ ।

लेसिओ-श्लेषितः-पिष्टः, भूम्यादिषु वा लगितः । आव०
५७३ ।

लेसिञ्ज-लेशयेत्-संश्लेषं कुर्यात् । आचा० ३४४ ।

लेसुदेसओ- । भग० ७६१ ।

लेसेइ-श्लेषयति-आत्मनि श्लिष्टानु करोति । भग० २३० ।

लेसेति-लेशयति-मनाक् स्पृशति । प्रज्ञा० ५६२ ।

लेसेह-श्लेषयथ । भग० ३८१ ।

लेस्सा-लेश्याः-कृष्णदिभेदा अशुभाः शुभाश्च कषाययोग-
परिणामविशेषसमुत्थाः । आचा० ६८ । लेश्या-लेशनात्
संश्लेषणात् लेश्या । भग० ४६ । लेश्या-आत्मपरिणाम-
विशेषः । भग० ८९ । लेश्या-मनोवृत्तिः । भग० १२३ ।
लेश्या किरणरूपा । ज्ञाता० १७० । लेश्या-प्रज्ञापनायाः
सप्तदश पदम् । प्रज्ञा० ६ । लेश्या-देहवर्णसुन्दरता ।
प्रज्ञा० ८८ । लेश्या-लिख्यते-श्लिष्यते आत्मा कर्मणा
सहानयेति लेश्या-कृष्णादिद्रव्यसाच्चिव्यादात्मनः परिणाम-
विशेषः । प्रज्ञा० ३३० । जीवपरिणतिः । भग० ६३१ ।
लेश्या-योगपरिणामः । प्रज्ञा० ६०७ । लेश्या-पौरु-
षाच्छाया । सूर्य० ६६ । लेश्या-प्रकाश्यं वस्तु । सूर्य०
६६ । लेश्या । सूर्य० ७३ ।

लेस्सापए-लेश्यापदं-प्रज्ञापनायाः सप्तदशमं पदम् । भग०
२०४ ।

लेस्सापद-लेश्यापदं-प्रज्ञापनायाः सप्तदशमं पदम् । भग०

२०५ ।

लेस्सापय-प्रज्ञापनायां लेश्यापदस्य द्वितीयोद्देशकः । भग०
४६ ।

लेह-लेखनं लेखः-अक्षरविन्यासस्तद्विषया कला-विज्ञानं
लेखः । जं० प्र० १३७ । लेखः-लिपिविषयभेदात् द्विधा ।
सम० ८३ । रेखास्थं परिपूर्णम् । व्य० द्वि० ४५३ आ ।

लेहचेड-लेखदारकः । आव० ३५४ ।

लेहण-लम्पटः । उ० मा० २५४ ।

लेहृत्थ-रेखा-पादपर्यन्तवर्तिनी सोमा तत्स्थम् । रेखा-
स्थं । सूर्य० १३३ ।

लेहृसाला-लेखशाला-शिशुशिक्षणशाला । आव० ४२९ ।

लेहा-प्रथमाकला । ज्ञाता० ३८ ।

लेहाइया-द्वासप्ततिकलायां आदिमा । ज्ञाता० ३८ ।

लेहायरिओ-लेखाचार्यः-उपाध्यायः । आव० १८२ ।

लेहारिय-लेखहारकः । आव० ७१० ।

लोआययमय-लोकायतमतं-नास्तिकाभिप्रायः । दश०
१२५ ।

लोइय-असंजयमिच्छादिद्विलोको धेप्ति । नि० चू० प्र०
६३ अ । असारम् । नि० चू० प्र० २७३ आ । लौकिकी-
असंविग्नलोकसम्बन्धिनी । प्रश्न० १३६ ।

लोइया-लौकिकाः-इतिहासादिकर्तारः । दश० १२७ ।

लोउत्तर-लोकोत्तरः-जनः । जं० प्र० ४९१ ।

लोए-लोक-राखण्डिलोकः । दश० १०६ । लोकः-जनः ।
दश० १०६ । लोकः-रामायणादिकम् । दश० ११४ ।
लोकः-मनुष्यलोकः । दश० १६८ । लोकः-प्राणिसङ्घातः ।
दश० २२२ । लोकयते-दृश्यते केवलालोकेनेति लोकः-
धर्मास्तिकायादिद्रव्याधारभूत आकाशविशेषः । ठाणा०
१४ । लोकः-लौकिकशास्त्रम् । प्रथमः कुडङ्गः ।
आव० ८५६ । लोकः-अद्वैततृतीयद्वीपसमुद्रपरिमाणः ।
दश० ६८ । जीवलोकः । भग० ६७३ । लोकः-रूपरस-
गन्धस्पर्शशब्दविषयाख्यः । आचा० ६४ । रुक्षः । आचा०
३५५ । लोकः-पञ्चास्तिकायमयः । औप० ७९ । लोकः-
जीवलोकः । ज्ञाता० ६१ ।

लोओ-लोकः-क्षितिजलानलानिलवननरनरकनाकितियंग-
रूपः । प्रश्न० ३३ । लोकः-प्रवचनबाह्यो जनः । जं०

प्र० ४६१ ।

लोकधर्म-“आपुच्छिऊण गम्गइ कुलं च सीलं च मणिअं होइ । अभिजाओति अ भणइ सो वि जणो माणिओ होइ ।” वृ० प्र० २४० आ ।

लोकनिष्कटं- । प्रज्ञा० ५०३ ।

लोकपङ्क्तिः- । उक्त० ५९१ ।

लोकपङ्क्तिपूरणा-इसप्रागभारस्यैकादशमनाम । सम० २२ ।

लोकपाला-सोमादयः दिग्नियुक्तकाः । ठाणा० ११७ ।

आरक्षिकाऽयंचरस्थानीयाः । तत्त्वा० ४, ४ ।

लोकविन्दुसार-लोके-जयति श्रुतलोके च अक्षरस्योपरि-विन्दुरिव सारं-सर्वोत्तमं सर्वाक्षरसन्निपातलब्धिहेतुत्वात् लोकविन्दुसारम् । नदी० २४१ ।

लोकमेलापक-लोकसङ्घट्टः । नदी० १५१ ।

लोकविजयो-भावलोकस्य रागद्वेषलक्षणस्य विजयो निराकरणं यत्राभिधीयते स लोकविजयः । ठाणा० ४४४ ।

लोकसङ्घा-शब्दाद्यर्थगोचर विशेषाच्चबोधक्रियैव सञ्ज्ञायते अनयेति लोकसञ्ज्ञा-ज्ञाकोषयोगः, अन्ये पुनः लोकदृष्टि-लोकसञ्ज्ञेत्याहुः । भग० ३१४ ।

लोकसार-अज्ञानाद्यसारत्यागेन लोकसाररत्नत्रयोद्युक्तेन भाव्यमित्येवमर्थं लोकसारः । ठाणा० ४४४ ।

लोकहेरी- । दश० २८३ ।

लोकाग्र-मुक्तिपदम् । उक्त० ५८९ ।

लोकान्तिकदेव-सारस्वताऽदित्यैव त्वत्तत्त्वचरणधर्तृतोयऽतु-विताऽस्याबाधमरुताऽऽरिष्ठाः ६ । ठाणा० ६२ ।

लोकानुभाव- । ठाणा० ११६ ।

लोकायतिक-नास्तिकवादी । प्रश्न० ३१ ।

लोकालोकः-लोके चतुर्दशरज्ज्वात्मके अलोको लोका-लोकः । आचा० १७० ।

लोकोत्तराः- । आचा० १६७ ।

लोककइ-लोक्यते-निश्चीयते । भग० २४६ ।

लोगंतितविमाणा- । ठाणा० ४३२ ।

लोगंतिता-लोकान्ते-लोकाग्रलक्षणे सिद्धस्थाने भवा लोकान्तिकाः । ठाणा० ४६३ ।

लोगंतिय-लोकस्य-ब्रह्मलोकस्य अन्ते-समीपे भवं लोका-

न्तिकं, लोकान्तिको व देवः । भग० २७२ ।

लोगंतिया-लोकान्तिकाः । आचा० ४२२ । लोकस्य-ब्रह्मलोकस्यान्तः-समीपं कृष्णराजोलक्षणं क्षेत्रं निवासो येषां ते लोकान्ते वा-औदयिकभावलोकावसाने भवा अनन्तरभवे मुक्तिगमनादिति लोकान्तिकाः-सारस्वतादयो ऽष्टधा । ठाणा० ११७ । ब्रह्मलोककल्पे रिष्टविमान-प्रस्तरे वासिनो देवाः । ज्ञाता० १५० ।

लोगंधकार-लोकान्धकारं । अन्धकारमेव । भग० २७० ।

लोगंधगारेति-लोके अयमेवान्धकारो नान्योऽस्तीदृश इति लोकान्धकारः । ठाणा० २१७ ।

लोग-लोकयतीति लोकः-प्राणिगणः । चतुर्दशरज्ज्वात्मकः प्राणिगणो वा । आचा० २२ । लोकः-प्राणिसङ्घातः । आचा० २३ । लोकः-अपकायलोकः । आचा० ४४ ।

लोकः-अपिकायलोकः । आचा ५१ । लोकः-लोक्यत

इति लोकः-लोकालोकस्वरूपः । लोक्यत इति लोकः ।

लोकः-विशिष्टतियंङ्गनारामरूपः । भग० ७ । लोकः-

एकेन्द्रियादिप्राणिगणः । विशिष्टतियंङ्गनारामरूपः ।

सम० ३ । लोकस्य लोक्यते इति लोकः । सम० ३ ।

लोक्यते-दृश्यते केवलालोकेनेति लोकः-लोकालोक-

स्वरूपं वस्तु । सम० १८ । सञ्ज्ञिभव्यलोकः । भग०

८ । लोक्यते-केवलाना दृश्यत इति लोकः । अनु० २१६ ।

त्रयोदशमसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० २५ ।

लोकं-पञ्चास्तिकायात्मकम् । आव० ५०० । लोकः-

लोकात् लभ्यं भिक्षामान्नादिकम् । पिण्ड० ९३ । लोक-

शब्देन लोकान्तः । विशेष० ३७७ । लोक्यत इति लोक-

श्चतुर्दशरज्ज्वात्मकः । विशेष० २१८ । लोकः-उत्कृष्टमतिः ।

राज० १०९ । प्राणिभक्तः पञ्चास्तिकायात्मको वा ।

राज० १०९ । लोकः-मनुष्यलोकः । दश० चू० ३० ।

लोकः-तियंङ्गनारकनाकिलक्षणजीवलोकः । सम० ३ ।

लोकः-सञ्ज्ञिभव्यलोकः । सम० ३ । लोकः-आत्मव्यति-

रिक्तः घनपुत्रशरीरादिः । आचा० १७२ । लोकः-

षड्जीवनिकायात्मकं कषायलोको वा । आचा० १७३ ।

लोकः-शरीरपुत्रदुहितृस्तुषाज्ञात्यादिः । आचा० १२६ ।

लोक्यत इति लोकः । दश० ७० । लोकः-रामायणादिः ।

दश० १११ । असंयतलोकः । आचा० २०७ । भगवत्याः

एकादशशतके दशम उद्देशकः । भग० ५११ । लोकः-
लोक्यतेऽनेनेति लोकः-ज्ञानम् । आच० ७८६ । लोकः-
लोकशास्त्रं तत्कृतत्वात् तदध्ययत्वाच्चार्यशास्त्रादिः । ठाणा०
१७४ । भगवत्या द्वादशशतके सप्तम उद्देशकः । भग०
५५२ । लोकः-भव्यसत्त्वलोकः, प्राणिनलोकः, देशनायोग्यो
विशिष्टः, उत्कृष्टमतिर्भवतिर्भव्यसत्त्वलोकः पञ्चास्तिका-
यात्मको वा । जीवा० २५५ । लोकः-जन्म । प्रश्न०
८६ । लोकः-मनुष्यलोकः । आच० ५३८ । लोकः-
श्रेण्या गुणितं प्रतरम् । अनु० १७३ । लोकः-उत्पत्ति-
स्थानं, देवगत्यादिपुण्यप्रकृत्युदयविषयतया लोक्यत इति ।
उत्त० १८२ ।

लोककंठ-देवविमानविशेषः । सम० २५ ।

लोककूड-देवविमानविशेषः । सम० २५ ।

लोगगच्छलिआइ-सम० २२ ।

लोगट्टिई-लोकस्थितिः-लोकानुभावः । जीवा० ३२६ ।

लोगट्टिती-लोकस्य-पञ्चास्तिकायात्मकस्य स्थितिः-स्वभावो
लोकस्थितिः । ठाणा० ४७१ ।

लोगठिती-लोकस्थितिः-लोकव्यवस्था । ठाणा० १३२ ।

लोगतमस- । ठाणा० २१७ ।

लोगतमिस्स-लोकतमिश्रं-अन्धकारम् । भग० २७० ।

लोगदव्व-लोकस्यांशभूतं द्रव्यं लोकद्रव्यम् । ठाणा०
३३३ ।

लोगनाह-लोकस्य-संज्ञिभग्नलोकस्य नाथः-प्रभुलोक-
नाथः । भग० ८ । सम० ३ । लोकनाथः-संज्ञिभग्न-
लोकस्य योगक्षेमकारकः । भग० ७ । लोकस्य-भव्य-
लोकस्य नाथः-योगक्षेमकृत् लोकनाथः । जीवा० २५५ ।

लोगनिक्कुड-लोकनिष्कुटम् । प्रज्ञा० २३१ ।

लोगनिक्खुड-लोकनिष्कुटः । प्रज्ञा० ७७ ।

लोगपईव-लोकस्य-देशनायोग्यस्य विशिष्टस्य प्रदीपः-
देशनां शुभिमयाऽवस्थितवस्तुप्रकाशको लोकप्रदीपः । जीवा०
२५५ । लोकस्य-विशिष्टतियंनरामरूपस्यान्तरतिमिर-
निकरनिशकरणेन प्रकृष्टप्रदार्थप्रकाशकारित्वात्प्रदीप इव
प्रदीपो लोकप्रदीपः । सम० ३ । भग० ८ ।

लोगपज्जोअगर-लोक्यते इति लोक इति व्युत्पत्त्या लोका-
लोकस्वरूपस्य समस्तवस्तुस्तोमस्वभावस्याखण्डमार्तण्डल-

मिव निखिलभावस्वभावभावभासनसमर्थकेवलालोकपूर्वक-
प्रवचनप्रभापटलप्रवर्तनेन प्रद्योत-प्रकाशं करोतीत्येवंशीलो
लोकप्रद्योतकरः । भग० ८ । सम० ३ ।

लोगपज्जोअगर-लोकस्य-उत्कृष्टमतेर्भव्यसत्त्वलोकस्य प्रद्यो-
तनं प्रद्योतः प्रद्योतकत्वं-विशिष्टज्ञानशक्तिकरः । जीवा०
२५५ ।

लोगप्पदीव-लोकप्रदीपः-विशिष्टतियंनरामराणामन्तरात-
मिरनिराकरणेन प्रकृष्टप्रकाशकारकः । भग० ७ ।

लोगप्पभ-देवविमानविशेषः । सम० २५ ।

लोगवज्ज-लोकबाह्यः-जनवर्जनीयः । प्रश्न० ६१ ।

लोगमज्झावसाणिअ-लोकमध्यावसानिकम् चतुर्थोऽभि-
नयविधिः । ज० प्र० ४१२ ।

लोगमज्झावसाणिय-चतुर्थोऽभिनयविधिः । जीवा० २४७ ।

लोगमत्थयत्थ-लोकमस्तकस्थः-त्रैलोक्योपरिवर्ती । दश०
१५८ ।

लोगय-लोकं-स्थानम् । सूत्र० ७४ ।

लोगरुव-देवविमानविशेषः । सम० २५ ।

लोगलेस-देवविमानविशेषः । सम० २५ ।

लोगवण्ण-देवविमानविशेषः । सम० २५ ।

लोगवत्ती-लोकतप्तिः । आच० २६२ ।

लोगवाओ-लोकानां-पालण्डिनां पौराणिकानां वा वादो
लोकवादः-यथास्वमभिप्रायेणान्यथा वाऽभ्युपगमः । सूत्र०
४६ ।

लोगविजओ-लोकविजयः-आचारप्रकल्पे प्रथमश्रुतस्कन्ध-
स्य द्वितीयमध्ययनम् । प्रज्ञा० १४५ । लोकविजयः-
आचाराङ्गस्य द्वितीयमध्ययनम् । सम० ४४ । उत्त०
६१६ ।

लोगविजय-लोकविजयः-आचाराङ्गस्य प्रथमश्रुतस्कन्धे
द्वितीयमध्ययनम् । आच० ८३ । ठाणा० ४४४ ।

लोगवित्तं-लोकवृत्तं-आहारभयमंथुनपरिग्रहोत्कटसंज्ञात्म-
कम् । आच० २०७ । लोकस्य-असंयतलोकस्य वित्तं-
द्रव्यम् । आच० २०७ ।

लोगसण्णा-मतिज्ञानाद्यावरणक्षयोपशमाच्छब्दार्थगोचरा
विशेषावबोधक्रियैव संज्ञायतेऽनेनेति लोकसंज्ञा । ठाणा०
५०५ । लोकसंज्ञा-स्वच्छन्दघटितविकल्परूपा लौकिका-

चरिता । आचा० १२ ।

लोगसज्ञा-लोकसज्ञा-ओघसज्ञाविशेषावबोधक्रिया । ज्ञा-
नोपयोग इति । लोकस्य हेया प्रवृत्तिर्वा । प्रज्ञा० २२२ ।
लोकसज्ञा-विषयविपासा संज्ञिता धनायाग्रहग्ररूपा वा ।
आचा० १५८ ।

लोगसार-लोकस्य-चतुर्दशरज्ज्वात्मकस्य सारः-परमार्थो
लोकसारः । आचाराङ्गप्रथमश्रुतस्कन्धे पञ्चममध्ययनम् ।
आचा० १६६ । ठाणा० ४४४ ।

लोगसिग-देवविमानविशेषः । सम० २५ ।

लोगसिद्ध-देवविमानविशेषः । सम० २५ ।

लोगहि-लोकस्य-एकेन्द्रियादिप्राणिगणस्य हितः-आत्य-
न्तिकतद्रक्षाप्रकर्षप्ररूपेणानानुकूलवर्त्ती लोकहितः । सम० ३ ।

लोगहिओ-लोकस्य-प्राणिलोकस्य पञ्चास्तिकायारमकस्य
वा हितोपदेशेन सम्यक् प्ररूपणाया वा हितः लोकहितः ।
जीवा० २५५ ।

लोगहिय-देवविमानविशेषः । सम० २ ।

लोगा-लोकौ-जन्मनि । प्रश्न० ८६ ।

लोगागासिद्ध-लोकाकाशसिद्धः । प्रज्ञा० ७७ ।

लोगाणुभाव-लोकानुभावः-लोकमर्यादा । ठाणा० २५३ ।

लोगातिता-तिष्ठा । दश० चू० ६३ आ ।

लोगावत्त-देवविमानविशेषः । सम० २५ ।

लोगुत्तम-लोकस्य-तियडनरनारकनाकिलक्षणजीवलोकस्यो-
त्तमः-चतुर्ल्लिखन्दुद्धातिशयाद्यसाधारणगुणगणोपेततया सक-
लसुरासुरखचरनरनिकरनमस्यतया च प्रधानो लोकोत्तमः ।
सम० ३ । लोकस्य-भव्यसत्त्वलोकस्य सकलकल्याणक-
निबन्धनतया भव्यत्वभावेनोत्तमो लोकोत्तमः । जीवा०
२५५ । लोकोत्तमः-भावलोकादेः प्रधानः । आव०
५७० ।

लोगुत्तर-लोकस्योत्तराः-साधवः, लोकस्य वोत्तरं-प्रधानं
लोकोत्तरं-जिनशासनम् । अनु० २६ । लोकोत्तरः-लोक-
प्रधानः । दश० २३ ।

लोगुत्तरवर्डिसग-देवविमानविशेषः । सम० २५ ।

लोगोवयारविणओ-लोकोपचारविनयः-लोकपङ्क्तिफलः,
अर्थनिर्मितं विनयश्च । उत० १७ । लोकोपचारविनयः-
लोकप्रतिपत्तिफलः । दश० २४० । लोकानामुपचारो-

व्यवहारस्तेन स एव वा विनयो लोकोपचारविनयः ।
ठाणा० ४०६ ।

लोगोविजओ-लोकविजयः-आचारप्रकल्पस्य द्वितीयो भेदः ।
आव० ६६० ।

लोगजत्ता- । नि० चू० प्र० १४७ अ ।

लोचकम-कूर्चमुण्डनादि । वृ० प्र० २९५ आ ।

लोचना-गुरुपुरतः प्रकाशना । भग० ७२७ ।

लोढ-सिलापुत्तओ । दश० चू० ७९ ।

लोढ-रोढः-कृष्टिताः तदनुलाः । ओष० १३४ । रोढः-
पिष्टः । दश० १८५ । नि० चू० १६६ अ । लोढः-
कङ्कटुकः । आव० ६२२ ।

लोढिय-कुमारकावस्थः हस्ती । जाता० ६३ । लोढितम् ।
विशे० ६३३ ।

लोढ-शिलापुत्रकम् । दश० १७२ । यवयं । ओष०
१६६ ।

लोढणी-यन्त्रविशेषः । ओष० १६६ ।

लोण-लवणम् । आव० ६२० । ओष० १३० । पृषिवो-
भेदः । आचा० २९ । लवणं-साम्भारिलवणम् । दश०
११८ । लवणं-सामुद्रादि । प्रज्ञा० २७ ।

लोणभाव-लवणभावः-क्षारभावः । आव० ५२२ ।

लोणित-सलवणम् । आव० ६० ।

लोढणक-स्रक्काश्रितजीवः । आचा० ४६ ।

लोढ-लोढः(ढः)-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । भग० ८०३ ।

लोघः-वृक्षविशेषः । जाता० ६५ ।

लोढयदिद्वंभविद्या-लुब्धकहृष्टान्तभाविताः-भ्रमणोपा-
सके द्वितीयो भेदः । ठाणा० ११० ।

लोढया- । नि० चू० द्वि० ११ अ ।

लोभ-लोभे निश्चितं वणिक्प्रभृतीनामन्यथाक्रीतमेवेत्यक्रीत-
मत्यादि । दशविधमृषाभेदे चतुर्थः । ठाणा० ४८६ ।

लोभः-पिण्डदोषविशेषः । पिण्ड० १२१ । लोभः-गाद्वर्ध-
लक्षणः । जीवा० १५ । लोभः-मूर्च्छा । प्रश्न० ४२ ।

लोभः-चित्तविमोहनम् । प्रश्न० ९० । तृष्णापरिग्रह-
परिणामः । आचा० १७० । लोभनं-अभिकाङ्क्षणं-
लुभ्यते वाऽनेनेति लोभः । ठाणा० १६३ । द्रव्याद्यभि-

काङ्क्षा । उत० २६१ । गाद्वर्धमभिकाङ्क्षा । उत०

२९७ । नवमपपस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ । लोभः-
अभिष्वङ्गः । दश० १८७ ।
लोभक्रिया-यल्लोभाभिभूतस्य सावद्यारम्भपरिग्रहेषु महत्सु
प्रवर्त्तनम् । ठाणा० ३१६ ।
लोभणिज्ज्ञा-लोभनीयाः-गृद्धिजनकाः । उक्त० २२७ ।
लोभनन्दी- । भक्त० ।
लोभनित्सिद्य-लोभनिसृता-मृषाभाषाभेदः । दश० २०६ ।
लोभवत्ति-लोभप्रत्ययः । द्वादशं क्रियास्थानम् । सम०
२५ ।
लोभसन्ना-लोभोदयाल्लोभसमन्विता सचित्तेतरद्रव्यप्रार्थनैव
सञ्जायतेऽनयेति लोभसञ्ज्ञा । भग० ३१४ ।
लोभहतः- । भक्त० ।
लोभहेतोः बधाद्विरतः । आचा० १६४ ।
लोभातिरेग-लोभातिरेकः-लोभाभिप्रायः । ओष० १९३ ।
लोभिल्ल-लोभवान् । ओष० ६८ ।
लोभंथिय-मल्लः । नटः । आवा० ४२६ ।
लोभ-आहारभेदभिन्नः । ठाणा० ६३ । लुनं लीयते
वा तेषु यूका इति लोमानि । उक्त० २५४ ।
लोभठिक-कोकन्तिकः । आरण्यजीवविशेषः । जीवा०
३८ ।
लोभपक्षी-लोमात्मकी पक्षी विद्यते यस्य सः लोमपक्षी ।
जीवा० ४१ । लोमपक्षी-लोमात्मकी पक्षी लोमपक्षी
तद्वन्तः । प्रज्ञा० ४९ । लोमपक्षी-हंसादिः । ठाणा०
२७३ । लोमपक्षी । सम० १३५ ।
लोमपक्षः-लोमात्मकः पक्षः लोमपक्षः । प्रज्ञा० ४६ ।
लोमसिया-चिभटिका । आवा० ४१७ ।
लोमसियाओ-त्रपुण्यः । नि० चू० द्वि० १५१ अ ।
लोमसी-अपया । नि० चू० प्र० ३ अ ।
लोमहृत्थ-लोमहस्तकः-मयूरपिच्छपुञ्जिकः । जं० प्र०
८२ । लोमहस्तकं-मयूरपुच्छपुञ्जिकः । राज० ६६ ।
लोमहृत्थग-लोमहस्तकः-मयूरपिच्छपुञ्जिकः । जीवा०
२३४ ।
लोमहृत्थचंगेरी-लोमहस्तचङ्गेरी-मयूरपिच्छपुञ्जिका चं-
ङ्गेरी । जीवा० २३४ ।
लोमहृत्थय-लोमहस्तकम् । जीवा० २५६ ।

(अल्प० ११६)

लोभहरिस-रोमहर्षः-रोमोद्धर्षः । जीवा० १०७ । लोम-
हर्षः-लोमोद्धर्षः । प्रज्ञा० ८१ । मयविकारः । ठाणा०
४६१ ।
लोमहार-प्राणहारः । उक्त० ३१२ । लोमं-रोमं हरति-
अपनयति प्राणिनां यः स । उक्त० ३१२ ।
लोमावहार-लोमान्यवहरति यः स लोमावहारः । निःशु-
कतया भयेन परप्राणान् विनाश्यैव मुष्णाति यः सः
लोमावहारः । प्रश्न० ४६ ।
लोमाहार-लोमाहारः-खल्वोद्यतो वर्षादिषु यः पुद्गल-
प्रवेशः स मूत्राद् गम्यत इति । भग० २७ । लोमभि-
राहारः लोमाहारः । प्रज्ञा० ५०७ ।
लोय-लोकः-बाह्य अम्यन्तरश्च, तत्र बाह्यो धनहिरण्य-
मातृपित्रादिः, आन्तरस्तु रागद्वेषादिस्तत्कार्यं वा अष्ट-
प्रकारं कर्म । आचा० १४५ । असंयतलोकः । आचा०
१४४ । इन्द्रियानुकूलं रसाद्युपेतमुच्यते । आचा०
३३६ । लोकः-गृहस्थलोकः । आचा० १४८ । लोकः-
भूतग्रामः । आचा० १६५ । लोकः-यथावस्थितजन्तु-
लोकः, तदाधारं वा क्षेत्रम् । आचा० १५४ । ज्ञाता०
६० । लोकः-षड्जीवनिकायः । आचा० १५३ । लोकः-
पञ्चास्तिकायात्मकः-लोक्यते-प्रमीयत इति लोक इति
व्युत्पत्त्या लोकालोकः । ठाणा० ३६ ।
लोयइ-रोचते । ब० द्वि० २८३ अ ।
लोयग-लोवगं-निर्गुणमशनादि । बृ० द्वि० १७८ अ ।
लोयगं-लोकाग्रं लोकाग्रे वर्त्तमानत्वात् । प्रज्ञा० १०७ ।
लोकाग्रं-ईषत्प्राग्भारख्यम् । आवा० ७८६ ।
लोयगयूभिद्या-लोकाग्रस्तूपिका-लोकाग्रस्य स्तूपिकेव ।
ईषत्प्राग्भाराया नवमं नाम । प्रज्ञा० १०७ ।
लोयगपड्डाण- । ज्ञाता० १५ ।
लोयगपड्डिवाहिणी-लोकाग्रप्रतिवाहिनी लोकाग्रेण प्रत्यु-
ह्यत इति । ईषत् प्राग्भाराया दशमं नाम । प्रज्ञा०
१७ ।
लोयट्टिई-लोकस्थितिः लोकव्यवस्था । भग० १८६ ।
लोयणा-ओचना-सर्वकामविरक्तताविषये देवलासुतराज्ञी ।
आवा० ७१४ ।
लोयनाभो-लोकस्य-तिथ्यलोकस्य स्थालप्रख्यस्य नाभि-

(९२१)

रिव-स्थालमध्यगतसमुन्नवृत्तचन्द्रक इव लोकनाभिः ।
 सूर्य० ७८ ।
 लोयफूड-लोकेन-लोकाकाशेन सकलस्वप्रदेशः स्पृष्टो लोक-
 स्पृष्टः । भग० १५१ ।
 लोयमज्झ-लोकस्य-तिर्यङ्लोकस्य समस्तस्यापि मध्ये
 वर्तते इति लोकमध्यः । सूर्य० ७८ ।
 लोयमेत्त-लोकमात्र-लोकपरिमाणम् । भग० १५१ ।
 लोयसंयोग-लोकसंयोग-लोकेनासंयतलोकेन संयोगः-
 सम्बन्धः ममस्वकृतः । आचा० १४४ ।
 लोयाणी-साधारणवादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।
 लोयाणुभाव-लोकानुभावः-लोकप्रभावः । भग० १८६ ।
 लोयायय-लोकायतः-नास्तिकवादी । दश० ५१ ।
 लोयावादी-लोकः-प्राणिगणस्तं वदितुं शीलमस्येति लोक-
 वादी । आचा० २२ । लोकः-चतुर्दशरज्ज्वात्मकः प्राणि-
 गणो वा तत्रापतितुं शीलमस्येति लोकापाती । आचा०
 २२ ।
 लोल-रत्नप्रभानरके नरकावासः । ठाणा० ३६५ । लोलः-
 व्रते चञ्चलः । प्रश्न० १२० । लोलः-चञ्चलः । ठाणा०
 ३७३ । लोलः-यद् भूमौ करे वा प्रत्युपेक्षमाणवस्त्रस्य
 लोलनम् । उत्त० ५४१ । लोलः-अप्राप्तप्रार्थनपरः (भिक्षुः) ।
 दश० २६८ ।
 लोलङ्ग-लोलयति-लोटते । पिण्ड० १२४ ।
 लोलग-लुलिगो । नि० द्वि० १४ आ ।
 लोलति-लुठति । आव० ३५८ ।
 लोलयति-कलुषयति । वृ० ५५ अ ।
 लोलया-लोलता । आव० ४२१ ।
 लोलयासढे-लोलता-पिशितादिलाम्पटयं तद्योगाज्जनुरपि
 तन्मयत्वस्यापनार्थं लोलतेत्युक्तः शास्त्रयोगाच्छठः-विश्व-
 स्तजनवञ्चकः । उत्त० २८० ।
 लोला-भूमौ लोलते हस्ते वा पुनः पुनर्लोलयति प्रत्युपेक्ष-
 यन् । ओघ० ११० । लोलयति प्रत्युपेक्षमाणः । ओघ०
 ११० । लोलत इति, चञ्चला (प्रत्युपेक्षणा) । ओघ०
 ११० । लोलाः-लम्पटाः । उत्त० ५६० ।
 लोलिकं-लौत्यं-अधर्मद्वारस्याष्टमं नाम । प्रश्न० ४३ ।
 लोलित्यं-लोठितम् । आव० १०२ ।

लोलिया-लौत्यम्-लोलुप्यम् । आव० ८३१ ।
 लोलुए-रत्नप्रभानरके नरकावासः । ठाणा० ३६५ ।
 लोलुप्यमान-लालप्यमानम् । उत्त० ४०० ।
 लोलेति-लोलयति । आव० ६५१ ।
 लोष्ट- । ठाणा० ५०७ ।
 लोष्टक-मृतपिण्डः । नदी० १५० ।
 लोष्टकप्रधान-वर्त्तकवरः । भग० ७६७ ।
 लोह-लोभक्रिया-लोभाय यत्करणं, क्रियाया द्वादशमो भेदः ।
 आव० ६४८ । लब्धवस्तुविषयगृह्यतात्मकम् । उत्त०
 ६६४ । भग० ८०४ ।
 लोहकंटिया-संदासभो । नि० चू० द्वि० १८ आ ।
 लोहकडाह-लोहकटाहं-कवेली । भग० २३८ ।
 लोहकडाहि-लोहमयं बृहत्कडिलम् । अनु० १५६ ।
 लोहकर्तृ- । आचा० १७४ ।
 लोहकारा- । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
 लोहकारास्वरीषः-लोहकारकोष्ठकः । जीवा० १२४ ।
 लोहगल-राजधानी यत्र जितशत्रू राजा । आव० २१० ।
 लोहगलः-नगरविशेषः, वज्रजङ्घराजधानी । आव०
 १४६ ।
 लोहगलनगरसामी-लोहगलनगरस्वामी वज्रजङ्घनाभ-
 राजा । आव० ११६ ।
 लोहजंघ-द्वितीयः प्रतिवासुदेवः । सम० १५४ । लोह-
 जङ्घः-प्रद्योतस्य लेखहारकः । प्रथमं रत्नम् । आव०
 ६७३ ।
 लोहदंढ-लोहदण्डम् । आव० ६८३ ।
 लोहनिस्सिया-लोभनिसृता-यत्नोभाभिभूतः कूटतुलादि-
 कृत्वा यथोक्तप्रमाणमिदं तुलादिति वदतो भाषा । प्रज्ञा०
 २५६ ।
 लोहप्पा-लोभात्मा-लोभस्वभावः । परिग्रहस्य त्रयोदशम
 नाम । प्रश्न० ९२ ।
 लोहबद्ध-लोहवर्धः, अयश्चर्मरज्जुकः । ज० प्र० २११ ।
 लोहसंकटा-लोहसङ्कला । प्रश्न० ५६ ।
 लोहसंघाडय-लोहशृङ्गाटकम् । आव० ६७१ ।
 लोहसन्ना-लोभवेदनीयोदयतो लालसत्वेन सचित्तेतरद्रव्य-
 प्रार्थना लोभसञ्ज्ञा । प्रज्ञा० २२२ ।

लोहा-लोभा-लोभानुगता । आव० ५४८ ।
 लोहारओ-लेखहारकः-दूतः । आव० ६७३ ।
 लोहारकुट्टी-आसेवेसण । नि० चू० द्वि० ६६ आ ।
 लोहारघर-लोहकारगृहम् । आव० २२४ ।
 लोहारवरिसा-लोहाकारस्याम्बरीषा-आष्टा आकरणा-
 ति लोहाकाराम्बरीषा । ठाणा० ४१९ ।
 लोहार्यगोतम-अन्येनापि भक्तिकर्तव्ये दृष्टान्तः । व्य० द्वि०
 १७२ आ ।
 लोहि-कन्दविशेषः । उत्त० ६६१ । लोही-मण्डनकादि-
 पवनिका कविल्ली । अनु० १५९ ।
 लोहिअख-पसरारणः । जं० प्र० ४८, २० ।
 लोहिअखमणी-लोहिताक्षमणिर्नाम रत्नविशेषः । जं०
 प्र० ३४ ।
 लोहिच-लोहियं-लोहित्यायनम् । आर्द्रागोत्रम् । जं०
 प्र० ५०० ।
 लोहिज्जायणसगोत्त-लोहित्यायनसगोत्रम् । सूर्य० १५० ।
 लोहिणी-साधारणवाटरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा०
 ३४ ।
 लोहितंक-लोहिताङ्कः-त्यकः । सूर्य० २६४ ।
 लोहितवख-चमरेन्द्रस्य महिषानीकस्याधिपतिदेवविशेषः ।
 ठाणा० ३०२ । लोहिताक्षकाण्ड-चतुर्थं लोहिताक्षानां
 विशिष्टो भूभागः । जीवा० ८६ ।
 लोहितवखमणी-लोहितक्षमणिः-रत्नविशेषः । जीवा०
 १६१ । लोहिताक्षमणिः-लोहिताक्षनामारत्नविशेषः ।
 प्रज्ञा० ३६१ ।
 लोहितवखरयणपडिसेओ-लोहिताक्षरत्नप्रतिपेकः । जीवा०
 ९३४ ।
 लोहितपाणी-लोहितो पाणी-अग्रिमो पादो लोहितपाणी ।
 ज्ञाता० ६७ ।
 लोहितपूयपाई-लोहितं-रुधिरं पूयं - रुधिरमेव पक्वं ते
 द्वे अपि पक्वुं शीलं यस्या सा लोहितपूयपाचनी
 कुम्भविशेषः । सूत्र० १३३ ।
 लोहितशालि- । उत्त० ३१७ ।
 लोहिताक्ष-रत्नविशेषः । जीवा० २३ ।
 लोहियंक-लोहिताङ्कः-अष्टाशीतो महाग्रहे तृतीयः । जं०

प्र० ५३४ ।
 लोहियवख-लोहिताक्षं-रत्नविशेषः । प्रज्ञा० ६१ । लोहि-
 ताक्षः-पृथिवीभेदः । मणिभेदः । आचा० २६ । अष्टा-
 शीतो महाग्रहे तृतीयः । ठाणा० ७८ । लोहिताक्षो
 मणिभेदः । प्रज्ञा० २७ । लोहिताक्षो-मणिभेदः । उत्त०
 ६८६ । लोहिताक्षरत्नः । ज्ञाता० ३१ ।
 लोहियवखकूड-लोहिताक्षकूटं लोहितरत्नवर्णस्वात् ।
 गन्धमादनवक्षस्काश्चपर्वते षष्ठः कूटः । जं० प्र० ३१३
 लोहियगंगा- । भग० ६७४ ।
 लोहियपत्ता-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ । प्रज्ञा०
 ४२ ।
 लोहियपाणि-लोहितो रक्तो रक्ततया पाणि-हस्ती यस्य
 स तथा । ज्ञाता० २३८ ।
 लोहिया-गोत्रविशेषः-कौशिकगोत्रस्य एकशाखा । ठाणा०
 ३६० ।
 लोही-वनस्पतिजीवविशेषः । आचा० ५७ । लोहीमण्ड-
 कादिपवनिका । भग० २३८ । लोही-अनन्तकायभेदः ।
 भग० ३०० । भग० ८०४ । लोही-लोढीतिप्रसिद्धः ।
 आव० ६५१ ।
 लोहीलो-कवल्ली । नि० चू० प्र० ३१७ अ ।
 लोहीसंठितो-लोहीसंस्थितः-आवलिकाबाह्यस्य चतुर्थं
 संस्थानम् । जीवा० १०४ ।
 लोही-वनस्पतिकायिकभेदः । जीवा० २७ ।
 ल्हसति- । नि० चू० प्र० १२१ अ ।
 ल्हसना- । व्य० द्वि० १० आ ।
 ल्हसिय-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
 ल्हसूण-लसुनकन्दः-वनस्पतिविशेषः । प्रज्ञा० ३७ ।
 ल्हादि-ल्हादनं-ओणादिक 'इ' प्रत्ययः प्रल्हत्ति । व्य०
 प्र० ६३ अ ।
 ल्हसिव-ल्हासिकः-चिलातदेशनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रभ०
 १४ ।
 ल्हसिया- । भग० ४६० ।

व

वंक-वक्रः-असंयमः कुटिलः । आचा० ६४ । वङ्क-
 वक्रम् । भग० ३०८ । वङ्कः-वक्रः, फलादौ विपरीतः,

कुटिलः । ठाणा० १८३ । वक्रः-असंयतः । व्य० प्र०
८ आ । वङ्क-वक्रम् । आव० ६४२ । वङ्को-वक्रः ।
जाता० १५७ । वक्रः वचसा । उत्त० ६५६ ।
वङ्गगती-वङ्का-वक्रा सा चासौ गतिश्च वङ्कगतिः (?)
वङ्कड-वक्रम् । उत्त० ५४८ ।
वङ्कणया-वङ्कनता-वङ्कीकरणं, वङ्कनता । ठाणा० ४२ ।
वङ्कति-वङ्कतव्यति बाधयतीत्यर्थः । व्य० द्वि० १२५ आ ।
वङ्कसमाचार-क्रियया वङ्कसमाचारः । उत्त० ६३६ ।
वङ्कसमाचारः-असंयमानुष्ठाप्य । आचा० ६४ ।
वङ्का-वक्रा । प्रज्ञा० ३२६ ।
वङ्कानिकेया-वङ्कस्य-असंयमस्य आ-मर्यादया संयमावधि-
भूतया निकेतभूता, आधया, वङ्को वा निकेतो येषां ते
वङ्कानिकेता । आचा० १८४ ।
वङ्कुड- । आव० ७२१ ।
वङ्ग-त्रपुकम् । प्रश्न० १५२ । व्यङ्ग-सत्ताल्लनम् ।
भग० ३०८ । देशविशेषः । भग० ६८० । वङ्गाः-
जनपदविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
वङ्गुड-कर्पूरः । नि० चू० द्वि० १२४ अ ।
वङ्गुरिते-उद्घाट्यताम् । वृ० द्वि० २५ आ ।
वङ्गण-वङ्गनं वत्सस्यान्यमातरि योजनम् । प्रश्न० ३८ ।
वङ्गनं-प्रतारणम् । जाता० ७६ । वङ्गनं-प्रतारणम् ।
जाता० २३८ । वङ्गनं-प्रतारणम् । सूर्य० ३२९ ।
वङ्गणया-वङ्गनता-प्रतारणम् । औप० ८१ ।
वङ्गणा-वङ्गना । अधर्मद्वारस्यैकादशमं नाम । प्रश्न० २६ ।
वङ्गना-तनुमाया । उ० मा० गा० ४५६ ।
वङ्गेड-वङ्गति-पत्युञ्चति । आव० ६६२ ।
वङ्गजण-व्यज्यतेऽर्थोऽनेनेति व्यञ्जनम् । विशे० ९१८ ।
व्यञ्जनाः-शत्रुपुद्गलसंघातः । विशे० १३६ । व्यञ्जनं-
मषतिलकादिकम्, पञ्चाद् भवं व्यञ्जनम् । भग० ११६ ।
व्यञ्जनं-मषतिलकादि । जं० प्र० ११३ । व्यञ्जनं-अक्ष-
रम् । भग० ६ । व्यञ्जनं-तीमनादिपत्रशाकं । पिण्ड०
१७ । व्यञ्जनं-शालनम् । तक्र तक्रादि वा । भग०
३२६ । व्यञ्जनं-उपकरणेन्द्रियम् । नदी० १६६ ।
व्यञ्जनं-उपस्थरोमम् । व्य० द्वि० ४५३ आ । व्यञ्जनं-
मषतिलकादि । जाता० ११ । व्यञ्जनं-व्यजतेऽने-

नार्थः प्रदीपेनेव घट इति व्यञ्जनं-तत्त्वोपकरणेन्द्रियं शब्दा-
दित्वपरिणतद्रव्यसङ्घातो वा । ठाणा० ५१ । व्यञ्जनं-
इन्द्रियशब्दादिद्रव्यसम्बन्धः । ठाणा० ५१ । व्यञ्जनं-
मषादि । ठाणा० ४२८ । व्यञ्जनं-अर्थज्ञापकः, सम्बन्धः ।
नदी० १६८ । व्यञ्जनं-उपकरणेन्द्रियम् । नदी० १६९ ।
व्यञ्जनं-भाव्यमाणाकारादिवर्णजातम् । नदी० २८८ ।
व्यञ्जनं-मषतिलकादिः । अनु० १५७ । व्यञ्जनं-तिममणः ।
ओष० १३३ । व्यञ्जनं-तक्रशाकादिकम् । पिण्ड० १७१ ।
व्यञ्जनं-मषतिलकादिः । ठाणा० ४६१ । व्यञ्जयतीति
व्यञ्जणं तं च अवस्तरं । नि० चू० प्र० ९ आ । पच्छा-
जायं । नि० चू० तृ० ६१ अ । अर्थाभिव्यञ्जकत्वादन
पदम् । वृ० तृ० १३० अ । मसादिकं वङ्गणं, अहवा
पच्छा समुत्पण्णं-वङ्गणं । नि० चू० द्वि० ८५ आ ।
परस्परं सम्बन्ध उपकरणेन्द्रियशब्दादिपरिणतद्रव्यसम्बन्धः
एष तावद् व्यञ्जनमुच्यते । विशे० ११७ । शब्दादि-
परिणतद्रव्यनिकुरम्बमपि व्यज्यमानत्वाद् व्यञ्जनम् । विशे०
११७ । व्यञ्जनं-शब्दम् । विशे० ११५६ । व्यञ्जनं-
मषादि । आव० ६६० । व्यञ्जनं-प्रसस्तिलकादि ।
उत्त० ४८६ । व्यञ्जनं-तिलकमषकादि । सम० १५७ ।
व्यज्यतेऽनेनार्थः प्रदीपेनेव घट इति व्यञ्जनं, तत्त्वोपक-
रणेन्द्रियं शब्दादिपरिणतद्रव्यसङ्घातो वा । भग० ३४४ ।
इन्द्रियेणाऽप्यर्थस्य व्यज्यमानत्वाद् व्यञ्जनम् । विशे०
११७ । व्यञ्जनं व्यज्यते-जाविक्रियतेऽर्थोऽनेनेति व्यञ्जनं-
शब्दः । आचा० २०२ । व्यञ्जनं-शब्दः । सूत्र ५ ।
व्यञ्जनं-तिलकमषादिकम् । सूत्र० ३१८ । व्यञ्जनं-
मषतिलकादि । जीवा० २७४ । व्यञ्जनं-तक्रादि शाल-
नकं वा । प्रश्न० १५३ । व्यञ्जनं-द्रव्यम् । (?) ।
व्यञ्जनं शब्दः । आव० ६०७ । व्यञ्जनं-शब्दः । आव०
२८४ । व्यज्यतेऽनेनार्थ इति व्यञ्जनं तच्च उपकरणेन्द्रियस्य
शब्दादिपरिणतद्रव्याणां च यः परस्परं सम्बन्धः । प्रज्ञा०
३११ । व्यञ्जनं-त्रिविधप्रत्याख्यानचित्तायां चतुर्विध
इत्येवम् । आव० ८५१ । व्यञ्जनं-पुद्गलः । आव०
४६२ । व्यञ्जनं-द्रव्यम् । आव० ४६३ । व्यञ्जनं-
मषादिव्यञ्जनफलोपदार्थकं शास्त्रम् । सम० ४६ । व्यञ्जनं
शालनकं तक्रादि । सूर्य० २९३ । व्यञ्जनं-तिलकमषादि ।

प्रश्न० ७४ । व्यञ्जनं-शब्दरूपम् । आव० २६५ ।
वज्रणपरिआवर्त्त-व्यञ्जनं-शब्दस्तस्य पर्यायः अन्यथा
भवन् व्यञ्जनपर्यायः तमापन्नं-प्राप्तं व्यञ्जनपर्यायापन्नम् ।
उत्त० २०२ ।

वज्रणपरियावर्त्त-व्यञ्जनपर्यायापन्न-कथञ्चित् प्रागवस्था-
परित्यागेनावस्थापतराप्तिरित्यर्थः । आव० ४६२ ।

वज्रणलङ्घि-व्यञ्जनं-अक्षरं तस्य लङ्घिः व्यञ्जनलङ्घिः
तथाविधकर्मक्षयोपमः । उत्त० ५८४ ।

वज्रणवग्रह-इन्द्रियलक्षणेन व्यञ्जनेन शब्दादिपरिणतद्रव्य-
सम्बन्धस्वरूपस्य व्यञ्जनेनस्यावग्रहो व्यञ्जनावग्रहः, अथवा
तेनैव व्यञ्जनेन शब्दादिपरिणतद्रव्यात्मकानां व्यञ्जनाना-
मवग्रहो व्यञ्जनावग्रहः । विशेष० ११८ ।

वज्रणाक्षर-व्यञ्जनाक्षरं-व्यञ्ज्यतेऽनेनार्थः प्रदीपेनेव घटा
इति, अतस्तद् व्यञ्जनं भण्यते, व्यञ्जनं च तदक्षरं च
व्यञ्जनाक्षरं, तच्चेह सर्वमेव भाष्यमाणमकारादिहकारान्तम् ।
तस्या भाषायाः कालो यत्र तत् तत्कालं वेदितव्यं,
भाष्यमाणः शब्दो व्यञ्जनाक्षरमिति हृदयम् । विशेष०
२५६ ।

वज्रणुग्रह-व्यञ्जनावग्रहः-सम्बन्धावग्रहः । नदी० १६८ ।
व्यञ्जनावग्रहः-शब्दादिरूपतया परिणतद्रव्याणामव्यक्तरूपः
परिच्छेदः । नदी० १६८ । व्यञ्जनावग्रहः-अवग्रहे प्रथमो
भेदः । नदी० १७४ ।

वज्रणोग्रह-व्यञ्जनावग्रहः-व्यञ्जनेन-उपकरणेन्द्रियेण शब्दा-
दित्वपरिणतद्रव्याणां व्यञ्जनानामवग्रहो व्यञ्जनावग्रहः ।
ठाणा० ५१ । व्यञ्जनेन सम्बन्धेनावग्रहेण सम्बन्धावग्रहस्य
शब्दादिरूपस्यार्थस्याव्यक्तरूपः परिच्छेदः व्यञ्जनावग्रहः ।
व्यञ्ज्यन्ते इति व्यञ्जनानि, व्यञ्जनानामुपकरणेन्द्रिय-
सम्प्राप्तानामवग्रहः-अव्यक्तरूपः परिच्छेदो वा । प्रज्ञा०
३११ ।

वज्रियाआ-णामेहि । नि० चू० प्र० २७६ अ ।

वज्रुल-सप्तमभवन्वासी चैत्यवृक्षम् । ठाणा० ४८७ ।
वज्रुलः-लालिहञ्जुः । प्रश्न० ८१ । वज्रुलः-देवसः ।
दश० ८४ ।

वज्रुलग-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४६ लोमपक्षिवि-
शेषः । जीवा० ४१ ।

वंभा-अपत्यफलापेक्षया निष्फला । ज्ञाता० ७६ ।

वंट-मानः । वृ० वृ० १३७ आ ।

वंठा-वण्डा,-अकन्यविवाहा भीतिजीविणो य वंठा । ओव०
८६ ।

वंडुरापाल-मन्चुरा अश्वपालः । आव० ९७ ।

वंत-वान्तं-वमनम् । ज्ञाता० १४७ । वान्तं-उद्गीर्णम् ।

उत्त० ३३९ । वान्तः-परित्यक्तः । भग० ५७६ । वंतं-
समुच्छिद्यमनुष्योत्पत्तिस्थानम् । प्रज्ञा० ५०, ३७ ।

वंता-वान्त्वा-त्यक्त्वा । आचा० १७२ ।

वंती-णाम पडिया । नि० चू० प्र० १० अ ।

वंद-वृन्द-समूहः विस्तारवत्समूहः । जं० प्र० २०० ।

वंदइ-वन्दते-वाचा स्तोति । जं० प्र० ७१ । वन्दते-
स्तुति करोति । जं० प्र० १५९ । वन्दते स्तोति ।
सूर्य० ६ । वन्दते कायेन । सूत्र० २७४ । वन्दते-
प्रसिद्धेन चैत्यवन्दनविधिना । जीवा० २५६ ।

वंदओ-वन्दितुम् । आव० ४८७ ।

वंदण-वन्दनं-अभिवादनम् । जं० प्र० ३९८ । वन्दनं-
पश्चिद्धं वन्दनम् । आव० ५३४ । वन्दनं-अभिवादनं
प्रशस्तकायवाङ्मनःप्रवृत्तिः । आव० ७८७ । वन्दनं-
अभिवादनम् । आव० ८११ । वन्दनं-स्तुतिः । भग०
११५ । वन्दनं शिरसा । आव० ४०६ । ज्ञाता० ४४ ।
वन्दनं-अभिवादनम् । राज० २७ । सिरं वारसावत् ।
नि० चू० प्र० २३७ आ । सिरप्पणामादि । दश०
चू० १६३ । वन्दनः-माङ्गल्यः । ज्ञाता० १२ । वन्दनं-
अनुभूयमिष्ट्यादिवाचाऽभिष्टवनम् । उत्त० ६६८ ।

वंदणकलश-वन्दनकलशः-माङ्गलकलशः । जीवा० २२७ ।
वन्दनकलशः-माङ्गल्यघटः । जं० प्र० ७६ ।

वंदणकलसहृत्थगय-वन्दनकलशहस्तगतः - वन्दनकलसो
हस्ते गतः यस्य स । जीवा० २४८ ।

वंदणवत्तिया-वन्दनप्रत्यय-अभिवादननिमित्तम् । आव०
७८६ ।

वंदणिज्जं-वन्दनीयं स्तुतिभिः । औप० ५ । वन्दनीयम् ।
सूर्य० २६७ ।

वंदणिज्जओ-वन्दनीयं । भग० ५०५ ।

वंदति-वन्दते-स्तोति । राज० ४८ । वन्दते-वाचा

स्तोति । ज्ञाता० ८ ।

वंदते- । अन्त० २२ ।

वंदामि-वन्दे मस्तकेन । आव० ७६३ ।

वंदित्ता-वन्दित्वा-स्तुत्वा । ठाणा० १११ ।

वंदिमो-वन्द्यः । दश० २७४ ।

वंदिय-वन्दितः-त्रिविषयोगेन सम्यक्तुः । आव० ५०७ ।

वन्दितः स्तुत्या । भग० ५८२ । वन्दित्वा-वाग्मिः

स्तुत्वा-प्रशस्य । आचा० ३४१ ।

वंध-वन्द्यः-षड्विंशतममहाग्रहः । जं० प्र० ५१५ ।

वंधेज्ज-अभिलषेत् । सूत्र० १८३ ।

वंमिण्-वल्मीकः । आव० ६१६ ।

वंमी-रप्फो । नि० चू० प्र० ४३ अ ।

वंश-प्रवाहः-आवलिका । जं० प्र० २५८ ।

वंशकरीलम्- । बृ० प्र० ३७ अ ।

वंस-वंशः-महात् पृष्ठवंशः । जीवा० १८० । वंशः

प्रतीतः । जीवा० २६६ । वंशः-प्रतरभेदः । प्रज्ञा०

२६६ । वंशः-वेणुः । प्रश्न० १५६ । वंशः-कवेलुकम् ।

जं० प्र० २३ । आचा० ३७८ । वंशः-पुत्रपीत्रादि-

परम्परा । ठाणा० ३२४ । वंशः-वेणुः । ज्ञाता० २३२ ।

वंशः-क्रमभाविपुरुषपर्वप्रवाहः । नंदी० ५० । वंशः-

प्रवाहः । प्रज्ञा० ५ । पर्वगविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

वनस्पतिविशेषः । भग० ८०२ । वंशः । जं० प्र० १०१ ।

वंशः-वेणुः यो मुखेन वाद्यते । दश० ४५ । वंशः-

प्रवाहः । ठाणा० ७६ । वंशः-प्रवाहः । आव० ६१ ।

वंशः-क्रमभाविपुरुषपर्वप्रवाहः । नंदी० ५० । वंशः-

प्रवाहः-आवलिका । जं० प्र० १६६ । दंडगाकरणं ।

नि० चू० प्र० २३२ अ । वंशः-हरिवंशादिकम् ।

ज्ञाता० २११ । ज्ञाता० ३९ ।

वंसकडिल्ल-वंशसमुदायः । ठाणा० ३३१ ।

वंसकप्परो- । नि० चू० प्र० २२० अ ।

वंसकवेल्लुया-महतां पृष्ठवंशानामुभयतस्तिर्यक् स्थाप्य-

माना-वंशाः कवेल्लुकानि-प्रतितानि । जीवा० १८० ।

महतां पृष्ठवंशानामुभयतस्तिर्यक्स्थाप्यमाना वंशाः वंशक-

वेल्लुकानि । जीवा० ३६० ।

वंसकुडंग-वंसकुडङ्ग-वंशजाली । उत्त० ३०१ ।

वंसकुडंगी-वंसकुडङ्गी । आव० ३८४ ।

वंसग-वंशकायः । बृ० प्र० ९२ अ । व्यंसकः-विकल्प-
भेदः । दश० ५७ ।

वंसत-व्यसकः-व्यंसयति-परं व्यामोहयति शकटतित्ती-

ग्राहकधूर्तवद् यः स । ठाणा० २६१ । व्यंसयति-
परं व्यामोहयति शकटतित्तीग्राहकधूर्तवद् यः स व्यंसकः ।

ठाणा० २५४ ।

वंसदंड-वनस्पतिकायविशेषः । भग० ८०२ ।

वंसवार-वनस्पतिकायविशेषः । भग० ८०२ ।

वंसविदल-वंशविदलम् । आव० २०१ ।

वंससिहर-वंशसिहरम् । आव० ३६० ।

वंसा-वंशः महन्तः । जं० प्र० २३ । वंशः-प्रवाहः ।

जं० प्र० १६६ । वंशान्छित्तराधारभूताः । भग०
३७६ ।

वंसी-वंशी-वंशजाली । ठाणा० १२२ । वंशकरीलगर्भं
भवं वल्लम् । बृ० द्वि० २०१ आ ।

वंसीकलंका-वंशीकलङ्का-वंशजालीमयी । ज्ञात० २१६ ।

वंशीकलङ्का-वंशीजालीमयी वृत्तिः । विपा० ५५ ।

वंसीकुडंग-वंशीकुडङ्गः । आव० २११ । वंशकुडङ्गं-
वंशवनम् । आव० ७१७ ।

वंसीण-कुहणविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

वंसीपत्ता-संयुक्तवंशीपत्रद्वयाकारत्वात् वंशीपत्रा । प्रज्ञा०
२२७ ।

वंसीपत्तिया-वंशीपत्रिका-वंश्या-वंशजाल्याः पत्रकमिव या
सा वंशीपत्रिका । ठाणा० १२२ ।

वंसीपासाय-वंशीति-वंशगहनं, तदुपलक्षितं प्रासादं वंशी-
प्रासादम् । उत्त० ३७६ ।

वंसीमुहा-वंशीमुखा । जीवा० ३१ । द्विन्द्रियविशेषः ।
प्रज्ञा० ४१ ।

वंसीमूल-वंशीमूलं-अलन्दकादि । बृ० द्वि० १८२ आ ।

वंशीमूलं-गृहबहिः स्थितमलन्दकादि । बृ० द्वि० १७६
अ । वंशीमूलम् । प्रज्ञा० ३४ ।

वंसीसिए-वंश्यासिको-विश्वासस्थानम् । ज्ञाता० ४८ ।

व-वाशब्दश्चन्द्रार्थः । विशेष० २४१ । वकारः-पादपूरणः ।
ओष० ६६ ।

वइ-वाक्-वचनं वाक्-ओदारिकवैक्रियाहारकशरीरव्यापा-
राहृतवाग्व्यसमूहसचिव्याजजीवव्यापारो वाक्-वाग्योगः ।
ठाणा० २० । गोवलं । नि० चू० प्र० ३५८ अ ।
वाग्-तीर्थकरराजा आगमरूपा । आचा० २०९ ।

वइउला-मुकुलीअहिभेदः । प्रज्ञा० ४६ ।

वइक्कम-व्यतिक्रमः-अपराधः । आव० ५४७ । व्यति-
क्रमः-कृते उपयोगे पदभेदादिः यावदुत्क्षिप्तं भोजनं दात्रा ।
आव० ५७६ । व्यतिक्रमः-विशेषेण पदभेदकरणतोऽति-
क्रमः । व्य० प्र० १० अ । व्यतिक्रमः-स्थितिलङ्घनम् ।
अनु० १३८ ।

वइगुल्ल-वैगुण्यं-वैधर्म्यं-विपरीतभावः । आव० ७५८ ।

वइजोग-वाग्योगस्तनुसंरम्भः कायव्यापारः ततः कायिकेन
निसृजति इत्येवमेव वक्तव्यं स्यात् । विशेषे २१० ।
वाग्व्यसमूहस्तेन सहकारिकारणभूतेन तन्निर्गम्यं जीवस्य
व्यापारः सो वाग्योगो भण्यते, वाचा सहकारिकारण-
भूतया जीवस्य योगो वाग्योग इति । विशेषे २१२ ।

वइण्ण-वितीर्णो-राज्ञानुज्ञातः । ज्ञाता० ११ ।

वइतेण-परसम्बन्धिनीं वाचमात्मनि तथैव सम्पादयन्
वाकस्तेनः । प्रश्न० १२५ ।

वइदिस-वंदेशम् । आव० ३०७ । विदेशः-योगसंग्रहेऽनि-
श्रितोपधानदृष्टान्ते पाटलिपुत्रादन्यदेशः । आव० ६६८ ।

वइदुप्पणिहाण-वाग्दुष्प्रणिधानं-कृतसामायिकस्यासम्य-
निष्ठुरसावद्यवाक्प्रयोगः । आव० ८३४ ।

वइदेही-विदेहा नाम जनपदः सोऽस्याऽस्तीति विदेही ।
विदेहजनपदाधिराः । उत्त० ३२० ।

वइवल-वाग्बल-मन्त्रादिसामर्थ्यम् । आचा० ४१७ ।

वइय-वज्रः-गोकुलम् । आव० ४७ ।

वइया-व्रजिका । आव० ५३७ । व्रजिका-लघुगोकुलम् ।
पिण्ड० ९६ ।

वइर-वज्र-शक्रायुधम् । जीवा० १६१ । वज्र-कीलिका ।
प्रज्ञा० ४७२ । वज्रः-पृथिवीभेदः । आचा० २९ ।
वज्रकाण्ड द्वितीयं, वज्राणां विशिष्टो भूभागः । जीवा०
८६ । वरं-परस्परमसहमानतया हिंस्यहिंसकताव्यवसायः ।
ज० प्र० १२५ । वज्रस्वामो-बालभावेऽपि वर्तमानस्य
मातरमवगणय सङ्ख्यबहुमानकारकः । नदी० १६७ ।

वज्रः । हीरकः । उत्त० ६८६ । रत्नविशेषः । नि०
चू० प्र० २२९ आ । वज्रः-हीरकः । प्रज्ञा० २७ ।
त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम० २५ ।
वज्र-हीरकमणिः । जं० प्र० ८२ । वज्र-शक्रायु-
धम् । प्रज्ञा० ८७ । वज्र-कीलिका । सम० १४९ ।
वरं-रत्नविशेषः । ज्ञाता० ३१ ।

वइरकंत-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम० २५ ।

वइरकूड-वज्रकूट-नन्दनवने अष्टमकूटम् । ज० प्र०
३६७ । त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०
२५ ।

वइरजंघ-वज्रजङ्घः-लोहार्गलनगरस्वामी । आव० ११६ ।
पुष्कलावतीविजये लोहार्गलनगरे ऋषभपूर्वभवे वज्रजङ्घः ।
आव० १४६ । वरजङ्घः-महाविदेहेऽधिपतिः । आव०
११५ । तृतीयवासुदेवप्रतिशत्रुः । सम० १५४ ।

वइरणाभ-वज्रनाभः-वज्रसेनधारिण्योः पुत्रः चक्रवर्ती ।
आव० ११७ ।

वइरणाम-प्रथमतीर्थकुतूपूर्वभवनाम । सम० १५१ ।

वइरदंडा-वज्रो-वज्ररत्नमयो दण्डो लुप्यपट्टमध्यवर्ती येषां
ते वज्रदण्डाः । राज० ८ ।

वइरनाभ-वज्रमयो नाभिः-मध्यभागे ययोस्ते वज्रनाभः ।
जं० प्र० ५७ ।

वइरप्पभ-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०
२५ ।

वइरभूती-आयरियो महाकविः । व्य० प्र० १८० आ ।
वइरमज्झ-वज्रमध्यः । ओप० ३२ । नि० चू० प्र०
३०६ आ ।

वइरमज्झा-वज्रस्येव मध्यं यस्यां सा वज्रमध्याः ।
तन्वित्यर्थः । ठाणा० ६५ । वज्रमध्या-याऽद्यन्तवृद्धा मध्ये
हीना च । ठाणा० १६५ ।

वइरमय-दिव्यो वज्रमयः स्थालः । आव० २७७ ।

वइररूव-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०
२५ ।

वइरलेस-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०
२५ ।

वइरवण्णं-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०

२५ ।

वइरवालुए-वज्रवालुका नदीसम्बन्धिपुलिनमपि वज्रवालुका,
यद्वा वज्रवद्वालुका यस्मिस्तथा तस्मिन्नरकप्रदेश इति ।
उत्त० ४५९ ।

वइरवासा-

। भग० १६९ ।

वइरवुट्टी-

। भग० १६६ ।

वइरवेइआ-वज्रवेदिका-द्वारशुण्डिकोपरि वज्ररत्नमयी
वेदिका । ज० प्र० ७६ ।

वइरसामि-यस्य माउलो समियआयरिओ । नि० चू०
द्वि० १०३ ।

वइरसामिउत्पत्ति-वज्रसाम्युत्पत्तिः । दश० ५१ ।

वइरसामी-दुभिन्ननिवारकः । नि० चू० प्र० १६ अ ।

वइरसिंग-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०
२५ ।

वइरसिट्ट-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् । सम०
२५ ।

वइरसेण-वेरसेनः । आव० ११८ ।

वइरसेणा-धर्मकथायाः पञ्चमवर्गोऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।

वइरागर-वैशकरः । ज्ञाता० २२८ ।

वइराड-वेराटपुर-वत्सजनपदे पुरं, आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा०
५५ ।

वइरामइए-वज्रमया-वज्ररत्नात्मिका । ज० प्र० २० ।

वइरुत्तरवडिसग-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं विमानम् ।
सप्त० २५ ।

वइरेग-वेरासः-व्यतिरेकः-पिण्डितं विशेषप्रतिपादकपश्-
मतनिराकरणम् । विशेष० ६०२ ।

वइरोअण-विहति विशिष्ट रोचन-दीपनं दीप्तिरिति-
यावत् येषामस्ति ते वेरोचना, ओदीच्यासुराः । ज० प्र०
१६२ ।

वइरोअण-विविधः प्रकारे रोच्यन्ते-दीप्यन्ते इति विरोच-
स्त एव वेरोचना-उत्तरदिग्वाकिनोऽसुराः तेषामिन्द्रः ।
ठाणा० २०५ । वेरोचनम् । तृतीयं लोकान्तिकविमा-
नम् । भग० २७१ । अष्टसागरोपमस्थितिकं देवविमा-
नम् । सम० १४ ।

वइरोअणराया-वेरोचनराजः-वेरोचनेन्द्रः । जीवा० १६६ ।

वइरोयणिद-बलीन्द्रः । भग० १५६ । जीवा० १६६ ।

वइरोसभ-वज्रऋषभ-वज्रऋषभनाराचं संहननम् । उत्त०
४५२ ।

वइरोसभनाराय-वज्र-कोलिका ऋषभः-परिवेष्टनपट्टः
नाराचं-उभयतो मर्कटबन्धः वज्रर्षभनाराचम् । प्रज्ञा०
४७२ ।

वइल्लाण-

। नि० चू० प्र० २८२ आ ।

वइसस-वैशसं-दुःखम् । वृ० तृ० ६३ अ ।

वइसाह-अतो पण्णितातो काउं अगत्तले वाहिजरहठितो
सोरिद्विओ वा जुम्भइ तं । नि० चू० तृ० ९० अ ।
विशाखस्थानम् । निरय० ८ । वैशाखम् । आव०
६६६ । वैशाखं-पाष्णीअभ्यन्तरे समश्रेण्या करोन्ति,
अग्रतलो बाह्यतः, लोकप्रवाहे तृतीयं स्थानम् । आव०
४६५ । वैशाखं-वैशाखनामकम् । ज० प्र० २०१ ।
वैशाखं-पाष्णी अभ्यन्तरे समश्रेण्या करोति, अग्रतलो
बाह्यतः (?) ।

वइसाहठाण-वैशाखस्थानकम्, चैवं-“पादो सविस्तरौ
कार्यौ, समहस्तप्रमाणतः । वैशाखस्थानके वत्सः कूट-
लक्ष्यस्य वेधने ॥१॥” ज० प्र० २०१ ।

वइस्स-द्वेयः-तत्तद्दोषदुष्टत्वात्सर्वस्याप्रीतिभाजनमिति ।
उत्त० ६२५ ।

वए-वज्रं-गोकुलम् । आव० ५३८ । वज्रः-गोकुलम् ।
वृ० द्वि० १८८ आ ।

वक्कंत-व्युत्क्रान्तः-उत्पन्नः । ठाणा० ३०७ । व्युत्क्रान्तः-
अपगतः । ओघ० १३० । व्युत्क्रान्तः-उत्पन्नः । ज्ञाता०
१२५ ।

वक्कंतिए-व्युत्क्रान्त-उत्पन्नः । ज्ञाता० ६४ ।

वक्कंतिय-व्युत्क्रान्तिः-उत्पत्तिः निष्क्रमणं च । जीवा०
३५ ।

वक्कंतिया-व्युत्क्रान्तिशब्दोऽत्रोत्पत्तिवाची । प्रज्ञा० ४४ ।

वक्कंती-व्युत्क्रान्ति-उत्पत्तिस्थानप्राप्तस्योत्पादः । ठाणा०
३५६ । व्युत्क्रान्तिलक्षणार्थाधिकारयुक्तत्वात् व्युत्क्रान्तिः ।
प्रज्ञापनायाः षष्ठं पदम् । प्रज्ञा० ६ । व्युत्क्रान्तिः-
जीवानामुत्पादः । भग० १०७ । व्युत्क्रान्तिः-प्रज्ञापनायां
पदम् । जीवा० २१ । भग० ७६२, ९५१ ।

वक्कन्तीपयं-व्युत्क्रान्तिः-जीवातामुत्पादस्तदर्थं पदं-प्रकरण
व्युत्क्रान्तिपद तच्च प्रज्ञापनायां षष्ठम् । भग० १०७ ।
वक्कन्तीय-प्रज्ञापनायाः षष्ठं पदम् । भग० ५१२, ५१३
५८३ ।
वक्क-मङ्गलवचनम् । वाक्यम् । ज्ञाता० १३३ । वाक्यं-
वचनम् । उक्त० २६७ । वल्कलः-वर्धः । सूत्र० १२५ ।
वक्कड्डय-वक्रयेण कियत्कालं भाटकप्रदानेन निर्वृत्ता वा
क्रियिकी । व्य० द्वि० २७२ आ ।
वक्कजडा-वक्राश्च-वक्रबोधतया जडाश्च तत एव स्वका-
नेककुविकल्पतो विवक्षितार्थप्रतिपत्त्यक्षमतया वक्रजडाः ।
उक्त० ५०२ । वक्रजडा-चरमतीर्थकरतीर्थसाधुः । ठाणा०
२०२ ।
वक्कबन्ध-वल्कबन्धनं सूत्रबन्धनं बालबन्धनञ्च । विपा०
८१ ।
वक्कमड्ड-व्युत्क्रामति-उत्पद्यते । आचा० ५९ । व्युत्क्रा-
मति-उत्पद्यते । प्रज्ञा० ३८ ।
वक्कमण-व्युत्क्रमणं-उत्पत्तिः । भग० ८७ ।
वक्कमति-व्यतिक्रामति-मुञ्चति । सूर्य० २७८ । उत्पद्यते ।
ठाणा० १२२ । अवक्रमते-आगच्छति । प्रज्ञा० २२८ ।
वक्कममाणसि-व्युत्क्रामति-उत्पद्यमाने । ज्ञाता० २० ।
वक्कय-वल्कजः-तृणविशेषः । प्रज्ञा० १२८ । वल्कजः ।
आचा० ३६६ ।
वक्कलनियतया-वल्कलवस्त्रा । आव० २०६ ।
वक्कलवासी-वल्कलवासा । भग० ५१६ । वल्कवासा ।
निरय० २५ ।
वक्कसुद्धि-वाक्यशुद्धिः दशवर्कालिकस्य सप्तममध्ययनम् ।
दश० २०७ ।
वक्ख-वक्षः । जीवा० २७५ । वक्षः-मध्यः । जं० प्र०
३१४ ।
वक्खाण-व्याख्यानं-सूत्राभिप्रायः । सूत्र० २३१ ।
वक्खार-वक्षसि-मध्ये, स्वगोप्यं क्षेत्रं द्वौ संभूय कुर्वन्तीति
वक्षस्कारः । जं० प्र० ३१४ । वक्षस्कारः-पर्वतविशेषः ।
प्रज्ञा० ७१ । वक्षारपर्वतः-प्रमाणाकुलप्रमेयः । अनु०
१७१ । वक्षस्कारः-चित्रकूटादिका विजयविभागकारी-
पर्वतः । प्रश्न० ६६ ।

(अल्प० ११७)

वक्खारपर्वत-वक्षस्कारपर्वतः । ज्ञाता० १२१ ।
वक्खारपर्ववय-वक्षारपर्वतः-वक्षस्कारक्षेत्रकारीपर्वतः ।
ठाणा० ७१ ।
वक्खित्त-व्याक्षिप्तम् । आव० ५४६ । व्याक्षिप्तः-हल-
कुलिशवृक्षच्छेदादिव्यग्नः । बोध० २३ ।
वक्खित्तचित्ता-व्याक्षिप्तचित्ता । उक्त० २१६ ।
वक्खित्ता-वस्त्रं प्रत्युपेक्ष्य ततोऽन्यत्र यमनिकादौ प्रक्षि-
पति यद् अथवा वस्त्राश्चलादीनां यदूर्ध्वक्षेपणं सा विक्षिता ।
ठाणा० ३६१ ।
वक्खेव-व्याक्षेपः । आव० ५४२ । विक्षेपः-विलम्बः ।
आव० ७०६ । व्याक्षेपः-प्रतीक्षातः । आव० ७२१ ।
व्याक्षेपः-बहुकृत्यव्याकुलतात्मकः । उक्त० १५१ ।
वक्षस्कारः- । जं० प्र० ८८ ।
वक्कय-एककः । सम० (?) ।
वक्कयता-शास्त्रीयोपक्रमे चतुर्थो भेदः । आचा० ३ । स्व-
समयेतरोभयवक्कयताभेदात् त्रिधा । ठाणा० ४ ।
पदार्थविचारः । आव० ५६ ।
वक्कजड-चरमजिनसाधुः । भग० ६१ ।
वक्कपुर-पुरं आधाकर्मण अमोज्यतायां हृष्टान्तरे उग्रतेजसः
पदातेः पुरम् । पिण्ड० ७१ ।
वग-वृकः । भग० १९१ ।
वगडा-ग्रामादेः परिक्षेपः । वृ० द्वि० १ अ । परिक्षेपः ।
व्य० द्वि० १७८ अ । पाटकः । वृ० तृ० १९८ आ ।
वृत्तिपरिक्षेपः । वृ० द्वि० १५७ अ । वृत्तिः । व्य० प्र०
१३४ आ ।
वग-वर्गः-समानजातीयवृन्दम् । औप० ५६ । व्याघ्रः-
शार्दूलः । जीवा० २८२ । वर्गः-तेनैव राशिना तस्य
राशेर्गुणे भवति । प्रज्ञा० २७४ । वर्गः-अध्ययनादि-
समूहः । ठाणा० ५१३ । वगः-समूहः । सम० ११८ ।
वर्गः-घन एव घनेन गुणितः । उक्त० ६०१ । वर्गः-
अध्ययनसमुदायः । निरय० ३ । वर्गः । विशेष० ४२६ ।
वर्गः-अध्ययनसमुदायात्मकः । सम० ६५ । वल्कः-
पलाशादित्वग्रूपः । विशेष० ६४ । वर्गः-आवश्यकस्य
सप्तमपर्यायः । विशेष० ४१५ । वर्गः-संख्यानं यथा-
द्रव्यो वर्गश्चरवारः सहशद्विराशिघातः । ठाणा० ४६६ ।

(९२९)

वगइ-वल्गति । जीवा० २४७ ।

वगचूलिया-वर्गः-अध्ययनादिसमूहः तस्य चूलिका वर्ग-
चूलिका । ठाणा० ५१३ । वर्गचूलिका-व्याख्याचूलिका ।
व्य० द्वि० ४५४ आ । वर्गचूलिका-वर्गः-अध्ययनानां
समूहो तेषां चूलिका । नदी० २०६ ।

वगण-वल्गनं-कूदंनम् । ज्ञाता० २३२ । वल्गनं-उल्ल-
ङ्घनम् । औप० ६५ । वल्गनं-उत्कूदंनम् । ज० प्र०
५३० । वल्गनं-उल्लङ्घनम् । भग० ५४२ । वल्गनं-
उत्कूदंनम् । ज० प्र० २६५ ।

वगणा-वर्गणा-समुदायः । प्रज्ञा० २६५ । वर्गणा-
वर्गः-समुदायः । ठाणा० २८ । वर्गणा-समुदायः ।
आव० ३४ । वर्गणा-तासामवणाहनानामनन्तभाषाद्व्य-
स्कन्धाश्रयभूतक्षेत्रविशेषरूपाणां वर्गणासमुदायः । विशेष०
२२० । वर्गणा-सजातीयवस्तुसमुदायः । विशेष० ३२८ ।
वगगतव-वर्णवत्त्वधिकचतुःसहस्रपदात्मकं ४०६६ तपः
एतदुपलक्षितं तपः वर्गतपः । उत्त० ६०१ ।

वगगली-वाहीविससो । नि० चू० प्र० ३१५ आ ।

वगवर्ग-वर्गस्य वर्गो वर्गवर्गः, स च यथा द्वयोर्वर्ग-
श्रित्वाश्रयभूतानां वर्गः षोडशेति । ठाणा० ४६६ । वर्ग-
वर्गः-स्वपडखण्डः । औप० ११८ । वर्ग एव वर्गण
गुण्यते तदा वर्गवर्गः । उत्त० ६०१ ।

वगवगगतवो-वर्गवर्गतपः-षोडशाधिकद्विशतसप्तसप्ततिसह-
स्रसप्तषष्ठिलक्षैककोटिपदात्मकम् । १६७७७२१६ तपः ।
उत्त० ६०१ ।

वगसीह-सप्तदशतीर्थकृतप्रथमभिक्षादाता । सम० १५१ ।

वगगा-वल्का-वंशाशिवन्धनभूता वटादित्वचः । भग०
३७६ ।

वगिगयं-वल्गनं-अश्वकलाविशेषः । उत्त० २२३ ।

वगु-वल्गु-विमानविशेषः । उत्त० ३२१ ।

वगुनई-वल्गुमती-सचित्तद्रव्यशयोदाहरणम् । आचा०
३५६ ।

वगुर-वगुरो श्रेष्ठी । आव० २१० ।

वगुरपडिओ-वागुरापतितः । आव० ३४६ ।

वगुरा-वागुरा-मृगबन्धनम् । ज्ञाता० १०१ । वागुरा-
मृगबन्धनविशेषः । प्रभ० १३ । नि० चू० द्वि० ११

अ । वागुरेव वागुरापरिकरः । राज० १२२ ।

वगुरि- । नि० चू० प्र० १३६ आ ।

वगुरिय-वागुरिकः-पाक्षप्रयोगेण मृगघातकः । वृ० द्वि०
८२ आ ।

वगुरो-वक्कपादिगा । नि० चू० प्र० १३६ आ ।

वगुलि-वल्गुली-पक्षिविशेषः । प्रभ० ८ । वल्गुलिः-
माक्षिकामक्षणजनितो व्याधिविशेषः । ओष० १८२ ।
वल्गुलि-पक्षिविशेषः । आव० ७४३ ।

वगुली-वर्मपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । वल्गुली-वर्म-
पक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४९ । वान्तिरोगः । वृ० तृ०
१८५ आ ।

वगु-वल्गु-चतुर्थस्य इन्द्रलोकपालवैश्रमणस्य विमानम् ।
भग० १६४ । वल्गुः-ईशानेन्द्रलोकपालवैश्रमणस्य विमा-
नम् । भग० २०३ । वल्गुविजयः । ज० प्र० ३५७ ।
वल्गुः-वाग् । आव० १६७ । वाग्-वाणिः । उत्त०
३१८ । ठाणा० ८० ।

वगुहि-वाग्मिर्यकाभिरानन्द उत्पद्यत इति भावः । ठाणा०
४६३ ।

वगघ-विरुवो । नि० चू० द्वि० १२९ अ । व्याघ्रः-
सनखचतुष्पदविशेषः । जीवा० ३८ । व्याघ्रः । आव०
३८४ । व्याघ्रः-पुण्डरीकः । उत्त० १३५ । व्याघ्रः ।
नि० १३३ । व्याघ्रः । ज० प्र० १२४ । व्याघ्रवर्म ।
आचा० ३९४ । व्याघ्रः । नि० चू० प्र० १३८ आ ।
व्याघ्रः । भग० १६० ।

वगघमड-व्याघ्रमृतः-मृतव्याघ्रदेहः । जीवा० १०६ ।

वगघमुह-व्याघ्रमुखनामान्तरद्वीपः । व्याघ्रमुखः-अन्तरद्वी-
पविशेषः । जीवा० १४४ ।

वगघमुहदोव-षट्पयोजनशतावगाहाकद्वीपः । ठाणा० २२६ ।

वगघरणशाला-व्याघ्ररणशाला-तोलविषये ग्राममध्ये
शाला । वृ० द्वि० १७५ अ ।

वगघसीह-व्याघ्रसिंहः-कुन्थुजिनप्रथमभिक्षादाता । आव०
१४७ ।

वगघा-सनखचतुष्पदविशेषः । प्रज्ञा० ४५ ।

वगघाडीओ-उपहासार्थं रुतविशेषः । ज्ञाता० १४४ ।

वगधारिअ-अवलम्बितः । ज० प्र० ५० । प्रलम्बितः ।

ज० प्र० ७७ । प्रलम्बमानः । ओप० ५ ।
 वर्गधारिता-उष्णीकृत्य । दश० ८७ ।
 वर्गधारिय-प्रलम्बितः । जीवा० १६० । अवलम्बितः ।
 जीवा० २०६ । प्रलम्बितः । जीवा० २२७ । अव-
 लम्बितः । जीवा० ३६१ । प्रलम्बमानः । ज्ञाता० ४ ।
 व्याधारित-आर्द्रम् । आव० ६५६ । प्रलम्बितः । राज०
 ३६ । प्रलम्बितः । प्रज्ञा० ८६ । ज तिणि वा
 सपडति जत्थ वा णेव्व वासकप्पो गलति जत्थ वा
 वासकप्प भेत्तूण अतो काउ य उल्लेति । नि० चू० प्र०
 ३५३ आ ।
 वर्गधारियपाणि-प्रलम्बितभुजः । भग० १७४ । प्रलम्ब-
 भुजः । आव० ६४८ ।
 वर्गधारियपाणी-प्रलम्बितभुजः । ज्ञाता० १५४ ।
 वर्गधावच-व्याघ्रापत्य-उत्तराषाढागोत्रम् । ज० प्र०
 ५०० । वाशिष्ठगोत्रे चतुर्थो भेदः । ठाणा० ३९० ।
 वर्गधावचसगोत्र-व्याघ्रापत्यसगोत्र उत्तराषाढानक्षत्रगो-
 त्रम् । सूर्य० १५० ।
 वर्गघो-व्याघ्रो, तत्प्रधाना विद्या, पठितसिद्धा विद्या ।
 आव० ३१६ ।
 वघ्रो- । नि० चू० द्वि० १८ अ ।
 वचनपरुषताव्यसन-वरपरुषवचनः सर्वानपि जनास्त्रिवि-
 शेषमाकरोति । वृ० प्र० १५७ अ ।
 वचनसम्पत्-आदेयवचनताविचतुर्भेदभिन्ना सम्पत् । उत्त०
 ३६ ।
 वचचंत-व्रजन्तः । ज्ञाता० १८६ ।
 वचचंसी-वचो-वचनं सोभाग्याद्युपेत यस्यास्ति स वचस्वी,
 अथवा वचः-तेजः प्रभाव इत्यर्थस्तद्वानु वचस्वी । ज्ञाता०
 ६ । वचः-तेजः प्रभाव इत्यर्थस्तद्वानु वचस्वी । राज०
 ११८ । वचस्वी-विशिष्टप्रभावोपेतः, वचस्वी-विशिष्ट-
 वचनयुक्तः । भग० १३६ । 'वचो' वचनं सोभाग्याद्यु-
 पेत यस्यास्ति स वचस्वी । राज० ११८ । वचस्वी-
 शरीरत्रलोपेतः । सम० १५६ ।
 वच-वचः-वचनं सोभाग्याद्युपेतम् । वचः वा तेजः प्रभाव
 इति । ओप० ३३ । पुरीषम् । ओष० १२२ । वचः-
 विष्टा । दश० १६७ । वचं गिहस्स समततो । नि० चू०

प्र० १६२ अ । तणविसेसो । नि० चू० प्र० १२६
 आ । व्युत्तं-विशिष्टवानम् । राज० ६३ । वचः-तेजः ।
 राज० ११८ ।
 वचचक-दर्भाकारम् । वृ० द्वि० २०३ अ । तृणरूपवाद्य-
 विशेषः । ज० प्र० १०१ । जीवा० २६६ ।
 वचचर्ग- । आव० ८४४ ।
 वचचर्ति-वचस्वी रूपवान् । आचा० ३६४ ।
 वचचाभेलिय-व्यत्याम्नेडितं कोलिकापायसवत् । आव०
 ७३१ । व्यत्याम्नेडितः । आव० १०३ । एकस्मिन्नेव
 शास्त्रेऽन्यान्यस्याननिबद्धान्येकार्थानि सूत्राण्येकत्र स्थाने
 समानीय पाठतो व्यत्याम्नेडितम् । आचारादिसूत्रमध्ये
 स्वमतवर्जितानि तत्सदृशानि सूत्राणि कृत्वा प्रक्षिपतो
 व्यत्याम्नेडितम् । अस्थानविरतिकं वा व्यत्याम्नेडितम् ।
 अनु० १५ । व्यत्याम्नेडितः-वितथसूत्राऽऽर्यः । विशेष०
 ६३७ ।
 वच्चायाहिति-प्रत्यायास्यति । आव० २१३ ।
 वच्छ-वत्सो नाम विजयः । ज० प्र० ३५२ । वत्सः-
 गोपुतः । ओष० १४१ । वृक्षः । उत्त० ३०६ । वत्सः-
 आर्यजनपदविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । वच्छः-तरुः । दश०
 १७ । वात्स्यं-वत्स्यस्यापत्यं वात्स्यः । नंदी० ४६ ।
 वक्षः-उरुः । ज्ञाता० १६ ।
 वच्छग-वत्सकः-तर्णकः । पिण्ड० १३० ।
 वच्छगविष्पक-तृणविशेषः । स्वमेवं रजोहरणम् । व्य०
 प्र० २०३ अ ।
 वच्छगा-वत्सका-कोशाम्बुजयिन्योरन्तराले नदी । आव०
 ६६६ ।
 वच्छगावती- । ठाणा० ८० ।
 वच्छभूमि-वत्सभूमिः-कोशाम्बीविषयः, मेतार्यगणधरजन्म-
 भूमिः । आव० २५५ ।
 वच्छमिता-वत्समित्रा-काञ्चनकूटे देवी । ज० प्र० ३५३
 वत्समित्रा-षष्ठी दिक्कुमारीमहत्तरिका । ज० प्र० ३८८ ।
 वत्समित्रा-अधोलोकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२१ ।
 वच्छल्ल-वात्सल्यं-साधमिकजनस्य भक्तपानादिनोचितप्रति-
 पत्तिकरणम् । उत्त० ५६७ । वात्सल्यं-समानधार्मि-
 काणां प्रीत्योपकारकरणम् । प्रज्ञा० ५६ । वात्सल्यं-

समानधार्मिकप्रीत्युपकारकरणम् । दश० १०३ । आदरं ।
नि० चू० प्र० १४ अ । वात्सल्यं-समानधार्मिकस्या-
हारादिभिः प्रत्युपकरणम् । अय० प्र० १६ अ ।
वच्छल्लया-वत्सलता-वत्सलभावः-अनुरागः यथावस्थित-
गुणोत्कीर्तना यथानुरूपोपचारलक्षणा । आव० ११९ ।
वत्सलता-वात्सल्यः-अनुरागः यथावस्थितगुणोत्कीर्तनानु-
रूपोपचारलक्षणः । ज्ञाता० १२२ ।
वच्छवाली-वत्सपाली । आव० ३५३ ।
वच्छसुत्त-वक्षःसूत्र-हृदयामरणभूतसुवर्णसङ्कलकम् । भग०
४७७ ।
वच्छा-मूलगोत्रे तृतीयो भेदः । ठाणा० ३६० । ठाणा०
८० ।
वच्छाणुबंधिता-वत्सः-पुत्रस्तदनुबन्धो यस्यामस्ति सा
वत्सानुबन्धिका वैरस्वामिमातुरिव प्रव्रज्यायां दशमो भेदः ।
ठाणा० ४७४ ।
वच्छाभूमी-वत्सभूमीः-अषाढाचार्यस्थानम् । उत्त० १३३ ।
वच्छाय-तृणविशेषः । वृ० द्वि० २०३ अ ।
वच्छावई-वत्सावतीविजयः । ज० प्र० ३५२ ।
वच्छी-चारुदत्तमुता-ब्रह्माक्षराज्ञी । उत्त० ३७६ ।
वज्ज-वज्र-कीलिकाकीलितकाष्ठसम्पुटोपम् । भग० १२ ।
वज्यं-अवद्यं पापम् । उत्त० ६५६ । वज्यं-पापं वज्यंत
इति, वज्रं वज्रवद्गुरुत्वात् वापम् । प्रश्न० १३८ । वज्र-
वद्वज्रं-गुरुत्वात्कर्म । आचा० २६३ । वज्रं-वज्र-
वद्वज्रं-गुरुत्वात्कर्म । सूत्र० ३३१ । त्रयोदशसागरोपम-
स्थितिकं देवविमानम् । सम० २५ । वज्यं पापम् ।
प्रश्न० ६२ । जनपदविशेषः । भग० ६८० । वज्रं-
गुरुत्वात्कर्म, अवद्यं वा पापम् । आचा० २६३ । वज्रं-
वज्रवत् गुरुत्वाद्धिसाऽनुतादिपापं कर्म । ठाणा० १९७ ।
वज्रं-वज्रमिव वज्रं गुरुत्वात्तत्कारिमाणिनामतिगुरुत्वेना-
धोगतिगमनात् । वज्यंते वा विवेकिभिरिति वज्रं ।
प्राणवधस्य पञ्चविंशतितमः पर्यायः । प्रश्न० ६ । वाद्यम् ।
ठाणा० २८६ । साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः ।
प्रज्ञा० ३४ । वज्रं-हीरकः । जं० प्र० ४१४ । वज्रं-
अवद्यः, वज्रः । भग० ६८४ । वज्यंत इति वज्यं अवद्यं
वा । ठाणा० १९७ । पावं । नि० चू० तृ० ७४ आ ।

वज्यं-पापम् । विशेष० १३१७ ।
वज्जए-विशोध्यते । वृ० प्र० १६७ आ ।
वज्जकंत-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
२५ ।
वज्जकंद-वज्रकन्दः-अनन्तकायभेदः । भग० ३०० । वज्र-
कन्दः-अनन्तकायविशेषः । प्रज्ञा० ३६४ । वज्रकन्दः-
कन्दविशेषः । उत्त० ६९१ ।
वज्जकूड-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
२५ ।
वज्जजणपरिहारो- । नि० चू० तृ० ८६ आ ।
वज्जणा-वज्रना-लौकिकलोकोत्तरभेदभिन्नपरिहरणायः
षष्ठो भेदः । आव० ५५२ ।
वज्जणभ-चतुर्थतीर्थकृतप्रथमशिष्यः । सम० १५२ ।
वज्जतुंडा-वज्रतुण्डिका । आव० २१६ ।
वज्जपरिवज्जी-वज्रनीयं वज्यं-अकृत्यं तत्परिवर्जी-अप्रमत्तः
वज्यंपरिवर्जी । आव० ५६८ ।
वज्जपाणी-वज्रं पाणावस्येति वज्रपाणिः इन्द्रः । प्रज्ञा०
१०१ ।
वज्जपभ-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
२५ ।
वज्जभीरु-वज्यंत इति वज्यं पापं वज्रभीरुवा वज्रं वा-वज्र-
वद् गुरुत्वात् पापमेवेति । प्रश्न० १३८ । ससारभय-
उन्निग्मा थोवमपि पावं जेच्छति । दश० चू० ४१ ।
वज्जमाण-वाद्यमानः-तुर्यः । ज्ञाता० २३७ ।
वज्जरिसह-वज्रपभः-सहननविशेषः । आव० १११ ।
वज्जरिसहनारायं-वज्रपभनाराचं-द्वयोरस्योदभयतो मर्कट-
बन्धेन बद्धयोः पट्टाकृति गच्छता तृतीयेनास्था परिवेष्टित-
योरुपरितदस्थित्रयभेदि कीलिकाख्यं वज्रनामकमस्थि यत्र
भवति तत् । प्रथमं संहननम् । जीवा० १५, ४२ ।
वज्जरिसहनारायसंघयण-वज्रपभनाराचसंहननं इह, संह-
ननं-अस्थिसञ्चयविशेषः । इह वज्रादिनां लक्षणमिदम्
“रिसहो य होइ पट्टो वज्जं पुण कीलियं वियाणाहि ।
उभयो मक्कडबन्धो नारायं तं वियाणाहि ॥१॥” ति,
तत्र वज्रं च तत् कीलिकाकीलितकाष्ठसंपुटोपमसामर्थ-
युक्तत्वात्, ऋषभश्च लोहादिमयपट्टबद्धकाष्ठसंपुटोपम-

सामर्थ्यान्वितत्वात् वज्रर्षभः स चासौ नाराचं च उभ-
यतो मर्कटवन्धनिबद्धकाष्ठसंपुटोपमसामर्थ्येपितत्वाद् वज्र-
र्षभनाराचं, अन्ये तु कीलिकादिमस्त्वमस्त्वमानामेव वर्णयन्ति ।
भग० १२ । वज्रर्षभनाराचसंहननम् । सूत्र० ४ ।
वज्ररुच-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
२५ ।
वज्रजलाढ-वज्रजलाढः-म्लेच्छजातिविशेषः । आव० २११ ।
वज्रजलेस-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
२५ ।
वज्रजवर्ण-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् ।
सम० २५ ।
वज्रजवित्ति-वयंवृत्तिः-प्रधानजीविकः । अनु० १३० ।
वज्रजविराड्व-वज्रस्येव विराजितं वज्रविराजितम् ।
जीवा० २७५ ।
वज्रजसिद्ध-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
२५ ।
वज्रजा-विद्यते-ज्ञायते-आभिस्तत्त्वमिति विद्या आरण्यक-
ब्रह्माण्डपुराणात्मिका । उत्त० ५२६ । वज्र्या-नवविध-
शय्याप्रकारे पञ्चमः । वृ० प्र० ९३ अ । वज्रा-पारि-
णामिकीबुद्धिदृष्टान्ते काष्ठश्रेष्ठिपत्नी । आव० ४२८ ।
वज्रजावत्-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
२५ ।
वज्रजी-वज्रो-इन्द्रः । भग० ३१७ ।
वज्रजुतर्षडिसग-त्रयोदशसागरोपमस्थितिकं देवविमा-
नम् । सम० २५ ।
वज्रर्भ-वध्यः । आव० ३६९ । वध्यः । आव० ६४ ।
ज्ञाता० १४३ । वध्र्यः-चर्मपञ्चके तृतीयो भेदः । आव०
६५२ ।
वज्रभक्तल-वज्रभक्तन-त्वगुत्रोटनम् । सम० १२६ ।
वज्रभकार-वध्यकारः शिल्पविशेषः । अनु० १४९ ।
वज्रभपाणपीय-वध्याप्राणप्रीतः-वध्यप्राणपीतो वा, वध्यश्च
हन्तव्याः प्राणपीताश्च-उच्छ्वासादिप्राणप्रियाः प्राणपीतो
वा-भक्षितप्राणा यः स तथा । प्रश्न० ५६ ।
वज्रभयाणभीय-वधकेभ्यो भीतः । प्रश्न० ५६ ।
वज्रभा-हत्या । नि० चू० प्र० ३५१ आ । नि० चू०

प्र० १२१ अ ।

वज्रभार-शिल्पायंविशेषः । प्रज्ञा० ५६ ।

वज्रिभयायण-वाञ्छव्यायनं-पूर्वाषाढागोत्रम् । जं० प्र०
५०० ।

वज्रिभयायणसगोत्त-पूर्वाषाढनक्षत्रगोत्रम् । सूर्य० १५० ।

वज्रभुवका-बाह्यक्रीडा । आव० ८१६ ।

वज्र-रत्नविशेषः । आव० २५६ । कीलिका । जीवा०

१५ । आयुधविशेषः । ज्ञाता० १२८ । गुरुकस्पर्शपरि-
णतः । प्रज्ञा० १० ।

वज्रकन्दः-वनस्पतिकायिकभेदः । जीवा० २७ ।

वज्रतन्दुल-अत्यन्तदुर्भेदतन्दुलम् । उत्त० ३६२ ।

वज्रतन्दुलकल्प-यो न वासयितुं शक्यः । ठाणा० ४८१ ।

वज्रपाणि-वज्राभिधानमायुधं पाणावस्येति । उत्त०
३५० । वज्रमपि लक्षणं पाणी सम्भवतीति वज्रपाणिः ।
उत्त० ३५१ ।

वज्रमध्य-प्रकीर्णतपोविशेषः । उत्त० ६०१ ।

वज्रमध्या-वज्रमध्योपमितमध्यभागा वज्रमध्या । व्य०
द्वि० ३५६ अ ।

वज्रस्वामी-वचनप्रभावे दृष्टान्तः । व्य० प्र० १९ अ ।

बालस्य सूत्रार्थनिष्पन्नतायां दृष्टान्तः । व्य० प्र० १४३
अ । बालस्ये निष्पन्नः । वृ० द्वि० २२ अ । बालोऽपि
निष्पन्नः । वृ० द्वि० २८४ अ ।

वज्रान्त-श्रूयते च वज्रान्तं गणितम् । ठाणा० ४७८ ।

वटभा-मडहकोष्ठः । निरय० ७ । महत्कोष्ठा । ज्ञाता०
४१ ।

वटिका-गुटिका । उत्त० १४३ ।

वट्टत-वर्तमानाः-ये तपोऽर्हप्रायश्चित्ते वर्तन्ते । व्य० प्र०
६७ आ । जे तवे चेव वट्टति । नि० चू० तृ० १२२
अ ।

वट्ट-वर्त्म । ओप० ६४ । वृत्तम् । ओष० २१० । वृत्त-
वर्तुलम् । जीवा० २२९ । वृत्तं-सूत्रावलनकम् । जीवा०

२७० । वृत्त-सूत्रावलनकम् । प्रश्न० ८० । घनतीमनम् ।

प्रश्न० १५३ । वृत्तं-वर्तुलम् । ओष० २११ । वेष्टनकः

श्रीदेवताव्यासितः पट्टः । वृ० तृ० २५५ अ । नि०

चू० द्वि० ७१ अ । सप्तचउरंश । वि० चू० तृ० ५४

आ । द्वितीयं संस्थानम् । भग० ८१८ । वृत्तः-चक्र-
वास्तव्या परिवर्तुलः । जीवा० ६७ । वृत्तः-द्वितीयं
संस्थानम् । प्रज्ञा० २४२ । छात्रः । आव० ५६१ ।
वृत्त-समवतुरस्त्रम् । वृ० द्वि० २४६ अ । वृत्तं वर्तुलम् ।
जीवा० २७० ।
वट्टह-वर्तते । ओष० १५६ । वर्तते-युज्यते । आव०
७०८ । वर्तते । आव० ४१५ ।
वट्टह-वर्तकान्-जत्वादिमयगोलकान् । ज्ञाता० २३५ ।
वट्टक-वर्तकः-पक्षिविशेषः । प्रश्न० ८ । वट्टकः-रक्तपादपः ।
नि० चू० द्वि० ७१ अ ।
वट्टकन्दुका-क्रीडाविशेषः । सूत्र० १८४ ।
वट्टकखुर-वृत्तखुरः-प्रधानाश्वः । ओष० १५६ ।
वट्टखुर-घोडशो । नि० चू० प्र० २०८ अ ।
वट्टखेड-कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ ।
वट्टग-वृत्तक-भोजनक्षणोपयोगी घृतादिपात्रम् । ज० प्र०
१०१ । लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । वर्तक-
गोलकम् । ज० प्र० ३६२ । लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा०
४९ ।
वट्टण-दोत्तंत एककतो वलेति, सवकारबलणं, पण्हाए वा
भगो वट्टणं । नि० चू० प्र० १९१ अ । त्वग्वर्तन-
सयनम् । नि० चू० प्र० २४७ अ । नि० चू० प्र०
२४० अ (?) ।
वट्टत-परिवेषयन् । ठाणा० १४८ ।
वट्टति-वर्तते-प्रादुर्भवति । आचा० ६० । वर्तते-युज्यते ।
आव० ८२० । वर्तते । आव० ८२२ । वर्तस्यति ।
उत्त० १०२ ।
वट्टपठव्या-वत्तपर्वताः-शब्दापातिविकटापादिकाः वर्तुल-
विजयाद्वपर्वतविशेषाः । प्रश्न० ६५ ।
वट्टमाणो-वर्तमानां साराम् । व्य० द्वि० ७८ अ । काचिद्
वार्ता वर्तनी वा । विशे० ६८७ । अवस्था । नि० चू०
प्र० ३२५ आ ।
वट्टय-वर्तुलम् । आव० १९४ । वर्तकः-जत्वादिभया
बाह्यरमणकविशेषः । अन्त० ५ ।
वट्टवेयडुपवय-वृत्तः पलयाकारवात् वेताडुघः नामतः
स च सो पर्वतः चेति विग्रहः वृत्तवेताडुपर्वतः । ठाणा०

७६ ।
वट्टसण्ठाणपरिणय-वृत्तसंस्थानपरिणतःकुलालचक्रादिवत् ।
प्रज्ञा० ११ ।
वट्टा-वृहत्तरा रक्तपादा । नि० चू० प्र० २७७ अ ।
वर्तका-पक्षिविशेषः । भग० ७५४ । वत्ता-वृत्ताद्वल-
याकारा । सूर्य० ७१ । वृत्ता-वृत्ताद्वलयाकारा ।
सूर्य० ७३ । वृत्ता-अद्वलयाकारा । ज० प्र० ४५४ ।
वर्तनी । आव० ८०१ ।
वट्टावेह- । ओष० १०१ ।
वट्ट-वर्तिः । आचा० ५७ । वर्तिः-दशा । ज० प्र०
१०२ ।
वट्टिअ-उपचितकठिनभावः । ज० प्र० ५२ ।
वट्टिआ-वर्तिता । वृत्ता । ज० प्र० ११० ।
वट्टिमाणचरए-परिवेद्यमाणचरकः । ओष० ३६ ।
वट्टिय-वर्तितः-वृत्तिं कारितः, तत्र क्षिप्त इति । ओष०
८७ । वर्तितः-बद्धस्वभावः, उपचितकठिनभावः । जीवा०
२०७ । वर्तितः-बद्धस्वभावः, उपचितकठिनभाव इति ।
जीवा० ३६१ ।
वट्टिया-वर्तिता-वृत्तिः । जीवा० २७० । श्लेषद्रव्यवि-
मिश्रितानां वलिता । प्रज्ञा० ३३ । परिवेष्टिता । आव०
४३४ ।
वट्टो-वर्ती । जीवा० २६६ । वर्तिः-श्लेषद्रव्यमिश्रितानां
वलिता एकरूपा । प्रज्ञा० ३४ ।
वट्टावरए-वर्तकवरः-लोष्टकप्रधानः । भग० ७६६ ।
वड्ड-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०३ । जक्षवानव्यन्तस्य
चैत्यवृक्षः । ठाणा० ४४२ । वटः-खाद्ये वृक्षविशेषः ।
आव० ८२८ । बहुबीजकवृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
वड्डउरं-जलोदरम् । वृ० द्वि० २७२ आ ।
वड्डग-त्रसरीमयम् । भग० ५४७ । वटकः-खाद्यविशेषः ।
पिण्ड० १७२ ।
वड्डगर-मत्स्यविशेषः । जीवा० ३६ । मत्स्यविशेषः ।
प्रज्ञा० ४४ ।
वड्डथलग-वटस्थलकं विश्रामविषयः । उत्त० ३७६ ।
वड्डपुरग-वटपुरकं-नगरम् । उत्त० ३७६ ।
वड्डफडंत-अभोक्षणमितस्ततो अमणः । वृ० वृ० २४७

अ ।

वडभ-सर्वमङ्गपार्श्वहीनम् । नि० चू० द्वि० ४३ आ । नि०
चू० प्र० २७७ आ । वडभः-वामनः । ओष० ७४ ।
वटभः-वक्रोपरिकायः । प्रश्न० २५ । वामनः । वृ० प्र०
२४२ आ ।

वडभस्त-वडभस्त्व-विनिगंतपृष्ठीवडभलक्षणम् । आचा०
१२० ।

वडभि-वात्रिविशेषः । ज्ञाता० ३७ ।

वडभिया-वटभिका-वक्राधःकाया । ओष० ७७ ।

वडभीया-वडभिका-महकोष्ठा वक्राधःकाया । जं० प्र०
१९१ ।

वडवामुह-वडवामुहः-मेरोः पूर्वस्यां दिशि महापातालक-
लशः । जीवा० ३८६ ।

वडा-मस्यविशेषः । प्रज्ञा० ४४ ।

वडार-वण्टकः । ओष० २०४ । भाषा । व्य० द्वि०
२५४ अ ।

वडिस-अवतंसः-दिग्दस्तिकूटनाम । जं० प्र० ३६० ।

वडिसग-अवतंसः-शेखरः । जीवा० १६३ ।

वडिय-पतितः । ज्ञाता० २०५ ।

वडैस-अवतंसः-शेखरः-गिरीणां श्रेष्ठः मेरुनाथ । जं०
प्र० ३७५ ।

वडैसए-अवतंसकः । सूर्य० ७८ ।

वडैसग-अवतंसक-शेखरकम् । ओष० ७१ ।

वडैसा-किनरस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । कि-
नरस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५०४ । वर्मकथायाः
पञ्चमवर्गं अध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।

वडु-वृहत् । आव० २०५ । वृद्धः । ओष० १७५, १८२ ।

वडुक-अष्टकमयं भाजनम् । वृ० प्र० २४१ अ (?) ।

वडुकरअ-वृहत्करः-व्यन्तरविशेषः । आव० ४११ ।

वडुकुमारी-दरिद्रश्रेष्ठीधूया । व्य० प्र० १७ अ ।
वृद्धकुमारी । ओष० ७४ ।

वडुखेडु-वृहती क्रीडा । आव० ३९५ ।

वडुग-वडुक-कमठकम् । वृ० प्र० २६६ अ ।

वडुगबंधो- । भग० ७७२ ।

वडुतर-वृहत् । नि० चू० द्वि० १०८ अ ।

वडुत्थरण- । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।

वडुथर-वृद्धतरः । ओष० १७५ ।

वडुवडुणं-वृहतावृहता । आव० ३६७ ।

वडु-वृहती वयसा । ज्ञाता० २४८ ।

वडुग-सुखतरं संभुजति । नि० चू० तृ० ४७ आ ।

वडुणं-वृहता । आव० ६० ।

वडुडैति-कलहयति । उत्त० १७९ ।

वडु-वृहत् । आव० २३७ । वृद्धः । दश० ४० ।

वडुड-वर्द्धकः-स च स्वविज्ञानप्रकर्षप्राप्तोऽमितापि देव-
कुलरथादीनां प्रमाणं जानाति । नंदी० १६१ । वडुडै-
वर्द्धमानः । जीवा० ३३६ । वर्द्धकः । आव० ४२७ ।
वर्द्धकः । दश० ४१ ।

वडुडमार्द्ध-वर्द्धक्यादिः । आव० ५५ ।

वडुडरण-वर्द्धकिरत्नं सूत्रधारमुख्यम् । जं० प्र० १९७ ।

वडुकुमारी-दरिद्रश्रेष्ठिकुले रूपवती पुत्री । नि० चू० प्र०
७ आ ।

वडुणी-वर्द्धनी बहुकरिका । भग० ५३० ।

वडुति-वर्द्धकी-सूत्रधारः । ठाणा० ३६६ ।

वडुतिरियण-चक्रीणां तृतीयं पञ्चेन्द्रियरत्नम् सूत्रधारः ।
ठाणा० ३९८ ।

वडुदमाणगिह-वर्द्धमानगृहं अनेकधा वस्तुविद्याभिहितम् ।
उत्त० ३१२ ।

वडुमाणते-अवधिज्ञानस्य तृतीयो भेदः, सर्वरूपिद्रव्याणि
विषयीकरोति तत् । ठाणा० ३७० ।

वडुमाणो-वर्द्धमाना । आव० ७८६ ।

वडुवास-वृद्धस्य-जरसा परिक्षीणजंघाबलस्य वा सतो
वानो वृद्धवासः । अथवा वृद्धः-कारणवशेन रोगेण वृद्धि
गतो वासो वृद्धावासः । व्य० द्वि० १०१ अ ।

वडुप्पउत्त-वृद्धिप्रयुक्तम् । आव० ४२२ ।

वडुपाइय-वर्द्धितम् । आव० ५०७ ।

वडुड-कलहयति । आव० ३२३ । कलहयति । आव०
६६२ ।

वण-वनः-तरुविशेषः । जीवा० १८९ । वणः-क्षतलक्षणः ।

आव० ७६४ । वणः-छिद्रम् । दश० ६५ । वनः-

वनस्पतिकायः । ओष० ३५ । वनम् । सूत्र० ३०७ ।

वन-एकजातीयवृक्षसमुदायः । भग० ६२ । वन-वन-
खण्डः । प्रभ० ३९ । वन-वनस्पतिकायः । ओष० ३५ ।
एकजातीयवृक्षैर्वनम् । जीवा० १८६ । वन-नगरविप्र-
कृष्टम् । जीवा० २५८ । वन-एकजातीयवृक्षसमुदायः ।
जीवा० ३०० । बहूनां समानजातीयानामुत्तमानां मही-
रूहाणां समुदायो वनम् । प्रज्ञा० ५१ । वन-नगरवि-
प्रकृष्टम् । प्रभ० १२८ । वन-कायजालम् । आव०
५६७ । वन-अरण्यम् । उत्त० ११६ । वन-नगरवि-
प्रकृष्टम् । भग० २३८ । वन-तरुविशेषः । जं० प्र०
२५ । वन-अरक्तद्विष्टेन वनलेपदानवद् भोक्तव्यम्,
साधोरुपमानम् । दश० १८ । नगरविप्रकृष्टं वनम् ।
राज० ११२ । वन-एकजातीयवृक्षकीर्णम् । अनु० १५९ ।
वन-द्रुमविशेषः । राज० ८ । नगरविप्रकृष्टं वनम् ।
ज्ञाता० ३३ । एकजातीयवृक्षः । ज्ञाता० ६३ ।
वणकल्प-वनकल्पः-पार्श्वस्थादिविहारः । वृ० प्र० ११२
आ ।

वणकम्म-वनकर्म-वनं क्रियाति विक्रयक्रियया । आव०
८२६ ।

वणकुट्टगा- । नि० चू० प्र० ३४६ आ ।

वणकुला-अतिशयकुला । नि० चू० प्र० ५५ अ ।

वणकुसुम-वनवृक्षकुसुम । प्रज्ञा० ३६२ ।

वणखण्ड-वनखण्डः-अनेकजातीयैरुत्तमैर्वृक्षैरुपशोभितम् ।
सम० ११७ । अनेकजातीयानामुत्तमानां महीरूहाणां
समूहो वनखण्डः । प्रज्ञा० ५१ ।

वणगहर-वनगह्वरम् । ओष० ५३ ।

वणचर-वनचरः-पुलीन्द्रः । प्रभ० ३८ । पुलीन्द्रः ।
नि० चू० तृ० अ ।

वणचरग-वनचरः-मबरः । प्रभ० १३ ।

वणचारण-वनेषु विचित्रोपवनादिषूपलक्षणत्वादयेषु च
विविधास्पदेषु शीङ्करसतया चरितुं शीलमेषामिति
वनचारणः-व्यन्तराः । उत्त०

वणर्ण- । नि० चू० द्वि० १६६ अ ।

वणमाला-वनमाला । दश० ५२

वणनिगुञ्ज-वननिकुञ्जम् । आव० ६२२ ।

वणतिल-वनतिल-वनसरोहकं तैलम् । व्य० द्वि० १२९

अ ।

वणथोव-वणस्तीकम् । विशे० ५६९ ।

वणदव-वनदवो-वनान्तिः । ज्ञाता० ६३ ।

वणनिउंज-वननिकुञ्जम् । आव० ४२० ।

वणनिगुंज-वननिकुञ्जः । ओष० ३४ ।

वणमाल-द्वाविंशतिसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
४१ । आभरणविशेषः । उपा० २६ । वनमाला-आभरणवि-
शेषः । औप० ५० । वनमाला-रत्नादिमय आपदीन
आभरणविशेषः । औप० ५१ । वनमाला-वनस्पतिसूक् ।
औप० ५१ । वनमाला । जीवा० १७२ । वनमाला-
चन्दनमाला । जीवा० २६८ । वनमाला-मालाविशेषः ।
प्रभ० ७७ । वनमाला-अनेकसुरकुसुमप्रयिता अन्या वा
माला । आव० १८४ । वनमाला-चन्दनमाला । जं०
प्र० १०४ ।

वणयर-वनचरकः-शबरादि । ज्ञाता० ६२ ।

वणराइ-वनराजिः-वृक्षाणां पङ्क्तिः । जं० प्र० ६८ ।

वणराई-वनराजिः-वृक्षपङ्क्तिः । भग० २३८ । वन-
राजी-प्रतीता । प्रज्ञा० ३६० । वनराजी-सिन्धुदत्त-
ज्येष्ठसुता ब्रह्मदत्तराज्ञी । उत्त० ३७६ । अनेकजातीय-
वृक्षाणां पङ्क्तिः । ज्ञाता० ६३ । वनराजिः-एकानेक-
जातीयानां वृक्षाणां पङ्क्तिः । जीवा० २६५ । एक-
जातीयानामितरेषां वा तरुणां पङ्क्तिः वनराजिः ।
अनु० १५६ ।

वणराजी-वनराजी-एकजातीयोत्तमवृक्षसमूहः । जीवा०
२३८ ।

वणलया-वनलता-चम्पकलतादि । भग० ४७८ । लता-
विशेषः । प्रज्ञा० ३२ । वनलता । आव० ६४६ ।

वणवासिण-नेहया । नि० चू० द्वि० ६८ अ ।

वणवासीणगरी-यत्र वासुदेवस्त जेठ्ठमाओ जराकुमारस्त
पुत्तो जियस्तू राया । नि० चू० प्र० २५८ ।

वणविदुग्ग-वनविदुर्गः-नानाविधवृक्षसमूहः । भग० ६२ ।
सूत्र० ३०७ ।

वणविरोह-वनविरोधः-द्वादशममासनाम । जं० प्र०
४६० ।

वणविरोही-वनविरोधी-द्वादशममासनाम । सूर्य० १५३ ।

वणसंड-एकजातीयवृक्षसमूहात्मको वनखण्डः । भग० २३८ । वनखण्डः-पाटलखण्डे नगरे उद्यानम् । विपा० ७४ । वनखण्डः-अनेकजातीयानामुत्तमानां महीरूहाणां समूहः । जीवा० १८६ । अनेकजातीयवृक्षः । जाता० ६३ । अनेकजातीयानामुत्तमानां महीरूहाणां समूहो वनखण्डः । राज० ७३ । एकजातीयवृक्षसमूहः-वनखण्डः । जाता० ३३ । एकाऽनेकजातीयोत्तमवृक्षसमूहो वनखण्डः । राज० ११२ । वनखण्डः-अनेकजातीयैरुत्तमैश्च पादपैराकीर्णम् । अनु० १५९ । वनखण्डः-एकानेकजातीयोत्तमवृक्षसमूहः । जीवा० २५८ । वनखण्डः-अनेकजातीयवृक्षसमूहः । जीवा० ३०० । वनखण्डम् । आव० १८५ । ठाणा० ८६ । वणसुक-वणे सुको । वणचरेण यो सुगो गहितो वणसुको । नि० चू० द्वि० १६१ अ । वणहृत्थो-वनहृत्थो । उत्त० ३८० । वणा- । ठाणा० ८६ । वणाणुलेवण-व्रणाणुलेपनं-क्षतस्योषधेन विलेपनम् । भग० १९४ । वणि-जे णिवट्ठिता ववहरंति । नि० चू० तृ० ४५ अ । वणिउ-वणिक्-संयात्रिकः । उत्त० ४५ । वणिए-वणिक्-पण्याजीवः । जं० प्र० १२२ । वणिओ-वणितो-जर्जरीकृतः । वृ० द्वि० २५६ व । लुहुओ-रायचिघसहियो । नि० चू० प्र० ३५८ अ । वनुतो-प्रायो दायकसम्मतेहु श्रमणादिष्वात्मानं भक्तं दर्शयित्वा पिण्डं याचते इति वनीपकः । पिण्ड० १३० । वणिग-मम्मणवणिक् । विशेष० ८६४ । वणिग्वत्सकट्टणान्तः- । दश० १८ । वणिज-वणिज्यः । दश० ५८ । वणिज्ज-वनति-दर्शयति । पिण्ड० १३० । वणिज्य-करणम् । जं० प्र० ४६३ । वणिमट्ट-वनीपकः-कृपणः । दश० १७३ । वणियंतरावणुट्ठाण-वणिजोऽन्तरापणे उत्थानम् । ठाणा० ३३० । वणी-वनी । ठाणा० ३४२ । वणीमओ-वरिद्रः । ओष० १५६ । वणीमग-वनीपकः-इह तु यो यस्यातिथ्यादिभक्तो भवति

(अल्प० ११८)

तं तत्प्रशंसनेन यो दानाभिमुखं करोति स वनीपक इति । ठाणा० ३४२ । वनीपकः-भिक्षाचरः । पिण्ड० १२१ । वनीपकः-याचकः । जं० प्र० ६६ । वनीपकः-भिक्षुः । आव० ६४० । दातुर्यस्मिन्-भक्तिस्तत्प्रसंसादाऽवाप्तो वणिमगः-वणीमगपिण्डः । उत्पादनादोषे चतुर्थः । आचा० ३५१ । ४२१ । वणीमगपिण्ड-जो जायणवित्तिमो दाणादिकलं लवित्ता लभंति तेसि जं कडं तं । नि० चू० प्र० २७० अ । वणीमग-वनीपकः-तकुंकः । प्रश्न० १५४ । वणीमया-वणीमकः-बन्दिप्रायः । आचा० ३२५ । वनी-पकता-रङ्गवत्तल्लिव्याकरणम् । प्रश्न० १०६ । वण-वर्णः-श्लाघा । भग० ६० । वर्णः-चन्दनम् । भग० २०० । वर्णः-शरीरच्छविः । जं० प्र० १८२ । वर्णः-निषा-दपञ्चमादिः । दश० ८८ । वर्णः-अद्विदिग्यापी । दश० २५७ । वर्णकालः । आव० २५७ । वर्णः-वर्णमाधिकृत्य । जीवा० १०७ । वर्णग्राहकं चक्षुरिन्द्रियम्, वर्ण्यते-यथाऽ-वस्थितं वस्तुस्वरूपं निर्णयितेऽनेनेति वर्णं कृष्णादिरूपं वा प्रज्ञा० ५९९ । वर्ण-गौरादि । आव० ५६९ । वर्ण-स्निग्धवर्णपितम् । ओष० २११ । वर्ण्यते-अङ्कयते वस्त्वनेनेति वर्णः । अनु० ११० । वर्णः-यशः । ओष० ५३ । वर्णः-वर्णतया यथास्म्यम् । ओष० १०६ । वर्ण-श्लाघा, यथावस्थितस्वरूपकीर्तनम् । जीवा० १८० । वर्णः-वर्णकनिवेशः । जीवा० २०४ । वर्णः-वर्णकनिवेशः । जीवा० ३५९ । वर्णः-यशः । ओष० ५३ । वर्णनं वर्णः-श्लाघनम् उत्त० १७ । वर्णः-श्लाघा उत्त० ५७६ । वर्णकः-कम्पिल्लाकादिः । आचा० ३६३ । नि० चू० द्वि० ११६ अ । वर्ण्यते-पशस्यते येन स वर्णः-साधुधारः । आचा० २१२ । वर्णः-सर्वदिग्गामी यशः । ठाणा० १३७ । जसो पभावितो भवति । नि० चू० प्र० ११६ आ । वर्णः-सुस्निग्धगोरत्वादिकः । उत्त० २६७ । वणओ-वर्णकः । सूत्र० २ । वणतग्रन्थः । जं० प्र० ४८ । जा सुगंधा चंदाणादि चुणानि । नि० चू० प्र० ११६ आ । वणकाल-वर्णेन च्छाया कृष्ण एव वर्णः स वर्णकालः ।

(९३७)

वर्णनं वर्ण्यते-प्ररूप्यते स वर्णनं वर्णस्तत्प्रधानकालः
वर्णकालः । शुक्लादिवर्णप्ररूपणस्य कालः वर्णकालः ।
विशे० ८५६ । वर्णकालः-वर्णश्रासी कालश्चेति । दश० ६ ।
वर्णग-वर्णक-वर्णविशेषपादक लाघ्रादिकम् । सूत्र०
३३० ।

वर्णगविलेखण-वर्णकविलेपनं-मण्डनकारिकुङ्कुमादिविले-
खनम् । औप० ६६ ।

वर्णदरा- । नि० चू० प्र० १२६ (?) ।

वर्णकासजुस्त-वर्णस्य स्पर्शयुक्तं-अतिशायिवर्णस्पर्शम्यां
युक्तम् । जीवा० २५३ ।

वर्णवज्रभ-वर्णवध्यं-वर्णवाह्यम् । इलाघावध्यं अशुभं वा ।
भर० ६० ।

वर्णवासा-वर्णवर्षः-चन्दनवर्षणम् । भग० २०० ।

वर्णवुट्टो-वर्णवृष्टिः-चन्दनवृष्टिः । भग० १६६ ।

वर्णा-वर्णाः-ककाशदिव्यकृतानि । प्रश्न० ११७ ।

वर्णाएस-वर्णभेदविवक्षा-वर्णदेशः । जीवा० २३ ।

वर्णाएसी-वर्णादेशी-वर्णाभिलाषी । आचा० २१२ ।

वर्णावास-वर्णकव्यासः-वर्णकविस्तरः । भग० १४५ ।

वर्णः-श्लाघा यथावस्थितस्वरूपकीर्तनं तस्यावासो-निवासो
ग्रन्थपद्धतिरूपो वर्णकनिवेशः वर्णावासो । वर्णव्यासो-
वर्णकग्रन्थविस्तरः । जं० प्र० २२ । वर्णकव्यासो-
वर्णकविस्तारः । उपा० २० । वर्णावासः-वर्णकनिवेशः ।
जीवा० २८६ । वर्णावासः-वर्णस्य-श्लाघा यथा-
वस्थितस्वरूपकीर्तनस्य निवासः, वर्णकनिवेशः । जीवा०
१८० ।

वर्णज्जुह-वर्ण्यते-प्रकाश्यतेऽर्थोऽनेनेति वर्णोऽकारककारादिः,
जेणत्थो चित्तं वर्णेण वाऽह्वा दव्वं दाइज्जइ भण्णइ
तेणक्खरं वर्णो । यथा द्रव्यं गत्रादिकं वर्णनं-श्वेतादिगुणेन
दृश्यते । येन द्रव्यं वर्ण्यते दृश्यतेऽभिलप्यतेऽपी वर्णोऽ-
क्षरम् । विशे० २५४ ।

वर्णिह-अन्धकवृष्णिः । द्वारिकाधिपतिः यादवविशेषः ।
अन्त० ३ ।

वर्णिहवसा-निरयावलिकायां पञ्चमवर्गः । निरय० ३ ।

वर्णिपुंगव-वृष्णिपुङ्गवः-यादवप्रधानः । उत्त० ४९० ।

वर्णी-तृतीयलोकान्तिकः । ठाणा० ४३२ । बन्दिः-वैरो-

चनविमानबासो तृतीयो लोकान्तिकदेवः । भग० २७१ ।
बन्दिः । आव० १३५ । बन्दिः-तृतीयो लोकान्तिकदेवः ।
ज्ञाता० १५१ ।

वर्णीदसा-अन्धकवृष्णिदशा-अन्धकवृष्णिनराधिपकुले ये
जातास्तेऽपि अन्धकवृष्णयः तेषां दशाः-अवस्थाश्रित-
गतिसिद्धिगमनलक्षणा यासु ग्रन्थपद्धतिषु वर्ण्यते ता
अन्धकवृष्णिदशाः । अन्धकवृष्णिवक्तव्यताप्रतिपादिका
दश अध्ययनानि । नन्दी० २०८ ।

वत्-स्थूलप्राणातिपातविरमणादि । ठाणा० २३६ । व्रतानि-
सप्तशिक्षाव्रतानि । ठाणा० २३६ ।

वतिओ-सविसतातो गतो । नि० चू० प्र० ८१ आ ।

वतिकर-सुद्धासुद्धाणं मेलओ । नि० चू० प्र० ६६ अ ।

वतिकलिओ-कोणेषु भिण्णो । नि० चू० प्र० १२५ अ ।

वतिकार-संसग्गो । नि० चू० द्वि० १६१ अ ।

वतिक्कमो-मर्यादातिक्रमः । वृ० द्वि० १९४ अ ।

वतिभाणं- । नि० चू० द्वि० ४१ आ ।

वतिता-गोउलं । नि० चू० प्र० ९६ आ ।

वतिर-वज्रं-कीलिका । ठाणा० ३५७ ।

वतिरोअण-तृतीयं लोकान्तीकविमानम् । ठाणा० ४३२ ।

वतिसंक्किलेस-संक्लेशविशेषः । ठाणा० ४८६ ।

वतिस्ससि-वदिस्यति-उपदेशस्यति । ज्ञाता० १५८ ।

वतोदिसं- । नि० चू० द्वि० २४३ आ ।

वत्त-जं अतीते काले इयार्णि । दश० चू० २८ । वृत्तं-
अतिक्रान्तम् । दश० ६२ । वृत्तः-जातः । प्रश्न० ८६ ।

वत्तं-मूत्रक्लनकम् । औप० २० । व्यक्तं-अक्षरस्वरस्फुट-
करणतो यद् गीयते । जीवा० १६४ । व्यक्तं अक्षरस्वर-
स्फुटकरणात् । जं० प्र० ४० । वृत्तः-एकवारं प्रवृत्तः ।
व्य० द्वि० ४४१ अ । वत्तं-सूत्रवक्त्रनकम् । जं० प्र०
११० । व्यक्तः-संज्ञातश्च । वृ० तु० ८८ आ । व्यक्तं-
अक्षरस्वरस्फुटकरम् । अनु० १३२ ।

वत्तणा-पूर्वपुहीतस्य पुनरुद्धनं वर्तना । व्य० द्वि० ३७६
अ । वर्तन्ते-भवन्ति भावास्तेन तेन रूपेण तान्प्रति
प्रयोजकत्वं वर्तना । उत्त० ५६१ । वर्तना-प्रागुहीत-
स्यैवास्थिरस्य सूत्रादेर्गुणनम् । आव० २६७ । वर्तना-
भवन्ति भावास्तेन तेन रूपेण तान् प्रतिप्रयोजकत्वं

वर्तना । उत्त० ५६१ । वर्तना-शब्दभवनम् । विशेषे
८३६ ।
वत्तमाणप्पयं-सूत्रे भेदविशेषः । सम० १२८ ।
वत्तया- । सूर्य० १३६ ।
वत्तव-वत्तव्यः । भाव० २२० ।
वत्तव्या-वत्तव्यता-यथासम्भव प्रीतिनियतार्थकथनम् ।
अनु० २४३ । वत्तव्यता-पदार्थविचारः । उत्त० १४ ।
वत्ता-वृत्तो समाप्ता । वृ० द्वि० १३५ आ ।
वत्ताणि-वर्तनी मार्गः । विशेषे ५३७ ।
वत्तावत-चरः । नि० चू० प्र० १७३ अ ।
वत्ति-वृत्तिः-प्रवृत्तिः । भग० ३६४ । दशा । भग० ३७७ ।
वत्तित-वत्तितः-पुञ्जीकृतः, घूल्या वा स्थगितः । भाव०
५७३ ।
वत्तिज्जा-वर्तयेत्-अन्यत्र पातयेत् । आचा० ४२८ ।
वत्तिप-वात्तिकं-भाष्यं, उत्कृष्टश्रुतवतो गणधरादेर्मंगवतः
सर्वपर्याय्यं व्याख्यानं तद्, सूत्रार्थानुक्तकथनं तद्,
सूत्रस्यैवोपधि गुरुपारम्पर्येणायातं व्याख्यानं वातिकम् ।
विशे० ६१४ । वत्तितं-वत्तुं लीभूतम् । भाव० ६६५ ।
वातिकम् । विशेषे ५६३ । वात्तिकं-अलोपपर्यायकथनम् ।
भाव० ८६ ।
वत्तिया-वत्तिता-वत्तिता । आचा० ५७ । वत्तिता-
शाखादीनां वा समतया वृत्तीभूताः सन्तो वत्तिता अभि-
धीयन्ते । ज्ञाता० ११६ ।
वत्ती-संदेशः । नि० चू० प्र० ३४६ आ । वत्तिः । भाव०
६२१ । वर्तीः । विशेषे ५९७ ।
वत्तीकरण-व्यक्तीकरणशीलः-व्यक्तिकरः । भाव० ९६ ।
वत्तेइ-वत्तुलीकरोति । भग० २३० ।
वत्तेज्जासि-निर्वर्त्तयसि । उपा० ४२ ।
वत्तेति-वर्त्तयति-आवर्त्तयति कुर्वति । प्रज्ञा० ५९२ ।
वत्तेल्लप-वर्त्तते । भाव० ३०६ ।
वत्तेह-वर्त्तय-वलक्षणतां नयय । भग० ३८१ ।
वत्थंतकम्म-दसातो तुणति । नि० चू० प्र० १२१ आ ।
वत्थ-वत्तम् । प्रश्न० ८ । वत्तम् । भाव० ११५ । वत्तम् ।
भाव० ३१४, ७६३ । वत्तं-आचारप्रकल्पस्य चतुर्दशो
भेदः । भाव० ६६० । दक्खो । नि० चू० द्वि० १२६ अ ।

जनपदविशेषः । भग० ६८० । वत्तं सामायिकलाभे
दृष्टान्तः । भाव० ७५ । आचाराङ्गे चतुर्दशममध्ययनम् ।
सम० ४४ । वत्तं-पटलकल्पम् । उत्त० ५४० । अन्या
विद्या वत्तविद्या भवति तथा परिजपितेन वस्त्रेण वा
प्रमृज्यमानः आतुरः प्रगुणो भवति । व्य० द्वि० १३३ आ ।
वस्त्रं-क्षौमिकः कल्पः । आचा० २४० । वत्तं-प्रावर-
णम् । आचा० ३९३ । वत्तं-चीनांशुकादि । भाव०
१२९ ।
वत्थकुंडगा-वणादीनां कुलेषु जे वत्थकुंडगा । नि० चू०
तृ० ५२ अ ।
वत्थपलिआम-वत्थपलिआमं नाम वत्थो रुक्खो भण्णइ,
तस्मि रुक्खे जं फलपत्ते विकाले अण्णेसुवि पक्केसु ण
पव्वति आमं सरडी भूतं तं वत्थपलिआमं भण्णति ।
नि० चू० द्वि० १२५ आ ।
वत्थपाएसा-वत्तपात्रे-आचारप्रकल्पे द्वितीयश्रुतस्कन्धस्य
पञ्चमंषठाध्ययने । प्रश्न० १४५ ।
वत्थपुस्समित्त-मत्तपुष्पमित्रः-आर्यरक्षणच्छे मुनिः । भाव०
३०७ ।
वत्थमित्ता-णत्तियं कारति दक्खो । नि० चू० प्र०
३३२ आ ।
वत्थल-गुच्छविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । हरितविशेषः । प्रज्ञा०
३३ ।
वत्थवासा-वत्तवर्षः-वत्तवर्षणम् । भग० १६६ ।
वत्थविहि-कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ ।
वत्थवुट्ठी-वत्तवृष्टिः । भग० १९९ ।
वत्थव्वग-वास्तव्यः । भाव० ८५८ ।
वत्थि-वस्तिः-शालाकानिवेशनस्थानम् । प्रश्न० ७६ ।
वस्तिः । भाव० ६२१ । वस्तिः-हतिः । भग० ८२ ।
वस्तिः-गुहादेशः । प्रश्न० ५७ । वस्तिः-शालाकानिवेशन-
स्थानम् । औप० ६७ । वस्तिः-हतिः । भग० ७५७ ।
वत्थिकम्म-कडिवायगरिसविणासणत्थं च अपाणद्वारेण
वत्थिणा लेल्लादिप्पदानं वत्थिकम्मं । नि० चू० द्वि० ८६
आ । वस्तिकर्म-चर्मवेष्टनप्रयोगेण शिरःप्रभृतीनां स्नेह-
पुरणं गुदे वा वत्थिदिक्षेपणम् । विवा० ४१ । वस्ति-
कर्म-चर्मवेष्टनप्रयोगेण शिरःप्रभृतीनां स्नेहपुरणं, गुदे वा

वत्थिदिक्षेपणम् । ज्ञाता० १८१ ।

वत्थिनिग्गह-वस्तिनिग्रहः-उपस्थनिरोधमात्रम् । उक्त० ४२१ ।

वत्थिपएस-वस्तिप्रदेशो नाम छत्रमध्यभागवर्तीऽण्डप्रक्षेप स्थानरूपः । जं० प्र० २४२ ।

वत्थिपदेस-वस्तिप्रदेशः-गुह्यदेशः । प्रश्न० ८४ ।

वत्थिसंजम-वस्तिनिरोधः, भावब्रह्म तु साधूनां वस्तिसंयमः । आच० ९ । मंथुनोपरमः । नि० चू० प्र० १ अ ।

वत्थो-वस्तिः-चर्ममयी खल्ला-। ओष० ३४ । वस्तिः-अपरचर्ममयस्थगलकस्थगितप्रोवान्तविवरोऽतिविवृतमुखी-कृतपाश्चात्यप्रदेशः । पिण्ड० १८ । चम्मनमयी सोयवेज्ज-सालासु भवति । नि० चू० प्र० ६० आ ।

वत्थोकम्म-वत्थोददओ भण्णइ, तेण दइएण घयाइणि अधिट्ठाणे दिज्जति । दश० चू० ५१ । वस्तीकर्म-पुटकेनाधिष्ठाने स्नेहदानम् । दश० ११८ ।

वत्थु-पक्षविशेषे प्रथमः । ठाणा० ४९२ । वस्तु-सचेतन-मचेतनं वा शरीरम् । प्रश्ना० २९१ । वस्तु-दोषावासः । प्रश्न० १२० । वास्तुः-गृहभूमे विद्या वास्तुशास्त्रप्रसिद्धम् । जं० प्र० १३८ । वस्तुः-चेतनादि । आव० ५८३ ।

वसन्त्यस्मिन्निति वास्तुः स्नातोच्छ्रितोभयात्मकम् । उक्त० १८८ । वास्तुः-गृहभूमिः । जं० प्र० २०७ । अत्याधि-कारो । नि० चू० तृ० ११७ आ । वास्तुविद्या । आव० ६६० । पहाणपुरिसो आयरियादी वत्थु परिणामगा वा । नि० चू० द्वि० १३८ आ । वास्तुः गृहम् । वृ० तृ० ५० अ । वस्तु-आचार्यादिः प्रधानपुरुषो यद्वा गीतार्थः । वृ० प्र० १५९ आ । आचार्यादिकम् । उ० मा० गा० ४०३ । वास्तु-धवलगृहादि । आचा० १२१ । वास्तु गृहं शरीरं दुःसंस्थितं विरूपं वा उपधिमंघस्यो पकरणम् (?) । ठाणा० १९४ । वास्तु-आगारम् । आव० ८२६ । वस्तु-प्रकरणात् पक्षः । ठाणा० ४९३ । गृहम् वृ० तृ० १० (?) ।

वत्थुदोस-पक्षदोसः । ठाणा० ४०२ ।

वत्थुपरिच्छा-वास्तुपरीक्षाया अथवा वास्तूनां परिच्छेदः-आच्छादनं-कटकम्बादिभिरावणम् । जं० प्र० २०९ ।

वत्थुपाढए-वास्तुपाठकः । आव० ६७० ।

वत्थुपाढगरोहत-भूमिविशेषः । ज्ञाता० १७८ ।

वत्थुपएस-वास्तुप्रदेशः-गृहक्षेत्रं कदेशः । जं० प्र० २०९ ।

वत्थुल-वत्थुलादिहरितं भण्णति । नि० चू० द्वि० १४३ आ । गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

वत्थुलगुम्मा-वस्तुलगुल्मा । जं० प्र० ९८ ।

वत्थुविज्जा-वास्तुविद्या-प्रासादादिलक्षणाभिधायिशास्त्रा-त्मिका । उक्त० ४१७ । कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ ।

वत्थुसंखा-वस्तुसङ्ख्या-दृष्टिवादे श्रुतपरिकर्मसङ्ख्या । अनु० २१४ ।

वत्थू-वस्तु-नियतार्थाधिकारप्रतिबद्धो ग्रन्थविशेषोऽध्ययन-वदिति । सम० १३१ । वस्तु-परिच्छेद विशेषः अद्य-यनवच्चूलावस्तु । ठाणा० २८८ । वस्तु-मूलवस्तु । ठाणा० ४३४ । वस्तु-अध्यायविशेषः । ठाणा० ४८४ । वस्तु-अध्ययनवद् विभागविशेषः । सम० २६ । वस्तु-अर्थाधिकारविशेषः । अय० प्र० ९० आ । वस्तु-विषयाधारभूत रासमादि । आव० ५८४ । वस्तु-ग्रन्थ-विच्छेदविशेषः । नंदी० १४१ ।

वत्थेणं-वज्जेण गंतुकाया देसीभासा पत्रे । नि० चू० प्र० ३१६ अ ।

वत्थेसणा-वस्त्रेषणा-आचारङ्गस्य चतुर्दशममध्ययनम् । उक्त० ६१६ ।

वत्सराज-आधाकर्मसम्भवे अन्तर्हृष्टान्ते योगराजस्यानुजः । पिण्ड० ६४ । आच्छेद्यद्वारविवरणे गोपालः । पिण्ड० १११ ।

वत्सवणिग्जायाहृष्टान्तः-अव्याक्षिप्तचित्ते हृष्टान्तः । दश० १६३ ।

वदनोपपत्ति-द्वारघटना । जं० प्र० २५९ ।

वदासि-अवादीत्-उक्तवान् । सूर्य० ६ ।

वहलए-वार्दलकं-मेघः । राज० २३ ।

वहलग-वहलकं-दुद्दिनम् । ठाणा० १४२ ।

वहलिताभत्तेइ-वहंलिका-मेघाढम्बरं तत्र हि वृष्ट्या । भिक्षाभ्रमणाक्षमो भिक्षुकलोको भवतीति गृही तदर्थं विशेषतो भक्तं दानाय निरूपयतीति । ठाणा० ४६० ।

वहलिया-वार्दलिका-मेघदुद्दिनम् । मय० २३१ । वहं-लिका-वृष्टिः । ज्ञाता० ४९ ।

बहुलियाभक्त-बादेलिका भक्त-दुर्दुने भिक्षुकाणां निर्वा-

हार्यं विहितं भक्तम् । भग० २३१ । भग० ४६७ ।

बह्वेण-महता । वृ० प्र० २८ अ ।

बद्धकर्मन्त-बद्धकर्मन्तिम् । आचा० ३६६ ।

बद्धणि-बद्धानी, गलतिका । जं० प्र० १०१ ।

बद्धमाण-उत्पत्तोरारम्भ ज्ञानादिभिर्वर्द्धत इति वर्द्धमानः,

चतुर्विंशतितमोजिनः, येन गर्भगतेन ज्ञातकुलं विशेषेण

घनेन वर्द्धितं तेन । आव० ५०६ । वर्द्धमानक-शराव-

सपुटम् । जीवा० १६१ । वर्द्धमानपुर-अनन्तजिनस्य

प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ । वर्द्धमानः-वृद्धि-

भाक् । उक्त० ४९२ । तीर्थकरः । नि० चू० प्र० ३५२

आ । वर्द्धमानक-पुरुषारूढं पुरुषरूपं वा । ओप० ५१ ।

वर्द्धमानकं शरावसंपुटम् । भग० ४७९ । वर्द्धमानः ।

ज० प्र० २०९ । वर्द्धमानः । जं० प्र० ४१९ ।

वर्द्धमाणग-वर्द्धमानकं शरावम् । ओप० १० । वर्द्धमा-

नकं-शरावसंपुटम् । जं० प्र० ३१ । द्वाषष्ठितममहाग्रहः ।

ठाणा० ७९ । वर्द्धमानकः-स्कन्धारोपितनरः । जं० प्र०

१४२ वर्द्धमानकं-शरावं पुरुषारूढः पुरुषो वा । प्रश्न०

७० । वर्द्धमानकं-अस्थिकग्रामस्य प्रथमं नाम । आव०

१८९ । वर्द्धमानकं-शरावसंपुटम् । राज० ८ । वर्द्ध-

मानकः-स्कन्धारिपितपुरुषः । ज्ञाता० ५८ । वर्द्धमानकः

। ज० प्र० ५३५ ।

वर्द्धमाणपुर-वर्द्धमानपुरं-नगरं विजयमित्रराजधानी ।

विपा० ८८ ।

वर्द्धमाणय-वर्द्धमानकं-शरावसंपुटम् । जीवा० १८९ ।

वर्द्धमानक शरावसंपुटम् । प्रज्ञा० ८७ ।

वर्द्धमाणसंठिए-वर्द्धमानसंस्थितम् । सूर्य० १३० ।

वर्द्धमाणसामि-रायगृहनगरे चतुर्विंशतितीर्थकरः । वृ०

प्र० ३१ अ । सीहपरिभवे दृष्टान्तः । व्य० द्वि० १६६

आ । वर्द्धमानस्वामी यस्य पुस्तः सूर्याभदेवेन द्वात्रिंशन्

नाट्यविधयो भाविताः । जीवा० २४६ । वर्द्धमान-

स्वामी-भावप्रतिक्रमणोदाहरणे भगवान्, यस्य पार्श्वे

कोशाभ्यां चन्द्रसूर्यौ सविमानेन वन्दितुमागतौ । आव०

४८५ ।

वर्द्धमाणा-शाश्वतप्रतिमानाम् । ठाणा० २३० । वर्द्धमा-

ना-शाश्वतप्रतिमा । जीवा० ३२८ ।

वर्द्धमानक-नाट्यविशेषः । जं० प्र० ४१४ ।

वर्द्धा-वर्धाः-चर्मपरिच्छेदनकम् । व्य० द्वि० २९९ अ ।

वर्द्धिओ-जस्स वालस्स वा छेज्झं दाउं वसणा गालिया ।

नि० चू० द्वि० ३४ अ । वृ० तृ० १०० आ ।

वर्द्धीसग-वर्द्धीसकः-वाद्यविशेषः । अनुत्त० ६ ।

वर्द्धीसक-वाद्यविशेषः । प्रश्न० १५९ ।

वर्द्धेउं-वर्द्धयितुं-षण्डयितुम् । आव० ८२४ (?) ।

वर्द्धेहि-वर्द्धितकं करिष्यतः । विपा० ५४ ।

वध-वधः-यष्टधादिताडनम् । प्रश्न० ३७ ।

वधग-वधकः-स्वयं हन्ता । जीवा० २८० ।

वधू-स्तुषा । उक्त० २६४ ।

वन-एकजातीयद्रुमसन्धातः । व्य० द्वि० ३४९ आ ।

वनखण्डसमवगूढा- । नंदी० १०३ ।

वनचरसुरा-भगवत्यामेकोनविंशतितमशतके दशमोद्देशकः ।

भग० ७६१ ।

वनपिशाचः-पिशाचे षोडशमभेदः । प्रज्ञा० ७० ।

वनमाला-आभरणविशेषः । ठाणा० ४२१ । वनस्पति-

पल्लवव्रजः । सम० १३८ ।

वनराजो-एनजातीयोत्तमवृक्षसमुहो वनराजो । राज०

११२ ।

वनविदुर्ग-ननाजातीयद्रुमसन्धातः । व्य० द्वि० ३४९ आ ।

वनाधिपति-यक्षभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

वनाहारा-यक्षभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

वनोपक-वनीपकः-वनति भक्तमात्मानं दर्शयतीति ।

पिण्ड० १३० । उक्त० ४१८ ।

वन्दते-वाचा स्तोति । निरय० ३ ।

वन्दनमाला-मङ्गलमिति नामरूढं वन्दनमाला । विशेष

२४ ।

वन्न-वर्णः-एकदिग्ब्यापीसाधुवादः । ठाणा० ५०३ । वर्णः-

एकदिग्ब्यापीसाधुवादः । भग० ६७३ । वर्णः-शाम्भीर्या-

दिगुणैः श्लावा गौरादिर्वा । उक्त० २८४ । वर्णः-सुस्तिग्धो

गोरवादिः । उक्त० ४७३ । वर्णः वर्णमधिकृत्यः । प्रज्ञा०

८१ । वर्ण-संयमः मोक्षो वा । आचा० २९५ । वर्णः-

देहछाया । वृ० प्र० १९७ आ । वर्णः-गौरवम् ।

ओष० १६३ ।
 वसुहस्सामि-वर्त्त(णं)यिष्यामि-रचयिष्यामि । प्रज्ञा०
 १६३ ।
 वसुओ-वर्णकः-वर्णनम् । भग० ६ ।
 वसुकाल-वर्णकालः । विशेष० ८३७ ।
 वसुग-वर्णकं चन्दनम् । ज्ञाता० ३० ।
 वसुगपेसिया-चन्दनपेसिका । भग० ७६६ ।
 वसुहु-वर्णाढ्यः । ओष० २११ ।
 वसुय-वर्णकः-चन्दनम् । पिण्ड० ९६ । वर्णकम् । आव०
 ४२७ ।
 वसुसंजलण-सद्भूतगुणवर्णनम् । भग० ६२५ ।
 वसुसंजलणा-वर्णसंज्ञवलना-सद्भूतगुणोत्कीर्तना । दश०
 २४२ ।
 वसुआ-वर्णिका-पीतमृत्तिका । दश० १७० ।
 वसुत-वर्णितं फलतः । ठाणा० २९७ ।
 वसुया-वर्णिका-पीतमृत्तिका । आचा० ३४२ ।
 वसुह्वाण-तादृशवसुहप्रकारेण परिणतः प्रतिवर्द्धिवाहिनीषु
 विघ्नोत्पादको भवति । ज० प्र० १२५ ।
 वसुही-उष्णस्पर्शपरिणतः । प्रज्ञा० १० ।
 वसु-तेयो । नि० चू० तृ० ६१ अ ।
 वसुमंतो-वसुणाम तेयो सो जस्स अत्थि देहो सो वसुमंतो ।
 नि० चू० तृ० ६१ अ ।
 वसु-वस्रः-केदारः । ज० प्र० ४२ । वस्रः-केदारो जल-
 स्थानम् । ज० प्र० २९१ । वस्रः । आव० ५८१ ।
 वस्रः केदारो जलस्थानम् । जीवा० १६८ । वस्रः-
 केदारः । आचा० ४१३ । वस्रः-केदारः-जलस्थानम् ।
 जीवा० १२३ । नवमभक्षणवासीचेत्यवृक्षम् । ठाणा०
 ४८७ । वस्रो-विजयः । ज० प्र० ३५७ । वस्रो केदारो ।
 नि० चू० द्वि० ६९ अ ।
 वस्रपा-वस्रका । आव० १३७ । वस्रका-जयचक्रमाता ।
 आव० १६१ ।
 वस्रपावती- । ठाणा० ८० ।
 वस्रपण- । प्रज्ञा० ७२ ।
 वस्रपठव-सगिदग्धः । नि० चू० प्र० २८९ अ ।
 वस्रपा- । ठाणा० ८० । नमिनायमाता । सम० १५१ । आव० १०१ ।

एकादशमचक्रमाता । सम० १५२ । वस्रा-नमिमाता ।
 आव० १६० । वस्रा-समुन्नतो शुभाशो ग्रामास्तरे वा
 केदारः । आचा० ३३७ । वस्राः-प्रकारा यावद्गृहम् ।
 आचा० ३६० ।
 वस्रपावर्द्ध-वस्रावती विजयः । ज० प्र० ३५७ ।
 वस्रपणा-केदारवानु तटवान् वा देशः केदार एव ।
 भग० २३८ ।
 वस्रपणि-केदारः । प्रभ० ८ । केदारः । औप० ३ ।
 केदारः । प्रभ० १६१ ।
 वस्रपु-वसूः-खिलरम् । भग० ६७२ ।
 वस्रः-वस्रितत्वं बहुफलं च एभिर्गुणैरुपपेत्तो वस्रः । नि०
 चू० तृ० १४६ अ ।
 वस्रहण-उद्देशम् । वृ० प्र० २४६ अ ।
 वस्रहेति-खरंटेति । नि० चू० प्र० २११ आ ।
 वस्रण-वसनं उद्गीरणम् । उत्त० ४१७ । वसनं-छद-
 नम् । ओष० १६४ । वसनम् । ज्ञाता० १८१ ।
 छदुणं । दश० चू० १४६ । उद्गुबिरेयो वस्रणं, अहो
 सावणं विरेयो वस्रणं । नि० चू० द्वि० ८६ अ ।
 वस्रणि-पौडयं । नि० चू० प्र० १२६ अ ।
 वस्रणी- । नि० चू० प्र० १६१ आ ।
 वस्रति-स्यजति । उत्त० ३४६ । स्यजति-क्षपयति ।
 ठाणा० ३२० ।
 वस्रनि- । उत्त० ५७१ ।
 वस्रपी-वसनं-स्वतः सम्भूतम् । विपा० ८१ ।
 वस्रालीभूत-विपुकीर्णम् । नि० चू० प्र० १७४ अ ।
 वस्रित्तए-वस्रयितुम् । ज्ञाता० ११० ।
 वस्री-वान्तिः । आव० ६२५ ।
 वस्रम-वृणोति-आच्छादयति शरीरकमिति वस्रमं-अश्रुत-
 नुत्राणम् । उत्त० २२३ । वस्रमं-सन्नाहविशेषः । ज० प्र०
 २०५ । वस्रमं-लोहकुत्तलादिरूपम् । ज० प्र० २१६ ।
 वस्रमं-लोहमयकुत्तलादिरूपम् । जीवा० २५६ । वस्रमं-
 स्वक्त्राणविशेषः । विपा० ४६ ।
 वस्रमहतोह-मन्मथयोधः । वर० ।
 वस्रमा-वामा-पादवमाता । आव० १६० । वाम्या ।
 आव० १०१ ।

वर्मिय-विमितं-सन्नद्धम् । आवा० २११ । विमितः-
वर्षाकृतः । भग० ११३ । विमितः-वर्मतया कृतोऽङ्गे
निवेशनात् । भग० ३१८ । नि० चू० प्र० ३ अ ।
वर्मियसन्नद्ध-वर्मणि नियुक्ताः वार्मिकास्तैः सन्नद्धः-
कृतसन्नाहो यः स वार्मिकसन्नद्धः । ज्ञाता० २२१ ।
वर्मोय-वल्मीकः । आव० १५३ ।
वयंस-वयस्यः-स्निग्धकः । आव० १११ । वयस्यः-
समानवयः-गाढतरस्नेहास्पदः । ज० प्र० १२३ ।
वयंसग-अवतंसः-शिरस्त्राणम् । ज० प्र० १३७ । वयस्यकः
। आव० ११६ । वयस्यः । आव० २७२ ।
वयंसिदा-वयस्या । आव० २२२ ।
वयंसिया-वयस्या । आव० ३६७ ।
वय-वज्र-प्रापकम् । ज० प्र० २३५ । व्रतं-चित्रं
द्रव्यादिविषयनियमरूपम् । प्रज्ञा० ३६६ । व्रतं-निग्रन्थ-
प्रवज्यालक्षणम् । प्रश्न० १३६ । व्रतं-अवज्ञाहेतुल्यागः ।
उत्त० १०४ । वयः-योवनम् । पिण्ड० १४५ । दहावस्था
। नदी० १६५ । व्रतम् । आवा० १४१ । व्ययः ।
अनु० १५४ । व्रतं-सति असति वा वस्तुनि तदिच्छा-
परित्यागतस्तन्नवृत्तिः । व्य० प्र० ४१ अ । व्रजः-
गोकुलम् । उपा० २ । व्रतं-नियमः । प्रश्न० ३२ ।
वेदः-आगमो लोकिकलोकोत्तरकुप्रावचनिकभेदः । ज्ञाता०
७ । व्रतं-नियमः निरयः २४ । व्रतप्रतिमा आवकस्य
द्वितीया प्रतिमा । आव० ६४६ । प्राणिनां कालकृतावस्था ।
ठाणा० १२८ । वयति पर्यटति । आवा० १४१ ।
व्ययः । उत्त० ६३२ । व्रतं-अहिंसादि । भग० ३२३ ।
व्रज-गोकुलम् । भग० ५४७ । व्रतं मूलगुणः । सम०
१०७ । व्ययः-क्षयः । प्रश्न० १०२ । व्रतः-नियमः-
महाव्रतः । ठाणा० २६० । वयः-संसारः, अवस्थाविशेषः ।
आवा० १४२ ।
वयगाम-वज्रग्रामः । आव० २२० ।
वयगुत्त-वाचि वाचा वा गुप्तः वागुत्तः मोनव्रतो सुपर्या-
लोचितधर्मसम्बन्धभाषी वा । सूत्र० १९२ ।
वयगुत्तया-वागुत्तया-कुशलवागुदिरणरूपया । उत्त०
५६१ ।
वयगाम-वज्रग्रामं-गोकुलप्रायग्रामं प्रत्यन्तग्राममित्यर्थः ।

वस्त० ३६४ ।

वयल्लुक्क-व्रतषट्कं-प्राणातिपातादिविरतिलक्षणं शत्रि-
भोजन विरतिपर्यवसानम् । आव० ६६० ।
वयल्लिहाइ-व्रतानां-प्राणातिपातनिवृत्त्यादीनां छिद्राणि-
अतिचाररूपाणि-विवराणि व्रतच्छिद्राणि । उत्त० ५८० ।
वयजोग-वाग्योगः-ओदारिकवैक्रियाहारकशरीरव्यापाराद्-
तवाग्द्रव्यसमूहसाचिव्याजोव्यापारः । आव० ६०६ ।
वयजोगसुय-वाग्योगश्रुतं-द्रव्यश्रुतमेव । आव० ५० ।
वयणं-वचनं-प्रज्ञापनम् । भग० १४७ । वचनम् ।
प्रश्न० ११८ । वचनं-आज्ञा । प्रश्न० १५१ । वचनं-
वाक्यम् । उत्त० ३०७ । वचनं वस्तुवाचि । अनु०
१३४ । वचनं-मुखम् । ज्ञाता० ३१ । वचनं-आदेशः ।
ज्ञाता० १५८ । वचनः-श्रुतस्य पर्यायः । विशेष० ४२३ ।
उच्यत इति वचनं-अर्थः । दश० ७५ । वचनं, चतुर्थी-
परिज्ञा । व्य० द्वि० ३९१ अ । वचनं-अभियोगपूर्वक
आदेशः । भग० १६८ ।
वयणपञ्चाया-ये शब्दाः किल सर्वे वस्तु संपूर्णं प्रतिपाद-
यन्ति ते वचनरूपाः वस्तुनः पर्याया वचनपर्याया उच्यन्ते ।
विशे० २२७ । सर्वेषामपि वस्तूनामभिलापवाचकाः शब्दा
वचनरूपापञ्चा वचनपर्यायाः । विशेष० २२८ ।
वयणपभूय-वचनेन अप्रभूता अल्पभूता वा अल्पत्वं
प्राप्ता वचनाल्पभूता वचनात्प्रभूता वा स्तोकाक्षरेति ।
उत्त० ३८५ ।
वयणभिण-वचनभिन्नं-वचनव्यत्ययः । सूत्रदोषविशेषः ।
आव० ३७५ ।
वयणभिन्न-वचनभिन्नं यत्र वचनव्यत्ययः । अनु० २६२ ।
वयणमित्त-वचनमात्रं-निर्हेतुकं, सूत्रदोषविशेषः । आव०
३७४ । वचनमात्रं-निर्हेतुकम् । अनु० २६२ ।
वयणविभत्ती-एकत्वद्वैतबहुत्वलक्षणोऽर्थो यैस्तानि वच-
नानि विभज्यते कर्तृत्वकर्मत्वादिलक्षणोऽर्थो यया सा
विभक्तिः वचनात्मिका विभक्तिः वचनविभक्तिः । ठाणा०
४२८ । वचनविभक्तिः-वचनानां विभक्तिः । अनु० १३४ ।
वयणसमकं-वचनसमम् । उत्त० ३०४ ।
वयणातिवकम्-वचनातिक्रमः । आव० १७३ ।
वयणाम-अणुमयस्ये । नि० चू० द्वि० १२६ अ ।

वयणिज्ज-वचनीयः गर्हाः । आचा० २५१ ।
 वयति-वपति-रोपयति । उत्त० ३६१ ।
 वयतेण-वाक्स्तेनः-धर्मकथकादितुल्यरूपः । दश० १८९ ।
 वयदुक्कडा-वाग्दुक्कृता-असाधुवचननिमित्ता । आव० ५४८ ।
 वयवलिय-वाग्बलिकः-प्रतिज्ञातार्थनिवाहकः-परपक्षक्षोभ-
 कारिवचना । औप० २८ ।
 वयर-वज्र-रत्नम् । औष० ६ ।
 वयरक्खमण-वज्रक्षमणः । उत्त० ६६ ।
 वयरणी-वैतरणिः-त्रयोदशमपरमाधार्मिकः । सूत्र० १२४ ।
 वयरगर-वज्राकारः-वज्राख्यमणीनामाकरः । भग० १६६ ।
 वयवन्ता-व्रतवन्तः-रात्रिभोजनविरमणषष्ठपञ्चमहाव्रतधा-
 रिणः । आचा० ३५० ।
 वयव- । नि० चू० प्र० २६० अ ।
 वयवलिय-वाग्बलिकः-दृढप्रतिज्ञः । प्रश्न० १०५ ।
 वयसमाहारण्या-वाक्प्रसमाधारण्या-स्वाध्याय एव वा-
 ग्निवेशनात्मिकया वाचा साधारणा वाक्साधारणा ।
 उत्त० ५६२ ।
 वयसा-वचसा । ठाणा० ४३ ।
 वयसाहारणदंसणपज्जय-वाक्साधारणदर्शनपर्यवा-वा-
 कसाधारणाश्च दर्शनपर्यवाश्च सम्यग्भेदरूपाः । उत्त० ५६२ ।
 वयसुह्या-वाचि सुखं यस्यसो वाक्मुखस्तस्य भावो
 वाक्मुखता । प्रज्ञा० ४६२ ।
 वयस्स-वयस्यः-समानवया गाढतरस्नेहविषयः । जीवा० २८१ । वयस्यः । आव० ८२२ ।
 वयायार-वागाचारः वाग्वापारः । आचा० ३८६ ।
 वरंकुर-वराङ्कुरः-प्रथममुद्भिद्यमानः । ज० प्र० ३२४ ।
 वरंग-वराङ्गः-गण्डः । जीवा० २१३ ।
 वरंति-वारयति आप्तुमिच्छति । सूर्य० ८३ ।
 वर-ऐरावते तीर्थं कृत् । सम० १५३ । वरं-अत्यन्तमुत्कृष्टम् ।
 ज० प्र० १६७ । वरः-परिणेतारः । ज्ञाता० २४८ ।
 नि० चू० प्र० १४१ आ ।
 वरइ-वृणोति-आच्छादयति । जीवा० ३३९ ।
 वरकण्णसिहंस-वर-प्रधानं यत्कनकं तस्य निकषः-

कषपटुके रेखारूपः वरकनकनिकषः । प्रज्ञा० ३६१ ।
 वरकण्णपूर-वरकण्णपूरः प्रधानकर्णाभरणविशेषः । भग० ३१७ ।
 वरकनक-सार्द्धषोडशवर्णिकारूपं स्वर्णम् । (?) ।
 वरकमलगढमगोरी-वरकमलगभं-कस्तूरिका तद्गुणी-
 अवदाता वरकमलगभंगोरी, इयामवर्णत्वात्, कस्तूरिकया
 इव इयामेत्यर्थः । ज्ञाता० १२६ ।
 वरकलस-वरकलशः । ज० प्र० ४१९ ।
 वरका-पारसा कंबला । नि० चू० प्र० २५५ अ ।
 वरितुमिति वरका । सूत्र० ३८८ ।
 वरक्क-कोयवणो । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।
 वरक्कोलो- । नि० चू० प्र० १२६ अ ।
 वरगंध-वरगन्धः-वासः । जीवा० १६० । वरगन्धः-
 प्रवरवासः । औप० २२ ।
 वरगंधिय-वरगन्धिकम् । सूर्य० २६३ ।
 वरगंधिया-वरगन्धाः वासाः । प्रज्ञा० ८७ ।
 वरग-वरः । आव० २९३ । वरकः । वरकः । आव० ५५८ ।
 वरट्टः-धान्यविशेषः । भग० ३७४ । मण्यादि-
 महाधर्मूल्यम् । आचा० ३५७ ।
 वरघरण-सम्बन्धः वासभवनः । ज्ञाता० १४ ।
 वरचंपग-वरचम्पकः-राजचम्पकः । ज० प्र० १८३ ।
 वरचीण-वरचीनं-दुक्कलवृक्षवत्कस्यैव यत् आभ्यन्तरहोरे-
 निष्पाद्यते सूक्ष्मतरं च भवति तत् चीनदेशोत्पन्नं वा ।
 प्रश्न० ७१ ।
 वरण-वरणः-सेतुबन्धः । औष० ३१ । जलोपरि सकपाट-
 पालीबन्धः । वृ० वृ० १६१ अ । वरणः-वनस्पतिविशेषः ।
 ज० प्र० २४४ ।
 वरणसंवरणम्- । आव० ८२५ ।
 वरणा-आर्यजनपदविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
 वरण्डक-वरण्डकम् । औष० १७४ । विशेषे ९८७ ।
 वरतरुणी-वरतरुणी-सुभगा स्त्रीः । ज० प्र० २२२ ।
 वरति-वृणोति-आच्छादयति । सूर्य० २७८ ।
 वरतूर-वरतूर्यम् । प्रश्न० ४८ ।
 वरत्ता-वरत्ता-चर्ममयीमहारज्जुः । प्रश्न० ५६ । औष० १३६ ।

वरदत्त-वरदत्तः-विपाकदशानां द्वितीयश्रुतस्कन्धे दशम-
मध्ययनम् । विपा० ८६ । वरदत्तः-मित्रनन्दिराजकुमारः ।
विपा० ६५ । अरिष्टनेमिशिष्यः । निरय० ४० ।
नेमिनाथस्य प्रथमशिष्यः । सम० १५२ । नेमिनाथस्य
प्रथमभिक्षादाता । सम० १५१ ।

वरदाम-द्रव्यतीर्थविशेषः । आव० ४६८ । जम्बूभरते
द्वितीयं तीर्थम् । ठाणा० १२२ ।

वरदिण्ण-नेमिजिनप्रथमभिक्षादाता । आव० १४७ ।

वरधनु-वरधनुः-धनुपुत्रः । व्य० प्र० १९८ आ । वरधनुः-
ब्रह्मराजस्य धनुसेनापतेः सुतः । उत्त० ३७७ ।

वरधनुपिया-वरधनुपिता-पारिणामिकिबुद्ध्या येन जनुगु-
हान्निष्काशितः कुमारः । आव० ४३० ।

वरधनु-वरधनुः-पारिणामिकीबुद्धौ अमात्यपुत्रः । आव०
४३२ ।

वरधनु-अमात्यः, पारिणामिकीबुद्धौ दृष्टान्तः । नंदी०
१६६ । अमात्यपुत्रः । नंदी० १६७ । गुटिकाप्रयोग-
कारकः । व्य० प्र० २०० आ ।

वरनयरपट्टणुगयं- । आचा० ४२३ ।

वरपट्टण-वरपट्टनं-प्रधानाच्छादनकोशकम् । औप० ६८ ।
वरपत्तनं-वराच्छादनकोशकम् । प्रश्न० ७७ ।

वरपट्टणुगय-वरपट्टनोद्गतः-प्रसिद्धतत्तत्पत्तनविनिर्गतः ।
जीवा० २६९ ।

वरपट्टन-प्रधानवेष्टनकः । भग० ५४२ ।

वरप्रवरभवन-वरप्रवरभवनं-वराणां प्रवरगेहम् । प्रश्न०
८४ ।

वरपुंडग-वरपुण्ड्रं-विशिष्टं पुण्ड्रदेशोद्भवं हरितम् ।
जीवा० ३५५ ।

वरपुंडरीए-धवलं सहस्रपत्रं पुण्डरीकं, वरं च तत्पुण्डरीकं
वरपुण्डरीकम् । सम० ३ ।

वरपुरिस-वरपुरुषो-वासुदेवः । राज० ३३ । वरपुरुषः-
वासुदेवः । जीवा० १९१ ।

वरपुरिसवसन-वरपुरुषः-वासुदेवस्तस्य वसनं-वस्त्रं वर-
पुरुषवसनम् । प्रज्ञा० ३६१ ।

वरप्यसन्ना-वरा चासी प्रसन्ना च मद्यविशेषे वरप्रसन्ना ।
प्रज्ञा० ३६४ ।

(अल्प० ११८)

वरफलह-वरफलकं-प्रधानफरकः । प्रश्न० ४७ ।

वरफलिहा-वरपरिधा-प्रबलागंला । प्रश्न० ४८ ।

वरबोन्दिधर-प्रधानसजीवः सुग्यक्तावयवशरीरोपेतः । सूर्य०
२८६ ।

वरभ-हस्तिबन्धनम् । उत्त० ४११ ।

वरभवन-वरभवनं-प्रासादः । औप० ४ । वरभवनं-
सामान्यतो विशिष्टं गृहम् । जीवा० २७९ ।

वरभूती-वरभूती वज्रभूतिः-महाकई आयरिओ । व्य०
प्र० २२७ आ ।

वरमउड-वरमुकुटं-प्रवरशेखरः । प्रश्न० ७० ।

वरमल्लिहायणा-वरं माल्याधानं-पुष्पबन्धनस्थानं शिरः-
केशकलापो येषां ते वरमाल्याधाना । भग० ४८० ।

वरमुरय-वरमुरजः-महामर्दलः । प्रश्न० १५६ ।

वरयते-वरयति-सूर्यलेख्यासंश्रुष्टो भवति । सूर्य० ७ ।

वरया-वराकाः । दश० ४७ ।

वररयणरुर्वचिचइयं- । आचा० ४२३ ।

वररुइ-वररुचिः-नन्दस्याष्टाधिकशतश्लोकपाठकः कश्चिद्वि-
गजातीयः । आव० ६६३ । वररुचिः । उत्त० १०४ ।

वररुवी-वररुचिः ब्राह्मणविशेषः, योगसंग्रहे शिक्षादृष्टान्तः,
नन्दराजानमष्टशतेन श्लोकानां सेवते । आव० ६७० ।

वरवइरविगहिए-वरवज्रस्येव विग्रह-प्राकृतियंस्य स
वरवज्रविग्रहिकः, मध्ये क्षामः । भग० १४५ ।

वरवइरसिग-वरवज्रशृङ्गः । आव० ४१३ ।

वरवण-वरवर्णः-प्रधानचन्दनम् । औप० ६८ ।

वरवर्म-वरवर्म-प्रधानतनुत्राणविशेषः । प्रश्न० ४७ ।

वरवरिया-वरस्य-इष्टार्थस्य वरणं-ग्रहणं वरवरिका ।
जाता० १५३ । वरवरिका-समयपरिभाषया घोषणा ।
आव० १३६ ।

वरवारुणि-वरा चासी वारुणी च वरवारुणी । जं० प्र०
१०० ।

वरवारुणी-वरा चासी वारुणी च वरवारुणी-सुरा-
विशेषः । जीवा० ३५१ । वरा च वारुणी च । जीवा०
२६५ । मदिरा । प्रश्न० १६३ । वरा चासी वारुणी
च । प्रज्ञा० ३६४ । प्रधानसुरा । उत्त० ६५४ ।

वरवृषभा-मुसाधकः । (?)

(९४५)

वरसन्ति-वरशक्तिः-त्रिशूलम् । ज० प्र० २१२ ।
 वरसधर- । भग० ५४० ।
 वरसरक-चूर्णकोशकं रुडिगम्यम् । प्रश्न० १५३ ।
 वरसिद्ध-इन्द्रलोकपालस्य यमस्य विमानम् । भग० १६४ ।
 वरसीधु-वर च तत्सीधु च । जीवा० २६५ । वरसिन्धु-
 एकोरुकद्वीपे द्रुमविशेषः । जीवा० १४६ । वरं च तत्सीधु
 च । ज० प्र० १०० ।
 वरसीधु-वरं च तत्सीधु च वरसीधु । प्रज्ञा० ३६४ ।
 वरसेणा-वरसेना । विपा० ६५ ।
 वरहओ-दवरकः । आव० ४१६ ।
 वरहिग-लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ ।
 वराङ्कुर-वराङ्कुरोपेतम् । जीवा० १८८ । वराङ्कुरः-
 प्रथमोद्भिद्यमानोऽङ्कुरः । जीवा० २२६ ।
 वरा-अवगिमागवतिनः-आयुष्कापेक्षयाऽल्पायुष्काः । भग०
 ७४६ ।
 वराड-वराटः-कपर्दः । जीवा० ३१ ।
 वराडए-वराटकः-कपर्दकः । अनु० १२ । वराटकः-
 कपर्दकः । ओष० १२६ ।
 वराडग-वराटकः-कपर्दकः । उत्त० ६६५ ।
 वराडय-वराटकः-कपर्दकः । आव० ७६७ ।
 वराडा-वराटाः-कपर्दकाः । प्रज्ञा० ४१ ।
 वरायंस-वरादर्शः-वरदर्पणः । प्रश्न० ८४ ।
 वराह-शूकरः । ज० प्र० ३४ । वराहः-वनशूकरः । ज०
 प्र० ११२ । वराहः-शूकरः । ओष० १८ । द्विखुर-
 श्रुतुषदः । जीवा० ३८ । वराहः-शूकरः । जीवा०
 ७२ । शूकरो । नि० चू० द्वि० १२९ आ । शूकरः-
 वराहः । प्रश्न० ८१ । सुविधिनाथस्य प्रथमशिष्यः ।
 सम० १५२ ।
 वराहरुहिर-वराहरुधिरम् । प्रज्ञा० ३६१ ।
 वराहा-द्विखुरविशेषः । प्रज्ञा० ४५ ।
 वराहि-वराहिः-दृष्टिविषाहिः, फणाकरणदक्षः । प्रश्न० ७ ।
 वराही-वाराही-विद्याविशेषः । आव० ३१८ ।
 वरिट्ट-आगामिन्यामुत्सर्पिण्यां द्वादशमचक्री । सम० १५४ ।
 वरिता-वृता । आव० ३५६ ।
 वरिया-दरिका । आव० ५५५ । नि० चू० व० २६५ अ ।

वरिष्ठग-लोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
 वरिस-वर्षं पानीयम् । जीवा० ३२२ ।
 वरिसकण्ठा-काश्यपगोत्रभेदः । ठाणा० ३६० ।
 वरिसचडकरक-वर्षचटकरकः-वृष्टिविस्तारः । प्रश्न० ४८ ।
 वरिसधर-वृषणः । नि० चू० प्र० २७१ अ । वर्षधरः-
 वदितकप्रयोगेन नपुंसकीकृतः । राज० १४८ । वर्धित-
 करणः । भग० ४६० । वर्षधरः-वदितकः-कञ्चुकी
 तदितरश्च । ओष० ६६१ ।
 वरिससओवमा-वर्षशतेनोपमा यस्याः सा वर्षशतोपमा,
 वर्षशतेः केशोद्धारहेतुभिरुपमा अर्थास्पत्यविषया यस्यां सा
 वर्षशतोपमा । उत्त० ४४५ ।
 वरिसारत्त-अतिमेघवृष्टिः । वृ० तृ० २५६ आ । वर्षारान्नः-
 शरद् । सूर्य० २०९ । वर्षारान्नः । आव० ६२ ।
 वर्षारान्नो-भाद्रपदाश्रयुजौ । ज्ञाता० ६३ ।
 वरिसियठवं-वर्षणम् । ओष० १३२ ।
 वरुटा-वरुटाः-शिल्पायाः । प्रज्ञा० ५६ ।
 वरुड- । नि० चू० तृ० १८ अ ।
 वरुडा- । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
 वरुडादि-जातिजुङ्गिकादिः । व्य० द्वि० २६९ आ ।
 वरुण-चतुर्थो लोकान्तिकदेवः । ज्ञाता० १५१ । वरुणः-
 प्रभङ्गुरविमानवासी चतुर्थो लोकान्तिकदेवः । भग०
 २७१ । वरुणः-पश्चिमदिक्पालः । ज० प्र० ७५ । वरुणः-
 वैशाख्यां नागनप्ता । भग० ३३० । वरुणः-पञ्चदशम-
 मुहूर्तनाम । सूर्य० १४६ । वरुणः-वरुणावरे द्वीपे देव-
 विशेषः । जीवा० ३५१ । चमरेन्द्रस्य तृतीयो लोकपालः ।
 ठाणा० १६७ । वरुणः-गणाभियोगविषये कश्चिद्व्यक्तिः ।
 आव० ८१२ ।
 वरुणकाइय-वरुणकायिकः-वरुणस्य कायो-निकायो यस्य
 स वरुणकायिकः-वरुणपरिवारभूतो देवः । भग० १९९ ।
 वरुणदेवयकाइय-वरुणदेवताकायिकः-वरुणसामानिकादि-
 परिवारभूतः । भग० १६६ ।
 वरुणदेवा-मेतार्यमाता । आव० २५५ ।
 वरुणप्पभ-वरुणप्रभः-वरुणवरद्वीपे देवः । जीवा० ३५१ ।
 वरुणवर-पुष्करवरसमुद्रानन्तरं द्वीपः, तदनन्तरं समुद्रोऽपि ।
 प्रज्ञा० ३०७ । द्वीपविशेषः । अनु० ९० ।

वरुणा-लोकान्तिकदेवविशेषः । ठाणा० ४३२ ।
 वरुणोद-वरुणोदः-समुद्रविशेषः । जीवा० ३५१ ।
 वरुणोदए-वारुणोदकं-वारुणसमुद्रस्य जलम् । जीवा० २५ ।
 वरुणोपपात- ठाणा० ५१३ ।
 वरेद्धिया-वृत्ता । आव० ९४ ।
 वर्ग-राशिः । विशे० ३२८ । स्कन्धपर्यायः विशे० ४ । ६ ।
 वर्चस्वरः-दुन्दुभिस्वरः । सम० १५८ ।
 वर्ण-निकषः । सूर्य० ४ ।
 वर्तनक-वार्ताकरणम् । विशे० १२५६ ।
 वर्त्तल्या- । ओघ० १०२ ।
 वर्त्तमानयोग- । भग० ५०० ।
 वर्त्तपिक-प्रतिजागरकः । व्य० प्र० ५३ अ ।
 वर्त्तिका-चित्रकरणपिच्छिका । आव० ९६ । वर्त्तिका । विशे० ६१५ ।
 वर्तित-सामान्यनिष्पन्नम् । ठाणा० ३८४ ।
 वर्त्तुल- । नदी० १४८ ।
 वर्त्तुलविजयाद्ध-पर्वतविशेषः । ज्ञाता० १२८ ।
 वर्द्धकिरत्न-चक्रवर्त्तकम् । व्य० द्र० ४०१ आ ।
 वर्द्धक्यादि-दारुकमंकरः । दश० २६० ।
 वर्द्धित-नपुंसके भेदः । उत्त० ६८३ ।
 वर्द्धितकत्व-पुरुषः सत् यो नपुंसकवेदकः । भग० ८६३ ।
 वर्द्धमानक-आणदं अपडिहयं करोति । नि० चू० प्र० २८५ अ ।
 वर्द्धमानस्वामी- । आव० २१ । महावीरः । प्रज्ञा० ६ ।
 अखिलश्रुतज्ञानार्थप्रदर्शकः । आव० ६० । वर्द्धमानस्वामी । व्य० प्र० २६ आ । वर्द्धमानस्वामी । व्य० प्र० १७४ अ ।
 वर्द्ध-कषः । प्रश्न० १६४ ।
 वर्धनी-बहुकारिका । निरय० २६ ।
 वर्धितकरण-निर्लाञ्छनकर्म । उपा० ६ ।
 वर्ध-बन्धनविशेषः । उत्त० ५३ ।
 वर्षधर-वर्ष-क्षेत्र-विशेषयः धारयतः । ठाणा० ४०२ ।
 वर्षाकल्प-धर्मोपकरणविशेषः । उत्त० ५०३ । कम्बलः । दश० १६६ ।
 वर्षारित्र-भाद्रपदाश्वयुगमासद्वयलक्षणः । व्य० द्वि० ५० अ ।

वर्षाविग्रह-अवग्रहविशेषः । सम० २३ ।
 वल-वालंजुभवणिओ । नि० चू० प्र० १४८ अ २४७ आ ।
 वलणम् । ओघ० १७७ ।
 वलह-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।
 वलए-वलयः-संसारवलयः कर्मबन्धनं वा । सूत्र० १९५ ।
 वलयः-मध्यमुषिरो वृत्तविशेषः । जीवा० ६७ ।
 वलक्ख-वलक्षः-शृङ्खलादिरूपमवलम्बनम् । जीवा० २१३ ।
 वलाक्ष-रुद्धिगम्यम् । औप० ५५ । वलक्ष-भूषणविधि-विशेषः । जीवा० २६६ । वलक्षम् । जं० प्र० १०६ ।
 शृङ्खलादिरूपमवलम्बनम्, वलक्षो नानामणिमयः । जं० प्र० ५७ ।
 वलता- । ठाणा० ८६ ।
 वलतामुह-प्रथममहापातालकलशः । ठाणा० २२६ ।
 वलभी-गृहाणामाच्छादनम् । जीवा० २७६ । वलभी-छदिराधारस्तत्प्रधानं गृहम् । जं० प्र० १०६ । मध्यमद्वारे नगरम् । वृ० द्वि० ६२ अ ।
 वलभीगिह-वलभगृहम् । जीवा० २६९ ।
 वलभीसंठिओ-गृहाच्छादनसंस्थितः । जीवा० २७९ ।
 वलभी-गृहसंस्थानसंस्थितः । जीवा० ३२५ ।
 वलभीसंठिया-वलभीसंस्थितः-वलम्ब्या इव-गृहाणामा-च्छादनस्येव संस्थितं-संस्थानं यस्याः सा । सूर्य० ६६ ।
 वलय-वलयम् । भग० ३०६ । वलनु-संयमाद् भ्रंश्यन् ।
 बुभुक्षादिना वेत्तन् । औप० ८७ । वलयं-केतकीकदल्यादि ।
 तथाहि-त्वचा वलयाकारेण व्यवस्थितः, प्रत्येकबादरवन-स्पतिकायिकः । प्रज्ञा० ३० । पातालकलशविशेषः । प्रज्ञा० ७३ । वलयं-कङ्कणम् । जं० प्र० १०६ । यत्रोदकं वलयाकारेण व्यवस्थितम्, उदकरहितो वा गर्तो दुःख-निर्गमप्रवेशः । सूर्य० ८६ । सूत्र० ३०७ । कटकम् । ठाणा० १७७ । वलयं-वृत्ताकारनद्यादुदककुटिलगति-युक्तप्रदेशः । भग० ६२ । वलयमिव वलयं-वक्रत्वात्, अवधमद्वारस्यैकोनविंशतितमं नाम । प्रश्न० २६ । कटकः । औप० ५५ । केतकीकदल्यादि । जीवा० २६ । भूषण-विधिविशेषः । जीवा० २६६ । वलयं घनोदधिघनवातः तनुवातात्मकं धर्मादिसप्तपृथिवीपरिक्षेपि । आव० ६०० ।
 वलत्-वलवलायमानम् । भग० १२० । वलयं-नद्यादि-

वेष्टितभूमिभागः । आचा० ३८२ ।
 बलयमरण-बलतो-बुभूक्षापरिगतस्वेन बलवलायमानस्य
 संयमाद्वा भ्रश्यतो मरणं तद्वन्मरणम् । भग० १२० ।
 संजमजोगेसु बलतो हीणसत्तपाए जो अकामतो मरद्
 एयं बलयमरणं गत्वं वा अप्पणो बलेद् । नि० चू०
 द्वि० ५२ आ ।
 बलयाबाहा-दीर्घकाष्ठलक्षणबाहा-आवल्लका । ज्ञाता० १३३ ।
 बलया-कटपल्यानि तृणपल्यानि वा । वृ० द्वि० १५७ अ ।
 प्रमाणाकुलप्रमेयः । अनु० १७१ ।
 बलयामरण-बलन्मरणं मरणस्य चतुर्थो भेदः । उक्त०
 २३० ।
 बलयामुख-पातालकलशः । प्रज्ञा० ७४ । कटात्मक
 आवर्तः । ओघ० १८१ । पातालकलशविशेषः । ठाणा०
 ४८० । पातलकलशः । प्रज्ञा० ४२८ ।
 बलयामुह-बलयामुखम् । ओघ० १८० । बलयामुखम् ।
 आव० २६७ । बेलामुख-आधूरूपम् । पिण्ड० १७१ ।
 बडवामुखः पातालकलशः । महाप० । बडवामुखाभिधानः
 पूर्वदिग्ध्यवस्थितः पातालकलशः । सम० ८७ ।
 बलयावलिप्रविभक्तिः-पञ्चम नाट्यभेदः । ज० प्र० ४१६ ।
 बलवा- । नि० चू० प्र० २८६ अ ।
 बलहरणं- । नि० चू० प्र० १०६ आ ।
 बलाणं- । नि० चू० प्र० २६५ अ ।
 बलायमरण-बलता-संयमाश्रित्तमानानां परीषदादिबाधि-
 तत्वात् मरणं बलन्मरणम् । ठाणा० १३ ।
 बलाया-बलता-मग्नव्रतपरिणती । सम० ३४ ।
 बलि-बलिः शैथिल्यसमुद्भवश्चर्मविकारः । ज० प्र० ११६ ।
 बलिअ-बालितो-बलयः सजाता अस्येति बलितो-बलि-
 त्रयोपेतः । ज० प्र० १११ । बलितं-सज्जातबलम् । ज०
 प्र० ११४ । बलितं-बलनस्वभावम् । ज० प्र० २३५ ।
 बलितम् । ओघ० १०८ । बलितः-क्षामः । प्रभ० ८० ।
 बलिट्टए-वरिष्ठम् । वृ० द्वि० २८३ ।
 बलिता-प्रपन्नः । सम० ११८ ।
 बलिय-बलियम् । उक्त० ३०३ । बलितः-वृत्तः । जीवा०
 १२१ । बलयः संयाता अस्येति बलित्रयोपेतः । जीवा०
 २७० । उवचियमसो । नि० चू० प्र० २१२ आ ।

बली-बलिः-मध्यवतिरेकारूपा । ज० प्र० २५३ । बलिः-
 निमामस्वविकाराः । ज० प्र० १७० । बली-उदरः ।
 आव० ६७८ ।
 बलुसुट्ट- । नि० चू० प्र० ६१ अ ।
 बलोवलि- । नि० चू० प्र० २१ आ ।
 बल्क-त्वग् । ठाणा० ५२१ ।
 बल्कल-छल्ली । प्रज्ञा० ३६ ।
 बल्कलचोरि-बाह्यनिमित्तमुद्दिश्य जातिस्मरणे दृष्टान्तः ।
 वृ० प्र० १८७ आ ।
 बल्कलचोरी-जातिस्मरणे दृष्टान्तः । आचा० २१ ।
 येनानुभूते क्रियाकलापे पित्रुपकरणं प्रत्युपेक्षमाणेनावाप्तं
 सामायिकम् । आव० ३४७ ।
 बलितं-अहिणउपरस्स सिक्खावणा नृत्यविकार एव ।
 नि० चू० तृ० ६१ आ ।
 बल्गुलि-पोतजः । भग० ३०३ ।
 बल्गुली-पोतजपक्षीविशेषः । दश० १४१ ।
 बल्ल-बल्लः-निष्पावः । पिण्ड० १६८ । बल्लः-निष्पावः ।
 ज० प्र० १२४ ।
 बल्लकी-बाद्यविशेषः । ज्ञाता० २२९ ।
 बल्लभी-गृहाणामाच्छादनम् । सूर्यं ।
 बल्लयि-बल्लको-वोणा-विपञ्ची च । प्रभ० १५९ ।
 बल्लर-क्षेत्रम् । प्रभ० १४ । क्षेत्रविशेषः । प्रज्ञ० ३६ ।
 तृणादि । आव० ५७७ । गहनम् । उक्त० ४६२ ।
 बल्लभो जनस्य । सूर्य० २६२ ।
 बल्लरी-बल्ली । भक्त० । बल्लरी-बल्ली । तं० ।
 बल्लि-बल्लयः-वालुङ्कोप्रभृतयः । भग० ३०६ । बल्लीः-
 वालुङ्क्यादिकाः । ज० प्र० १६८ ।
 बल्लिकर-मडलिविहाण । नि० चू० प्र० १२ आ ।
 बल्ली कूष्माण्डीत्रपुषीप्रभृतिः । जीवा० २६ । बल्लीविशेषः ।
 प्रज्ञा० ३१ । बल्लयः-कूष्माण्डीत्रपुषीप्रभृतयः । प्रज्ञा०
 ३० । अनन्तरा-षड्जनाः-माता पिता भ्राता भगिनी
 पुत्रो दुहिता च । व्य० द्वि० ८४ आ । गुड्चीप्रभृतिः ।
 ज्ञाता० १८१ । नागवल्यादि । ज्ञाता० ३३ ।
 बल्लीः-त्रपुषीप्रभृतिः । ज्ञाता० ७८, ६५ ।
 बल्लीकरणम्- । प्रज्ञा० ४४७ ।

ववगय-व्यपगत-स्वयं पृथग्भूतम् । भग० २६३ ।
 व्यपगत-ओघतस्वेतनापर्यायादपेतः । भग० २६३ ।
 व्यपगतः-परिभ्रष्टः । जीवा० १०३ । व्यपगतः-परिभ्रष्टः ।
 प्रज्ञा० ८० । व्यपगतः-स्वयं पृथग्भूतः देयवस्तुसंभवः
 आगन्तुको वा । प्रश्न० १०८ । व्यपगत-ओघतया
 चेतनापर्यायादचेतत्वं प्राप्तम् । प्रश्न० १५५ ।

ववगयसंयोग-व्यपगतः संयोगः-संयोजनादोपरहितः ।
 प्र० ११२ ।

ववस्था-व्यवस्था । आव० ६२ ।

ववदेश-व्यपदेशः-व्याजः । प्रश्न० १२५ ।

ववरोविअ-व्यपरोपितः-व्यापादितः । आव० ५७४ ।

ववरोविओ-व्यपरोपितः । आव० ६८ ।

ववरोविज्ज-व्यपरोपयेत्-प्रचयावयेत् । आवा० ३६२ ।

ववरोविज्जसि-व्यपरोपयिष्यसि-अपेक्षो भविष्यसि । ज्ञाता०
 १३४ ।

ववसइ-व्यपसति-कर्तुमभिलषति । जीवा० २५४ ।

ववसाइ-व्यवस्यति । आव० ६८८ ।

ववसाओ-विशिष्टोऽवसयो-निश्चयो व्यवसायः, अहिंसा-
 याश्चतुश्चतारिंशत्तमं नाम । प्रश्न० ९९ । व्यवसायः-
 व्यापारः । उत्त० १४४ । व्यवसायः । जीवा० २५४ ।

ववसात-व्यवसाय-तत्त्वनिश्चयम् । ठाणा० ३५३ । व्यव-
 सायः-वस्तुनिर्णयः-पुरुषार्थसिद्धयर्थमनुष्ठानं वा । ठाणा०
 १५१ ।

ववसातसमा-व्यवसायसमा यत्र पुस्तकवाचनतो व्यव-
 साय-तत्त्वनिश्चयं करोति । ठाणा० ३५२ ।

ववसाय-व्यवसाय-अनुष्ठानोत्साहः । सम० ११७ ।

ववसायसमा-व्यवसायसमा-व्यवसायनिबन्धनभूता समा ।
 राज० १०८ ।

ववसिय-त्यक्तम् । उ० मा० ।

ववहरति-व्यवहरतिः । आव० ११० ।

ववहरमाण-व्यवहरन् । उत्त० २७६ ।

ववहार-व्यवहार-प्रायश्चित्तदानादिकम् । भग० ३८५ ।

व्यवहारः-अन्योऽन्यज्ञानग्रहणादिविवादः । ठाणा० १८३ ।

व्यवहारः-कथञ्चिदापन्नदोषव्यपोहाय प्रायश्चित्तलक्षणः ।
 ठाणा० २११ । व्यवहारः-मिथकव्यवहारादिरनेकधा ।

ठाणा० २६३ । व्यवहारः-मुमुक्षुप्रवृत्तिनिवृत्तिरूपः ।

ठाणा० ३१७ । व्यवहारः-क्षयविक्रयरूपो वणिग्धर्मः ।

उत्त० २७२ । व्यवहारो-नारकतियैरनरामरपर्याप्तका-

पर्याप्तकबालकुमारादिसंसारिव्यपदेशः । आवा० १५६ ।

कथञ्चिदापन्नदोषव्यपोहाय प्रायश्चित्तलक्षणः । ठाणा० ।

२११ । व्यवहरण-व्यवहरतीति वा व्यवह्रियते वा

अपलेप्यते सामान्यमनेन विशेषानुवाऽऽश्रित्य व्यवहारपरो

व्यवहारः । ठाणा० ३६० । व्यवहरणं व्यवहारः,

व्यवहरति स एव वा व्यवहारः विशेषतो अवह्रियते-

निराक्रियते सामान्यं तेन व्यवहारः । विशेषे ६०४ ।

व्यवहारं-विवादच्छेदनम् । प्रश्न० ६७ । व्यवहारः ।

आव० ६१ । व्यवहारः-व्यवहारसंस्थम् । ठाणा० ४८६ ।

व्यवहारः-व्यवहारविषयः । उत्त० २७६ । व्यवहारो-मुमुक्षु

प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपः । भग० ३८४ । व्यवहरणं व्यवहारः-

लोकस्यैहिकामुष्मिकयोः कार्ययोः प्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणः ।

सूत्र० ३७२ । श्रेणिव्यवहारादिव्यवहारः । ठाणा०

४९६ । विविधं विविधद्वापवहरणं आचरणं व्यवहारः

यतिकर्तव्यतारूपः । उत्त० ६४ । प्रमादादलमितादौ

प्रायश्चित्तदानरूपमाचरन् व्यवहारम् । उत्त० ६४ ।

व्यवहारः । दश० १०८ । व्यवहारः-विवादः । विपा०-

४० । व्यवहारः-लोकविवक्षा । प्रज्ञा० २५८ ।

व्यवहारः-नयविशेषः । प्रज्ञा० ३२७ । व्यवहारः-

विवादः । आव० ५०२, ६२७ । व्यवहारः-प्रक्षेपः ।

आव० ८२३ । राजकुलकरणभाषाप्रदानादिलक्षणो

व्यवहारः । आव० १२९ । व्यवहारः-कथञ्चिदापन्न-

दोषव्यपोहाय प्रायश्चित्तलक्षणः । दश० ११० । येन

मुनिर्व्यवहरति स आगमादिव्यवहारो व्यवह्रियतेऽनेनेति

व्यवहारः, यदपि च व्यवहर्तव्यं मुनिर्व्यवहरति सोऽपि

व्यवहारः । व्य० द्वि० ३६४ अ । व्यवहारः-विचित्रं

विधिना वा-सर्वज्ञोक्तेन प्रकारेण वपनं-तपःप्रभृत्यनुष्ठान-

विशेषस्य दानं इति वचनात् हरणमतोचारदोषजातस्य,

अथवा संभूय द्वित्रादिसाधूनां क्वचित्प्रयोजने प्रवृत्तो यत्

यस्मिन्नाभवति तस्य तस्मिन् वपनमितरस्याव्यवहरणम् ।

व्य० प्र० ३ आ । व्यवहरणं व्यवह्रियते वा स । व्यवह्रियते

वा तेन विशेषेण वा सामान्यमवह्रियते निराक्रियतेऽनेनेति

लोकव्यवहारपरो वा । व्यवहारः विशेषमात्राभ्युपगमपरः ।

ठाणा० १५२ । व्यवहारः-अण्डनम् । व्य० द्वि० ३१ अ ।

व्यवहारअक्षेवणी-आक्षेपिणीकथायाः तृतीयो भेदः ।

ठाणा० २१० ।

व्यवहारग-व्यवहारक चौर्यसाधनम् । आव० ८२३ ।

व्यवहारच्छेद-व्यवहारच्छेदः । आव० २६० ।

व्यवहारनय-लोकव्यवहारप्रधानो नयो व्यवहारनयः ।

अनु० २६५ ।

व्यवहारव-आगमश्रुतादिपञ्चप्रकारव्यवहाराणामभ्यतमयुक्तः

। भग० ६२० । पंचविह आगमादिव्यवहारं जो मुण्ड

सम्मं सो व्यवहारवं । नि० चू० तृ० १२८ आ ।

आगमश्रुताज्ञाधारणाजीतलक्षणानां पञ्चानां उक्तरूपाणां

व्यवहाराणां ज्ञाता । ठाणा० ४२४ ।

व्यवहारसत्त्व-व्यवहारसत्य-यथा दह्यते गिरिः, गलति

भाजनं, अनुदरा कन्या, असोमा एडका इत्यादि ।

दश० २०६ ।

व्यवहारसत्त्वा-व्यवहारो-लोकविवक्षा, व्यवहारतः सत्या

व्यवहारसत्या, पर्याप्तिकसत्यभाषायाः सप्तमो भेदः ।

प्रज्ञा० २५६ ।

व्यवहारिण-प्ररूपणामात्रव्यवहारोपयोगित्वात् व्यावहारि-

कम् । अनु० १८१ । व्यवहारिकः-यो निगोदावस्थादु-

द्धृत्य पृथिवीकायिकादिभेदेषु वर्तते स लोकेषु दृष्टिपथ-

मागतः सन् पृथिवीकायिकादिव्यवहारमनुपततीति ।

प्रज्ञा० ३८० । प्ररूपणामात्रव्यवहारोपयोगित्वाद् व्याव-

हारिकः । अनु० १८० ।

व्यवहारी-उपयोगः । ओष० १३६ । व्यवहारी-सांया-

त्रिकः । सूत्र० १९९ । व्यवहारी-व्यवहरतीत्येवंशीलो

व्यवहारी व्यवहारक्रियाप्रवर्तकः प्रायश्चित्तदायो । व्य०

प्र० ३ अ ।

व्यवहिय-व्यवहितं-अन्तर्हितम्, सूत्रदोषविशेषः । आव०

३७४ । प्रकृतमुक्त्वाऽप्रकृतं व्यासतोऽभिधाय पुनः-प्रकृत-

मुच्यते तत् व्यवहितम् । अनु० २६२ ।

वशीकरण-वशीकरणादियोगाभिधायकानि हरमेखलादि-

शास्त्राणि । सम० ४९ ।

वशीकरणचूर्ण-अभियोगस्य प्रथमो भेदः । ओष० १९३ ।

वसंत-वसन्तो-निवसमानः । आव० ६४४ । वसन्तः-

चैत्रादिः । भग० ४६३ । वसन्तः-फाल्गुनचैत्रौ ।

ज्ञाता० ६३ । १६० । वसन्तः-नवममासः । सूर्य०

१५३ । वसन्तः पञ्चम ऋतुः । सूर्य० २०६ ।

वसंतपुर-वसन्तपुर-इह लोके कायोत्सर्गफलमिति दृष्टान्ते

जितशत्रुराजधानी । आव० ७८६ । नगरं यत्र जितशत्रु

राजा । आव० ३७२ । नगरं यत्र जितशत्रुराजा ।

आव० ३७८ । वसन्तपुरं-नगरं यत्र घनाभिधः सार्धवाहः ।

आव० ३८४ । क्रीवदृष्टान्ते नगरम् । आव० ३६१ ।

यत्र जितशत्रुराजा । आव० ३६३ । श्रोत्रेन्द्रियोदारहरणे

नगरम् । आव० ३६८ । वसन्तपुरं-चक्षुरिन्द्रियान्तर्दृष्टान्ते

नगरम् । आव० ३९९ । वसन्तपुरं-स्पर्शेन्द्रियदृष्टान्ते

जितशत्रुराजधानी । आव० ४०२ । वसन्तपुरं-ओत्तरति-

कीबुद्धिदृष्टान्ते गजविषये नगरम् । आव० ४१९ ।

वसन्तपुरं-परलोके नमस्कारफलविषये नगरम् । आव०

४५३ । वसंतपुरं-यत्र अशीतार्थसंविज्ञविहारिगच्छः ।

आव० ५२ । यत्र जीर्णश्रेष्ठिदुहिता । आव० ६८ ।

नगरविशेषः । आव० ११५ । एकपिण्डकेन्द्रनागस्य

जन्मभूमिः । आव० ३५२ ।

वसंतपुरए-वसन्तपुरकः-ग्रामविशेषः यत्र सामायिकः-

कुटुम्बी । सूत्र० ३८६ ।

वसंतमास-वसन्तमासः-नवममासः । ज० प्र० ४९० ।

वसन्तमासः । आव० १७३ ।

वसंतमेठ-वसन्तमेठः-शिक्षायोगदृष्टान्ते प्रद्योतराज्ञोः

हस्तिपकः । आव० ६७४ ।

वस-इन्द्रियपारतन्त्र्यं विषयपारतन्त्र्यम् । ज्ञाता० २३३ ।

वशः-आत्मायत्तः । उक्त० ३१३ । वशः-पारतन्त्र्यम् ।

ज्ञाता० १३४ ।

वसइ-वसतिः-उपाश्रयः । जीवा० २७९ ।

वसदृ-वशार्तः-इन्द्रियवशेन पीडितः । विपा० ४१ ।

वश-विययपारतन्त्र्यम् । प्रभ० ५७ । वशेन-इन्द्रिय-

पारतन्त्र्येण-ऋतुः-पीडितो वशार्तः वशं वा-विषयपार-

तन्त्र्यं ऋतुः-प्राप्तः वशार्तः । ज्ञाता० २३४ । वशार्तः-

वशः-इन्द्रियविषयकषायाणां तत आर्तः वशार्तः । आव०

२५३ ।

वसट्टमरण-इन्द्रियविसर्गसु रागदोसकसायवसट्टो स भरतो
वसट्टमरण । नि० चू० द्वि० ५२ आ । वशेन-इन्द्रिय-
वशेन ऋतस्य-पीडितस्य दीपकलिकारूपा क्षितचक्षुषः
शलभस्येव यन्मरणं तद् वशात्तमरणम् । भग० १२० ।
वशात्तमरणं, मरणस्य पञ्चमो भेदः । उत्त० २३० ।
वशेन-इन्द्रियविषयपारतन्त्रेण ऋता-बाधिता वशात्ताः
स्निग्धदीपकलिकावलोकनात् शलभवत् प्रियते । सम०
३३ ।

वसण-वसे वट्टतीति-सुअभस्थो वा अ०भसो । नि० चू०
प्र० १०२ अ । व्यसनं-राजादिकृताऽऽपत् । प्रभ० ४३ ।
वृषणः-अण्डः । विपा० ४६ । व्यसनं-शोककारणम् ।
वृ० द्वि० १६८ अ । व्यसनं-दुःखं द्यूतादि वा । आव०
६०१ । व्यसनं-चौर्यद्यूतादिः । भग० ४६६ । वृषणः-
पोत्रकः । उपा० २२ । व्यसनं-राज्याद्युपप्लवः । ज्ञाता०
७६ ।

वसणविनास-वृषणविनाशः-वधितककरणम् । सम०
१२६ ।

वसति-वस्यता । प्रभ० १२० । वसतिः-आलयः सुप्रमाजितः
स्त्रीपशुपण्डकविजितश्च । आव० ५२६ । ब्रह्मचर्यगुप्तेर्भेदः ।
आव० ५७२ ।

वसनं-वस्त्रम् । जीवा २०६ । आव ८२८ ।

वसन्तपुर-यत्र हस्तीतोलनाय प्रयोगोऽभूत् । नदी०
१५३ । वसन्तपुरं-इम्यवधूदाहरणे पुरम् । दश० ९७ ।
नगरविशेषः, आवासंवासट्टण्तेऽस्मिन्मदनराजधानी । पिण्ड०
४८ । आवायाः पशवतितद्वारे नगरम् । पिण्ड० १०० ।
आच्छेद्यद्वारविवरणे जिनदासवास्तव्यं नगरम् । पिण्ड०
१११ । सहस्रम्मस्यादिदृष्टान्ते जितशत्रुशजधानी ।
आवा० २१ । वसन्तपुरनगरं-जितशत्रुशजधानी ।
ओघ० १५८ । चेटीदृष्टान्ते पुरम् । विशे० ६२२ ।

वसभ-वृषभः । भग० ५८२ । वृषभः-गीतार्थः । ओघ०
२०६ । वृषभः-गीतार्थः । व्य० द्वि० १६८ अ ।
वृषभः-प्रतिपन्नगच्छमारः । व्य० (?) । वृषभः-उपाध्यायः ।
वृ० द्वि० ३ अ । वृषभः-वैयावृत्यकरणसमर्थः । ओघ०
६१ । गीतार्थः । ओघ० २३ । वृषभः-साण्डगौ ।
विपा० ४८ । गीतार्थः । ओघ० २३ । पच्छस्स सुभा-

सुभकारणेषु भारुव्वहणसमत्थो । नि० चू० प्र० ३२८
अ । वृषभः-गच्छशुभाशुभमारोद्धहनसमर्थः । वृ० प्र०
२६८ अ । गिहियचक्को भवति एरिसो वसभो । नि०
चू० प्र० ३०१ आ । वृषभः-गीतार्थसाधुः । वृ० प्र०
२४२ आ । वृषभः-गच्छशुभकार्यचिन्तकः । वृ० प्र०
३१३ आ ।

वसभगाम-वृषभगामः-मूलक्षेत्रम् । वृ० प्र० ३०५ आ ।
वसभपरिसा-वृषभपर्वद् । वृ० द्वि० १०२ आ । नि०
चू० तृ० ३८ आ । गीयावलंबतो वसभपरिसा । नि०
चू० द्वि० १९ अ ।

वसभाणुजाए-वृषभानुजातः-वृषभस्यानुजातः-सदृशः वृष-
भाकारेण चन्द्रसूर्यनक्षत्राणि यस्मिन् योगेऽवतिष्ठन्ते सः ।
सूर्य० २३३ ।

वसभानुग-वृषभानुगः यः पुनरेकस्मिन् कस्मिन् कल्पे स्थितः
सन् वाचयति तिष्ठति वा स वृषभानुगः । व्य० प्र०
१२१ आ ।

वसमाण-वैश्रमणः-नवकल्पविहारी । आव० ७६३ ।
वसन्तः-वास्तव्यः । आव० ३५५ । तस्य जं तं वसन्ते ।
नि० चू० द्वि० १२७ अ । वसमानः-मासकल्पविहारी ।
आचा० ३३६ । विहरन्तो । नि० चू० प्र० १४६ अ ।
वसलग-वृषलः-अधमः शुद्रजातिस्त्रीवर्गप्रविचारकः । सूत्र०
३२५ ।

वसह-वृषभः-अहोरात्रे भुहूर्तेऽष्टविंशतितमः । जं० प्र०
४६१ । वृषभः-प्रघातः । जं० प्र० ५२६ । वृषभः
समग्रसंयमभारोद्धहनात् । आव० ५०२ । वृषभं-वैया-
वृत्यकरम् । ओघ० ६४ ।

वसहवोहो-शुक्रस्य चतुर्थी वीथिः । ठाणा० ४६८ ।
वसहाणुगतं-जो एकस्मि कप्पे ठितो वाएइ चिट्ठइ वा ।
नि० चू० तृ० १३६ अ ।

वसहि-वसति-निवासः । अनु० २२५ । वसति-उपाश्रयः ।
दश० २१८ । वसतिः-वासकः । ओघ० ७६ । वसति-
उपाश्रयः जं० प्र० १२१ । वसतिः । आव० २२५ ।
वसहियायरास-वसतिप्रातराशः-आवासस्थानः प्रातर्भाज-
नकलश्च । ज्ञाता० १९३ ।

वसहिसंबद्धा-वसहिए संबद्धा । नि० चू० प्र० १९९ आ ।

वसहो-वसतिः । आव० १८६, ६३६ ।

वसा-अस्थिमध्यरसः-स्नेहविकृतिः । ठाणा० २०५ ।
शरीरः-स्नेहविशेषः । प्रश्न० ८ । शरीरः-स्नेहः ।
प्रश्न० १६ । वसा । प्रज्ञा० ८०, २६३ । आव०
८९३ ।

वसाणुग वक्ष-आयत्ततामनुगच्छतः । उत्त० ३८३ ।

वसामि-प्रभवामि । आव० ५१५ ।

वसिष्ठ-वशिष्ठः-उत्तरनिकाये षष्ठ इन्द्रः । भग० १५७ ।

वसिष्ठकूट-वशिष्ठकूट-शोमनसवक्षस्कारपर्वते कूटम् ।
ज० प्र० ३१३ ।

वसिम-कमढकम् । ओष० ८२ । वसिमम् । आचा०
२६६ ।

वसिया-वशिका-आयत्ता । वृ० प्र० ६० अ ।

वसोकरण-वश्यताहेतुः । ज्ञाता० १८७ । वशीकरण-
वश्यताकारकम् । विपा० ५४ । आधार्मिकयोगे वशी-
करणम् । आव० ६६२ ।

वसीय-अवसाव उषितः । उत्त० ३८७ ।

वसुंधरा-वसुन्धरा-दक्षिणरुचकवास्तव्या दिक्कुमारी ।
आव० १२२ । उत्कृष्टमालापहृते सुरदत्तगृह्णी । पिण्ड०
१०६ । इशानेन्द्रस्याग्रमहिष्याः राजधानी । ठाणा०
२३१ । चमरेन्द्रस्य चतुर्थाऽग्रमहिषी । ठाणा० २०४ ।
नवमचक्रः स्त्रीरत्नम् । सम० १५२ । असुरेन्द्रस्य चतुर्थाऽ-
ग्रमहिषी । भग० ५०३ । इशानेन्द्रस्याष्टमाऽग्रमहिषी ।
भग० ५०५ । उत्तरपश्चिमरतिकरपर्वतस्य दक्षिणस्या-
मीशानदेवेन्द्रस्य सर्वरत्ना राजधान्यां तुरीयाग्रमहिषी ।
जीवा० ३६५ । दक्षिणरुचकवास्तव्याऽष्टमीदिक्कुमारीमह-
त्तरिका । ज० प्र० ३६१ । धर्मकथाया दशमवर्गेऽध्य-
यनम् । ज्ञाता० ज्ञाता० २५३ ।

वसु-द्रव्यं-तद्भूतः कषाकालिकादिमलापगमाद्वैतराश
इत्यर्थः । वसुः साधुः । आचा० २४० । वसुः-उपरिचरो
राजा, सत्यवादो । जीवा० १२१ । द्रव्यम् । आव०
१४५ । वसुः-चतुर्दशपूर्व्याचार्यः । आव० ३१५ । वसुः-
धनुवसुः-योगसंग्रहे आपस्तु दृढधर्महृष्टान्ते उज्जयिन्यां
अग्निविशेषः । आव० ६६७ । वसुः-अचलभ्रातृपिता ।
आव० ९५५ । महाबलराज्ञो चतुर्थो मित्रः । ज्ञाता०

१२१ । धर्मकथाया दशमवर्गेऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५३ ।
वसुः-साधुः । आचा० २४० । वसुः-देवः । आव०
५०४ । असत्यान्तरकगामी । भक्त० । वसुः-देवः ।
प्रश्न० ५० ।

वसुगुप्ता-इशानेन्द्रस्याग्रमहिष्याः राजधानी । ठाणा०
२३१ । धर्मकथायाः दशमवर्गेऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५३ ।
इशानेन्द्रस्याग्रमहिषी । भग० ५०५ ।

वसुवत्ता-सोमदत्तपुरोहितभार्या । विपा० ६८ ।

वसुदेव-नवमवासुदेवबलदेवपिता । सम० १५३ । वसु-
देवः-द्वात्रयत्यधिपतिः । अन्त० ५ । दशार्हकुलनंदनः,
वैयावृत्य उदाहरणम् । ओष० १७९ । वासुदेवपिता ।
आव० २०२ । वसुदेवः-सौर्यपुरसृपतिः । उत्त० ४८६ ।
कामकथायां-रूपवर्णनहृष्टान्ते वसुदेवः । दश० १०९ ।
वासुदेवपिता । आव० ३५८ । वसुदेवः-समुद्रविजयानुजः ।
प्रश्न० ६० । वसुदेवः-वासुदेवपिता । आव० ४५५ ।
वसुदेवः-कृष्णवासुदेवपिता । आव० १६३ । जराकुमार-
पिता । नि० चू० प्र० १९४ ।

वसुनामिया-वसुनामिका-उत्तरपश्चिमरतिकरपर्वतस्य पूर्व-
स्यामीशानदेवेन्द्रस्य रत्नराजधान्यां प्रथमाग्रमहिषी ।
जीवा० ३६५ ।

वसुपत्ता-वसुप्राप्ता-उत्तरपश्चिमरतिकरपर्वतस्य दक्षिण-
स्यामीशानदेवेन्द्रस्य रत्नोच्चपाराजधान्यां द्वितीयाग्रमहिषी ।
जीवा० ३६५ ।

वसुपुञ्ज-वसूनां पूज्यो वसुपूज्यः, द्वादशमतीर्थकृत् । आव०
५०४ । वासुपूज्यपीता । सम० १५१ ।

वसुपूज्य-वसुपूज्यः-वासुपूज्यपिता । आव० १६१ ।

वसुबन्धु-सर्वतोऽग्निप्रदीपनकामात्यः । व्य० द्वि० ४३२
अ ।

वसुभूर्दे-वसुभूतिः-इन्द्राग्निवायुभूतिगणधराणां पीता ।
आव० २५५ । वसुभूतिः । पञ० ३९, ४१ ।

वसुभूती-वसुभूतिः-योगसंग्रहेऽविश्रितोपधानविषये पाटलि-
पुत्रनगरे श्रेष्ठी । आव० ६६८ ।

वसुमंति-भाववसहि ताणि जस्स अस्थि सो वसुमंति,
इदियाणि जस्स वसे वट्ठंति सो, णाणदसणचरित्तं सु जो
वसति णिच्चाल सो, व्युत्सुति पापं-अन्यपदार्थाख्यानां

चारित्रं वा । नि० चू० तृ० २३ आ ।
 वसुमती-मालापहतद्वारविवरणे यक्षदिनगृहिणी । पिण्ड०
 १०८ । भीमराक्षसेन्द्रस्य द्वितीयाग्रमहिषी । ठाणा०
 २०४ । दधिवाहनधारिणीसुता । आव० २२३ । धर्म-
 धर्मकथायाः पञ्चमवर्गोऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।
 वसुमिन्न-वसुमित्रः उत्त० ३७६ ।
 वसुमिन्ना-इशानेन्द्रस्य सप्तमाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ ।
 वसुमित्रा-उत्तरपश्चिमरतिकरपर्वतस्य दक्षिणस्यामीशान-
 देवेन्द्रस्य सर्वरत्नाशजधान्यां तृतीया महिषी । जीवा०
 ३६५ । धर्मकथाया दशमवर्गोऽध्ययनम् । ज्ञाता० २५३ ।
 इशानेन्द्रस्याग्रमहिष्या राजधानि । ठाणा० २३१ ।
 वसुल-वृषलः । आवा० ३८८ । भूतस्थो । दश० चू०
 १०६ । ज्ञाता० १६५ ।
 वसुलि-वसुलः-दुर्भागः नैष्ठुर्यवाचको नादः । दश० २१५ ।
 वसुहं- । ज्ञाता० २१३ ।
 वसुहर-वसुधरः-द्रव्यधरः षट्खण्डवर्ति द्रव्यपतिः । ज०
 प्र० ३४७ ।
 वसुहारा-वसुधारा-तीर्थंकरजन्मादिष्वाकाशाद् द्रव्यवृष्टिः ।
 भग० २०० ।
 वसू-इशानेन्द्रस्य पञ्चमाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ । वसुः-
 चतुर्दशपूर्वी आचार्यः । आव० ३१४ । वसूः-चतुर्दश-
 पूर्विण आचार्याः, तिष्ठगुप्तगुरवः । उत्त० १५८ ।
 वसूते-इशानेन्द्रस्याग्रमहिष्या राजधानि । ठाणा० २३१ ।
 वस्तु-वादकाले राजामत्यादि । ठाणा० ४२३ ।
 वस्तुविज्ञान-किमिदं राजाऽमत्यादि सभासदादि वा वस्तु
 दारुणमदारुणं भद्रकमभद्रकं वेति निरूपणम् । उत्त० ३६ ।
 वस्तुल-शाकविशेषः । सूर्य० २६३ । हरितविशेषः ।
 जीवा० २६ ।
 वस्तुसमूह-कार्यकारणात्मकः । ठाणा० ४६४ ।
 वस्तू-स्थानम् । भग० ३४२ ।
 वस्त्रकल्पिक- । वृ० प्र० ६४ आ ।
 वस्त्रपुष्पमित्र-आर्यरक्षितशिष्यः । विशे० १००२ ।
 वस्त्वन्तरन्यास-यथा गौरपि सन्नश्चोऽयमिति । ठाणा०
 २६ ।
 वस्सासणा-परिणामणा । नि० चू० प्र० २८८ अ ।

(अल्प० १२०)

वहंत-योगवाहिनम् । वृ० प्र० २३२ अ ।
 वह-वधः-यष्ट्यादिताडनम् । सम० १२६ । वधः-घात-
 स्ताडनं वा । उत्त० ४१५ । वधः-लकुटादिप्रहारः ।
 उत्त० ४५६ । निरयावल्यां पञ्चमवर्गस्य तृतीयमध्यय-
 नम् । निरय० ३६ । निरयावल्यां पञ्चमवर्गस्य चतुर्थ-
 मध्ययनम् । निरय० ३६ । वधः-ताडनम् । आव०
 ५८८ । वधः-शिरच्छेदादिसमुद्भूतपीडास्वरूपः । विशे०
 १३६ । वधो-हिंसा । ज्ञाता० २३९ । वहः-स्कन्धः ।
 विपा० ४६ । वधः-हननं कशादिभिस्ताडनम् । आव०
 ८१८ । वध-पीडा । दश० ७६ । त्रयोदशमपरीषहः ।
 आव० ६५६ ।
 वहई-वहति-आसेवते । उत्त० ६०९ ।
 वहए-वधकः-स्वयं हन्ता व्ययको, चपेटादिना ताडकः ।
 ज० प्र० १२३ ।
 वहगत्ता-व्यधकता-ताडकता । भग० ५८१ ।
 वहण-वहनं-यानपात्रम् । प्रश्न० ८ । वहनं-उहतेऽनेनेति
 बोद्धव्यमिति वहनं शकटादिः । उत्त० ५५० । हननं
 प्राणवधस्याष्टमः पर्यायः । प्रश्न० ५ । वहनम् । आव०
 ७१ ।
 वहणी-वहनी-आयतं वृत्तं काष्ठं वणीति लोके । आव०
 ६३२ ।
 वहती-परिभोगं करेति । नि० चू० प्र० २५३ अ ।
 वहमाणं-वहमानं-नद्यादिश्रोतोऽधिति व्याप्रियमाणं वा ।
 औप० ९४ ।
 वहमूलिया-वधः-प्राणिघातः उपलक्षणान्महारम्भमहाप-
 रिग्रहानृतमाषणमायादयश्च मूलं-कारणं यस्याः सा वध-
 मूलिका । वधो वा विनाशस्ताडनं वा मूलं-आदिर्यस्याः
 सा वधमूलिका । उत्त० २८० ।
 वहलपरण-मूर्खः । नि० चू० प्र० २८६ आ ।
 वहस्सइ-वृहस्पतिर्दत्तनामा पुरोहितपुत्रः, दुःखविपाके
 पञ्चममध्ययनम् । विपा० ३५ ।
 वहस्सतिदत्त-प्रोदत्तपुरोहितपुत्रः । विपा० ६८ ।
 वह्-देवाद्युपसर्गजनितं भयं चठनं वा व्यथा । भग०
 ९२६ ।
 वहए-वधाय । भग० ६८४ ।

(९५३)

वहिए-व्यथितः कम्पमानसकलाङ्गोपाङ्गतया चलितः ।
उत्त० ४६१ ।

वहित- । नि० चू० द्वि० १४७ अ ।

वहितवग-वहनीयम् । आव० ८२२ ।

वहिनी-प्रवाहः । दश० २४७ ।

वहिय-पण्या-मार्गः । भग० १०६ । विनाशितम् ।

आव० ७१२ । अवलोतः । उपा० ४० । विगलद्वह-
लानन्दाश्रुदृष्टिभिः सहर्षं निरीक्षिता यथावस्थितानन्यसा-
धारणगुणोत्कीर्तनलक्षणः । अनु० ३७ । व्यथितः-प्रहा-
रादितः । ज० प्र० २३९ ।

वहिलगा-उट्टबलिदादी । नि० चू० तृ० ३७ अ ।

वहिही- । ओष० १५९ ।

वहु-वधूः । आव० ७८९ ।

वहुकार- । नि० चू० प्र० २३२ अ ।

वहुगा-लघुकुलवधूः । व्य प्र० २४८ ।

वहेइ-व्यथति हति वा । (?) ।

वहेमि-हन्मि । ज्ञाता० १६५ ।

वा-समुच्चये । सूर्य० ६ । प्रकारान्तसूचने । सूर्य० १६ ।

वाशब्दो विकल्पार्थो अवधारणार्थो वा । ठाणा० ४३ ।

चकारार्थो दृष्ट्यः । ठाणा० ३८४ । समुच्चये । भग०

२० । समुच्चये । ज० प्र० ५११ । समुच्चये । सूर्य०

२६ । समुच्चये । विकल्पे वा । सूर्य० २८६ । उपमार्थो

भिन्नक्रमश्च । उत्त० ३३६ । इवार्थो भिन्नक्रमश्च ।

उत्त० ३३६ । पूरणे यद्वा वा शब्दोऽयं विकल्पार्थः ।

उत्त० ३८८ । औपम्ये-भिन्नक्रमश्च । उत्त० ४०६ ।

अनुवतपकारान्तरद्योतकः । बृ० द्वि० १६६ अ । इवार्थो

विशे० ३०७ । चणवार्थः । विशे० १२२७ । यथार्थः ।

विशे० ६७५ । पूरणे । उत्त० ५२६ । विकल्पार्थः ।

ज्ञाता० ७६ ।

वाइगण-इगुपरकुणमो । नि० चू० द्वि० १५७ अ ।

वाइगणि-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । कुसुमं-वृन्ताकी-
कुसुमम् । प्रज्ञा० ३६० ।

वाइए-वातिकः-उत्सूनत्वभाजनः । विशे० १०३० ।

वातिकः-उच्छूनत्वभाजनः । ठाणा० १३८ ।

वाइओ-वाचिकः-वाचा निर्वृत्तः-वाक्कृतः । आव० ५७१,

७७८ ।

वाइगं णाम मज्जंतं । नि० चू० प्र० १०२ अ ।

वाइज्जंताण- । ज्ञात० (?) ५२ ।

वाइत-पीडितः । उत्त० २६२ ।

वाइद्ध-व्याविद्धं विपर्यस्तरत्नमालावद् । आव० ७३१ ।

व्याविग्धां-विशिष्टद्वयोपदिग्धां वक्राम् । भग० ७०५ ।

वाइद्धक्खर-यद् व्यत्यासितवर्णविन्यासं विपर्ययोपनस्त-
वर्णसन्तानमिदमर्थः, तद् व्याविद्धाक्षरम् । विशे० ४०६ ।

वाइम-वातव्यं-कुविन्देवंस्त्रविनिमित्तमश्वादिः । दश० ८७ ।

वाइय-कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ । वातिकं-अनि-
यन्त्रतः । प्रश्न० ५६ । वाद्यकला । सम० ८४ ।

वाइया वातिका । आव० ४८५ ।

वाइल-वातबलो वणिग्विशेषः । आव० २२५ ।

वाई-वादी-वादिलब्धिमन्तः । परप्रवादुकनिग्रहसमर्थः । ज०
प्र० १५४ । वादी । आव० २६३ । वादी-वादलब्धि-
सम्पन्नः । ओष० १६ ।

वाईए-वातीनं-वातोपहतं । वातेन पातितम् । राज० ६ ।

वाउ-वातः-उच्छ्वासादिलक्षणः । प्रश्न० ३२ । वायुः
ज० प्र० ४९१ ।

वाउए-व्यावृत्तः-महामात्रः । औप० ६२ ।

वाउकुमार-वायुकुमाराः-सोमस्याज्ञोपयातवचननिर्देशवर्ती
देवः । भग० १९५ । वायुकुमारः-भुवनपतिभेदविशेषः ।
प्रज्ञा० ६६ ।

वाउकुमारि-वायुकुमारोः-सोमस्याज्ञोपयातवचननिर्देशवर्ती
देवी । भग० १६५ ।

वाउक्कलिए-वातोत्कलिका समुद्रस्येव वातोत्कलिका । (?)

वाउक्कलिया-समुद्रोत्कलिकावद् वातोत्कलिका । भग०
१९६ । समुद्रस्येव वातोत्कलिका । प्रज्ञा० ३० ।

वातोत्कलिका-स्थित्वा २ यो वातो वाति सा वातोत्क-
लिका । भग० ६८३ ।

वाउक्काएइ-वातमुद्गरति-शब्दं करोति-रटति । आव०
११४ ।

वाउडत्तणं-प्रावृत्तत्वम् । आव० ८५४ ।

वाउत्तरवर्डिसग-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् ।
सम० १० ।

वाउद्वयविजयवेजयंतीपडागच्छतातिच्छत्तकलियं-वा-
तोद्वतविजयवेजयन्तीपताकाछत्रातिछत्रकलितं-वातोद्वता-
वायुकम्पिता विजयः-अभ्युदयस्तत्संसूचिका वैजयन्त्य-
मिधाना याः-पताकाः, अथवा विजयः इति वैज-
यन्तीनां पार्श्वकणिका उच्यन्ते तत्प्रधाना वैजयन्त्यो
विजयवैजयन्त्यः पताकास्ता एव विजयवर्जिता वैजयन्तः
छत्रातिछत्राणि-उपर्युपरि स्थितानि छत्राणि तैः कलितम् ।
जीवा० १७५ । वाणारसी नगरविशेषः काशी । भग०
१६३ ।

वाउपवेस-वायुप्रवेशः-गवाक्षः । ओष० ५२ ।

वाउप्पवेस-वायुप्रवेशः-गवाक्षः । ओष० ५२ ।

वाउप्पिया-वातोत्पत्तिका कृत्वावसेया । प्रश्न० ८ ।

वाउब्भाम-अनवस्थितवातः-वातोद्भ्रामः । भग० १६६ ।

वातोद्भ्रमः-अनवस्थितोवातः । जीवा० २६ ।

वाउभूई-वायुभूतिः तृतीयगणधरः । आव० २४० ।

वाउरिय-मृगबन्धनविशेषेण चरतीति वागुरिकः । प्रश्न०
१३ ।

वाउल-व्याकुलं असमञ्जसम् । भग० ३०६ । व्याकुलः ।
आव० ५४२ । व्यावृतः-व्यग्रः । आव० ७२२ । व्या-
कुलः । आव० ८२२ ।

वाउलण-व्याकुलता । व्य० द्वि० ३ अ ।

वाउला-व्याकुला-व्यावृता । आव० ३५३ ।

वाउलेति-व्यामोहमुत्पादयति । नि० चू० प्र० ३८४ आ ।

वाउल्लग-पूरिसप्तल्लगो । नि० चू० प्र० ३९ आ ।

वाउल्लेति-व्याकुलयति । आव० ३४३ ।

वाउवेग-वायुवेगः-शरीरान्तर्वर्तीवातज्वः । जीवा० २७७ ।

वायुवेगः-शरीरान्तर्वर्तीवातज्वः । ज० प्र० ११७ ।

वाऊ-वातः-वायुः । उत्त० ६९३ । वातीति वायुः-
वातः । उत्त० ६९३ । ठाणा० ३०२ ।

वाऊलिअ-वातूलिकः-नास्तिकः । दश० ४६ ।

वाओलो-वातोली-वातमण्डलिकाः । भग० १९६ ।

वाकरण-व्याकरणं-परेण प्रश्ने कृते उत्तरम् । ज्ञाता० ६१ ।

व्याकरण-उत्तरसूत्रम् । सूर्य० ६५ ।

वाकवासी-वत्कलवासी । औप० ६१ ।

वाकुट्टी- । नि० चू० प्र० १०८ आ ।

वाक्कोक्कुच्य-यत्तु तज्जल्पति येनान्यो हसति, तथा नाना-
विधजीवविरुतानि मुखान्तेष्ववादितां च विधत्ते तत् ।
उत्त० ७०९ ।

वाक्यं- । आव० ६८ ।

वाक्यभेदः- । आचा० ५५ ।

वागतकण्डए-वल्कतृणकटाः । मर० ।

वागय-वाकजं-सनातस्यादिवाक्येभ्यो यजायते, यथा सन-
सूत्रम् । उत्त० ५७१ ।

वागरण-व्याक्रियमाणत्वाद्व्याकरणम् । भग० ११६ ।

शब्दलक्षणशास्त्रम् । औप० ९३ । शब्दलक्षणशास्त्र-

अपृष्टोत्तररूपम् । ज० प्र० ५४२ । व्याकरणम् ।

आव० ७६३ । व्याक्रियत इति व्याकरणः-प्रभार्थः ।

भग० २२१ । व्याकरणः-शब्दलक्षणः । ज्ञाता० ११० ।

व्याकरण-शब्दशास्त्रम् । भग० ११४ । व्याकरण-पदार्थ-

धर्मनिरूपणम् । वृ० तृ० २६ अ । व्याकरण-यथाव-

स्थितार्थप्रज्ञापनम् । आचा० २२८ । व्याकरणः-

संस्कृतशब्दप्राकृतशब्दव्याकरणः । नंदी० ५० । वागरणं-

व्याक्रियते-अभिधीयते इति व्याकरणं प्रश्ने सति निर्वचन-

तयोच्यमानः पदार्थः । सम० ७२ ।

वागरति- । ज्ञाता० १०६ ।

वागरिज्ज-व्यागृणीयात्-विविधमभिव्याप्त्याऽभिवदन्नात्

व्याकुर्याद्वा प्रकटयेत् । उत्त० ५६ ।

वागरित्तए-व्याकर्तुं-उत्तरं दातुम् । भग० ७०७ ।

वागल-वल्कल-तर्कत्वक् । ज्ञाता० २१३ ।

वागलवत्थनियत्थ-वल्कल-वल्कलस्तस्येदं वल्कलं तद्वत्त्वं

निवसितं येन स वल्कलवस्त्रनिवसितः । भग० ५१६ ।

वल्कलं-वल्कः तस्येदं वल्कलं तद्वत्त्वं निवसितं येन स

वल्कलवस्त्रनिवसितः । निरय० २६ ।

वागली-वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

वागलोलोइया- । नि० चू० प्र० २५४ आ ।

वागा- । नि० चू० प्र० १२१ अ ।

वागुत्ती-वावल्ग्वरूपपिपुणसावज्जप्पवत्तणणिग्गहकरणमा-

णेण वासगोवेणेण वयणगुत्ति । नि० चू० प्र० १७ अ ।

वागुरा-अकुलीच्छादयित्वा पादावप्फपरिच्छादयति सा

वागुरा । वृ० द्वि० २२२ आ । मृगबन्धनम् । अनु०

१३० ।

वागुरिक-व्याधः । ओष० २२३ ।

वागुरिय-वागुरिकः-लब्धकः । सूत्र० ३२१ ।

वागुरुया-मिए वागुरुहि वहता । नि० चू० द्वि० ४३
आ ।वागुप्तिः-याचनापृच्छनपृष्टव्याकरणेषु वाङ्मनियमो मोन-
मेव वा । तत्त्वा० ६-४ ।वाग्मी-कृतमुखः । नि० चू० प्र० २७७ आ । धृष्टतरः ।
नि० चू० द्वि० १६४ आ । वाग्मी-प्रष्टुः । जीवा० १२२ ।वाग्योग-प्रौढारिकवैक्रियाहारकशरीरव्यापारादृतवाग्म्य-
समूहमाचिव्याजीवव्यापार वाग्योगः । आव० ५८३ ।वाघाहम्-व्याघातः-पर्वतादिस्खलनं तेन निवृत्तं व्याघा-
तिमम् । सूर्य० २६६ । व्याघातवत् अभिभूतः । ओष०
३८ ।वाघाहमपाहुडिया-व्याघातिमप्राभृतिका-या सूत्रार्थपौरु-
षीवेलायां क्रियते । व्य० प्र० २६२ आ ।वाघाह्य-विशेषेणाघातो व्याघातः-सिंहादिकृतः शरीर-
विनाशः तेन निवृत्तं तत्र वा भवं व्याघातिमम् । आव०
२६२ ।

वाघाए-व्याघातः-पर्वतादिस्खलनम् । सूर्य० २६६ ।

वाघाओ-व्याघातो-अलोकाकाशेन प्रतिस्खलनम् । प्रज्ञा०
५०५ । व्याघ तो-दीर्घदुःखोपनिपातरूपः । पिण्ड० १७२ ।व्याघातः-अलोकाकाशेन प्रतिस्खलनम् । जीवा० २० ।
व्याघातः-पर्वतादिस्खलनम् । जीवा० ३८४ । व्याघातः-गन्धप्रतिबन्धः । ओष० ४७ । व्याघातः-न ग्राह्यः
कालः । ओष० २०१ ।वाघाडिया-वाघाडिका-उद्धट्टकारिणी । वृ० तृ० २४७
आ ।वाघाय-व्याघातः-यथा अच्छभलेन काला वोष्टो च
खादितः । व्य० द्वि० ४०७ अ । व्याघातः-सिंहव्या-
घादिकृतः । आचा० २६२ ।

वाघुणित-व्याघृणित-दोलायमानम् । ज्ञाता० ३१ ।

वाघुन्निय-व्याघृणितम् । ज्ञाता० ३५ ।

वाघ्रापत्य-गोत्रविशेषः । नदी० ४६ ।

वाचक-विनेयानां पूर्वातपूत्रवाचकः । (१)।

वाचनाचार्य-आचार्यविशेषः । ठाणा० २१६ । गुरुभूतः ।

ठाणा० ३२४ । कल्पस्थितः । प्रज्ञा० ६४ ।

वाचनासम्पत्-विदिस्वोद्देशनादिचतुर्भेदभिन्ना सम्पत् ।
उत्त० ३६ ।

वाचालता-वाग्वीर्यम् । उत्त० २६७ ।

वाचाला-उन्निवेशविशेषः दक्षिणोत्तरलक्षणः । आव०
१९५ ।वाचिक-मयेदृशी निरवद्या भाषा भाषितव्या, नेदृशी
सावद्येति । वृ० प्र० २१६ अ । वाचिकः-अभिनय-
विशेषः । ज० प्र० ४१४ ।

वाचोयुक्ति- । आचा० १३७ ।

वाजिकरण-कामशास्त्रविहितप्रयोगः । उपा० ८ ।

वाजीकरण-वाजीकरण-शुक्रवर्द्धनेनाश्वस्येव करणं, आयु-
वैदस्याष्टमाङ्गम् । विपा० ७५ ।

वाटकः- । नदी० १६३ । वाटकः । उत्त० ६०६ ।

वाटिका- । उत्त० ३८३ ।

वाड-वाटकः । आव० ४२६ । वाटः-वाटकः । उत्त०

४९० । वाटः-पाटः । उत्त० ६०५ । गोस्थानम् ।

उपा० ४६ । पलायनम् । वृ० प्र० २१७ आ ।

वाडग-वाटः-वाटकः-वृत्तिः । प्रश्न० २२ । वाटकम् ।

आव० ७४४ । वाटकः-परिच्छिन्नः-प्रतिनियतः सन्नि-

वेशः । पिण्ड० १०३ । पाडगेति संज्ञा धरपंती । नि०

चू० प्र० १८७ अ । नि० चू० द्वि० १२७ आ ।

गाविओ जस्य दुःकृति । नि० चू० प्र० १५९ अ ।

वाडगपति-वाटकपतिः-वसत्पनुगतवाटकैकस्वामी । व्य०
द्वि० २४३ आ ।वाडहाणग-वाटहानकः । आव० ७१८ । वाटधानाकः-
वाटधानकवास्तव्यः । उत्त० ३०२ ।

वाडाण-हरितविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

वाडी-वाडो । ओष० १३७ । वाटिः-वृत्तिः । वृ० प्र०
१८२ अ ।

वाणं पूरणार्थं निपातः । आव० २५६ ।

वाणवक्त-वेचवम् । जीवा० २१० ।

वाणपत्था-वने भवा वानी प्रस्थानं प्रस्था-अवस्थितिर्वानी
प्रस्था येषां ते वानप्रस्थाः । भग० ५१९ ।

वाणस्पत्य-वने-अटव्यां प्रस्था-प्रस्थानं गमनमवस्थानं
वा सा अस्ति यस्य स वानप्रस्थः-ब्रह्मचारी । औप०
६० ।

वाणमन्तर-वैश्रमणस्याज्ञोपपातवचननिर्देशवर्ती देवः । भग०
१६९ । वनानामन्तरेषु भवाः । ज० प्र० ४६ । व्यन्तरः
अन्तरं नामावकाशः तच्चेहाश्रयरूपं दृष्टव्यं, विविधं
भवननगरावासरूपमन्तरं यस्य स वान्तरः अथवा विगत-
मन्तरं मनुष्येभ्यो यस्य स व्यन्तरः, यदि वा
विविधमन्तरं-शैलान्तरं कन्दशान्तरं वनान्तरं वा
आश्रयरूपं यस्य स व्यन्तरः, यदि वा वानमन्तर इति
पदसंस्कारः, तत्रेयं व्युत्पत्तिः-वनानामन्तराणि वनान्त-
राणि तेषु भवा वानमन्तराः । प्रज्ञा० ६६ । वनान्तरेषु
वनविशेषेषु भवो अवगणिसकरणात् वानमन्तरः, वने
भवः वानः स चासी व्यन्तरः वानमन्तरः वानव्यन्तरः ।
भग० ३७ । व्यन्तराः-विविधान्यन्तराणि उत्कर्षापक-
र्षात्मकविशेषरूपाणि निवासभूतानि वा गिरिकन्दरवि-
वरादीनि येषां तेऽसी व्यन्तराः । उत्त० ७०१ । वना-
नामन्तरेषु भवाः पृषोदरादिस्वादागमे वानमन्तराः ।
ज० प्र० ४६ । व्यन्तरायतनम् । आव० २६५ ।

वाणमन्तरीओ-वैश्रमणस्याज्ञोपपातवचननिर्देशवर्तिन्या दे-
व्यः । भग० १९९ ।

वाणारसि-वाणारणी-श्रीपार्श्वजन्मभूमिः । आव० १६० ।
वाणारसी-महापद्मचक्रराजधानी । आव० १६१ ।
वाणारसी-दत्तवासुदेवपुरम् । आव० १६२ । वाणारसी-
नारायणवासुदेवनिदानभूमिः । आव० १६३ टी० ।
वाणारसी-नगरविशेषः काशी । भग० १६३ ।

वाणारसी-वाराणसी-सवरोदाहरणे पुरी । आव० ७१३ ।
वाराणसी-सवरोदाहरणे पुरी, भद्रसेनजोषाश्रेष्ठिवास्तव्या-
पुरी । आव० ७१३ । वाराणसी उत्तरगुणप्रत्याख्याने
नगरी । आव० ७१६ । वाराणसी इहलोके कायोत्सर्ग-
फलमिति दृष्टान्ते पुरी, यत्र सुभद्रया कायोत्सर्गकृतः ।
आव० ८०० । यत्र भेरुण्डको दिव्यकः । उत्त० ३५६ ।
वाराणसी । उत्त० ३७६ । वाराणसी-ब्रह्मगुणनिरूपणे
जयघोषविजयघोषवास्तव्यानगरी । उत्त० ५२१ । वाना-
रसी-श्रीपार्श्वजन्मभूमिः । आव० १६० । आव०

२२१ । वानारसी-पारिणामिक्यां धर्मरक्षिराजधानी
आव० ४३० । वाराणसी-पुरीविशेषः । आव० ३८९ ।
काशोजनपदे राजधानी, आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ५५ । यत्र
काममहावनम् । भग० ६७५ । भद्रसार्ववाहवास्तव्या-
नगरी । निरय० २६ । पारिणामिकीबुद्धी नगरी ।
नदी० १६६ । नगरी । ज्ञाता० २५३ । चुडणीपिता-
वास्तव्या नगरी । उपा० ३१ । सुरादेवगाथापतिवास्त-
व्या नगरी । उपा० ३४ । शङ्खनृपतिराजधानि । ज्ञाता०
१४१ । मृदङ्गतीरद्रहस्थानम् । ज्ञाता० ६६ । काम-
महावनचेत्यस्थानम् । ज्ञाता० २५१ । सोमिलवास्तव्या
नगरी । निरय० २३ ।

वाणिए-वाणित्रः-वणिग्जातिः । उत्त० ४८२ ।

वाणिघडकूटं- । वृ० प्र० १५१ आ ।

वाणिज्ज-वाणिज्यः-वाणिज्यकलोपजीवी । जीवा० २७९ ।

वाणिज्यं-वणिग्व्यवहारम् । प्रश्न० ६७ । वाणिज्यं-
व्यापारः । उत्त० २७६ ।

वाणिज्जेह-वाणिज्यं-सत्यानृतमर्पणग्रहणादिषु न्यूनाधिका-
चर्पणम् । ज० प्र० १६२ ।

वाणिजी-वणिग्भार्या । आव० ८२६ ।

वाणिय-वाणिजा वालिञ्जुकाः । वृ० द्वि० २७३ आ ।

वाणियग-वाणिजकः-वणिक् । प्रश्न० ३० ।

वाणियगाम-यत्र दूतिपलासचैत्यम् । भग० ४३६, ५०१,

५३२, ७५८ । वणिग्रामः-नगरविशेषः । अन्त० २३ ।

वणिग्रामः-मित्रराजधानी । विपा० ४५ । वणिग्रामः-

विजयमित्रसार्ववाहवास्तव्यानगरम् । विपा० ५१ । आ-

नन्दगाथापतिवास्तव्या नगरी । उपा० १ ।

वाणियगाम-वाणिज्यग्रामम् । आव० २१५ । वाणिज्ज-

ग्रामः । आव० २१४ । वणिग्रामः-ग्रामविशेषः । अनुत्त०

८ ।

वाणीरा-वानीरा-सिन्धुसेनसुता ब्रह्मदत्तराज्ञी । उत्त०

३७६ ।

वात-मतमभ्युपगम्य पञ्च वयवेन त्र्यवयवेन वा पक्षप्रति-

पक्षपरिग्रहात् छलजातिविरहितो भूतार्थान्वेषणपरो वादः ।

नि० चू० प्र० २४० अ । वातः-सम्प्राप्ति जीवविशेषः ।

आचा० ५५ ।

घातकरग-घातकरकः । जीवा० २३४ ।

घातकोण-धुरप्रः । आव० ३६६ ।

घातखंधा- । ठाणा० ८६ ।

घातजोगजुत्त-घातयोगयुक्त प्राणवायुना सर्वक्रियसु प्रवृत्तितम् । प्रश्न० ३१ ।

घातपल्लिखलोभ- । ठाणा० ४३२ ।

घातफलह-घातस्य परिहृणनात् परिषः-अर्गला परिष इव परिषः, घातस्य परिषः घातपरिषः । ठाणा० २१७ । ठाणा० ४३२ ।

घातफलहलोभ-घातं परिषवत् क्षोभयति-हतमार्गं करोतीति घातपरिषलोभः । ठाणा० २१७ ।

घातमंडलिया-घातण्डलिका-मण्डलेनोर्ध्वप्रवृत्तो वायुः । ठाणा० २१६ ।

घाताइद्ध-सेप्पडयं । नि० चू० प्र० १२५ आ । तोप्पडुयं अनिष्पन्नमित्यर्थः । नि० चू० प्र० १२३ आ ।

घातायन- । आचा० ३०६ ।

घाताहड-मज्झा । नि० चू० तु० २७ आ ।

घाति-दुरादागच्छति । मग० ७१३ । वादिः-तीर्थिकः । ठाणा० २६८ ।

घातिए-घातेन तत्प्रजनं मूर्च्छनम् । ओघ० २१६ ।

घातिक-धूर्तः । सूत्र० ११३ ।

घातिग-विकटम् । वृ० तु० २०६ आ ।

घातित-घातिकः-घातो निदानमस्येति । ठाणा० २६५ ।

घातोण-घातीनं-घातोपहतं घातेन पातितम् । जीवा० १८७ ।

घातोली-घातः । आचा० । घातमण्डली । प्रज्ञा० ३० । मण्डलीकघातः । उत्त० ६६४ ।

घात्तमानिक-अभूतपूर्वं इत्यर्थः । ठाणा० ४६४ ।

घात्स्य-वत्सापत्यम् । (?) ।

घाद-जल्पः । ठाणा० ३६५ । वादः-तत्र मतमभ्युपगम्य पञ्चावयवेन त्र्यवयवेन वा वाक्येन यत्तत्समर्थनं स छलजातिविरहितो भूतार्थोऽन्वेषणपरो वादः । सम० २४ ।

वादः-प्रमाणतर्कसाधनोपालम्भः सिद्धान्तविरुद्धः पञ्चावयवोपपन्नः पक्षप्रतिपक्षपरिग्रहः वादः । सूत्र० २२६ ।

वाद-विकल्पन-घातो वा । ठाणा० ३७२ ।

वादति-घातपूरिओ । नि० चू० द्वि० ७७ आ ।

वादन-करयडिडिमकिणिकंडयानां वादनम् । राज० ५२ ।

वादो-वादलब्धिसम्पन्नः । ओघ० १६ ।

वादु-धावनम् । नि० चू० द्वि० ७० अ ।

वाधितुं-वधितुम् आव० ५३८ ।

वानमन्तर-भवनपतिविशेषः । ज० प्र० ३८५ ।

वानरअ-वानरकः । आव० २६२ ।

वानरजूहवइ-साध्वनुकम्पा लब्धसम्यक्त्वः । मर० ।

वानरविः- । ज० प्र० ५१५ ।

वानरविद्या-विद्याविशेषः । प्रश्न० ८६ ।

वान्ता-पतिता । दश० १०६ ।

वापो-समवृता । नि० चू० द्वि० ७० आ । जीवा० २७६ ।

वाबाहा-व्याबाधा । ज्ञाता० ६७ । व्याबाधा । ज० प्र० १२४ ।

वाम-कामस्तत्प्रवृत्तिः । नि० चू० प्र० २५२ अ । वामः-वामपश्चव्यवस्थितत्वात् प्रतिकूलगुणत्वाद्वा । ठाणा० २१६ । प्रतीपम् । प्रश्न० ३१ ।

वामण-वामनं-यल्लक्षणयुक्तं कोष्ठं चतुरश्रलक्षणोपेतं श्रीवाद्यवयवहस्तपादं च तद्वामनम् । सम० १५० । वामनः-कालानौचित्येनातिहस्तवेहः प्रश्न० २५ । मङ्गहकोष्ठं यत्र हि पाणिपादाङ्गिरोन्नीवं यथोक्तं प्रमाणोपेतं यत्पुनः शेषं कोष्ठं तन्मङ्गलं-न्यूनाधिकप्रमाणं तद्वामनम् । ठाणा० ३५८ । वामनं-लक्षणयुक्तमध्यं श्रीवादो हस्तपादयोरप्यादिलक्षणन्यूनं संस्थानम् । मग० ६५० । वामनं-चतुर्थं संस्थानम् । जीवा० ४२ । वामनः-खर्वशरीरः । प्रश्न० १६० । यत्र पुनरुत्तरदशादिप्रमाणलक्षणोपेतं हस्तपादादिकं हीनं तद्वामनसंस्थानम् । प्रज्ञा० ४१२ । वामनं-मङ्गलकोष्ठं संस्थानम् । आव० ३३७ । यत्र हृदयोदरपृष्ठं सर्वलक्षणोपेतं शेषं तु हीनलक्षणं तत् वामनम् । अनु० १०२ ।

वामणग-वामनकः हीनहस्तपादाद्यवयवः । व्य० प्र० २३१ आ ।

वामणसंठाण-वामनसंस्थानम् । प्रज्ञा० ४७२ ।

वामणि-वामनिका-अत्यन्तह्रस्वदेहाः ह्रस्वोन्नतहृदयकोष्ठा ।

ज० प्र० १६१ । धात्रिविशेषा । ज्ञाता० ३७ ।

वामणी-वामनी-अत्यन्तह्रस्वदेहा ह्रस्वोन्नतहृदयकोष्ठा वा । औप० ७७ ।

वामदृण-वाममर्द्दनं-परस्परस्याङ्गमोटनम् । औप० ६५ ।

व्यामर्द्दनं-परस्परस्याङ्गमोटनम् । भग० ५४२ ।

वामन-सर्वगाग्रहीनम् । नि० द्वि० ४३ आ ।

वामवका-हीनहस्तपादावयवा । व्य० प्र० २८५ अ ।

वामना-ह्रस्वशरीरा धात्री । ज्ञाता० ४१ ।

वामभुयन्त-वामभुजान्तः-वामपार्श्वः । सूर्य० २८७ ।

वामलोकवादी-वाम-प्रतीपं लोकं वदति यः सतां लोक-
वस्तूनामसत्त्वस्य प्रतिपादनात्स वामलोकवादी । प्रश्न०
३१ ।

वामा-पार्श्वनाथस्य माता । सम० १५१ ।

वामावट्टे-वामं चीवट्टितिसि विवरीयकारी । नि० चू०
तृ० ८० आ ।

वामावर्त-यथा भण्यते तथा अकुर्वाणः । बृ०(?) १२८ अ ।

वामोरा-मराकडणं । नि० चू० प्र० १६८ आ ।

वामुत्तग-वामोत्तकः । ज० प्र० १०५ ।

वामेइ- । भग० ८१ ।

वामेति-वमति-वमनं करोति । भग० १८६ ।

वामोत्तओ-वामोत्तकः-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६८ ।

वायतिउ-वाचा अन्तःपरिच्छेदो वागन्तस्तेन निर्वृत्तो
वागन्तिकः-आभवनव्यवहारः । व्य० द्वि० ९४ अ ।

वायतिववहारं-स्वस्वकुलभमत्वेन वागन्तिकव्यवहारं वा-
गोवान्तः परिसमाप्ति वागन्तं सूत्रभवो वागन्तिकः स चासौ
व्यवहारश्च तं कुर्वत । व्य० द्वि० ३० आ ।

वाय-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १० ।

पाकः-स्वप्नतारूपः । अनु० १४३ ।

वायए-वाचकः-पूर्वगतश्रुतधारी । बृ० तृ० २१७ अ ।

वायकडंग-वातकण्डयः-जङ्घायां वातकण्टकः । बृ० द्वि०
१२३ आ ।

वायकन्त-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १० ।

वायकम्म-वातकर्म । ओघ० १९८ ।

वायकरए-वातकरकः-जलशून्यः करकः । जीवा० २१४ ।

वायकरग-वातकरकः-जलशून्यः करकः । राज० ७१ ।

जलशून्यः करकः । ज० प्र० ५८ । वातकरकः-जलशून्यः

करकः । जीवा० २१४ । वातकरकः । ज० प्र० ४१० ।

वायकुंठ-परवादिमहृणो । नि० चू० प्र० २८८ आ ।

वायकूड-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १० ।

वायग-वाचकः-पूर्वविद् । प्रज्ञा० ५ । विनेयान् वाच-

यतीति वाचकः । नदी० ५० । वाचकः-आचार्यः । बृ०

प्र० २७६ आ । वाचकः-उपाध्यायः । आव० ६१ ।

वाचकः-पूर्वधरः । आव० ५३२ ।

वायज्भय-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
१० ।

वायगन्त-वाचकत्वं-आचार्यत्वम् । आव० २९३ ।

वायडा-व्याकृता-स्पष्टा प्रकटार्था, असत्यामृषाभाषाभेदः ।
दश० २१० ।

वायण-वचनं-प्रतिपादनम् । ठाणा० ४२८ ।

वायणपडिसुणणा-वाचना-सूत्रप्रदानलक्षणा तस्याः प्रति-
श्रवण-प्रतिश्रवणा वाचनाप्रतिश्रवणा । आव० २६४ ।

वायणा-वाचनं वाचना विनेयाय निर्जस्यै सूत्रदानादि ।
ठाणा० १९० । वाचना-सूत्रार्थप्रदानलक्षणा । सम०

१०८ । वाचना-सूत्रार्थप्रदानम् । नदी २१० । वाचना-

शिष्याध्यापनलक्षणा । अनु० १६ । शिष्यं प्रतिगुरोः

प्रयोजकभावो वाचना-पठनम् । उत्त० ५८४ । वाचना-

पञ्चमा परिज्ञा । व्य० द्वि० ३६१ अ । वाचना-

सूत्रग्रहणम् । प्रश्न० १२६ । वाचना-सूत्रप्रदानलक्षणा ।

आव० २६४ । वाचनं वाचना परतः श्रवणम्, अधिगमः

उपदेशश्च । आव० ३७७ । वाचना-शिष्यस्याध्यापनम् ।

दश० ३२ । पातना-जोवस्य भ्रंसना । प्रश्न० ६ ।

वायणाए-वाचनार्थ-वाचनार्थम् । ज्ञाता० ६१ ।

वायणायरिए- । ठाणा० २४० ।

वायणायरिय-वाचनाचार्यः-आचार्यविशेषः । दश० ३१ ।

वायनिसग-अपानेन पवननिर्गमः-वातनिसर्गः । आव०
७७९ ।

वायपलिकलोभ-वातोऽत्रापि वात्या तद्वद्वातमित्यत्वात्
परिक्षोभश्च परिक्षोभहेतुत्वात् सा वातपरिक्षोभः, कृष्ण-
राजेनापि । २७१ ।

वायपभ-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
१० ।

वायफलहा-वातोऽत्रापि वास्या तद्वद्वातमिश्रत्वात् परि-
वश्र दुर्लभत्वात् सा वातपरिघः, कृष्णराजिनाम् ।
भग० २७१ ।

वायमण्डलिया-वातमण्डलिका-वातोली । भग० १९६ ।
वातमण्डली-वातोली । प्रज्ञा० ३० ।

वायर-विहारः । नि० चू० प्र० १४६ आ ।

वायालिय-व्यालेश्वरतीति वैयालिकः । प्रश्न० ३७ ।

वायलेस-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
१० ।

वायवण-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
१० ।

वायविखलिअं-वाग्विखलितं-लिङ्गभेदादिखलितम् ।
दश० २३६ ।

वायव्व-वायुर्वेत्ता वायव्या दिग् । भग० ४६३ । वायव्यः-
वायुरस्यास्तीति वायवो वातिकः । विपा० ३५ ।

वायव्वा-षष्ठी दिशा । ठाणा० १३३ । वायवो । आव०
२१५ ।

वायस-वायसः-काकः-लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ ।
वायसः-चक्षितः, काकः । आव० ७९८ । लोमपक्षि-
विशेषः । प्रज्ञा० ४९ ।

वायसपरिमण्डल-वायसादीनां पक्षिणां यत्र स्थानदिक्स्व-
राभयणात् शुभाशुभफलं चिन्त्यते तत् वायसपरिमण्डलम् ।
सूत्र० ३१९ ।

वायसयविहंग-वायसविहंगः-काकविहङ्गः । प्रश्न० ८ ।

वायसिग-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
१० ।

वायसिट्ट-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
१० ।

वायस्सिओ-वागाभितः । आव० ६७९ ।

वाया-वाचा-अभिलापः । आव० ५२४ ।

वायाइद्धं-अकालेनैव शुष्कं सङ्कुचितम् वलीभृतम् ।
ओष० २११ ।

वायाम-लगुडिभमाडणं, उवल्यकटुणं । नि० चू० प्र०

९८ अ । व्यायामः-तिर्यक्पसारितोभयबाहुप्रमाणो मान-
विशेषः । ज० प्र० २४२ । व्यायामः-व्यापारः । ठाणा०
२० ।

वायामण-वायामनं-व्यायामकरणम् । जीवा० १२२ ।

वायायण- । वृ० प्र० १६५ अ ।

वायावत्तं-पञ्चसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
१० ।

वायाविद्ध-वाताद्विधं अर्वाक् शुष्कम् । वृ० द्वि० २४४
आ ।

वायाविरिय-वाग्वीर्यं-वाचिवीर्यं-वाचालता । उत्त०
२६७ ।

वायाहड-वाताहृतः-आकस्मिकः । वृ० तृ० १३३ अ ।
वाताहृतः-आगन्तुकशैक्षः । वृ० तृ० ३६ आ ।

वायाहयग-वाताहतं वायुनेषच्छोषमानोतम् । उपा०
४२ ।

वायु-वायुः-पञ्चममुहूर्तनाम । सूर्य० १४६ ।

वायुभक्खिणो- । निरय० २५ ।

वायुभूति-वायुभूतिः-चमरस्य विकुर्वणाविषयकोद्देशके अन-
वारः । भग० १५६ ।

वायूपक- । व्य० द्वि० २४१ आ ।

वारंवारण- । ज्ञाता० २१३ ।

वार-पङ्कप्रभायां महानारकः । ठाणा० ३६५ । वारः ।
आव० ५५९ । वेला । आव० ५१४ । वारः-हस्तच्युतः ।
निरय० १८ । वारकः । वृ० प्र० २१९ आ ।

वारए-वारकः-अशुद्धपाठनिषेधकः । भग० ११२ । वार-
कोऽशुद्धपाठनिषेधकः । ज्ञाता० ११० । वाराकः-गङ्गुकः ।
उपा० ४० ।

वारओ-वारकः । आव० ६३ । वारको-प्रश्रवणव्युत्स-
र्जानान्तरमुदकस्पर्शनार्थं माजनम् । वृ० द्वि० २५३ आ ।

वारक-लघुघटः । नदी० ६२ । अनु० १५२ । गण्डः ।
ज० प्र० ५७ । वारकः । आव० १०३ । वारकः-
लघुघटः । पिण्ड० ९० । वारकः । वृ० द्वि० ६१ अ ।

वारग-परिवाहो । नि० चू० प्र० ७२ आ । वनस्पति-
विशेषः । प्रज्ञा० ३३ । वारकः-मरुदेशप्रसिद्धनामा

माङ्गल्यघटः । ज० प्र० १०१ ।

वारडिय रंगयुक्तानाम् । ग० ।

वारण-दोषेभ्यो निवारणम् । ओष० १५८ ।

वारणा-वारण-निषेधः, प्रतिक्रमणस्य चतुर्थं नाम । षड्-
भेदभिन्नं प्रतिक्रमणमेव । आव० ५५२ । वारणा-
अनाचारस्य प्रतिषेधनम् । व्या० द्वि० ७२ अ ।

वारत्त-सवेग उदाहरणम् । आव० ७०६ । वारत्रः-
अन्तःकृद्दशानां षष्ठवर्गस्य नवममध्ययनम् । अन्त० १८ ।
वारत्रकः-सवेगोदाहरणेऽभयसेनामात्यः । आव० ७०६ ।

वारत्तक-महर्षिविशेषः । वृ० प्र० ३०६ आ । छदित-
दोषदृष्टान्तेऽमात्यः । पिण्ड० १६६ ।

वारत्तग-वारत्तपुरं नगरं, तत्थ य अभयसेनो राया तस्मै
अमञ्चगो । नि० चू० तृ० ५४ अ ।

वारत्तथलीए- । नि० चू० द्वि० १०९ आ ।

वारत्तपुरं-वारत्रकपुरं-सवेगोदाहरणे नगरम् । आव०
७०६ । छदितदोषदृष्टान्ते नगरम् । पिण्ड० १६९ ।
अभयसेनरायनगरं । नि० चू० तृ० ५४ आ ।

वारधोअण-वारकधावनं-गुडघटधावनम् । दश० १७७ ।

वारन्नक-रजोहरणमुखपोतिकादिलिङ्गधारी । वृ० प्र०
२७६ आ ।

वारवार-वारःवारः । आव० १४३ ।

वारवाण-कञ्चुकः । भग० ४६० ।

वाराणसो-पुरीविशेषः । उत्त० ३७६ ।

वाराह-पञ्चमबलदेवपूर्वभवनाम् । सम० १५३ । वाराहः-
आनन्दबलदेवपूर्वभवः । आव० १६३ टी० ।

वारि-पानीयम् । उत्त० ५०६ ।

वारिओ-वारितः । आव० ४२० । वारितः-अहिताग्नि-
वर्तितः । आव० ७९३ ।

वारिपवेसण-वारिप्रवेशन-जले क्षेपः । प्रश्न० २२

वारिबंध-हृत्विग्गहणी । नि० चू० प्र० २७५ अ ।

वारिभद्गा-वारिभद्रकाः-अभक्ष्याः संवलातिनो नित्य
स्नानपादादिधावनाभिरुता वा । सूत्र० १५४ ।

वारिमज्झच्छूढ-वारिमध्यक्षितः । आव० ३४६ ।

वारिसेण- । ठाणा० ४७६ । ऐरवते तीर्थकृत् ।
सम० १५३ । वारिषेणः-अन्तःकृद्दशानां चतुर्थवर्गस्य
पञ्चममध्ययनम् । अन्त० १४ । वारिषेणः-अनुत्तरो-

पपातिकदशानां प्रथमवर्गस्य पञ्चममध्ययनम् । अनुत्त० १ ।

वारिसेणा-वारिषेणा-वापीनाम् । ज० प्र० ३७० ।

चतुर्थी शाश्वतजिनप्रतिमा । ठाणा० २३० । वारिषेणा-
वारिषेणप्रतिमा । जीवा० २३८ । सप्तमी दिक्कुमारी
महत्तरिका । ज० प्र० ३८८ । वारिषेणा-दिक्कुमारी-
नाम् । ज० प्र० ३५६ । वारिषेणा-उच्छृङ्खलकवास्त-
व्या दिक्कुमारी । आ० (?) ।

वारो-गजबन्धनम् । मर० । हस्तिपाशविशेषः । ओष०
१५६ ।

वारोवसभ-वारोवृषभो-प्रवहणम् । आव० ७०८ ।

वारुण-वारुणः-वारुणसमुद्रः । जीवा० १६८ । आर्द्रा-
मूलादिनक्षत्रप्रभवम् । अनु० २१६ । वारुणः । ज०
प्र० ४६१ ।

वारुणि-सुविधानाथस्य प्रथमशिष्या । सम० १५२ ।
सुरा । ठाणा० २८८ ।

वारुणिवर-वरवारुणो । जीवा० ३५० ।

वारुणी-पञ्चमी दिशा । ठाणा० १३३ । वरुणो-देवता,
वारुणीदिग् । भग० ४९३ । वापीनाम् । ज० प्र०
२७१ । उत्तररुचकवास्तव्या चतुर्थी दिक्कुमारी मह-
त्तरिका । ज० प्र० ३६१ । पश्चिमदिक् । आव०
२१५ । व्यक्तमाता । आव० २५५ । वारुणी-उत्तररुचक-
वास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ । सुरा । आव०
७९८ ।

वारुणोद-वारुणीरसास्वादसमुद्रविशेषः । अनु० ९० ।

वारुणोदय-वारुणसमुद्रः । प्रज्ञा० २८ ।

वारेज्ज-विवाहः । अनु० १३८ ।

वातिक-यदेकस्मिन् पदे यदर्थपक्षं तस्य सर्वस्यापि भाष-
णम् । वृ० प्र० ३२ आ ।

वार्द्धकि- । आचा० १०६ ।

वार्द्धानी-गलन्तिका । जीवा० २६६ ।

वालंभा-वागलोलङ्घ्या । नि० चू० प्र० २५४ आ ।

वाल-व्यालः । नि० चू० प्र० ३२ अ । पालः-श्वापद-
भुजगः । भग० १२९ । वालः-केशः । नंदी० १६५ ।

वालः-चमयादिनाम् । दश० १९३ । व्यालः-श्वापदः ।
जाता० ७८ । व्यालः-श्वप्रभृतिका । व्य० द्वि० १५९

अ । दुष्टसर्पः । वृ० द्वि० ५ अ । व्यालः । आव० २७३ । व्यालः-सर्पः । विशेष० ८४३ । व्यालः-श्वापद-भुजङ्गः । राज० २८ । व्यालः-श्वापदभुजङ्गः । ज्ञाता० १४ । वालः-केशः । प्रश्न० ८ । व्यालः-श्वापदभुजङ्ग-लक्षणः । भग० ४७१ । व्यालः-शिरोजः । जीवा० २७४ । उष्णयवासाकप्पेण पाततो अडति । नि० चू० प्र० ३५४ अ ।

वालगंड-वालगण्ड-चामरम् । ज० प्र० ५२९ ।

वालग-व्यालः-श्वापदभुजगः । जीवा० १६६ । गवादि-वाक्धवालनिष्पन्नचालनकः । सुधरिकापृहको वा । आव० ३४७ (?) ।

वालग-वालाग्रम् । भग० २७५ । वालाग्र-कुरुनर-रोमम् । ज० प्र० ६५ ।

वालगकोडी-वालाग्रकोटी-वालेषु विदेहनरवालाद्यपे-क्षया सूक्ष्मस्वादिलक्षणोपेततयाऽग्राणि-श्रेष्ठानि वालाग्राणि कुरुनररोमाणि तेषां कोट्यः-अनेकाः कोटाकोटीप्रमुखाः सङ्ख्याः । ज० प्र० ६५ ।

वालगपोड्या-वालाग्रपोतिका-जलस्योपरिप्रासादः । ज० प्र० १२१ । (देशीपदं) वलभीवाचकम् । उत्त० ३१२ ।

वालगपोतिआसंठिओ-वालाग्रपोतिकासंस्थितः तडागो-परिप्रासादसंस्थितः । जीवा० २७९ ।

वालगपोतिया-वालाग्रपोतिका(देशीशब्दः) । सूत्र० ७० । वालाग्रपोतिका-तडागादिजलस्योपरि प्रासादः । जीवा० २७६ ।

वालगपोतियासंठिय-वालाग्रपोतिकाशब्दः आकाशतडा-गमध्ये ध्ववस्थितं क्रीडास्थानं, लघुप्रासादः तस्या इव संस्थितं-संस्थानम् । सूत्र० ७० ।

वालचिय-वालचितः लोमकः । पिण्ड० १२० ।

वालञ्जुकवणिजकः- । सम० ५ ।

वालञ्जुकाविभातवणिजः- । ओष० ७५ ।

वालधि-पुच्छम् । उत्त० ५५१ ।

वालपुच्छ-चामरम् । ज० प्र० ५३० ।

वालबंध- । ज्ञाता० २३० ।

वालय-वत्कजं शणप्रभृतिः । अनु० ३५ ।

वालरञ्जुय-वालरञ्जूकः-गवादिवालमयीरञ्जुः । प्रश्न०

५६ ।

वालवरिस-केसवरिसं । नि० चू० तृ० ७० अ ।

वालवायज-वैदूर्यम् । ज० प्र० १६३ ।

वालवी-व्यालपी-व्यालान्-भुजङ्गान् पान्तीति व्यालपास्ते विद्यन्ते यस्य सः । प्रश्न० १७ ।

वालवीअणी-वालव्यजनी-चामरम् । ठाणा० ३०४ ।

वाला-कश्यपगोत्रे भेदः । ठाणा० ३६० ।

वालि-किंकिन्धपुराधिपतिः । प्रश्न० ८६ ।

वालिय-पलोदृतितं । नि० चू० प्र० १२५ आ ।

वालिहा-वालधानो-शकपुच्छम् । ज्ञाता० ६२ ।

वालिहाण-वालधानं-पुच्छम् । ज० प्र० ५२६ । वालि-धान-पुच्छम् । उपा० ४४ । वालधानं-पुच्छम् । भग० ४५९ ।

वालुं-चिर्भटम् । अनुत्त० ६,६ ।

वालुंक-वालुङ्क-खाद्यविशेषः । पिण्ड० १७२ ।

वालुंकि-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०४ ।

वालुंकी-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० २३ ।

वालुंडयचर्मकोस-अन्त्यजचर्मकोत्थलः । तं० ।

वालु-वालुः-द्वादशमपरमाधामिकः । सूत्र० १२४ ।

वालुअजल-वालुकाजलं-यद्वालुकाया उपरि वहति । ओष० ३२ ।

वालुअप्पभा-वालुकाया वालिकाया वा-परुषांशूत्कररूपा-या प्रभा स्वरूपावस्थिनिर्यस्यां सा वालुकाप्रभा वालिका-प्रभा । अनु० ८६ ।

वालुए-यः कदम्बपुष्पाकारासु वज्राकारासु वैक्रियवालु-कासु तप्तासु चणकानिव तानु पचति सा वालुका । सम० २६ ।

वालुक-मूलविशेषः । जीवा० १३६ । वालुकं-चिर्भटम् । प्रज्ञा० ३७ । वालुकं-पालकं-गजलक्षणप्रतिपादकं शास्त्रम् । उत्त० ४१७ ।

वालुकाजलं-यद्वालुकायाः उपरि वहति । ओष० ३२ ।

वालुगा-वालुका-पृथिवीभेदः । आचा० २९ । वालुका-ग्रामः । आव० २१८ ।

वालुगावरहओ-वालुकादवरकः-ओत्पत्तिकीदृष्टान्ते मुख्य-वस्तुः । आव० ४१६ ।

बालुङ्को-वल्लीविशेषः । आचा० ३० । वल्लीविशेषः । भग० ३६ ।

बालुङ्गप्राय-वाणिज्यकः । ओष० ८६ ।

बालुगपभा-बालुकाप्रभा, तृतीयनारकः । प्रज्ञा० ४३ ।

बालुया-बालुका-सिकता । जीवा० २३ । बालुका-सिकता । जीवा० १४० । बालुका-सिकता । प्रज्ञा० २७, ६६ । बालुका-सिकता । जीवा० १७५ ।

बालुयाकवल-बालुकाकवलः । उत्त० ३२७ ।

बालुयाजल- । नि० चू० द्वि० ७६ अ ।

बालू-बालुकः-नरके द्वादशमपरमाधामिकः । आव० ६५० । द्वादशमपरमाधामिकः । उत्त० ६१४ ।

बाल्हीका-देशविशेषः । आचा० (?) ५ ।

बाव इत्यर्थं निपातः । विशेष० ८३२ ।

बावट्ट- । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।

बावण-व्यापन्न-शकुन्यादिभक्षणाद्विभक्ततां गतम् । ज्ञाता० १७३ । व्यापन्न-विशारदभूतम् । जीवा० १०७ ।

बावत्त-व्यावृत्त-अवगतम् । जीवा० २५६ ।

बावत्ति-व्यापत्तिः-गुणानां अंशः । अन्नहणः सप्तविंशति-तमं नाम । प्रश्न० ६६ ।

बावत्ती-व्यावृत्तं व्यावृत्तिः-कुतोऽपि हिंसाद्यवधेनिवृत्ति-रित्यर्थः । ठाणा० १७४ । ज्ञाता० १५६ ।

बावदूको-महाविद्वान्-क्रीकारः उपहासपूर्वकः । बृ० प्र० ५६ अ ।

बावन्न-व्यापन्न-विनष्टम् । भग० ८८ ।

बावन्नकुदंसणवज्जुणा-दर्शनशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते व्या-पन्न-विनष्टं दर्शनं येषां ते व्यापन्नदर्शनाः-निह्नुवादयः, तथा कुत्तिपत्तं दर्शनं येषां ते कुदर्शनाः-भावयादयस्तेषां वर्जनं व्यापन्नकुदर्शनवर्जनम् । प्रज्ञा० ५६ ।

बावन्नदंसणा-व्यापन्नदर्शनः-विनष्टसम्यग्दर्शनः । आव० ५३० । व्यापन्न-विनष्ट-दर्शनं येषां ते व्यापन्नदर्शनाः-निह्नुवादयः । प्रज्ञा० ६० । व्यापन्नदर्शनः-व्यापन्न-विनष्ट-दर्शनं येषां ते व्यापन्नदर्शनाः-यैरवाप्यापि सम्यग्त्वं तथाविधकर्मादयाद्वान्तरम् । उत्त० ५६६ ।

बावन्नसोया-व्यापन्न-विनष्टं रोगतः श्रोतो-वर्माशयश्छि-द्रलक्षणं यस्याः सा व्यापन्नश्रोता । ठाणा० ३१३ ।

बावाड-व्यावृत्तः-आक्षणिकः । नि० चू० प्र० ३३३ आ ।

बावार-व्यापावः-इन्द्रियव्यापावः । आव० ६५२ । व्या-पावः-किंचिदिति कर्मयोगम् । ओष० १९९ ।

बावारित-व्यापारितो-नियुक्तः । उत्त० २८६ ।

बावि-वापिः-चतुरस्रो जलाशयविशेषः । भग० २३८ ।

वापो-निष्पुष्करा वृत्ता वा । प्रश्न० ८ । वापी-चतुरस्रा-कारा । जीवा० १८८ । चतुरस्राकारा । ज० प्र० ३० ।

वापी-चतुरस्रो जलाशयः । अनु० १५९ ।

वाविद्धसोया-व्यादिगन्धं व्याविद्धं वा वातादिव्याप्तं विद्यमानमप्युपहतशक्तिकं श्रोतः स्वरूपं यस्याः सा व्याविद्धश्रोता व्यादिगन्धश्रोता । ठाणा० ३१३ ।

वाविया-सकृद्वाग्यवपनवती । ठाणा० २७६ ।

वावी-वापी-चतुष्कोणा । प्रश्न० १६० । वापी-चतुरस्रा ।

ओप० ८ । वापी-चतुरस्रजलाशयः । ओप० ६३ ।

वापी-चतुरस्राकारा । प्रज्ञा० २६७ । वापी । प्रज्ञा० ७२ ।

वापी-चतुरस्राकारा । ज० प्र० ४१ । वापी-चतुरस्रा । ज्ञाता० ६३ ।

वावीर- । ठाणा० ८६ ।

वासंति-वर्षंति । उत्त० ४६३ ।

वासंतिआगुम्मा-वासन्तिकगुम्मा । ज० प्र० ६८ ।

वासंतिमउल-वासन्तिकामुकुल-वासन्तिकालिका । जीवा० २७६ ।

वासंतिया-वासन्तिका-वनस्पतिविशेषः । प्रश्न० ८४ ।

वासंतियापुड-पुटविशेषः । ज्ञाता० २३२ ।

वासंतिलया-लताविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

वासंतो-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

वासंविदावो- । नि० चू० प्र० ६७ आ ।

वास-वर्षाकालः । नि० चू० प्र० ३३४ आ । वासः-अवस्थानम् । उत्त० ४३१ । वर्ष-भरतादिः । अनु० १२१ ।

वासः-रात्रौ शयनम् । भग० ३७ । वर्ष-अल्पतरं वर्ष-णम् । भग० २०० । वर्षा-प्रावृत्कालः । ज० प्र० १५० ।

वर्ष-क्षेत्रम् । ज्ञाता० ११ । वर्षो-जलसमूहः ।

ज्ञाता० २५ । वासः-शरीरादिवासनम् । प्रश्न० १३७ ।

वर्ष-भरतादिः । प्रज्ञा० ७१ । वास-वर्षाकल्पम् । ओष० ६५ ।

वर्ष-पानीयम् । सूर्य० १७२ । वर्ष-वर्षारूप-

आष्कायः । ओष० ३१ । वर्षः-क्षेत्रः । निरय० ४ ।
 वासए-आवासगदारं । नि० चू० प्र० ४८ आ ।
 वासकपूर्म- । जीवा० १६१ ।
 वासग-आवासः-नीहः । व्य० प्र० १४७ अ ।
 वासगणिया-स्त्रीविशेषः । भग० ४६० ।
 वासगा-वासन्तीति-वासकाः भाषालब्धिसम्पन्ना द्वीन्द्रिया-
 दयः । आचा० २१७ ।
 वासग-वर्षाग्रः-वर्षलक्षणं कालपरिमाणम् । उत्त० ७८ ।
 वासघर-वासगृहम् । आव० ११६, ३५० । वासगृहम् ।
 दश० ६८ ।
 वासण-रयणपदीवादिणा उज्जोवितं । नि० चू० प्र०
 २३२ अ । वासनं प्रति कवेलुकाद्याचारवत् सुखेन पाटला-
 कुसुमादिभिर्विस्मयमानत्वात् । दश० १०० ।
 वासत्तः-वर्षात्राणं-वर्षाकल्पम् । ओष० ३१ । वर्षात्राणं-
 वर्षाकल्पम् । ओष० १ ।
 वासत्ताणपणग-वर्षात्राणानां पञ्चकं-वाल-सूत्र-सूचीमय-
 कुटशीर्षक-छत्रकरूपम् । वृ० द्वि० २५३ अ । नि०
 चू० प्र० १८० आ ।
 वासधर-वर्षधरः हिमवदादिः । अनु० १०१ ।
 वासना-भावनः । आव० ५६५ । अविच्युत्याऽऽहितः
 संस्कारः । नदी० १६८ । धारणाभेदः । दश० १२५ ।
 वासन्तिकलिता-लताविशेषः । जीवा० १८२ ।
 वासन्तीलता-नाट्यविशेषः । ज० प्र० ४१४ ।
 वासपडागा-मुक्ती-अहिभेदविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
 वासभवन-मैथुनसेवा तत्प्रधानं गृहम् । ज० प्र० ४५ ।
 वासव-वासवः-देवराजः । आव० ५०४ ।
 वासवदत्त-वासवदत्तः-विजयपुरनगरनृपतिः । विपा० ६५ ।
 वासवदत्ता-शिक्षायोगदृष्टान्ते प्रद्योतराज्ञः पुत्री । आव०
 ६७३ । चण्डप्रद्योतदुहिता । उत्त० १४२ ।
 वासवहल-वर्षुर्द्वलकम् । आव० ७१६ ।
 वासवहलग-वर्षप्रधानं वार्दलकं वर्षवार्दलकम् । राज०
 ५९ ।
 वाससए-वर्षशितम् । भग० २१० । भग० ८८८ ।
 वाससयसहस-वर्षशितसहसम् । भग० २१० ।
 वाससहस-वर्षासहसम् । भग० २१० ।

वाससी-आरससि । उत्त० १३८ ।
 वासहर-वर्षधरः-वर्षे उभयपार्श्वस्थिते द्वे क्षेत्रे धरतीति
 वर्षधरः, क्षेत्रद्वयसीमाकारी गिरिः । ज० प्र० २८२ ।
 वर्षधरः-हिमवादादिपर्वतः । प्रश्न० ६५ । वर्ष-क्षेत्र-
 विशेषं धारयतो-व्यवस्थापयत इति वर्षधरः । ठाणा०
 ७० । वर्षधरः । ज्ञाता० १२१ ।
 वासहरपठवए-वर्षधरः हिमवादादिपर्वतः । प्रज्ञा० ७१ ।
 वासहरपठवया-वर्षधरपर्वता प्रमाणाङ्गुलप्रमेयाः । अनु०
 १७१ ।
 वासहरा-वर्षधराः-प्रमाणाङ्गुलप्रमेयाः । अनु० १७१ ।
 वासा-वर्षा ऋतुविशेषः । ओष० २१२ । वर्षा-वर्षाकालः ।
 सूर्य० १३३ । वर्षपर्वताः । पिण्ड० १२ । नि० चू०
 प्र० २३६ अ । वर्षाकालः । नि० चू० प्र० ५८ अ ।
 वर्षाकालः । ओष० ११८ । वर्ष-क्षेत्रम् । ठाणा० ६८ ।
 वासाकल्प-वर्षाकल्पः-कम्बलः । आव० ७३४ ।
 वासारती-विसारयति-विस्तारयति । उत्त० ४९३ ।
 वासरत्त-अस्सोओकत्तियओ, भद्वओअस्सोओ वा । वृ०
 द्वि० ७७ आ । वर्षारात्रः आव० ५१३ । वर्षारात्रः ।
 आव० १८६ । वर्षारात्रः-भाद्रपक्षाश्वयुजौ । ज्ञाता०
 १६० ।
 वासावास-वर्षावासम् । आव० ११५ । वर्षाकल्पम् ।
 आव० ६३० । वर्षावासम् । आव० ७२१ । पढमस-
 मोसरणं । नि० चू० प्र० ३३६ आ । वर्षासु वासः-
 चातुर्मासिकमवस्थानं, वर्षावासम् । भग० ६६३ । वर्षायां
 वासो वर्षावासः तस्मिन् वा यो वासकल्पः । ओष०
 ६२ । वर्षमाने-वर्षाकालनिवसनम् । नि० चू० प्र०
 ३३४ आ । वर्षावर्षः-वर्षासु-वर्षाकाले वर्षो-वृष्टिः वर्षासु
 वा आवासः-अवस्थानं वर्षावासस्तं, स च जघन्यतः
 आकात्तिकयाः दिनसप्ततिप्रमाणो मध्यवृत्त्या चतुर्मास-
 प्रमाणः उत्कृष्टतः षण्मासमानः । ठाणा० ३१० ।
 वासि-वासिः । आचा० ६१ ।
 वासिकी-वार्षिकी-वर्षाकालभावी । सूर्य० २१९ ।
 वासिग-वार्षिक-वर्षाकालः पानीयरक्षणार्थं यत् कृतम् ।
 ज० प्र० २६ ।
 वासिगभत्तं-पर्युसितभक्तम् । आव० १९५ ।

वासिष्ठ-वाशिष्ठं-पुनर्वसुगोत्रम् । ज० प्र० ५०० । मूल-
गोत्रभेदः । ठाणा० ३६० ।

वासिष्ठसगुत्ताए- । आचा० ४२१ ।

वासिष्ठसगोत्र-वाशिष्ठसगोत्रं पुनर्वसुनक्षत्रगोत्रम् । सूर्य०
१५० ।

वासित-भृतम् । विशे० १५० ।

वासित्ता-वर्षिता-प्रवर्षणकारी, वर्षकोऽम्बुपगतसम्पादकः ।
ठाणा० २७० ।

वासिय-वासितम् । दश० १०६ ।

वासियभक्त-वासिकभक्तं दोषात्रम् । ओष० २३ ।

वासी-अपकारिका । प्रश्न० १५७ । वासी-सूत्रधारशस्त्र-
विशेषः । ज० प्र० १५० । वासी-शस्त्रविशेषः । आव०
८३१ ।

वासीचन्दनकल्प-छेदविलेपनसमविचारः । (पर०) । वासी-
चन्दनकल्पः-उपकार्यपकारिणोर्मध्यस्थः । आव० ७९९ ।
वास्यां चन्दनकल्पो यः स तथा । ज्ञाता० १०४ ।
वासीचन्दनकल्पः-अनेन समत्वमेव विशेषत आह-वासी-
चन्दनशब्दाभ्यां च तद्व्यापारकपुरुषावुपलक्षितौ, ततश्च
यदि किलैको वास्या तक्ष्णोति अन्यश्च गोशोषादिना
चन्दनेनालिम्पति तथापि रागद्वेषाभावतो द्वयोरपि तुल्यः ।
उत्त० ४६५ ।

वासीमुखा-वासीकारमुखा । उत्त० ६६५ ।

वासुदेवो-वासुदेवः-द्वारिकायाः राजा । आव० २७२ ।

वासुदेवः-पूर्वभवे राजललितजीवः । आव० ३५८ ।

वासुदेवः-वैनयिकीबुद्धिमान् । आव० ४२४ । वासुदेवः-

कृतिकर्महृष्टान्ते कृष्णः भावकृतिकर्म । आव० ५१३ ।

वासुदेवः-यो अश्वापहतः । उत्त० ११८ । वैनयिकी-

बुद्धौ हृष्टान्तः । नंदी० १६१ । दुष्टमधिकृत्य कामकथा-

वर्णने रुक्मिणीपतिः । दश० ११० । भग० ३६ ।

आगामीचतुर्दशतीर्थकृत्साम । सम० १५४ । वासुदेवः-

सप्तर्तनाधिपः अर्धभरतप्रभुः । आव० ४८ । त्रिल्लण्ड-

स्वामी । ज्ञाता० २० । द्वारवत्यां राजा । विशे०

६१६ । बलदेवानुजः-प्रव्रज्यां न निवारयामीत्यभिग्रह-

ग्राहकः । पि० ६६ ।

वासुदेवघर-वासुदेवग्रहम् । आव० २०५, २०६ ।

वासुदेवता-ऋद्धिविशेषः । ठाणा० ३३२ ।

वासुदेवा-ऋद्धिप्राप्तार्या । प्रज्ञा० ५५ ।

वासुपूज-षष्ठीशतपुरुषसहदीक्षाग्राहको तीर्थकृत् । सम०
१०३ । वसुनां-देवानां पूज्यः वासुपूज्यः, द्वादशो जिनः,
यस्मिन् गर्भगते वैश्वमणोऽभीक्ष्णं २ तद्राजकुलं रत्नैः पूरय-
तीति, देवराजाऽभीक्ष्णं २ जनन्याः पूजां करोति वा ।
आव० ५०४ ।

वासुपूजसामी-वासुपूज्यस्वामी, यस्म पादमूले मिथिला-
यास्तर्हणधर्मपद्मरथो राजा चम्पायां प्रव्रजितुमागतः ।
आव० ३९१ ।

वासेणा- । नि० चू० प्र० ६ आ ।

वासोगगह-उवबद्धोगगहो । नि० चू० प्र० २३९ अ ।

वास्तव्यः- । आव० २७० ।

वास्तुल-हस्तविशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।

वास्तुलक-पत्रशाकविशेषः । ज० प्र० २४४ ।

वाह-वाहः-वाह्यतीति शाकटिकः । सूत्र० ७२ । व्याधः-
लुब्धकः । प्रश्न० १४ । व्याधः-लुब्धकः । व्य० प्र० २८५
अ । वाहः-अष्टाशतादकनिष्पन्नमाणः । अनु० १५१ ।

वाहए-वाहकः अश्वन्दमः । उत्त० ६२ ।

वाहडा-घ्राता । बृ० तृ० ७६ अ ।

वाहनं-णावण्णतरणप्पगारेण नयणं वाहनं भणति । नि०
चू० तृ० ६३ आ । वाहनं-शकटादि । प्रश्न० ८ ।
वाहनं-शकटाद्याकर्षककर्षणम् । प्रश्न० ३८ । वाहनं-यान-
पात्रम् । प्रश्न० ९२ । वाहनं-वेगसरादिकम् । औप०
२७ । वाहनं-गजादि । औप० ५४ । वाहनं-गवादि ।
औप० ६० । वाहनं-शिविकादिः । जं० प्र० ३९७ ।
प्रवहनम् । आव० ३०४ । वाहनम् । आव० ३५४ ।
वाहनं-वेगसरादि । ठाणा० १७३ । यानपात्रम् । उपा०
४ । वाहनं-गिस्तिथित्यादिरूपम्, गजाश्वादि । उत्त०
४३८ । वाहनं-अश्वादि । भग० १३५, ११३ ।

वाहनगमण-वाहनगमनं-शकटाद्यारोहणम् । ज्ञाता० १९१ ।

वाहन-यानम् । नंदी० १५४ ।

वाहमोक्ख-अश्रुविमोचनम् । ज्ञाता० २४० ।

वाहय-व्याहृतं-यत्र पूर्वेण परं विहन्यते । अनु० २६५ ।

व्याहृतं यत्र पूर्वेण परं विहन्यते तत्, सूत्रदोषविशेषः ।

आव० ३७४ ।
 वाहयति-सुखशीलतयाऽऽरोहति । उत्त० ४३६ ।
 वाहरइ-व्याहरति । आव० २११ ।
 वाहरह-व्याहर-कथय । ओष० १०६ ।
 वाहा-वंसतन्नारोहता । ति० घृ० द्वि० ४३ आ ।
 व्याधाः-लुब्धकाः । व्य० प्र० २३१ आ ।
 वाहाड-प्रभूतम् । वृ० तृ० ७५ अ ।
 वाहाडा-वाहाडिता-न्यूनभाजनाः । वृ० तृ० ५८ अ ।
 वाहाडिया-नमिणी । वृ० द्वि० २०८ अ ।
 वाहित-व्याहृतः-शब्दितः । उत्त० ५५ ।
 वाहि-व्याधिः-स्थिरकुष्ठादिः । भग० ३०६ । विशिष्टा
 आधिर्यस्मात् स व्याधिः-स्थिररोगः कुष्ठादिः । ज्ञाता०
 १८० ।
 वाहिअ-व्याधिमानु-अत्यन्तमशक्तः । दश० २०५ ।
 वाहिओ-अप्रसूता वेतवः । वृ० प्र० ३१७ अ । वाहितः-
 विप्रलब्धः । उत्त० ४६८ ।
 वाहिघत्थ-व्याधिग्रस्तः । भक्त० ।
 वाहिज्जंतु-व्याहियताम् । आव० ६६ ।
 वाहिम-वाह्यः-सामान्येन रथयोग्यः । दश० २१७ ।
 वाह्य-व्याधितः । ज्ञाता० १७८ । व्याधितो रोगी ।
 ठाणा० १६४ । वाधितः-हृतः । ज्ञाता० १६६ । वाहितः-
 अहृतः । जीवा० १६६ ।
 वाहियकुल-वाहिककुलम् । आव० ६७७ ।
 वाहियालि-वाह्याली । आव० २६१ ।
 वाहारत्त-व्याहृतः । आव० ३१० ।
 वाही-व्याधिः-कुष्ठादिः । प्रश्न० १६ । व्याधिः-कुष्ठादिः ।
 प्रश्न० १६ । विशिष्टा वा व्याधिः-मनःपीडा । प्रश्न० २५ ।
 व्याधिः-चिरस्थायी कुष्ठादिः । प्रश्न० ११७ । व्याधिः-
 विशिष्टचित्तपीडा चिरस्थायी गदो वा । प्रश्न० १६२ ।
 व्याधिः-चिरस्थायी कुष्ठादिरूपः । विपा० ७६ । व्याधिः ।
 जीवा० २७६ । व्याधिः । दश० २३४ । व्याधिः-
 अतीव बाधाहेतुः कुष्ठादिः । उत्त० ४५४ ।
 वाहीक-भारवहः । उत्त० ५८१ ।
 वाहेसिअ-वाहितवानु, व्यसितवान् । उत्त० ३८० ।
 वाहुय-व्याहृतम् । ओष० ७७ ।

विच्युयकटए-वृश्चिककण्टकः-वृश्चिकदंशः । जीवा० १०७ ।
 विद्युया-चतुरिन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।
 विडभ- । नि० चू० तृ० ७६ अ ।
 विभ-विन्ध्यः-गच्छप्रधानः श्रावकः । आव० ३०८ ।
 विन्ध्यः-अष्टमे कर्मप्रवादपूर्वे कर्मप्ररूपणम् । आव० ३२१ ।
 विन्ध्यः-पर्वतविशेषः । आव० ३४८ । विन्ध्यः । उत्त०
 १७४ ।
 विभगिरि-विन्ध्यगिरिः । भग० १७१ । यत्र बिभेलक-
 सन्निवेशः । भग० ६८८, ६९४ ।
 विटट्टाई-वृन्तस्थायी । आव० १२२ ।
 विटलिया-कामंणादीनि । ग०
 विटिया-विण्टिका । ओष० ११८ । विण्टिका । उत्त०
 ८७ ।
 वित-वृन्त-अधोभागवर्त्तिः । ज० प्र० ३६० ।
 विद्ध-णातो । नि० चू० द्वि० ६६ अ ।
 विधति-विधयति । आव० २१७ ।
 विधेज्जा-विन्ध्येत्-ताडयेत् । आचा० १५ ।
 विशतिः- । आव० ११८ ।
 विहणिज्ज-वृंहणीयम् । ओष० ६५ ।
 वि-कुत्सायाम् । ओष० १८ । विट-विष्टा । प्रश्न०
 १०५ ।
 विअंति-व्यन्तिः-अन्तिक्रिया । आचा० २७९ ।
 विअंतिकारए-विशेषेणान्तिव्यन्तिः-अन्तिक्रिया तस्याः
 कारको व्यन्तिकारकः । आचा० २७६ । व्यन्तिकारकः-
 कर्मक्षयविधायी । आचा० २८२ ।
 विअक्का-वितर्का । दश० ५० ।
 विअड-विकटं-शुद्धोदकम् । दश० १८५ । विकृतं-प्रासुको-
 दकम् । दश० २०६ ।
 विअडा-विकटा-विशाला । ज० प्र० १११ ।
 विअडावई-विकटापाति । ज० प्र० ३०२, ३०५ ।
 विअणुसय-अनुशयवर्जितः । ग० ।
 विअत्त-व्यक्तः-द्रव्यभाववृद्धः । दश० १९५ ।
 विअरग-विदरकं-गत्ता । ज० प्र० ३९१ ।
 विअल-विजलं-सकदंमम् । व्य० प्र० ४७ आ ।
 विआ-व्यक्ता-अलल्ला । दश० २३५ ।

विआलए-विकालकः । ज० प्र० ५३४ ।

विआवत्त- । सम० ३२ ।

विआह-व्याख्या, विवाहः, विवाहः विविधा-जीवाजीवादि-
प्रचुरतरपदार्थविषयाः आ-अभिविधिना कथञ्चिन्निलिखितज्ञेय-
व्याप्ता मर्यादया वा-परस्परासकीर्णलक्षणाभिधानरूपया
ख्यानं-प्रक्षितपदार्थप्रतिपादनं, विविधतया विशेषेण वा
आख्यायन्ते व्याख्या-अभिलाष्यपदार्थवृत्तिः, अर्थकथनं वा
विवाहः-विविधः अर्थप्रवाहः नयप्रवाहः, विशिष्टवाहः-
नयप्रवाहः, विवाहः विशिष्टः सन्तानो वा प्रमाणाबाधितः ।
व्याख्या-अभिलाष्यपदार्थवृत्तिः । व्याख्या-अर्थकथनम् ।
व्याख्या-अर्थप्रतिपादनम् । भग० २ । विवाहः-विशिष्टः
सन्तानः । भग० २ । विविधः । भग० २ ।

विआहप्रज्ञप्ति-व्याख्याप्रज्ञप्तिः-विविधा जीवाजीवादिप्र-
चुरतरपदार्थविषयाः आ-अभिविधिना कथञ्चिन्निलिखितज्ञेय-
व्याप्त्या मर्यादया वा ख्यानानि-प्रक्षितपदार्थप्रतिपादनानि
व्याख्यास्ताः प्रज्ञाप्यन्ते-प्ररूप्यन्ते भगवता सुधर्मास्वादिना
जम्बूनामानमभियस्यां सा । भग० २ । व्याख्याप्रज्ञप्तिः-
व्याख्याप्रज्ञातिर्वा, व्याख्यानां-अर्थप्रतिपादनानां प्रकृष्टा
प्रज्ञाप्तयः-ज्ञानानि यस्यां सा । भग० २ । व्याख्या-
प्रज्ञप्तिः- व्याख्याप्रज्ञातिर्वा, व्याख्यायाः-अर्थकथनस्य
प्रज्ञायाश्च तद्धेतुभूतबोधस्य व्याख्यासु वा प्रज्ञाया आप्तिः-
प्राप्तिः आप्तिर्वा-आदानं यस्याः सकाशादसौ व्याख्या-
प्रज्ञाप्तिः व्याख्याप्रज्ञातिर्वा । भग० २ । व्याख्याप्रज्ञाप्तिः
व्याख्याप्रज्ञातिर्वा, व्याख्याप्रज्ञात्-भगवतः सकाशादाप्ति-
राप्तिर्वा-गणधरस्य यस्याः सा । भग० २ । विवाह-
प्रज्ञप्तिः-विविधा अर्थप्रवाहाः प्रज्ञाप्यन्ते-प्ररूप्यन्ते प्रति-
बोध्यन्ते यस्यां सा । भग० २ । विवाहप्रज्ञाप्तिः-
विवाहाः विशिष्टसन्तानाः प्रज्ञाः आप्यन्ते यस्याः सा ।
भग० २ । विवाहप्रज्ञाप्तिः । विवाहाः-प्रमाणाबाध-
यिताः प्रज्ञाः आप्यन्ते यस्याः सा । भग० २ ।

विहंतेति-विकृतन्तति-छिनत्ती । ज्ञाता० १८७ ।

विहगिच्छा-विद्वज्जुगुप्सा-विद्वांसः-साधवो विदितसंसार-
स्वभावाः परित्यक्तसमस्तसङ्गास्तेषां जुगुप्सा-निन्दा ।
आचा० २२१ ।

विहण-अनुज्ञातः । व्य० प्र० २५७ ।

विहणवियार-वितीर्णो-राज्ञाऽनुज्ञातो विचारः-अवकाशः
यस्य विश्वसनीयत्वात् असौ वितीर्णविचारः सर्वकार्या-
दिष्विति प्रकृतम् । ज्ञाता० १२ ।

विहण-विकीर्णो-व्याप्तम् । भग० ३७ ।

विहय-विदितः-प्रतीतः । उत्त० ५०८ ।

विउज्जति-विविधं व्यापारयति । आच० ३८६ ।

विउ-विद्वान्-संयमकरणकनिपुणः । सूत्र० ४६ । विद्वान्-
सद्विद्योपेतः । सूत्र २६८ । अनन्तकृद्दशानां तृतीय-
वर्गस्य चतुर्थमध्ययनम् । अन्त० ३ । विद्वान्-गीतार्थः ।
प्रश्न० १२८ ।

विउकम्म-व्युत्क्रम्य-विशेषेणोल्लङ्घ्य । उत्त० २४७ ।

विउक्कन्ति व्युत्क्रान्ति-उत्पत्तिः । भग० ८६ । व्यव-
क्रान्तिः-मरणम् । भग० ८६ ।

विउक्कमइ-व्युत्क्रामति-उत्पद्यते । जीवा० ३०६ ।

विउक्कमति-च्यवते । ठाणा० १२२ । व्युत्क्रामति-
विनश्यति । भग० १४२ । व्युत्क्रामति गर्भतयोत्पद्यते ।
प्रज्ञा० २२८ । व्युत्क्रामति-उत्पद्यते । जीवा० ११० ।
व्यवक्रामति-विनश्यति । ठाणा० १२२ ।

विउक्कस-व्युत्कर्षयेयुः-श्रुताः कुर्वन्ते । आचा० २५२ ।

विउक्कस्स-विविधमुत्कर्षो-गर्वः व्युत्कर्षः मानः । सूत्र०
३४ ।

विउज्झाएमाण-व्युद्भ्राजमानः-शोभमानः । विजृम्भ-
माणो वा व्युद्भ्राजयन्तु वा । भग० १७५ ।

विउट्ठण-सत्त्वधरणम् । ओष० २२५ ।

विउट्ठति-व्यावर्तयति-व्यपरोपयति विकुट्ठति वा छिन्दति
वा । आचा० ४८ । वर्तन्ते-समुत्पद्यते । सूत्र०
३५४ ।

विउट्ठाहि-वित्रोटनं-अनुबन्धच्छेदनम् । ज्ञाता० १०६ ।

विउट्ठित्तए-व्यतिवर्तयितुं-वित्रोटयितुं विकुट्ठयितुं वा
अक्षिरानुबन्धं विच्छेदयितुम् । ठाणा० ५७ ।

विउट्ठेज्जा-वित्रोटनं-तदव्यवसायविच्छेदनम् । ठाणा०
१३७ ।

विउट्ठ-विवृतं-प्रसारितम् । ज० प्र० २६१ ।

विउद्धित-व्युत्थितः परतीर्थको गृहस्थो वा । मिथ्याहृष्टिः ।
संयमाद्भ्रष्टो वा । सूत्र० २४५ ।

त्रिउत्थाणं-उद्दुमरं । नि० चू० प्र० १६४ आ ।

विउरुद्विऊण-विकृत्य । उत्त० ३१८ ।

विउल-पुष्कलम् । भग० १२७ । शरीरव्यापकम् । भग०

२३१ । विपुलं-सिद्धिगमनतीर्थम् । अनुत्त० १ ।

विपुलम् । अनुत्त० ७ । विपुलं-विपुलकालवेद्यम् । प्रभ०

१५६ । विपुलं-प्रचुरम् । भग० १३५ । विपुलं-विपु-

लाभिधानम् । भग० १२७ । विपुलं-विस्तीर्णम् । भग०

१२५ । रोगविशेषः । भग० ४८४ । विस्तीर्णं । ज्ञाता०

७४ । निरय० २० । विपुलं-बहु । ठाणा० ४२१ ।

विउलट्टाण-विपुलस्थानं-संयमस्थानम् । दश० १९५ ।

विउलमई-विपुलमति-मनोविशेषग्राहिमनःपर्यायज्ञानो ।

प्रभ० १०५ । विशेषग्राहिणी मतिः विपुलमतिः । नंदी०

१०८ । विपुला-बहुविधविशेषणोपेतमन्यमानवस्तुग्राहिस्त्वेन

विस्तीर्णमतिः-मनःपर्यायज्ञानम् । औप० २८ । विशेष-

ग्राहिमतिमात्र । नंदी० १०८ ।

विउलमति-विपुला-विशेषग्राहिणी मतिः विपुलमतिः ।

ठाणा० ५० ।

विउला-विपुला बहुदिनत्वात् । ठाणा० २४७ । विपुला

शरीरव्यापकत्वात् । ज्ञाता० ६४ । विपुला-विशेषग्रा-

हिणी मतिः । नंदी० १०८ । विपुला-सर्वशरीरावयव-

व्यापिनी । प्रभ० १७ । विपुला-विस्तारवती एकपदेना-

वेकपदानुसारिणी मतिः । आव० ४१४ । विपुला-

विशेषग्राहिणी । ठाणा० ५० ।

विउल्लेति-व्याकुल्यति । उत्त० १४८ ।

विउलाय-व्यतिपातः-प्राणव्यपरोपणम् । सूत्र० ३६४ ।

विउल्ल-विकुर्वं-इत्ययं धातुः सामायिकोऽस्ति विकुर्वणेत्या-

दिप्रयोगदर्शनात् । भग० १५५ ।

विउल्लण-विकुर्वणं-मंडनम् । वृ० तृ० ७३ आ ।

विउल्लणय-विक्रिया नानारूपा । भग० ६०४ ।

विउल्ला-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

विउल्लि-विक्रियामापन्नः । औघ० १२१ ।

विउल्लिय-विविधं-विशिष्टं वा कुर्वन्ति तदिति वैकुर्वि-

कम् । ठाणा० २९५ ।

विउल्लिया-वैक्रिया-उद्भूतरूपा । आव० ९२ । नि०

चू० प्र० ८० आ ।

विउल्लग-अभ्यन्तरप्रायश्चित्ते षष्ठो भेदः । भग० ६२२ ।

व्युत्सर्गो-निस्सङ्गतया देहोपधित्यागः । भग० ६२६ ।

विउल्लगपडिमा-व्युत्सर्गप्रतिमा-कायोत्सर्गकरणम् ।

ठाणा० ६५ ।

विउल्लगारिह-व्युत्सर्गारिह-कायोत्सर्गः । औप० ४२ ।

विउल्लमण-व्यवशमनं-पुवेदविकारोपशमः । भग० ५७६ ।

विउल्लमणय-व्यवशमनता-परस्मिन् क्रोद्धाश्रितवर्तयति सति

क्रोधोज्झनम् । भग० ७२७ ।

विउल्लित्ता-अवशमय । वृ० द्वि० ६७ अ ।

विउल्लिय-व्यसृष्टम् । नि० चू० प्र० २१६ अ ।

विउल्लवेउं- । वृ० द्वि० २०९ आ ।

विउल्लि- । आचा० ३८० ।

विउल्लगपडिमा-व्युत्सर्गप्रतिमा-कायोत्सर्गकरणम् । औप०

३२ ।

विउल्लग-कायोत्सर्गः । ठाणा० १९५ । व्युत्सर्गः ।

ठाणा० २०० । व्युत्सर्गः-निःसङ्गतया देहोपधित्यागः ।

औप० ४५ । कायादीनां व्युत्सर्गः । अभिष्वङ्गता ।

भग० १८० । व्युत्सर्गः-निःसङ्गतया देहोपधित्यागः ।

ठाणा० १६२ । व्युत्सर्गः-द्रव्यभावभेदविधौ विविध

उत्सर्गः, योगसंग्रहे पञ्चविंशतितमो योगः । आव० ६६४ ।

विउल्लगारिह-दशधा प्रायश्चित्ते पञ्चमम् । भग० ६२० ।

विउल्लसति-विद्वस्यते-विद्वानिवाचरति । सूत्र० ३७ ।

विउल्लसिय-विविधं-अनेकप्रकारं उत् प्राबल्येन श्रितः-

सम्बद्धः । व्युसितो वा । संसारे वा उसितः संसारान्त-

वर्तति । सूत्र० ३७ ।

विउल्लित्ताण-व्युह-प्रेयं । दश० १६७ ।

विओ-विदो विद्वांसः । वृ० प्र० ४२ अ ।

विओगपणिहाण-वियोगप्रणिधानं-वियोगे दृढाव्यवसायः ।

आव० ५८५ ।

विओसवित्तए-वितोषयितुं-उपशमयितुम् । व्य० द्वि०

२२२ आ ।

विओसियं-विविधमवसितं पर्यसितमुपशान्तम् । सूत्र०

२३४ ।

विकंयइल्ला-विकल्पयेत्-अत्यन्तं चमदयेत् । सूत्र० २५० ।

विकंयई-विकल्प्य-विमुच्य । सूर्य० ८ ।

विक्रपण-विकम्पनं-स्वस्वमण्डलाद्वहिरवष्कणमभ्यन्तरप्रवे-
शनं वा । सूर्य० ३३ ।

विकट-विकृत-प्राशुकीकृतम् । वृ० द्वि० १७२ अ । व्य०
प्र० १६६ अ ।

विकटति-विकर्षयति । भाव० ७०३ ।

विकटापातो वत्तुलविजयाद्वपवतः । प्रश्न० ६६ ।

विकटु-विशेषेण कटुकं विकटुकं औषधम् । वृ० प्र०
१६८ अ ।

विकटुभ-परिमन्थः-अनाचीर्णम् । वृ० प्र० १६४ अ ।
शालनकम् । वृ० प्र० १६५ आ । बीडको शालनं वा ।
नि० चू० द्वि० १४४ अ ।

विकटुणा-बाह्यो गृहीत्वाऽऽकर्षणम् । वृ० तृ० ११३ (?) ।

विकृता-विकारता-विक्षेपकः । उत्त० ४७७ ।

विकृत्यह-विकृत्यते-श्लाघो करोति । दश० २५३ ।

विकृत्यणा-विकृत्यना-प्रशसा । पिण्ड० ५० ।

विकृत्यते-जनसमक्षमुत्कीर्तयति । उ० मा० गा० ७१ ।

विकृत्यन-परपरिवादः । ठाणा० २६ ।

विकृत्या-स्लाघा । दश० चू० १३६ ।

विकृद-असंगुप्तद्वारम् । व्य० द्वि० ४२० अ ।

विकृप्-विकल्पः-सस्यनिष्पत्तिः । वप्रकूपादिदेवकुलभवना-
दिविशेषः । ठाणा० २१० । विकल्पः-प्रासादभेदः ।
प्रश्न० ८ । थेरकप्पिया जति तिणिण अत्थुरति णिवका-
रणतो वा तणभोगं करेति तो । नि० चू० प्र० १६१
आ । यानि पुनस्त्रिप्रभृतीनि संसारके प्रस्तारयति एस
विकल्पः, यच्च अकारणे-कारणमन्तरेण तृणाभांभोयं
क्रियते एषोऽपि विकल्पः, यत्पुनः कार्ये भ्रुषिराणि अम्भु-
षिराणि वा गृह्णाति एष भवति विकल्पः । व्य० द्वि०
२८७ अ ।

विकृप्पणा-कल्पना-विकल्पाः क्लृप्तिभेदाः । ज्ञाता०
२१८ । विशेषेण छेदनं विकल्पना । उत्त० ६३८ ।

विकृप्पखित्तकट्टा-विकम्पक्षेत्रकाष्ठा । सूर्य० १४० ।

विकृथा-विकृता-कृतव्रणा । ज० प्र० १७० ।

विकरण-कलकस्य पाश्र्वतः स्थापनं । ऊर्ध्वकरणं वा
तृणेषु सहरणं एकत्रमेलन, कम्बिकासु बन्धनछोटनम् ।
वृ० तृ० ३१ आ ।

(अल्प० १२२)

विकरणकरण-विक्षेपणकरणम् । ज्ञाता० १५२ । विकरणं
करित-अणेगखडकरेता । नि० चू० द्वि० १४९ अ ।

विकराल-भयानकः । उत्त० ३५८ ।

विकल-विकलं-असम्पूर्णम् । भग० ३०८ ।

विकहा-विरुद्धा-संयमवाधकत्वे कथा-वचनपद्धतिः विकथा ।
ठाणा० २१० । विकथा-विरुद्धा कथा, अथवा स्त्रीभक्त-
चोरजनपदकथा । ओघ० ५५ । कहाविवक्ष्यभूता विकहा ।
नि० चू० तृ० १ आ । विकथा परिवादरूपा ।
प्रश्न० १२० । विरुद्धा विनष्टा वा कथा विकथा ।
भाव० ५८ । विकथा-स्त्रीकथाभक्तकथेत्यादिका । दश०
११४ । विकथा-अनाराधना वाग्वृत्तिः । वृ० द्वि० ४०
अ ।

विकहागुओग-विकथानुयोगो-अर्थकामोपायप्रतिपादनपरं
कामन्दकवात्स्यायनादि । सम० ४९ ।

विकासियधार-विकोशितस्य । (?)

विकिचणयाए-विवेचना निर्जरा । ठाणा० ४४१ ।

विकिचणिया-पारिष्ठापनिकी । भाव० ८५३ ।

विकिञ्जिका- । नि० चू० प्र० १८८ आ ।

विकिण-विकीर्णः-व्याप्तः । जीवा० २२७ ।

विकिरिञ्जमाण-इतस्ततो विप्रकीर्यमाणः । ज० प्र० ३६ ।

विकुञ्जिय-थिकुजानि कुत्वा । आचा० ३८१ ।

विकुरुड-कुणालायां स्थितः द्वितीयो मुनिः । उत्त० २०४ ।

विकुर्व-सिद्धान्तप्रसिद्धो धातुः । सूर्य० २६७ । विकुर्व-
विक्रिया । जीवा० ११९ ।

विकुर्वितं-वेष्टकाद्याभरणेवालङ्कृतम् । वृ० प्र० १७५ अ ।

विकुर्वणा-विकुर्वणा-भूषाकरणम् । ठाणा० १०४ ।

विकुस-विकुशः-बलवजादयस्तृणविशेषः । ज० प्र० ९८ ।

विकुशः-बलव(ल)जादिकः । ओप० ९ । विकुशः बलव-
जादिस्तृणविशेषः । भग० २७८ । जीवा० १४५ ।

विकूइए-विकिरतः । भाव० २०५ ।

विकूड-विकूटयेद्-प्रतिहन्वात् । विशेष० ४३६ ।

विकृतत्वक्-स्फुटितच्छविः । प्रश्न० ४१ ।

विकृतपिशाच-वेतालः । प्रश्न० ५२ ।

विकृत्य- । नदी० १६७ ।

विकोए-विकोचः । भग० २३६ ।

(९६६)

विकोपण-विकोपनं-प्रकोपनं झटिति तत्तदर्थव्यापकतया
प्रसरीभवतम् । पिण्ड० २७ । विकोपनं-विपाकः ।
ठाणा० ४४७ ।

विकोविद-जो वा भणिओ अज्जो जइ भुजो २ सेवि-
हिसि तो ते छेदं मूलं वा दाहामो, एसो विकोविदो
भण्णति । नि० चू० तृ० १२१ अ ।

विकोसंत-विकोशन्-परानाकोशन् विगतकोशान्तो वा ।
प्रश्न० ८० ।

विकोसायंतं-विगतकोशम् । प्रश्न० ८० ।

विकोसियधारसि-विकोशितस्य-अपवीतकोशकस्य निरा-
वरणस्य धारः-धाराप्रधनखड्गः । ज्ञाता० १३३ ।

विककंतजोणि-व्युरक्तान्ता-अपगता योनिः स्वयमेव यः
पृथिवीकायो वा । ओघ० १३० ।

विककंति-विक्रन्ति-विक्रमं कान्ति-प्रभाम् । ज्ञाता० १११ ।

विकक-वृकः । जीवा० २८२ ।

विककम-विक्रमः-चङ्क्रमणम् । ज० प्र० ११० । विक्रमः
। जीवा० १३७ । विक्रमः-पराक्रमः । जीवा० २७० ।

विक्रमः-पादविक्षेपः । ज० प्र० ५२६ । विक्रमः-चङ्क्रम-
णम् । प्रश्न० ७७ । विक्रमः-पुष्टकारविशेषः । प्रश्न० ४६ ।

विक्रमः-सञ्चरणम् । सम० १५८ । विक्रमः-विशिष्टं
क्रमणं-क्षेत्रलङ्घनम् । भग० ४८० ।

विक्रय-विक्रियः । आचा० ३२ ।

विक्रवया-विकलवता-तच्छोकातिरेकेणाहारादिव्यपि निर-
पेक्षता, असम्प्राप्तकामभेदः । दश० १६४ ।

विक्राम-विक्रामः-पराक्रमः । ओ३० २० ।

विवखंभ-विष्कम्भः-विस्तारः । भग० ११९ । विष्कम्भः ।
अनु० १८० । विष्कम्भः-विस्तारः । प्रज्ञा० ५६१ ।

विष्कम्भः-विस्तारः । ठाणा० ६९ । विष्कम्भः-द्वारशा-
खयोरन्तरं । ठाणा० २२७ । विष्कम्भम् । नंदी० ९१ ।

विष्कम्भः-विस्तारः । ठाणा० ४५० । विष्कम्भः-पृथुत्वम् ।
ठाणा० ४७६ । विष्कम्भः-पृथुत्वम् । ठाणा० ६८ ।

विष्कम्भो-विस्तारः । सम० ११४ । विष्कम्भो-
विस्तारः । ज० प्र० २७ । विष्कम्भः-विस्तारः

शरापरपर्यायः । ज० प्र० ६७ । व्यासः । ज० प्र०
१६ । विष्कम्भः-विस्तारः । प्रज्ञा० ४८ । विष्कम्भः-

बाह्यम् । सूर्य० ८ । विष्कम्भः-विस्तारः । जीवा०
४० । विष्कम्भः-उदरादिविस्तारः । प्रज्ञा० ४२७ ।
विष्कम्भः-प्रमाणकुलप्रमेयः । अनु० १७१ । विष्कम्भः-
आक्रमणम् । वृ० प्र० २१७ आ ।

विवखंभइत्ता-विष्कम्भ्य । आव० २२२ ।

विवखंभओ-विकम्भतः-विस्तारमधिकृत्य । प्रज्ञा० २७५ ।

विवखंभवुड्ढो-विष्कम्भवृद्धिः । सूर्य० ३८ ।

विवखणं-विसूरणं । नि० चू० द्वि० १२२ आ ।

विवखत्तं- । नि० चू० प्र० १८२ अ ।

विवखय-विकृतं-कृतव्रणम् । भग० ३०८ ।

विवखरिज्जमाणं-विकीर्यमाणं-इतस्ततो विप्रकीर्यमाणम् ।
जीवा० १६२ ।

विविखणं- । ओघ० १६६ ।

विविखत्त-धर्मकथनादिना वा व्याक्षिप्तः । ओघ० १७६ ।

विकीर्णं गोलुरक्षुण्णतया विक्षिप्तं धान्यम् । ठाणा०
२७७ । विक्षिप्तम् । आव० २६२ ।

विविखत्ता-विक्षिप्ता-विक्षेपणम् । उत० ५४१ ।
विक्षिप्ता । ओघ० १०६ ।

विविखत्त-विकीर्णं-प्रसारितम् । भग० ६३१ ।

विविखरिज्जइ-विकीर्यते । आव० ६२५ ।

विविखरेज्ज-विकीरेत्-प्रसारयेत् । भग० ६३१ ।

विविखरेज्जा-विकीरेद्-इतस्ततो विक्षिपेत् । उवा० ४२ ।

विविखुण-अक्षानकः । नि० चू० द्वि० १२२ आ ।

विविखेव-विक्षेपः-अप्रयत्नेन रचितो इत्यादि सपादश्लो-
चनुष्टुपोक्तलक्षणः । प्रश्न० १४० । विक्षेपः-अधर्मद्वार-
स्येकविंशतितमं नाम । प्रश्न० ४३ । विक्षेपः-यत्र
वस्त्रस्यान्यत्र क्षेपणं वस्त्राञ्चलानां वा यत्रोद्धं क्षेपणम् ।
ओघ० ११० ।

विविखेवणि-विक्षेपणी-विक्षिप्यतेऽनया सन्मार्गात् कुमार्यो
कुमार्गाद्वा सन्मार्गं श्रोतेति विक्षेपणी, धर्मकथाया द्वितीयो
भेदः । दश० ११० ।

विविखेवणी-विक्षिप्यते-कुमार्गविमुखो विधीयते श्रोता
या कथया सा विक्षेपणी । ओ३० ४६ । विक्षिप्यते-
सन्मार्गात् कुमार्यो कुमार्गाद्वा सन्मार्गं श्रोताऽनयेति
विक्षेपणी । ठाणा० २१० ।

विक्रान्तभाट-सूरः । दश० २३८ ।

विक्रिया-विकारो-विकृतिः विकरणम् । (?) ।

विक्रमः-विहारेण प्रभूतक्षेत्रव्याप्तिः । (?) ।

विक्षेप-तस्यैवाभिधेयार्थं प्रत्यनासक्तता । सम० ६४ ।

विक्षुडुती-क डति । आव० ७१० ।

विगंक्ष्ण-विंक्ष्ण-त्यागः । ओष० १४२ ।

विग-वृकम् । आचा० ३३८ । वृकः-ईहामृगः नाखर-
विशेषः । प्रश्नः ७ । वृकः-नाखरविशेषः । प्रश्न० ५३ ।

वृकः-ईहामृगः । ज० प्र० १२४ । वृकः-ईहामृगः ।

प्रश्न० १६२ ।

विगड्-विकृतिम् । दश० २८ । विकृतिः-विकारः ।
भग० ८७ ।

विगड्गय-विकृतिगतम् । दश० २८ ।

विगड्पडिवद्ध-विकृतिप्रतिबद्धो अनुपधानकारी । वृ० तृ०
१०४ आ ।

विगड्सहावा-विकृतस्वभावा । दश० २८ ।

विगई-विकृतिः । आव० ८५२ ।

विगईगओ-विगतिगतः-विगतिजातः । आव० ५३८ ।

विगईविवक्ष्याहार-विगतिभिर्वर्जित आहारो यस्य सः ।
आव० ५६८ ।

विगड-मृतः, देहः । जीवा० १०६ । विकटं स्थूरम् ।
व्य० प्र० १६७ आ ।

विगडणा-आलोयणानुपवृत्ती । नि० चू० तृ० १३५ आ ।

विगत-विकृतः-उत्प्लुतः-पृथक्कृतः । प्रश्न० २१ ।

विगतमोसता-सत्यामृषायां द्वितीयो भेदः । ठाणा० ४६० ।

विगतरस-विरसं-पुराणघान्योदनादि । ठाणा० २९८ ।

विगति-विकृतिः-विकारः । वृ० द्वि० ११६ आ ।

विगतिकय-वाति विगतीए कतं । नि० चू० प्र० १६६ अ ।

विगातगत-विगती वा जमि दवे गता तं । नि० चू०
प्र० ३४२ अ ।

विगतो-विगारो । नि० चू० प्र० २१२ अ । खीरातिथं
वोभच्छा विकृता वा गती, विविधा गती संसारे,
असजमो । नि० चू० प्र० ३४२ अ ।

विगसग-विकर्तकः-प्राणीनामजिनापनेता । सूत्र० ३२९ ।

विगत्ता-विकर्ता-विकर्तयिता । भग० ७७७ ।

विगदूमिय-वृकैः-शृगालैर्वा ईषद् भक्षितम् । आचा०
३४९ ।

विगद्वया-व्वजा । जीवा० २१५ ।

विगप्प-विकल्पो-व्याहृतिः । विशेष० ८८६ । विकल्पः-
देशविकल्पः, देशसम्बन्धी यस्यनिष्पत्त्यादिविचारः,
देशकथायाः तृतीयो भेदः । आव० ५८१ (?) ।

विगप्पनियम विकल्पो-व्याहृतिः, नियमो-निश्चयः, ततश्च
पूर्वपदविकल्पोपलक्षित उत्तरपदनियमो यत्रासौ विकल्प-
नियमः । विशेष० ८८६ ।

विगप्पविगप्प-विकल्पविकल्पः-विकल्पयुक्तो विकल्पो
यत्रासौ । विशेष० ८८७ ।

विगम-विगमः-विनाशः । आव० २८२ ।

विगय-विगमः-वस्तुनोऽवस्थान्तरापेक्षया विनाशः । भग०
१८ । विकृतं-बीभत्सम् । भग० ३०८ । विगत-
ओघतश्चेतनापर्यायादचेतनत्वं प्राप्तः । प्रश्न० १०८ ।

विकृतं-बीभत्सम् । अनुत्त० ६ । विगतं-प्रनष्टम् । जीवा०
१०७ । विकृतः । उपा० २० । वृकः-वरूक्षः । जाता०
६५ ।

विगयकप्पयनिम-विकृतो योऽलञ्जारादीनां कल्प एव
कल्पकः-छेदः खण्डं कर्परमिति तात्पर्यं तिस्रिभं-तत्सदृश-
मिति । उपा० २० ।

विगयगिद्ध-विगता गुडिविषयेषु यस्य सः विगतगुडिः-
आशसादोषरहितः । सूत्र० ११५ ।

विगयजोवकलेवर-समुच्छन्नमनुष्योत्पत्तिस्थानम् । प्रज्ञा०
५० ।

विगयधूम-विगतधूम-द्वेषरहितम् । प्रश्न० ११२ ।

विगयभया-विगतभया अज्ञातोदाहरणे विनयमतिमहत्-
रिकाशिव्या । आव० ६६६ ।

विगयमुगभुमय-विकृते-विकारवस्थौ भुगे-भग्ने इत्यर्थः ।
ज्ञाता० १३३ ।

विगयमिस्सिया-कस्मिंश्चिद् ग्रामादिकं ऊनेष्वधिकेषु वा
मृतेषु मनुष्येषु दशमृता अस्मिन्नद्येत्यादिकथनं विगत-
मिश्रिता । प्रज्ञा० २५६ ।

विगयमोहु-विगतमोहः-विगतवैचित्र्यः । उत्त० ४८१ ।

विगयविसया-विगतविषया-सत्यामृषाभाषाभेदः । दश०

२०६ ।

विगयसत्थ-विगतस्वास्थ्यम् । ज्ञाता० १६६ ।

विगयसोगाओ- । ठाणा० ८० ।

विगरण-विकरण-खण्डशः कृत्वा परिष्ठापनम् । वृ० तृ० १५० आ ।

विगरणरूप-विकरणरूपः-लिंगविवेकः । वृ० तृ० ९० अ ।

विगल-विकलः-निरुद्धेन्द्रियवृत्तिः । प्रश्न० ४६ ।

विगलणा-आलोचना । नि० चू० तृ० २२ अ ।

विगलिदि-एकद्वित्रिचतुरिन्द्रियः । ठाणा० ३१६ ।

विकलान्यसम्पूर्णानि इन्द्रियाणि येषां ते विकलेन्द्रियाः-
एकद्वित्रिचतुरेन्द्रियाः । व्य० प्र० ५ आ ।विगलिदियता-विकलानि रोगादिभिरुपहृतानीन्द्रियाणि
येषां तद्भावो विकलेन्द्रियता । उत्त० ३३७ ।विगलिदिया-विकलेन्द्रिया-अपञ्चेन्द्रिया । ठाणा० १०७ ।
हृत्पयायाइहि छिण्णा उद्विग्न न जयणाय । दश० चू० १३५ ।

विगलि-अरण्यम् । भ० २० ।

विगलितेदिअ-विगलितेन्द्रियः-अपनीतनासिकादीन्द्रियः,
पारदारिकादिः । दश० २४८ ।विगहा-विकथाः परविस्मापकविविधोल्लापरूपा । उत्त०
७१० । विकथा । आव० १०२ ।विगिच-वेविक्षव-पृथक्कुरु त्यज । आवा० १२७ । त्यजा-
पनय पृथक्कुरु । आव० १६० । विगिच-वेविक्षि
पृथक्कुरु । उत्त० १८६ ।

विगिचइ-त्यजति । ओष० ५३ ।

विगिचए-परित्यज्यते । ओष० १६६ ।

विगिचण-विगिचन-परित्यागः । ओष० ४८ । परिष्ठा-
पनम् । ओष० ११५ । परिष्ठापनम् । वृ० द्वि० ९४ आ ।
त्यागः । आव० ६२८ ।

विगिचणया-विवेचनिका-परिष्ठापनिका । वृ० प्र० ८० आ ।

विगिचणा-विवेकः । आव० ६४१ ।

विगिचतु-विवेचयतु । आव० ८५७ ।

विगिचन-सर्वपरिष्ठापनं परिष्ठापनस्पर्शनधावनानां सकृ-
त्करणं वा । वृ० तृ० १८३ अ ।

विगिचमाण-विवेचयन्-सर्वं परिष्ठापयत् । ठाणा०

३२६ ।

विगिचिअवइ-विक्रिञ्चिनव्यं-परित्याज्यम् । दश० ३९ ।

विगिचिउं-परिष्ठापनार्थम् । ओष० १९७ ।

विगिचिउणं-परिष्ठाप्य । पिण्ड० ६५ ।

विगिचिउइ-त्यज्यते । आव० ६४० ।

विगिचिय-परित्यक्तः । व्य० प्र० २१० अ ।

विगिचेज्जा-विभागेन विभजेत-निरूपयेत् । ओष० १६६ ।

विगिटु-अष्टवर्षपर्यायः । व्य० प्र० २४० । विंशतिवर्षाणि ।
व्य० प्र० २४१ । पञ्चानां वर्षाणामुपरिपर्यायः विकृष्टः ।
व्य० द्वि० ४५४ अ । विकृष्टम् । ओष० ८८ ।विगिटुतव-विकृष्टतपः-यदष्टमादारभ्य जायते तत् ।
ओष० १६१ ।

विगिट्टा-विकृष्टा-नगर्या दूर्वन्तिनी बहिर्वन्तिनी । राज० २ ।

विगिञ्ज-विकीर्णः-व्याप्तम् । प्रश्ना० ८७ ।

विगीतगोत्र-अनगारः । सूर्य० ४ ।

विगुत्ता-निलजः । नि० चू० प्र० ११० आ ।

विगुठविद्या-विकृष्टिता-वस्त्राद्यलङ्कृता । वृ० द्वि० ६ आ ।

विगुठवणा-विकृष्टवणा-वैक्यिकरम् । ठाणा० ३५६ ।

विगीविओ-विगीपितः-लघूकृतः । आव० ७०३ ।

विगीवित-विकीविदो-विशेषेण साधुसामाचारीकुशलः ।
वृ० द्वि० १९४ आ ।

विगह-विग्रहः-वक्रम् । भग० ८५ । विग्रहः आकृतिः ।

भग० १४५ । विग्रहः-शरीरं, आकारः । भग० २४९ ।

विग्रहः-वक्रं लघुं सङ्क्षिप्तम् । भग० ६१६ । विग्रहः ।

आव० १०२ । विग्रहं-कलहम् । विशेष० ६३३ ।

विग्रहः-वक्रगमनः । ठाणा० १७७ । विग्रहे-वक्रगती च

तस्य सम्भवाद् गतिरेव विग्रहः, विशिष्टो वा ग्रहो-विशिष्ट-

स्थानप्राप्तिहेतुभूता गतिविग्रहः । भग० ६५६ । विग्रहः-

क्रमरिव गन्तव्यक्षेत्रातिक्रमरूपः । ज० प्र० ४०२ ।

विग्रहकंडए-विग्रहो-वक्रं कण्डकं-अवयवो विग्रहरूपं

विग्रहकण्डकं ब्रह्मलोककुप्यं । भग० ६१६ ।

विग्रहगइ-विग्रहगतिः वक्रगतियंदा विश्रेणि व्यवस्थित-

मुत्पत्तिस्थानं गन्तव्यं भवति तदा । ठाणा० ५६ । वक्रः

तत् प्रधाना गतिः विग्रहगतिः । भग० ८५ । विग्रहगतिः-

गतिभेदः । भग० २८७ ।

विगहगय-विग्रहगतः । विशेष० २४४ ।
 विगहाति- । ठाणा० ८६ ।
 विगहिय-वैग्रहिकः शरीरानुरूपः । प्रश्न० ८३ ।
 विगहिया-विग्रहिता-मुष्टिग्राह्या । जीवा० २७७ ।
 विगघ-व्याघ्रः नाखरविशेषः । प्रश्न० ७ ।
 विगघमडे-व्याघ्रमृतः । जीवा० १०६ ।
 विगघय-व्याघ्रः-व्याघ्रापत्यम् । प्रश्न० २१ ।
 विगिघय-बृहत्तः । बृ० तृ० ६५ अ ।
 विग्रह-अवग्रहः । तत्त्वा० २, २८ । विशेषेण गृह्यतेऽने-
 नाष्टप्रकारं कर्म । (?) । विग्रहः । नंदी० १०४ ।
 विग्रहः-शरीरम् । आव० २४० ।
 विघाओ-विघातः गुणानां, अन्नहान्ययोश्च नाम ।
 प्रश्न० ६६ ।
 विघाटयति-विघाट्य । जीवा० २५४ ।
 विघरा-विग्रहा । आव० २६२ ।
 विघुट्टं-विघट्टं-विरूपघोषकरणम् । प्रश्न० ४६ ।
 विघुट्टपणिज्जणं-विघुष्टानां एते पापाः प्राप्नुवन्ति स्वकृतं
 पापफलमित्यादि वाग्भिः संशब्दितानां, प्रणयनं वध्य-
 भूमिप्रापण विघुष्टप्रणयनम् । प्रश्न० १७ ।
 विघ्नविद्रावण-मज्जलं-शान्तिः । विशेष० २२ ।
 विघ्नविनायकः- । विशेष० २ ।
 विघ्नाः-राक्षसभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 विचकिल-मात्स्ययोगविशेषः । आचा० ६१ ।
 विचक्की-विचचिका-विपादिका । बृ० द्वि० १०१ अ ।
 विचय-निर्णयः । ठाणा० ४९१ ।
 विचरण-अर्थाद् व्यञ्जने व्यञ्जनादर्थे तथा मनःप्रभृ-
 तानां-योगानामन्यतरस्मादन्यतरस्मादिति विचारः ।
 ठाणा० १६१ ।
 विचरित-इतस्ततः स्वेच्छया प्रवृत्तः । जीवा० १२३ ।
 विचचिका-क्षुद्रकुष्ठम् । आचा० २३५ । क्षुद्रकुष्ठम् ।
 प्रश्न० ४१ । सप्तमं क्षुद्रकुष्ठम् । प्रश्न० १६१ ।
 विचार-विचारः अवकाशः । राज० ११६ ।
 विचारभूमि-विहारभूमी-पुरीषोत्तमंभूमिः । व्य० द्वि०
 ६ अ । विचारभूमिः-स्थण्डिलभूमिः । आव० ७६५ ।
 विचारभूमि- । विशेष० १३६ ।

विचारित-परिभावितः । नंदी० १५६ ।
 विचाल-अन्तरालः । ज० प्र० १८२ ।
 विचितिय-विधितितं कृतम् । उत्त० ३८४ ।
 विचिकित्सा-चित्तविप्लुतिः । आचा० २२१ । विचिकित्सा-
 शङ्का । आचा० २२३ । विचिकित्सा-मिथ्यादुष्कृतम् ।
 आव० ७६५ ।
 विचिकित्सित-फलं प्रति शङ्कोपेतः । ठाणा० १७६ ।
 फलं प्रति शङ्कमान् । ठाणा० २४७ ।
 विचिकित-मल्लिका । ज० प्र० २६५ । मल्लिका । ज०
 प्र० ५२८ ।
 विचित्त-वेणुदालेद्वितीयो लोकपालः । ठाणा० १६७ ।
 चतुरिन्द्रियजीवविशेषः । उत्त० ६९६ । विचित्रः-विचित्र-
 वर्णोपेतः । जीवा० २६७ । विचित्रः-विचित्रकूटः पर्वत-
 विशेषः । प्रश्न० ६६ । विचित्रं आलेखः । जीवा० १६६ ।
 विचित्रकूटः । भग० ६५४ । उस्सुत्तं पल्लवतो वि एस
 जुजमाणं । नि० चू० द्वि० २५ अ । नानावर्णः । नि०
 चू० प्र० २२६ अ । विदीप्तं-विचित्रम् । उपा० २९ ५
 दोहि तिहि वासव्वेहि । नि० चू० प्र० २५३ अ ।
 विचित्तकूड-विचित्रकूटपर्वतः । ज० प्र० (?) ।
 विचित्तरोवत्थ-विचित्रनेपथ्यः । आव० ३५८ ।
 विचित्तपक्ख-वेनुदेवस्य चतुर्थो लोकपालः । ठाणा०
 १९७ । विचित्तपक्खो-विचित्रपक्षःचतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः ।
 जीवा० ३२ । विचित्रपक्षः चतुरिन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा०
 ४२ ।
 विचित्रपट्टक-भाजनविधिविशेषः । जीवा० २६६ ।
 विचित्तमाला-विचित्रमाला-कुसुममाला । भग० १३२ ।
 विचित्तवत्थाभरण-विचित्राणि वस्त्राणि आभरणानि च
 यस्य वस्त्राण्येव वाऽऽभरणानि-भूषणानि अवस्थाभरणानि-
 अवस्थोचितानितीत्यर्थो यस्य स तथा । ठाणा० ४१८ ।
 विचित्तवोणा-वाद्यविशेषः । ज्ञाता० २२९ ।
 विचित्ता-विचित्रा-षष्ठो दिक्कुमारी । ज० प्र० ३८३ ।
 विचित्रा-विविधा विविक्ता । प्रश्न० १३६ । विचित्रा-
 उद्धलोकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १३२ । कप्प-
 डिया । नि० चू० तृ० ४० आ ।
 विचित्ताउसणकिण्ण-विचित्रा एकान्तसंविता किन्तु

अवसन्तकीर्णोऽवसन्नग्यापूः । व्य० द्वि १९ आ ।

विचित्रकूट- । ठाणा० ७४ । ठाणा० ३२६ ।

विचित्रसूत्रता-स्वपरसमयविविधोत्पत्तिवादाविवेदिता ।

उत्त० ३६ ।

विज्ञ-मध्यम् । वृ० वृ० १४८ अ । औघ० १२२ ।

विद्या- । नि० चू० प्र० १६२ अ ।

विज्ञामेलना-(देवीभाषा) मरहट्टविसये चोटि । नि० चू० प्र० २६४ आ ।

विज्ञामेलिय-पदवाक्यावयवरूपा बहवः पल्लवास्तेविमिश्रं व्यत्याम्रेडितम्, अथवा अस्थानच्छिन्नप्रथितं व्यत्याम्रेडितम् विशेषं ४०६ । व्यत्याम्रेडितं-यदस्थानेन पट्टघटनम् । वृ० प्र० ४६ अ ।

विच्छे-विक्षितः विविध-अनेकप्रकारेण कूटपाशादिना क्षतः-परवशोक्तः, अम वा ग्राहितः । सूत्र० ७२ ।

विच्छेदुहता-विच्छेदयित्वा-भावतः परित्यज्य । राज० १२२ ।

विच्छेदुडिय-विच्छेदितः-त्यक्तः । राज० १४६ । विच्छेदितः-त्यक्तः । ज० प्र० २३२ । विच्छेदितं-विविध-मुक्षितं बहुलोकभोजनत उच्छिष्टावशेषसम्भवात् विच्छेदितं वा विविधविच्छित्तम् । भग० १३५ ।

विच्छेदित-परिहाटितम् । प्रश्न० १५४ ।

विच्छेदिवि-विच्छेदिवि-विगतच्छायाः । जीवा० ११४ ।

विच्छेदणी-वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

विच्छेदणं-बहुवार सुट्टु वा छिदणं । नि० चू० प्र० १८६ अ ।

विच्छेदज्ञा-विच्छिन्नाद्-विविधप्रकारेच्छेदं कुर्याद् । उपा० ४२ ।

विच्छेद-वृश्चिकः-चतुरिन्द्रियभेदः । उत्त० ६६६ ।

विच्छेत्त-भक्तिः । जीवा० ३७६ ।

विच्छेत्त-विच्छिन्न करोति दूरे व्यवस्थापतीत्यर्थः । ठाणा० ३०५ ।

विच्छिन्न-विस्तीर्णं उद्धर्वाधोपेक्षया । जीवा० २७१ ।

विच्छिन्नतरा-वस्कम्भतः । भग० ६०५ ।

विच्छिन्नससारवेपणिज्ज-व्युच्छिन्नचतुर्गतिगमनवेद्यकर्म व्युच्छिन्नससारवर्णनोयः । भग० १११ ।

विच्छिन्नावधिः-

। प्रज्ञा० ५४२ ।

विच्छिन्नपमाण-विशेषेण स्पृश्यमानः । भग० ४८३ ।

विच्छुओ-वृश्चिकः । आव० ४१७ ।

विच्छुभ-विक्षिप निष्काशय । प्रश्न० २० ।

विच्छुप-वृश्चिकः-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।

वृश्चिकः-वृश्चिकप्रधाना विद्या । आव० ३१८ ।

विच्छुपडक-वृश्चिकडङ्कः-तत्पुच्छकण्टकः । प्रश्न० १६ ।

वृश्चिककण्टकः । ज्ञाता० २०४ ।

विच्छुपलंगोलसठि-वृश्चिकलाङ्गुतसंस्थितं-मूलनक्षत्रसंस्थानम् । सूर्य० १३० ।

विच्छुरित-कनकलचितम् । जीवा० २५३ । खचितम् । ज० प्र० २७५ ।

विच्छेद-विविधप्रकारो वा च्छेः । नि० चू० प्र० २५६ आ ।

विजय-नमिनाथपिता । सम० १५१ । तृतीयचक्रोपिता ।

सम० १५२ । एकादशमचक्रोपिता । सम० १५२ ।

आगामोन्यामुत्सर्पिण्यां तीर्थं कृत् । सम० १५४ । बलदेव-

वासुदेवपूर्वभवनम् । सम० १५४ । विजयः-मृगग्रामनगरे-

क्षत्रियो राजा । विपा० ३५ । विजयः-शालाऽटव्यां चौरप-

त्यां चौरसेनापतिः । विपा० ५६ । विजयः-जय एव विशिष्ट-

तरः प्रचण्डप्रतिपत्त्यादिविषयः । औप० २४ । विजयः-परे-

षामसहानानामभिभवोत्वादः । जीवा० २४३ । विजयः-

अभ्युदयः । प्रज्ञा० ६६ । विजयः-सप्तदशममुहूर्तनाम ।

सूर्य० १४६ । विजयः-समृद्धिः । ठाणा० ४९१ ।

विजयः-अभ्युदयः । सूर्य० २६३ । चम्बूपूर्वस्यां द्वारम् ।

ज० प्र० ४७ । विजयः-लोकोत्तरीयतृतीयमासनाम ।

ज० प्र० ४६० । विजयः-मुहूर्तनाम । ज० प्र० ४६ ।

उर्द्धलोके बादरपुढवीकायस्थानम् । प्रज्ञा० ७१ । विजयः-

द्वितीयो बलदेवः । आव० १५६ । विजयः-प्रनन्तजिन-

प्रथमभिक्षादाता । आव० १४७ । विजयः-नमिपिता ।

आव० १६१ । विजयः-जयचक्रिपिता । आव० १६२ ।

राजगृहे तस्करः । ज्ञाता० ७६ । विजयः-अभिभवो-

त्पादः । राज० २३ । विहगुफायां चौरसेनापती ।

ज्ञाता० २३६ । विजीयते-निर्णयिते । ठाणा० १६० ।

विजयः-द्वितीयो बलदेवः । सम० ८४ । विजयः-

पृथिवीसाधनव्यापारः । सम० ६५ ।

विजयो-विजयः—चन्द्रसूर्ययोगादिविषयो निर्णयः । सूर्य०
६ । विजयः—अभ्युदयः । वैजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका ।
जीवा० १७५ । विजयः—अभ्युदयः । जीवा० ३७९ ।
विजयः—लवालबोदाहरणे आचार्यशिष्यः । आव० ७२१ ।
विजयो—स्त्रिशतो मूर्त्तानां मध्ये मूर्त्तः । ज्ञाता० १३३ ।
विजह-परित्यक्तः । जीवा० ६७ । रहितः । व्य० प्र०
६७ अ । परित्यक्तः । वृ० तु० ४७ अ । परित्यक्तः ।
ओष० १०३ ।

विजणा—जनसम्पातरहितः । वृ० तु० १६९ अ ।

विजत-विजयः—समृद्धिः । ठाणा० ४९१ ।

विजयंता-वैजयन्ती—अष्टमा रात्री । सूर्य० १४७ ।

विजय-अभ्युदयस्तत्सूचिका वैजयन्त्यभिधाना या पताका ।
वैजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका । जीवा० १६५ । शास्त्री-
यतृतीयमासनाम । सूर्य० १५३ । गाथापतिविशेषः ।
भग० ६६२ । विजयः—पोलाशपुराधिपतिः । अन्त० २३ ।
जम्बूद्वीपविजयद्वाराधिपदेवः । ज० प्र० २७३ । जम्बू-
द्विपे प्रथमं द्वारम् । सम० ८८ । विजयः—अभ्युदयः ।
जीवा० २०६ । अभ्युदयः । ज० प्र० ५४ । विजयो
नाम सर्वकार्यप्रसाधको योगः । ज० प्र० ९७४ ।
अभ्युदयः । राज० ६९ । जम्बूद्वीपस्य प्रथमं द्वारम् ।
ठाणा० २२५ । अनन्तनाथप्रथममिक्षादाता । सम० १५१ ।
विजयः—निर्णयः । भग० ६२६ । विचीयते मृग्यते विजयः ।
सूत्र० ३१८ । चक्रवर्तिविजेतव्यः क्षेत्रखण्डः । ज्ञाता०
१२१ । गन्धहृस्तिविशेषः । ज्ञाता० १०१ । तालोद-
घाटिन्यवस्वापिन्यादिरूपेतः चोरः । व्य० प्र० २४०
अ । चोरविशेषः । व्य० प्र० २४० । विजयः—चोरः ।
व्य० प्र० २९५ आ ।

विजयघोस-विजयघोषः—ब्रह्मगुणनिरूपेण जयघोषविप्र-
भ्राता । उक्त० ५२० ।

विजयचोर—माकन्दीज्ञातो चोरः । ज्ञाता० १५६ ।

विजयढक्का—यस्याः शब्दः समस्तनगरव्यापी समस्तक-
न्धावारव्यापी च स । प्रज्ञा० ३०० ।

विजयते-विजयकः—पुण्डरीकिण्यां कोऽपि राजकुमारः ।
विपा ६४ ।

विजयदशमी—ज्ञाताधर्मस्थाटीकायाः पूर्णतादर्शका तीर्थः ।

ज्ञाता० २५४ ।

विजयदानगुरु—आनन्दविमलसूरिपट्टभूषणः । ज० प्र०
५४३ ।

विजयदूत-विजयदूष्य-वितानकरूपं वस्त्रम् । ठाणा०
२३२ । विजयदूष्य-वस्त्रविशेषः । जीवा० २१० ।
विजयदूष्यं वितानकरूपो वस्त्रविशेषः । ज० प्र० ५५ ।
विजयदूष्य-वस्त्रविशेषः । राज० ३८ ।

विजयदेवसूरि—विजयसेनसूरिपट्टयुवराजः । ज० प्र० ५४५ ।

विजयदेवा—मण्डिकमौर्यपुत्रमाता । आव० २५५ ।

विजयद्वार—जम्बूद्वीपसम्बन्धितः । पूर्वदिग्ब्यवस्थितः द्वारः
। सम० १६ । ठाणा० ७४ ।

विजयपुर—कनकरथराजधानी । विपा० ७५ । नगरं
वासवदत्तराजधानी । विपा० ९५ । सुमतेः प्रथमपारण-
कस्थानम् । आव० १४६ । पद्मावतीविजये राजधानी ।
ज० प्र० ३५७ । ठाणा० ८० ।

विजयमिन्न-विजयमित्रः—वणिग्ग्रामे सार्धंवाहः । विपा०
४६ । विजयमित्र-वर्द्धमानपुरे नृपतिः । विपा० ८८ ।
विजयमित्रः—वणिग्ग्रामे सार्धंवाहः । विपा० ५१ ।

विजयवर्द्धमाण-विजयवर्द्धमानः—शतद्वारनगरे खेटविशेषः ।
विपा० ३६ । विजयवर्द्धमानः—वर्द्धमानपुरे उद्यानम् ।
विपा० ८८ ।

विजयविजय-विजयवैजयिको—अतिशयेन विजयो विज-
यविजयः सप्रयोजनं यस्यां सा । ज० प्र० १९४ ।

विजयवेजय-अतिशयेन विजयो विजयविजयः स
प्रयोजनं यस्याः सा विजयवैजयिकी । भग० ५४५ ।

विजयवेजयति-विजयवैजयन्ती—पताकाविशेषः । सूर्य०
२६३ ।

विजयवेजयंती-विजयः—अभ्युदयस्तत्सूचिका वैजयन्त्य-
भिधाना या पताकाः, अथवा विजय इति वैजयन्तीनां
पार्श्वकर्णिका उच्यन्ते तत्प्रधाना वैजयन्त्यो विजयवैज-
यन्ती पताका । जीवा० १७९ । विजयवैजयन्ती—विजयः
अभ्युदयस्तत्सूचिका वैजयन्त्यभिधाना पताका विजयः—
वैजयन्ती विजया वैजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका पताका
एव प्रधाना वैजयन्ती विजयवैजयन्ती । जीवा० ३७६ ।
पताका । ज० प्र० ५४ ।

विजयसेनसूरि-हीरविजयसूरिपट्टधरः । ज० प्र० ५४४ ।
 विजया-इङ्गालमहाग्रहस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । ठाणा० २०४ ।
 अञ्जनकपर्वते पुष्करिणी । ठाणा० २३१ । पद्मप्रभोर्वीक्षा-
 सिविका । सम० १५१ । पञ्चमचक्रीणो स्त्रोरत्नम् ।
 सम० १५२ । खाद्यविशेषः । जीवा० २७८ । उत्तर-
 दिग्भावाग्रजतपर्वतस्य पूर्वस्यां पुष्करिणी । जीवा० ३६४ ।
 वैजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका । जीवा० ३७६ । अनुत्तरो-
 पपातिके एकभेदः । प्रज्ञा० ६६ । वैजयन्तीनां पार्श्व-
 कर्णिका । ज० प्र० ३४ । वप्रविजये राजधानी ।
 ज० प्र० ३५७ । पौरस्त्यरुचकवास्तव्या पञ्चमा दिक्कु-
 मारी । ज० प्र० ३६२ । रात्रेर्नाम । ज० प्र०
 ४६१ । गाथापतिनामग्रमहिषी । ज० प्र० ५३२ ।
 सप्तमी रात्री । सूर्य० १४७ । वैजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका ।
 सूर्य० २६३ । पूर्वादिग्ररुचकवास्तव्या दिक्कुमारी ।
 आव० १२२ । पार्श्वान्तेवासिनो प्रव्राजिका । आव०
 २०७ । ओषधिविशेषः उत्त० ४९० । विजयपर्वता
 प्रमाणाङ्गुलप्रमेया । अनु० १७१ । पञ्चमबलदेवमाता ।
 सम० १५२ । इङ्गालस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ ।
 वैजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका । जीवा० २०६ । विजया-
 अजितमाता । आव० १६० । विजया-सुदर्शनबलदेवमाता ।
 आव० १६२ । विजयः आश्रयः । दश० २०४ । ओषधि-
 विशेषः । उत्त० ४६० । वैजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका ।
 राज० ६६ ।

विजयाइ-खाद्यविशेषः । ज० प्र० ११८ ।

विजयातो- । ठाणा० ८० ।

विजयेण-विजयेतः परेषामसहमानानामभिभावकस्वरूपेण ।
 ज० प्र० १८७ ।

विजल-विगयं जलं जतथ चिक्खल्लो । दश० चू० ७४ ।

विजहणा-विज्ञानं-परित्यागः । ठाणा० १४० ।

विजिओ-विजितः-पराजितः । आचा० ८४ ।

विजितसमर-आधाप्रतिश्रवणदृष्टान्ते गुणममृदुनगरे महा-
 बलराज्ञो जेठकुमारः । पिण्ड० ४७ ।

विजोयते-अधिगमद्वारेण परिचिता क्रियते । ठाणा० १६० ।

विज्जंपित्त-बीजपित्त । पठ० ११-३६ ।

विज्ज वंछ-वैद्यशास्त्रे चिकित्सायां च कुशलः । विपा०

४० । वेदः-आगमो-लौकिकलोकोत्तरिकप्रावचनिकभेद-
 भिन्नः । राज० ११८, ११९ ।

विज्जई-विद्यते घटते । दश० ४० ।

विज्जए-विद्यते । दश० १२५ ।

विज्जकुमारा-विद्युत्कुमाराः, सोमस्याज्ञोपरातवचननिर्देश-
 वृत्तिना देवाः । भग० १९५ ।

विज्जगुवायं-दशमं पूर्वम् । ठाणा० १९९ ।

विज्जपुत्त-वैद्यपुत्रः-वैद्यशास्त्रचिकित्साकुशलस्य पुत्रः ।
 विपा० ४० ।

विज्जय-वैद्यकम् । ओष० १९८ ।

विज्जल-कर्ममः । आचा० ३३८ । पिच्छलम् । आचा०
 ४११ । कर्ममः । आव० २७४ । विजलः-विगतजलः-
 कर्ममः । दश० १६४ । सिद्धिजकर्ममो । नि० चू० प्र० ११२
 अ । उदगविलिप्पिलं । नि० चू० द्वि० १२६ अ । विजलं-
 स्तिग्धकर्ममाविलस्थानम् । ज० प्र० १२४ । विगतं जलं ।
 नि० चू० प्र० ११४ अ । कर्ममाकुलम् । वृ० तृ० ७१
 अ । पंकिलम् । वृ० प्र० १४८ अ ।

विज्जा-विद्या-तत्त्वपरिच्छेत्री । आचा० १५९ । विद्या-
 श्रुतम् । भग० ७९४ । विदन्त्यनया तत्त्वमिति विद्या
 विचित्रमन्त्रात्मिका । उत्त० २६७ । वेदनं विद्या-
 तत्त्वज्ञानात्मिका । उत्त० २६२ । विद्या-सच्छास्त्रात्मिका ।
 उत्त० ३६२ । विद्यतेऽनया तत्त्वमिति विद्या-श्रुतज्ञानम् ।
 उत्त० ४४२ । विद्या-प्रज्ञप्त्यादिदेवताधिष्ठिता वर्णानु-
 पूर्वी । ज्ञाता० ७ । विद्या-प्रज्ञाप्त्यादिका । प्रश्न० ११६ ।
 विद्या-प्रज्ञाप्त्यादिका । ओप० ३३ । विद्या, यत्र मन्त्रे
 देवता स्त्री सा विद्या ससाधता । आव० ४११ । विद्या-ज्ञानं
 अत्यन्तापकारिभावतमोभेदकम् । दश० ११० । विद्या-
 स्त्रीरूपदेवताधिष्ठिता, ससाधनावाऽक्षरविशेषपद्धतिः ।
 पिण्ड० १२१ । लेहादियासउणरूपपञ्चवसाणा बावत्तरिकला
 तो विज्जा, इत्थिपुरिसाभिहाणा विज्जामता, ससाहणा
 विज्जा । नि० चू० द्वि० ४४ अ । विद्या-सम्यक्शास्त्रावगम-
 रूपा । उत्त० ३४४ । ससाधना स्त्रीरूपदेवताधिष्ठिता
 वाऽक्षरपद्धतिर्वा विद्या । पिण्ड० १४१ । विदित्वा ।
 उत्त० ३३७ । विद्वान्-ज्ञानम् । उत्त० ४४६ ।

विज्जाअणुप्पवाय-यत्रानेकविधा विद्यातिशया वर्ण्यन्ते

तद्विज्ञानुप्रवादम् । सम० २६ ।
 विज्जाइसय-विद्यातिशयः । दश० १०५ ।
 विज्जाचारण-विद्याचारणः विशिष्टाकाशगमनलब्धियुक्तः ।
 प्रश्न० १०६ । अतिशयचरणसमर्थः । प्रज्ञा० ४२५ ।
 विज्जाचारणविणिच्छओ-विद्याचरणविनिश्चयः-ज्ञानच-
 रित्रफलविनिश्चयप्रतिपादको ग्रन्थः । नंदी० २०५ :
 विज्जाचारणा-विद्या-श्रुतं तच्च पूर्वगतं तत्कृतोपकाश-
 आरणा विद्याचारणाः । भग० ७९३ ।
 विज्जाणुओग- सम० ४६ ।
 विज्जाणुपवाय-विद्या-अनेकातिशयसम्पन्ना अनुप्रवदति-
 साधनानुकूल्येन सिद्धिप्रकर्षेण वदतीति विज्ञानुप्रवादम् ।
 नंदी० २४१ ।
 विज्जापुरिसा-विद्यापुरुषाः-विद्याप्रधानाः पुरुषाः । उत्त०
 २६३ ।
 विज्जामंतविणिच्छणा-विद्यामन्त्रचिकित्सकाः-विद्यामन्त्रा-
 म्नां उक्तरूपाभ्यां व्याधिप्रतिकर्तारः । उत्त० ४७५ ।
 विज्जाबलिओ-विद्याबली । आव० ३१८ ।
 विज्जासिद्ध-विद्यासिद्धः । आव० ४०१ । विद्यासिद्धः-
 आयंखपुंठवत् । दश० १०३ । विज्ञापभावेण सावाणु-
 गहसमत्थो । नि० चू० द्वि १०० अ ।
 विज्जाहर-विद्याधरः-प्रज्ञप्त्यादिविविधविद्या विशेषधारी ।
 ओप० २९ ।
 विज्जाहरजमलजुयल-विद्याधरयमलजुगलम् । जीवा०
 १६६ ।
 विज्जाहरसेढोओ-विद्याधरश्रेणी-विद्याधराणां आश्रय-
 भूतः । ज० प्र० ७४ ।
 विज्जाहरा-विद्याधरा-वेताढ्यादिवासिनः । ठाणा० ३५७ ।
 ऋद्धिप्राप्तविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
 विज्जु-अमुरेन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । भग० ५०३ ।
 विशेषेण द्योतते दीप्यते इति विद्युत् । उत्त० ४९० ।
 विज्जुक-विद्युत् । ओष० २०१ ।
 विज्जुकुमारा-विद्युत्कुमारः-भुवनपतेर्भेदविशेषः । प्रज्ञा०
 ५६ ।
 विज्जुकुमारिओ-विद्युत्कुमार्यः-इशानस्याशोपपातवचननि-
 देशवर्तिन्यो देव्यः । भग० १६५ ।

(अल्प० १२३)

विज्जुगाहावती-आमलकल्पायां गाथापतिविशेषः । ज्ञाता०
 २५१ ।
 विज्जुत्ता-वयरोयणेन्द्रस्य तृतीयाऽग्रमहिषी । ठाणा०
 २०४ ।
 विज्जुदंतदोव-अन्तरद्वीपः । ठाणा० २२६ ।
 विज्जुदंता-विद्युदन्तनामा अन्तरद्वीपः । प्रज्ञा० ५० ।
 विज्जुदारिया-विज्जुगाथापतिदारिका । ज्ञाता० २५१ ।
 विज्जुदेव-विद्युदेवः । आचा० ३८६ ।
 विज्जुपभ-विद्युत्प्रभः वक्षस्कारः । ज० प्र० ३५५ ।
 विद्युत्प्रभः-पर्वतविशेषः । प्रज्ञा० १५६ । विद्युत्प्रभः-
 द्रहनाम । ज० प्र० ३०२ । विद्युत्प्रभः द्रहनाम । ज०
 प्र० ३५५ । ठाणा० ७१, २२६, ३२६ । विद्युत्प्रभं-
 वक्षस्कारपर्वतः । ज० प्र० ३०८ ।
 विज्जुपभकूड-विद्युत्प्रभवक्षस्कारनामकूटः । ज० प्र०
 ३५५ ।
 विज्जुपभदह- । ठाणा० ३२६ ।
 विज्जुप्पभा- । ठाणा० ८० ।
 विज्जुभवण-विद्युद्भवनम् । आव० ७३५ ।
 विज्जुमई-विद्युन्मती-गोष्ठीदासी । आव० २०१ ।
 विद्युन्मती चित्रस्य लघुदुहिता ब्रह्मात्तपत्नी । उत्त०
 ३७९ ।
 विज्जुमाला-विद्युन्माला-चित्रस्य ज्येष्ठा दुहिता ब्रह्मा-
 दत्तपत्नी । उत्त० ३७६ ।
 विज्जुमाली-विद्युन्माली-पञ्चशैलाधिरतिव्यन्तरः । आव०
 २६६ । अक्खो । नि० चू० प्र० ३४५ अ ।
 विज्जुमुह-विद्युन्मुखनामाऽन्तरद्वीपः । प्रज्ञा० ५० ।
 विज्जुमुहदोवे-ठाणा० २२६ ।
 विज्जुमेह-विद्युत्प्रधान एव जलवर्जित इत्यर्थः, विद्युन्नि-
 पातवान् वा विद्युन्निपातकार्यकारी जलनिपातवान् वा मेघः
 भग० ३०६ ।
 विज्जुय-विद्युत् प्रसिद्धः । भग० १६५ ।
 विज्जुया-धर्मकथायाः तृतीयवर्गे अध्ययनम् । ज्ञाता०
 २५१ ।
 विज्जुयाइत्ता-विद्युत्कर्त्ता । ठाणा० २७० ।
 विज्जुल-कामिकतीर्थवृक्षविशेषः । विशे० ४१० ।

(९७७)

विज्जुलयाचञ्चल-विज्जुलताचञ्चलः । उत्त० ३२६ ।
 विज्जुलयाचञ्चलग्गजीहाल-विज्जुलतेवे चञ्चलाग्गजीहा
 यस्य सः विज्जुलताचञ्चलाग्गजीहाकः । आव० ५६६ ।
 विज्जुयारति-विद्युतं करोति । जीवा० २४८ ।
 विज्जुसिरिभरिया-विज्जुगाथापतेभरिया । ज्ञाता० २५१ ।
 विज्जु-ईशानेन्द्रस्य चतुर्था अग्रमहिषो । ठाणा० २०४ ।
 सोमदेवेन्द्रस्य चतुर्थाग्रमहिषा । भग० ५०५ । विद्युत्
 जीवा० २९ । विद्युत् । प्रज्ञा० २६ ।
 विज्जुखाय-अण्डो भण्डो । नि० चू० द्वि० ५२ अ ।
 विज्जुभण्डिय-मिश्रितं-ध्याप्तम् । ज० प्र० १७० । मिश्रितं-
 ध्याप्तम् । भग० ३०८ ।
 विज्जुभण्डियमच्छा-मत्स्यविशेषः । प्रज्ञा० ४४ ।
 विज्जुभल-विह्वलं-अर्दवितर्हम् । भग० ३०८ ।
 विज्जुभविज्जा-विध्यापयेत् उपशमयेत् । उत्त० ६३ ।
 विज्जुभहि-विद्यायति विनश्यति । वृ० तृ० ४४ अ ।
 विज्जुभातिसया-विद्यातिशयानाम विशेषा य आकाशग-
 मादीनि भवन्ति ते वा । व्य० द्वि० ४ अ ।
 विज्जुभाय-विध्वासः-अग्ने प्रथमो भेदः । पिण्ड० १५२ ।
 विज्जुभायइ-विध्यायति-ज्ञानदर्शनप्रकाशभावरूप विध्या-
 नमवाप्नोति । उत्त० ५९३ ।
 विज्जुभायते-विध्यायति । आव० ३६६ ।
 विज्जुभाविओ-विध्यातः । आव० २०५ ।
 विज्जुभासिद्ध-विद्याग्रहणात् विद्यासिद्धः । व्य० प्र० १९
 अ ।
 विज्जुभोहामि- । ओघ० १८० ।
 विज्ञान-कोशलम् । नदी० १६४ ।
 विटप-विस्तारः । जीवा० १८७ ।
 विट्टिदाल-सुह दिवसं कहन्ति, आवाहो । नि० चू०
 ६२ आ ।
 विट्टी-विष्टिका । ओघ० १२७ । वृत्तिः-एकरूपा ।
 प्रज्ञा० ३३ ।
 विट्टया-प्रतिष्ठिता । नि० चू० प्र० ३४६ आ । बैठका ।
 वृ० प्र० ३०२ आ ।
 विट्टालित-भ्रंशितः । नि० चू० प्र० ३४३ आ ।
 विट्टिय-विस्थितं-विशिष्टा स्थितिः । भग० ४६९ ।

विट्टी-विष्टिः, करणविशेषः । ज० प्र० ४६३ ।
 विडंग-विटङ्कः-कपोतपाली । प्रश्न० ८ । विटङ्कः-कपोत-
 पाली । जीवा० २६६ । विटङ्कः-कपोतपाली । ज०
 प्र० १०७ ।
 विडङ्ग-विडम्बकः विदूषकः-तानावेषकारी । जीवा०
 २८१ । विडम्बकः-विदूषकः । ओप० ३ ।
 विडङ्गिय-विडम्बितं-विवृतं शोभितम् । ज० प्र० ५२७ ।
 विडङ्गे-विडम्बयति-विवृतं करोति । भग० १७५ ।
 विड- । नि० चू० प्र० २६६ आ ।
 विडओलण-घाडिः । ओघ० ४४ ।
 विडक-विटङ्कः-कपोतपाली वरणिङ्काघोवर्ती अस्तरवि-
 शेषः । ज्ञाता० १२ ।
 विडपुत्त-वृ० प्र० १६५ अ ।
 विडरुव-विरूपम् । आव० २१८ ।
 विडस-विडस नाम आसादंतो थोवाथोवं खायति । नि०
 चू० द्वि० १४२ आ ।
 विडसइ-विविधेहि पगारेहि डसति विडसइ । नि० चू०
 द्वि० १२३ आ ।
 विडसण-विदशनं-विविधं दर्शनं-भक्षणं लीला इत्यर्थः ।
 वृ० प्र० १६३ आ ।
 विडसणा-नखपदानि ददतीत्यर्थः, एसा वा विडसणा ।
 नि० चू० द्वि० १२४ अ । आसादंतो थोव थोवं खायइ ।
 वृ० प्र० १६३ आ । नि० चू० तृ० २३ अ ।
 विडसाविया-विटभ्रविका । आव० ६८५ ।
 विडिभ-विटपः-विस्तारः । ज० प्र० २९ । विटपः-
 विस्तरः । ओप० ५३ । विटपी-प्रशाखावान् वृक्षः ।
 दश० २१८ । विटपः-वृक्षमध्यभागो वृक्षविस्तारो वा ।
 ओप० ७ ।
 विडिमा-शाखा । जीवा० २७८ । शाखा । जीवा०
 ३६३ । बहुमध्यदेशभागे ऊर्ध्वविनिर्गता शाखा राज० ६१ ।
 बहुमध्यदेशभागे उर्ध्वं विनिर्गता शाखा । जीवा० २९८ ।
 जे सालाहितो निगया । दश० चू० १११ ।
 विडु-ब्रीडास्यास्तोति ब्रीडः-छज्जाप्रकर्षवान् । भग०
 ६८१ । ज्ञाता० २०२ ।
 विडुरी-स्फटाटोपः । उ० मा० गा० ४३६ ।

विडुर-विडुरम् । विशेष० १२६४ । अपद्वारं नक्षत्रम् । गणि० ।

विडुर-गृहस्थप्रयोजनेषु कुण्डलविण्टलादिषु वा प्रवर्तनम् । व्य० प्र० २४६ आ ।

विहत्तं-उपाजितम् । उत्त० २१० ।

विहपिते-अजिते । उत्त० ४४१ ।

विहवावेमि-उपाजंयामि । आव० ८२२ ।

विहविओ-अजितः । दश० ३५ ।

विहविज्ज-उपाजंयामि । आव० ३४२ ।

विहवेउण- । ओघ० १८८ ।

विणअ-विनतं विनमनं वा । उत्त० १९ । विनयो-वन्दनादिलक्षणः । विशेष० ६२६ ।

विणए-विनयः-कर्मपिनयनोपायः । भग० ६२५ । विनयः-पदघावनानुरागादिः । आव० ४६६ ।

विणओ-विनयः-अञ्जलिप्रग्रहादिः । आव० ३६१ । विनयनं विनयः-कर्मपिनयनं, विनीयते वासनेनाष्टप्रकारं कर्मेति विनयः । आव० ५११ । विशिष्टो विविधो वा नयः-नीतिः विनयः, साधुजनासेवितः समाचारः विनयः । उत्त० १६ । भग० ६२२ । विनयः-कर्मविनयनहेतुव्यपारविशेषः । ओप० ४१ । विरुद्धो नयः विनयः-असमाचार इति । उत्त० २० । विनयः-अभ्युत्थानाद्युपचारः । प्रश्न० १३२ । विनयः-अभिवन्दनादिलक्षणः । आव० १०० ।

विणओवए-विनयोपयः-विनयवात् न मानकारी । योगसंग्रहे पञ्चदशो योगः । आव० ६६४ ।

विणओसंपदा- । नि० चू० प्र० २४१ अ ।

विणट्ट-विनष्टं उश्ववनस्वादिविकारवत् । ज्ञाता० १७३ । विनष्टः-उच्छ्रूनावस्थां प्राप्य स्फुटितः । जीवा० १०७ ।

विणट्टतेय-विनष्टतेजः-निःसत्ताकीभूततेजः । भग० ६८४ ।

विणत्तं-एकोनविंशतिसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० ३७ । विनयनं विनयः प्रवर्तनम् । ठाणा० ४०६ ।

विणमि-श्रोतृषमस्वामिमहासामन्तमहाकच्छसुतः । ज० प्र० २५२ । विनमिः-महाकच्छपुत्रः । आव० १५१ ।

विणमिय-विशेषेण पुष्पफलभरेण नमितमितिकृत्वा विनमितम् । भग० ३७ ।

विणय-विनयः । भग० १२२ । विनयः-ओमित्वादिरूपः । ज० प्र० १६९ । विनयः-अभ्युत्थानादि । आव० ६०४ ।

अभ्युत्थानपदघवनादिः । दश० १०४ । विनयः-आचारः । सूर्य० २९७ । विणयणं । नि० चू० प्र० १४ अ ।

विशिष्टो नयः विनयः-प्रतिपत्तिविशेषः । ठाणा० १५४ ।

विनयः-भक्त्यादिकरणम् । ठाणा० ४०८ । विनयः-ज्ञानादिविषयः । दशमं स्थानकम् । ज्ञाता० १२२ ।

विनयः । आव० ७६३ । विनयोऽभिमुखगमनाऽऽसनप्रदानपर्युपास्त्यऽञ्जलिबद्धऽनुव्रजनादिलक्षणः । विशेष० ४३६ ।

विणपणं विणयो । नि० चू० प्र० १४ अ । विनयः-

विनयशुद्धिः । प्रत्याख्यानशुद्ध्यास्तृतीयो भेदः । आव० ८४७ । विनयः-शुद्धोयोगः । दश० २१३ । विनयः-

अभ्युत्थानादिरूपः । दश० २३५ । विनयः-आसेवनाशिक्षाभेदभिन्नः । दश० २४२ । विनयः-शिक्षा । व्य० प्र० १३३ आ ।

विणयन्न-विनयो-ज्ञानदर्शनचारित्र्यौपचारिकरूपस्तं जानातीति । आचा० १३२ ।

विणयपडिवत्ति-विनयप्रतिपत्तिः-उचितकर्तव्यकरणाङ्गीकाररूपाः । उत्त० ५७८ ।

विणयभंसी-विनयभ्रंशी । आव० १०२ ।

विणयया-विनयता-अर्हदादीनां नमस्कारार्हत्वे हेतुविशेषः । आव० ३८३ । विनयता-उपध्यायानां नमस्कारार्हत्वे विनयहेतुः । आव० ३८३ ।

विणयवई-विनयमतिः । अज्ञातोदाहरणे महतरिका । आव० ६६९ ।

विणयसमाहो-विनये विनयाद्वा समाधिः विनयसमाधिः परमार्थतः आत्मनो हितं सुख-स्वास्थ्यम् । प्रथमं विनयसमाधिस्थानम् । दश० २५५ ।

विणयसुद्ध-विनयशुद्ध-कृतिकर्मणो विशुद्धिं योऽहीनातिरिक्तं प्रयुञ्जीत मनोवचनकायगुप्तस्तत् विनयशुद्धम् । ठाणा० ३४९ ।

विणयसुय-उत्तराध्ययने प्रथममध्ययनम् । सम० ६४ । विनयश्रुतं-उत्तराध्ययनेषु प्रथममध्ययनम् । उत्त० ६ ।

विणस्सई-विनश्यति-इतस्ततः पर्यटनेन मुक्तिमार्गाद्विशेषेण दूरीभवति । उत्त० ५६२ ।

विणस्सउ-विनश्यतु क्वथितत्वादिना स्वरूपहानिमाप्नोतु ।

उत्त० ३६३ ।

विणाडिका- । नि० चू० प्र० २१६ आ ।

विणास-विनाशः-अन्तः । विशेष० १३०७ । विनाशः-
प्राणानां विनाशः । प्राणवधस्य सप्तविंशतितमः पर्यायः ।
प्रश्न० ७ ।

विणासण-विनाशनं-शैलेद्यवस्थायां सामस्त्येन कर्माभावा-
पादनम् । आचा० २६८ । विनाशनम् । दश० ५३ ।

विणासियं-विनासितं-भस्मोभूतपवनविकीर्णदाक्वि नस्स-
त्ताकतीं गतम् । प्रश्न० १३४ । जिज्ञासितम् । आव०
४१९ । परीक्षितम् । आव० ७२३ ।

विणिति-विनयन्ति-अपनयन्तीत्यर्थः । ज्ञाता० २८ ।

विणिआ-विनीता-अभितन्दनस्वामिजन्मभूमिः । आव०
१६० ।

विणिउत्त-विनियुक्तः-कर्णयोनिवेशितः । ज्ञाता० ३५ ।
व्यापारितम् । व्य० प्र० ६६ आ ।

विणिउत्तग-विनियुक्तकः-कट्यां निवेशितः । ज्ञाता० ३१ ।

विणिउत्तभंडि-सेसभंडोवकरणो । नि० चू० तृ० १०३
अ ।

विणिओग-विनिओगः-क्रियाकरणम् । आव० ६०२ ।

विणिओगांतर-विनियोगान्तरः-उपयोगान्तरः । विशेष०
९७६ ।

विणिगूहई-विनिगूहते-आच्छादयति । दश० १८७ ।

विणिगयजोह-विनिगंतजिह्वः । उत्त० २७४ ।

विणिघात-विनिघातं-धर्मभ्रंशम् । ठाणा० २४७ ।

विणिघाय-विनिघातं-मरणं मृगादिवत् । ठाणा० २९२ ।

विनिघातः-स्रोतसि प्रतिफलनम् । अनु० १६२ ।

विणिच्छओ विनिश्चयः । आव० ५०२ ।

विणिच्छय-सारग्रहणम् । उ०मा० गा० ४३७ । विनिश्चयः-
निर्वाहः । बृ० द्वि० २४८ अ । विगतसामान्यानां
विशेषाणां निश्चयो विनिश्चयः । अधिकश्चयः निश्चयः ।
विशे० ९०६ ।

विणिच्छिअ-विगतो निश्चयः विनिश्चयः विशेषेण निश्चयो
वा । अनु० २६५ ।

विणिच्छिय-निः-आधिस्येन चयनं चयः अधिकोश्चयो

निश्चयः-सामान्यं, विगतो निश्चयो विनिश्चयः-निःसामान्य-
भावः । आव० २८३ ।

विणिच्छियट्टे ऐदम्पर्योपलभ्यात् । ज्ञाता० १०९ ।

विणिच्छिपट्टा-प्रभानन्तरं अत एवाभिगतार्थः । भग०
५४३ । ऐदम्पर्यार्थस्योपलभ्यात् । भग० १३५ ।

विणिज्ज-उच्चिनुयात् । आव० ३४२ ।

विणिट्ट-विनष्टं उच्छूनत्वाभिविकारः । ज्ञाता० १२९ ।

विणियति-विनयति-अपनयतीत्यर्थः । ज्ञाता० २५ ।

विणिवट्टणा-विनिवर्त्तना-विषयेभ्यः-मनःपराङ्मुखीकर-
णम् । उत्त० ५८७ ।

विणिवाय-विनिपात दुःखः । ओघ० ४७ ।

विणिवट्ट-विनष्टः-विगतस्वभावः । ज्ञाता० ६३ ।

विणिवट्टचित्त-विनिविष्टं चित्तं यस्याऽसौ विनिविष्ट-
चित्तः-गाढ्यमुपगतः । आचा० २३४ । विविधं-अनेकधा
विविष्टं स्थितमवगाढमर्थोपाजनोपाये मातापित्राद्यभिस्व-
ङ्गे वा शब्दादिविषयोपभोगे वा चित्तं-अन्तःकरणं यस्य
स तथा । आचा० १०२ ।

विणिहय-विनिहतः-विनिहतचक्षुः । प्रश्न० १६२ ।

विणीअभूमी-विनीताभूमिः । आव० ११४ ।

विणिअविणओ-अनेकधाप्रापितविनयः विनीतविनयः ।
आव० २६१ ।

विणीआ-विनीता-ऋषभप्रभूतिर्गमनपुरी । आव० १३७ ।

विनीता-बृहत्पुरुषविनयकरणशीला, विजितेन्द्रिया वा ।
ज० प्र० ११८ । विनीता-अयोध्या । ज० प्र० १७९ ।

विणीए-गुरुसेवागुणात् विनीतः, रोहनामाणगारुपुंगवः,
गुणः । भग० ८१ । विनीतः-विशेषेण नीतः-प्रापितः
मेरकचित्तानुवर्त्तनादिभिः श्लेषादिति विनीतः । उत्त०
४६ । विनीतः-यथेष्टकटकादिप्रकारसम्पादनेन विनीतः
दश० २६३ ।

विणीय-विनीतः-अवासः विनयो येन स । ज्ञाता० २३२ ।

विनीतः-विनयवान् । उत्त० ४४२ । विनीतः-आत्मनि
प्रापितः । प्रश्न० १०७ । विनीतः-अभ्युत्थानादिबाह्य-
विनयवान् । बृ० प्र० २४६ आ । विनीतः-विशेषतः
प्रापितः । जीवा० २७५ । विनीतः-बृहत्पुरुषविनयकर-
णशीला । जीवा० २७८ ।

विणीयनयरी-विनीतनगरी । आव० १२८ ।

विणीयभाषा-काङ्गमनभाषा । उ० भा० गा० ४८५ ।

विणीयविगए-विनीतविनयः-स्वम्यस्तगुर्विचुचितप्रतिप-
तिः । उ० ६५६ ।

विणीया-विनीता-भरतराजधानी । आव० १६१ ।

विनीता-आराधनाविषये भरतराजधानी । आव० ७२४ ।

विणेउण-(देशीवचनमेतत्) साम्प्रतकालोनपुरुषयोग्यं
विनयित्वेत्यर्थः । प्रज्ञा० ५ ।

विणेति-विनयति-प्रेरयति-अतिवाहयति । प्रश्न० ६४ ।

विणए-विनयितः-शिक्षां ग्राहितः । ठाणा० ५१६ ।

विणणते-विनयितः-शिक्षां ग्राहितः । ठाणा० ५१६ ।

विणणत्ति-विशेषेण ज्ञपनं विज्ञप्तिः, विज्ञानं वा विज्ञप्तिः-
परिच्छित्तिः । आव० ४६ ।

विणवणा-पडिसेवणा-पच्छणा वा । नि० चू० तृ० ३
अ ।

विणवयति-विज्ञपयति । वृ० द्वि० १४३ अ ।

विणवियार-विज्ञापिता-राशौ लोकप्रयोजनानां निवेद-
यिता । ज्ञाता० १२ ।

विणणाण-विज्ञानं-अर्थादीनां हेयोपादेयत्वविनिश्चयः ।
ठाणा० १५६ । विशिष्टं ज्ञानं विज्ञानं क्षयोपशमविशेषा-
देवावधारितार्थविषये एव तीव्रतरधारणाहेतुबोधविशेषः ।
नदी० १७६ । चित्तं मनश्च । अनु० ३६ । विज्ञानं-
चेतन्यम् । विशेष० ८११ । विज्ञानं-ज्ञानदर्शनोपयोगः ।
विशे० ६८२ । विविधं ज्ञानं विज्ञानम् । दश० १२५ ।
गुरुवंदसेन जामतीतं, मति चेव । नि० चू० तृ० ८१
आ । विज्ञानम् । दश० ५३ ।

विणणाणधण-विशिष्टं ज्ञानं विज्ञानं-ज्ञानदर्शनोपयोग
इत्यर्थः, तेन विज्ञानेन सहानन्यभूतत्वादेकतया घनत्वं
निविहत्वात्पनो विज्ञानघनः जीवः । विशेष० ६८२ ।

विणणाय-विबधकारः-देशकालादिविभागरूपं ज्ञातं वि-
ज्ञातम् । भग० ६५ । विशेषतः ज्ञातं विज्ञातम् । भग०
३१६ । विज्ञातं तत्त्वभेदपर्यायरस्माभिरस्मात्तीर्थकरेण
वा । आचा० १८६ ।

विणणास-विन्यासः-जिज्ञासा । दश० ९३ ।

विणणासउ जिज्ञासतु-परीक्षताम् । आव० ७०४ ।

विणणासण-विन्यासनम् । आव० २६३ ।

विणणासणत्थ-परिक्षा । नि० चू० प्र० ३४८ अ ।

विणणासिउं-परीक्ष्य । आव० ८०० ।

विणणासिओ-विन्यासितः । आव० २१४ । जिज्ञासितः-
परिक्षितः । आव० ३६४ ।

विणहावणय-विविधमन्त्रमूलादिभिः संस्कृतजलैः स्ना-
पकं विस्नापनकम् । प्रश्न० ३६ ।

विणहुअणगारो- । नि० चू० प्र० १०० आ ।

विणहुपुंगव-वृष्णिपुङ्गवः-यदुपुङ्गवः-यदुप्रधानः । ज्ञाता०
२११ ।

विण्ह-श्रेयांसनाथपिता । सम० १५१ । विण्णुः-श्रेयांस-
माता । आव० १६० । सम० १५१ । विण्णुः-श्रेयांसपिता ।
आव० १६१ । अन्तःकुक्षानां प्रथमवर्गस्य दशममध्ययनम् ।
अन्त० १ । विण्णुकुमारः । व्य० द्वि० २८२ आ ।
विण्हः । नि० चू० प्र० २७६ अ ।

वितंजित-व्यञ्जितः-व्यक्तिकृतः । ठाणा० ३०८ ।

वितक्क-वितर्कः-विकल्पः पूर्वगतश्रुतालम्बनो नानानया-
नुसारलक्षणः । ठाणा० १६१ ।

वितक्का-एगमत्थं अणेगेहि पगारेहि तक्कयति-संभाव-
यति । दश० चू० ५४ ।

वितण्डा-जल्प एव प्रतिपक्षस्थापनाहीनः । सूत्र० २२६ ।
यत्रकस्य पक्षपरिग्रहोऽस्ति नापरस्य सा दूषणमात्रप्रवृत्ता
वितण्डा । सम० २४ ।

विततं-मृदङ्गनन्दीश्लक्ष्यादि । आचा० ४१२ । ततवि-
लक्षणं-तन्त्रादिरहितम् । ठाणा० ६३ । विततं-पटहादि ।
प्रश्न० ८ । विततीकृतम् । जीवा० १८६ । विततं-
वादिन्त्रविशेषः । ज० प्र० ४१२ । विततीकृतं-ताडितम्
ज० प्र० ३१ । विततं-वीणादिकम् । जीवा० २४७ ।
विततं-पटहादिकम् । जीवा० २६६ । विततः-महाग्रहः ।
ज० प्र० ५३५ । विततं-पटहादिकम् । ज० प्र० १०२ ।
आउज्ज्वलसेसं । नि० चू० तृ० १ अ । विस्तारितम् ।
ज्ञाता० १३४ ।

विततपक्षी-विततपक्षी-मनुष्यक्षेत्रबहिर्वर्ती पक्षिविशेषः ।
प्रश्न० ८ । वितती-नित्यमनाकुञ्चितो पक्षी यस्य सः
विततरक्षो । जीवा० ४१ ।

विततपक्षी-खचरे चतुर्थो भेदः । सम० १३५ ।

विततबंधन-विततबन्धन-प्रमदितबाहुजङ्घाशिरसः संयन्त्र-
णम् । प्रश्न० ५६ ।

वितथ-अष्टसप्ततितममहाग्रहः । ठाणा० ७९ ।

वितथ-अनुतम् । ठाणा० ५०० । वितथः-वेदः । उत्त०
५२५ ।

वितथमुणी-द्रव्यमुनिः भावश्चावकः । मर० ।

वितथ-विकल्पम् । आव० ६६२ ।

वितथ-विततं-पटहादिकम् । भग० २१६ ।

वितरण-दानम् । आव० ८४६ ।

वितरति-अनुजानाति । वृ० तृ० ५२ आ ।

वितरेयुः-अनुजानीयुः । व्य० प्र० १२८ अ ।

वितक्क-सदेहः । व्य० २४ अ ।

वितह-वितथ-अन्यथा । आव० २६३ । वितथ-अतथ्यम् ।
दश० २१४ । वितथ-आगन्तुकतदुत्थजनुरहितम् ।
आचा० २६३ ।

वितहापडिवत्ती-वितथाप्रतिपत्तः-परस्याभाव्यमपि संक्षा-
दिकमनाभाव्यतया प्रतिपद्यते । वृ० द्वि० ७० आ ।

वितहायरण-वितथाचरणं अन्यसामाचार्या आचरणं ।
ओघ० १२० ।

वितानं- । विशेष० ८६६ ।

वितारयति-प्रतारयति-वन्धयति । ठाणा० ४३ ।

विताल-तालाभावः । जीवा० १६३ ।

वितिकिण्ण-व्यतिकीर्णम् । भग० १५३ । विप्रकीर्णम् ।
नि० चू० तृ० १३ अ ।

वितिगच्छद्-विचिकित्सति-विमर्षति मिमांसते । सूत्र०
३२४ ।

वितिगच्छा-विचिकित्सा-जुगुप्सा । आचा० ३३२ ।

वितिगच्छा-विमर्शः । नि० चू० प्र० ३०८ आ ।

वितिगच्छा-विचिकित्सा-मतिविभ्रमः-फलं प्रति संशयः ।

प्रज्ञा० ६७ । विचिकित्सा-विद्वज्जुप्सा साधुनिन्दा ।

आव० ८११ । साधुनिन्दा । आव० ८१५ । विचि-

कित्सा-मतिविभ्रमः । दश० १०२ । विचिकित्सा-

फलं प्रति सदेहः । उत्त० ५६७ । विचिकित्सा

आगच्छा परस्परतो भयं लज्जा वा । आचा० १६५ ।

विचिकित्सा-संशयात् सा निमित्तनिमित्तिनोरभेदाद्विचि-
कित्सा । ठाणा० १७४ । विचिकित्सा-मतिविभ्रमः ।
व्य० प्र० १८ आ । विचिकित्सा फलं प्रति शङ्का ।
ज्ञाता० ९४ । विचिकित्सा-चित्तविप्लुतिविद्वज्जुगुप्सा
वा । सूत्र० १८६ । विचिकित्सा-मतिविभ्रमः-फलं प्रति
सम्मोहः । आव० ८१५ ।

वितिगच्छामित्ता-वीति-विशेषेण विविधप्रकारैर्वा
चिकित्सामि-प्रतिकरोमि निराकरोमि गृह्णीयान् दोषा-
नितीत्येवविकल्पात्मिका एकाऽन्या गृह्णी । ठाणा० २१५ ।
वितिगच्छासण्णा-विचिकित्सासंज्ञा-चित्तविप्लुतिरूपा ।
आचा० १२ ।

वितिगच्छिह-विचिकित्सितः । भग० ११२ ।

वितित्थं-सारणी सेधी । नि० चू० तृ० १३३ आ ।

वितिपरिविखत्त-वृत्तिपरिक्षितः-परेषामनाल्लोकवत् इत्य-
र्थः । ज्ञाता० २०४ ।

वितिमिर-ब्रह्मलोके विमानप्रस्तटः । ठाणा० ३६७ ।

वितिमिरं-आहार्यान्धकाररहितम् । सम० १४० । वि-

तिमिरं-अपगताज्ञानतिमिरपटलम् । ज्ञाता० ५५ ।

वितिमिरः कर्मतिमिरवासनापगमात् । प्रज्ञा० ६१० ।

वितिमिरः - तोयंकरगर्भाधानानुभावेन गतान्धकारः ।
ज्ञाता० १२४ ।

वितिमिरकर-वितिमिरकरः-निरन्धकारशक्तिरूपः । ज०
प्र० १०२ ।

वितिमिरतर-विगतं तिमिरं-तिमिरसम्पाद्यो भ्रमो यत्र
तत् वितिमिरं । इदं वितिमिरमिदं वितिमिरमनयोरति-
शयेन वितिमिरं वितिमिरतरम् । प्रज्ञा० ३५६ ।

वितिरिच्छमुहं - । भग० १७३ ।

वितुट्ठयेत्-प्रतिषेधयेत् । वृ० प्र० ४३ अ ।

वितोयपोत-वितोयपोतः-विगतजलयानपात्रः, वियोगपोतः
विगतसम्बन्धनबोधस्थः । प्रश्न० ५० ।

वित्त-वृत्तम् । आव० ९२ । विनीतविनयतयैव सकल-

गुणाश्रयतया प्रतीतः-प्रसिद्धः । उत्त० ६४ वृत्तं-कार्यं

चरित्रं वा । ज० प्र० ४२१ । वेत्तः जलजवंशात्मकः ।

उत्त० ३६४ । वृत्तं शीलम् । विशे० ९५५ । वेत्तः-

जलवंशः । ज० प्र० २३५ । ठाणा० ३९४ ।

वित्तल-वित्रलं विचित्ररेलोपेतम् । व्य० द्वि० २३४ अ ।

वित्तस-वित्तसति । ओष० १४२ ।

वित्तासण-वित्रासण-विकारालरूपादिदर्शनम् । आव० ६३४ ।

वृत्ति-वृत्तिः-जीविका । ज्ञाता० ३७ । वृत्तिः-निवाहः । ज्ञाता० १७ । वृत्तिः-भक्तग्रहणयात्रामात्रा वृत्तिः । ओष० ३७ ।

वृत्ति-वृत्तिकं-वित्त-द्रव्यं तदस्ति यस्य तत् वृत्तिकं, वृत्तं वाऽऽश्रितलोकानां ददाति यत्तत् वृत्तिदम् । ओष० ५ ।

वृत्तिकान्तर-वृत्तिः-जीविका तस्याः कान्तारं-अरण्यं तदिव कान्तारं-क्षेत्रं कालो वा वृत्तिकान्तारम् । उपा० १३ ।

वृत्ति-वृत्तिः-भिक्षावृत्तिः । व्य० (?) । वृत्तिः-सूत्रविवरणः-व्याख्यानम् । विशे० ६१४ । द्वात्रिंशत्कवलपरिमाणलक्षणा वृत्तिः । आचा० २६४ । वृत्तिः-जीवनम् । अनु० १३० ।

वृत्तिकान्तर-वृत्तिकान्तरः । आव० ८११ ।

वृत्तिकल्प-पूर्णप्रायः । तं० ।

वृत्तिसंखेव-वृत्तिसङ्क्षेपः-गोचर्याभिग्रह रूपः । दश० २८० ।

विस्थितबहुल-विस्तारबहुलम् । आव० ३३७ ।

विस्थार-विस्तारः-व्यासः सकलद्वादशाङ्गस्य नयैः पर्यालोचनम् । प्रज्ञा० ५८ । विस्तारः-पृथुत्वम् । ठाणा० १८७ ।

विस्थाररुई-विस्ताररुचिः-विस्तारो-व्यासस्तेन रुचिर्यस्य स । उत्त० ५६३ । द्रव्याणां पर्याया यथायोगं प्रत्यक्षादिभिः सर्वैश्च नेगमादिप्रकारैः उपलब्धा स विस्ताररुचिः । प्रज्ञा० ५६ ।

विस्थाररुतो-विस्तारो-व्यासस्ततो रुचिर्यस्य स तथेति, येन हि धर्मास्तिकायाद्द्रव्याणां सर्वपर्यायाः सर्वैन्यप्रमाणज्ञाता भवन्ति स विस्ताररुचिः । ठाणा० ५०३ ।

विस्थिण-विस्तीर्णम् । ओष० १२३ ।

विस्थिया-विस्तृता-अमूढा । ज० प्र० २०९ ।

विदंडो-विदण्डकः-कक्षाप्रभृतिः । ओष० २१८ ।

विदंसग-विदंसकः-विशेषेण दशतीति इयेनादिः । उत्त० ४६० । विदंसतीति विदंसकः इयेनादिः । प्रश्न० १३ ।

विदग्ध-पुपार्श्वनाथप्रथमशिष्यः । सम० १५२ । विदग्धः । भग० ६२१ ।

विदरिसण-विदशनं-विरूपाकारम् । उपा० ३४ । विदशनं विकृतं रूपं दर्शयति विदशनं-अलग्नमेव लोको लग्नं पश्यति । वृ० णि० ४४ अ ।

विदर्भकनगर-सिन्धुसीवीरजनपदे उदायनराजधानी । प्रश्न० ८९ ।

विदलकड-वंशशकलकृतः । ठाणा० २७३ । विदलकटः । आव० २८६ ।

विदारिका-मूलविशेषः । दश० १७६ ।

विदालणं-विदारण-विविधप्रकारेदारणम् । प्रश्न० १७ ।

विदित-प्रतीतः । ज्ञाता० २३६ ।

विदित्यकाया-विदितोऽर्थकायः-अर्थराशिः श्रुताभिधेयो यथा सा विदितार्थकाया । प्रश्न० १०७ ।

विदित्वासमुद्देशन-ज्ञात्वा परिणामिकत्वादिगुणोपेतं शिष्यं यद् यस्य योग्यं तस्य तदेव समुद्दिशति । उत्त० ३९ ।

विदित्वोद्देशनं-विदित्वा-ज्ञात्वा परिणामिकत्वादिगुणोपेतं शिष्यं यद् यस्य योग्यं तस्य तदेवोद्दिशति इति विदित्वोद्देशनम् । उत्त० ३९ ।

विदित्र-वितीर्णम् । भग० ६२१ ।

विदिसप्पइन्न-विदिक्प्रतीणः मोक्षसंयमाभिमुखा दिक् ततोऽन्या विदिक्, तां प्रकर्षेण तीर्णो विदिक्प्रतीर्णः । आचा० २१२ ।

विदिसिवाए-विदिग्वातः-यो विदिग्म्यो वाति । जीवा० २९ ।

विदिसोवाए-विदिग्वातो-यो विदिग्म्यो वाति । प्रज्ञा० ३० ।

विदु-विदिक्वा । वृ० द्वि० २८० आ ।

विदुग्ग-बहुर्हि पवतेहि विदुग्गं । नि० चू० द्वि० ७० आ । विदुग्गं-समुदायः । भग० ६२ ।

विदुपक्ख-साहुपक्खो, साहुणोपक्खो । नि० चू० प्र० ४७ आ ।

विदुर-जं जत्थ गमणकम्मसमारंभादिषु अणमिहियं तं विदुरं-विगद्द्वारम् । नि० चू० तृ० ६६ अ । ज्ञाता० २०८ ।

विहू-विदुः-ज्ञायकः । आव० ८४६ । साहू । नि० चू० प्र० १२ अ ।

विहूले- । नि० चू० प्र० २२० अ ।

विहूषक-विडम्बकः । औप० ३ । विहूषकः । ठाणा० २०३ ।

विदेशः स्वकीयदेशापेक्षया । ज्ञाता० ४१ ।

विदेशस्थ-विदेशस्थः-विदेशं गत्वा तत्रैव स्थितः । ज्ञाता० ११५ ।

विदेशपरिमंडित-घात्रिविशेषः । ज्ञाता० ३७ ।

विदेह-महावीरप्रभोरपरनाम । आचा० ४२२ । विदेहः-सत्रियपरिव्राजके भेदः । औप० ६१ । विदेहः-ब्राह्मन्त्री-वैश्याभ्यां जातः । आचा० ८ । मिथिलानगरोजनपदः । ज्ञाता० १२६ । विदेहः-द्रव्युपसर्गो देशविशेषः । आव० ७१६ । जनपदविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । विदेहः-जनपद-विशेषः । उत्त० २९६, ३०३ ।

विदेहजम्बू-जम्बूवाः-सुदर्शनायाः नवमं नाम । जीवा० २९६ । विदेहेषु जम्बूः विदेहजम्बूः विदेहान्तरगतो-त्तरकुक्कृतनिवासत्वात् । अ० प्र० ३३६ ।

विदेहजम्बू-महावीरप्रभोरपरनाम । आचा० ४२२ ।

विदेहविज्ञा-त्रिशलाया अपरनाम । आचा० ४२२ ।

विदेहपुत्र-विदेहपुत्रः-कोणिकः, चम्पानगर्या राजा । भग० ३१५ ।

विदेहरायवरकन्ना-विदेहजनपदराजस्य वरकन्या विदेह-राजवरकन्या । ठाणा० ४०१ ।

विदेहसुमाले-महावीरप्रभोरपरनाम । आचा० ४२२ ।

विदेहा-पिशाचभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

विदेही-वैदेही-विदेहो नाम जनपदस्तत्र भवा वैदेहाः तत्रिवासिनो लोकास्तेऽस्य सन्तीति नमीराजा । सूत्र० ९९ ।

विहूव-विद्रव-विलयम् । ज्ञाता० १५७ ।

विहाया-विद्रुता । आव० ६६ ।

विह्वेस-विह्वेषः-मत्सरः । प्रभ० २७ ।

विह्वेसगरहृज्ज-विह्वेषो-मत्सरः तस्मात् गृह्यते-निन्दति विह्वेषाद् गृह्यते साधुभिर्वा यत्तत् विह्वेषगर्हणीयम् । अधर्मद्वारे मृषावादस्याष्टमं नाम । प्रभ० २६ ।

विह्वंसति अधःपातात् । भग० २५४ ।

विह्वंसण-विह्वंसनं सर्वगर्भपरिशाठनम् । निरय० २१ । विह्वंसनं-क्षयः । भग० ४६९ । विह्वंसनम् । आव० ७८८ ।

विह्वंसमो-उत्क्रमिष्यामः । व्य० प्र० २०४ अ ।

विह्व-वृद्धः-श्रुतपर्यायादिवृद्धः । उत्त० ६२२ ।

विह्वित्थ-विह्वस्ता-अप्ररोहसमर्था योनिः । दश० १४० ।

विह्वी-वृद्धिः-कृद्गुणोनां वितीर्णस्य धान्यस्य द्विगुणादेर्गृह-णम् । विपा० ३९ । वृद्धिः-वृद्धिहेतुत्वात् । अहिंसाया एकविंशतितमं नाम । प्रभ० ९६ ।

विह्वी-विवक्षितः कोऽप्यागमः । विशेष० ३८० । ठाणा० २५ ।

विह्वीचारण-विह्वी विवक्षितः कोऽप्यागमस्तत्प्रधानश्चा-रणः । विशेष० ३८० ।

विह्वीधर-कुलविशेषः । आव० ५१० ।

विह्वीराजः- । आव० ४११ ।

विह्वीज्जीवहः-अन्तरद्वीपविशेषः । जीवा० १४४ ।

विह्वीप्रभ-वक्षस्कारपर्वतः । ठाणा० ६८, ७४ । विह्वीप्रभः-वक्षस्कारपर्वतनाम । प्रज्ञा० ७३ । विह्वीप्रभः-कर्ममसि-धानवैलम्बधरनागराजस्यावासपर्वतः । जीवा० ३१३ ।

विह्वीद्वन्त-अन्तरद्वीपविशेषः । जीवा० १४४ ।

विह्वीम-शिलारूपं प्रवालम् । जीवा० २७२ । विह्वीमः-प्रवालः । प्रज्ञा० २७ ।

विह्वीन-साधुविदितसंसारस्वभावः-परित्यक्तसमस्तसङ्गः । आव० ८१५ ।

विह्वी-विह्वयति-प्राजनकारया तुदति । उत्त० ५५१ ।

विह्वीमणा-विह्वीमणा कदर्थना । प्रभ० ५६ ।

विह्वीए-विधातः-ओदीक्ष्यपणपक्षिकव्यन्तराणामिन्द्रः । प्रज्ञा० ९८ ।

विह्वीए-विधारयेत्-प्रतिस्खलयेत् । आचा० २४७ ।

विह्वीरेउ-विधारयितुं-निवारयितुम् । पिण्ड० ४१ ।

विधिः-प्रतिविधानम् । आव० ७४ । विधानं-प्रकारः । आव० ६०१ । विधिः-मर्यादा सीमा, आचरणा ।

आव० ६३ । विधिः-भेदः । व्य० द्वि० १३६ अ ।

विधसुत्त-बंभवेरा । नि० चू० द्वि० ५ अ । नि० चू० तृ० ३५ अ । नि० चू० प्र० १३४ अ ।

विधुवण-वीतणगो । नि० चू० प्र० १०५ आ ।
 विधूम-विधूमः-अग्निः । सूत्र० १३७ ।
 विध्यापन-निर्वापणम् । दश० १५४ ।
 विध्वंसन-क्षयः । ज्ञाता० १४६ ।
 विनमि-महाकच्छमुतः । आव० १४३ ।
 विनय-गुरुमुश्रूषा । आव० ४१५ ।
 विनयति-प्रव्राजयति । व्य० द्वि० ३१७ अ ।
 विनायक-राक्षसभेदः । प्रज्ञा० ७० ।
 विनिज्झाए-विनिध्यायेत् विशेषेण पश्येत् । दश० १६६ ।
 विनियोगः- । नदी० ७२ ।
 विनिश्चयः- । नदी० २०५ ।
 विनीतसंसार-तृप्तसंसारः । आव० ५४६ ।
 विनेय-शिष्यः । नदी० ६३ । गुरोर्निवेदितात्मा यो, गुरु-
 भावानुवर्त्तकः मुक्त्यर्थं चेष्टते सो विनेयः । प्रज्ञा० १६३ ।
 विनेयजन- । प्रज्ञा० ११८ ।
 विन्ध्य-पर्वतविशेषः । विशेषे ६१६ । आर्यरक्षितशिष्ये
 प्रधानसाधुः । विशेषे १००३ । विन्ध्यम् । पिण्ड० ३२ ।
 विन्ध्यादि-परिषदुत्थितः । विशेषे ६३४ ।
 विज्ञवण-विज्ञापनम् । आव० ११० ।
 विज्ञवणा-विज्ञापना । सूत्र० ७० । प्रार्थना प्रति-
 सेवना वा । वृ० द्वि० ४५ अ । विज्ञापना-विज्ञप्तिका
 सप्रणयनप्रार्थना । ज्ञाता० ४६ । ज्ञाता० १०१ ।
 विज्ञाए-विज्ञातम् । भग० ७७५ ।
 विज्ञाण-विज्ञानं-हिताहितप्राप्तिपरिहराध्यवसायो विज्ञा-
 नम् । आचा० १८३ ।
 विज्ञाणखंध-विज्ञानस्कन्धः-रूपादिविज्ञानलक्षणः । प्रश्न०
 ३१ । रूपविज्ञानं रसविज्ञानमिष्यादिविज्ञानं विज्ञान-
 स्कन्धः । सूत्र० २५ ।
 विज्ञाणेमो-परीक्षामहे । दश० १०७ ।
 विज्ञाय-विज्ञातः । दश० १४१ ।
 विज्ञासणा-विविदिषा । आव० २२५ ।
 विज्ञासिय-विज्ञासितं-परोक्षितम् । आव० ६६५ । परो-
 क्षितम् । उत्त० १९२ ।
 विद्वान्-विद्वान्-जिनागमगृहीतसारः । आचा० ४२६ ।
 विद्वान् । आव० ४२९ । विद्वान् विज्ञो वा तुल्य-
 (अल्प० १२४)

बोधत्वादेकः । ठाणा० २१ ।
 विपंचि-विपञ्ची-वाद्यविशेषः । प्रश्न० ७० ।
 विपंचो-विपञ्ची । प्रश्न० १५६ । विपञ्ची-तन्त्री ।
 जीवा० २६६ ।
 विपक्क-सुपरिनिष्ठितं-प्रकर्षपर्यन्तमुपगतमित्यर्थः । उदया-
 गतम् । ठाणा० ३२१ ।
 विपच्चत-विप्रत्ययः-अप्रतीतिः । उत्त० ११५ ।
 विपल्लहसेणियापरिकम्म-परिकर्म्मं षष्ठो भेदः । सम०
 १२८ ।
 विपट्टिकुव्वई-विपृष्टतः करोति-परित्यजति । दश० ९२ ।
 विपाण रथेन गच्छत्याम् । व्य० प्र० १३१ आ ।
 विपरामुसाइ-विपरामृशसि-पृथिवीकायादिसमारम्भं क-
 रोति । आचा० १४१ ।
 विपरिणामः- । आचा० ५५ ।
 विपरिणामइत्ता-विपरिणामयित्वा-विनाशयित्वा । प्रज्ञा०
 ५०३ ।
 विपरिणामिय-विपरिणामं नीतं स्थितिघातरसघाता-
 दिभिः विपरिणामितम् । भग० २५१ ।
 विपरिणामेति-विगतपरिणामं करोति, विविधैः प्रकारै-
 रात्मानं परिणामयति । नि० चू० प्र० २८७ आ ।
 विपरिणामेत्तए-विपरीताध्यवसायोत्पादनतः विपरिणा-
 मयितुम् । ज्ञाता० १३४ ।
 विपरीयपरुवणा-विपरीतप्ररूपणा-अन्यथा पदार्थकथना ।
 आव० ५७३ ।
 विपरिवसावेमाण-विपर्यासाभिमानः । ज्ञाता० १७५ ।
 विपर्ययः- । आचा० १५० ।
 विपलिउंचियं-विपलिकुञ्चितं-यद् अर्द्धवन्दिता एव देशा-
 दिकथां करोति । कृतिकर्मणि द्वाविंशतितमो दोषः । आव०
 ५४४ ।
 विपाक-विपचनं विपाकः-आयुषो परिहाणीत्यर्थः । नि०
 चू० द्वि० २८ आ । अनुभावः । विशेषे ५६५ ।
 विपादिका-स्फुटितच्छविः । प्रश्न० ४१ ।
 विपुल-विसालं, मोक्षो । दश० चू० ८६ । विशालः ।
 उत्त० २७३ । अनेकभेदतया विस्तीर्णः । उत्त० ५९० ।
 विपुलमनःपर्यायज्ञानो-मनोज्ञानो । आव० ४८ ।

विपुललोहदण्डक-विपुललोहदण्डकः-वरवज्रम् । ज० प्र० २३८ ।

विपुलवाहन-आगामिन्यामुत्सर्पिण्यां एकादशमः चक्री । सम० १५४ ।

विप्प-विड्-उच्चारः । आव० ४७ । विप्रुट्-प्रभवणादि-बिन्दुः, 'वि' इति विष्टा 'प्र' इति प्रभवणमिति वा । औप० २८ ।

विप्पइरमाण-विप्रकिरन्तः-क्षरन्तः । ज्ञाता० १५७ ।

विप्पओग-विप्रयोगः-विद्योगः । औप० ४३ ।

विप्पओगस्सतिसमन्नागए-विप्रयोगस्मृतिसमन्वागतः-वि-योगचिन्तानुगतः । औप० ४३ ।

विप्पक-विप्पकः-कुट्टितस्वक् रूपः । वृ० द्वि० २०३ अ ।

विप्पकिट्ट-विप्रकुट्ट-वृहदन्तरालम् । जीवा० २६८ ।

विप्पसुइय-सूत्रे चतुर्थो भेदः । सम० १२८ ।

विप्पजहणा-विप्रहानम् । आव० ६४१ । विशेषेण-वि-विधं वा प्रकषंतो हानि-त्यागः विप्रहाणिः । उक्त० ५६७ ।

विप्पजहणा-विप्रहानः । प्रज्ञा० ६०६ ।

विप्पजहे-विप्रजह्यात्-परित्यज्येत् । उक्त० २६१ ।

विप्पडिवण्णा-विप्रतिपन्ना । आव० ३१३ ।

विप्पडिवस-अनार्यकर्मकारित्वादायान्मार्गाद्विरुद्धं मार्गं प्रतिपन्नः विप्रतिपन्नः । सूत्र० २८३ ।

विप्पडिवेएइ-विप्रतिवेदयति-पर्यालोचयति । आचा० २१८ ।

विप्पमुक्क-विविधः परोषहासहनगुरुनियोगासहिष्णुत्वात्य-स्यादिभिः प्रकारैः प्रकर्षेण मुक्तः विप्रमुक्तः । उक्त० २० ।

विप्परिकम्माइ-विपरिकम्मियामि-परिस्पन्दं करिष्यामि । आचा० ४०८ ।

विप्परिणामणा-गिरिसरिदुपलन्यायेन द्रव्यक्षेत्रादिभिर्वा करणविशेषेण वावस्थान्तरापादनं विपरिणामना । ठाणा० २२१ ।

विप्परिणामधम्म-विविधः परिणामः-अन्यथाभावात्मको धर्मः-स्वभावो यस्य तत् विपरिणामधर्मम् । आचा २०६ ।

विप्परिणामाणुपेहा-विविधेन प्रकारेण परिणमनं वि-परिणामो वस्तुनामनुप्रेक्षा । ठाणा० १८८ ।

विप्परियास-विपर्यासं-पर्यायान्तरम् । भग० ६४४ ।

विप्परियासियभूए-विपर्यासीभूतः-अव्युपपन्नः । आचा० ३३१ ।

विप्पलाइत्थ-विपलायितवन्तः । विपा० ५० ।

विप्पलाव-प्रलापो-निरर्थकं वचनं, विविधो प्रलापः विप्रलापः । ठाणा० ४०८ ।

विप्पवसिय-विप्रोषितः-देशान्तरं गन्तुं प्रवृत्तः । ज्ञाता० ७९ । विप्रोषितः-स्वस्थानविनिर्गतः । ज्ञाता० ११५ ।

विप्पवास-विशेषेण प्रवासोऽन्यत्रगमनं विप्रवासः । व्य० प्र० ५३ अ ।

विप्पसण्ण-विशेषेण विविधैर्वा भावनादिभिः-प्रकारैः प्रसन्ना, मरणेऽप्यहतमोहरेणुतयाऽनाकुलचेतसः विप्रसन्नः । उक्त० २४४ ।

विप्पसरित्था-विप्रासरत् । ज्ञाता० १०१ ।

विप्पसायए-विप्रसादयेद्-विविधरूपायैरिन्द्रियप्रणिधाना-प्रमोदादिभिः प्रसन्नं विदध्याद् । आचा० १६६ ।

विप्पह-विपथः-विरूपमार्गः । उक्त० ५४८ ।

विप्पहूणे- । ज्ञाता० ६३ ।

विप्पारद्ध-विविधं स्वरूपवचनं निवारितः विप्रारद्धः । वृ० तृ० ११४ अ ।

विप्पास-विप्रुषः मूत्रपुरीषावयवा अथवा वित्ति विट्-विष्टा पत्ति-प्रश्रवणं-मूत्रम् । प्रश्न० १०५ ।

विप्पित नाम जस्स जायमेतस्सेव अंगुष्ठपादसेणी मज्झि-माहि च मडिज्जन्ति । नि० चू० द्वि० ३४ अ ।

विप्पुस-विप्रुड्-लवः । पिण्ड० ७२ ।

विप्पेक्खित-विप्रेक्षितं-निरीक्षितम् । प्रश्न० १३९ ।

विप्पोसहि-विपुडोषधिः-मूत्रपुरीषयोरवयवो विप्रुडुच्यते, अन्येत्वाहुः-विड्-उच्चारः प्रति प्रस्रवणम् । विशेष० ३७६ ।

विप्पोसिय-विप्रोषितः देशान्तरे प्रवासं कृतवान् । सूर्य० २६२ ।

विप्फालणा-विपडणा । नि० चू० प्र० २९३ अ ।

विप्फालिय-विस्फारितं-रविकिरणविकाशितम् । जीवा० २७३ ।

विप्फालेइ-(देशीवचनम्) पृच्छति । व्य० प्र० ५१ अ ।

विष्कुलिग-विस्कुलिङ्गः-उल्का । आव० ७५२ ।

विप्रतारण-प्रपञ्चनम् । प्रश्न० १७ ।
 विप्रयोग-विविधव्यापारः । उत्त० ५८२ ।
 विप्रुडोषधि-ऋद्धिविशेषः । ठाणा० ३३२ ।
 विप्लुत-मूढः । दश० २६६ ।
 विफालिय-पाटयित्वा । आचा० ३८१ ।
 विफालेति-पृच्छति । नि० चू० तृ० ६२ आ ।
 विबाहा-विशिष्टबाधा । भग० २१८ ।
 विबुद्ध-विबुद्धः-विकस्वरः । ज० प्र० १८३ ।
 विबुद्धपंकओ-विबुद्धपङ्कजम् । आव० १६२ ।
 विब्वोअण-उपधानकं-उच्छीर्षकम् । ज० प्र० २८५ ।
 विब्वोय-स्त्रीचेष्टाविशेषः । ज्ञाता० १६५ ।
 विठवोयण-उपधानकः । भग० ५४० ।
 विठभम-विभ्रमो-भूषणुद्धवो विकारः । ज्ञाता० १४४ ।
 भूयुगान्तयोविभ्रमः । प्रश्न० १४० । विभ्रमः-धातूप-
 चयेन मोहोदयान्मनसा धर्मो प्रत्यस्थिरत्वम् । प्रश्न०
 १४१ । विभ्रमः-भ्रान्तरत्वं विभ्रमाणं वा मदनविकाराणां
 आश्रयत्वात् । अन्नह्राणः पञ्चदशमं नाम । प्रश्न० ६६ ।
 विठमल-विह्वलो-जडप्रकृतिः । आव० ५०९ । विह्वलः-
 अर्दवितर्दः । ज० प्र० १७० ।
 विठभला- । नि० चू० द्वि० २२ आ ।
 विभंग-विरुद्धा भङ्गाः-वस्तुविकल्पा यस्मिंस्तद्विभङ्गं तच्च
 तज्ज्ञानं च, अथवा विरूपो भङ्गः अवधिभेदो विभङ्गः ।
 भग० ३४४ । विभङ्गः-गुणानां विराधना । अन्नह्राण-
 श्रुतुर्दंशं नाम । प्रश्न० ६६ । विविधो भङ्गो विभङ्गः
 विभागो-विचारः । सूत्र० ३०६ । विभङ्गः-ज्ञानवि-
 शेषः । सूत्र० ३१८ । विभङ्गः-विभागः स्वरूपम् ।
 सूत्र० ३२७ । वस्तुभङ्गो वस्तुविकल्पो यस्मिंस्तद्
 विभङ्गः । ठाणा० ३८३ । विभङ्गः-मिथ्यादृष्टेरवधिः ।
 ठाणा० १५४ । विभङ्गः-विपरोतो भङ्गो-परिच्छित्ति
 प्रकारो यस्य तत् । प्रज्ञा० ५२७ ।
 विभगन्नाण-विभङ्गो मिथ्यादृष्टेरवधिः स एव ज्ञानं
 विभङ्गज्ञानम् । ठाणा० १५४ ।
 विभंगु-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०२ ।
 विभंगू-तृणविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
 विभङ्गवाओ-विभज्यवादः-पृथगर्थनिर्णयवादः स्याद्वादो

वा । सूत्र० २५० ।
 विभक्त-विभक्त-दृश्यमानान्तरालम् । भग० ३०८ ।
 विभक्तः-भोजनविशेषरहितः । ज० प्र० १७० । विभक्तः-
 विभागः । उत्त० ३०५ । विभक्तः-भोजनविशेषरहितः ।
 भग० ३०८ । विभक्त-पृथग्भूतम् । आचा० २६५ ।
 विभक्ति-विभक्तिः-विजनं विविक्तता । ज्ञाता० १२ ।
 विभजनं-पार्थक्येन स्वरूपप्रकटनम् । नंदी० २०५ ।
 विभक्तिः-तत्तद्भेदादिदर्शनतोऽपि विभागेनावस्थापनं जी-
 वाजीवविभक्तिः । उत्त० ६७१ ।
 विभक्तिभाव-विभक्तिभावं-विभागरूपं भावं नारकतियं-
 मनुष्यामरभवेष्टुनानारूपं परिणाममित्यर्थः । भग० ५७४ ।
 विभक्तिभिन्न-विभक्तिभिन्नं-यत्र विभक्तिव्यत्ययः । अनु०
 २६२ । विभक्तिभिन्नं-विभक्तिव्यत्ययः । सूत्रदोषविशेषः ।
 आव० ३७५ ।
 विभक्ती-विभज्यते प्रकटीक्यतेऽर्थोऽनयेति विभक्तिः ।
 अनु० १३४ । विभजनं विभक्तिः-एवंभूतमनवद्यमित्यर्थं-
 भूतं च सावद्यमित्यर्थः । दश० १४ । विभजनं-विभक्तिः-
 विषयविभागकथनम् । दश० ७५ ।
 विभयति-विभजते-विलुम्पति । आचा० १२३ ।
 विभयनं-दानम् । नि० चू० प्र० १३० आ ।
 विभवविप्रमुक्तठक्कुर- । विशेष० ६०६ ।
 विभाग-विभागः-विभजनं उचितस्थाने तदवयवनिवेशनम् ।
 ज० प्र० २०७ । विभागः-विशेषः । दश० १६२ ।
 विभागः-भेदः । ओष० १२० । विशेषो भिन्नत्वम् ।
 विशेष० ६४ । व्यक्ततापादानरूपः । विशेष० ९३० ।
 अणुवादी अर्थो । नि० चू० तृ० १४६ अ । विच्छेदः ।
 विशेष० १३३९ । विस्थरो । नि० चू० तृ० १४६ अ ।
 विभागः-प्रकारः । व्य० प्र० २११ आ । विभागः-
 पर्यायः । विशेष० ८३७ ।
 विभागनिष्पन्न-द्रव्यप्रमाणे द्वितीयो भेदः । ठाणा० १९८ ।
 विभागरइय-विभागरचित्तः-विभक्तिपूर्वकं क्लृप्तः । ज०
 प्र० १०४ ।
 विभागौद्देशिक-विभागाख्यो औद्देशिकद्वितीयभेदः । पिण्ड०
 ७७ ।
 विमातिया जामेहि । नि० चू० प्र० २८३ आ ।

विभाव-विजाओ । आव० ३८६ ।

विभावए-विभाव्य-निष्प्य । ओष० १६५ ।

विभावणा-विभावना-विस्तरतः प्रकाशना । प्रज्ञा० ५०० ।

सविभागः पदच्छेदः । वृ० तृ० २५ अ ।

विभाषकः- । वृ० प्र० ३४ अ ।

विभासए-विभासकः-सामायिकस्य अनेकधाऽर्थमभिधत्ते ।
आव० ९६ ।

विभासा-महानदीविशेषः । ठाणा० ४७७ । विविधा
भाषा विभाषा पर्यायशब्दः तस्त्वरूपकथनम् । आव०

८६ । विविधा भाषा विभाषा-विषयविभागव्यवस्था-

पनेन व्याख्या । आव० ५०८ । विभाषा-व्याख्या ।

पिण्ड० १७२ । विभाषा-विकल्पः । दश० १३० ।

विभाषा-भावना । पिण्ड० ९८ । विभाषा-विविधं भाष-

णम् । पिण्ड० १२९ । विभाषा-आदेशानादेशादिभेदा-

दनेकभेदा भाषा । उत्त० ४३ । विभाषा-व्याख्या-

विविधैर्वा प्रकारं भाषणं विभाषा-भेदाभिधानम् । उत्त०

२३७ । विभाषा-विकल्पना । ओष० ४२, ५३ । विविधा

भाषाऽनेकपर्यायैः श्रुतस्य व्यक्तीकरणं विभाषा, विशेषतो

वा भाषा विभाषा । विशेषे ६१३ । वक्त्राण । नि०

चू० द्वि० ९७ आ । विभाषा । विशेषे ५९३ ।

विभासिजं-विविधं भाषितुं विभाषितुम् । आव० ६७ ।

विभासियद्वा-विभाषितव्या-विशेषेण व्यक्तं वक्तव्याः ।
उत्त० ६७७ ।

विभिन्न-विविधप्रकारैरुद्भवं तिर्यक्च अवतीर्णः । उत्त०
४६० ।

विभिन्नमीस-ईषद्विभिन्नम् । विशेषे ६१७ ।

विभुल्ल-भ्रष्टः । आव० १०८ ।

विभूर्ई-विभूती-परसम्पत् । आव ५८७ । विभूती-
विच्छर्द्दं एवंविधविस्तारः । ज० प्र० १६२ ।

विभूती-विभूतिः सर्वविभूतिनिबन्धनत्वात्, अहिंसायाः द्वा-
विशतमं नाम । प्रश्न० ६६ ।

विभूसा-विभूषा-उपकरणगता उत्कृष्टवस्त्राद्यारम्भिका ।

उत्त० ४२६ । विभूषा-करचरणपायूपस्थमुखप्रक्षालना-

दिका वस्त्रभाण्डकादिप्रक्षालनात्मिका वा । आचा० ४७ ।

विभूषा-राटिः । दश० २०६ । विभूषा-वस्त्रादिराटा ।

दश० २३७ । ण्हाणुव्वलणउज्जलवेसादी । दश० चू०
१२७ ।

विभूसावत्तिए-विभूषां वर्त्तयितुं-विधातुं शीलमस्येति
विभूषावर्त्ती । उत्त० ४२६ ।

विभूसावत्तिय-विभूषाप्रत्यय-विभूषानिमित्तम् । दश०
२०६ ।

विभूसिय-आभरणालङ्कारेण विभूषितम् । ज० प्र० ४२० ।

विभ्रमविक्षेपकिलिकिञ्चितादिविमुक्तत्वं-विभ्रमो-व-
क्तृमनसो भ्रान्तता विक्षेपः-तस्यैवाभिधेयार्थं प्रयत्नासक्तता

किलिकिञ्चित्वं शेषभयाभिलाषादिभावानां युगपद्वा सकृत्क-

रणमादिशब्दान्मनोदोषान्तरपरिग्रहस्तैर्विमुक्तं यत्तत्तथा

तद्भावस्तत्त्वम् । एकोनत्रिंशत्तमवाणिगुणः । सम० ६३ ।

विमंस-विमर्शः-शिक्षकादिपरीक्षणम् । भग० ६१६ ।

चित्तोद्भवं क्षयोपशमविशेषात्स्पष्टतरं सद्भूतार्थविशेषा-

भिमुखमेव व्यतिरेकधर्मपरित्यागतोऽवयवधर्मपरित्यागतो-

ऽवयवधर्मविमर्शनं विमर्शः । नंदी० १७६

विमण-विमना-विगतं-भोगकषायादिष्वरती वा मनो यस्य

स । आचा० १६३ । विमनस्कः-अन्यचित्तः । दश०

१७७ । अणुवउत्तो । दश० चू० ८१ । विमनः-शोका-

कुलमनः । ज० प्र० १६० । विमनः-विगतं मनः-चित्त-

मस्येति विमनः । उत्त० ३६७ ।

विमणोवन्नग-ग्रंथेयकानुत्तरलक्षणविमानोत्पन्नः-कल्पाती-

तः । ठाणा० ५७ ।

विमत्तग-मत्तगपमाणाओ हीणो । नि० चू० द्वि० १११

आ ।

विमत्तोय-विमात्रको-मात्रकान्मनाक् समधिक उन्नतरो

वा । व्य० द्वि० ३२४ आ ।

विमल-गोशालकभवः । भग० ६८६ । षट्सप्ततितम-

महाग्रहः । ठाणा० ७९ । अजीतनाथपूर्वभवनाम । सम०

१५१ । ऐरवते भावीतीर्थकृत् । सम० १५४ । त्रयोदशम

तीर्थकृत् । भग० ६८६ । विमलः प्रभा सा तन्निवबन्ध-

नत्वात् । अहिंसायाः अष्टपञ्चाशत्तमं नाम । प्रश्न० ९९ ।

विमलः-देवविशेषः । ज० प्र० ४०५ । विमलः-विमान-

विशेषः । ओप० ५२ । विमलः-स्वाभाविकागन्तुकमल-

रहितः । जीवा० २६७ । विमलः-क्षीरोदसमुद्रस्य पूर्वा-

र्द्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३५३ । विमलः-आगन्तुकमल-
रहितः । जीवा० २७२ । सप्तसागरोपमस्थितिकं देव-
विमानम् । सम० १३ । विंशतिसागरोपमस्थितिकं
देवविमानम् । सम० ४१ । विगतागन्तुकमलम् । भग०
६७२ । आगन्तुकमलरहितम् । जीवा० १२३ । विमलं-
रजसा रहितं कठङ्कविकलं वा । जीवा० १६४ । विमलं-
आगन्तुकमलरहितम् । जीवा० १६८ । विगतमलो विमलः
विमलं वा ज्ञानादीनि यस्य स, यस्मिन् गर्भगते मातुः
शरीरं बुद्धिश्चातीव विमला जाता तेन विमलः, त्रयोदशम-
जिनः । आव० ५०४ । रजसा रहितं, कठङ्कविकलं वा ।
प्रज्ञा० ६१ । आगामिन्यामुत्सर्पिण्यां तीर्थं कृत् । सम०
१५४ । विमलः-स्वाभाविकागन्तुकमलरहितः । ज० प्र०
१०२ । विमलकूटं-सौमनसवक्षस्काचकूटनाम । ज० प्र०
३५३ । विमलः-सम्यग्दृष्टौ महाबलस्य राज्ञश्चिन्त्रकारः ।
आव० ७०६ । विन्ध्यगिरिपादमूले सन्निवेशः । निरय०
३३ । विमलः-चतुःसप्ततितममहाग्रहः । ज० प्र० ५३५ ।
क्षीरोदसमुद्रपूर्वार्द्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३५३ ।
विमलघोस-जम्बो अतीतयामुत्सर्पिण्यां पञ्चमकुलकरः ।
ठाणा० ३६८ । भरते भूतकाले पञ्चमकुलकरः । सम०
१५० ।
विमलपपभ-विमलप्रभः-क्षीरोदसमुद्रस्यापराद्धाधिपतिर्देवः ।
जीवा० ३५३ ।
विमलवरचिन्हपट्ट-वीरातिवीरतासूचकवस्त्रविशेषः । ज०
प्र० २१९ ।
विमलवाहन-अस्यामवसरपिण्यां प्रथमकुलकरः । ठाणा०
३६८ । प्रथमकुलकरः । सम० १५० । विमलवाहनः-
प्रथमकुलकरः । आव० १११ । विमलवाहनः-सप्तम-
कुलकरः । ज० प्र० १३२ । देवशेनराज्ञो हस्तिरत्नम् ।
ठाणा० ४५९ । भरते आगामिन्यामुत्सर्पिण्यां पञ्चम-
कुलकरः । सम० १०४ । ठाणा० ५१२ । तृतीयतीर्थ-
कृतपूर्वभवनाम । सम० १५१ । ऐरवते भावी प्रथम-
कुलकरः । सम० १५३ । भरत भावी दशमचक्री ।
सम० १५४ । गोशालकभवः । भग० ६८८ । विमल-
वाहनः-शतद्वारनगरे नृपतिः । विषा० ९५ । विमलवा-
हनः-नामविशेषः । आव० ११० ।

विमलवाहन-कुलकरः । भग० ८४८ । कुलकरवि-
शेषः । नदी० २४२ ।

विमलहर्षवाचकः- । ज० प्र० ५४५ ।

विमला-नवमी दिशा । ठाणा० १३३ । धरणेन्द्रस्य
द्वितीयाग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । नवमी दिशा । ठाणा०
४७८ । सम० १५१ । नवमी दिशा । भग० ४६३ ।
कालबाललोकपालस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५४ ।
गीतरतिस्य द्वितीयाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ । उद्धवदिक् ।
आव० २१५ । संशयविपर्ययानव्यवसायमलरहिता मतिः ।
आव० ४१४ । धर्मकथायाः पञ्चमवर्गोऽध्ययनम् । ज्ञाता०
२५२ ।

विमाण-प्रस्तरैकदेशः । भग० २२१ । विमानं-वैमानिक-
निवासः । प्रश्न० ७० । एकादशमं स्वप्नम् । ज्ञाता०
२० । विमानं-ज्योतिष्कवैमानिकदेवसम्बन्धिगृहम् । प्रश्न०
६५ । विमानम् । ज० प्र० ३६६ । विमानं-प्रमाणाङ्गुल-
प्रमेयः । अनु० १७१ ।

विमाणछिद्र-विमानछिद्रः । प्रज्ञा० ७७ ।

विमाणण-विमाननं-कदर्थनम् । प्रश्न० ५७ ।

विमाणणा-विमानना-कदर्थना । प्रश्न० ९७ ।

विमाणनिष्कुड-विमाननिष्कुटः । प्रज्ञा० ७७ ।

विमाणपत्थङ-विमानप्रस्तरः । सम० ७७ । विमान-
प्रस्तरः उत्तरार्धव्यवस्थितः । सम० २६ । विमान-
प्रस्तरः । ठाणा० ३६७ । विमानप्रस्तरः विमानभूमि-
रूपः । प्रज्ञा० ७१ । विमानप्रस्तरः प्रमाणाङ्गुलप्रमेयः ।
अनु० १७१ ।

विमाणप्रविभक्ती-आवलिकाप्रविष्टानामितरेषां वा विमा-
नानां वा प्रविभक्तिः-प्रविभजनं यसां ग्रन्थपद्धती सा
विमानप्रविभक्तिः । नदी० ५५ ।

विमाणभक्षण-एकमेव यत्र विमानाकारं भवनं विमान-
भवनम् । अथवा देवलोकाद्योऽवरति तन्माता विमानं
पश्यति यस्तु नरकात् तन्माता भवनमिति । भग० ५४३ ।
विमानभवनं-वैमानं-देवनिवासः । आव० १७८ ।

विमाणवरपुण्डरीक-विमानानां मध्ये उत्तमत्वात् विमान-
वरपुण्डरीकम् । ज्ञाता० ३१ ।

विमाणवास-विमानवासः-सुरलोकः । आव० ५४३ ।

विमाणा-विमानानि-ज्योतिष्कादिसम्बन्धीन्यन्युत्तरविमानान्तानि । आव० ६०० ।

विमाणावलिद्या-विमानावलिका-आवलिकाप्रविष्टः-प्रवेयकादिविमानानि । प्रज्ञा० ७१ ।

विमाणावली-विमानावलिः-विमानपङ्क्तिः । अनु० १७१ ।

विमाणोववण्णगा-विमानेषु-सामान्येषूपपन्ना विमानोपपन्नाः । सूर्य० २८१ ।

विमाणोववन्ना-विमानोपपन्ना-विमानेषु सामान्यरूपेषु उपपन्नाः । जीवा० ३४६ । विमानेषु-सामान्येषूपपन्ना विमानोपपन्नाः । सूर्य० २८१ ।

विमान-विविधं मान्यते-उपभुज्यते पुण्यवद्भिर्जीवैरिति विमानम् । प्रज्ञा० ७० । विशेषेण-मानयति उपभुञ्जति सुकृतिन एनमिति । उत्त० ७०१ ।

विमाया-विमात्रा-विविधमात्रा-विचित्रपरिमाणाः । उत्त० २८१ ।

विमुकुल-विकसितम् । प्रश्न० ५६ ।

विमुकुलितं-विकसितम् । जीव० २६७ ।

विमुक्ख-विमोक्षः-परित्यागः । आचा० २६० ।

विमुत्तया-विमुक्ता धर्मोपकरणेष्वप्यमूर्च्छा । दश० २६३ ।

विमुक्ति-विमूर्तिः-विकृतनयनवदनादित्वेन विकृतिचरोराकृतिः । प्रश्न० १२१ ।

विमुक्ती-विमुक्तिः-आचाराङ्गे पञ्चविंशतितममध्ययनम् ।

उत्त० ६१७ । आचाराङ्गे पञ्चविंशतितममध्ययनम् ।

सम० ४४ । विमुच्यते प्राणी सकलबन्धनेभ्यो यया सा

विमुक्तिः । अहिंसाया द्वादशमनाम । प्रश्न० ९९ । विमुक्तिः-

आचारप्रकल्पद्वितीयश्रुतस्कन्धस्य षोडशममध्ययनम् । प्रश्न०

१४५ । विमुक्तिः-आचारप्रकल्पस्य पञ्चविंशतितमो भेदः ।

आव० ६६० ।

विमृश्यकारो-विनयपरायणो गुरुशिष्यः । नंदी० १६०, १६१ ।

विमोडय-विमोचितं-स्वस्थानाब्जालितम् । वृ० द्वि० २१६ अ ।

विमोघणा-विमोचना-क्षपणा । उत्त० ५९४ ।

विमोह-मोहसमुत्पेषु परिसहोपसर्गेषु पादुभूतेषु विमोहो भवेत् तान् सम्यक् सहेतेति यत्राभिधीते स विमोहः ।

ठाणा० ४४५ । विमोहः-आचारप्रकल्पे प्रथमश्रुतस्कन्ध-

स्य सप्तममध्ययनम् । प्रश्न० १४५ । विमोहः-विमोह

इवाऽऽपवेदादिमोहनीयोदयतया विमोहः । अथवा मोहो

द्विधा द्रव्यतो भावतश्च, द्रव्यतोऽन्धकारो भावतश्च मिथ्या-

दर्शनादिः, स द्विविधोऽपि सततरत्नोद्योतितत्वेन सम्य-

दर्शनस्यैव च तच्च सम्भवेन विगतो येषु ते विमोहः ।

उत्त० २५२ । विमोहः-आचाराङ्गस्य सप्तममध्ययनम् ।

उत्त० ६१६ । सम० ४४ ।

विमोहाइ-विमोहानि-विगतो मोहो येषु येषां वा येभ्यो वा तानि । आचा० २८६ ।

विमोहानि-विगतो मोहो येषु तानि विमोहानि, भक्त-परिज्ञेज्जितमरणपादोपगमनानि । आचा० २६६ ।

विमोहावण-विस्मयकरणम् । नि० चू० द्वि० ७ अ ।

विमोहिया-व्यङ्गिता-खण्डिता । प्रश्न० ४९ ।

विमोहेई-व्यङ्गयति । आव० ३७३ ।

विमोहेति-व्यङ्गयति-विगतकर्णनाशाहस्ताद्यङ्गान् करोति । ज्ञाता० १८५ ।

वियंभिय-विजृम्भितः-प्रबलीभूतः । ज्ञाता० ६५ ।

वियंभिया-विजृम्भिता । ज्ञाता० ११७ ।

विय-व्यथो-विगमः-मानुषत्वादिपर्यायः । ठाणा० ३४६ ।

विच-विज्ञानम् । ठाणा० ४६५ । विद्वान्-विदितवेद्यः ।

सूत्र० ४८ ।

वियइ-विगतिविगमः । ठाणा० २० ।

वियक्क-वितर्कः-पूर्वगतश्रुताश्रयो व्यञ्जनरूपोऽर्थरूपो

वा । ठाणा० १९१ । वितर्कः-पूर्वगतश्रुताश्रयो व्यञ्जन-

रूपोऽर्थरूपो वा यस्य तद् । भग० ६२६ । वितर्कः-

विकल्पः । औप० ४४ । वितर्कः-पूर्वगतश्रुताश्रयो व्य-

ञ्जनरूपोऽर्थरूपो वा विकल्पः । औप० ४४ । वितर्कः-

मीमांसा । सूत्र० ३६५ । ठाणा० १९१ ।

वियक्का-वितर्का-मीमांसा स्वोत्प्रेक्षितासत्कल्पना । सूत्र० ३६ ।

वियक्खण-विचक्षणः-चरणपरिणामवान् । दश० ९९ ।

वियक्खणा-वज्रभीरुणो । दश० चू० ४१ ।

वियक्खमाण-विविधं सर्वांषु दिक्षु पश्यन् । ओष०

१२७ ।

वियज्ञा-विगतेः प्रागुक्तत्वादिह विगतस्य विगमगवतो जीवस्य मृतस्येत्यर्थः अर्चा-शरीरं विगतार्चा विवर्चा-विशिष्टोपपत्तिपद्धतिविशिष्टभूषा वा । ठाणा० २० ।

वियच्छेत्र-गतच्छेदा । दे० ।

वियट्ट-व्यावृत्तं-निवृत्तमपगतम् । सम० ४ । मत्तः । आव० ७१६ । विकलः । आव० ६७३ ।

वियट्टइ-व्यवर्तते-रुध्यति वा । आव० ५६७ । प्रमाद्यति-स्थलति । आव० ७०१ ।

वियट्टछउम-व्यावृत्तं-निवृत्तमपगतं छद्य-शठत्वमावरणं वा यस्यासौ व्यावृत्तछद्या । भग० ७ ।

वियट्टच्छउम-व्यावृत्तच्छद्या-व्यावृत्तं-निवृत्तमपगतं छद्य-शठत्वमावरणं वा यस्य स तथा तेन व्यावृत्तछद्यः । सम० ४ ।

वियट्टमाण-विवर्तमानो-विचरन् । ज्ञाता० ६६ ।

वियट्टितए-विवर्तितुं-आसितुम् । आचा० ३६५ ।

वियट्ट-विकुष्टं-दूरम् । ज्ञाता० १ ।

वियड-विकटं-प्रासुकम् । आचा० ३०५ । विकटं-प्रकटम् । सूत्र० ६७ । विकटं-प्रासुकोदकम् । सूत्र० १६२ । विकटं-विगतजीवम् । सूत्र० १८१ । विकटं-प्रभूतम् । सूत्र० ३१२ । विवृत्तं-अनावृत्तम् । ठाणा० १५७ । समयभाषया जलम् । ठाणा० ३१३ । विकटम् । आव० ३५४ । मद्यम् । आव० ८५४ । विकृतं-वह्मधादिना विकारं प्रापितम् । उत्त० ८६ । विकटः-विस्तीर्णः । ज्ञाता० १६० । एकपञ्चाशत्तममहाग्रहः । ठाणा० ७६ । विकटः-पञ्चाशत्तममहाग्रहः । ज० प्र० ५३५ । विकटं-जालम् । भग० ६६८ । विकटो-विस्तीर्णः । भग० ६७३ । पानकाहारः । ठाणा० १३६ । ववगयजीवियं । नि० चू० प्र० ११६ अ । नि० चू० प्र० १०१ आ । व्यपगतजीवम् । नि० चू० द्वि० ११८ आ । मण्डितं । नि० चू० प्र० ३५ अ । व्यपगतजीवम् । नि० चू० प्र० १८८ अ । मंडवो । नि० चू० द्वि० ६६ आ । विकटो-विस्तीर्णः । उपा० २५ । विकटं-शीतोदकलक्षणं विकटं-जलम् । सम० ४० । विकटं-मद्यम् । उत्त० १११ । विकटं-मद्यम् । पिण्ड० ८१ । विकटं-सूक्ष्मप्रतिगम्यतया दुर्भेदम् । पिण्ड० २८ ।

विकटः-विस्तीर्णः । जीवा० २७१ ।

वियडगिह-वितृतगृहं-अनावृत्तं गृहम् । वृ० द्वि० १७९ अ ।

वियडघड-चित्रघटम् । उत्त० २६३ ।

वियडजाण-विवृतयानं-तल्लटकवजितशकटम् । भग० ५४७ ।

वियडण-विकटनं-आलोचना । वृ० तृ० १४ अ ।

वियडणा-आलोचना । नि० चू० प्र० ५१ अ । विकटना-आलोचना । आव० ७६५ । विकटना-आलोचना । ओष० १७५ । विकटना-आलोचना । ओष० २२५ । विकटना-आलोचना । पिण्ड० १२६ ।

वियडत-विकटयनु-सम्यगालोचनम् । पिण्ड० १४८ ।

वियडपाओ-विकटपादः-परस्परबह्वन्तरालपादः । पिण्ड० १२५ ।

वियडभाव-विकटभावः-प्रकटभावः । दश० २३३ ।

वियडभावा-शुद्धभावाः । मर० ।

वियडभोइ-विकटे-प्रकटप्रकाशे दिवा न रात्रावित्यर्थः, दिवाऽपि चाप्रकाशदेशे न भुङ्क्ते-अशनाद्यभ्यपहरतीति विकटभोजी । सम० २० । व्यावृत्ते सूर्ये भुङ्क्ते इत्येवं-शीलो व्यावृत्तभोजी प्रतिदिनभोजीत्यर्थः । भग० ११८ । अरात्रीभोजी । उपा० १६ । विकटभोजी-प्रकाशभोजी । आव० ६४७ ।

वियडा-विवृता-विपरीता । ठाणा० १२२ ।

वियडावाइ-विकटापाती-वृत्तवंताद्वयः पर्वतः । जीवा० ३२६ ।

वियडित्ता-प्रावृत्त्य । आव० ६८६ ।

वियडो-अटवी । ज्ञाता० ६३ ।

वियडोकरण-विकटोकरणं, विकसितमुकुलिताद्धमुकुलिता-नां भेदेन विभजनम् । आव० ५६२ ।

वियड्डि-(देशीवचनं) तडागिका । उत्त० १३८ ।

वियड्डुगिरिविभत्त-विजयाद्धगिरिविभक्तम् । प्रश्न० ७३ ।

वियण-व्यञ्जनं-वायूदीरकम् । प्रश्न० ८ । युवत्यादि-व्यतिरिक्तशेषजनापेक्षया विगतजनं विजनम् । आव० ५६२ । व्यञ्जनविषया विद्या यया व्यञ्जनमभिमन्यतेनातुरोऽपमृज्यमानः स्वस्थो भवति सा व्यञ्जनविद्या ।

व्य० द्वि० १३३ आ ।

वियणाविभागियव्व-सूचितवचनान्यप्युक्तन्यायेन सर्वाणि भावनीयानि । सम० १४४ ।

वियती-विगतिविगमः । ठाणा० १६ ।

वियत्त-व्यक्तः-बालभावाभिस्कान्तः । परिणतबुद्धिः । सूत्र० २७३ । व्यक्तः-भावतो गीतार्थः । ठाणा० २०० । विशेषेण-अवस्थाद्यौचित्येन विशेषानभिहितमपि दत्तं-वितोर्णमभ्युनुज्ञातम् । ठाणा० २०० । व्यक्तः-चतुर्थो गणधरः । आव० २४० । अन्नपाणे अप्पडिबद्धो । दश० चू० ८३ ।

वियत्तकिच्च-व्यक्तस्य-भावतो गीतार्थस्य कृत्यं-करणीयं व्यक्तकृत्यं-प्रायश्चित्तम् । यत्किञ्चिन्मध्यस्थगीतार्थेन कृत्यं अनुष्ठानं तद् विदत्तकृत्यं प्रायश्चित्तम् । ठाणा० २०० । त्यक्तचारित्रः । नि० चू० प्र० ९८ आ ।

वियत्तमणसाणं- । आचा० ४२४ ।

वियत्ता व्यक्ताः-वयःश्रुताभ्यां परिणताः । सम० ३६ ।

वियत्ताए- । आचा० ४२४ ।

वियत्था-वत्सा । आव० २०६ ।

वियत्थि-वितस्तिः द्वादशाङ्गुलप्रमाणा । प्रज्ञा० ४८ ।

वियद्-विविधं-तर्हतीति-वितर्दः-हिंसकः । आचा० २५२ ।

वियप्पाण-विदात्मा । मर० ।

विययपक्खी-विततो-निश्चयमनाकुञ्चितो पक्षो येषां (तो) विततपक्षो तद्वन्तो विततपक्षिणः । प्रज्ञा० ४६ ।

वियर-विदरो-नदीपुलिनादौ जलार्थो गर्तः । ठाणा० २८३ । क्षुद्रनद्याकारो नदीपुलिनस्पन्दजलगतिरूपः । ज्ञाता० ६३ । विवरम् । ज्ञाता० ६६ । ज्ञाता० २२६ । प्रयच्छना । ओष० ८६ ।

वियरद्द-ददाति । ओष० १६१ ।

वियरद्द-अनुजानाति । ज्ञाता० १४० ।

वियरग-कूविया । नि० चू० द्वि० १७१ आ । विदरको गर्ता व्याघातः । बृ० द्वि० १७ अ ।

वियरय-जलाशयः, स च षोडशहस्तविस्तारः । व्यव० प्र० २७५ अ । वियरयः-षोडशहस्तविस्तारो नद्यां महःगर्तायां वा । व्य० प्र० २२२ आ । वियरयः-लघुश्रोतः । व्य० प्र० २२२ आ । वियरयं-वितरकम् ।

आव० ३८८ ।

वियरिज्जु-वित्तीर्षते-दीयते । उत्त० ३६० ।

वियरिय-विचरितं-इतस्ततो गतम् । जीवा० १८८ ।

वियल-विदलः-वंशाद्वहः । भग० ६२८ ।

वियलकिल-वंशाद्धानं कटम् । भग० ६२८ ।

वियला-विकला-द्वित्रिचतुरिन्द्रियलक्षणा विकलेन्द्रियाः । विशेष० २३३ ।

वियवासी-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५१ ।

वियसिय-विकसितम् । आव० ६८६ ।

वियाइया-प्रसूता । आव० ३०७ ।

वियाण-विनिष्ठविबोधः । आचा० ३५ । अणेगाणं संघातं, अहवा वत्तिरेव वियाणं वितण्णत इति वियाणं । नि० चू० प्र० ९८ अ ।

वियाणाइ-विजानाति-गमयतः । बृ० प्र० २२५ अ ।

वियाया-प्रजनितवती । आब० ६८२ । विजाता । उत्त० ३०१ ।

वियार-चालनेत्यर्थः । ठाणा० ६ । विचारः-अर्थव्यञ्जन-योगसङ्क्रमः । आव० ६०७ । उच्चारपासवर्णं । नि० चू० तृ० १८ अ । विचारः-प्रश्रवणम् । बृ० प्र० ३०६ अ । संज्ञाभूमिः । बृ० द्वि० २ अ । विचारणीयं-शोभनतया निरूपणीयं पर्यालोचनीयं वा । सूत्र० ३६१ । विचारः-पुरीषोत्सर्गः । आव० ७६८ । विचारः-अवकाशः । ज्ञाता० ११ । विचारः-अर्थाद्व्यञ्जने व्यञ्जनादर्थे । औप० ४४ । विचारः-अर्थाद्व्यञ्जने व्यञ्जनादर्थे मनःप्रभृतियोगानां चान्यस्मादन्यस्मिन् विचरणं विचारः । भग० ६२६ । विचारः-उच्चारदिपरिष्ठापनम् । व्य० प्र० २५ अ । विचारः-गमनशक्तिः । पिण्ड० १६३ ।

वियारक्खमत्तं-विचारक्षमत्वम् । आव० ३६४ ।

वियारजोगं-बहिर्भूमिगमनयोग्यः । ओष० ४१ ।

वियारणा-विचारणा । ओष० १६५ ।

वियारणिया तानेव विदारयतः । ठाणा० ३१७ । विदारणी-विशतिक्रिया मध्ये त्रयोदशमी । आव० ६१२ ।

वियारभूमि-विचारभूमिः-संज्ञाव्युत्सर्गभूमिः । आचा० ३२४ । विचारभूमिः-विष्टोत्सर्गभूमिः । आचा० ३३३ ।

विचारभूमिः-सञ्ज्ञाकायिकाभूमिः । ओष० ८२ । विचार-
भूमिः-बहिर्गमनभूमिः । आचा० १७६ । सण्णावोसिरणं ।
नि० चू० प्र० १४८ आ । विचारभूमिः-पुरीषोत्सर्ग-
भूमिः । व्य० द्वि० ६ अ ।

विचारिभो-कण्णचवेडयं । नि० चू० प्र० २६९ अ ।

विद्यारी-विभक्तोपरिणामेन चन्द्रादिभिः सह सामानाधि-
करण्येन योजनीयम् । सूर्य० २७२ ।

विद्यारेड्-जीवं विचारयति असन्तगुणभिः । आव० ६१४ ।

विद्याल-विकालः । आचा० ३६१ । व्यालं-दृष्टं-दुष्ट-
। मत्पर्यः । आचा० ३३८ । व्यालं-दर्पितम् । आचा०
३८४ । सन्ध्या । ज्ञाता० ६७ । विकालः-सन्ध्या ।

विपा० ६६ । संज्ञावगयो । नि० चू० प्र० १९३ अ ।

वीए विषमो विद्यालो, अथवा संज्ञावगमे, संज्ञे अथवा
जंशि काले चोरादिया रज्ज्वन्ति सा राती संज्ञावगमो ।

नि० चू० प्र० २६५ आ । विगतः सन्ध्याकालोऽनेति
कृत्वा विकालः । सन्ध्या-विकालः । सन्ध्याविद्युता रात्रिः

विकालः । व्य० द्वि० ६२ आ । विकालम् । आव०
१६६, २०३ । विकालं-अपराह्णः । दश० १२ ।

विकालः । आव० ४२६ । विकालः । दश० ५८ ।

विकालः । आव० ६१७ ।

विद्यालए-द्वितीयो महाग्रहः । ठाणा० ७८ । विकालकः-
द्वितीयमहाग्रहः । सूर्य० २६४ ।

विद्यालचारी-सन्ध्यायां चरत इत्येवंशीलः । ज्ञाता० ६७ ।

विद्यालणा-विचारयति । ओष० ६८ । विचारयति ।
ओष० ६६ ।

विद्यालीभूय-विकालीभूतम् । आव० ४८५ ।

विद्यावड-व्यापृतः-आकुलः । ओष० १३८ । व्यापृतः ।
आव० २५९ ।

विद्यावण-निध्यापनम् । नि० चू० द्वि० ११ आ ।

विद्यावत्त-वोषस्य द्वितीयो लोणपालः । ठाणा० १६८ ।
सूत्रे पञ्चदशमो भेदः । सम० १२८ । वेद्यावृत्त्यं-अव्य-

क्तम् । आव० २२७ ।

विद्याहिए-व्याख्याता । उक्त० २७० ।

विद्याहि ॥ व्याख्याता । आचा० १६१ ।

विद्यित्त-विचित्रः-कर्तुरः । ज्ञाता० १६० ।

(अल्प० १२५)

वियोगचिन्तण-वियोगचिन्तनं-विप्रयोगचिन्ता । आव०
५८४ ।

विरंग-चित्रवर्णकरस्वम् । वृ० द्वि० १२० आ ।

विरंगिल्लति- । नि० चू० द्वि० १२६ अ ।

विरंचति-विभजति । ओष० ८६ ।

विरह्यउच्चिय-विरचित उचितः । भग० ४५६ ।

विरए-विरजः-सप्ततितममहाग्रहः । ज० प्र० ५३५ ।

वियरओ-लघुभोतरूपो जलाशयः, षोडशहस्तविस्तारः ।
व्य० प्र० २२२ आ ।

विरक्तचेताः- । आचा० १०६ ।

विरग-विदरकः कूपिका । वृ० द्वि० १० अ ।

विरज्जं-पूर्वपुरुषपरम्परागतं वैरं तत्त्वैराज्यम् । तात्का-
लिकवैरं, परग्रामादिदाहजवैरं, अमात्यादिकं मृतप्रोषित-
नृपं वा राज्यम् । वृ० द्वि० ८१ आ ।

विरत-ब्रह्मलोके तृतीयः प्रस्तरः । ठाणा० ३६७ ।

विरति-ज्ञात्वाऽभ्युपेत्याकरणम् । तत्त्वा० ७-१ ।

विरतो-विरतिः-विवृतिः पापात् । अहिंसायाः अष्टमं नाम ।
प्रभ० ९६ ।

विरत्त-विरक्तं-विगतरागम् । आचा० १२१ । विरक्तः-
सर्वथाऽनाच्छादितत्वात् । भग० ५७७ । विरक्तः ।

सूर्य० २३४ । विरक्तः-रतिं क्वचिदप्यभातः । प्रभ०
४१ । विरक्तः-अनावृत्तः । सूर्य० २३४ ।

विरक्तकाम-विरक्तः-पराङ्गमुखीभूतः कामः-अभिजायो-
ऽप्येति विरक्तकामः । उक्त० ३६३ ।

विरमण-अनर्थदण्डविरतिप्रकारः-रागादिविरतिः । ठाणा०
२३६ । रागादिविरतिः । सम० १२० । अतीतस्थूल-
प्राणातिपातादेविरतिः । प्रज्ञा० ३९६ ।

विरय-विरतः-वधादेनिवृत्तः । भग० २६५ । विरतः-
अतीतस्थेषस्य च निन्दासंवरणद्वारेण निवृत्तः । आव०
७६२ । विविधं-अनेकधा द्वादशविधे तपसि रतः विरतः ।
दश० १५२ । विरतं-अग्निसारम्भादेनिवृत्तं विगतरतं
वा । उक्त० ८८ । यतो निवृत्तः हिंसादिभ्यः । तपसि
वा विशेषेण रतः विरतः, विरयो वा निरीतबुद्धः,
विरजसो वा अपापः । औप० ४८ ।

विरयण-विरचनं-निरुहात्मिकमधोविरेको वा । सूत्र०

(९६३)

१८० ।

विरयति-विरमति । ज्ञाता० १६९ ।

विरयाविरइ-विरताविरतिः-देशविरतिः । आव० ७७ ।

विरयाविरए-विरताविरतः-श्रावकग्रामः, भूतग्रामस्य
पञ्चमं गुणस्थानम् । आव० ६५० ।

विरयाविरय-विरताविरतः-श्रावकः । आव० ४६३ ।

विरलए-विस्तारयेत् । भग० ५३२ ।

विरलि- । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।

विरली-विरलिका-द्विसरसूत्रपटी । वृ० द्वि० २२० अ ।

विरलीकृता-प्रसारिता । उत्त० ३६७ ।

विरल्ल-विस्तारणः । व्य० द्वि० १० आ ।

विरल्लयति-विस्तारयति । वृ० द्वि० २६ आ ।

विरल्लिअ-विरल्लित-विरलीकृतम् । ज० प्र० १०४ ।

विरल्लिआ-विस्तारिता । आव० ४४१ ।

विरल्लिए-विरलितः-विरलीकृतः । प्रज्ञा० ३०६ ।

विरल्लित-विरलीकृतम् । जीवा० २६७ । वृ० तृ० ६०
आ ।

विरल्लेति- । नि० चू० प्र० १२२ अ ।

विरवण-आरुन्दनम् । आव० ५८७ ।

विरवेति- । निरय० ११ ।

विरस-विरस-विगतरसः । ज्ञाता० १११ । विगतरसः ।

भग० ४८४ । पुराणादि । प्रभ० ६३ । पुराणत्वाद् गत-

रसम् । प्रभ० १०६ । पुराणत्वेन विगतरसम् । प्रभ०

१६३ । विरसं-विगतरसमतिपुराणोदनादि । दश०-१८१ ।

सम्भावओ विगतरसं । दश० चू० ८३ । विरसं-विगत-

रसं शीतोदनादि । दश० १८७ ।

विरसमेह-विरसमेघः-विरुद्धरसः मेघः । (?) ।

विरसाहार-विरसाहारः-विगतरसः पुराणधान्योदनादिः ।

ओप० ४० ।

विरसिग-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।

विरह-विजनस्वम् । विपा० ७३ । विरहः । दश० ६० ।

विजणं । नि० चू० प्र० ७८ अ । एगंतं । नि० चू०

प्र० २०६ अ । एकान्तम् । वृ० द्वि० ७ अ । विज-

नम् । ज्ञाता० ७६ ।

विरहकवृक्ष-कलकण्ठोदगीर्णमधुरपञ्चमो द्वारश्रवणात् सद्यः

कुसुमपल्लवादिप्रसवः, विरहकवृक्षादिषु श्रवणेन्द्रियज्ञानस्य
व्यक्तं लिङ्गमवलोक्यते । विशेष० ६६ ।

विराएम-विद्रावयामि । आव० १०० ।

विराओ-विद्रुतः । आव० १०१ ।

विरागया-विरागता-अभिष्वङ्गमात्रस्याभावः । सम० ४६ ।

विरागता-लोभनिग्रहः । पञ्चदशोऽनगारगुणः । आव०
६६० ।

विराडनगर-कृतकराजधानी । ज्ञाता० २०९ ।

विरात-विलीनः । आव० ३०४ ।

विराम-विरामः-अवसानम् । दश० ८८ ।

विराल-बिडालः । आव० ३६६ ।

विराला- । ज्ञाता० ६५ ।

विरालिय-पलासकं । दश० चू० ८६ ।

विराली-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।

विराविय-बद्धम् । मर० ।

विरावेमि-भक्षयामि । आव० ३६६ ।

विरावेहि-विद्रवयिष्यति । भग० ३०७ ।

विराहण-विराधनं-खण्डनम् । आव० ५८० । विराधनं-
परितापनम् । प्रभ० २४ ।

विराहण-विराधना-खण्डना । सम० ६ । विराधना-

खण्डना प्रभ० ७ । विराधना-खलना । ओष० २२५ ।

विराधना गुणानां । अग्रह्यणोऽष्टाविंशतितमं नाम । प्रभ०

६६ । विराधना-ज्ञानादीनां सम्यगननुपालना । प्रभ०

१४३ । विराध्यन्ते दुःखे स्थाप्यन्ते प्राणिनोऽनयेति

विराधना । आव० ५७३ । विराधना-विदारणा ।

उत्त० १२१ ।

विराहिअं-विराधितम् । आव० ७७८ ।

विराहिओ-विराधितः-दुःखेन स्थापितः । आव० ५७३ ।

विराधितः-देशभग्नः । आव० ७७६ ।

विराहिति-न्यङ्क्यति । आव० २६२ ।

विराहिय-विराधितः-सर्वात्मना खण्डितः । प्रज्ञा० ४०५ ।

विराधितं-सुतरां भग्नम् । आव० ५७२ ।

विराहेज्जा-विराधयेत्-विनाशयेत् । पिण्ड० १६० ।

विरिचइ-विभजति । मर० ।

विरिचिति-विरिचिति विभजति । ओष० ७५ ।

विरिभं-वीर्यं-वीर्यान्तरायक्षयोपशमसमुत्था शक्तिः । उत्त० १४४ ।

विरिक्क-विरिक्तो गुहीतरिक्तादिभागः । व्य० द्वि० २७८ अ ।

विरिक्कओ-विरिक्तः । आव० ५५५ ।

विरिक्का-परस्परं विरक्तो धनं विरिच्य पृथक् पृथक् जातावित्यर्थः । व्य० प्र० २२७ अ । विरिच्य पृथक् पृथक् जाता । व्य० प्र० २८० अ ।

विरितोवगगहिण-वीर्योपगुहीतं-जीववीर्योपस्थापितम् । प्रज्ञा० ४५७ ।

विरिय-वीर्यं जीवप्रभवः । प्रज्ञा० ४६३ । विरतः-आत्मशक्तिः । उत्त० २६७ ।

विरियलद्धो-वीर्यलब्धिः । भग० ८६ ।

विरिली-चतुरिन्द्रियजीवभेदः । उत्त० ६९६ ।

विरुंगण-व्यङ्गनम् । वृ० प्र० ३०८ अ । व्यङ्गनम् । वृ० प्र० १५१ आ ।

विरुंगा- । नि० चू० प्र० १६८ अ ।

विरुंगिओ-उपद्रुतः । नि० चू० द्वि० ५८ अ ।

विरुंगिते-छिन्ने । नि० चू० द्वि० १३२ अ ।

विरुङ्गई-विरुध्यते-न सम्यक् सम्पद्यते । आव० ४९२ ।

विरुद्ध यथा नित्यः शब्दः, कृतकत्वाद् घटवद् । ठाणा० ४९३ । विरुद्धो-अक्रियावादी परलोकानभ्युगमात् सर्व-

वादिभ्यो विरुद्धः । ज्ञाता० १६३ । विरुद्धः-अक्रिया-वादी । ओप० ९० । विरुद्धः-अक्रियावादी । अनु० २५ ।

विरुद्धकारणानुपलम्भानुमान-अनुमानविशेषः । ठाणा० २६३ ।

विरुद्धकार्योलम्भानुमान-अनुमानविशेषः । ठाणा० २६२ ।

विरुद्धरज्ज-परस्परवणिग्गमनागमनरहितं राज्यम् । वृ० द्वि० ८२ आ । आचा० ३७७ । नि० चू० द्वि० १० अ ।

विरुद्धरज्जाइवकमण-विरुद्धनृपयोयं राज्यं तस्यातिक्रमः-अतिलङ्घनं विरुद्धराज्यातिक्रमः । आव० ८२२ ।

विरुद्धानुपलम्भानुमान-अनुमानविशेषः । ठाणा० २६३ ।

विरुद्धोपलम्भानुमान-अनुमानविशेषः । ठाणा० २६२ ।

विरुध्य-नि० चू० प्र० ८८ अ ।

विरुवरुध-विरुपरूपः-नानाप्रकारः । आव० ३६ । विरुप-रूपः-विविधस्वभावः । अन्त० १८ । विरुपं-विभर्त्सं मनोज्ञाह्लादि विविधं वा मन्दादि भेदाद् रूपं-स्वरूपं येषां ते विरुपरूपः । आचा० २४५ । अनेकप्रकारम् । ओप० १६० ।

विरुवा-विविधरूपा । नि० चू० तृ० ४३ अ ।

विरैग विरेकः-अक्षिकः । उत्त० १२६ । विरेगः-विभ-जनम् । ओप० ८६ ।

विरैडिय-विरक्तः । वृ० द्वि० २०० अ ।

विरैयण-विरैचनं-अधोविरैकः । ज्ञाता० १८१ । विरैचनं-विरैकः । आव० ६१० । विरैचनं-कोष्ठशुद्धिरूपम् । उत्त० ४१७ ।

विरैल्लिओ-प्रसारितः-क्षितः । ज्ञाता० २३२ ।

विरैल्लित-विसारितं - वायुना पुनरपुञ्जीकृतं धान्यम् । ठाणा० २७७ ।

विरोध-परस्परपरिहारलक्षणः । नंदी० २१ ।

विरोहति जन्मान्तरोपस्थानतः प्रादुर्भवति । उत्त० ३६१ ।

विलंक-शालनकम् । नि० चू० द्वि० १४४ अ । वृ० प्र० १६५ आ ।

विलंब-विलम्बः-नवमो दक्षिणनिकायेन्द्रः । भग० १५७ ।

विलम्बः-वायुकुमारगणामधिपतिः । प्रज्ञा० ६४ । विलम्बं-यद् भास्वता परिभुज्य मुक्तम् । विशे० १९९४ । विलम्बं-परिमन्थरम् । ठाणा० ३९७ ।

विलंबति-विलम्बति-धारयति । सूत्र० १५७ ।

विलंबणा-विलंबना-विलम्बमम् । ओप० २३ ।

विलंबना-विडम्बना-निवर्त्तना । अनु० १३६ ।

विलंबि-यत् सूर्येण परिभज्य मुक्तम् । व्य० प्र० ६१ अ ।

विलंबिअ-विलम्बितं-परिमन्थरम् । अनु० १३३ ।

विलंबिय-विलम्बितः । आव० ६५० ।

विलंबी-जं पुन पिटुतो सूरगतातो तं तितं विलंबी, सूरस्त पिटुतो अणतरं तं विलंबी । नि० चू० तृ० ६६ अ ।

विल-भगः । वृ० तृ० २०३ आ ।

विलइत-विलगितम् । आव० ३५० ।

विलइय-विलगितः । आव० ३४३ ।

विलउलीकारक-विटपोल्लककर्ता-विलोकनाकारको वा ।
प्रश्न० ५८ ।

विलएत्ति-आरोह्यति । आव० ४०८ ।

विलओल-(देशी०) लुंटाकः । वृ० द्वि० १०५ अ ।

विलओजगा-लुंटागा । नि० चू० द्वि० २१ अ ।

विलक्ख-विलक्षः । आव० ६९३ ।

विलक्खोको-विलक्षीकृतः । दश० ६८ ।

विलग-विलगं गण्डः । वृ० प्र० २६३ अ ।

विलग्ग-विलग्नः-आरुढः । आव० ४३७ ।

विलट्टी-वियष्टिः-आत्मप्रमाणाच्चनुरङ्गुलभ्यूना । ओष०
२१७ ।

विलपितशब्द प्रलापरूपम् । उक्त० ४२५ ।

विलम्बित-त्रयोविंशतितमं नाट्यम् । ज० प्र० ४१७ ।

त्रयोविंशतितमो नाट्यविधिः । जीवा० २४७ ।

विलय-वलकः-दीर्घदारुः, वलयः-वलयकारः । ज्ञाता०
१५७ ।

विलया-वनिता । दे० ।

विलवणया-अतिसगतिभूमिभूयत्तणेण विवित्त चेतसो
णाय फिट्ठाणि विविधाणि विलवइ । दश० चू० १५ ।

विलवमाण-विलपत्-आर्त्तं जल्पन् । ज्ञाता० १५७ ।
ज्ञाता० २४० ।

विलविय-विलपितः आर्त्तस्वरूपम् । प्रश्न० १६० ।

विलसिय-विलसितं-नेत्रविकारलक्षणम् । ज्ञाता० १६५ ।

विलसितं-द्रुतवृत्तिः । ज० प्र० ४१६ ।

विलाव-विलापः-आर्त्तस्वरकरणम् । प्रश्न० २० । विलापः
शब्दविशेषः । प्रश्न० ४९ ।

विलास-स्थानासनगमनादीनां सुश्लिष्टो यो विशेषोऽसौ

विलासः । भग० ४७८ । विलासः-नेत्रविकारः । भग०

४७८ । विलासो-नेत्रचेष्टा । ज्ञाता० १३ । नेत्रविकारः ।

ज्ञाता० ५७ । नेत्रजो विकारः । ज्ञाता० १४४ ।

विलासः-नेत्रचेष्टा । ओप० १३ । विलासः-कान्तिः ।

ओप० ५६ । विलासः-नेत्रविकारः गतिविलासः । भग०

४६९ । शृङ्गारः । उक्त० ४२९ । नेत्रचेष्टा । ज० प्र०

११६ । विलासः-स्त्रोणां चेष्टाविशेषः । ज० प्र० ११६ ।

विलासः-नेत्रविकारः । जीवा० २७६ । विलासः-नेत्रजो

रसविशेषः । प्रश्न० १३६ । विलासः-शुभलीला । सूर्य०

२९४ । विशिष्टनेपथ्यरचनादिः । उक्त० ६२६ ।

विलासिओ-विलासिता-विलाससञ्जातः अस्येति विला-
सिता । जीवा० २७० ।

विलासिय-विलासितः-ज्ञातविलासः । ज्ञाता० २३२ ।

विलिपइ-अनेकशो लिपइ । नि० चू० द्वि० ७६ आ ।

विलिअ-व्यलीकं-वैलक्ष्यं दैन्यम् । ज० प्र० २४५ ।

विलिए-व्यलीकृतः-सञ्जातव्यलीकः । भग० ६८१ ।

विलिखन्-लेखन्या मृष्टं कुर्वाणः । अनु० २२३ ।

विलिज्जति-विलीयते-विनाशमुपयाति । आव० ६११ ।

विलिय-विनिर्जंगमः । पिण्ड० ९३ । व्रीडिता-अक-
स्मात्तदशंनाल्लजिता । वृ० द्वि० २०५ आ ।

विलिठवल- । नि० चू० प्र० १२१ अ ।

विलिहमाणे-विलिखन् । भग० ३६५ ।

विलीए- । ज्ञाता० २०३ ।

विलीण-विलीनं-जुगुप्सितम् । प्रश्न० १६ । विलीनः ।

आव० २७४ । विलीनः-मनसः कलिमलपरिणामहेतुः ।

जीवा० १६७ । जुगुप्सितं संज्ञाकायिकादिकम् । वृ०

द्वि० २८६ आ ।

विलीनसंसार-क्षीणसंसारः । आव० ५४६ ।

विलीय-व्यलीकम् । आव० ५७८ ।

विलुंगयाम-निर्ग्रन्थः-अकिञ्चनः । आचा० ३२९ ।

विलुंचण-विलुञ्चनं-लोमाक्षपनयनम् । प्रश्न० २५ ।

विलुंपति-विलुम्पति-अविच्छिन्दति । आचा० १२३ ।

विलुक्क-विलुञ्चनं-विच्छिद्यथा विशबरं वा लुञ्चनम् ।
पिण्ड० ७६ ।

विलुलिते-लुटिते । नि० चू० द्वि० १६ अ ।

विलेपिका-रन्ध्रितवस्तुविशेषः । उक्त० ६१ ।

विलेव-विशिष्टं-अतिपूष्मरन्ध्राणामपि स्थगनात् लेपनं-
लेपः जत्वादिकृतं विधानमुपरिवर्त्तते येन स तथा विलेपः ।
प्रज्ञा० ६०० ।

विलेवी-रन्धा । आव० ४३४ ।

विलेवीया-विलेपिका काञ्जिका, उदकविलेपिका । वृ०
प्र० २६७ आ ।

विलेहण-अनेकशो घट्टनं विलेखनम् । दश० १५२ ।

विलोल-व्याप्त । मर० ।

विलोलति-विलुलति-लुठती । प्रश्न० २१ ।

विलोलनयण-विलोलनयनः । उत्त० २७४ ।

विलोलिओ-विलोलितः-मणितः । आव० ६६७ ।

विलोलियं-विलोडितम् । पठ० ५३-८ ।

विलोवए-विलोपकः-यः पथि गच्छतो जनान् सर्वस्व-
हरणतो लुण्ठति । उत्त० २७४ ।

विल्वविवा- । नि० चू० द्वि० १५७ अ ।

विल्वह्ला-स्फोता । आव० ५६६ ।

विवचि-विपची-तन्त्री । ज० प्र० १०१ ।

विवक्ष-विपक्षः वैधर्म्यम् । ठाणा० १३ । सत्यस्य
सुकृतस्य च विपक्षः । अधर्मद्वारस्य सप्तविंशतितमं नाम ।
प्रश्न० २७ ।

विवक्षा-विवक्षा प्रकृपणा । विशे० ९१७ ।

विवक्षत्वापूर्व-विवक्षापूर्वः-विवक्षाकारणं-इच्छाहेतुः ।
दश० ४६ ।

विवक्षास-विपर्यासः-मिथ्या । भग० १९३ ।

विवच्छा-महानदीविशेषः । ठाणा० ४७७ ।

विवज्जुओ-विपर्ययः, अध्यवसायः । विशे० ११०६ ।

विपर्ययः-अतस्मिन्स्तदध्यवसायः । आव० ३६४ ।

विवज्जयइ-विवजंयति-मोक्षप्रापकतया व्यवच्छेदयति ।
प्रश्न० १०२ ।

विवज्जास-विपर्यास-वैपरीत्यभवनं अनिष्टफलदायकतया
परिणमनमित्यर्थः । विशे० ४३६ ।

विवज्जिता-विवर्ज्य-तदनध्यवसानतः परिहृत्य । उत्त०
५१६ ।

विषट्टइ-विवर्तते-समुपद्यते । सूत्र० ३५८ ।

विवाण-विपणिः-वणिक्पथः हट्टमार्गः । राज० ३ ।

विपणिः-वणिक्पथः हट्टमार्गः । औप० ४ । दरिद्रापणास्ते
विपण्यः आपणस्थिता व्यवहरन्ति ते वा वणिजः । वृ०
द्वि० १५४ आ ।

वित्रणी-विपणिः-हट्टम् । आव० २२३ । जे विणा
आवणेण उम्भट्टिणा वाणिजं करेति, अवाणियगा ।

नि० चू० तृ० ४५ अ ।

विषण्णं-खदिरककसमाणं रसगादिगं च । नि० चू० तृ०

७२ आ । विपक्षम् । आव० ४२५ । विवर्णम् । आव०
७४२, ७४३ । विवर्णं-विगतवर्णमाम्बुखलादि । दश०
१८७ ।

विवत्ति-विपत्तिः-कार्यस्यासिद्धिः । वृ० प्र० १५८ आ ।

विवत्ती-व्यापत्तिः-विसंवादः । वृ० प्र० ४६ अ ।

विवत्थ-विवस्त्रः-षट्सप्ततितममहाग्रहः । ज० प्र० ५३५ ।

विवधन-विनाशः । ज्ञाता० ६९ ।

विवन्नओ-रुक्लो । वृ० प्र० ३७ आ ।

विवन्नच्छं-व्यापन्नच्छन्दाः-अपेतस्वाभिप्रायः । दश०
२४८ ।

विवर-विगतवरणतया विवरम् । भग० ७७६ । गृहः ।

ज० प्र० १४४ । शेषजनविरहः । विपा० ५३ । विवरं-
अप्रकाशः । वृक्षरहितभूभागः । ज० प्र० ११७ ।

विवरकुहर-गुहा-पर्वतान्तश्चम् । भग० ४८३ ।

विवरत्त-जलस्थानविशेषः । ज्ञाता० ३३ ।

विवरय-विवरम् । आव० १२३ ।

विवरीउत्पाय-विपरीतोत्पातः-अशुभसूचकः प्रकृतिवि-
कारः । प्रश्न० ४० ।

विवरीतो सुविणो-सुह सुगंधे मेज्झं मेज्झे दिट्ठे सुविणे
फलं मिज्झं भवति अमेज्झे दिट्ठे फलं से मेज्झं भवति
एस विवरीतो सुविणो । नि० चू० द्वि० ८६ आ ।

विवरीयभासए-विपरीतभाषकः । अनु० १४२ ।

विवशकरणपरिचारे- । आचा० १०६ ।

विवसण- । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।

विवसामि-व्यवस्यामि-नाशयामि । उत्त० २१९ ।

विवाइओ-विपादितः-व्यापादितः । उत्त० ४६० ।

विवाइतो-विपादितो-विनाशितः । उत्त० ४६० ।

विवाओ-विवादः-विप्रतिपत्तिः । प्रश्न० ११६ ।

विवाग-विपाकः-उदयः । सूत्र० १४१ । विपाकः-पुण्य-
पापरूपकर्मफलम् । विपा० ३३ । विपाकः-परिणामः ।
आव० ५८८ । विपाकः-अनुभावः । आव० ५९८ ।

विपाकः-कर्मणां फलम् । ठाणा० १९० । विपाकः-

शुभाशुभकर्मपरिणामः । सम० १२६ । विपाकः-विपच्य-
मानता रसप्रकर्षावस्था । भग० ४५६ । विपाकः-उदयः ।

उत्त० १३५ ।

विवागपत्त-विपाकप्राप्तः-विशिष्टपाकमुपगतः । प्रज्ञा० ४५६ ।

विवागसूय-विपाकः-पुण्यपापरूपकर्मफलं तत्प्रतिपादनपरं श्रुत-आगमः विपाकश्रुतम् । विपा० ३३ ।

विवाणाय- । नि० चू० प्र० ३४२ अ ।

विवाद-विप्रतिपत्तिसमुत्थवचनम् । भग० ५७२ । वादः-जलगो विवादः । ठाणा० ३६५ । भंडणं । नि० चू० तु० ३५ अ ।

विवाय-विरुद्धो वादो विवादः । आचा० १८५ । विवादः-वाक्कलहः । उत्त० ४३४ ।

विवाह-व्याख्या-भगवती । ठाणा० ५१३ । व्याख्यायन्ते अर्था यस्यां सा व्याख्या । सम० ११५ । व्याख्या-भगवतो । नदी० २०६ । विवाहः-पाणिग्रहणम् । प्रश्न० १३६ । विवाहविषये मूलकर्म द्वितीयो भेदः । पिण्ड० १४२ ।

विवाहचूलिआ-व्याख्या-भगवती तस्याश्चूलिका व्याख्या-चूलिका । नदी० २०६ ।

विवाहचूलिया-व्याख्या-भगवती तस्याश्चूलिका व्याख्या-चूलिका । ठाणा० ५१३ ।

विवाहपन्न-व्याख्याप्रज्ञः-भगवान् । भग० २ ।

विवाहपन्नति-विवाहप्रज्ञतिः-पञ्चमाङ्गम् । भग० १ । विवाहप्रज्ञतिः-विशिष्टा विवाहा-विविधा विशिष्टा वाच्य-प्रवाहा नयप्रवाहा वा प्रज्ञाप्यन्ते-प्रकृत्यन्ते प्रबोध्यन्ते यस्यां सा विवाहप्रज्ञतिः । भग० २ ।

विविक्तशय्या-सामान्येनैकान्तशय्या । उत्त० ६२८ ।

विविच्यमाण-विविच्यमानः मुख्यमाणः । वृ० द्वि० ११८ अ ।

विविच्य-त्यक्ता । आचा० ३३२ ।

विवित्त-विविक्तः-विकृत्यादिरहितः । उत्त० ५८७ ।

विवित्त-शोभनं प्रचुरम् । आचा० १०० । कार्पटिकः । वृ० द्वि० १३१ अ । विवित्त-दोषविमुक्तं लोकान्तरा-सङ्कीर्णम् । भग० ५४३ । विवित्त-परिष्ठापितम् । आव० ७३६ । विवित्त-स्थ्यादिदोषरहितम् । प्रश्न० १२७ । विवित्त-इतरव्यवाच्यम् । जीवा० १६ ।

विवित्त-रहस्यभूतस्तत्रैव वास्तव्यस्थ्याद्यभावाद् । उत्त०

४२८ । विवित्त-स्थ्याद्यसंसक्तम् । उत्त० ५८७ ।

विवित्तकूड-देवकुरी विचित्रकूटपर्वतः । ज० प्र० ३५४ ।

विवित्तवास-विविक्तवासः-विविक्तो लोकद्वयाश्रितदोषव-जितो विवित्तानां वा-निर्दोषाणां वासो-निवासो यस्यां सा विवित्तवासः-वसतिः । प्रश्न० १२७ ।

विवित्ता-विविक्ता-ज्ञानोपष्टम्भादिकारणवर्जा । प्रश्न० १३६ ।

विवित्ता । आव० १८९ । मुषिता । नि० चू० प्र० ५२ आ ।

विवित्ताचरिया-विविक्ताचर्या-आरामुज्जाणादिसु यो पसु-पंडगविवजिएसु जं ठाणं । फलगादीण य गहणं तह भणियं एसणिज्जाणं । भग० २६ (?) ।

विविह-विविध-अनेकधा । ज्ञाता० ६६ । विविध-विचित्रम् । आव० ५६७ ।

विविहगुण-विविधगुणः-बहुविधप्रभावः । सम० १२५ ।

विविहत्था-विविधार्थाः-भाषागम्भीराः । सम० १२४ ।

विविहमुत्तंतरोचिया-विविधा-विविधविच्छित्तिकालता मुक्ता-मुक्ताफलानि अन्तरा २ ओचिया-आरोपिता यत्र तत् विविधमुक्तान्तरोचियम् । जीवा० १९६ ।

विविहवाहिसयसन्निकेय-विविधव्याधिशतसन्निकेतम् । उत्त० ३२६ ।

विवृतरूपा-योनिभेदः । आचा० २४ ।

विवृताङ्गी-नग्राङ्गी । नदी० १३२ ।

विवेएज्झा-गच्छेयुः । व्य० प्र० १२७ आ ।

विवेक-देहादात्मनः आत्मनो वा सर्वं संयोगानां विवेचनं-बुद्ध्या पृथक्करणम् । ठाणा० १६२ । विवेचनं-विशो-धनं प्रत्युपेक्षणम् । तत्त्वा० ९-२२ ।

विवेकप्रतिमा-पञ्चप्रतिमायां तृतीया प्रतिमा । सम० ९६ ।

विवेग-विवेकः-अशुद्धातिरिक्तभक्तपानवज्रशरीरतन्मलादि-त्यागः । ठाणा० १९५ । विवेकः-प्रायश्चित्ते चतुर्थो भेदः । ठाणा० २०० । बाह्यप्रस्थित्यागम् । उपा० ३० ।

विवेकः-परित्यागः । सम० ४५ । विवेकः-अशुद्धभक्ता-दित्यागः । भग० ९२० । विवेकः-पृथग्भावः । उत्त० ६२२ । विवेचनं विवेकः परित्यागः । ओष० १५ ।

देहादात्मनः आत्मनो वा सर्वसंयोगानां विवेचनं-बुद्ध्या पृथक्करणं-विवेकः । भग० ९२६ । विवेकं-विवेचनं-

त्यागः । ठाणा० ६५ । विवेकः-विशिष्टबोधः । भग० १०० । विवेकः-नरकपातनाशपायहेतुत्वात् परित्यागः । दश० ३६ । देहादात्मन आत्मनो वा सर्वसंयोगानां विवेचन-बुद्ध्या पृथक्करणं विवेकः । औप० १४ । विविच्यतेऽनेनेति विवेकः-प्रायश्चित्तम्, विवेकः-अभावः । आचा० २१७ । विवेकः-अनेषणीयस्य भक्तादेः कथञ्चित् गृहीतस्य परित्यागः । आव० ७६४ । विवेकः-परित्यागः । वृ० तृ० १४१ अ ।

विवेगट्ट-विवेकार्थः-स्याज्यत्यागादिकः । भग० १०० । विवेगपडिमा-विवेचनं विवेकः-त्यागः, स चाभ्युपगमा कषायाणां बाह्यानां च णणशरीरानुचितभक्तपानादीनां तत्प्रतिपत्तिविवेकप्रतिमा । औप० ३२ । विवेगभासी-विवेकभाषी-भाषासमिष्टुपेतः । आचा० ३९२ । विवेगारिह-विवेकः-अशुद्धभक्तादित्यागः तदर्थः । भग० ६२० । विवेकार्ह-अशुद्धभक्तादिविवेचनम् । औप० ४१ । विवेग-विवेचकः-परिष्ठापकः । ओष० १९१ । विवेगोयण-स्त्रीणामनादरकृतो विकारः । ज्ञाता० १४४ । विशालशृङ्गः-ग्रहणं णणादृष्टान्ते पर्वतः । पिण्ड० १४६ । विशाला-वापीनाम । ज० प्र० ३७० । कुलवालक-भङ्गना पुरी । नंदी० १६७ । विशालापुरी-यत्र मुनिसुव्रतस्वामिपादुके । नंदी० १६७ । विशिष्ट- । ठाणा० २०५ । विशिष्टच्छन्दकः- । जीवा० २२६ । विशिष्टवर्णादिगुणोपेत-अभिनवः । जीवा० १२१ । विशिष्टा-तीक्ष्णा । ज० प्र० ५२७ । विशोषणः- । नंदी० १६१ । विशुचिका- । आचा० ३२० । विशुद्धिकोटि- । आचा० २७१ । विशुध्यमानक- । विशे० ५५४ । विशेष-भेदः । ठाणा० ४९३ । विशेषः-पर्यवः । भग० ८८९ । एकोनत्रिंशद्विशेषाः । विपा० ४५ । विशेषः-पर्यायो गुणो धर्मश्च । प्रज्ञा० १७९ । विशेषतः अपुनर्भावरूपतया । प्रज्ञा० ३ । विशेषापगमेन । प्रज्ञा० ११३ ।

विशेषयति-नैयत्येन स्थापयति । अनु० २६६ । विशेषलब्धक्षरं- । वृ० प्र० १० आ । विशेषवचनं-कणं अपवादश्च । ज० प्र० १४१ । विशेषसामान्यार्थाविगृह-ओपचारिकः । अवग्रहे तृतीयो भेदः । नंदी० १७४ । विशेषा- । ठाणा० १३ । विशोधनं-उच्चारदिस्वरहितोपकरणादेः प्रक्षालनम् । वृ० तृ० १५६ आ । विशोधिकोटि- । वृ० प्र० १८० अ । दश० २३१ । विशोध्य- । दश० २३१ । विश्वमण- । आव० २६० । ओष० ७३ । विश्वसा-जरा । उत्त० ३९० । विश्वान्तभागधेयः- । आचा० २५१ । विश्वेणिः- । आव० १४ । विश्वोत्सिकः-सन्देहः । उत्त० ४६६ । विश्वकर्मा-मायापिण्डदृष्टान्ते नटः । पिण्ड० १३७ । विश्वतोमुखं- । वृ० प्र० ४६ अ । विश्वावसव-सन्धर्वभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० । विष- । भग० १८९ । विषकरः- । नंदी० १६२ । विषमकट्टुभिन्नं- । वृ० प्र० १७५ अ । विषमवेलापत्तनस्थ ग्मानो । दश० १८२ । विषयः- । ओष० १५७ । विषयगिद्ध-विषयगृद्धः-शब्दादिविषयानुरक्तः । आव० ५३१ । विषयराग-शब्दादिविषयशोचरः अप्रशस्तपरिणामविशेषः । आव० ३८७ । विषाण-गजदन्तः । ज० प्र० २६५ । विठर-आसनम् । सम० १५ । विठर-भाजनविधिविशेषः । जीवा० २६६ । विष्णुः- । ठाणा० ३५९ । विष्णुकुमार-योजनलक्षप्रमाणशरीरविकुर्वको महर्षिविशेषः । उत्त० २०४ । विष्णुकुमारः । (?) १-१-४७७ । वैक्रियलब्धो दृष्टान्तः । वृ० द्वि० १३३ अ । नृपशि-क्षायां दृष्टान्तः । वृ० द्वि० १३४ अ ।

विष्णुमित्र-मानपिण्डोदाहरणे गृही । पिण्ड० १३४ ।
 विसंति-विसंकटकेन विद्येते । वृ० प्र० १४८ अ ।
 विसंधिकल्प-विसन्धिकल्पः-एकपञ्चाशत्तममहाग्रहः । ज०
 प्र० ५३५ ।
 विसंधो-द्वापञ्चशत्तममहाग्रहः । ठाणा० ७९ ।
 विसंभ-विश्रम्भः । दश० ६१ ।
 विसंभघातो-विश्रम्भघातो-विश्रासघातकः । ज्ञाता० ७६ ।
 विसंभेत्ता-विश्रम्भयिश्वा-केनाप्युपायेनातुलां प्रीति कृत्वा ।
 आव० ६६२ ।
 विसंभोग-विसम्भोगः-दानादिभिरसंभ्यवहारः । ठाणा०
 १३९ ।
 विसंभोगिकः- । ठाणा० २४१ ।
 विसंभोतित-विसम्भोगिकं-मण्डलीबाह्यम् । ठाणा० ३०० ।
 विसंवहया-विसंवदिता । आव० ६४ ।
 विसंवायण-विसंवादनं-अन्यथा प्रतिपन्नस्यान्यथाकरणम् ।
 भग० ४१२ ।
 विसंवायणाजोग-विसंवादनयोगो-व्यभिचारदर्शनाय व्या-
 पारः । भग० ४११ ।
 विसंसिद्ध-विशस्यते । आव० ६२४ ।
 विस-विश्रः-आमगन्विः-कुक्षित इति । प्रभ० १६ ।
 विष-कालकूटम् । प्रभ० ८ । विषं-वेवेष्टि-व्याप्नो-
 तीति तालपुटादि । उत्त० ३१८ । विषं-गरलम् ।
 उत्त० ४२६ । विषम् । आचा० ३३ । वेवेष्टि-व्या-
 प्नोति ऋगित्याश्वानमिति विषं-तालपुटादि । उत्त०
 ७११ ।
 विसए-विषयः-गोचरो विषस्येतिगम्यते । ठाणा० २६५ ।
 गोचरो-ग्राह्योऽर्थः । भग० ३५७ । पर्वणविशेषः ।
 प्रज्ञा० ३३ । विषदः-स्पष्टतया प्रतिभासमानम् । ज०
 प्र० १४४ ।
 विसओ-विषयः । आव० १७५ । विषयः । आव०
 ३५५ । विषयः-गोचरः । आव० ५८६ । विषयः ।
 आव० ८५७ । विषयः-मोहः । व्य० प्र० १६७ अ ।
 विसकर-विषकरः । आव० ४२५ ।
 विसकुंभ-लूता । नि० चू० प्र० ४८ अ । विषकुम्भः ।
 व्य० द्वि० १३२ अ ।

विसर्ग-विसर्गः । आचा० २७१ ।
 विसञ्जण-विसर्जनं-अनुज्ञा क्रियते । व्य० प्र० १५१ अ ।
 विसञ्जणा-विसर्जना-प्रायश्चित्तमुत्कलम् । व्य० प्र० १६७
 आ ।
 विसञ्जावग-नेतुम् । आव० ३६५ ।
 विसट्ट-विसर्पत् । भक्त० ।
 विसट्टति-विकसति । जीवा० २६६ । विकसति । ज०
 प्र० १०० ।
 विसट्टमाणि-विकसन्ति-विदलन्ती । ठाणा० २६५ ।
 विकसन्ती-विदलन्ती । भग० ३४२ ।
 विसण्णा-विविधं-अनेकप्रकारं सञ्जा-मग्नाः विषण्णाः ।
 उत्त० २६७ ।
 विसत-विषयः-देशः । उत्त० ३०१ ।
 विसतुंड-उपद्रवः । नि० चू० द्वि० ८७ अ ।
 विसनंदो-प्रथमबलदेवपूर्वभवनाम । सम० १५३ ।
 विसनिग्धायणहेउ-विषनिर्घातनहेतुः-विषनिर्घातननिशि-
 तम् । आव० ५६७ ।
 विसनेत्त-वृषसागारिकम् । व्य० प्र० २५५ ।
 विसन्न-विषण्णः-असंयमः । सूत्र० ११४ । विषण्णः-
 कथममी प्रवणीभव्यन्तीति चितया व्याकुलितः । उत्त०
 ३६७ ।
 विसपरिणत-विसपरिणता-विषरूपापन्नः विषपरिणतः ।
 ठाणा० २६५ ।
 विसप्प-पञ्चमं क्षुद्रं कुष्ठम् । प्रभ० १६१ । विसर्पं-
 स्वल्पमपि बहु भवति । उत्त० ६६६ । विसर्पंतीति
 विसर्पः-क्षुद्रकुष्ठम् । आचा० २३५ । विसर्पंद्-विस्तार-
 यामीति हृदयम् । ज्ञाता० १३ ।
 विसप्पमाण-विसर्पन् विशिष्टस्वप्रमाणः, संचरन् वा ।
 प्रश्न० ८३ । विसर्पंद्-उल्लसत् । ज० प्र० १८६ ।
 विसर्पः-विस्तारयायि । जीवा० २१३ ।
 विसभक्खण-मरणविशेषः । ठाणा० ६३ ।
 विसभक्खी-विषभक्खी-पर्यन्तदारुणतया विषोपमं फलम् ।
 उत्त० ५०६ ।
 विसमं भूमी-भूमीविसमं-पती पाषाणाद्याकुलो भूभागः ।
 वृ० तृ० २२६ आ ।

विसम-विषमः—असंयमः । सूत्र० ६० । विषमः—गर्तपाषाणाद्याकुलः पर्वतः । ठाणा० ३२८ । विषमः—विषमभूमिप्रतिष्ठितम् । भग० ३०७ । गर्तपाषाणादिव्याकुलम् । भग० ६८३ । विषम—पर्वतादिदुर्गम् । प्रश्न० ४२ । दुर्गमत्वाद्विषमम् । भग० ७७६ । विषम—प्रतिकूलम् । सूत्र० ६५ । विषम—गर्तातिवर्तताद्याकुलं भूमिरूपम् । भग० १७४ । विषम—निम्नं दुःसञ्चरम् । आव० ५९४ । विषम—निम्नोन्नतम् । दश० १६४ । विषम उन्नतम् । ओष० १२७ । विषम—सर्वपादेष्वेव विषमाक्षरम् । दश० ८८ । विषम—दुरारोहावरोहस्थानम् । जीवा० २८२ । विषम—विसमकालम् । सूर्य० १७२ । विषम—निम्नोन्नतम् । आचा० ३३८ । विषम—दुर्गमत्वम् । भग० ७७६ । विषम—अतिदुर्लक्षतयाऽतिगहनं विसदृशं वा । उत्त० २४९ । विषमोन्नतं—निम्नोन्नतम् । नि० चू० प्र० ३० अ । विषमोन्नतं । नि० चू० द्वि० १२९ अ । विषम—निम्नोन्नतम् । ज० प्र० ६६ । विषम—दुरारोहावरोहस्थानम् । ज० प्र० १२४ । विषमः—उट्टङ्कादिः । आव० ७९७ । निष्णो-
ण्णतं । नि० चू० प्र० ८८ अ । तिव्ररोहादिजनिता-
तुरत्वं—विषमम् । ज्ञाता० ७९ ।

विसमचउक्कोणसंठिए—विषमचतुष्कोणसंस्थितः । सूर्य० ३६, ६६ ।

विसमचउरंससंठाण—विसमचतुरस्रसंस्थानम् । सूर्य० ३६ ।

विसमचक्कवालसंठिए—विषमचक्रवालसंस्थितः । सूर्य० ३६ ।

विसमचक्कवालसंठिया—विषमचक्रवालसंस्थिता । सूर्य० ६६ ।

विसमचारि—विषमचारि—मासविसदृशं नाम । सूर्य० १७२ ।

विसमति—विश्राम्यति । आव० ८३२ ।

विसमपव्वा—एकं पर्वलं पुनर्वृंहत्प्रमाणमित्येवं या विषमपर्व । ओष० २१८ ।

विसमेह—विसमेघः—जनमरणहेतुजलमेघाः—मेघः । भग० ३०६ ।

विसयंगण—विषयो—गृहं—तस्याङ्गणं विषयाङ्गणम् । उत्त० २७२ ।

विसय—विषयः—गण्डलम् । प्रश्न० ४६ । विषदः—निर्मलः । जीवा० २०७ । विषयः—विषीदन्ति—अवबुध्यते येषु प्राणी इति विषयः शब्दादि । दश० ८६ । विषयः—गृहम् । उत्त० २७२ । विषयं—रसलक्षणम् । उत्त० २७२ । विषदः—निर्मलः । जीवा० २७४ । विषदः—स्पष्टः । ज० प्र० ५२७ । विषयः—शब्दादिः । आव० ५६८ । विषदः—निर्मलः । ज० प्र० ५२ । विषयः—देशः । आव० ६७३ ।

विसयललो—नि० चू० प्र० २५१ आ ।

विसयट्टा—मैथुनाध्यासेवनार्थम् । ओष० १८३ ।

विसयदुट्ट—विमयासेवी । नि० चू० द्वि० ४० अ । विषय-
दुष्टः—साध्वीकामुकः । ठाणा० १६३ ।

विसयप्पसिद्ध—विषयप्रसिद्धः । आव० ७३८ ।

विसयमेत्त—विषयमात्रं—क्रियाशून्यम् । भग० १५५ ।

विसयलोलुओ—विषयलोलुपः । आव० ४१२ ।

विसया—विषीदन्ति एतेषु सक्ताः प्राणिनः इति विषयाः इन्द्रियगोचरा वा । आव० ५८४ । विषीदन्ति घर्मे प्रति नोत्सहन्ते एतेष्विति विषयाः आसेधनकाले मधुरत्वेन परिणामे चातिकटुकत्वेन विषयोपमां याप्तीति विषयाः । उत्त० १९० ।

विसरंत—विशोयमाणम् । ज्ञाता० १५७ ।

विसरिया—सरडो । नि० चू० प्र० १२७ अ ।

विसल्लोकरण—विगतानि शल्यानि—मायादीनि यस्यासौ विशल्यस्तस्य करणं विशल्यकरणम् । आव० ७७६ ।

विसवाणिज्ज—विषवाणिज्यं—विषव्यापारः । आव० ८२६ ।

विसवेग—विषवेगः । आव० ३६७ ।

विससा—विश्रसा—स्वभावः । ठाणा० १५२ । विश्रसा—स्वभावः । भग० २९० । विश्रमा—निर्व्याघातः । प्रजा० ३२९ । विश्रसा—स्वभावः । जीवा० २६५ । विश्रमा—स्वभावः । आव० ४५७ । विश्रसा—स्वभावः । ज० प्र० १०० ।

विससाबंध—स्वभावसम्पन्नः । भग० ३९४ ।

विससेण—विश्रसेनः—शान्तिपिता । आव० १६१ । विश्र-

सेनः-शान्तिनाथचक्रपिता । आव० १६२ ।
 विसहनंदी-विशाखनन्दी-विश्वनंदीराजः पुत्रः । आव० १७२ ।
 विसा-विषा-परलोकफलविषये सागरपोतदुहिता । आव० ८६३ ।
 विसाएमाण-विशेषेण स्वादयन् । भग० १६३ ।
 विसाएमाणा- । ज्ञाता० ३७ ।
 विसाओ-विषादः-दैन्यम् । प्रश्न० ६२ । विषादः-स्ने-
 हादिसमुत्थः सम्मोहः । आव० ६२६ ।
 विसाण-विषाण-शृङ्गम् । ज्ञाता० १०४ । विषाणः-
 शुकरदन्तः । उपा० ४७ । विषाण-हस्तिदन्तः । प्रश्न० ८ । विषाण-शृङ्गः । अनु० २१२ ।
 विसामे-विश्रमयेत्-स्थापयेत् । पिण्ड० १३ ।
 विसामणा-विश्रामणा । आव० १२० ।
 विसाय-विशतिसागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० ३८ । विषादः-दैन्यमात्रम् । सम० १२७ । विषादः-
 खेदः । अनु० १३७ । विषादः-वैकल्यम् । आव० ६११ ।
 विसायण-विशायनः-मद्यविशेषः । प्रश्न० १६३ ।
 विसारए-विशारदः-अर्थगहनसमर्थः बहुप्रकारार्थकथनस-
 मर्थो वा । सूत्र० २३७ । विशारदः-पण्डितः । ज्ञाता० ११ ।
 विसारण-विशारण-शोषणायातपे मोचनम् । पिण्ड० १६१ ।
 विसारतो-विनिश्चितः-जानेकः । नि० चू० प्र० ६६ अ ।
 विसारय-विशारदः-विपश्चितः । नंदी० २५० ।
 विसाल-एकोनविंशतितममहाग्रहः । ठाणा० ७९ । द्वितीय-
 कमिन्द्रः । ठाणा० ८५ । विशालः-ओदीच्यकन्दितव्य-
 न्तराणाभिन्द्रः । प्रज्ञा० ९८ । विशालः-पितामह-
 पितृव्याद्यनेकसमाकुलः । आव० २४० । त्रयोविंशतित-
 मतीर्थकृत्सीविकानाम । सम० १५१ । विशालः-सप्त-
 सप्ततितममहाग्रहः । जं० प्र० ५३५ । अष्टादशसागरो-
 पमस्थितिकं देवविमानम् । सम० ३५ । विशालः-
 समुद्रः । सूत्र० ४१ ।
 विसालकुच्छि-विशालकुक्षी-विस्तीर्णोदरदेशः । ज्ञाता०

१३३ ।
 विसालवच्छ-विशालवक्षो-विस्तीर्णोरःस्थलम् । ज्ञाता० १३३ ।
 विसाला-विशाला-महावीरजननी । भग० ११४ ।
 विशाला-विस्तीर्णा सुदर्शनायाः षष्ठं नाम । जीवा० २६६ । विशाला-पश्चिमदिग्भाष्यञ्जनपर्वतस्य दक्षिणस्यां
 पुष्करिणी । जीवा० ३६४ । विशाला-विस्तीर्णा । जं० प्र० ३३६ । अञ्जनकपर्वते पुष्करणी । ठाणा० २३० ।
 विसालिस-मागधदेशीयभाषया विसहसं-स्वस्वचारित्र-
 मोहनीयकर्मक्षयोपशमापेक्षया विभिनम् । उक्त० १८७ ।
 विसाहदत्ता-वैशालदत्ता । उक्त० ३८० ।
 विसाहभूर्ई-विसाखभूतिः-राजगृहाधिपतिविश्वनन्दीराज्ञी-
 भ्राता, युवराजा । आव० १७२ ।
 विसाहा-चतुर्दशं नक्षत्रम् । ठाणा० ७७ । विशाला-
 विशालापयन्तं नक्षत्रम् । सूर्य० ११४ । विशालानक्ष-
 त्रम् । सूर्य० १२० । यत्र बहुपुत्रिकाचैत्यम् । भय० ७३७ ।
 विसिट्ट-द्वितीयो द्वीपकुमारेन्द्रः । ठाणा० ८४ । विशिष्टः ।
 जीवा० १७१ । विशिष्टः-द्वीपकुमाराणामधिपतिः ।
 प्रज्ञा० ९४ । विशिष्टः । विशे० २८ । विशिष्टः-
 भिन्नः । विशे० १०५३ । विशिष्टः-व्यतिरिक्तः । विशे० ८६८ । विशिष्टः-व्यक्तीकृतः । वि० ८३६ ।
 विसिट्टदिट्टो-विशिष्टहृष्टिः-प्रधान दर्शनं-मतम् । अहि-
 साया अष्टविंशतितमं नाम । प्रवत० २६ ।
 विसिट्टसिक्खाभाव-विशिष्टशिक्षाभावः । उक्त० २२३ ।
 विसिर-मत्स्यबन्धविशेषः । विपा० ८१ ।
 विसीभति-विषीदति-अवषध्यन्ते । दश० ८६ ।
 विसील-विशीलः-विरूपशीलः-अतीचारकलुषितार्तः ।
 उक्त० ३४५ ।
 विसुंभिय-विष्कम्भितः-मृतः । व्य० प्र० ३०२
 वा ।
 विसुअवण-शोषणम् । नि० चू० प्र० १३१ अ ।
 विसुज्जई-विशुध्यति-अपगच्छति । आचा० ४३१ ।
 विसुज्जमान-क्षपकश्रेणि उपशमश्रेणि वा समारोहवा
 विशुध्यमानकम् । प्रज्ञा० ६८ ।

विमुणोय-विशेषेण श्रुतः-विज्ञातः विश्रुतः । प्रश्न० ८६ ।

विमुत्तिआ-विस्त्रोतसिका-चित्तविक्रिया । दश० १६५ ।

विस्त्रोतसिका अपध्यानम् । आच० ४०७ ।

विमुत्तिया-विस्त्रोतसिका-स्त्रीरूपादिस्मरणजनिता चित्त-
विलुप्तिः । वृ० द्वि० ४० अ ।

विमुद्ध-विशुद्ध-रजोमलकल्पवालाप्रविगमकृतशुद्धत्वापेक्षया
लेपकल्पवालाग्रापहारेण विशेषतः शुद्धः-विशुद्धः । भग०
२७७ । विशुद्ध-वियुक्तम् । दश० १ । विशुद्धः-मुक्तः ।

दश० २१२ । ब्रह्मलोके षष्ठप्रस्तरः । ठाणा० ३६७ ।

विशुद्धः-त्रिविधसम्यग्दर्शनादिमार्गप्रतिपत्त्या अत्यन्तशुद्धो-
भूतः । प्रज्ञा० ६१० । विशुद्धः-निर्मलः । जीवा०

२५५ । विशुद्धः-शुचिः । ओघ० १२८ । स्वाभाविक-

तमोविरहात् सकलदोषविगमात् विशुद्धः । सम० १४० ।

जिणकप्पियो पाउरणवज्जियो । नि० चू० प्र० १०९ अ ।

विशुद्धः-यथावस्थितः । आच० ४१५ । स्पष्टः । नि०

चू० प्र० २३३ अ । विशुद्धः-अरजस्वलत्वादि । ज्ञाता०

१२४ । विशुद्ध-रहितम् । राज० ५ ।

विमुद्धपण्ण-विशुद्धप्रज्ञः-निर्मलत्वबोधः । उत्त० २६८ ।

विमुद्धपरिहारिया- । नि० चू० प्र० ३३८ आ ।

विमुद्धसिद्धिगत-विशुद्धा-रागादिदोषरहितत्वेन निर्मला या
सिद्धिः-कृतकृत्यता सैव गम्यमानत्वाद् गतिः विशुद्धसिद्धि-
गती-जीवस्य स्वरूपम् । प्रश्न० १३३ ।

विमुद्धी-पापक्षयोपायत्वेन जीवनिर्मलतास्वरूपत्वात् वि-

शुद्धिः । अहिमायाः षड्विंशतितमं नाम । प्रश्न० ६९ ।

विशुद्धिः-विषयविभाषाव्यवस्थापनम् । दश० ६४ ।

विशुद्धिः-क्षणम् । विशे० ११४३ ।

विमुद्धयमानः- । ठाणा० ५३ ।

विमुद्धयमानकं-सूक्ष्मसम्पराये प्रथमो भेदः । ठाणा०
३२४ ।

विमुमरियं-विस्मृतम् । आच० ८२८ ।

विमुयाविण-विशोधितः । व्य० द्वि० १६३ आ ।

विमुयावेऊ-शोषयितुम् । वृ० प्र० ३१२ अ ।

विसूइया-विशुचिका । आच० ३६२ । विशुचिका ।

आच० ६२६ । विसूचिका । आच० १५३ । विसूचिका-

अतीसारः । उत्त० १६० ।

विसूइया-विष्यतीव शरीरं सूचिभिरिति विसूचिका-
अजीर्णविशेषः । उत्त० ३३८ ।

विसूणिथंग-उत्कृताङ्गः-अपगतत्वक् । सुय० ११७ ।

विसूणिथंगमंग-जातस्वपशुकाङ्गोपाङ्गः । प्रश्न० २१ ।

विसूरतो- । नि० चू० प्र० १४१ अ ।

विसूरई-विषीदति । आच० ११५, ३०८ ।

विसूरण-अप्रातो मनःखेदः, परस्य वा मनःपीडा । प्रश्न०
६७ । विस्मरणम् । नि० चू० द्वि० १२२ आ ।

विसूरणा-चित्तखेदः । प्रश्न० ६२ ।

विसूरेति- । ओघ० ६९ ।

विसूहिय-द्वाविंशतिसांगरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
४१ ।

विसेढो-विश्रेणिव्यवस्थितः श्रोताऽपि विश्रेणिरुच्यते ।
विशे० २०७ ।

विसेस-विशेषः-प्रज्ञापनायाः पञ्चम पदम् । प्रज्ञा० ६ ।

विशेषः-विशिष्टत्व माहात्म्यम् । उत्त० ३६६ । विशेषः-
प्रकारः । प्रश्न० ६३ । विश्लेषे कृते योऽवशिष्टः सो

विश्लेषः । ज० प्र० ४८७ । विशेषः-गुणः । सूर्य०
५० । विश्लेषः । सूर्य० १५५ ।

विसेसण-विशेष्यते परस्परं पर्यायजातं भिन्नतया व्यव-
स्थाप्यते अनेनेति विशेषणम् । व्य० प्र० १३ आ ।

विसेसदिट्ठं-विशेषतो-दृष्टार्थयोगाद् विशेषदृष्टम् । अनु०
०१६ ।

विसेसलुण्ण-विशेषलुण्ठनं निर्मर्यादम् । उत्त० १४६ ।

विसेसा-विशेषा-नित्यद्रव्यवृत्तयोऽनित्यस्वरूपा ध्यावृत्त्या-
कारबुद्धिहेतवः । विशे० ८६५ ।

विसेसिय-विशेषितं-निर्धारितम् । पिण्ड० ५३ ।

विसोत्तिया-विस्त्रोतसिका-शङ्का । आच० ४३ । विस्त्रो-
तसिका-अपध्यानम् । आच० ६०२ । विस्त्रोतिका-विमा-
गंगमनमपध्यानम् । विशे० ११७७ ।

विसोद्धि-विशुद्धिः-दोषाणामभावः । उत्त० ५८३ ।

विसोधेमाण-विशोधयन्-पादादिलग्नस्य निरवयवत्वं कुर्वन्
शोधभावेन वेति । अथवा सकृद्विवेचन बहुशो विशोध-
नम् । ठाणा० ३३० ।

विसोसण-विषोषण-अभोजनम् । आच० ६१ ।

विसोसणविरेयणोसहविही-विशोधणविरेचनोषधिः-

अभोजनविरेकोषधप्रकारः । आव० ६१० ।

विसोहण-स्पर्शनधावनकरणं पुनःपुनः परिष्ठापनस्पर्शन-
धावनविधानं वा । वृ० तृ० १८३ अ (?) ।

विसोहिकोडी-विशोधिकोटिः-विशोधिः । दश० १६२ ।

विसोहिजुत्त-विशोधियुक्तः-विशुद्धभावः । ज० प्र० २२२ ।

विसोहिज्ज-विशोधयेत्-स्थजेत् । आचा० ३८० ।

विसोहित्तए-विशोधयितुं-अतिचारपङ्कपेक्षयाऽऽत्मानं वि-
मलीकर्तुमिति । ठाणा० ५७ । विशोधितुं-पूयाद्यपने-
तुम् । विपा० ८१ ।

विसोही-क्रीतत्रित्रये क्रयणक्रापणानुमतिरूपे विशोधिः

विशोधिकोटो । दश० १६२ । विशोधनं विशुद्धिः-

अपराधमलिनस्यात्मनः प्रक्षालनम् । आव० ७७६ ।

विशुद्धिः-कर्ममलिनस्यात्मनो विशुद्धिः । अनु० ३१ ।

विशुद्धिः-सावद्यपरिहारेणेतस्वरूपकथनम् । दश० १४ ।

विशुद्धिः-आवश्यकस्य पर्यायः । विशेष० ४१५ ।

विसोहीकरणं-विशोधीकरण-अपराधमलिनस्यात्मनः प्र-
क्षालनकरणम् । आव० ७७६ ।

विसोहीकोडी-अप्पतरदोषदुष्टा । नि० चू० प्र० ६३ अ ।

विसोहेज्जा विशोधनं-आत्मनः चारित्र्यस्य वा अतिचार-
मलक्षालनम् । ठाणा० १३७ ।

विसोहेहि-विशोधनं-व्रतानां पुनर्नवीकरणम् । ज्ञाता०
२०६ ।

विस्तरालं-विशालम् । सम० १४२ ।

विस्तोर्ण-प्रफुल्लहृदयः । ज० प्र० २११ । परग्रामदूतीत्व-
दोषविवरणे धनदत्तस्य ग्रामम् । पिण्ड० १२७ ।

विस्पन्दन-अद्वन्द्वनिर्देशधृतमव्यक्षिततन्तुलनिष्पन्नम् । वृ०
प्र० २६७ आ ।

विस्मायक-इन्द्रजालीकः ठाणा० २६५ ।

विस्त्रोल्लोलितं-लुटितं । नि० चू० द्वि० ११ आ ।

विस्संत-दिश्रान्तः-उपशान्तकचवरः । जीवा० ३५५ ।

विस्संदण-विगतो वा गता जन्मि दग्गे तं दग्गं । नि०
चू० प्र० १९६ अ ।

विस्संभइ-विश्रम्भति । आव० ५५६ ।

विस्संभण ॥-विस्संभणता-विश्वासापदम् । आचा० २८६ ।

विस्संभर-विश्रम्भरः-भुजपरिसर्पः तिर्यग्योनिकः । जीवा०

४० । विश्रम्भरः-जीवविशेषः । ओघ० १२६ ।

विस्संभिय-विश्रं-जगाद् बिभर्ति क्वचित्-कदाचिदुत्पत्त्या
सर्वजगाद् व्यापनेनेन पूरयन्ति विश्रभृतः । उत्त० १८१ ।

विस्सओमुहं-विश्रतो मुखं प्रतिसूत्रं, चरणानुयोगानुयो-
गचतुष्टयव्याख्याक्षमम् । अनु २६३ ।

विस्संनंदो-विश्रनन्दी-अचलबलदेवपूर्वभवः । आव० १६३

टो० । विश्रनन्दी-राजगृहनगरे राजा । आव० १७२ ।

विस्सभूर्इ-प्रथमवासुदेवपूर्वभवनाम । सम० १५३ । विश्र-
भूतिः-विशाखभूतियुवराजपुत्रः । आव० १७२ । द्वेषा-

न्निदानकृत् । भक्त० ।

विस्सभूति- । नि० चू० प्र० १३५ अ ।

विस्सरिय-विस्मृतः । आव० ३७० ।

विस्सबातितगण-श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य षष्ठो
गणः । ठाणा० ४५१ ।

विस्ससण-शान्तिनाथपिता । सम० १५१ ।

विस्ससेण-मल्लीनाथस्य प्रथमभिक्षादाता । सम० १५१ ।

षष्ठचक्रीपिता । सम० १५२ । विश्रसेनः-मल्लिजिनस्य-
प्रथमभिक्षादाता । आव० १४७ ।

विस्सहोमुह-विश्रतो मुखं अनेकमुखम् । आव० ३७६ ।

विस्सायाणउज्जं-विशेषतः विश्रवादीनयम् । जीवा० २७८ ।

विस्सुयकिस्तिए-विश्रुतकीर्तिकं-प्रतीतव्यातिकम् । ज्ञाता०
४ ।

विस्सुयजस-विश्रुतयशाः-ख्यातकीर्तिः । ज्ञाता० २१३ ।

विस्सोय-विश्रोतः । आचा० ४३ ।

विस्सोयसिगा विस्त्रोतसिका । प्रज्ञा० ६६ ।

विहग-विभागः-खण्डशः कृतः । प्रश्न० ६० ।

विहंगम-विहे-नभसि गतो-गच्छति गमिष्यति चेति

विहङ्गमः । विहंगमः-विहं गच्छन्त्यवतिष्ठन्ते स्वसत्ता

बिभर्ति इति विहङ्गमः । विहंगमः-विहं गच्छन्ति-

चलन्ति सर्वैरात्मप्रदेशैरिति विहङ्गमः । दश० ७० ।

विहङ्गमः-पुद्गलस्तु विहं गच्छतीति विहङ्गमः । दश०
७१ ।

विहंमाणो-विशेषेण हनन्-ताडयन् । उत्त० ५५१ ।

विहंसणा-विहंसना-विधर्षणा । उत्त० १६० ।

विह-अनेकाहगमनीयः पन्थाः । आचा० ३७८ । अटवी-
प्रायो दोषो ध्वा भवेत् । आचा० ३८४ । अटवी-
प्रायः पन्थाः । आचा० ३९८ । विभुञ्जति जीवपुद्गला-
विति विहं-आकाशः । दश० ६६ । विहः-पन्थाः । ओघ०
१६७ । विशेषेण हीयते-विधीयते-क्रियते । भग० ७७६ ।
अट्टाणं । नि० चू० प्र० १३७ आ । अट्टाणं अणेर्गेहि
अहेहि जं गमइ तं । नि० चू० तृ० ३५ आ । नि०
चू० प्र० ५५ अ । अट्टा । वृ० द्वि० ५६ आ । अट्टा ।
वृ० प्र० २०६ आ । विधः-भेदः प्रकाशो वा । अनु० २ ।
विहग-पक्षी । जीवा० २७० ।

विहगगई-विहगगत्या-पक्षिन्यायेन परिवारादिवियोगेनैका-
किनो देशान्तरगमनेन च या सा विहगगतिप्रवज्या ।
ठाणा० २७६ । विहायसि-आकाशे गतिविहायोगतिः ।
दश० ७० ।

विहगपवज्जे-विहगस्येवेति दृश्यमिति, विहतस्य वा
दाक्षिद्र्यादिभिररिभिर्वेति प्रवज्या । ठाणा० २७६ ।
विहडइ-पृथग्भवति । आव० ३२१ । विपतति-विशेषेण
बलापचयादपेति । उत्त० ३३८ ।

विहडई-विहवस्यते-जीवविप्रमुक्तं च विशेषेणाधः पतति
ते शीरम् । उत्त० ३३८ ।

विहणिण्ज्वा-विहण्यात्-उलङ्घयेत् । उत्त० ११० ।
विहत्थि-वितस्तिः-द्वादशाङ्गुलप्रमाणा । अनु० १५६ ।
विहत्थो-द्वादशाङ्गुलप्रमाणा । भग० २७५ । चत्वार्य-
ङ्गुलानि वितस्तिः । ओघ० २१४ । द्वादशाङ्गुलानि
वितस्तिः, द्वौ पादौ वितस्तिः । ज० प्र० ९४ ।

विहम्मणा-विधमिताः । विशेष० ९५० ।
विहम्मसि-विहन्यसे-विविधं बाध्यसे । उत्त० ३१७ ।
विहम्मिया-विधमिता-च्याविता । वृ० द्वि० २५५ आ ।
विहम्ममाण-विधर्मयनु-स्वाचारभ्रष्टान् कुर्वन् । विपा०
४० ।

विहरंता- । नि० चू० प्र० ३१४ अ ।
विहरइ-आस्ते । सम० ८६ । विहरति-आत्मानं वासं
यस्तिष्ठति । भग० १३ । विहरति-आस्ते । भग०
१२३ । विहरति-अवतिष्ठते । सूर्य० २६२ । विहरति-
आस्ते । विपा० ३३ । विहरति-अवतिष्ठति । जीवा०

११९ । विहरति-आस्ते । जीवा० १६३ । तिष्ठति ।
ज० प्र० १६ ।

विहरति-यथायोगं पर्यटति । आचा० ३५८ । यतन्तः ।
आचा० ३५८ । आसते । ज० प्र० ४७ । विहरति-
तिष्ठति । ठाणा० २३७ ।

विहरसि-वर्त्तसे । ज्ञाता० २०४ ।

विहरिञ्जा-विहरेत्-सामाचारीपालनं कुर्यात् । दश०
१९० ।

विहरित्तए-विहर्त्तुं-स्थातुम् । ठाणा० ५७ । विहर्त्तु-
वर्त्तितुम् । ज्ञाता० ११२ ।

विहरिता-विहर्ता-अवस्थाता । उत्त० ४२४ ।

विहरिय-विहृतः-क्षुण्णः-आसेवितः । ओघ० ८५ ।

विहरे-विहरेत्-अवतिष्ठेत् । सूर्य० २६४ । व्यहर्षीतु ।
उत्त० ६० ।

विहलावीभूओ-उत्तमः । नि० चू० प्र० ३४५ अ ।

विहलियग-अष्टराज्यः । धाटितो वा । उत्त० २२१ ।

विहल्ल-विहल्लः-शिक्षायोगदृष्टान्ते श्रेणिकचेल्लणापुत्रः । आव०
६७६ । विहल्लः-चम्पायां कुणिकराज्ञोऽनुजः । भग०
३१६ ।

विहव-विभवः-सम्पत्तिः । ज० प्र० ४०३ ।

विहवा-रंडा । नि० चू० प्र० २६७ अ ।

विहसियं-विहसितं-अद्वेहसितादि । ज्ञाता० १६५ ।

विहा-विहा-भारंडा । वृ० तृ० १०८ आ । द्विधा ।
आव० ६४१ ।

विहाए-द्वितीयः प्रज्ञापनेन्द्रेः । ठाणा० ८५ ।

विहाडिय-विघटितः । विशेष० ५५२ ।

विहाडिया-उद्धाटिता । आव० ५५६ ।

विहाडेइ-उद्धाटयति । राज० १०८ ।

विहाडेहि-विघाटय-सम्बन्धवियोज्य उद्धाटय । ज० प्र०
२२३ ।

विहाडेत्तुं-विघाट्य-विदार्य । प्रश्न० १६ ।

विहाण-विधानं-स्वरूपस्य करणम् । भग० २८२ । भेदः ।
भग० ८७४ । विधानं-विशेषः कालादिरिति । भग०
२० । विधानं-विशेषः । जीवा० १९ । विधानं-भेद-
प्रकारः । ओघ० २६ । विवर्त्त-इतरव्यवच्छिन्नं धानं-

पोषणं स्वरूपस्य यत् तत् विधानं-विशेषः । प्रज्ञा० ५०१ । विधीयते-विशेषाभिव्यक्तये क्रियन्त इति विधानं भेदः । उत्त० २३१ ।

विहाणसंगुणिय-विधानेन-भेदप्रकारेण संगुणितः । ओष० २६ । विधानेन-भेदप्रकारेण संगुणितः । ज० प्र० २६ ।

विहाणसट्टाण-वेहानसस्थानं मानुषोल्लम्बनस्थानम् । आचा० ४११ ।

विहाणदेस-विधानादेशो-यसमुदितानामप्येकैकस्यादेश-नम् । भग० ८६३ । भेदप्रकारेणैकैकशः भग० ८७४ ।

विहायंती-विभाता । आव० ३६६ ।

विहाय-लब्धिशिक्षादिप्रत्ययस्याकाशगमनस्य जनकम् । तत्त्वा० ८-१२ ।

विहायगई-विहायगतिस्तु स्पृशदगतिः । भग० ३८१ ।

विहायगति-विहायसा गतिः गमनं विहायोगतिः । प्रज्ञा० ४७४ ।

विहायगती-आकाशेन विहायोगति विहायोगति स्पृशद-गत्यादि, सप्तदशभेदभिन्नागतिः । प्रज्ञा० ३२७ ।

विहायोगति-गतेः पञ्चदशमो भेदः । प्रज्ञा० ३२७ ।

विहार-विहारः-विहरणं-क्रीडनं वा । सूत्र० ८७ । विहारः बोद्धाध्याश्रयः । प्रभ० ८ । मासकल्पादिविहारः ।

आव० ५२९ । नगरम् । सम० १०३ । विचित्रक्रीडा । प्रभ० ६९ । विहारः-भिक्षुनिवासो देवगृहं वा तत्प्रधानो ग्रामादेरपि । उत्त० ६०५ । विहारः । आव० २६५ ।

विहारः-विचरणम् । ज० प्र० १२४ । विहारः-वस-तावस्वाध्यायिके समुत्पन्ने सति स्वाध्यायनिमित्तमन्यत्र गमनम् । वृ० प्र० २६१ अ । सज्ज्ञायभूमौ । नि० चू० प्र० १४३ अ । विहारः-चकमणम् । वृ० द्वि० २०४ आ । विहारार्थम् । ओष० ६० । गोचरचर्यादि-

हिण्डनलक्षणः । ज० प्र० १५१ । विहरन्त्यस्मिन्प्रदेश इति विहारः-प्रदेशः । उत्त० ५४४ । विहारः-भिक्षु-निवासः, देवगृहम् । उत्त० ६०५ । विहारः-ग्रामादि-चर्या । ठाणा० ४१६ । विहरणं विशेषेण भगवदभि-

हितमार्गे पराक्रमणं विहारो विशेषानुष्ठानरूपः । विशेष० १० । विहारः-अवस्थानशयनादिरूपः । ज० प्र० १०७ । विशेषानुष्ठानरूपः । वृ० प्र० २२१ आ । साधुवर्त्तनः ।

ज्ञाता० ११३ ।

विहारकल्प-विहरणं विहारः तस्य कल्पो-व्यवस्था स्य-विरकलादिरूपा यत्र वर्ण्यते ग्रन्थे स विहारकल्पः । नंदी० २०६ ।

विहारकल्पिकं- । वृ० प्र० १११ आ ।

विहारगमण-विहरणं-क्रीडनं विहारस्तेन गमनं-उद्या-नादौ क्रीडया गमनं विहारगमनम् । सूत्र० ८७ ।

विहारगेह-विहारगृहम् । आव० १३७ ।

विहारजत्ता-विहारयात्रा-क्रीडार्थमश्ववाहनिकादिरूपा । उत्त० ४७२ ।

विहारठाण-विहारस्थानं-आश्रयस्थानम् । व्य० प्र० १६६ अ ।

विहारभूमि-विहारभूमिः-स्वाध्यायभूमिः । आचा० ३२४ ।

विहारभूमो-विहारभूमिः-स्वाध्यायभूमिः । आचा० ३७६ । असज्ज्ञाए सज्ज्ञायभूमौ जा सा । नि० चू० प्र० १४८ आ । भिक्षापरिभ्रमणभूमिः । व्य० द्वि० ३६५ अ ।

विहारालोचना-आलोचनाविशेषः । व्य० प्र० ४८ आ ।

विहारावधी- । व्य० द्वि० ३३० अ ।

विहारिण-मासमासेन विहरन्तः । वृ० तृ० १८४ आ ।

विहिसण-विहिसनं-विविधव्यापादनम् । प्रभ० २२ ।

विहिसा-विविधं-अनेकधा हिंसा-हिंसनशीला, वीति-विश्रब्धावानु स्वेषु स्वेषूपत्तिस्थानेष्वनाकुलभवस्थितानु जन्तून् हिंसन्तीति विहिसा । उत्त० १६४ । विघातः । प्रभ० ६ ।

विहिसिय-विहिसितं-न सम्यग् निर्जीवकृतमिति । सूत्र० ३०१ ।

विहि-विधिः-चक्रवाललक्षणः प्रकारः । भग० २८२ । विधिः-कौशल्यम् । आव० ५०३ । विधिः-कार्यं साध्यम् । प्रभ० ९२ । विधिः-प्रवचनोक्तः प्रकारः । दश० २ । विधिः-विधिविशेषः भेदः । सम० ११४ ।

विधिः-विरचनम् । अनु० १४० । विधिः-अनुष्ठानमा-सेवनम् । उत्त० ६११ । विधिः-कल्पो-कल्पाध्यायने द्वितीयतृतीययोरुद्देशयोर्विधिः । (?) व्य० द्वि० ४२० अ ।

विहिगहिय-विधिगृहीतं-अलुब्धेनोद्गमितम् । आव० ८५६ । विधिनोद्गमनोपादिबहितं सारासारविभागेन च यत्र कृतं

पात्रके तत् विधिगृहीतम् । ओष० १९२ ।
 विहिणू-विधिज्ञः-पञ्चत्वारिंशतो देवतानां उचितस्थान-
 निवेशनार्चनादिविधिज्ञम् । ज० प्र० २०७ ।
 विहिणू-विधिज्ञः-न्यायमार्गप्रवेदः । दश० १९५ ।
 विहिणूगारः-विधिप्रकारः-प्रवृत्तिप्रकारः-विधिभिः-भेदैः
 प्रचारः प्रवृत्तिर्यस्याः सा । ज्ञाता० ३८ ।
 विहिभुक्त-कटकच्छेदेन प्रतरच्छेदादिना वा यद्भुक्तं तत्
 विधिभुक्तम् । ओष० १६२ । विधिभुक्तं-विधिना-कट-
 प्रतरकसिंहहादितेन भुक्तम् । आव० ८५६ ।
 विहिय-विहितं-अनुष्ठानम् । ओष० ४ । विहितं-अनु-
 ष्ठानम् । आव० ६१६ । वीहिः । आव० ८५५ ।
 विहितं-चेष्टितम् । ज्ञाता० १३ ।
 विही-विधानं विधिः-सम्यग्ज्ञानदर्शनयोर्योगपद्येनावृत्तिः ।
 सूत्र० १६७ । नाम विचारो । नि० चू० प्र० ३४ अ ।
 विक्रपो । नि० चू० प्र० २१० अ । विधिः-चतुष्पथः ।
 आव० ६७३ । प्रकारः । आव० ६१० । मर्यादा ।
 आव० ६३६ । अनुज्ञा । आव० ७१३ । विधी ।
 आव० ४२१ । विधिः । उत्त० २७६ । विधिः-प्रकारः ।
 प्रश्न० ३८ । विधिः । आव० ४०१ । विधिः । आव०
 ५८१ ।
 विहीए-विधिना-यतनया । ओष० ६२ ।
 विहीकरणमूल-वीथीकरणमूलं-मण्डपिका । आव० ७६७ ।
 विहुअणा-विधुवणा-वीयणओ । नि० चू० प्र० ५४ अ ।
 विहुण-विधूवनं-व्यजनम् । दश० १५४ । विधूवनं-व्यज-
 नम् । दश० २२६ ।
 विहुणमाण-विधूतयन् । मर० ।
 विहुय-विविधं-अनेकधा धूतं अपनीतमष्टप्रकारं कर्मं येन
 स विधूतः । आचा० १६८ ।
 विहुयकप्प-विधूतः कल्पो यस्य साधोः स विधूतकल्पः ।
 आचा० १६८ ।
 विहुयरयमला-विधूतरजमलाः- तत्र रजश्च मलश्च रज-
 मलो विधूतो-प्रकम्पितो अनेकार्थत्वात् वा अपनीतो
 रजमलो यस्ते तथाविधाः, तत्र बध्यमानं कर्म रजो
 भण्यते पूर्वबद्धं तु मलं इति, अथवा बद्धं रजः निका-
 चितं मलः, अथवेयापथं रजः साम्प्रायिकं मलं इति ।

आव० ५०७ ।
 विहुर-विधूरः-इष्टजनवियोगः । ज्ञाता० ७९ । विधुरः-
 आत्यन्तिकायामापदि । वृ० तृ० २५० अ ।
 विहुरया-विधुरता-वेधूर्यं-विसदृशता । ओष० ३६ ।
 विहुवण-वीजनकम् । वृ० तृ० ६८ अ ।
 विहूय-विधूतः-क्षुण्णः-सम्यग् स्पृष्टः । आचा० २४४ ।
 विधूतः-प्रकम्पितः-अपनीतो वा । आव० ५०७ ।
 विहूयकप्प-विधूतः-क्षुण्णः सम्यग्स्पृष्टः कल्पः-आचारो
 येन स तथा । आचा० २४३ ।
 विहूर्-शुष्कः । महाप्र० ।
 विहेडयंत-विहेड्यमानः-बाध्यमानः । प्रश्न० ५६ ।
 विहेडयति-विहेड्यतो-विशेषेण विविधं वा बाध्यमानः
 विनाशयतः । उत्त० ३७० ।
 विहेडिओ-अपद्धतः । भक्त० ।
 वीईगाल-वीतः-गतः अङ्गारः-रागः यस्मात्तत् वीता-
 ङ्गारम् । भग० २६२ ।
 वीइ-वीचिः-ह्रस्वकल्लोलः । भग० ७११ । वीचिः-
 विच्छेदः । भग० ६२५ । अन्तरार्थो रुढः, लघुः । ठाणा०
 ५०२ । वीचिः-प्रतिसमयमनुभवमानायुषोऽपरापरायुर्द-
 लिकोदयात्पूर्वायुर्दलिकविच्युतिलक्षणा । भग० ६२५ ।
 विवित्तस्वभावात् वीचिः । भग० ७७६ । वीचिः-तर-
 ङ्गाकाररेखा । प्रश्न० ८३ । वीचिः-उमिः । आव० ६०१ ।
 वीइवकमइ-व्युत्क्रामति-उत्पद्यते । जीवा० ४०० ।
 व्यतिक्रामति-मुच्यति । जीवा० ३३६ ।
 वीइज्ज-वीजयेत् । आचा० ३४५ ।
 वीइत्था-वीजितवान् । भग० १७६ ।
 वीइदव्वा-पृथग्भावः-एकादिप्रदेशन्यूनम् । भग० ६४४ ।
 वीइवयइ-व्यतिव्रजति-व्यतिक्रामति । भग० ३५ ।
 वीइवयति-व्यतिव्रजति-व्यतिक्रामति । भग० ९५ ।
 वीईवकमति-व्युत्क्रामति-उत्पद्यते । जीवा० ३२२ ।
 वीईपंथठञ्चा-कषायणां जीवस्य च सम्बन्धो वीचिशब्द-
 वाच्यः, वीचिमतः कषायतः, अथवा विविच्य-पृथग्भूय
 यथाऽऽख्यातसंयमात् कषायदमनपर्यायेत्यर्थः, विचिन्त्य
 रागादिविकल्पादित्यर्थः, विरूपा कृतिः-क्रिया सरागत्वात्
 यस्मिन्वस्थाने तद्विकृति यथा अवतीत्येवं स्थित्वा, 'पथे'

ति मार्गे । भग० ४६६ ।
 बीईमए-विगता ईतयो भयानि च यतस्तद् बीतिभयम् ।
 भग० ६२१ ।
 बीईवएङ्गा-व्यतिव्रजेत्, अतिक्रामेत् पारं लभेद्वा । जीवा०
 १३८ ।
 बीचिदववाई-बीचिप्रधानानि द्रव्याणि बीचिद्रव्याणि
 एकादिप्रदेशन्यूनानोत्पत्त्यर्थः । भग० ६४४ ।
 बीजनकं-विधुवनम् । वृ० तृ० ६८ आ ।
 बीट्टलयति- । ओष० १६५ ।
 बीडक-विकडुभं । नि० चू० द्वि० १४४ आ ।
 बीडग- । नि० चू० प्र० १७६ आ ।
 बीडि-बीडितः-लजितः । ज्ञाता० १४३ ।
 बीणति-गवेशयति । नि० चू० प्र० २०६ आ ।
 बीणा-बीणा-तन्त्रीसङ्ख्यादिकृतो विशेषः । ज्ञाता०
 २२६ । वाद्यविशेषः । ततः । ठाणा० ६३ । वेतालिकी ।
 जीवा० १६३ । प्रश्न० १५६ । आतोद्यविशेषः । प्रज्ञा०
 ८७ । तन्त्री । प्रज्ञा० ८६ ।
 बीणावायण-बीणावादनम् । आव० २६८ ।
 बीणिया- । नि० चू० प्र० १२० अ ।
 बीतभए-बीतभयं-नगरविशेषः । आव० २६८ । बीतभयं-
 विगतिद्वारे उदायनराजधानी । आव० ५३७ ।
 बीतभय-सिन्धुसोवीरदेशे नगरम् । वृ० प्र० १६६ अ ।
 बीतरागसुय-बीतरागश्रुतं-सम्यक्त्वपराक्रमाध्ययनस्यापर-
 नाम, उत्तराध्ययनस्य एकोनत्रिंशत्तममध्ययनम् । उत्त०
 ५७० ।
 बीतसोग-बीतसोकः-अरुणद्वीपे महर्द्धिको देवविशेषः ।
 जीवा० ३६७ ।
 बीति-विगतेतिकः घुणाद्यक्षरतः । ज० प्र० ११४ ।
 बीतिभए-सिन्धुसोवीरे नगरम्, यत्र उदायनो राजा ।
 भग० ६१८ ।
 बीतिभय-उदायनरणो नगरं । नि० चू० द्वि० १४५
 अ । नगरं । नि० चू० प्र० ३४६ आ ।
 बीतिवएङ्गा-व्यतिव्रजेत्-उल्लङ्घ्य परतो गच्छेत् । जीवा०
 १०६ ।
 बीतिवतिता-व्यतिव्रज्य-अतिक्रम्य । जीवा० २१८ ।

बीतिवयइ-व्यतिव्रजति । आव० २१४ ।
 बीथि- । नंदी० १४६ ।
 बीथीसंठिओ-बीथिसंस्थितः-मार्गसंस्थितः । जीवा०
 २७६ ।
 बीभावनं-एहिकपारत्रिकभयोत्पादनम् । नि० चू० द्वि०
 ४ आ ।
 बीमंसणा-मीमांसा । व्य० प्र० १७० अ ।
 बीमंसा-विमर्शः-पर्यालोचनात्मको मीमांसा वा मातु-
 परिच्छेतुमिच्छा सा । सूत्र० ३५ । मीमांसा-शिष्याभि-
 प्रायविचारणा । वृ० प्र० २३९ अ । विमर्शः । आव०
 ७०२ । विमर्शः-शिक्षकादिपरीक्षणः । दशमा प्रतिसेवा ।
 भग० ६१९ । विमर्शः-शिष्यादीनां परीक्षा । दशमा
 प्रतिसेवना । ठाणा० ४८४ । विमर्शः-शिक्षकादिपरीक्षा ।
 ठाणा० ४८५ । विमर्शः-विमर्शनं विमर्शः, ईहाया
 उत्तरः, प्रायः शिरःकण्ठयनादयः पुरुषधर्मा घटन्त इति
 संप्रत्ययो विमर्शः । आव० १८ । विमर्शनं-विमर्शः
 अपायावर्गीहायाः परिणामः । नंदी० १८७ । विमर्शनं-
 विमर्शः-यथावस्थितवस्तुस्वरूपनिर्णयः । नंदी० १९० ।
 विमर्श-परीक्षा । वृ० तृ० १७१ आ । परीक्षा ।
 नि० चू० प्र० १८० अ । विशेषविमर्शद्वारेण मीमांसा-
 विचारणा । विशेषे १७० । मातुमिच्छा मीमांसा-
 प्रमाणजिज्ञासा । विशेषे ३०४ । विमर्शनं विमर्शः ।
 विशेषे २२६ ।
 विमंसिय-प्रज्ञापितः विचरितः । आव० ६८१ ।
 बीय भूमं । नि० चू० द्वि० ७० आ ।
 बीयइ-विकृतिः-क्षोरादिका । ठाणा० २४७ ।
 बीयकम्हा-वत्सगोत्रे भेदः । ठाणा० ३६० ।
 बीयण-व्यञ्जनं वंशादिमयम् । प्रश्न० १५२ ।
 बीयणग-व्यजनकम् । आव० ६८८ । बीजनकं-वंशा-
 दिमयमेवान्तर्ग्राह्यदण्डम् । भग० ४६८ ।
 बीयणय-व्यजनम् । आव० ३५७ ।
 बीयत्ता-प्रीतिकरा । वृ० प्र० १७४ आ ।
 बीयदुहिय-भृतम् । नि० चू० द्वि० १२० आ ।
 बीयभय-बीतभयं-सिन्धुसोवीरेषु आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा०
 ५५ । बीतभयं-उदायनदेवदत्तागन्धारश्चाद्विस्तृतं नग-

प्रतिपाद्यते यत्राध्ययने तद्वीतरागश्रुतम् । नंदी० २०५ ।
 वीररेड-वीरयति-शोधयति । आव० ७१४ ।
 वीरसोग-पञ्चशततितममहाग्रहः । ठाणा० ७९ । वीत-
 शोकः-त्रिसप्ततितममहाग्रहः । ज० प्र० ५३५ ।
 वीरसोगा-सलोलावतीविजये नगरी । ज्ञाता० १२१ ।
 वीतशोकाराजधानी । ज० प्र० ३५७ ।
 वीरार-विचारः चेष्टात्मकः । उत्त० ६०१ ।
 वीर्यपथे-वीर्यः-कषायाणां जीवस्य च सम्बन्धः ततः
 विचिमतः । अथवा विविच्य-पृथग्भूय यथाऽऽख्यातसंयमात्
 कषायोदयमनपशयैत्यर्थः । अथवा विचिन्त्य रागादिवि-
 कल्पादित्यर्थः । विरूपा कृतिः-क्रिया सरासत्वात् यस्मि-
 न्नवस्याने तद्विकृति यथा भवतोत्येवं स्थित्वा 'पथे' नि
 मार्गः । भग० ४९५ ।
 वीरंगओ-वीराङ्गदः-श्रेणिकराज्ञो रथिकः । आव० ६७७ ।
 वीरंगत-पञ्चावतीपुत्रः । निरय० ४० ।
 वीर-घनघातिकर्ममङ्गातविदारणान्तरशासातुलकेवलश्रिया-
 विराजन्त इति वीराः-तीर्थंकराः । आचा० ५३ । वीर-
 यति-विक्रामयति त्यागतपोदैरिनिग्रहेषु प्रेरयति प्राणिन-
 मित्युत्तमप्रकृतिपुरुषचक्षितश्रवणदिहेतुसमुद्भूतो दानाद्युत्सा-
 हप्रकर्षात्मकः वीरः । अनु० १३५ । कषायादिशत्रुजया-
 द्विक्रान्तः अत्यन्तानुरक्तः केवलममलश्रिया विराज इति
 "विदारयति यत्कर्म, तपसा च विराजते तपोवीर्येण
 युक्तश्च तस्माद्वीर इति स्मृतः" । आव० ६० । शिवगतः ।
 (?) । कर्मस्फोटका शिवप्रापको वा । (?) । षट्साग-
 रोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ । वीरः-अन्त-
 रङ्गमोहाबलनिर्दलनाशमनन्तं तपोवीर्यं व्यापारयतीति
 वा वीरः । विशेष० ४८९ । अनन्यानुभूतमहातपःश्रिया
 वा विराजत इति वीरः । विशेष० ४८९ । 'ईर गतो'
 कियत्सिपितकर्मसाध्वपेक्षया विशेषत ईरयति-क्षिपति-
 तिरस्कारोत्प्रेषणायपि कर्माणीति । विशेष० ४८८ ।
 'दृ-विदारणे' विदारयति कर्मरिपु संघट्टमिति । विशेष०
 ४८६ । यः शुनको, द्वितीयशस्त्राद्यपेक्षया रहितो मृगयां
 करोति स वीरः । व० प्र० २४७ अ । विशेषत ईरयति-
 शिवपदं प्रति भयजन्तून् गमयतीति । विशेष० ४८८ ।
 विशेषतः शिवपदं स्वयमियति गच्छतीति वीरः । विशेष०

४८६ । वीरः-अवगतसंसारभयस्तीर्थकृद् । आचा० १२८ ।
 वीरः-ऊरसबलवान् । व्य० प्र० २३० अ । वीरः-कर्म-
 विदारणात्, पञ्चमहाव्रतभारारोहणोन्नामितस्कन्धः ।
 आचा० १२८ । विशेषेणैरयति-प्रेरयति अष्टप्रकारं कर्मो-
 रिषड्वर्गं वेति वीरः-शक्तिमान् । आव० १४३,
 १४७ । विशेषेणैरयति-मोक्षं प्रति गच्छति गमयति
 वा प्राणिनः प्रेरयति वा-कर्मणि निराकरोति,
 वीरयति वा रागादिशत्रून् प्रति पराक्रमयति इति वीरः
 निरुक्तो वा वीरः । ठाणा० ३६ । ऊरसबलवान्,
 तेनाक्लेशेन परबलं जयति । व्य० प्र० २८३ आ ।
 विशेषेण ईरयति-गमयति स्फोटयति कर्मं प्रापयति वा
 शिवमिति वीरः, 'ईर गतो' विशेषेण-अपुनर्भवेन इर्यत्ति-
 स्म-याति स्म शिवमिति वीरः । नंदी० २३ । वीर-
 सद्ब्यवहारकाचार्यः । व्य० प्र० २५६ । सत्योदारणे
 वीरः । आव० ७०५ । विशेषेण ईरयति-कर्मं गमयति
 याति वा शिवमिति वीरः । आव० ७६० । तगरायामा-
 चार्यस्य शिष्यः । व्य० प्र० ३१७ अ । वीरः-साधुः ।
 आचा० १४४ । वीरः-अप्रमत्तयति । आचा० १६३ ।
 धीरपुरुषः । ज्ञाता० १०० । वीरः-तगरायामाचार्यशिष्यः ।
 व्य० प्र० २५६ आ ।
 वीरकंत-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।
 वीरकण्ह-निरयावलिकायां प्रथमवर्गस्य सप्तममध्ययनम् ।
 निरय० ३ ।
 वीरकण्हभित्त-वीरकृष्णमित्रः-वीरपुरनगरनृपतिः । विपा०
 ९५ ।
 वीरकण्हा-वीरकृष्ण-अन्तकृद्दशानामष्टमवर्गस्य सप्तम-
 मध्ययनम् । अन्त० २५ ।
 वीरकूड-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।
 वीरगत-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।
 वीरघोस-वीरघोषः कर्मकरः । आव० १६४ ।
 वीरजभूय-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।
 वीरण-पर्वगभेदः । आचा० ५७, २८५ । तृणविशेषः ।
 भग० ३०६ । तृणविशेषः । उत्त० ३७० । वनस्पति-
 विशेषः । भग० ८०२ । तृणविशेषः । वृ० द्वि० २६८ आ ।
 वीरतथओ-वीरस्तवः-सूत्रकृतज्ञाद्यश्रुतस्कन्धे षष्ठमध्यय-

नम् । आव० ६५१ । बीरस्तवः-सूत्रकृताङ्गस्य षष्ठम-
ध्ययनम् । उक्त० ६१४ ।
बीरदेवबुध-नामविशेषः । अनु० २७१ ।
बीरपुर-बीरकृष्णमित्रराजधानी । विपा० ६५ । नमि-
जिनस्य प्रथमपारणकस्थानम् । आव० १४६ ।
बीरपभ-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।
बीरभद्र-बीरभद्रः-कनकपुरनगरस्य श्वेताशोकोद्याने यक्षः ।
विपा० ९५ ।
बीरभद्र-भोतिपरिवृहीताऽहं प्रतिमा । आव० ८११ ।
बीरय-वीर्यं जीवप्रभवम् । ज्ञाता० २११ । वीर्यं-मान-
सोऽवष्टम्भः । भग० ४६६ ।
बीरलेस-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।
बीरल्ल-उलजायग । नि० चू० प्र० १५५ आ ।
बीरल्लओ-लावकपक्षी । बृ० द्वि० १८६ आ ।
बीरल्लग-बीरल्लकः श्वेताभिधानः शाकुनि शकुनिविनाशाय ।
प्रभ० १३ ।
बीरल्लगसउणो- । नि० चू० प्र० २०४ आ ।
बीरल्लसउण-हलायिकः । बृ० द्वि० २०५ आ ।
बीरल्लसेण-बीरल्लस्येनः-श्वेता एव, पक्षिविशेषः । प्रभ० ८ ।
बीरवण-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।
बीरवलए-बीरवल्लयम् । ज० प्र० १६० ।
बीरसिद्ध-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।
बीरसुणय-बीरशुनिकः । ओष० ९६ ।
बीरसेण-द्वारामत्यां वीरेषु मुख्यः । ज्ञाता० १०० ।
द्वारावत्यां बीरमुख्यः । ज्ञाता० २०७ । बीरसेनः-बीर-
मुख्यः अन्त० २ ।
बीरसेण-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।
बीरा-बीराः परीषद्दोषसङ्कषायसेनाविजयात् । आचा०
४४ ।
बीरायमाण-बीरमिवात्मानमाचरन्तः बीरायमाणा । आचा०
२५३ ।
बीरावत्त-षट्सागरोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम० १२ ।
बीरासण बीरासनं-सिंहासननिविष्टस्य भून्यस्तपादस्य
सिंहासनेऽपनीते यादृशमवस्थानं तत् । भग० ६२४ । सिंहा-
सनोपविष्टस्य भून्यस्तपादस्यापनीतसिंहासनस्येव यदवस्था-

नं तद् बीरासनम् । भग० १२५ । सिंहासनम् ।
ओष० ४० । बीरासनम् । आव० ६४८ । बीरासनं
भून्यस्तपादस्य सिंहासनोपवेशनमिव । प्रभ० १७ ।
बीरासनं-यत् सिंहासनस्थितस्य तदपनयने तथैवावस्था-
नम् । उक्त० ६०७ । सिंहासनोपविष्टः । ज्ञाता० ७२ ।
बीरासणिए-बीरासनं-सिंहासननिविष्टस्य भून्यस्तपादस्य
सिंहासनापनीदे यादृशमवस्थानं तद्यस्यास्ति स बीरास-
निकः । ओष० ४० ।
बीरासणिते-बीरासनिको-यः सिंहासननिविष्टमिवास्ते ।
ठाणा० ३६७ ।
बीरासन-भून्यस्तपादस्य सिंहासने उपविष्टस्य तदपनयेन
या कायावस्था तद्रूपं, बीरस्य-साहसिकस्यासनमिति
बीरासनम् । ठाणा० २६६ । आव० २६६ ।
बीरिअ-वीर्यं-आन्तरोत्साहः । ज० प्र० १०५ । वीर्यं-
जीवोत्साहः । ज० प्र० १३० । वीर्यं-मानसोत्साहः ।
ज० प्र० १५१ । सम० ५५ ।
बीरिअप्पवाय-सकम्मैतराणां जीवानामजीवानां च वीर्यं
प्रवदन्तीति वीर्यप्रवादम् । नंदी० २४१ ।
बीरिए-सूत्रकृताङ्गप्रथमश्रुतस्कन्धे अष्टममध्ययसम् । सम०
३१ । वीर्यं-जीवोत्साहः । भग० ५७ । वीर्यं-जीव-
बलम् । भग० ३११ । विशेषेण इय्यंते-चेष्टितेऽनेनेति
वीर्यम् । उक्त० ६४५ ।
बीरिओ-बीरकः-कृतिकर्महृष्टान्ते द्वारिकायां वासुदेवभक्तः
कोलिकः । आव० ५१३ ।
बीरित-वीर्यं-जीवप्रभवम् । ठाणा० ३०४ ।
बीरियंतराइय-यदुदयात् सत्यपि नीरुजि शरीरे योवनि-
कायामपि वर्तमानोऽल्पप्राणो भवति, यद्वा बलवत्यपि
शरीरे साध्येऽपि प्रयोजने हीनसत्त्वतया न प्रवर्तते
तद्वीर्यान्तरायम् । प्रज्ञा० ४७५ ।
बीरिय-वीर्यं-जीवप्रभवम् । ठाणा० २३ । वीर्यं-जीव-
प्रभवम् । ठाणा० ११६ । वीर्ययोगात् वीर्यः-प्राणी ।
भग० ६४ । वीर्यं-वीर्यान्तरायक्षयप्रभवाशक्तिः । भग०
२२४ । वीर्यं, तृतीयं पूर्वम् । ठाणा० १६६ । वीर्यं-
आन्तरोत्साहः । जीवा० २६८ । शक्तः । नि० चू०
प्र० १८ आ । वीर्यं, सूत्रकृताङ्गाद्यश्रुतस्कन्धे अष्टममध्यय-

नम् । आव० ६५१ । वीर्यं-सूत्रकृताङ्गस्याष्टममध्ययनम् ।
 उक्त० ६१४ । वीर्यं-जीवप्रभवम् । ज्ञाता० १४० ।
 वीर्यं-आन्तरोत्साहः । सूर्य० २८६ । वीर्यं-अनुप्रेक्षयां
 सूक्ष्मसूक्ष्मार्थोहनशक्तिः । सूर्य० २९६ । वीर्यलक्षणं
 सामर्थ्यलक्षणम् । वीर्यं-सामर्थ्यं यद्यस्य वस्तुनः तदेव
 लक्षणं वीर्यलक्षणम् । आव० २८२ । वीर्यं-वीर्यान्त-
 रायक्षयोपशमक्षयज खत्वात्मपरिणामः । आव० ७८३ ।
 वीर्यं-तृतीयं पूर्वम् । सम० २६ ।
 वीरियत्ता-वीर्यता-परिणतिविशेषः । भग० ६३ । वीर्यता-
 वीर्ययोगात् वीर्यः-प्राणी तद्भावो वीर्यता, अथवा वीर्य-
 मेव स्वाधिकप्रत्ययात् वीर्यता, वीर्याणां वा भावो
 वीर्यता । भग० ६४ ।
 वीरियत्रिउठवणिड्डो-वीर्यवैक्रियद्विः-तपःसामर्थ्योद्भवा
 आकाशगमनजङ्घाचरणादिवीर्यवैक्रियनिर्माणलक्षणा ।
 दश० ११२ ।
 वीरियसजोगसद्द्रव्या-वीर्यं-वीर्यान्तरायक्षयप्रभवा शक्तिः
 तत्प्रधानं सयोग-मानसादिव्यापारयुक्तं यत् सद्-विध्यमानं
 द्रव्यं-जीवद्रव्यं तत्तथा, वीर्यसद्भावेऽपि जीवद्रव्यस्य
 योगादिना चलनं न स्यादिति सयोगशब्देन सद्द्रव्यं विशे-
 षितं, सदिति विशेषणं च, तस्य सदा सत्तावधारणार्थं,
 अथवा-स्वं-आत्मा तद्रूपं द्रव्यं स्वद्रव्यं ततः कर्मधारयः,
 अथवा वीर्यप्रधानः सयोगो-योगवान् वीर्यसयोगः स चासौ
 सद्द्रव्यश्च-मनःप्रभृतिवर्णनायुक्तो वीर्यसयोगसद्द्रव्यस्तस्य
 भावस्तत्ता वीर्यसयोगसद्द्रव्यता । भग० २२४ ।
 वीरियाधार-वीर्याधारः-ज्ञानादिष्वेव शक्तेर्गोपनं तदन-
 तिक्रमश्चेति । ठाणा० ६५ । वीर्यागोपनम् । ठाणा०
 ३२५ । ज्ञानादिप्रयोगजनेषु वीर्यस्यागोपनमिति वीर्या-
 धारः । सम० १०८ ।
 वीरुणी-पर्वगविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
 वीरुत्तरवडिसग-षट्सागरोपमस्थितिक देवविमानम् ।
 सम० १२ ।
 वीवाह-परिणयनम् । जीवा० २८१ । वधूपक्षिणां विवाहः ।
 व्य० द्वि० ३४२ आ । विवाहः परिणयनम् । ज० प्र०
 १२३ । पाणिग्रहणम् । वृ० तृ० ४३ आ ।
 वीसं दति-विष्यन्दति-श्रवति । ज० प्र० १०० । विष्य-

न्दति-श्रवति । जीवा० २६६ ।
 वीसं भो-विश्रम्भः-विश्वासः । आव० ५६८ ।
 वीसं भघायग- । ज्ञाता० २३६ ।
 वीस-लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ ।
 वीसद्वम-विशतितमः । सम० १५१ ।
 वीसत्थ-विश्वस्तः-निर्भयः अनुत्सुको वा । ओप० २ ।
 विश्वस्तः । आव० ३९४ । विश्वस्तः-अप्रावृतशरीरः ।
 वृ० द्वि० २०५ अ । विश्वस्तः-निरुद्विग्नः । वृ० प्र०
 २९० आ ।
 वीसत्था-जीतारोरायमारिया । नि० चू० द्वि० ४२ अ ।
 वीसभूर्ई-विश्वभूतिः-त्रिपुष्टवासुदेवपूर्वभवः । आव० १६३
 टी० ।
 वीसरणालु-विस्मरणालुः । ओष० १५४ ।
 वीसरस्सर-अन्धायामेण रूवं तं । नि० चू० तृ० ७७ अ ।
 वीससा-विश्रसा-स्वभावः, जरापर्यायः । भग० ५५ ।
 स्वभावः । भग० १७४ । विश्रसा-स्वभावः । ज्ञाता०
 १७४ । विश्रसा-स्वभावः । विशे० १०६० ।
 वीससेण-विश्वा-हस्त्यश्चरथपदातिचतुरङ्गः बलसमेता सेना
 यस्य स चक्रवर्ती विश्वसेनः । सूत्र १५० । विश्वसेनः-
 अष्टादशममुहूर्तनाम । सूर्य० १४६ । विश्वसेनः-अष्टादश-
 मुहूर्तनाम । जं० प्र० ४९१ ।
 वीसा-विस्वा-आमगन्धिका-परमदुरभिगन्धा मृतगवादि-
 क्लेवरम्भोऽप्यतीवानिष्टदूरभिगन्धा । प्रज्ञा० ८० ।
 वीसास-विश्वासः-विश्रम्भः । अहिंसाया एकपञ्चाशत्तमं
 नाम । भृश० ९६ ।
 वीसुंकरेति-वीसुंभोगं । नि० चू० प्र० २१८ अ ।
 वीसुंभण-विष्कभनं मरणं विष्वग्भवनं वा (?) ।
 वीसुंभणति-वासासु अण्णं खेतं गच्छे वीसुंभणति ।
 नि० चू० प्र० ३३५ आ ।
 वीसुंभत-मृतः । नि० चू० द्वि० २०९ आ ।
 वीसुंभो-विष्वग्भूतः । वृ० द्वि० २१२ आ ।
 वीसुंभेज्जा-विश्वरु-शरीरात् पृथग् भवे-जायेत् अग्नये-
 तेत्यर्थः । ठाणा० ३१० ।
 वीसु-विष्वक्-पृथक् । आचा० ४० । विष्वग्-भेदः ।
 ओष० १५ । विष्वग्-पृथग् । ओष० १९५ । विष्वक्

। ठाणा० ३३१ । एकाकिनो निद्रावशे सति । ओष० ७६ । पृथग्-अन्यत्र वसतो अवस्थानम् । आव० ३१० । विष्वक्-पृथग् । ब्र० प्र० २०२ अ ।

बीहि-बीथिः-पन्थाः- । आव० ४४ । बीहिः । ओष० १६० । बीथिः । उत्त० २२२ । बीहिः-धान्यविशेषः । दश० १९३ । उभयोरपि पार्श्वयोरेकैकश्रेणिभावेन यत् श्रेणिद्वयं सा बीथी । ज० प्र० २४ ।

बीहितो-बीथिका-मार्गः । ठाणा० ३६६ ।

बीहिमुहं- । नि० चू० द्वि० १८ अ ।

बीही-बीहिः-धान्यविशेषः, तृणपञ्चके द्वितीयो भेदः । आव० ६५२ । बीथि-उभयोरपि पार्श्वयोरेकैकश्रेणिभावेन यच्छ्रेणिद्वयं सा । जीवा० १८१ । बीथी-मार्गः । जीवा० २७९ । बीथ्या । आव० ३६७ । बीहिः । सूत्र० ३०९ । तृणविशेषः । ठाणा० २३४ । सामान्यशालिः । भग० २७४ । ओषधि विशेषः । प्रज्ञा० ३३ । बीथी-क्षेत्रमार्गः । ठाणा० ४६६ ।

बीहुयण-बीजनः । आचा० ३४५ ।

बुंदघडिया- । नि० चू० प्र० २५३ अ ।

बुइयं-उदितम् । आव० ३७० ।

बुक्कंत-व्युत्क्रान्तः । दश० २०५ ।

बुक्कंति-व्युत्क्रान्तिः-निष्क्रमणम् । प्रज्ञा० ४४ ।

बुक्कतो-व्युत्क्रान्तिः-प्रज्ञापनायां षष्ठं पदम् । जीवा० ४०० ।

बुक्कसाहि- । आचा० ३७८ ।

बुक्कारेति-मुखेन बुक्कारशब्दं करोति । जीवा० २४८ ।

बुगाहिज्झइ-व्युद्ग्राह्यते । आव० ४३६ ।

बुगह-व्युद्ग्रहः-मिथ्याभिनिवेशः । ठाणा० ३५१ ।

विग्रहो विग्रहो वा-कलहः । अन्नहाणो द्वादशमं नाम ।

प्रश्न० ६६ । व्युद्ग्रहः-विपरीतोऽभिनिवेशः । अन्नहाणो

द्वादशमं नाम । प्रश्न० ६६ । व्युद्ग्रहः-सङ्ग्रामः ।

आव० ७३१ । व्युद्ग्रहः-दण्डादिघातजनितो विरोधः ।

उत्त० ४३५ । व्युद्ग्रहः-सङ्ग्रामः । दश० २२२ । विग्रहः-

कलहः । ओष० ५६ । व्युद्ग्रहः-सङ्ग्रामः । व्य० प्र०

६२ अ । व्युद्ग्रहः-मिथ्याभिनिवेशः, विप्रतिपत्तिः ।

ठाणा० ३७५ । नि० चू० द्वि० ७१ अ । कलहो ।

नि० चू० द्वि० ८४ अ । दंडिकः द्विजो वा । वृ० तृ०

२४ अ । कलहो । नि० चू० तृ० ३५ अ । सङ्ग्रामः ।

ठाणा० ४७७ । व्युद्ग्रहः-परस्पर विग्रहः, दंडीकादी-

नामादिशब्दात्सेनापत्यादीनां च परस्परं विग्रहः । व्य०

द्वि० २४३ अ । व्युद्ग्रहः-संग्रामः । व्य० प्र० ६२ अ ।

बुगाहणमूढो- । नि० चू० द्वि० ४३ अ ।

बुगाहणया-वि कुत्सायां उत प्राबल्येन ग्राहणता व्युद्-

ग्रहणता । ओष० १८ ।

बुगाहिए-कुप्रज्ञापकदृढीकृतविपरीतावबोधः । वृ० त०

१०६ अ ।

बुगाहित-व्युद्ग्राहितः-कुप्रज्ञापकदृढीकृतविपर्यासः ।

ठाणा० १६५ ।

बुगाहिय-विशब्दः-कुत्सायामुत्-प्राबल्येन केनचित्प्रत्य-

नीकेन व्युद्ग्राहितः । ओष० १८ ।

बुगाहेइ-व्युद्ग्राह्यति । आव० ३११ ।

बुगाहेमाण-व्युद्ग्राह्यन् विरुद्धग्रहवन्तं कुर्वन्तीत्यर्थः ।

भग० ४८६ । व्युद्ग्राह्यन् । आव० ३१४ । व्युद्ग्राह-

यन् । उत्त० १५७ ।

बुच्चमाण-उच्यमानः-पृच्छमानः । भग० ११४ ।

बुच्छ-पृच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

बुच्छ-देशीपदत्वादवदगधं-विनष्टम् । वृ० प्र० २०८ अ ।

उषितः । ओष० १२४ । उषितः । मर० । व्युषितः ।

ठाणा० ४०३ । बुच्छः-उषितः । उत्त० ३८७ ।

बुच्छेए-व्युच्छेदः-निरोधोऽदानं च । आव० ८१९ ।

बुच्छेय-व्युच्छेदः-विशेषेण पुनरसम्भवलक्षणेनोच्छेदः-

अभावः-व्युच्छेदः । उत्त० ५७८ ।

बुभइ-उह्यते-ह्रियते । आव० ५२८ ।

बुठ-वृष्टः वर्षणम् । दश० २२२ ।

बुडलिय- । नि० चू० प्र० १०१ अ ।

बुडुकुमारो- । निरय० ३७ ।

बुडु-वृद्धः-बादरशरीरी । सूत्र० २२३ । वृद्धः तापसः ।

। ओप० ६० । वृद्धः-तापसः प्रथममुत्पन्नत्वात् । ज्ञाता०

१६३ । वृद्धः-तापसः । अनु० २५ ।

बुडुसाधन-वृद्धभावकः । ज्ञाता० १६३ । वृद्धभावकः-

ब्राह्मणः । ओप० १० ।

वृद्धसावय-वृद्धभावकः ब्राह्मणः इत्यन्ये । अनु० २५ ।
 वृद्धावासो- । नि० चू० प्र० २३६ अ ।
 वृद्धिकाए-वृष्टिकायं-प्रवर्षणतो जलसमुहं प्रकरोति-प्रव-
 र्षति । भग० ६३४ ।
 वृद्धिदण्ड-वृद्धिप्रयुक्तम् । आव० ३५७ ।
 वृद्धी-वृद्धिः-वृद्धिप्रतिमासः । सूर्य० ७ । वृद्धिशुक्लपक्षे
 चन्द्रमसो वृद्धिप्रतिमासः । जीवा० ३४५ । वृद्धिः-
 चन्द्रमसः प्रकटताया उपचयः । सूर्य० २४३ । वृष्टिः-
 महद्वर्षणम् । भग० २०० ।
 वृढ-व्यूहः-सगरादिसाङ्ग्रामिकव्यूहः । ठाणा० २१७ ।
 वृणाविद्या-वायितम् । आव० ३०७ ।
 वृण-खुभियं । नि० चू० प्र० २०४ आ ।
 वृत्तस्थ-उक्तार्थः-स्पष्टार्थः । आव० ८५३ ।
 वृत्तपडिवृत्तया-उक्तप्रत्युक्तिका । भग० ५४८ ।
 वृत्तुं-वक्तु-उक्त्वा । आव० १३४ ।
 वृत्था-उषिता । ज्ञाता० १४८ ।
 वृप्पइ-उप्यते । आव० १५० ।
 वृप्पाएमाण-व्युत्पादयन् दुर्विदग्धीकुर्वन् । भग० ४८९ ।
 प्युत्पादयन् । आव० ३१४ ।
 वृसीमंत-वसन्ति वा साहु गुणाहि ते । उक्त० २४९ ।
 वृसीमउ-वस्तुमान्, वस्तूनि-ज्ञानादिनि तद्धतो ज्ञानादि-
 मानिति वक्ष्यः आत्मवशगः-वश्येन्द्रिय इति । सूत्र०
 १७३ ।
 वृसीमओ-वश्य इत्यायत्तः, स चेहात्मा इन्द्रियाणि वा,
 वश्यानि विद्यन्ते येषां वश्यवन्तः । उक्त० २४६ ।
 वृसीमत-वृशीमतो वश्यवताम् । उक्त० २४९ ।
 वृसीमा-वशोमानः-सविग्नाः । उक्त० २४६ ।
 वृह-प्रतिक्षेपम् । सम० १११ । युयूत्सूनां-सैन्यरचनां
 चक्रःयूदे-चक्राकृतो तुम्बारकप्रध्यादिषु राजन्यकस्यापना
 व्यूहम् । ज० प्र० १३९ । व्यूहः-इदमित्यमेवं रूपो-
 निश्चयः । ओप० ६६ । कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ ।
 व्यूहः-प्रतिक्षेपः । नदी० २१३ ।
 वृकम्- । नदी० १४७ ।
 वृतिवर्धनादि- । विशेष० ४३७ ।
 वृत्तचन्दकः- । सूर्य० ७८ ।

वृत्तच्छत्वर-चतुरङ्गलादिबाहृत्यं सर्वतोऽपि रज्जुविस्तीर्णं
 लोकमध्ये वृत्तच्छत्वरम् । विशेष० २२३ ।
 वृत्तिः-वर्तनम् । आचा० ३३४ । वाटकविशेषः ।
 उक्त० ४९० । आजीविका । नदी० १५३ । आजीविका
 नदी० १६१ । विविधाभिग्रहवर्तनम् । नदी० २१० ।
 वृत्तिः । सम० १११ ।
 वृत्तिदानं-यद्भूगर्भात्किंवदन्तीनिवेदनवृत्तिकल्पं परिभा-
 षितं संवत्सरनियतं दानं दीयते तत् । वृ० प्र० १६६
 अ । वृत्तिदानम् । आव० २३० ।
 वृथाभागी-कापालिकः । आव० ६२८ ।
 वृद्धवाद-आचार्यपारम्पर्यश्रुत्यायातो वृद्धवादः । आचा०
 २६२ ।
 वृद्धवासावग्रह-अवग्रहविशेषः । सम० २३ ।
 वृद्धशीलः- । व्य० द्वि० ३६१ ।
 वृद्धशीलता-वपुर्मेनसो निर्विकारता । ठाणा० ४२३ ।
 वपुषि मनसि च निभृतस्वभावता निर्विकारतेति ।
 उक्त० ३६ ।
 वृद्धाचार्याः- । नदी० १३४ ।
 वृद्धिः-ओषधिविशेषः । उक्त० ४९० । नदी० १५९ ।
 वृन्त-मूलनालः । वृ० प्र० १६३ अ ।
 वृन्तक-पत्रबन्धनम् । उक्त० ३३४ ।
 वृन्तस्थायिना उर्व्वमुखेन । सम० ६१ ।
 वृन्ताकी-गुच्छविशेषः । आचा० ३० । गुच्छभेदः । भग०
 ३०६ । उक्त० ६६२ ।
 वृन्दं-पटलम् । आव० ७८८ ।
 वृश्चिक-पृथिव्याश्रितो जीवभेदः । आचा० ५५ ।
 वृषभग्रामः-विवक्षितस्य स्थानस्य समन्ततः सन्ति वृषभ-
 भग्रामः । व्य० द्वि० ३७२ अ ।
 वृषभवाहन-वृषवाहनः-शङ्करः । जीवा० ३६१ ।
 वृंगल-विह्वलः-निस्सहाङ्गः । प्रभ० ४६ ।
 वेंट-त्रिहस्तविस्तरः । व्य० प्र० २७५ अ ।
 वेंटल-वेण्टल निमित्तादि । ओष० १५४ ।
 वेंटला- । व्य० द्वि० २३५ अ ।
 वेंटलाजीवा- । नि० चू० द्वि० ११५ अ ।
 वेंटिया-विण्टिका । आव० २९१ ।

वैदगण-

। नि० चू० प्र० २७० अ ।

वेअरुह्यगुत्तग-वैकश्यसूत्रकं-उत्तरासङ्गम् । ज० प्र० २७५ ।

वेअड्ड-वैताड्यः-पर्वतविशेषः । ज० प्र० ६७ ।

वेअड्डकूड-वैताड्यनाम्नो देवस्य निवासभूतं कूटं वैताड्य-कूटम् । ज० प्र० ७७ ।

वेअड्डगिरिकुमार-क्रीडाकारिणात् वैताड्यगिरिकुमारः । ज० प्र० २१६ ।

वेअणअ-वेतनकं-कुविन्दादीनां व्यूतबलव्यतिकरेऽर्थप्रदानम् । अनु० १५४ ।

वेअड्ड-वैताड्यकूटनाम । ज० प्र० ३४१ ।

वेअरणोत्ति-वैतरणोति परमाधार्मिकः, स च पुयस्धिर-प्रपुताभ्रादिभरितापातकलकलायमानैर्भूतां विरूपं तरणं प्रयोजनमस्या इति वैतरणोति । सम० २९ ।

वेआलिया-विताले-तालाभावे भवतीति वैतालिकी । ज० प्र० ३८ ।

वेआवच्च-व्यापृतभावे वैयावृत्यम् । दश० ३१ । वैया-वृत्यं-भक्तपानादिभिरुपष्टम्भः । औप० ४३ ।

वेआवड्डिय-व्यावृत्तभावः वैयावृत्यं गृहस्थं प्रत्यक्षादिसम्पादनम् । दश० ११७ ।

वेइअसंठाणसंठिओ-वैदिकासंस्थानसंस्थितः । जीवा० २७६ ।

वेइआ-वेदिका-उपवेशनयोग्या भूमिः । ज० प्र० १२१ ।

वेइए-वेदनं-कर्मणो भोगः । भग० १६ वेदिताः स्वेतरसविपाकेन प्रतिसमयमनुभूयमानाः अपरिसमाप्ताशेषानुभावाः । भग० २४ । वेदितः-कथितः-प्रतिपादितः । आव० ११६ ।

वेइज्जंत-वेद्यमानं-अनुभूयमानं त्रुटितरसं शुद्धपुञ्जलक्षणम् । विशेष० २८६ ।

वेइल्लति-वेद्यते-क्षिप्यते अप्रमादेन । ठाणा० १३५ ।

वेइल्लमाण-व्येजमानं कम्पमानम् । भग० १८ ।

वेइल्लनाणा-वेद्यमाना-ईयापथिकीक्रियाया द्वितीयो भेदः । आव० ६१५ ।

वेइल्लमाणो वेइए-व्येजमानं-कम्पमानं व्येजितं-कम्पितम् । सम० २८ ।

वेइय-वेदितं-कथितम् । आचा० १२३ । चपलम् । ज्ञाता० २६ । वेदितः-अनुभूतः । भग० २४ ।

वेइया-वेदिका-पार्श्वतः परिकररूपा । प्रभ० १५२ ।

वेदिका-प्रमाणाकुलप्रमेयः । अनु० १७१ । वेदिकाः त्रैविद्यवृद्धाः । दश० १२७ । वेदिका । ओष० १०६ ।

वेदिका-उपवेशनयोग्यमत्तवारणरूपा । जीवा० १८२ ।

वेदिका-उपवेशनयोग्याभूमिः । जीवा० २७६ । उपवे-

शनयोग्यमत्तवारणरूपा । ज० प्र० २५ । वेदिका-

जम्बूद्वीपजगत्यादिसम्बन्धी । प्रज्ञा० ७१ । वेदिका-

उपवेशनयोग्यमत्तवारणरूपा । राज० ८४ ।

वेइपुडंतर-द्वे वेदद्विके वेदिकापुटं तेषामन्तरं वेदिकापुटान्तरम् । ज० प्र० १५ । द्वे वेदिके वेदिकापुटं तेषामन्तरं वेदिकापुटान्तरम् । जीवा० १८२ ।

वेइयाबद्ध-वेदिकाबद्ध-यत् जानुनोरपरि हस्तो निवेश्याघो वा पार्श्वयोर्वा उत्सङ्गे वा एकं वा जानुं कश्चिद्वयान्तः कृत्वा वदन्ते तत् । कृतिकर्मणि दशमो दोषः । आव० ५४४ ।

वेइयावाहा-वेदिकापार्श्वम् । राज० ८४ । वेदिकावाहा-वेदिकापार्श्वम् । जीवा० १८२ । वेदिकापार्श्वम् । ज० प्र० २५ ।

वेउट्टिय-व्यावृत्य व्यावृत्य प्रतिदिवसं अनुज्ञापनम् । व्य० द्वि० ७२ अ ।

वेउट्टिव-विकृतम् । ठाणा० १३८ । विकृतम् । ओष० ५२ ।

वेउट्टिवह-वैक्रियं-विकृतम् । ओष० ११६ ।

वेउट्टिवए-विविधं विशिष्टं वा कुर्वन्ति तदिति वैकुविकम् । सम० १४३ । वैक्रियं-विविधा विशिष्टा वा क्रिया

विक्रिया तस्यां भवं वैकुविकं, विकुर्वणं-विकुर्वः विविधा क्रिया तेन निर्वृत्तं वा । प्रज्ञा० २६८, २६६ ।

वैक्रियं-विविधा विशिष्टा वा क्रिया विक्रिया तस्यां भवं वैक्रियम् । सम० १४३ । विविधा विशिष्टा वा क्रिया

विक्रिया तस्यां भवं वैक्रियम् । जीवा० १४ ।

वेउट्टिवय-विविधा विशिष्टा वा क्रिया विक्रिया तस्यां भवं विक्रियम् । ठाणा० २६५ । विभूषितः । भग० ७४६ । महत्प्रमाणम् । नि० चू० प्र० १०८ आ ।

वातादिवशान्महत्सागारिकं विकुर्वितं सवितकं वा । वृ०
द्वि० ५५ आ । विशिष्टं कुर्वन्ति तदिति वैकुर्विकम् ।
अनु० १९६ । विविधा विशिष्टा वा क्रिया विक्रिया
तस्यां भवं वैक्रियम् । अनु० १९६ । वैक्रियं-द्वितीयं
सरीरम् । प्रज्ञा० ४६६ ।

वेदविषयलक्ष्मी-वैक्रियलब्धिः । भग० ८६ ।

वेदविषयसमुद्घाट-वैक्रियसमुद्घातः-वैक्रियकरणाय प्रय-
न्तविशेषः । जीवा० २४३ ।

वेदविषयसमुद्घाय-वैक्रियसमुद्घातो-वैक्रियकरणार्थो जी-
वव्यापारविशेषः । ज्ञाता० ३१ । वैक्रियसमुद्घातः-उत्तर-
वैक्रियाथकप्रयत्नविशेषः । ज० प्र० २४१ ।

वेदविषयसरीर-विभूषितसरीरः । भग० ७४६ ।

वेदविषया-वैकुर्विका-विकुर्वितनानारूपधारिणी । जीवा०
३४६ । वैकुर्विका-विकुर्वितनानारूपधारिणी । सूर्य०
२८१ ।

वेदविषयोवंग-वैक्रियाङ्गोपाङ्गः । प्रश्न० ४७० ।

वेए-लेदः-यज्ञक्रियादिः । दण० ११४ ।

वेएति-वेद्यते-आत्मना ज्ञायते । ठाणा० २५३ ।

वेओ-वेदः-विदन्त्यस्माद्वेयोपादेयपदार्थानिति वेदः-अयोप-
क्षमिकभाववर्त्ययमाचारः । आचा० ६ ।

वेग-वेगः-रयः । उत्त० १०८ । वेगः-रयः । आव०
६०२ ।

वेगच्छ-वैकक्ष-उत्तरासङ्गः । उपा० २२ ।

वेगच्छया-वैकक्षकी-संयतीनामुपकरणविशेषः । वृ० प्र०
१७७ ।

वेगपक्क-वेगपक्वं-रुडिगम्यम् । विपा० ८० ।

वेगल-पृथक् । वृ० प्र० २८६ आ ।

वेगवती-नदीविशेषः । आचा० १७६ । नदीविशेषः ।
सूत्र० १९६ ।

वेगविघाओ-वेगविघातः । आव० ६१७ ।

वेगसरादि-हस्त्यादिवाहनम् । ठाणा० २११ ।

वेगित-प्रासस्य मिलने वेगवत् । ऋश्न० १२९ । ज्ञाता०
६७ ।

वेज्ज-व्यूत-वानम् । जीवा० २१० । तजातः । राज०
३७ ।

वेच्छासुत्त-वैकक्षिकासूत्र-उत्तरासङ्गपरिधानीयम् । भग०
४७७ ।

वेच्छू-पर्वगविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

वेजयंत-वेजयन्तः-प्रधानः । सूत्र० १४९ । जम्बूद्वीपे
द्वितीयद्वारम् । ठाणा० २२५ ।

वे जयंता-वेजयन्ता-उत्तरदिग्भाष्यज्जपर्वतस्य दक्षिणस्यां
पुवकरिणी । जीवा० ३६४ । वेजयन्ता-अनुसरोपपाति-
कभेदविशेषः । प्रज्ञा० ६६ ।

वेजयंति-वेजयन्ती-विजयंतसूचिका पताका । प्रश्न० ४८ ।
वेजयन्ती-पार्श्वतो लघुपताकिकाद्वययुक्ता पताका । ज०
प्र० २०५ ।

वेजयंतिय-पययिणोपभुज्यमानम् । आचा० ४०० ।

वेजयंतो-वेजयन्ती-पीडस्त्यरुचकवास्तव्या षष्ठी दिक्कु-
मारी । ज० प्र० ३६१ । वेजयन्ती-रात्रेर्नाम । जं०
प्र० ४६१ । वेजयन्ती-प्रहाणामग्रमहीषि । ज० प्र०
५३२ । वेजयन्ती-विजयः-अभ्युदस्तत्संसूचिका या
पताका, विजयः-वेजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका तत्प्रधाना
वा पताका वेजयन्ती । प्रज्ञा० ६६ । वेजयन्ती ।
सूर्य० २६३ । वेजयन्ती-पूर्वरुचकवास्तव्या दिक्कु-
मारी । आव० १२२ । विजयः-अभ्युदयः-तत्सूचिका
वेजयन्त्यभिधाना वा पताका, अथवा विजय इति
वेजयन्तीनां पार्श्वकर्णिकोच्यते, तत्प्रधाना वेजयन्त्यः पता-

कास्ता एव विजयवर्जिता वेजयन्त्यः । प्रज्ञा० ६६ ।
वेजयन्ती-आनन्दबलदेवमाता । आव० १६२ । सम०
२५२ । इङ्गालस्य द्वितीयाग्रमहिषी । ठाणा० २०४ ।
अञ्जनपर्वते नंदापुष्करिणी । ठाणा० २३१ । इङ्गालग्रहस्य
द्वितीयाग्रमहिषी । भग० ५०५ । वेजयन्ती-पार्श्वतो
लघुपताकिकाद्वययुतः पताकाविशेषः । औप० ६९ ।
वेजयन्ती-विजयवर्जिता पताका । जीवा० १७५, २०६,
३७६ । विजयवर्जिता पताका । ज० प्र० ५४ ।
वेजयन्ती-पार्श्वतो लघुपताकिकाद्वययुक्ता पताकाविशेषः ।
भग० ४७६ ।

वेजयंतीओ- । ठाणा० ८० ।

वेज्जपाठ-स्वरवर्जितः पाठः । वृ० द्वि० १६ आ ।

वेज्जसत्थ-वैद्यकशास्त्रम् । आव० ३४७ ।

वेङ्गा-विद्याः । भगवद्वरः । ज्ञाता० १७६ ।
 वेङ्गतिथ- । औप० १३ ।
 वेङ्गसुख-नेमिनाथचैत्यवृक्षः । सम० १५२ ।
 वेङ्गुवग-वेङ्गुम्बगः-नरेन्द्रादिविशिष्टकुलोद्गतः । आव० ६२८ ।
 वेङ्गु-व्यर्द्धाः-लज्जाप्रकर्षवन्तः । ज० प्र० १३४ ।
 वेङ्गुकरण-परं परिणयणं । नि० चू० तृ० ८९ आ ।
 वेङ्गुया-वेङ्गिका राजकन्यका । वृ० तृ० ६९ अ ।
 वेङ्गुति-वर्धयति-प्रमार्जयती । निरय० २६ ।
 वेङ्ग-वेङ्गः-छन्दो विशेषः । नदी० २१० । ज्ञाता० २१८, १२८ । वेष्ट-ग्रन्थिः । उत्त० ५४८ । वेष्टकः-वर्णकः । ज० प्र० २४३ । वेष्टकः-वस्तुविषयवर्णकः । ज० प्र० २३४ । वेष्टकः-छन्दो विशेषः । अनु० २३३ । वेष्टकः-छन्दोविशेषः । सम० १०८ ।
 वेष्टओ-वेष्टकः-वर्णकः । ज० प्र० १७३ । नि० चू० प्र० १३ अ ।
 वेष्टग-ग्राहविशेषः । जीवा० ३६ । ग्राहविशेषः । प्रज्ञा० ४४ ।
 वेष्टणय-वेष्टनकः-कर्णभरणविशेषः । ज० प्र० १०५ ।
 वेष्टिम-वेष्टनं वेष्टस्तेन निवृत्तं वेष्टिमं-मुकुटादि । ठाणा० २८६ । वेष्टिमं-वेष्टितनिष्पन्नं पुष्पसम्बन्धसकादि । भग० ४७७ । वेष्टिमं-वेष्टनतो निष्पाद्यन्ते । ज्ञाता० १७६ ।
 वेष्टिमं-यत् पुष्पमुकुटमिवोपर्युपरिशिखराकृत्या माला-स्थापनम् । ज० प्र० १०४ । वेष्टिमं-पुष्पमयमुकुट-रूपम् । दश० ८७ । वेष्टिमं-वेष्टनेन निवृत्तं पुष्प-गेन्दुकवत् । प्रश्न० १६० । वेष्टिमं-उपर्युपरिशिखरा-कृत्या मालास्थानम् । जीवा० २६७ । वेष्टिमं-यद्व्य-थितं सट्टेष्टयते । ज्ञाता० ५३ । वेष्टिमं-पुष्पवेष्टन-क्रमेण निष्पन्नमानन्दपुरादिप्रतिस्तरूपम्, अथवा एकं द्रव्यादीनि वा वस्त्राणि वेष्टयन् रूपकं उत्थापयति तद्वेष्टिमम् । अनु० १२ । वेष्टिमं-वस्त्रादिनिवृत्तितपुत्त-लिकादि । आचा० ४१४ ।
 वेष्टेतुं-वेष्टयित्वा । आव० ३५१ ।
 वेष्टय-विनयेन चरतीति वैनयिकः शिष्यः । दश० ११३ । वैनयिकं-विनयफलम् । नदी० २१० । विन-

येन चरति विनयो वा प्रयोजनमस्येति वैनयिकः । आव० ८१७ । वैनयिकं तत्फलं कर्मक्षयादि । ज्ञाता० ६१ । मूल्यम् । नि० चू० तृ० ६९ अ ।
 वेणुइयवाइ-विनयेन चरन्ति स वा प्रयोजनमेवामिति वैनयिकास्ते च ते वादिनश्चेति वैनयिकवादिनः, विनय एव वा वैनयिकं तदेव ये स्वर्गादिहेतुतया वदन्तीत्ये-
 वंशीलाश्च ते वैनयिकवादिनः । भग० ६४४ ।
 वेणुइया-लिपिविशेषः । प्रज्ञा० ५६ । विनयः-गुरुशुश्रूषा सकारणमस्यास्तत्प्रधाना वा वैनयिकी बुद्धिः । चतुर्विध-बुद्धयो द्वितीया । आव० ४१४ । विनयेन चरति तत्प्र-योजनो वा वैनयिका । सूत्र० २०८ । वैनयिकं-विनय-फलं कर्मक्षयादि । भग० १२२ । आचार्यादयः । व्य० प्र० २४१ ।
 वेणुइयवाईणं- । सम० १११ ।
 वेणुतिप्रा-वैनयिकी-विनयलभ्यशास्त्रार्थसंस्कारजन्या । राज० ११६ ।
 वेणुतियावादी-विनय एव वैनयिकं तदेव निःश्रेयसाये-त्येववादिनो इति वैनयिकवादिनः । ठाणा० २६८ ।
 वेणुय-विनयः । ज्ञाता० ६१ ।
 वेणा-कल्पकवंशप्रसूतशकटालस्य षष्ठी पुत्री । आव० ६९३ ।
 वेणि-वेणी-बृहत्तरा आपणाः । आपणस्थितव्यवहारिणी वा । वृ० द्वि० १५४ आ ।
 वेणिभूए वनिताशरिसः । ज्ञाता० १६० ।
 वेणीबंधो-वेणीबन्धः । आव० ३५५ ।
 वेणु-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०२ । आचा० ४१२ ।
 वेणुः-वंशः । प्रज्ञा० ३७ । वेणुः-वंशविशेषः । ज० प्र० १०१ । वंशः । सूर्य० २३३ । वंशविशेषः । जीवा० २६६ । वेणुः-आतोद्यविशेषः । प्रज्ञा० ८७ ।
 वेणुओ-वाद्यविशेषः । ठाणा० ३३१ ।
 वेणुगगह-वंशग्राहः । ज० उत्त० ४६६ ।
 वेणुदालि-लोकपालः । ठाणा० २०५ । उत्तरनिकाये तृतीय इन्द्रः । भग० १५७ । जीवा० १७० । लोकपालः-सुवर्णकुमाराणामधिपतिः । प्रज्ञा० ९४ ।
 वेणुदाली-सुवर्णकुमारेन्द्रः । ठाणा० ८४ ।

वेणुदेव-वेणुदेवः-प्रवरसुवर्णकुमारविशेषः । प्रश्न० १३५ ।

वेणुदेवः-सुवर्णकुमाराणामधिपतिः । प्रज्ञा० ९४ ।

वेणुदेवः-नागकुमारराज्यतिरिक्तो देवराजः । जीवा०

१७० । देवविशेषः । ठाणा० ६९ । लोकपालः । ठाणा०

२०५ । देवकुरः गरुडजातीयो देवः । सम० १४ ।

वेणुदेवः-सुवर्णकुमाराणामिन्द्रः । ठाणा० ८४ । वेणुदेवः-

दक्षिणनिकाये तृतीयो इन्द्रः । भग० १५७ । वेणुदेवः ।

जीवा० १७० । देवविशेषः । ज० प्र० ३५६ ।

वेणुपलासिध-वशात्मिका श्लक्ष्णत्वक् काष्ठिका । सूत्र० ११७ ।

वेणुयाणुजात-वेणुः-वंशस्तदनुजातः-तस्मिन् यो यो वेणुः-
कानुजातः । सूर्य० २३३ ।

वेणुवदिल- । उल० २४४ ।

वेणुसिलागिगी-वेणुः-वंशस्तस्य शलाका तामिनिवृत्ता

वेणुशलाकिकी-वेणुशलाकामयी सम्मार्जनी । राज० २३ ।

वंशशलाकानिवृत्ता सम्मार्जनी वेणुशलाकिकी । ज० प्र० ३८८ ।

वेणू- । नि० चू० प्र० १२१ अ ।

वेणोमाणी-शोहलं विनयन्ती । ज्ञाता० ३३ ।

वेण्टम् । ओष० ११६ ।

वेण्टलिका- । ओष० ७४ ।

वेण्णतउ-णगरविसेसो । नि० चू० द्वि० १०२ आ ।

वेतंत-व्येजमानं-विशेषेण कम्पमानम् । ठाणा० ३८५ ।

वेतन- । नदी० १६२, १६४ ।

वेतरणी-वैतरणी-नरके नदी । उल० ४७६ । वैतरणिः-

कृष्णवासुदेवस्य वंशो मध्यः । आव० ३४७ ।

वेतिता-वेदिका-मुण्डाकारलक्षणा । ठाणा० १४६ ।

वेतियं वेदितं-अनुभूतस्वरूपम् । भग० १८४ । वेदिः-

वित्तिका । वेदिका । प्रश्न० ८ ।

वेतिया षष्ठी प्रमादप्रत्युपेक्षणा । ठाणा० ३६१ ।

वेतियादोसो- । नि० चू० प्र० १८२ अ ।

वेतुलिय-नास्तिस्ववादी । नि० चू० द्वि० १० अ ।

वेत्त वेत्रम् । सूत्र० ३१२ । वेत्रम् । प्रज्ञा० २६६ । वेत्रः ।

जलवंशः । प्रश्न० ५७ । नि० चू० प्र० १२१ । अ ।

(अल्प० १२८)

वेत्रः-जलवंशः । प्रश्न० ५७ । वेत्रः-जलवंशः । ज०

प्र० १४७ । वेत्रलता-जलवंशकम्पा । भग० ३९८ ।

वेत्रः-पर्वगविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।

वेत्तग-वेत्राग्रम् । आचा० ३४९ ।

वेत्तदण्ड-वेत्रदण्डः । प्रश्न० ५८ । दण० २४८ ।

वेत्तपीढग-वेत्तासणम् । नि० चू० द्वि० ६२ आ ।

वेद-बन्धः-वेदबन्धकः । प्रज्ञा० ६ । वेदयते-अनुभवतीति-

वेदस्तस्य बन्धः एव, कति प्रकृतीर्वेदयमानस्य कति

प्रकृतीनां बन्धो भवन्तीति तन्निरूपकं प्रज्ञापनायाः षड्-

विंशतितमं पदम् । प्रज्ञा० ६ । वेदः-वेदेषु चतुर्षु साङ्गो-

पाङ्गेषु नास्त्याचामात्मनं द्वितीयः कुडङ्गः शास्त्रम् । आव०

८५६ । सिद्धान्तः । उल० ४१४ । समस्तदर्शनिना

सिद्धान्तः । व्य० प्र० १६९ आ ।

वेदक-वेयति-निर्जरयति-उपभुञ्जतीति-वेदकः । दण०

७० ।

वेदकत्वम्- । भग० १७३ ।

वेदकुंभी-यस्योत्कटमोहतया प्रतिसेवनमलभमानस्य मेहनं

वृषणद्वयं च शस्यते यस्य । वृ० तृ० १०० अ ।

वेदनय-वेतनकम् । वृ० द्वि० २१७ । आ ।

वेदन-गमनम् । ठाणा० ३४८ । अनुभवः । ठाणा०

१०१ । अनुभव उदय इत्यर्थः । ठाणा० ४१७ ।

अनुक्रमोदितस्योदीरणोदीरितस्य वा कर्मणोऽनुभवः ।

भग० ५१२ । स्थितिक्षयादुदयप्राप्तस्य कर्मण उदीरणा-

करणेन बोधयभावमुपनीतस्यानुभवं वेदनम् । ठाणा०

१९५ ।

वेदना-उदय विपाकः । ठाणा० ५८ । दुःखात्मिका ।

ठाणा० १८१ ।

वेदपुरिसं-वेदः-पुरुषवेदः तदनुभवनप्रधानः पुरुषो-

वेदपुरुषः । ठाणा० ११३ ।

वेदमूढो-भयमूढः । नि० चू० द्वि० ४२ आ ।

वेदायता-विज्ञः । भग० १२ ।

वेदस-यागः । उल० ५२५ ।

वेदसा-प्रमाणाबाधितत्वलक्षणं ज्ञानम् । भग० ३२५ ।

वेदा-यज्ञो-अव्ययः । उल० ५२५ ।

वेदावधो- । भग० ७०२ ।

(१०१७)

वेदावेउ-वेदे-वेदने कर्मप्रकृतेः एकस्याः वेदो-वेदनमन्यासां
प्रकृतीनां यत्रोद्देशकेऽभिधीयते स वेदावेदः । भग० ७०२ ।
वेदिकादि-वधूपरादिकं तत्स्थानम् । आचा० ४१३ ।
वेदिवद्धेइ-वेदिकां-देवाचनस्थानं बद्धनी-बहुकारिका तां
प्रयुङ्क्त इति वद्वयति-प्रमार्जयतीत्यर्थः । भग० ५२० ।
वेदितवन्तः-अनुभवन्तः । डाणा० १७६ ।
वेदिय-वेदितम् । भग० १८५ ।
वेदिस-वेदिशं-विदिशा समीपं नगरम् । अनु० १४६ ।
वेदुर-विद्वारं-यदा अपरस्यां-दिशां गच्छति तदा तत्
विद्वारं-विगतद्वारम् । व्य० प्र० ६२ अ ।
वेदेति-वेदयति अनुभवति, देशेन हस्तादिना अवयवेन
सर्वेण सवावयवैराहारसत्त्वान् परिणमित्तपुद्गलान् दृष्ट्या-
निष्ठपरिणामतः । ठाणा० ६२ ।
वेधः-यज्ञः-अध्वरः वेधः मलः वेदाः वितथः । उक्त० ५२५ ।
वेधः-वेधकालः । दश० २५३ । वेधः-कुन्तादिना शस्त्रेण
भेदनम् । सम० १२६ ।
वेधनक-शस्त्रविशेषः । अनु० २२३ ।
वेभार-वेभारः-एतन्नामा राजगृहनगरे क्रीडापर्वतः । भग०
१४१ । वेभारः-क्रीडापर्वतः । भग० ३०६ ।
वेभारगिरि-वेभाराभिधानः गिरिः । ज्ञाता० २५ ।
वेभारगिरिगुहा-वेभारगिरिगुफा-यत्र चतुर्मुनिभिः शीत-
परीषहोदः । उक्त० ८६ ।
वेभारपञ्चय-पर्वतविशेषः । ज्ञाता० १७८ ।
वेभारपञ्चयकडग-वेभारपर्वतकटकम् । उक्त० २५१ ।
वेम- । आचा० २२८ । विशे० ८६९ ।
वेमनस्स-वेमनस्य दैन्यम् । प्रश्न० ५ ।
वेमाणिआ-वेमानिकाः-विविधं मन्यन्ते-उपभुज्यन्ते पुण्य-
वर्द्धिर्जोवैरिति विमानाति तेषु भवाः वेमानिकाः ।
प्रज्ञा० ६६ ।
वेमाद्यन्यद्वयकारण-तन्त्वादवैविपरीतं कारणम् । आव०
२७८ ।
वेमाया-विमात्रा-विविधमात्रा । भग० १८४ । विषमा
विविधा वा मात्रा-कालविभागो विमात्रा । भग० २९ ।
विमात्रा-विविधमात्रा । भग० २५२ । विमात्रा-विविधा
मात्रा । भग० २८६ । विषमा मात्रा विमात्रा-अनियत-

विरहकालप्रमाणेति । प्रज्ञा० २२१ ।
वेयंत-विदन्-जानानः । उक्त० १२३ ।
वेय-वेदनं-वेदः विपाकः तत्तत्कर्मफलानुभवः । उक्त०
२०९ । वेद्यतेऽनेनेति वेदः-श्रुतज्ञानम् । दश० २५६ ।
वेद्यते-जीवादिस्वरूप अनेनेति वेदः-आचाराद्यागमः ।
आचा० १५४ ।
वेयइ-व्येज्यते-विविधं कम्पते । भग० १८३ ।
वेयगच्छहियं- । सूत्र० ३२८ ।
वेयच्छिया-उक्कच्छियं प्रति विपरीते । नि० चू० प्र०
१८० अ ।
वेयड्ड-वंतादघः-पर्वतविशेषः । आव० ११६ ।
वेयड्डगिरि-पर्वतविशेषः । ज्ञाता० १०० । नि० चू०
प्र० ३४८ अ ।
वेयड्डगिरिकुमार-वंतादघगिरिकुमारः । आव० १५० ।
वेयण-वेदनं-अनुभवनम् । भग० ५३ । वेदनं-शुभाशुभ-
कर्मवेदना पीडा वा । भग० १०४ । वेतनं-मूल्यम् ।
ओष० १४ । वेदनम् । दश० २७४ । वेदनं-क्षुद्रवेद-
नोपशमनम् । पिण्ड० १७६ । वेदनं-क्षुद्रवेदना । ओष०
१८६ । वेतनं मूल्यम् । उपा० ४० ।
वेयणकाल-वेतनकालः । आव० ४२४ ।
वेयणभत-वेदना-पीडा-तद्भूयं वेदनाभयम् । ठाणा०
३८६ ।
वेयणय-वेतनकं-मूल्यम् । आव० ७३३ ।
वेयणा-वेदगा, प्रज्ञापनायाः पञ्चत्रिंशत्तमं पदम् । प्रज्ञा० ६ ।
वेदना-स्वस्वाबाधाकालक्षयादुदयप्राप्तस्य उदीरणा करणेन
वा उदयमुपनीतस्य कर्मणः उपभोगः । प्रज्ञा०
२९२ । वेदना-कर्मानुभवलक्षणा । सूत्र० ३७६ ।
वेदना-कर्मणोऽनुभवः । भग० १८२ । वेदना-सुखदुःख-
रूपं वेदनं वा संवेदनम् । भग० ३१२ । वेतनं-मूल्यम् ।
ज्ञाता० १५० ।
वेयणासमुग्घाए-वेदनायाः समुद्घातोः वेदनासमुद्घातः ।
जीवा० १६ ।
वेयणाखंथ-वेदनाष्कन्धः-सुखं दुःखं सुखदुःखेति त्रिविध-
वेदनास्वभावः । प्रश्न० ११ । सुखा दुःखा अदुःखसुखा
चेति वेदना वेदनाष्कन्धः । सूत्र० २५ ।

वेयणापय-प्रज्ञापनायां पञ्चत्रिंशत्तमं पदम् । भग० ४६७ ।

वेयणासय-वेदनाशतं-अपरिमिताः वेदनाः । जीवा० १३० ।

वेयरणि-वैतरणि-नरके नदीविशेषः । प्रश्न० २० ।
वैतरणि-नरकनदी । आव० ६५१ । वैतरणी-नरके
त्रयोदशमपरमाधामिकः । आव० ६५० ।

वेयरणी-वैतरणिः त्रयोदशमपरमाधामिकः । उक्त० ६१४ ।
वैतरणी-आरोष्णरूधिराकारजलवाहिनी नदी । सूत्र० १२९ ।

वेयणाऽहियासणया-वेदनाभिसहनता, षड्विंशतितमोऽन-
गारगुणः । आव० ६६० ।

वेयवी-वेदवित्-तीर्थकरः वेदविद्वा-आगमविद्गणधरचतु-
र्दशपूर्वविद्वेति । आचा० २१७ ।

वेयवेयए-वेदवेदकः-कां प्रकृतिं वेद्यमानः कति प्रकृति-
वेदयति इत्यर्थप्रतिपादकं प्रज्ञापनायाः सप्तविंशतितमं
पदम् । प्रज्ञा० ६ ।

वेयसि-वेदेन-हेतुनाऽस्यति-अशुशानि कर्माणि क्षिपतीति
निरुक्तविधिना वेदसो-योगः । उक्त० ५२५ ।

वेया-वेदाः-आयमाः ऋग्वेदादयो वा । ओप० ३३ ।

वेयारणा-विचारणा-प्रतारणम् । आव० ६१६ ।

वेयारणिया-विदारणं विचारणं वितारणं वा स्वाधिक-
प्रत्ययोपादानात् वेदारिणीत्यादिवाच्यम् । जीवाज्ञापनी
जीवानायनी । अजीवाऽज्ञापनी अजीवानायनी । ठाणा० ४३ ।

वेयारिया-विप्रतारिता । वृ० प्र० २४७ अ ।

वेयाल-वेतालः-विकृतपिशाचः । प्रश्न० ५२ । सुवर्णसिद्धौ
वेतालः-व्यन्तरविशेषः । आव० ४५२ ।

वेयालि-वैताली । अन्त० १५ ।

वेयालिए-वैक्रियः । सूत्र० १३६ । सूत्रकृतांगे द्वितीय-
मध्ययनम् । सम० ३१ ।

वेयालिय-वैतालियं-छन्दोविशेषरूपं वृत्तम् । सूत्र० ५३ ।

विकालः । आव० ६५ । विकाले-वेलायां परिसमाप्तं
वैकालिकम्, विकाले पठ्यते इति वैकालिकम्, विकालेन
निर्वृत्तं वा । दश० चू० ३ । विकालः । आव० ६६६ ।
वैकालिकम् । आव० ६६० । वेलातटः । ज्ञाता० २२५ ।

वेयालियवक्क-विचारितवाक्यम् । आव० ७७३ ।

वेयाली-वैतालिः-नियताश्रयप्रतिबद्धा विद्या, या कति-
भिर्जपेदंष्टमुत्थापयति । सूत्र० ३१९ । वैतालिकी वीणा ।
जीवा० । १९३ ।

वेयाळीय-वैतालिकं-सूत्रकृताङ्गस्य द्वितीयमध्ययनम् ।
उक्त० ६१४ । वैतालिकं, सूत्रकृताङ्गाद्यश्रुतस्कन्धे द्वितीय-
मध्ययनम् । आव० ६५१ ।

वेयावृत्त-व्यावृत्तस्य भावः कर्म वा वैयावृत्यं-भक्तादि-
भिरुपपृम्भः । ठाणा० १५५ । व्यावृत्तस्य-शुभव्यापार-
वतो भावः कर्म वा वैयावृत्यं-भक्तादिभिर्धर्मोपग्रह-
कारिवस्तुभिरुपग्रहकरणमाचार्यवैयावृत्यं तत्कुर्वाणः विद-
धत् । ठाणा० २९९ । वैयावृत्यं-भक्तपानादिभिरुपपृम्भः ।
भग० ६२२ । वैयावृत्यं-व्यावृत्तकर्मरूपमुपपृम्भनमिति ।
प्रश्न० २२६ । व्यावृत्तभावो वैयावृत्यम् । आव० ११६ ।
वैयावृत्यः । पञ्चदशमं स्थानकम् । ज्ञाता० १२२ । वैया-
वृत्यं-उचिताहाशदिसम्पादनम् । उक्त० ६०६ ।

वेयावृत्त-वैत्यविशेषः । आचा० ४२४ ।

वेयावृत्तिय-वैयावृत्यं-प्रत्यनिकप्रतिघातरूपम् । उक्त०
३६८ । वैयावृत्यम् । भग० २१६ । आदरकरणम् ।
दश० चू० १६३ । ज्ञाता० ११२ ।

वेर-वेरं-वेरहेतुत्वात् । अग्रहणो द्वाविंशतितमं नाम ।
प्रश्न० ६६ । वेरं-अनुशयानुबन्धः । प्रश्न० ९९, १२० । वेरं-
परस्परानुशयः । प्रश्न० १३६ । वेरः-वज्रः । आव०
१२३ । वेरं-वधः पापं वा । भग० ६३ । वेरं-कर्म
जीववधजनितं वा । ओष० १९५ । वेरं-परस्परमसहन-
तया हिंस्यहिंसकभावाद्यवसायः । जीवा० २८३ । वेरः-
कर्मः-जीववधजनितम् । ओष० १९५ । अभिमानस-
मुत्थोऽमर्षविशः-परापकाराद्यवसायो वेरम् । आचा०
१५५ । वेरं-प्रद्वेषः । उक्त० २६५ । वेरं-वज्रं, कर्म
विरोधलक्षणं वा वेरं तत् । सूत्र० ३७४ । वेरम् ।
आव० ९८ ।

वेरग-वैराग्यं-कषायनिग्रहः । ओप० ४८ । वैराग्यं-
रागनिग्रहणमुपलक्षणमेतत् द्वेषनिग्रहणं च । व्य० प्र०
१५१ अ ।

वेरगपडिओ-वैराग्यपतितः-प्राप्तवैराग्यः । दश० ९५ ।

वेरगित-विरागो अग्नं जस्स विगतरागो वा । नि०
चू० द्वि० २५ अ ।

वेरज्ज-यत्र राज्ये पूर्वपुरुषपरम्परागतं वेर तद् वेराज्यम् ।
न पूर्वपुरुषपरम्परागतं परं सम्प्रति ययो राज्ययो
वेर जातम् । परकीयग्रामनगरदाहादीनि कुबं
यत्र राजादिर्वैर-विरोधं रज्यते । आमात्यादिप्रधान-
पुरुषममूह रूपं रज्येणति । विवक्षितेन राज्ञा सह विरज्यते ।
विरक्ति भवति । विगतराजकम् । वृ० द्वि० ८१ आ ।
एव करेंतो वेरुपायणे रज्जति एव वा, सव्वेसरा
विरज्जति भृत्याः, जस्स संपदं राइणो वेरं जातं तं
वेरज्जं । जत्थ रज्जे पुव्वपुरिसपरंपरागयं वेरमस्थि त
भनन्ति । विगतो रायामतो पविसतो वा । नि० द्वि०
चू० द्वि० १० आ, ११ अ । परचक्रकृतोपद्रवं दाया-
दविग्रहयुतं वा राज्यम् । वृ० द्वि० ८२ अ ।

वेरज्जाणि- । आचा० ३७७ ।

वेरडिय-विरेचितः-विभक्तिकृतः । व्य० द्वि० ३४१ अ ।

वेरत्तिय-वेरात्रिक-तृतीयकालम् । उत्त० ५३६ ।

वेरनिज्जायण-वेरनिर्यातनम् । आव० ६६२ ।

वेरमण-विरमण-सम्यग्ज्ञानश्रद्धानपूर्वकं निर्वर्तनम् ।
ठाणा० ८६० । विरमण-रागादिविरतिप्रकारः । ज्ञाता०
१३४ । मनोनिवृत्तिम् । उपा० ३० । मनसो निवृत्तिः ।
ओप० ८३ । विरमण-सम्यग्ज्ञानश्रद्धानपूर्वकं सर्वथा
निर्वर्तनम् । दश० १४४ । विरमण-ओचित्येन रागादि-
निवृत्तिः । भग० १३६ । विरमण-सामान्येन रागादि-
विरतिः । भग० ३२३ ।

वेरसेण-वज्जसेनः-पुण्डरीकिण्यां राजा । आव० ११७ ।

वेरस्स-वेरस्यम् । जीवा० २४५ ।

वेरिय-वेरिणः-सानुबन्धशत्रुभावः । ज्ञाता० ८७ ।

वेरो-वेरी-जातिनिबद्धवेरोपेतः । जीवा० २८० ।

वेरुलिय-पृथिवीभेदः । आचा० २६ । वैडूर्यः-मणिभेदः ।
उत्त० ६८६ । वैडूर्यकाण्ड-तृतीयं वैडूर्याणां विविष्टो
भूभागः । जीवा० ८६ । वैडूर्यः । प्रज्ञा० २७ ।

वेरुलिय-वैडूर्य-रत्नविशेषः । प्रश्न० १३४ । वैडूर्यः-
मणिविशेषः । आव० ५२१ । वैडूर्यः-रत्नविशेषः ।
ज्ञाता० ३१ ।

वेलंधर-वेली-शिलोपरिजल शिल्पां च अर्वाक् पतन्ती
धरति धारयतीति वेलन्धरः । जीवा० ३०६ ।

वेलंधरनागराया-वेलन्धरनागराजः । जीवा० ३११ ।

वेलंब-वायुकुमारः । ठाणा० ८५ । वायुकुमारः ।

ठाणा० १६८ । पातालकलशे देवः । ठाणा० २२६ ।

वेलम्ब-परेषां विडम्बनकारि । प्रश्न० ११६ ।

वेलंबक-वेलम्बकः-विडम्बकः, विदूषकः । प्रश्न० १३७ ।

वेलंबका- । नि० चू० प्र० २७७ अ ।

वेलंबग-विडम्बकः-विदूषकः-नानावेषादिकारीत्यर्थः ।

अनु० ४६ । विडम्बकः-विदूषकः । प्रश्न० १४१ ।

विडम्बकः-विदूषकः । राज० २ । विडम्बकः-विदूषकः-

मुखविकारादिभिर्जनानां हास्योत्पादकः । जं० प्र० ३१२ ।

वेलंबगलिंग-विडम्बकलिङ्ग भाण्डादिकृतम् । आव० ५२६ ।

वेल-भोजनं । नि० चू० द्वि० १०४ अ ।

वेलणओ-लज्जनीयवस्तुदर्शनादिप्रभवो मनोव्यलीकतादि-
स्वरूपो रसः व्रीडनकः । अनु० १३५ ।

वेलन्धर- । सम० ३३ ।

वेलप्पहार- । ज्ञाता० २३० ।

वेलमट्टिया-वेलेण सह मट्टिया कुट्टिया वेलमट्टिया । नि०
चू० तृ० ६४ अ ।

वेलम्ब-देवविशेषः । ठाणा० २०५ । वेलम्बः-पूर्वाभि-
धपातालकलशे देवविशेषः । जीवा० ३०६ ।

वेलम्बमुखद-रत्नोच्चयकूटस्यापरनाम । ठाणा० २४४ ।

वेलवण- । व्य० द्वि० १२५ अ ।

वेलवणविहि-कलाविशेषः । ज्ञाता० ३८ ।

वेलवासी-समुद्रवेलासन्निधिवासी । भग० ५१९ । समुद्र-
वेलासन्निधिवासी । ओप० ६१ ।

वेलविय-विडम्बितः । आव० ४३० ।

वेला-लवणसमुद्रशिखामन्तर्विशन्तीं बहिर्वाऽऽयान्तीमप्र-
शिखा । ठाणा० २२८ । षोडशसहस्रप्रमाणामुत्प्रेक्षतो
निष्कम्भतश्च दशसहस्रमानां लवणजलविशिखा । सम०
८३ । जलवृद्धिक्षणा । ओप० ४८ । सामान्यत एव
तदेकदेशो मुहूर्तादिः । आव० ५६३ । जलधिवेलाविषय-
भूमिनामुद्बोधो भूमिमध्येऽवगाहः । अनु० १७१ । गुविणी-
वेलामासः । ओघ० १६५ । वेला-समयः । पिण्ड०

१६४ । जलवृद्धिः । ज्ञाता० १६० । वेला-समुद्रादिपा-
नीयरमणभूमी । प्रज्ञा० ७१ ।
वेलागय-वेलागतः-लोमपक्षिविशेषः । जीवा० ४१ ।
वेली-घृणा । नि० चू० द्वि० ८३ आ ।
वेलुअ-वेणुकं-वंशकरिणम् । दश० १८५ ।
वेलुकरण-वेलुकरण-रुतपूणिकानिर्वर्त्तकं चित्राकारमयं
वेणुशलाकादि । उत्त० १९५ ।
वेलुग-वेलुयं-बिल्वम् । आचा० ३४६ ।
वेलुगगाह-वेणुगगाहः । दश० ६६ । कुन्तग्राहः । आव०
३५० ।
वेलूवंस- । नि० चू० प्र० २२८ आ ।
वेलोइय-वेलोचितं-ग्रहणकालोचितम् । दश० २१६ ।
वेलोचितं-पाकातिशयतो ग्रहणकालोचितम् । आचा०
३६१ ।
वेल्ल-पर्वणविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
वेव-वेपमानम् । व्य० प्र० १०६ अ ।
वेवइ-वातसमुत्थः-क्षरीरावयवानां कम्पः । आचा० २३३ ।
वेवेष्टि-व्याप्नोति । उत्त० ३१८ ।
वेषः-यज्ञः । उत्त० ५२५ ।
वेष्टुक-ग्राहविशेषः । सम० १३५ ।
वेष्टन-भूषणविधिविशेषः । जीवा० २६८ ।
वेष्टिम-मुकुटादि । ठाणा० २८६ ।
वेस-वैश्य वेपोचितम् । भग० १३७ । वेषः-नेपथ्यम् ।
ज वा० २८७ । वेषः-नेपथ्यमाकारश्च । प्रश्न० ७६ ।
द्वेष्यः । अनु० १५६ । द्वेष्यः । आव० ३६६ । वेषः-
वस्त्रालंकाररूपः । ज० प्र० २६४ ।
वेसनं-देरगादि । नि० चू० प्र० २०२ आ । वेषनं-
वेस नाङ्गारधूमः । पिण्ड० ८५ । वेसनं-जीरकलवणादि ।
पिण्ड० २२ ।
वेसण्या-प्रवेशनीया । वृ० तृ० ७२ आ ।
वेसत्ता-द्वेष्यता । भग० ५८१ ।
वेसदारपसंगी-वेस्याप्रसङ्गी कलत्रप्रसङ्गी । विपा० ५५ ।
वेसमण-चमरेन्द्रस्य चतुर्थो लोकपालः । ठाणा० १६७ ।
वैश्रमणः-प्रियचन्द्रराजस्य सुतो युवराजः । विपा० ६५ ।
वैश्रमणकूटः-वैताव्यकूटनाम । ज० प्र० ३४१ । वैश्रमणः-

मुहूर्त्तनाम । ज० प्र० ४६१ । वैश्रमणः-चतुर्दशमुहूर्त्तशास्त्री-
यनाम । सूर्य० १४६ । वैश्रमणः-उत्तरदिक्लोकपालः ।
जीवा० २८१ । वैश्रमणः । आव० १२४ । वैश्रमणः-रोहकोक्तो
राशौ द्वितीयपिता । आव० ४१७ । वैश्रमणः-उत्तर-
दिग्पालः । भग० १६४ । वैश्रमणः-उत्तरदिक्पालः ।
ज० प्र० ७५ । वैश्रमणः-उत्तरदिक्पालः । आव०
१८० । वैश्रमणः-यक्षनायकः । अनु० २५ । वैश्रमणः-
उत्तराशालोकपालः । ठाणा० २३८ । महावलराजो
पञ्चममित्रः । ज्ञाता० १३१, १५० । वैश्रमणो-यक्षना-
यकः । ज्ञाता० १३४ ।
वेसमणकाइय-वैश्रमणकायिकः । भग० १६६ ।
वेसमणकूड-वक्षस्कारपर्वतः । ठाणा० ३२६ । वैश्रमण-
लोकपालकूटम् । ज० प्र० २९६ । वैश्रमणकूटो नाम
वक्षस्कराद्रिः । ज० प्र० ३५२ । वैश्रमणलोकपालवि-
वासभूतं कूटं वैश्रमणकूटम् । ज० प्र० ७७ ।
वेसमणकूडा- । ठाणा० ८० ।
वेसमणदत्तो-वैश्रमणदत्तः-रोहीटकनगरनृपतिः । विपा०
८२ ।
वेसमणदेवकाइय-वैश्रमणदेवताकायिकः । भग० १६६ ।
वेसमणभट्ट-वैश्रमणभट्टः-अनगरविशेषः । विपा० ६५ ।
वेसमणमह-देवविशेषमहोत्सवः । ज्ञाता० ३६ । वैश्रमण-
महः-उत्तरदिग्लोकपालस्य प्रतिनियतदिवसभावी उत्सवः ।
जीवा० २८१ ।
वेसर-वेसरः । प्रश्न० ८ ।
वेसरा- । नि० चू० प्र० १४४ आ ।
वेसवार-रसवतीसम्बन्धिनीसामग्री । पिण्ड० ७१ । नि०
चू० प्र० १८५ अ । उत्त० ३६० ।
वेससामंत-वेद्यसामन्त-गणिकागृहसमीपम् । दश० १६५ ।
वेसा-अनिष्टा । वृ० तृ० २३८ अ । वेपो-नेपथ्यम् ।
ज्ञाता० १३ ।
वेसागार-वेद्यागार-वेद्यामवनम् । ज्ञाता० ७६ ।
वेसाणर-वैश्वानरः-श्राद्धः । आव० ३९१ ।
वेसाणरवीही-शुकमहाग्रस्य दशमी वीथी । ठाणा० ४६८ ।
वेसाणितदीव-अन्तरद्वीपविशेषः । ठाणा० २२५ ।
वेसाणित-वेद्यानितद्विपे मनुष्यः । ठाणा० २२५ ।

वेसाणिय-वेषाणिकः अन्तरद्वीपविशेषः । जीवा० १४४ ।
 वेसाणिया-वेषाणिकनामा अन्तरद्वीपः । प्रज्ञा० ५० ।
 वेसायण-वेद्यायनः-बालतपस्वी । आव० २१२ ।
 वेसाला-विशालाः-शिष्याः-तीर्थं यशःप्रभृतयो वा गुणः ।
 उत्त० २७० ।

वेसालि-विशालानगरी । आव० २२१ ।
 वेसालिओ-वैशालिकः । आव० ६७६ ।
 वेसालि-वैशालिकचरित्रे नगरम् । भग० ६७५ ।
 वेसालिय-वैशालिकः-विशालः-समुद्रस्तत्र भवं-विशाला-
 ख्यविशिष्टजात्युद्भवा वा विशाला एव वा वैशालिकः-
 बृहच्छरीर इति । सूत्र० ४१ ।

वेसाली-वैशाली-चेटकराज्ञो राजधानी । भग० ३१६ ।
 वैशाली-नगरी यत्र वरुणो वसति । भग० ३२० । वैशा-
 लिको-भगवान्महावीरः । भग० ५५८ । वैशाली ।
 आव० २१४ ।

वेसालीमुह-विशालमुखः । आव० २०८ ।
 वेसालीय-विशालाः-शिष्याः तीर्थयशःप्रभृतयो वा गुणा
 विद्यन्ते यस्येति विशालिकः, विशालेभ्यः-उक्तस्वरूपेभ्यः
 हित इति हतार्थे ण्प्रत्ययः, ततः विशालीयः विशालिकः ।
 उत्त० २७० ।

वेसावाडय-वेद्यापाटकः । आव० २१३ ।
 वेसासिय-विश्वासनीयः । ज्ञाता० १४ । विश्वासनीयः ।
 विपा० ४२ ।

वेसाह-वैशाखं-पाष्णीं अम्यन्तराभिमुखे कृत्वा समश्रेण्या
 करोति अग्निमन्त्रे च बहिर्मुखे ततो युज्यते तत् वैशा-
 खम् । व्य० प्र० ४६ आ ।

वेसिताकरंडत-वैद्याकरण्डकः-जतुपुत्रितस्वर्णाभरणादि-
 स्थानम् । ठाणा० २७२ ।

वेसिताधर- । विपा० ५२ ।

वेसिय-वेद्यः-वणिग् । आचा० ३२७ । केवलरजोहर-
 णादिवेषाल्लब्धमुत्पादनादिवोषरहितम् । आचा० ३३१ ।
 वैषिकं-केवलवेषावाप्तं, धात्रीदूतनिमित्तादिपिण्डवोषरहि-
 तम् । आचा० ३३६ । वैशिकः-वणिग् माया प्रधानः,
 कलोपजीवी । सूत्र० १७७ । व्येषितं-ग्रहणैषणाग्रासेष-
 णाविशोषितम् । वैषः-प्रतिनेपथ्यं स हेतुर्लाभे यस्य

तद्वैषिकम् । भग० २६३ । नि० चू० प्र० १४० आ ।
 वेसियाथेरी-वेद्यास्थविश । आव० २१३ ।
 वेस्स-वेद्यं-वेसोचितम् । सूर्यः २६२ । द्वेद्यः । आव०
 ४२० ।

वेह-वेधः-धर्मानुवेधः, वेधः-वस्त्रवेधः-द्युतविशेषः । सूत्र०
 १८१ । वेधः-अनुशयः । प्रभ० ४३ । वेधः कीलिकादिभिः-
 नासिकादिवेधनम् । आव० ५८८ । वेधः-भक्षणम् ।
 ओष० १२६ ।

वेहम्मोवणीए-वैधर्म्योपनीतं-वैधर्म्योपनीतम् । अनु०
 २२७ ।

वेहल्ल-अनुत्तरोपपातिकदशानां तृतीयवर्गस्य दशममध्यय-
 नम् । अनुत्त० २ । अनुत्तरोपपातिकदशानां-प्रथमवर्ग-
 स्याष्टममध्ययनम् । अनुत्त० १ ।

वेहाणस-विहायसि-नभसि भवं वैहायसं प्राकृतत्वेन
 वेहाणसम् । ठाणा० ६३ । विहायसि-आकासे भवं वृक्ष-
 शाखाद्युद्बन्धनेन यत्तन्निस्तित्वशाद्वेहाणसम् । भग० १२० ।
 वेहाणसं-वैहायसमरणं, त्रयोदशममरणम् । उत्त० २३० ।
 वक्षारके (?) । पुर्वेदोपयोगेन जनरहिते हस्तकरमादि-
 करणेन संयमे भेदो भवति । ठाणा० ३३१ । ज्ञाता०
 २०२ । उद्बन्धनम् । बृ० द्वि० १४४ अ । वेहाणसं-
 उद्बन्धनम् । आव० २६० ।

वेहाणसम-वैहायसः । ठाणा० ३३१ ।

वेहाणसमरण-विहायसि-व्योम्नि भवं वैहायसं विहायो
 भवत्वं च तस्य वृक्षशाखाद्युद्बन्धने सति भावात् । मर-
 णस्य त्रयोदशमो भेदः । सम० ३४ ।

वेहाणसिय-विहायसि-आकाशे तरुशाखाशावत्मेन उल्ल-
 म्बनेन यन्मरणं भवति तद्वैहायसं तदस्ति येषां ते ।
 ओष० ८८ ।

वेहायस-वेहायसं उद्बलंबनम् । व्य० द्वि० २२३ आ ।
 वेहारियवाअओ-विहारिकवातकः-यथाहं वैहारिकः ।
 उत्त० १३९ ।

वेहारुअ-अस्त्रेण मङ्गलिय अगं दीसति चोलपट्टो य जहा
 सर्वेसि एगं पादं दीसति तेण कारणेण ते ध्रुव वेहा-
 रुअ इत्यर्थः । नि० चू० द्वि० १०८ आ ।

वेहास-अन्तरालः । सूत्र० १६ । भग० १७३ । विहायः-

आकाशः । भग० ६२७ । वैहायसम् । उत्त० २३४ ।
 नि० चू० प्र० ११६ आ । अनुत्तरोपपातिकदशानां
 प्रथमवर्गस्य नवममण्यनम् । अनुत्त० १ ।
 वेहिम-द्वैधिकं-पेशीसम्पादनेन-द्वैधीभावकरणयोग्यम् ।
 दश० २१९ ।
 वेहिय-द्वैधिकं-पेशीसम्पादनेन द्वैधीभावकरणयोग्यम् ।
 आचा० ३९१ ।
 वैकटिका-सुशगन्धा । व्य० द्वि० १७४ आ ।
 वैक्रिय-भोगार्थं निष्पादितम् । ठाणा० १४६ । विक्रि-
 यायां भवति-जायते निर्वर्त्यते विक्रियेव वा । तत्त्वा०
 २-४६ ।
 वैक्रियकरणम्- । ठाणा० ३३२ ।
 वैक्रियबन्धन-द्वितीयबन्धनम् । प्रज्ञा० ४७० ।
 वैक्रियसंघात-द्वितीयसंघातः । प्रज्ञा० ४७० ।
 वैक्रियसमुद्घात-वैक्रिये प्रारभ्यमानो समुद्घातः ।
 जीवा० १७ ।
 वैजयन्त-जम्बूजगत्यां द्वितीयं द्वारम् । सम० ८८ ।
 वैजयन्ति-पताकाविशेषः । सम० १३६ ।
 वैजयन्तिक-यस्मिन् दिवसे यद्वाह्यते तत्संगतिकमभिधीयते
 इतरत् वैजयन्तिकम् । बृ० प्र० १०६ आ ।
 वैजयन्ती-पार्श्वतो लघुपताका द्वययुक्ता पताकाविशेषः ।
 ज० प्र० २६३ ।
 वैदूर्य-रत्नविशेषः । भाव० २५६ । जीवा० २३ ।
 वैदूर्यः-जम्बूमहाहिमवति कूटम् । ठाणा० ७२ ।
 वैतढ्यं- । सूर्य० ८२ ।
 वैतरणी- । उत्त० २४७ (?) ।
 वंताढ्यगिरिकुमारदेव- । ज० प्र० २१४ ।
 वंतालिक- । आचा० १२९ ।
 वताली-समुद्रतीरम् । प्रज्ञा० ३३० ।
 वैदिक-वेदाश्रितः । ठाणा० १५१ । मूढः । ओष० २२२ ।
 वैभार-पर्वतविशेषः । ज० प्र० १६८ ।
 वेयावृत्त्य-आचार्यादीनां अन्नपानवस्त्रपात्रपुतिश्रयपीठफलक
 सस्तारादिभिर्धर्मसाधनेरुपग्रहः शुश्रूषा भेषजक्रिया कान्तार-
 विषमदुर्गोवसर्गोवायुपपत्तिः । तत्त्वा० ६-२४ ।

वेयावृत्त्योपसम्पत्- । भाव० २७१ ।
 वैरस्वामी-मुनिः । सूत्र० ७२ । कामानमिलाषुकः ।
 सूत्र० १८४ । त्रिवर्षप्रव्रजितो मुनिः । भग० ५८६ ।
 वैक्रियादिलब्धिमान् । भग० ६५४ । वैरस्वामी-उत्सार-
 कल्पिकः । बृ० प्र० १२२ अ । वैरस्वामी-रथावर्त
 अनसनकारकः । आशा० ४१६ ।
 वैरा-शाखाविशेषः । आचा० ८१ ।
 वैराग्य-शरीरभोगसंसारनिर्बोदोपशान्तस्य बाह्याभ्यन्तरेषु-
 पधिवनभिर्बन्धः । तत्त्वा० ७-१ ।
 वैरिक-जातिनिबद्धवैरोपपेतः । ज० प्र० १२३ ।
 वैशाख-योधस्थानम् । आचा० ८६ । योधानां स्थानम् ।
 ठाणा० ३ । वैशाखं-यत्र पाष्णी अभ्यन्तरतः कृत्वा
 समश्रेण्या व्यवस्थापयति, अग्रिमतश्चो बहिर्भूतो कार्यो,
 तत्स्थानम् । उत्त० २०५ ।
 वैशाखस्थान-कटिस्थकरयुग्मपुरुषाकारः । प्रज्ञा० २७३ ।
 वैशिकादिक-स्त्रीस्वभावाविभक्तिं शास्त्रम् । सूत्र० ११२ ।
 वैशेषिकः- । आचा० २० ।
 वैश्वमण-कूटविशेषः । ठाणा० ७१ ।
 वैश्ववर्ण- । नदी० १६६ ।
 वैश्वसिकः-सन्ध्याभ्ररागादिः । भाव० ३८७ ।
 वौड-पोण्डमविकसितावस्थम् । विशेष० ६१७ ।
 वोक्कंते-यद् ज्वालाः पिठरकर्णम्याः पूर्वमपि गच्छति स
 व्युत्क्रान्तः । पिण्ड० १५२ ।
 वोक्कसिद्धमाण-व्यवकृत्यमाणः अपकर्षं गच्छन् । भग०
 २२६ । व्यवकृत्यमाणं-हीयमानम् । भग० ८८ ।
 वोक्काण-म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
 वोगडा-व्याकृता या प्रकटार्था भाषा । प्रज्ञा० २५६ ।
 वोगसित्ता-व्यवकलय्य । भाव० २५६ ।
 वोत्तुत्थ-विपर्ययस्तः । विशेष० ४०६ ।
 वोच्छिज्जंतग-व्युच्छेस्यति । भाव० ३०३ ।
 वोच्छिण्ण-व्युच्छिन्न-व्यवच्छिन्नम् । भग० १०० । व्यव-
 च्छिन्न-विभक्तममिलिताक्षरम् । व्य० प्र० २० अ । पृथक्
 स्थापितम् । नि० चू० तृ० ७६ अ ।
 वोच्छित्तिणयद्वया-व्यवच्छित्तिप्रधानो यो नयस्तस्य
 योऽर्थः-पर्यायलक्षणस्तस्य भावः सा व्यवच्छित्तिनयार्थता ।

भग० ३०२ ।

बौद्धिचिन्तन-व्यवच्छिन्तनयः - व्यवच्छिन्तिप्रतिपादनपरो
नयः-पर्यायास्तिकनयः । नदी० १९५ ।

बौद्धिचिन्तन-अनुदितः । भग० २९२ ।

बौद्धिचिन्तनघर-व्यवच्छिन्नगृहं असंबद्ध उपाश्रयः । अ० प्र०
१८६ अ ।

बौद्धिचिन्तनसार-व्युच्छिन्नसारः-वृद्धितत्त्वगुणितगमनानुब-
न्धः । भग० १११ ।

बौद्धिचिन्तन-व्यवच्छेदः-पानोत्तरकालम् । जीवा० ३५१ ।

बौद्धिचिन्तन-बाह्य-दूरापनेय-शुद्धनतरम् । अ० प्र० २७५ ।

बौद्धिचिन्तन-वक्ष्यति-वहमान् भविष्यति । बृ० द्वि०
१६ अ ।

बौद्धिचिन्तन-तृणकाष्ठहारादिकमधमकर्म । सूत्र० ३२५ ।

बौद्धिचिन्तन-व्यवदानं-पूर्वकृतकर्मवनलवनं-कर्मकचवरशोधनं
वा । ठाणा० १५७ । व्यवदानं-पूर्वकृतकर्मवनहनस्य
लवनं-प्राकृतकर्मकचवरशोधनं वा । भग० १३८ ।
व्यवदानं-कर्मनिर्जरणम् । भग० १४१ । कर्मनिर्जरा ।
आव० २८० । व्यवदानं-पूर्वबद्धकर्मपिणम् । उत्त०
५८६ ।

बौद्धिचिन्तनफल-व्यवदानफलं-व्यवदानं-पूर्वकृतकर्मवनहनस्य
लवनं प्राकृतकर्मकचवरशोधनं वा फल यस्य तद्व्यव-
दानफलम् । भग० १३८ । बौद्धिचिन्तनफलः-व्यवदानफलं-
तपोविशेषः । भग० १४० ।

बौद्धिचिन्तन- । नि० चू० द्वि० ४३ अ । व्य० प्र० ६८ अ ।

बौद्धिचिन्तन- । आच० २६ ।

बौद्धिचिन्तन-छिन्ना । नि० चू० प्र० ५३ अ ।

बौद्धिचिन्तन- । नि० चू० द्वि० ७१ आ ।

बौद्धिचिन्तन-व्याकृतो लोकप्रतिपत्तिशब्दायः । भग० ५०० ।

बौद्धिचिन्तन-वनस्पतिविशेषः भग० ८०२ ।

बौद्धिचिन्तन-फलविशेषः । प्रज्ञा० ३२८ ।

बौद्धिचिन्तन-ध्युपरमण प्राणेश्यो जीवस्य ध्युपरतिः । प्राणव-
धस्य षोडशमपर्यायः । प्रश्न० ६ ।

बौद्धिचिन्तन-रोल । नि० चू० प्र० २१० अ ।

बौद्धिचिन्तन-व्यपलोच्यन् छर्त्तमान् जलः । भग० ८३ ।

बौद्धिचिन्तन-उत्प्लुतम् । जीवा० ३२२ ।

बौद्धिचिन्तन-व्यतिक्रामति । आव० ८५३ ।

बौद्धिचिन्तन-क्रामति । बृ० प्र० २४१ आ ।

बौद्धिचिन्तन-उल्लङ्घ्य । आवा० ३८४ ।

बौद्धिचिन्तन-व्यतिव्रजति । ग० ।

बौद्धिचिन्तन-व्यतिक्राम्यन्तः । आव० २६१ ।

बौद्धिचिन्तन-व्रजति । आव० ६८५ ।

बौद्धिचिन्तन-पुरतो वमिष्यामः । बृ० तृ० ६४ अ ।

बौद्धिचिन्तन-व्यतिव्रजन् । आव० ३७० ।

बौद्धिचिन्तन- । नि० चू० द्वि० १०६ आ ।

बौद्धिचिन्तन-वत्याभावे बाह्यहि उरं पावणति । नि० चू०
द्वि० ३० आ ।

बौद्धिचिन्तन-विकसन्-स्फारीभवन् वर्धमानः । भग० ८३ ।

परिपूर्णभूततया उत्प्लुतम् । जीवा० ३२२ ।

बौद्धिचिन्तन-व्युत्सृष्टः । भग० ४९ । व्युत्सृष्टः-निष्प्रतिकर्मश-

रीरता । सूर्य० २६३ । व्युत्सृष्टः-कायोत्सर्गस्थः । दश०

१७६ । जं आउगगहातो परेण । नि० चू० प्र० २४६

आ । भरितं । नि० चू० द्वि० १२१ अ । प्रलुठिते । बृ०

द्वि० २४३ अ । अणंसणं पवक्खा । नि० चू० प्र० २०७

आ ।

बौद्धिचिन्तन-व्युत्सृष्टकायः-परिकर्मवर्जनतः त्यक्तदेहः ।

ठाणा० ४६४ ।

बौद्धिचिन्तन-व्युत्सृष्टत्यक्तदेहः । आव० १४२ । व्युत्सृ-

ष्टत्यक्तदेहः । आव० ६४८ । व्युत्सृष्टत्यक्तदेहः-व्युत्सृष्टो

भावप्रतिबन्धाभावेन त्यक्तं विभूषाकरणेन देहः-शरीरं यन

स । दश० २६७ ।

बौद्धिचिन्तन-व्युत्सृष्टदेहः-प्रलम्बितबाहुस्यत्यक्तदेहः यो दिव्यो-

पसर्गेष्यपि न कायोत्सर्गमङ्ग करोति । ओष० १७५ ।

व्युत्सृष्टदेहः-त्यक्तदेहः । ओष० १७५ ।

बौद्धिचिन्तन-अनेकधा मनसा व्युत्सृष्टम् । बृ० तृ० २२१ अ ।

विसिद्ध-वृत्सृज्य । ओष० १७४ ।

बौद्धिचिन्तन-बाह्यतपस्वी । भग० ६६५ ।

बौद्धिचिन्तन-व्युत्सर्जनं-परिष्ठापनम् । आव० ६३४ ।

अणसणपञ्चवक्त्राणकालो । नि० चू० प्र० २०७ आ ।

व्युत्सर्जनं-परिरत्यागः । ओष० १६३ । व्युत्सर्जनं-परि-

रत्यागः । ओष० १६३ ।

बोसिरामि-विविधं विशेषेण वा मृशं स्यजामि व्युत्सुजामि । आच० ४५६ । व्युत्सुजामि विविधार्थो विशेषार्थो वा विशब्दः, उच्छब्दो मृशार्थः सृजामि-स्यजामि । दश० १४४ ।

बोसिरिय-उच्चारप्रश्रवणे कृत्वा । ओष० ७६ । व्युत्सृष्टम् । आच० ४१६ ।

बोहिगतेण-जे मेच्छा माणुमाणि हरति । नि० चू० प्र० ६३ अ ।

बोहिगामेच्छा- । नि० चू० प्र० ६३ अ । व्यस्यते- । ओष० १८१ ।

व्यक्तिः-भेदः । ठाणा० ४६३ ।

व्यङ्गः-विरुद्धमङ्गं व्यङ्गः, विकारवानवयवः । जं० प्र० ११६ । जीवा० २७६ ।

व्यजन-चमरादिना वायुकरणम् । दश० १५४ । उपकरणभेदः । आच० ६० । सामान्यतो वातोपकरणम् । जं० प्र० ४११ । व्यजनं-तालवृन्तम् । दश० १५४ ।

व्यञ्जकः-कारको हेतुर्वा । आच० ५९७ ।

व्यञ्जन-व्यज्यतेऽनेनेति व्यंजनं, तीमणमाहुरगो । नि० चू० प्र० २०२ आ । व्यज्यतेऽनेनार्थः प्रदीपेनेव घट इति व्यञ्जनं । उपकरणेन्द्रियं शब्दादिपरिणतद्रव्यसंघातो वा । आच० १० ।

व्यञ्जनाक्षर-व्यज्यतेऽनेनार्थः प्रदीपेनेव घट इति व्यञ्जनम्, व्यञ्जनं च तदक्षरं चेति व्यञ्जनाक्षरम् । आच० २४ ।

व्यञ्जनावग्रह-व्यञ्जनेन-उपकरणेन्द्रियेण शब्दादिपरिणतद्रव्याणां च व्यञ्जनानामवग्रहः । आच० १० ।

व्यतिक्रमः-आनानुपूर्वीभावः । विशेष० १६० ।

व्यतिपातिकभद्र-यक्षे भेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

व्यतिरिष्ट-अदात् । नदी० ६१ ।

व्यत्कर्षयिष्यामि-क्षीर्षं वा सत खण्डापन यनतो व्युत्कर्षयिष्यामि । आच० २४४ ।

व्यथित-पीडितः-भीतः । आच० ३५ ।

व्यथलाप-निह्वयः । आच० ५८० ।

व्यभिचार-विकल्पः, व्याहृतिः । विशेष० ८८६ ।

व्यथलोक- । आच० ३७४ ।

व्यवच्छिन्नक्रिय-शैलेव्यवस्थायां व्यानम् । प्रज्ञा० ६०६ ।

(अल्प० १२६)

व्यवच्छेदः-

। आच० ५४ ।

व्यवसायसभा-विमानभावितो सभा । प्रश्न० १३५ ।

व्यवस्था-संस्थितिः । सूर्य० ६ । समाचारः । ठाणा० ५१५ । नदी० १५० । मर्यादा । नदी० ४६ ।

व्यवहार-लौकिकमम उपचारप्रायः विस्तृतार्थः । तत्त्वा० १-३५ । व्यवहारः-लौकिकप्रवृत्तिरूपः । अनु० १८ । नदी० १५४, १५५, १५८ । व्यवहारः-विवादः । बृ० प्र० २७८ आ ।

व्यवहितकल्पना-

। आच० ५५ ।

व्यवहृत्यते-अपलप्यते । ठाणा० ३६१ ।

व्याकरण- । प्रश्न० १ । संस्कृतशब्दव्याकरणं, प्राकृतशब्दव्याकरणम् प्रश्नव्याकरणं च (?) ।

व्याकरणसूत्रम्-

। नदी० १०५ ।

व्याक्षिप्त-हलकुलिशवृक्षच्छेदादिव्यग्रः । ओष० २३ ।

व्याख्याङ्ग-द्वारं उपायः । आच० ८२ ।

व्याख्यान-सूत्रार्थकथना । आच० २६५ । विधिप्रतिषेधाभ्यामर्थप्ररूपमम् । विशेष० २ । अनुयोषः । विशेष० ५९२ ।

व्याख्यानविधि-शिष्याचार्यपरीक्षाविधानम् । आच० ८६ ।

आचार्यशिष्यदोषगुणकथनलक्षणः । आच० १०४ ।

व्याख्यानविधिः-शिष्याऽऽचार्यपरीक्षाविधानम् । विशेष० ५८६ (?) ।

व्याघात-संहरणम् । नदी० ११४ । ठाणा० ६५ ।

व्याघातकाल-परस्परेण वैदितिकैर्वा स्तम्भैर्वा सह निर्गच्छतः प्रतिशतो वा कालः श्राद्धाकादौ य आचार्यः धर्मकथां करोति । आ० १२१ (?) ।

व्याघातवत्-पादयोपगमनस्य प्रथमो भेदः । यस्मिहाद्युपद्रव्यव्याघाते सति क्रियते । दश० १६ ।

व्याचक्षते-

। नदी० १५८ ।

व्याज-मषम् । ओष० ५१ । व्याजम् । ओष० (?) ।

व्याधः-लुब्धकः । प्रश्न० १५ । वागुरिकः । ओष० २२३ ।

व्यापकानुपलम्भानुमानम्- । ठाणा० २६३ ।

व्यापार-योगः । विशेष० २०६ । व्यापारः-उपयोगः । दश० ८६ ।

व्यापारोपेक्षा-उपेक्षायाः प्रथमो भेदः । ठाणा० ३५३ ।

व्याप्त-आकुलम् । आच० ५८९ । आपूरितम् । विशेष०

(१०२५)

१५० ।

व्यास-तिर्यग्बाहुद्वयप्रसारणप्रमाणः । जीवा० १८७ ।

तिर्यग्बाहुद्वयप्रसारणप्रमाणः । ज० प्र० २६ ।

व्यायामिका-तृतीया नृत्यकला । सम० ८४ ।

व्यालकः- । प्रश्न० ६५ ।

व्यावहारिकमुद्धारपल्योपम-यावता कालेन योजनाया-
मविष्कम्भोच्चत्वः पल्यो मुण्डनानन्तरमेकादिसप्तान्ताहोरा-
त्रप्ररुढानां बालाग्राणां भृतः प्रति समयं बालाग्रोद्वारे सति
निर्लेपो भवति स कालो व्यावहारिकमुद्धारपल्योपममुच्यते
। ठाणा० ६१ ।

व्यावृत्त-कुलादिकार्येषुः व्यापारवान् । उत्त० ५६० ।

पृथक्कृतं रूपादिभ्यः । विशेष० १६१ ।

व्यासः-विष्कम्भः । ज० प्र० १६ ।

व्याहति-विकल्पः-भजना । विशेष० ८८६ ।

व्युच्छिन्नक्रियमप्रतिपाति- । भाव० ४४१ ।

व्युत्क्रमण-निष्क्रमणम् । नदी० १०२ ।

व्युत्क्रान्तिः-उत्पत्तिः । नदी० १०३ ।

व्युत्क्रान्तिपद-प्रज्ञापनायां पदम् । जीवा० १३४ ।

व्युत्क्रामति-उत्पद्यते । जीवा० २४ ।

व्युद्ग्राह्यते- । नदी० १६७ ।

व्युपरतक्रियाऽप्रतिपाती-प्रधानशुक्लध्यानभेदः । भाव०
६०३ ।

व्यूतं-वेचम् । ज० प्र० ५५ ।

व्रतेश्वरयाग-यज्ञविशेषः । सूत्र० ४०२ ।

व्रीह्यदक-तुषोदकम् । ठाणा० १४७ ।

शुद्धि-पत्रकम्

पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं	पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
७५३	१	२३	मुला०	मूला	८०६	२	७	गलिय०	गालय०
"	२	१०	०निह	०नीह	"	२	१३	०दर्शक०	०दर्शक०
७५७	१	२	०सरा०	सर०	८१२	१	१३	०वतः	०वातः
"	२	१२	स्पृष्टः	स्पृष्टः	"	१	२४	०गव्यूत०	०गव्यूता०
७५८	१	५	०माणानु	०माणान्	८१३	१	३	०वोवो०	०वो०
७६०	१	१६	पदाम्	पदम्	"	१	१५	नुपूर्वा०	नुपूर्वी
७६१	२	२२	०योगद्व०	०योगाद्व०	"	१	३४	०सम्बन्धा०	सम्बन्ध०
७६२	१	२६	०निपद्धं	०निबद्धं	"	२	३५	०वर्षणम्०	०वर्षणम्
"	१	३४	म्यमेका	म्यामेका	८१७	१	३३	०चान०	०चना०
७६५	२	२१	०विशेः	०विशेषः	८१८	१	१८	मङ्ग	मङ्ग
७६७	१	१	प्रभुतं	प्रभूतं	"	१	३०	शिथली०	शिथिली०
७६८	१	२०	प्रमोदः	प्रमादः	८१९	२	२६	०राज्ञ०	०राज०
७७०	१	१०	बलः	बालः	८२३	१	३४	मनु०	मनो०
७७१	२	६	बाध्या-	बाध्य-	"	२	२५	प्रप्य	प्राप्य
७७२	२	१४	बुक्ते	बुक्ते	८२५	१	३	मत्ता०	मत्ता०
७७४	१	१६	अनकु०	अनंकु०	८२६	१	६	०पत्ती०	०पत्ति०
७७५	२	३	युद्धः	बुद्धः	८२७	१	१७	०परत्वा०	०वस्त्वा०
"	२	१३	ज्ञान०	ज्ञात०	८२८	२	३५	०महीषि	०महिषी
७७८	१	३३	जीन०	जिन०	८२९	२	३१	०लेत्पन्नो	०लोत्पन्नो
७८०	२	१६	भान्तोः	भ्रान्तः	८३२	२	२३	पाषाण०	पाषाण०
"	२	२३	भभ०	भंभ०	८३३	१	२	०कुजल०	कजल०
७८३	१	६	सुन्दाः	सुन्दराः	८३५	१	३२	०नयः	नद्यः
७८५	२	२०	०संबंधी०	०संबन्धि०	८३५	१	७	०महादि	०महार्द्ध
७८६	२	२३	०सिद्धि०	०सिद्धिक	"	२	१३	योगः	योग्यः
७८२	१	२०	भारप्रशः	भाराप्रशः	८३७	१	१६	एलपत्प०	पलापत्य०
७८४	२	२८	०रात्मना०	०रात्मन०	"	१	२८	०वापो०	०वाः प्रो०
७८५	२	३१	०पुरुः	०पुरुषः	"	२	१४	जम्बव०	जम्बव०
७८६	२	२८	वक्ता	वक्त्रा	८३८	१	८	माहन०	महान०
७८८	१	२८	०शीलः	०शीलाः	"	२	६	महां	महा०
"	२	१३	तां	तं	८४०	१	६	०ज्येष्ठ०	०ज्येष्ठ०
८००	२	२६	पक्षि०	पक्षि०	"	१	१८	०सेन्द्रः	०षेन्द्रः
८०१	१	२६	भुज्यां	सूज्यां	"	१	३४	०वलयाः	०वल्याः
८०८	१	८	भुक्त्वा	भुक्त्वा	८४५	२	३५	जीत०	जित०
"	१	२८	०तमा	०तम-	८४७	१	५	ऋषीश्च	ऋषिश्च

(१०२७)

पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं	पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
८४७	२	२५	०स्पाद्य०	स्याद्य०	८७५	२	१२	सन्ति०	सन्ति०
८४८	१	१३	०न्यन्त०	न्यन्त०	८७६	१	१६	योघ०	योग०
"	१	२०	०ध्रौव्यव०	ध्रौव्य०	"	२	२	०वाशु०	०वासु०
"	१	३१	जनिनी०	जननी०	"	२	२२	०यादेया०	०योदया०
"	१	३४	माकदी	माकंदी	८८२	२	३१	०द्रकः	०द्रक्तः
८४९	१	२२	मानान्०	मानं	८८३	१	१६	पादयो०	पादपो०
"	१	२५	त्वान०	०स्थान०	"	२	१७	०हिव	०हिमव०
"	२	१६	०मामो	०मात्मो	८९३	२	६	०च्यापकः	०स्थापकः
८५०	२	१०	मानोत्मा०	मानोन्मा०	८९६	२	२५	द्वाशप्त	द्वासप्त
८५१	२	१३	योत्यर्थः	येत्यर्थः	९०२	२	१८	रोग०	रोम०
८५२	१	३	पव०	परव०	"	२	२१	लवल०	लवण०
"	१	३०	०याश्रवचोः	०याश्रवयोः	९०४	२	१८	लम्बननं	लबनं
"	२	१५	शुल्यते	शल्यते	९०५	१	२८	लक्षणं	लक्षणं
"	२	२१	र्थनके	र्थनरके	"	२	७	शास्त्र०	शास्त्रा०
"	२	२६	०जायुवः	जायुषः	९०६	२	१०	समयो	संयमो
"	२	३१	मारण०	मारणं०	९०६	२	३३	सद्रेषु	समुद्रेषु
८५३	२	१०	०त्वश्चा	त्वाच्च	९११	१	२४	लच्छः	लघुः
८५४	२	१५	वक्ति	वक्ति	९१२	१	२२	०मानपि	०मानमपि०
८५५	२	३५	अचिन्य०	अचित्य०	९१५	१	११	कर्तुं०	कर्तुं०
८५७	२	७	भवानि	भवामि	९२०	१	२२	तियङ्	तिर्यङ्
८५८	१	१४	मत्त०	मित्त०	९२५	१	८	०पमः	०पशमः
"	१	२४	०देशम	०दशम०	"	२	१२	वन्पते	वन्दते
"	२	६	शप्तम०	सप्तम०	९२६	१	६	सम्यक०	सम्यक्०
"	२	३२	सङ्कलपो	सङ्कल्पो	९२७	१	४	०रराज्ञा०	०राज्ञा
८५९	१	२५	सर्गनां	सर्गानां	"	१	१६	वाक०	वाक्०
८६१	२	३५	कृत्स०	कृत्स्न०	९२८	१	११	०साम्यु०	०स्वाम्यु०
८६६	२	२	ओवलि०	आवलि०	"	२	१२	करोक्ति	करोति
"	२	२२	मुख०	मुरव०	९२९	२	५	०व्यग्नः	०व्यग्रः
८६७	१	२६	०मार्गः	०मार्गः	"	२	१६	दृष्टन्तरे	दृष्टान्ते
"	२	२८	महा०	मुहा०	"	२	३५	वर्ग०	वर्ग०
८६९	१	३०	०तस्ता०	०तस्या०	९३२	१	२०	०टोपम्	०टोपमम्
८७२	१	४	मतार्यः	मेतार्यः	९३२	२	३४	०सामर्थ्यं	०सामर्थ्यं
८७४	१	२६	०कावि०	०क इ०	९३६	१	३०	०पदेषु	०देषु
"	२	३४	इद	इदं	"	२	३३	द्वादस०	द्वादश०

पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं	पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
६३८	१	२०	संकलेष०	संकलश०	६६७	२	२६	वित्राटायतु	वित्रोटयितुं
"	२	३३	०फत्वं	०कत्वं	६६६	१	१५	प्रशसा	प्रशंसा
६३६	२	१७	मस्त्र०	वस्त्र०	"	१	१८	स्लाघा	श्लाघा
६४०	१	३४	०वणम्	०वरणम्	६७१	१	५	क्रडति	क्रीडति
"	२	१०	ग्रप्य०	ग्रम्य०	६७३	१	६	गृह्यते	गृह्यते
"	२	३३	विशेतो	विशेषतो	६७५	१	२६	०रूपेण	०रूपणे
६४१	१	१	दुर्दुने	दुर्दिने	६७६	१	६	०व्यञ्जन०	व्यञ्जन०
"	१	२०	वर्व०	वर्ध०	"	१	१६	पश्व०	पाश्व०
"	२	२०	एन०	एक०	६७८	१	२	०तेवे	०तेव
"	२	२२	नना०	नाना०	"	१	५	०भरिया	०भारिया
६४२	१	३४	सन्दिग्धः	सन्दिग्धः	"	"	७	०महिषा	०महिषी
"	२	१६	छद	छर्द	"	२	१६	दर्शनं	दर्शनं
"	२	२४	वमपी	वमनी	६७६	१	२७	उञ्चवन०	उञ्चून०
६४३	१	१६	दहा०	देहा	"	२	३	०धवनादि	०धावनादि
६४४	१	३५	०सिहस	०निहस	६८०	२	१५	विविष्टं	निविष्टं
"	२	१३	वररन्ध्रः	वररन्ध्रः	"	२	२२	०तिगम०	तेनिगम०
६४५	०	३६	११८	११६	६८२	१	३१	विद्वज्जुप्सा	विद्वज्जुगुप्सा
६४६	२	१०	०शतेः	०शर्तः	"	"	३४	संदेहः	संदेहः
६४७	१	३२	विशेषयः	विशेषं	६८३	१	१०	जिविका	जीविका
६४६	१	६	०चेन०	०चेतन०	६८४	१	१३	द्रव्यु	द्रव्यो०
"	२	३५	०सावा०	०सामा०	६८६	२	८	उद्ध्वदिक्	उद्ध्वदिक्
६५०	२	१०	०दारह०	०दाह०	"	२	२७	यसां	यस्यां
"	२	३१	०वियय०	०विषय०	"	"	३०	०वरति	०वतरति
६५१	१	१२	दुःखं	दुःखं	६९०	१	१	न्युतर०	०नुत्तर०
६५२	१	३२	०पूव्या०	०पूर्व्या०	"	"	३५	०मिधीते	मिधीयते
"	२	१२	०सृपतिः	नृपतिः	६९१	"	१	विगमग०	विगम०
६५३	२	२५	वर्धः	वधः	"	२	२	वितृत०	विवृत०
६५४	१	१८	०न्तरसू०	०न्तरसू०	"	७	१८	०पहर०	०वहर०
"	२	२१	०पयात	०पपात०	६९३	१	८	०गुणभिः	०गुणैः
६५८	२	१८	वामप०	वामपा०	६९५	१	२८	०लम्मा०	०पलम्मा०
६५६	१	८	वामबका	वामनका	६९८	२	६	ज्ञानो०	ज्ञानो०
६६३	१	३३	द्वान्तरम्	द्वान्तम्	१००१	१	६	गर्तातिवर्तता०	गर्तातिवा०
"	२	३	०योगम	०योग्यम्	"	२	१	विषाया०	विषया
६६४	२	३	०द्वव०	०द्वय०	"	"	२५	शल्यानि	शल्यानि

पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
१००२	१	२८	कमिन्द्रः	कंदिन्द्रः
"	२	२७	अवषध्यन्ते	अ०
१००३	१	७	०हारेणेन	०हारेण
१००४	२	४	व्यापनेनेन	व्यापनेन
"	२	३१	सर्व०	सर्वे
१००५	२	२५	प्रज्ञापनेन्द्रेः	प्रज्ञापनेन्द्रः
"	"	३२	करथम्	करणम्
१००८	२	३५	नग—	नगरम् । उत्त०
६६ । वीयरगसंजय-वीतरगसंयतः-उपशान्त- कषायः क्षीणकषायश्च । प्रज्ञा० ३४१ । वीयरगसूअ-वीतरगश्रुतं-सरागव्यपोहेन वीत- रागस्वरूपं ।				
१००९	१	५	०विजजे	०विजये
"	१	२१	०नुरक्तःकेवलामम०	०निरक्तकेवलाम०
"	१	२१	विराज	विराजत
"	१	२६	कियत्सि०	कियत्सि०
"	२	१६	०दारणे	०दाहरणे
१०१०	२	२३	वरिओ	वीरिओ
"	२	२५	०प्रथवम्	०प्रभवम्

पृष्ठं	कोलं	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
१०११	१	२७	०गजनेषु०	०जनेषु
१०१२	२	३	दडी०	दण्डी०
१०१३	१	१६	प्युत्पा०	व्युत्पा०
१०१४	"	२४	स्वेत	स्वेन
"	२	११	वेवद्विके	वेदिके
१०१५	१	१७	लेदः	वेदः
"	२	१६	अभ्युद०	अभ्युदय०
१०१६	१	२८	थितं	स्थितं
१०१८	१	१२	सवा०	सर्वा०
"	"	२६	विमानाति	विमानानि
"	२	२०	क्षद्र०	क्षुद्र
१०१९	१	५	नरुके	नरकै
१०२१	२	२६	वेश्या०	वैश्या०
१०२२	१	२१	हतार्थे	हितार्थे
"	१	२५	अग्निम०	अग्निम
"	२	१५	आकासे	आकाशे
१०२३	२	६	असन०	अशन०
१०२४	१	१५	०हगन०	०गहन०

आगमवाचनादातृ-बहुश्रुत-युगप्रधानसदृश-देवसूरतपागच्छसामाचारीसंरक्षणकटिबद्ध
श्रेष्ठिदेवचन्द्रलालभाईजैनपुस्तकोद्धारक श्रीजैनानन्दपुस्तकालयाद्यनेक-
संस्थासंस्थापक-अनेकग्रन्थप्रणेतृश्रीवर्धमानजैनागममन्दिर-
(सिद्धक्षेत्र)--श्रीवर्धमानजैनताम्रपत्रागममन्दिर-
(सूर्यपुर)--संस्थापक-आगमोद्धारक-
ध्यानस्थस्वर्गत-

आचार्यश्रीआनन्दसागरसूरीश्वरसङ्कलितः

श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषः

‘फ’तः ‘व’ पर्यन्तो चतुर्थो विभागः

❀ समाप्तः ❀

श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालभाई-जैनपुस्तकोद्धारक ग्रन्थाङ्क-१२५ ॥

(१०३१)

શેઠ દેવચંદ લાલભાઈ જૈન પુસ્તકોદ્ધાર ફંડ

ગોપીપુરા, વડેલાનો ચકેલા, સુરત.

પ્રથાંક	રૂ૦ પૈસા
૬૫ વીતરાગસ્તોત્ર અવચૂર્ણિ વિવરણ અને ભાષાંતર સમેત	૧—૫૦
૧૧૫ અલ્પપરિચિત સૈદ્ધાન્તિકશબ્દકોષ: ભાગ ૨	૫—૦૦
૧૧૬ અલ્પપરિચિત સૈદ્ધાન્તિકશબ્દકોષ: ભાગ ૩	૭—૦૦
૧૦૪ ઉત્તરાધ્યયન અવચૂરિ ભાગ ૧	૪—૦૦
૧૧૨ ઉત્તરાધ્યયન અવચૂરિ ભાગ ૨	૫/૭
૧૦૫ પિંડનિર્યુક્તિ અવચૂરિ	૩—૦૦
૧૦૬ શ્રાદ્ધવિધિકૌમુદી....મરાઠી	૧—૦૦
૧૦૭ નંદી અવચૂરિ ભાગ ૧	૪—૦૦
૧૧૩ નંદો દુર્ગપદ વ્યાખ્યા	૨—૦૦
૧૦૮ આવશ્યક અવચૂર્ણિ ભાગ ૧	૫—૦૦
૧૦૯ આવશ્યક અવચૂર્ણિ ભાગ ૨	૩—૦૦
૧૧૦ સુયગડાંદીપિકા ભાગ ૨	૩—૦૦
૧૧૧ જમ્બુદ્વિપ પ્રજાતિકરણચૂર્ણિ	પ્રેસમાં
૧૧૪ જ્ઞાતાસૂત	"
૧૧૭ ભગવતિઅવચૂરિ	"
૧૨૧ ઓર્ધાનિર્યુક્તિઅવચૂરિ	"
૧૨૨ સ્થાનાંગદીપિકા	"
૧૨૩ આવશ્યક અવચૂર્ણિ ભાગ: ૩જો	"
૧૨૫ અલ્પપરિચિતકોષ ભાગ ૪	"

(૧૦૩૨)

જાન એજુકેશન ઇન્ટર્નેશનલ
જાન એજુકેશન ઇન્ટર્નેશનલ
જાન એજુકેશન ઇન્ટર્નેશનલ